

உ
சிவமயம்
பிரமோத்தரகாண்டம்.

இஃது,
சைவசமயசிரோமணியாகிய
வரதுங்கராம பாண்டியமகாராசன்
அருளிச் செய்தது.

இகன்-முலமும்
காஞ்சீபுரம்-பச்சையப்பமுகலிபரவர்கள்
கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமைநடாத்திய
காஞ்சீபுரம்

சபாபதிமுதலியார்

இயற்றிய பொழிப்புளையும்

கோகுலாபுரம்
அருணாசலமுதலியாரால்
பார்வையிடப்பட்டு

இட்டா
குப்புசாமிநாயுடு

கேட்டுக்கொண்டடி

Printed by
Tiruppathy Ruthna Moodelliar
son of
Tiruppathy Vencatachiella Moodelliar's
Kalaigyana Mutthiratchara Press,
No, 6 Moothookristnan Street
Black Town.
Madras.

1887 — (வந)

கடவுள் துணை.

பு த் த க வி ன ம் ப ர ம்.

இதனால் சகலமான பேர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னை யைச் சார்ந்த பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை முதலுமாரியம்மன் கோயில்வீதியில் நு-வதுகதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திராநின்ற கலைக்கியாநா முத்திராட்சரசாலையில், கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களால் பிழையறப் பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்ட மிகமேலாகிய உபயோகமுள்ள பலவிதவேதாந்தசித்தாந்தகிரந்தங்களும், வயிதகியகிரந்தங்களும், ஜோசியகிரந்தங்களும் மகம்மதமார்க்கக்கிரந்தங்களும், இன்னும் அனேகவிதமான தமிழ்ப்புத்தகங்களும், விலைசரசமாய் விற்கப்படுமாயை யால் வேண்டியவர்கள் மேற்படி அச்சுக்கூடத்தில் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

தி-இரத்தினமுதலியார்.

செ ன ம ய ம்

பிரமோத்தரகாண்டத்தின் அத்தியாய

அட்டவணை

—————(*)—————

பக்கம்

வது-பஞ்சாட்சரமகிமைடைத்த அத்தியாயம்	அ
வது-சிவதானமகிமையுடைத்த அத்தியாயம்	உய
வது-சிவராத்திரியில்கண்மடபாகராசன்முத்திபெற்ற அத்தியாயம்	சயக
வது-சிவராத்திரியில்விமரிசன்முத்திபெற்ற அத்தியாயம்	ருள
வது-சனிப்பிரதோஷத்தில் சுந்திரசேனன்பூசைசெய்த அத்தியாயம்	அயக
வது-சத்தியாதனன்பூசைசெய்த அத்தியாயம்	கூயச
வது-பிரதோஷமகிமை அத்தியாயம்	நயஉ
வது-சோமவாரவிரதமான்மிய அத்தியாயம்	கநக
வது-சோமவாரத்திற்சீமந்தனிபாவனைபெற்ற அத்தியாயம்	களய
வது-சிவயோகமகிமையுடைத்த அத்தியாயம்	ககலக
வது-பத்திராயுவுக்கு அரகியலளித்த அத்தியாயம்	உகக
வது-சிவகவசமுடைத்த அத்தியாயம்	உஉய
வது-பத்திராயுவின்கடையுடைத்த அத்தியாயம்	உகள
வது-பத்திராயுமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்	உசள
வது-விபூதிமகிமையுடைத்த அத்தியாயம்	உகூய
வது-திரிபுண்டரமுடைத்த அத்தியாயம்	உளந
வது-வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த அத்தியாயம்	உஅக
வது-உமாமகேசவரபூசைமகிமையுடைத்த அத்தியாயம்	உகள
வது-உமாமகேசவரபூசாபலமுடைத்த அத்தியாயம்	நகக
வது-உருத்திராட்சமகிமையுடைத்த அத்தியாயம்	ந.ந.க
வது-சீருருத்திரமகிமையுடைத்த அத்தியாயம்	ந.நுக
வது-வஞ்சனேமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்	ந.கள

அத்தியாய அட்டவணை முற்று ௦.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரமோத்தரகாண்டம்

கடவுள் வாழ்த்து

விநாயகர்துதி

ல்ல சொற்பொரு னான நடாத்தவும்
ல்லை காரணரும் பேரின்ப மெய்தவும்
வல்லு மாணை முகத்தினை மேவ்வாழ்
வல்லபைக் குரி யானை வழுத்துவாம்

(இகன்பொழிப்பு)

ல்லசொல்லையும்பொருளையுமுணர்ந்துகவிகள் பாடவும்எல்லைகாணு
பேரின்பத்தையடைவும்கயமுகாசூனைவென்றஆனமுகத்தையு
ராய் வ முகின்றவல்லபையென்னுஞ் சத்திக்குரிய விநாயகமூர்த்தி
திசெய்வாம்-எ-று.

நடேசர்துதி-வேறு

பூமேவுசதுமுகனுந்நீருமாலும் போற்றிசெய்யத்
தேமேவுகுழலுமையான் செழுங்குவளைவிழிகளிப்ப
மாமேவுமிதழிநறு மழைதுளிப்பமணரிமன்றந்
தாமேவிநடம்புரியுந் தனிப்பொருளைவணங்குவாம்

நாமனாப்பூவில்வீந்திருக்கும் பிரமதேவனும் திருமாலும் போற்
வும் இயற்கையாகவேவாசனையுள்ள அளகபாரத்தையுடைய சிவ
ரயாருடைய வளமையுள்ள நீலோற்பலமலர்போன்ற கிருத்தண்க
படையவும் அழகுபொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையான நடேசர்
பத்துளிக்கவும் சிற்சபைபவிரும்பி நடனஞ்செய்கின்ற ஒப்பிஸ்
பப்பொருளாகிய நடேசமூர்த்தியையாம்வணங்குவாம்-எ-று. க

கைகாமித்தாயார்துதி - வேறு.

யத்தனுகரண புலனபோகங்கடமைப்புரக்குமாயா
யப்பகபாசமலமகல மெய்குஞானக்கண்ணிற்றோன்றும்

ஆரணியைப்பரமசிவனுனந்த நடத்தின்வைத்தவருட்கண்ணைச்
சேரணிகொள்பொழிற்றில்லைச் சிவகாமகந்தரியைச்சிந்தைசெய்வாரம்

இ-பு எல்லாவயிர்களிடத்தும் நிறைத்திருப்பவரும் தனுக்காண புவன
போகங்களை ஆத்தாம கோடிகளுக்குத் தந்து-முறை தவறாமல் காத்தக்
கொண்டிருக்கிற மாயைக்கு அவிஷ்டானமாயிருப்பவரும்-பக்குவாத்துமா
க்களுடைய ஆணவமலம்நீங்கினவிடத்து விளங்குகின்றமெய்ஞ்ஞானப்பா
ர்வைக்குத் தரிசனமாதின்றவேதங்களால் துதிக்கப்பட்டபரமசிவன் நிருத
தஞ்செய்கின்றஆனந்தநடனத்தை இடைவிடாதுபார்த்துக்கொண்டிருக்கு
ம்கிருபாநோக்கத்தையுடையவருமாகிய சிறப்பினையும்அழகினையும் பொ
ருந்தியசோலைகுழந்த தில்லைவனமென்னுந்திவ்வியகேதத்திரத்தில் வீற்றி
ருக்குமசிவகாமித்தாயாரையெப்போதும்பார்த்தியானிப்போம்-எ-று.

தனு-சரீரம்-கரணம்-தத்துவங்கள்-புவனம்-உஉசு-போகம் - போகங்
கள்-பசு-ஆன்மா-பாசம்-ஆணவமலமாம்.எனவே- ஆன்மாக்களுக்குச்சரீர
த்தைக்கொடுத்துப்புவனங்களிற் பிறப்பித்துப்போகங்களை அனுபவிக்கா
செய்வது மாயையென்றும்அந்தமாயையைத்தொழில் படுத்துவதுபராசத்
தியென்றுஞ்சொல்லப்படும்

கணபதிதிதி-வேது

பிஞ்சுமதிச்சடாமகுடப் பெருமானைப்பிரியா
வஞ்சியிமவான்றவத்தின்வருபேடைமயிலுதவும்
அஞ்சிறைவண்டினைத்துவிழு மகுவிமதமொழுதுகவுட்
குஞ்சரவெம்புகர்முகத்துக் குரிசிலடி யிணைதொழுலாம்

இ-பு இளந்திங்களையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனை விட்டு
நீங்காதபூக்கொடி போன்ற திருமேனியையுடையவரும்மலையையன் தவத்
தினால் அவனுக்குப்புத்திரியாகத்திருவவதாரஞ்செய்தமபிற்பேடைபோ
ன்றவருமாகிய பார்வதியார் அருளும்புத்திரராகிய அழகியசிறகுளையுடை
யவண்டிகள் இசைபாடிக்கொண்டு உண்ணுதற்காக ஒன்றின்மேலொன்றா
கவிழுசின்றமதநீர்மலையருவிபோலொழுதுமபடிபானகவுட்குழியையுடை
யதாய்ப்புகர்நிறந்தங்கிய வெவ்வியயானைமுகத்தையுடையகணபதியின் இ
ரண்டுதிருவடிகளையுர்யாம்உதொழுவோம்-எ-று

முதலில்விநாயகரைத்துதிசெய்தமறுபடியும் அவரைத்துதிசெய்வத
ற்குக்காரணமென்னவென்றால் விநாயகர் திருவவதாரமானபேரது அவரு

க்குப்பரமசிவன்னைக்களுக்கெல்லாம்பதியாயிருக்குஞ்சிறப்பருளித்தேவ
ர்கள்முதலாகியஎவர்களையானாலும் ஆரம்பத்தில்உன்னைத் துதிசெய்துபி
ன்புஒருகருமஞ்செய்யத்தொடங்குவார்களானால் அந்தக்கருமம் இடையூண்
றிமுற்றுப்பெறுமென்றுவரமநுள்செய்தநான்முதல்ஆரம்பத்திலிநாயக
ரைத்துதிசெய்து ஒருகருமஞ்செய்யத்தொடங்குவதுவசமயத்திலிநாய
கவருகின்றதாதலால் இந்நூலாகிரியரும்தாம் செயயத் தொடங்குநாவி
டையூன்றி யினிமுடியும்பொழுதுஆரம்பத்திலிநாயகநாத் துதிசெய்
துதந்தை- தாப்மக்களஎன்னுமுமறைமபற்றிச் சிவம்கத்தி இருவனாயுந் து
திசெய்துபின்னும் விநாயகநாத் துதிசெய்தனர் இதுவேகாண்டவென்றறி.

சுப்பிரமணியத்துதி - வேறு

இறுதியெனத்தருவியற்போய்க்கைமயெயதவயிராணிபின்பமெய்தப்
மறுகுதொறும்பொன்னுலகின் வானவர்கோப்பவனிவரச்சூரன்மாயச்
சிறிதுகடைக்கண்சிவந்தசேவகன்றிண்கிண்சசரணஞ் சென்னிவைப்பாம்
பிறைகளொருநான்களைய திறன்மருப்பவெள்ளைப்பிடரினேறி

இ-பு அசுரர்சந்ததியென்பதிந்தமட்டில் அழிந்துபோயதென்றுசொல்
லும்படி அந்தஅசுரர்மாநார்களெல்லாமைகம்பெண்களாகவும்- இத்திராணி
முதலாகிய தேவஸ்திரீகள்சந்தோஷத்தையடையவும் நான்குபிறைதளிந்
துஅதுகளையொன்றாகவைத்ததுபோலிராநின்றவண்ணைப்பொருத்தியதந்த
ங்களையுடைய வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தின்பிடரியின்மேல் ஆரோ
கணித்துக்கொண்டு பொன்னுலகத்தின்வீதிகள்தொறும் தேவந்திரன்ப
வனிவரவுச்சூரன்பன்மன் இறந்துபோகவுந்நேத்திரங்கரிடமாகக் கோப
க்குறியைச்சிறிதுகாட்டிய சுப்பிரமணியருடைய கிண்கிரியணிந்ததீருவ
டிகளை யெமதுகிரத்தில்சூட்டிககொள்வாம-எ-று, செம்மையும் கதப்பும்
கோபக்குறியென்று குத்திரமிருப்பதினால் கடைக்கண்சிவந்த வென்பதற்
குக்கோடக்குறியெனப்பொருள்கூறப்பட்டது.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி-வேறு

சுழியும்புனற்செஞ்சடையாளர் பங்கிதேரூகைதுணைமுலைக்கண்
வழியுங்கொழும்பாற்கடலுண்டு பாவக்கோடைமலீர்துசுட
ஒழியும்பசும்புல்லெனவுலக மொடுங்காதேங்கத்தண்ணலரிபாற்
பொழியுங்கவிதைக்காளிமுகில் பொன்னிங்கமலத்தாடொழுலாம்

இ-பு சுழிகளைச்சுழிக்குநீருருவமாகிய தன்மையை அணிந்தசெஞ்சடை
யையுடையபரமசிவன் இடப்பாசத்தில் வீற்றிருக்கும்மயிற்சையையுடைய
யபார்வத்தெயின் இரண்டுநீருமுடையிடத்தினின்றும் பெருகாநின்றவ

ளமையுள்ள ஞானப்பாற்கடலுண்டு பாவமாகிய கோடை மிகுந்துகூட அ
கோடையினால் கருகிப்போம்புல்லைப்போல இவ்வுலகமானது கரகத்தில்
விழுந்துலெம்பாமல்மோட்சத்தையடையும்படி அதிசாந்தபாகியதிருபையி
னாலேதேவாரமாகிய மழையைப்பொழிந்த மேகமென்று சொல்லத்தக்க
சீகாழியிற் திருவவதாரஞ்செய்கருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுடைய
பொன்னிறமுள்ள திருவடித்தாமரைகளையாந்தொழுவுவாம்-எ-று

காளிமுகில்என்பதில் காளிஎன்றுமேகத்தைக் குறிக்கும்போது சரு
மைநிறமுள்ளதாகவும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைக்குறிக்கும்போதுகா
ளியென்னும்பெயருள்ள தலமாகவும் பொருள் கொள்ளப்படும், காளித
னென்கிற ஒருநாகராசனாஸ்பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலால் அதுசீகாளி யெ
னவோர்பேர்பெற்றுச் சீகாழியெனவழங்கப்படுகின்றது

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் துதி

ஆரணநன்னிலையறிபாச்சாக்கியர்களருங்கற்றாண்
பாரதியமருங்கசைகதுப் படுநீரிற்புகவுந்த
வாரணநல் லுரியானே யேத்திமுந்நீர்வடதளிரின்
நாரணன்போலினிதமாந்த நாவலன்பொற்றொடொழுவாம்.

இ-பு வேதத்தினுண்மைப்பொருளையறியாதசமணர்கள்சுமப்பதற்கரிய
கற்றாணை இவ்வுலகத்தாரொல்லாமறியும்படி அறையிற்சட்டிச்சமுத்திரக்தி
னுக்கு ளாமும்படிபோட யானையினதுதோலை நல்லபோர்வைமாகப்போர்
த்திருக்கும்பாமசிவனைத்துதிசெய்து அங்குக்கற்றாணைதெப்பமாக மிதக்கு
மபடி (திருப்பாற்கடலில் ஆவினந்தளிரிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணு
வைப்போல)மகிழ்ச்சியுடனிருந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கடுத்த செடில
நதியில்களையேறிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய அழகியதிருவடிகளை
யாந்தொழுவுவாம்-எ-று

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி - வேறு.

தாதுநிறைக்கும்புகந்துளபத்தாமத்தோனுஞ்சரேருகச்செம்
போதினகத்துச்சுழீன்ற புகதோடானுமறியானே
மாதினிடத்தின்முனிவொழிய வாளுர்ச்செம்பொன்மணிமறுகிற்
றாகூடத்துங்கவிராசன் முனைத்தாட்கமலந்தொழுதிடுவாம்

இ - பு மகரந்தங்களால் நிறையப் பட்டிருக்கும் பசிய துளப மாலைய
ணிகத திருபாலும் செந்தாமரைப் பூவினிருந்துகொண்டு உலகங்களைப்

படைக்கும்பிரமதேவனும் அறியக்கூடாகபரமசிவனைப் பரவைநாச்சிபார்
கொண்டிருந்தவூடல்நீகும்படி அவரிடத்திற்குசதிருவாருரின்செம்பொ
ன்களும் ரத்னகனகனும்விறந்துள்ள திருவீதியில்தூதுபோம்படி அனுப்
பிய சந்தரமூர்த்திகவாமிகளுடைய இரண்டுதிருவடித்தாமரைகளையும் யா
ம்வணங்குவோம்-று, எ

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி - வேறு.

சீதவார்பொழிற்றில்லைப்பரமனுக், கோதுநறநமிழக் கோவைபுரைசெய்த
நாதன்மாணிக்கவாசகனுண்மலர்ப், பாதபங்கயமேத்திப்பரவுவாம்

இ-பு குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய வானளவுமோங்கிய சோலைசூழ்ந்ததில்
லைபென்னுந் தீவ்வியகூதத்தீரத்திலுனந்திரித்தனஞ் செய்கின்றநடே
சமூர்கதிக்கு பாவருந்துகிசெய்கின்ற நல்லதமிழினால் திருக்கோவையாரு
ரைசெய்த நாதனுசியமாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய விடியற்காலத்தில்ம
லர்ந்ததாமரைமலரையொத்ததிருவடிகளையாந்துதிசெய்துபுகழ்வோம்-று

குருவணக்கம்.

வேறு,

தேசானசிவஞானச் செஞ்சுடரான்மும்மலமா
மாசானவிருளகற்றிமன்னுயிரைப் புரங்களித்துத்
தூசானையுரியசைத்தோன் நெல்சமயநிறுத்துநிம்பை
யீசானமாமுனிவனிணையடியை யீதெஞ்சுவாம்,

இ-பு சோதிமயமானசிவஞானமென்னுஞ்செழுமையுள்ளசூரியனால் ஆ
ணவம்-கன்மம்-மாயை-என்கிறமூடமலமாகிய குற்றமுள்ள ஆஞ்ஞானஇரு
ளைநீக்கி நிலைபெற்ற உயிர்களை ரட்சித்துயானைத்தோலைப் போர்வையாக
போர்கதருளியபரமசிவனதுபழமையாகிய சைவசமயத்தைநிலைநிறுத்திய
பெருமைபொருந்திய நிம்பைநசானமுனிவருடையஇரண்டுதிருவடிகளே
யும் யாம்பணிவாம்-எ-று,

நிம்பையென்பது-வேப்பத்தூர் - தொல்சமய நிலைநிறுத்துமெனவும்
பாடம் சிவம்இத்தன்மையதென்றும் சீவன்இத்தன்மையதென்றும் ஆண
வமலம் இத்தன்மையவென்றும் யாவருக்குந்தெரிவித்துசைவப்பற்றுண்
டாகச் செய்தலால்சைவசமயத்தை நிலைநிறுத்துகின்றவனொன்ச் சொல்லப்
பட்டது

அவையடக்கம்-வேறு,

அஞ்சனமிடற்றீனாபின் நிலைமுற்றுமளவிட்டன்றிச்
செஞ்சொலின்வழுத்தொணாதேல் விதியும்வாய்திறக்கொணாதாம்
விஞ்சையொவருத்தத்த மதியினிவிபுலங்காறும்
வஞ்சமற்றுநாக் கலாமேலடியனும் வழுத்தலாமால்

இ-பு காளகண்டத்தையுடையபரமசிலனே தேவரீருடைய நல்லநிலை
மை மழுவனையும்சாஸ்திரங்களுநால் அளவிட்டறித்துபாடல்வளாற் சொ
ல்லவேண்டுமேயல்லது அளவிட்டறிவதற்குமுன் சொல்லவொண்ணாதே
யென்றால் வேதங்களை யெல்லாமோதியுணர்ச்சு பிரமனும் தேவரீருடைய
நிலைமையுமுவனையுஞ்சொல்லுகிறேனென்றுசங்கறபித்து நின்றால்வாயை
த்திறக்கவொண்ணாது ஆனால்அப்படியேண்டுவிதில்லைபுலவர்களெல்லாரூ
ம் சங்கற்புத்தியின் விசாலமட்டும்வஞ்சகமின்றிச் சொல்லலாமென்றால்
அடியேனுந்தெரிந்தமட்டிற்சொல்லலாம்-எ-று,

இதுவுமது.

தொல்லையமுனிபாற்கேட்டுச் சூதமாமுனிவன்சொன்ன
நல்லமுறகாதகன்னை நான்றமிழ்வழிநடாத்தல்
கொல்லுலையிரவூசி குருமணிசூழித்தவாயின்
மெல்லியபஞ்சிநூல்போம் விழுத்தகவுடையதம்மா.

இ-பு பழமையாகியவியாதமுனிவரிடத்தில கேட்டுப்பெருமைபொருந்
திய சூதமுனிவர் முன்புசொல்லியபழையநல்லசிவசரித்திரத்தைப் பின்பு
நான்சமிழினுற்சொல்லுதல்கொல்லனுலேமுகத்திற் செய்யப்பட்டகூர்மை
புள்ள ஊசியினுல்தவாரஞ்செய்யப்பட்டமேன்மையாகிய ரத்னத்தின்து.
கூர்வழியில் மிருதுவாகியபஞ்சுநூல் நுழைகின்ற மேன்மையையுடைய
தா யிருக்கின்றது-எ-று,

இதுவுமது.

பற்றியவரவம்பாரார் முன்னெண்ணார்புகந்தேரார்
பொற்றுணர்க்கைகதைசார்த்து பொலிவெண்ணிமலர் கொள்வார்போ
உற்றுணர்விலேலன்செய்தபனுவலுளுநுதவேரார்
சுற்றுணர்மாந்தர்கொள்வர் கடவுடன்சரிதமென்றே

இ-பு பாய்நிறுஞ்ஞமென்று எண்ணாதவர்களாயும், முன்னுக்கைகளில்
தைக்குமேயென் நகையாதவர்களாயும், சத்திவிநீர்த்திறத்தெயென்றுயோ
சியாதவர்களாயும், காசனையின் பித்தினைக்கருகிப் பொன்னிறமுள்ளகொ
த்தகளை உடைய செந்தாழியினிடத்துச்சென்று அதன்மண்ணைப் பறிப்ப

வர்போல அநிலைலாதயான்செய்தபாடலினிடத்துக் குற்றங்களைமென்
ணி நீக்கிவிடாமல்கற்றுணர்ந்தமுன்னோர்கள் இதுசிவசரிதமென்றுமனம்
பொருத்தி ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று.

யஉ

சிறப்புப்பாயிரம்.

கறங்குதிரைப்பெருங்கடல்குழுவனிபுரந்திகல்கடந்துகலியையமாற்றி
மறந்திசுழவிலங்கிலேவெல் வரதுங்கராமனியன்மதுரைச்சங்கஞ்
சிறந்தவறுகாற்பீடந்தனிற்பிரமோத்தரகாண்டந்தென்சொலாக்கி
யறந்தழைக்குங்கவிஞர்செவிக்காரமுதமாக வரங்கேற்றினானே

இ-பு ஒலிக்காநின்றஅலையையுடைய பெரியதாகியசமுத்திரஞ் சூழந்த
இவ்வுலகத்தைக்காத்துப் பகைவரைப்போர்வுகத்தில்வென்று பாவங்களை
நீக்கி வீரம்விளங்கப்பிரகாசிக்கும் தகட்டுவடிவாகியவேலெந்திய வரதுங்
கராம பாண்டியமகாராசன்பிரமோத்திர காண்டத்தைத் தமிழாற்செய்து
இயற்றமிழ்பயின்ற மதுரைச்சங்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும்அறுகாற்பீடத்
திருந்து தருமகுணமிகுந்தபுலவர்கள் காதுகளுக்குக்கிடைப்பதற்கரிய அ
முதம்போல மதுரிக்கும்படி அரங்கேற்றினான்-எ-று.

யஉ

கடவுள்வாழ்த்து - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

மு த ல ல வ து

பஞ்சாட்சர மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

வேதபாரகர்முனிவர் வேள்வியாங்கியற்றப்
போதினான்முகத்தினையுறை சென்னியிற்புனையாச்
சீதவார்பொழினைமிசா ரணியத்தைச்சோந்தாங்
காதிவேளவியைவிதிமுறை யியற்றுவானமைந் றார்

இ-பு வேதபாரகராகியமுனிவர்கள் வேள்விசெய்யவிரும்பித் தாமரைப்
பூவிலிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனுடைய உத்தாரத்தை
ச் சிரசில் ஏற்றுக்கொண்டு நைமிசாரணிபென்னுமகுளிர்ச்சிபொருந்திய
மேலுயர்ந்தபொழிவிடத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் வேதவிதியாற் சிவ
யாக மொன்றுசெய்யத் தொடங்கினார்கள்-எ-று, முதலிலிருக்கும் ஆங்கு
அசை.

க

ஆயசாலையிற்புரணமீ ரொன்பதுமறைந்த
தூயமாதவச்சூதமா முனிவந்துதோன்ற
ஏயமாதவர்முனிவனுக் கிருக்கையிந்தெமக்கு
நேயமாகியசிவகதை நிகழ்த்துதிபென்றார்

இ-பு அவர்கள் வேள்விசெய்யக்கொண்டிருக்கும்போது பகினைன் பு
ராணமுஞ்சொன்ன பரிசுத்தமானபெருமைபெருந்திய தவமுள்ளசூதமு
னிவர்வந்துகொன்ற அவ்விடத்திலிருந்தமுனிவர்கள் ஆவர்த்த ஆசனங்
கொடுகது விறறிருக்கச்செய்து எககளுக்கு அன்புதருவந் திவ சிவகதைய
ருளிச்செய்யுந் சுவாமியென்றார்கள்-எ-று, பகினைன் புராணங் களாவன
மச்சியம்-கூர்மம்-வராகம்-வாமதம்-பிரம-கௌண்டர பாகதம் சைவம்
இலைங்கம்-பௌடிகம்-நாரதீயம்-மருதம்-பிரமகவர்த்தம்-காந்தம்-மாரக்
கண்டேயம்-ஆக்கினேயம் பிரமாண்டம்-பதுமம்-என்பவைகளாம்.

உ

நன்றுநன்றுநீமொழிந்தது நானிலத்தவர்போற்
பொன்றனோன்றுதலொழிவினாத் தேவனாப்போற்றல்
அன்றிராயகன்காதையை விருமபினீர்தனுள்
ஒன்றுகேட்பிமதன்பய னளையயாருரைப்பார்

இ-பு முனிவர்களே நீங்கள் சொல்லியவாரச் சைவிகவும் நன்று மிகவு
மநன்று இவவுலகத்திலிருப்பவர்கள் போல இறப்பதும் பிறப்பதும் ஒழியா
தமற்றைத் தேவர்களைப் போற்றத் தல்செய்யாமல் ஆதியங்கமில்லாத பரமசி
வன்சரித்திரத்தைக்கேட்க விருமபினீர்கள் அநதச்சிவசரித்திரம், அநந்க
மாம், அதனுள் ஒருசரித்திரங்கேட்டாலும், அதனாலவரும் பயனில்வனவெ
ன்றுயர் அளவிட்டுச் சொல்லுவார்கள்-எ-று,

ஆசில்சீர்க்கனதபற்பல வறைந்தனமினியாம்
பேசுநக்கதைபிஞ்ஞகன் திருவுருவான
மாசிலஞ்செழுத்தடைவுசொன் மான்மியமுதலா
நசனககதைகேட்பதே யறமென்பதீரு

இ-பு குற்றமில்லாதபுகழையுடைய அநந்தமாகியசரித்திரங்களை உன்
களுக்குமுன்னஞ்சொன்னோம் இப்பொழுது நாம்உங்களுக்குச்சொல்லு
மநல்லசரித்திரமாவது பரமசிவனுடைய திருவுருவமாகியபழுதகன்றபஞ்
சாட்சரத்தின்முறைமையைச் சொல்லுகின்றமான்மியமுதலாகப்பரமசிவ
னதுநல்லசரித்திரத்தைக்கேட்பதே அரமென்றுசொல்லுவதீருக-உ-றுச

இந்துசேகரன்னுமுஞ் சிவநிசியியல்பும்
பந்தந்தீர்பிரதோடத்தின் பூசையின்பலனும்
வந்தனைக்குறுசோமவர ரத்தினமான்மியமும்
அந்தமாகியிலாதவ அடியவர்திறமும்

இ-பு சங்கிரசேகரனாகியபரமசிவன் வீற்றிருக்கும்ஸ்தலமான்மியமும்
சிவராததிரிமான்மியமும் பாசபந்தத்தைக்கேடுகின்ற சனிப் பிரதோஷபூ
சையினாலவரும்பலனும், ஆராதனைக்குறியசோமவரவிரத மான்மியமும்
ஆதியந்தமில்லாதபரமசிவனுடைய அடியவர்திறமும்-எ-று.

பிரதோஷம்-என்பது- இராத்திரியின்முன்காலம் அதுஅஸ்தமிப்பத
ற்குமுன் (மூணேழுக்கால்)நாழிகையும் அஸ்தமித்தபின்பு (மூணேழுக்கா
ல்)நாழியுமுள்ளகாலமாம்

தெரிவருஞ்சிவகவசமும் பூதியின்செயலும்
புரியும்பத்தியினியதிசெய் பூசனைப்பொலிவும்
ஒருவுகற்பின்பபழிகற் துமாமகேச்சுரமும்
அரனெனத்தகுமக்கமா மணியினதடைவும்

இ-பு எனிகாக அறிதற்கரிய சிவகவச மான்மியமும் விபூதிமான்மிய
மும்விரும்புகின்றபத்தியினால் நீதியாகச்செய்கின்ற சிவபூசைமான்மியமு

ம்கற்புநீங்கியவருடையபழிநீக்கியஉமாமகேசுவரவிரதமான்மியமும் சிவ
னென்றேசொல்லத்தக்க பெருமைபொருந்திய ருத்திராட்ச மணியின்மா
ன்மியமும்-எ.று,

சு

வேதநான்கினும்விளங்குசீ ருருத்திரவீ றும்
ஓதுகேனிலைவேண்மின்களெனத்தொகுத்துரையா
ஆதியஞ்செழுததமைவருமான்மியமுதலாச்
சூதமாமுனிமுனிவர்முன் வகுத்தனன்சொன்னான்

இ-பு நான்குவேதங்களாலும்சொல்லப்படுகிற சீருருத்திரமான்மிய
முஞ்சொல்லுகின்றேன் இந்தச்சரித்திரங்களைக்கேளுங்களென்றுதொகுத்
துச்சொல்லிப் பின்புவாக்குக்கடங்காத சிவசொருபமாகியபஞ்சாட்சர மா
ன்மியமுதலாகச்சூதமுனிவரானவர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குவகுத்
துச்சொன்னார்-எ-று

எ

தவங்கள்வேள்விகண் முதலவாந்தருமவேள்விகளில்
ஆவங்கண்ணீக்குமெய்ஞ் ஞானமாவேள்வியேயகிகம்
பவங்கணீக்குமவ்வேள்வியின் பாற்படுச்சபமாஞ்
சிவங்கலப்புறமந்திர வேள்வியைச்செப்பின்

இ-பு தவங்கள்-வேள்விகள்-முதலாகிய தருமவேள்விகளில் (பிறவிக்
குக்காரணமாகிய பயனில்லாதமுயற்சி-ஐநீக்கத்தக்கபெருமையுள்ளமெ
ஞ்ஞானவேள்விகளை ஆதிகம்,சநநங்களைநீக்குகின்ற அந்தவேள்விகளையெ
த்த ஜபமாகியநன்மைபொருந்திய மந்திரவேள்வியைச் சொன்னான்-எ-று.

முக்கனாயக்னமரருண் முதல்வனாமதுபோற்
றக்கமந்திரமெவற்றினுந் தலைமையைந்தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப் பிரணவமாதியாத்தொடங்கி
யொக்கவோதியேபரகதி யளப்பில்ருற்றார்

இ-பு திரிநேத்திரங்களையுடையபரமசிவன் தேவர்களுக்குள் தலைவனா
ம்அதுபோல் தகுதியுள்ள எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாட்சரமேமுதன்
மையாம்(இந்தப்பஞ்சாட்சரத்தை)வியாசமுனிவரால்நான்காகத்தொகுக்க
ப்பட்ட வேதங்களிற்சொல்லப்படுகிற பிரணவமாதியாகத்தொடங்கிச்சே
ர்த்தோதி-அநந்தம்பேர்மோட்சமடைந்தார்கள்-எ.று,

சு

ஏகாரம்-உ-ம்-தெளிவு

இன்னமந்திரத்தேகாரொழுத் தின்பயனெல்லை
யன்னவூர்தியுந்திருமறு மார்பனுமறியார்

முன்னே நான் மறைதனித்தனிமொழிவது மிதுவே
மன்னியெங்கணுஞ் சிவன்றிருவுருவமாய்வயங்கும்

இ-பு இகதன்மையுள்ளபஞ்சாட்சரத்திலொரு அட்சரத்தின்பயனை
வினைப் பிரமதேவனும்திருமாலுமறியார்கள்-பழைமையாகியநான்குவேக
ங்கள் சொல்வது மிகதமந்திரத்தையே-இது அண்டபிண்டமெங்கும் நிலை
லைபெற்றுச்சிவன் திருவுருவமாயவிளங்கும்-எ-று.

ஐந்தெழுத்தினுண் ணெறிவினாநாருயிரசென்று
சுந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ் செறிந்திகிஞ்சிறத்தால்
இந்தமங்கிரநிலைப்பரப் பிரமமேயென்பர்
வந்தனைத்தொழிற்சச்சிதா நந்தசின்மயதகோர்

இ-பு இப்பஞ்சாட்சரத்தின ஆதிசூட்சுமமுறைமைக்(குருமுன்னிலை
யில், வினாவம்-அழிவில்லாதவுயிரானது சென்றுமனதுகெட்டாதசிவபத
த்தைகச்சேர்ந்திடும் தன்மையால்- இந்தமந்திரத்தினுண்மைபரப்பிரமமேயா
குமென்று வந்தனைத்தொழிலுடைய சச்சிதாநந்தசின்மயர்களாகியபெரி
யோர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று.

கருப்பயோனியிற் சுழிப்பநிபவக்கடல்கடப்பப்
பொருப்பினெம்பிரா னுயிர்க்கெலாபுணையெனப்புகனற
விருப்பனானவஞ்செழுத்தினை யுளத்திடைவித்திற்
தரும்பைபுகட்டும்வேளவியின் றுனமேனறவமேன

இ-பு-கருத்தங்குமஎன்பத்துநான்குலட்சயோனிபேதமாகிய இருவி
னையென்னும் சுழிப்பொருத்தி ஜநநசாகரத்தைக்கடக்கத் தெப்பமாகஉயிர்க
கெல்லாங்கலியையகிரியில்வீற்றிருக்கும் கங்கடவுளாகிய பரமசிவனருளிச
செய்த விருப்பமுள்ளனானமயமானபஞ்சாட்சரமென்னும் விதையைம
னமென்கிற விதத்தல்லிதைத்தால்(மோட்சமாகியபயனைத்தரும்) ஆதலால்
தருப்பையைச்சுடும்வேளவியேன்தானமேன் தவமேன் (வேணசிவதில்லை)
எ-று

வித்தின் - எனக்கூறினமைபால் - விதையும்நிலமுங்கூறப்பட்டன
விதைத்தலாவது-தியானிகதல்

பருதிவந்தெழாவளவுந் திருளைப்பவமுஞ்
சுருதிபஞ்செழுத்துணர் லலா நாளெல்லாந்தொடருங்
சுருதிகான் மறையந்ததும் வேதத்தின்கண்ணும்
ஒருதனிப்பெருங் கடவுளஞ்செழுத்தலாதுளதோ

இ-பு சூரியனுதயமாகா கலனாயில் இருள்நீடிச்சுருப்பதுபோலவே
தத்தெனசொல்லுகிற பஞ்சாட்சரத்தைப்பறியாத நாளெல்லாம் ஜநமானது

தொடரும் எண்ணுமிடத்திலேவெதாந்தமாகிய உபரீடத்திலுமேவெதங்களினி
டததும்-ஒப்பற்றபெருங்கடவுளாகியபரமசிவனுதுபஞ்சாட்சரமல்லதுவே
றுண்டோ(இல்லை)எ-று

ய ௩

முத்தநன்னெறிக்கொருதனை மோகவாரிதிக்கு
வைத்தசெஞ்சிகைவடவனல் வினசுதிற்குப்
பொத்திதுங்குவெங் கதழெரிபுனைமதிக்கண்ணி
யத்தனெனதையஞ்செழுத்திது கடைபிடித்தறிவீர்

இ-பு திங்களாகியமாலையைத்தரித்த அத்தனாகியஎம்மையனது பஞ்
சாட்சரமானது நல்லமோட்சவழிக்குஒப்பற்றதுணையாம்மோகமாகியசமு
த்திரத்துக்குஅமைத்துவைத்த செஞ்சிகையையுடையவடவா முகாக்கினி
யாம், இருவினையாகியவனத்திற்குவியாபித்துக்கொண்டு மிகுந்தவேசமாக
எரிக்காநின்ற வெப்பமுள்ளதீபம்இதனைத்தெளிவாகக்கொண்டறிவீர்கள்
எ-று.

வடவாமுகாக்கினியானது-பெட்டைக்குதிரையின்முகம்போல் உரு
வமுள்ளதாகச்சமுத்திரத்தினிடத்திலிருந்துகொண்டு அகிலநீர் அதிகரிக்கா
தவண்ணம் சுவற்செய்வதாகிய அக்கினியாம்

பிச

ஊன்நீகையசில முன்னா நம்வினையுநாக்கின்
ஞானமெய்திடுமனைவர்க்கு நம்பனாநயக்குந்
தானமெய்திநற்குரவராம் பெற்றவர்தங்கட்
கானசித்திபழுத்தியு மக்கணத்தாமால்

இ-பு மும்மலங்களையும்நீங்கிய-சில என்பதன்முன் நமவென்பதைச்
சேர்த்துச்ஜபித்தால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஞானபதமகிடைக்கும்-பரமசி
வன்விரும்பித்(திருக்கோவில்கொண்டுநீற்றிராநின்ற) ஆலபத்திற்சென்று
நல்லகுருவினுல் உபதேசஞ்செய்துகொள்ளப்பெற்றவர்களுக்கு விரும்பிய
வைகளை யெல்லாகொடுக்கத்தக்கதான அஷ்டமாசித்திகளும் மோட்சமும்
அப்பொழுதேகிடைக்கும்-எ-று-ஆல். அசை

ய ௫

வேறு

தாசவிழ்கடுக்கையஞ் சடிவநாயகன்
ஆதியினவின்நல்வஞ்செழுச்சையு
மேககுராவனாணர்ந்தொட வேந்தன்னுன்
றீசறுததுயந்தமை செப்புவாமரோ

இ-பு மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த கொன்றைப் பூமாலையணிந்த சடாம
குடத்தையுடைய மரமசிவன் - ஆகியில் அருளிச்செய்த நல்ல அஞ்செ
ழுத்தையும் மேன்மை பொருந்திய குருவினாலறிந்து ஒரு ராசனாவ

ன் பாவங்களை நீக்கிக்கடைத்தேறிய சரித்திரத்தை-யாற்சொல்லுகிறோம்எ
ன்றுசூதமுனிவர்சொல்லுகின்றா -எ-று, அரோ-அசை. ௧௬

தேங்குபேராழியுந்திகரிக் குன்றுமொத -
தோங்குநீரகழியொடியருமுதையில்
பாங்கர்சூழ்மதுறையம பதிக்குமன்னவன்
வாங்குவிலைகுலமரபிற்றோன்றினான்

இ-பு நிறைந்துள்ள பெரும்புறக்கடலையும்-சக்கிரவாளகிரியையுமொத்
துமிகுந்தநீரையுடைய அகழியுடன்-உயந்தபழமையாகிய மதுலானதுபுற
த்தில் சூழ்ந்திருக்கும்படியாகிய-அழகியமதுராகரத்துக்கிறவன்-மோர்
முகத்தில்வளைக்கும்விலையுடைய எதுகுலமரபிற் பிறந்தவன்எ-று, யௌ

வடுவிலாப்பெரும்புகழ் வயங்கவைபகத்
திடுபெயர்த்தசாரு-னென்னுமாண்பினான்
றொடுகழற்றாளினான் புல்வச்சோரிவேல்
அதிகடற்றானையானொளிமொய்ற்பினான்

இ-பு குற்றமில்லாதபெரிய புகழானதுஉலகமெங்கும் விளங்கத்-தசா
ருகனென்று சொல்லப்பட்டபெயர்கொண்ட மாட்சியையுடையவன்-வீர
கண்டையணிந்தகாலையுடையவ பகைவருடலின்உதிரத்தில் தோயத்தக்க
வேலால் எதிர்த்தவனார்கொல்லுகிற சமுத்திரம்போன்றசேனையுடை
யவன் சிங்கத்தைபொத்தபலமுள்ளவன்-எ-று. ௧௭

நாளினின்மனுமுறைநடாத்து மனையான்
வாளினிற்றெவ்வாதம் வலியைமாற்றினான்
றோளினில்வனாகளைத் துளக்குமாற்றலான்
வேளினின்வனப்பினான் தவத்தின்மேன்மைமயான்

இ-பு தன்காலத்தில்மனுமுறைதவறாதபடி நீதிசெலுத்திய ஆக்கியையு
ள்ளவன் தன்கைவாளினால் பகைவருடையபலங்களை மாற்றினவன், தன்
தோள்களால் மலைகளையசைக்கத்தக்கபராக்கிரமத்தையுடையவன் மன்மத
னையொத்த அழகுள்ளவன் தவத்திலுமேன்மைபொருந்தியவன்-எ-று. ()

இத்தகைமன்னவ னிளநிலாநகை
முததணிமுடிழ்முலை முளரிவாண்முகக்
கொததலர்நறங்குழற் கோதைவேல்விழி
மெய்த்தவக்கொடியினை விதியின்வேட்டநான்

இ-பு இப்படிப்பட்டபெருமையுள்ள அரசனானவன்நிலவினதுஇளங்கதினாப பரப்புகின்றஒளிபொருந்தியமுத்துமாலையணிந்த தாமரையரும்பையொத்ததன்ங்களையும், செந்தாமரைமலர்போன்ற ஒளிபொருந்தியமுகத்தையும் கொத்துகளாகியமலர்களையணிந்த நதியஆளகத்தையும், வெற்றிமாலையணிந்தவேல்போன்ற கண்களையுடையஉமையாகியதவத்தினால்பிறந்தஒருகண்ணிகையை வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்து கொண்டநாளில்.எ-று.

நல்கியதூமமு நானத்தீபமு
மல்கியமணவறை மலர்பெய்பாயலிற்
பல்கியவிருப்பினான் வளைக்கைபற்றலும்
ஒல்கியகொடியினிலொதுங்கிக் கூறுவாள்

இ-பு தாதிகளாலூட்டப்பட்ட அகிற்புகையும்கஸ்தூரிசேர்த்த தீபமும் நிறைந்துள்ளமணவறையுள்மலர்கள் பரப்பியசயனத்திலிருந்துகொண்டு மிகுந்தவிருப்பமுள்ளவனாகி வளையணிந்தகையைப்பற்றவும் அவள்அசைகின்ற பூங்கொடிபோலப்பின்னொதுங்கிச் சொல்லுகின்றாள்-எ-று, உக

நின்னெடுந்தோள்வனா 'ஞெழுங்கப்புல்லுதற்
குன்னருங்காதலென் னுளத்தின்றாதலான்
மன்னகேளொருதலைக் காமமன்னினர்கு
கின்னலையன்றிமற் றின்பமில்லையே

இ-பு உன்னுடையமலையொத்தபுயங்களை அழந்தப்புல்லுதற்கு நினைத்தற் கருமையாகியஆசையானதுஎன்மனதிலில்லைஆகையினால்மன்னவனேகேள்-ஒருதலைக்காமத்தைப்பொருந்தினவர்களுக்குத்துன்பமுண்டாகுமேயன்றி இன்பமுண்டாவதில்லை-எ-று மற்று-அசைநிலை-ஏ-ஈற்றசை.

ஒருதலைக்காமம்-என்பது-ஒருவரிடத்துண்டான ஆசை-ஈண்டு அரசனிடத்துமாதிரிமுண்டானமையால் ஒருதலைக்காமமென்னப்பட்டது()

கித்தைவேறையினார் பிணியிற்றேம்பினார்
புந்தியின்வீரும்பிலார் விரதம்பூண்டினார்
உந்தியிதகருவின ரொருவபூப்பினார்
முந்துறுவலியினன் முயங்கற்பாலரோ

இ-பு மனதுவேறாகியமாதர்களும் வியாதியினால்வருந்திய மாதர்களும் உள்ளத்திலிருப்பமில்லாத மாதர்களும், விரதங்கொண்டிருக்கு மாதர்க

ளும், வயிற்றிற்கருப்பமுள்ளமாதர்களும் சூதகநீங்கியமாதர்களும், முந்து
கின்ற பலாத்காரத்தினால் அணையுந்தன்மையை உடையவர்களல்லர்-எ-று

கயங்கெழுநறுமலர் கயங்குறாவகை
பயங்கெழுதேனுகர் சுரும்பின்பான்மைபோல்
வயங்கிழைமகளினா மனந்திருத்தியே
முயங்கினர்க்கன்றிமற் றின்பமுற்றுமே

இ-பு தடாகங்களிற் பொருந்திய வாசனையுள்ளமலர்கள் கசங்காமல்வண்
டுகள் தங்களுக்குப்பிரயோசனமாயுள்ள தேனைக்காலமறிந்துண்ணுந் தன்
மைபோல்-விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த தங்கட்குரிய மனைவிகளு
டைய மனதைத்திருத்திப் புணர்ந்தவாக்கல்லது-இன்பமுண்டாகுமோஉ
ண்டாகாது-எ-று. மற்ற-அசைநிலை. உச

என்றவள்கூறலுமெழுந்த காமநோய்
தன்றலேமீக்கொளத தாங்கலாதவன்
குன்றெனவீங்கியகுலவுத் கோளிதற்
பொன்றிகழ்வனமுலை வலிதிற்புல்லினான்

இ-பு என்றவள் சொல்லவும், தன்மனக்குண்டாகியகாமநோயானது த
லேமட்டுமேறுதலால் அந்தக்கர்மத்தைச்சகிக்கமாட்டாதவனாய் அவ்வரசனா
னவன் மலேபோல உயர்ந்தகிரண்ட தன்தோள்களால் அவளுடையபொன்
னிறமுள்ளதாய்விளங்குகின்ற அழகியதனங்களை வலுவில்புல்லினான்-எ-று

புல்லியகாலையிற் பொறுதுமாதவ
மெல்லியல்குளிர் தளிர்மேனிவெம்பியே
கொல்லுலையழல்புகக் கொளுந்திரும்புபோல்
வல்லழலிதைத்ததமகிணன் மேனிமேல்

இ-பு அப்படி புல்லியகாலத்தின்பொறுமல் மாதவத்தையுடைய அந்தமா
திகுளிர்ந்த தளிர் போன்றமேனியானது வெதும்பிக்கருமான் உலைக்கள
த்திற்சேர்ந்தகினால் அக்கினிமயமாய்ச் சுடுகின்ற இரும்புபோல்கணவன்மே
னிமேல் மிகுந்தவெப்பமுள்ள தீபையிரைத்தது-எ-று உச

சாந்தமும்பொரிந்தது தாமந்திந்தது
தோய்ந்தொளிராரமுஞ் சுண்ணமானதால்
எந்தலுமவெருவிமெய் யிறுசப்புல்லிய
நாந்தகத்தடக்கைக ணடுங்கிவாங்கினான்

இ-பு அந்தவெப்பத்தினால் அரசன்மார்பிலணிந்திருந்த சந்தனக்குழம்பும் பொரிந்துதிரந்ததுபூமாலையுங்கருவியது அணிப்பட்டுடொளிர்தின்ற முத்துமாலையும் நீராகிய இவைகளெல்லாமிப்படியானதினால் அந்த அரசன்பயந்து தன்மனைவிமேனியை யிறுகப்புல்லியவாள்பிடிக்கும் நீண்ட கைகள் நகங்கிவாங்கிக்கொண்டான்-எ-று, உள

வாங்கியமன்னவன் மாதைகோக்கிநின்
தேன்கமழ்தளிர்புரை செய்யமேனியின்
ஒங்கழல்வெதுப்பவென் னுடலம்வெந்ததால்
நங்கிதனிமித்தம்யா தெனவினாவினான்

இ-பு கைகளைவாங்கிக்கொண்ட மன்னவனானவன் தன்மனைவியைப்பார்க்கு வாசனை கமழ்கின்றசெந்தளிரைபொக்த உன்னுடைய செவ்விதாகிய மேனியிலிருந்துண்டாகிய மிகுந்ததீயான துசுட என்னுடல்வெந்தது இத னுடையகாரணமென்னென்று வினாவினான்-எ-று. ஆல்-அசை உஅ

ஆயிழைமுறுவலித் தரசகேள்பவ
மாயிருடெறுந்துரு வாசரீசனார்
நேயவஞ்செழுத்தினை நிகழ்த்தலால்வினை
போய்தென்னுடலமும புனிதமாயதே

இ-பு அழகுள்ளதாகச்செய்யப்பட்ட ஆபாணங்களணிந்த அந்தமாதாநகைத்து ராசாவேகேளும்பிறவிககேதுவாகிய பெருமையுள்ள ஆணவமல துநனைக்கொடுத்தது நுவாசமுனிவரானவர் பரமசிவன் அன்புறததகக பஞ்சாட்சரத்தை எனக்குபதேசித்ததினால் இருவினையும் நீங்கியது-என்னுடலும் பரிசுத்தமாகியது-எ-று, ஏ- அசை. உக

புண்ணியம்பாவத்தைப் பொருந்தலின்றிது
திண்ணமிப்புனிகமாஞ் செய்யமேனியை
யண்ணவஞ்செழுத்தினை யறியலாதனின்
தண்ணியமேனியாற் றழுவற்பாலையோ

இ-பு புண்ணியமானது பரவத்தைச்சேராது இது விச்சயம் ஆதலால் புனிதமாகிய இந்தநல்லவுடலைப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாட்சரத்தை யறியாத வும்முடையகுளிர்ச்சிபொருந்தியமேனியால்நீர்தழுவத்தக்கவரோ-எ-று

இந்நிலைவினாந்துநீ யிறைவன்மந்திர
நின்னுடைச்செவிப்புல நிறைத்துத்தூய்மையாய்ப்
பின்னொன்மெய்நலம் பெறுகியென்றனைவ
அன்னமந்திரமெனக் கருளென்றோதினான்

இ-பு நீர்இப்பொழுதேவினாஸாகப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாட்சரத்
தைஉம்முடைய காதினிடத்திலுபதேசஞ்செய்யப்பெற்றுக்கொண்டு பரி
சுத்தமாகி அதன்பின்புஎன்மெய்யின்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று
சொன்னான் அப்படியானால் அந்தமந்திரத்தைநீயெனக்குபதேசஞ் செய்
யென்றுசொன்னான்-எ-று

௩௩

மாதர்பான்மெய்யமொழி மகிழ்நர்கேட்பது
நீதியன்றரனரு ணி-றைந்தேசிகன்
மேதகுதர்க்கர்பால் விழைவினும்பெறப்
பொதுகவென்றனள் பொருத்தினுனரோ

இ-பு கணவர்கள்தங்கள் மனைவியரிடத்திலுண்மையானமந்திரோப
தேசம்பெற்றுக்கொள்வதுநீதியல்லசிவன துகிருபையைப்பூரணமாகப்பெ
ற்றுள்ளகுருவாகிய மேன்மைபொருந்தியகர்க்கமுனிவரிடத்திலுவிருப்பமு
டன்பெற்றுக்கொள்ளநீர்என்னுடனவாருமென்றான் (அவ்வரசன்) அதற்
குசசம்மதித்தான்-எ-று. அரோ-அசை

௩௪

குரவுவார்துழலொடுங் கொழுநனக்கணந்
திலாபுணர்யமுனையந்தீர மெய்தியே
வரமுனிகர்க்கத்தாள் வணககிவநகவா
றுரைசெய்துபின்னுமோ ருரைவிளம்பினான்

இ-பு குரவம்பூவணிந்தநீட்சியாகிய அளககதைபுடைய தன்மனைவி
யோடும்கணவனுனவள் அப்போதே அலைகள்மோதுகின்றஅழகியமுனை
நதியின்கரையிலடைநது சிவோஷ்டம்பொருந்தியகர்க்கமுனிவருடைய பாத
ங்களைப்பணிந்ததான்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லிப்பின்னுமொருவார்த்தை
சொல்லுகின்றான்-எ-று.

௩௫

மருளுறுபவக்கட றுமுர்வஞ்சனை
யருடருமஞ்செழுத் தமபியர்கநீ
தெருடருதேசிக முத்திரத்தீமேல்
இருளறவேற்றுகி யென்னவேத்தினான்

இ-பு தெளிவைத்தருகின்றகுருவே நீவிர் யாவரும்மயங்கத்தக்கதாய்
ஐநகராகரத்திற் முழுநியிராநின்றபாவிபாகிய அடியேனை அருளைத்தருகி
ன்றுபஞ்சாட்சரமானதுதெப்பமாகும்வண்ணம்உபதேசித்தமயக்கத்திலும்
படிமோட்சமாகிய கரையிலேற்றென்று துகிசெய்தான்-எ-று

௩௬

அம்முனிநிருபன்மே லருளுநோக்குடன்
எம்மையானிறைவனை யுளத்திருத்தியே

செம்மலர்ச்சிவகரஞ் சென்னிசேர்த்துமே
மெய்ம்மையுஞ்செழுத்தையும் விதியிற்கூறினான்

இ-பு அந்தமுனிவரானவர் அரசனிடத்தில் இருபைசெய்யும்நோக்கத்
துடன் நம்மையாட்கொள் ளும்பரமசிவனையிருதயத்தில் திபானித்துச் செந்
தாமரைமலர்போன்றதாமமுடையநல்லகையை அவன்சிரசில்வைத்து உண்
மையாகிய ஐந்தெழுத்தையும்விதிப்படி உபதேசித்தார்-எ-று ௩௩

வேறு

ஒகைபுரிதேசிக னுரைத்தபொருள்கொண்ட
வாகைவடிவேலிதை மயிர்க்குழிகணினின்றும்
வேகவினையாவையும் விரைந்துசாதகோடிக
காகவுருவாய்மிசை பறந்தனகரிந்த

இ-பு சந்தோஷத்தைச்செய்தின்ற தேசிகராகிய கர்க்கமுனிவருபதே
சித்த பஞ்சாட்சரத்தைப்பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிபொருந்தியவடிவேலை
யுடைய அந்தஅரசனுடையரோமத்துவாரங்கனினின்றும்கடுமையுள்ளவி
னைகளெல்லாம்பூறுகோடிக்காக்கைகருபமாய்மேலெழுந்துபறந்துகரிந்தன
எ-று, ௩௪

மேனியினெழுங்கொடிகள் வெந்துவிழல்கண்ட
மானவடிவேலரசர் மன்னவன்வணங்கி
யூனுடலினிக்கொடிக னுற்றெழுவென்றாய்ப்
போனதெவனென்னமுனி புங்கவனுரைத்தான்

இ-பு தன்னுடலினின்றும் மேலெழுந்தகாக்கைகள் வெந்துவிழுவதை
கண்டபெருமைபொருந்திய வடித்தவேலையுடைய அரசர்க்கரசனுனவன்
வணங்கி அடியேனுடையஊன்சம்பந்தமாகிய சரீரத்தினின்றும்இந்தக்கா
கங்கள்உண்டாகி மேலெழுந்தகாரணமென்ன அவைகள் நீறாய்ப்போனகா
ரணமென்னவென்றுவினாவ முனிசிரோஷ்டராகியகர்க்காசொல்லுகின்றார்
எ-று, ௩௫

நல்வினையுழந்துபல நல்லுருவெடுத்தும்
அல்வினையுழந்துபல வல்லுருவூற்றும்
தொல்வினைதொடர்ந்துதரு சூழ்பிறவியென்னும்
வல்வினையொழித்தனை யிம்மந்திரநலத்தால்

இ-பு நல்வினையைச்செய்துபலவாகியநல்ல உருவெடுத்தார்தீவினை
யைச்செய்து துன்பமனுபவிக்கத்தக்க பழையவுருவெடுத்தும் பழையவி

னையாகியசஞ்சிவநதொடர்ந்து தருவதாஸ்குழலுஇன்ற பிறப்புகியவலியவி
னைய இநதப்பஞ்சாசூரத்தினன்மையாஸ்ஒழித்தாய் ௩௮

ஒழிந்தவினேகாகவ லுருக்கெடனின்றும்
எழுந்தனவருந்தொடர் பிலாதவைகணீராய்
விழுந்தனவருந்தலுளம் வென்றிபுனைவேலைய்
செழுந்திருவெழுத்தினிலை செப்பவெளிதன்றே

இ-பு வெற்றிகொண்டவேலாயுதத்தையுடைய அரசனேஒழிந்தவினே
கள் உன்னுடலினின்றும் வலியகாகருபுக் கொண்டுமுந்துஇனித்தொடரு
நதொடர்ச்சியில்லாமையினால் வெந்துநீராய்விழுந்தனநீமனம்வருந்தாதே
மேன்மையுள்ளபஞ்சாசூரத்தி நிலைமைசொல்லவெளிதல்ல - ஏ - று. ஏ
அசை ௩௯

கண்டனைவினைந்தபடி காமர்க்கிறித்போய்
ஒண்டாடியுரியுநல னுண்டிடவொழிந்தால்
அண்டர்பதமயாவையு மடைந்தவைதுறந்து
தெண்டினாவிடத்தை துகர்செம்மலடிசேர்வீர்

இ-பு அரசனேஉடந்தகாரியங்களையெல்லாம் கண்டனையல்லவா இ
னிநீயுமுன்மனைவியும் அழகியநகரத்திற்போய் இன்ப மனுபவித்துக்கொ
ண்டிருந்துஇந்தச்சரீரமொழிந்தால்பின்புமுறையேதேவர்பதவிகளையடை
ந்து (அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையும்மனுபவித்து) அவைகளையுமீறிக்கித்
தெளிகாண ஆலைகளையுடையசமுத்திரத்திலுண்டாகிய விஷத்தையுண்டப
ரமசிவனுடையகிருவடிகளைச்சேர்வீர்கள் - ஏ - று ௪0

என்றவனியம்பலுமெழுத்துவடிவேலான்
குன்றனையமாடமணி கொநகரமெய்தித்
தந்துனைவியின்னல் துகர்ந்துடறணப்ப
மன்றன்மனையோடுமரன் வாழ்பதமடைந்தான்

இ-பு. இப்படியாகக் கர்க்கமுனிவர் சொன்னமாதிரிகில் வடித்த
வேலையுடைய அவ்வரசனானவன்எழுத்து மகமெருவையொத்த வீடுகளுள்
ள் அழகியபுகழ்ப்புப்பொருந்திய நகரத்திற்கேர்ந்து கன்மனைவினிடத்தில் இ
னிதாகிய இன்பமனுபவித்துஉடல்கிங்க விவாஹஞ்செய்துகொண்ட அம்ம
னைவியுடனபரபுகியன் விற்றிராநின்றசிவலோகஞ்சேர்ந்தான் - ஏ - று ௪௧

எனறு-

என்னுபிரக்துபிரமோத் வடிவெனுமஞ்செழுத்தின்
கவுண்டொழிந்தவாறு சாற்றினெனென்றெனென்ற

இ-பு நான் பூட்டிய கொடியசிலையில்வைத்து வெப்பமிதந்ததீயைக்
கக்கும்படியான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து கூட்டினிடத்திருக்குமி
ருகக்கூட்டக்களையெல்லாம் அழிக்குப்போதுவேட்டையாடும் விருப்பமு
ள்ள அவவரசன்முன்னொருகாய்வயிறறிந் பிறந்தவாகளாய்கூட்டோரில்வல்
லவராகிய இசணொராட்சதர்கள் அக்கினிமலைபோலவந்தெதிர்த்தார்கள் என்று

முன்புறவெதிர்த்துபோர்செய். முன்னவன்றன்னைவளரத்
துன்புறமாய்த்தான்முன்னொன் றெலேவுகண்டினையகீசன்
வென்புறங்காட்டியேகிமீண்டு வஞ்சனையால்வெல்லான்
அன்புடைமனிதனுய்வந்தரசன் தடியிற்றாழ்த்தான்

இ-பு தன்னெதிரில் முனைந்துபோர்செய்கின்ற மூத்தவனை அந்தஅரசு
னாவன் வாளாயுதத்தினால் துன்பமடையக்கொன்றான் அண்ணனிற்றந்த
தைக்கண்டு தம்பியாகியகீசனாவன்முதுகுக்காட்டி போடிப்போய் வஞ்ச
னையால்வெல்ல எண்ணக்கொண்டு அன்பள்ள மனிதவுருவங்கொண்டு வந்
து அந்தமன்னவன்பாதத்தில் வணங்கினான்-எ-று, 15

அரசனுன்வரவேதென்னவரக்கனுமண்ணலையுன்
குராகழற்கேவல்செய்யுங் கொள்கையினடைந்தேனென்றோ
னிநுபனாகுவந் துவஞ்சனிலையினைச் சிறிதுந்கேகரான்
வருசையினடிசினவஞ்சுமடைத்தொழி லவனுக்கீந்தான்

இ-பு அரசனவனைக்கண்டு நீவந்தகாரணமென்னவென்றுவினாவ அந்த
ராக்கதன் மகாராசாவெனமுடைய சத்தியாபிள்ள விரகண்டையணிந்த
பாதங்களுக்குச்சுக்கும்நெவல்செய்யமெண்ணத்துடன் வந்தேனென்றான்அ
தைக்கேட்டரசன் சந்தோஷிகது அவன்மோசனனைப்பைக் கொஞ்சமு ம
நியாம கிரமமாகசேராறாக்குமடைத்தொழிலை அவனுக்குக்கொடுக்கான்
-எ-று. மடை-சோறு, 16

வெருக்கொளலிலங்குமாய்க்கும் வேட்டையங்கானகீங்கி
யரக்கனுமுடன்வந்தெய்த வயோத்தியினடைந்துவேந்தன்
மருக்கமழ்துமுதச்செவ்வாய்மதயந்தி யோடும்வாழ்காள்
உருக்களின்கன்றிறந்தோர்க் கூட்டுநாளிற்றதன்றே

இ-பு பயங்கொள்ளும்படியிருகங்களைக்கொல்லும வேட்டையாடுகின்ற
அழகியகாட்டினைவிட்டுநீங்கி அந்தராட்சதனுங்கூடவரும்படி அரசனாவ
ன் அயோத்தியிற்போய்ச சேர்ந்துவாசனைகமழுகின்ற செல்வல்லி மலறை
யொத்த வாயையுடையமதயந்தியுடன்வாழ்கின்றநாளில்உடலைவிட்டிறந்த

பிரகாரஞ்சுச் சிரார்த்தஞ்செய்யுநான்வந்தது -எ-று. அன்று-ஏ- இவ்விர
ண்டுமசை, ௩

தென்புலவாணர்க்கோகை செய்யுநாளினுகாளென்ன
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தன் வசிட்டனைவரித்துப்பூசித்
தன்பினூணமினசகவென்றா னரக்கன்றெண்ணந்தீர்ப்பா
னன்கலகதமுதத்தீநாமி நரருடையுனிட்டானே

இ-பு தெற்குத்திசையில்வாழ்சின்றவர்களாகிய பிதிர்களுக்குச்சந்தோஷ
த்தையுண்டாகு'ம நாளாகியசிரார்த்தநான் இங்கொன்றுபுரேகிதன்சொ
ல்ல மனிதர்களைக்காக்கும்ராசனாவன் வசிஷ்டமுனிவனாஅழப்பிசது
அன்புடன்ஆராதனைசெய்ய அமுதுகொள்ளவேண்டுமென்றான் வஞ்சித்
துவந்திருக்கின்ற அந்தராட்சதனாவன் தன்னண்ணத்தைநிறைவேற்றிக்
கொள்ள வசிஷ்ட முனிவருக்குப் பொற் பாதிராத்தில்நல்லஅமுதத்துடன்
நாமாமிசத்தைப்படைத்தான்-எ-று, ஏ-அசை, ௬

உய்த்தலுண்மனிதருனென் றுள்ளத்திலோர்ந்துதாய்
மெய்த்தவன்கனன்றுசீறி வெய்யவலைவஞ்சமோரான்
வைத்துதுசினத்தானந்தமன்னனை யிதுநீசெய்தாய்
ஆத்தலைநாளுன்றின்னு மரக்கனையாத்யென்றான்

இ-பு படைத்தநாமாமிசம் நாமாமிசமென்று தம்முள்ளத்திலறிந் துபரிசு
த்தமுள்ளமெய்யானதவத்தையுடைய வதிஷ்டமுனிவர்அந்தஅரக்கன்செ
ய்த வஞ்சகத்தையறியாதவராய்மனங்கொதித்துச்சீறிப்பொருந்திய கோப
த்தினையுடையவராய் அந்தமன்னவனைப்பார்த்து சிரார்த்தகாலத்தில்அஜ
மாமிசம்படைக்கவேண்டுவது வேதவிதியாயிருக்கஅதைவிட்டு இப்படிய
க்கிரமமான காரியானீசெய்ததினாலேகாட்டினிடத்தில் சஞ்சரித்துநாமாமி
சத்தை உண்ணும்அரக்கனாகக்கடவையென்று சபித்தார்-எ-று, ௭

சாபத்தைவின்ற மேலோன்றன் னுளந்தன்னின்மேய
கோடத்தினின் றுநீங்கிக் கொடியவலைரக்கன்செய்த
ஆபத்தென்றறிந்துவேந்தையறிகலென் சபித்தவிந்தப்
பாபத்தின்றகைமைதீர்ப்பாய் பன்னிருபருவதென்றான்

இ-பு சாபபிட்டவதிஷ்டரானவர் தம்முள்ளத்திலுண்டாகியகோபத்தி
னினையுநீங்கிக் கொடந்தொழிந்தெய்தின்றவைய அரக்கன்செய்த ஆபத்
தென்றறிந்து அரக்கனென்னாலே கோபிட்டதல்லவென்றுணராமல் நான்
ஜபித்த இர்த்தப்பாபத்தின் தவமைப்பப்பன்னிரண்டாய்வுருஷம் தீர்ப்பா
யென்று கொள்ளு-எ-று. ௮

வரிசிலையுழவன்ருனுமறைமுனி தன்னைநோக்கிப்
பெருகியசினத்தனாகிப் பிழைபுரியாதேன்றன்னை
நிருதனுகென்னச்சொன்ன நின்னையும்வெய்யசாபம்
புரிசுவனென்றுசாபம் புலவனைக்கையிற்கொண்டான்

இ-பு நீண்டனில்லின்தொழில் பழகினவனாகிய அவ்வரசன் வேதமுனை
ந்த வசிகூட்டமுனிவரைநோக்கி மிகுந்த கோபமுடையவனாய்க் குற்றஞ்
செய்யாத என்னை அரசுகளுக்கடவையென்று சபித்தஉனக்கும் நான்கொ
டியசபமிடுகிறேனென்று சாபநீரைக்கையில் ஏற்றுக்கொண்டான்-எ-று.

கண்டனள்கலங்கித்தேனி மதயந்திகாவல்வேந்தே
எண்டருமன்னர்தம்புட் குரவரைக்காய்ந்தார்யாரோ
விண்டெழுவுகுளிதீர்வாயென்மவன்வினம்பவேலோன்
கொண்டகைச்சாபநீர்தன் குணசமுதமுளிற்பெய்தான்

இ-பு மதயந்தியென்னும் அவன்மனைவியானவள் அனாதக்கண்டுமனங்கல
ங்கி மன்னுயிரினாக்காக்கும் காவல்பூண்ட அரசனே யாவரும்எண்ணும்படி
யான பெருமையுள்ளமன்னவர்களுக்குள் ஆசாரியனாக் கோபித்தவர்கள்
யாருமில்லையேஆதலால் அதிகரித்தெழுகின்ற கோபத்தைக் தணிப்பாயா
கவென்று அவள்சொல்லவேலேந் தும் அவ்வரசன்தன்சையிலேற்றுக்கொ
ண்ட சாபநீரைச்சத்தியாபிற்ற வீரகண்டையணிந்த தன்காவில்விட்டுக்
கொண்டான்-எ-று.

ய

திக்குறுசாபநீராற்செம்மல ரொரிதோயந்தென்னப்
பூங்கழற்கால்களாக்கே பொள்ளெனக்கறுந்தவோடும்
பாங்குளோர்காணமன்னன் கன்மாடபாதனை
வாங்கருங்குருசாபத்தா லாக்கனும்வனத்திற்புக்கான்

இ-பு தீமையுள்ளசாபநீரினால் செந்தாமரைமலர்தீயில்படிந்தது போல்
பொலிவுள்ளதாய வீரகண்டையணிந்தகால்கள் அப்பொழுதேகறுத்தமா
த்திரத்தில் பக்கத்திலிருப்பவர்களைல்லாங்காண அம்மன்னவன்கன்மாட
பாதனாகிரீக்குதற்கரிய குருவின்சாபத்தால் ராட்சதருபங்கொண்டு ஆரணி
யத்திற்போய்ச் சேர்ந்தான்-எ-று, கன்மாஷும்என்பது-கறுப்பு

ய

வேறு,

நெடிமுழங்கிச்செவீடுபடும் பேரடவியிடந்தேறு நெடுவெய்தேய்த்து
படுகன்லிற்சிகையணவச்சுறுநாறு மயிர்க்கவிகள்பதறிப்பாயப்.

புடைகலந்ததேனினங்களைபகன்மதியையிறு வென்னப்புந் துமொய்க்கும்
குடுமியனா யிடந்தோ ழும்பலவினங்கின் குலமனை ததுங்கொலைசெய்முண்

இ-4.

[டான்

காட்டுத்தீட்டசடவென்றொலிக்கக் கேட்போர்காதுகள் செனிடுபடும
படியான பெரியகாடுகளதோ ழும் கீட்சியையடைய மூங்கில்களொன்றோ
டொன்றுதேயந்து உண்டாகாநின்ற தீயின்சிகைபொருந்தச் சுறுநா ழும்படி
யானேராமங்களுள்ளவானரங்கள் பசுறிமரங்களில்பாயவும் ஆம்மரங்களி
னிடத்திலிருக்கும் வண்டிக்கூட்டங்கள்பகலில் தேன்றுஞ் சந்திரனைத்தே
ன்கூடென்றுகருதி யகனிடத்திற்சென்று மொய்க்கவுமாகவிராரின்ற சிகர
ங்களைபுடைய மலையிடங்கள்தோ ழுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டிராரின்ற பல
வகையாகிய மிருகக்கூட்டத்தையெல்லாவ கொன்றுபுசித்தான்-எ-று, மீஉ

மாயிருளுலப்பரப்பின்மன்னுமுட லனைத்தினுக்குமயானமென்னக்
காயுமிரும்பசியுதரக்கனறகுழியை நிணந்தூர்த்துக்கழிக்குநாளில்
தூயவொருமுனிபுதல்வன்புதுவதுவை புரிந்தளிளத்தோகையோடுந்
தீயதிறல்வாளரக்கன்வரவறியா னவ்வனத்திற்சென்றான்மன்னோ

இ-பு மிருந்தபெருமையையுடைய இவ்வுலகத்தின் அகன்ற இடமெக்த
ம பெருந்தியசரீரங்களுக்கெல்லாஞ் சுடுகாடுபென்ற சொல்லும்படி சுடு
கின்ற மிருகதபசியுள்ளவையிருகிய தீக்குழியைமாயிசுக்களால் நிறைத்துக்
காலங்கழிக்கும்நாளில் பரிசுத்தமுள்ள ஒருநிவிதிமாரன் நவமாக விவாகஞ்
செய்துகொண்ட இளமைப்பருவமுடைய தன்மனைவியுடன் கொடியவலி
யாள கொலைத் தொழிலைசெய்யும் அந்தராட்சதன்வருவதையறியாமல் அந்
தக்காட்டிற் போனான்-எ-று மன்-ஒ-இவ்விரண்டிமகை. யக

வந்தவனைக்கண்டாக்கனவாளையிலும் பிலவாயும்வயங்கநக்காங்
குந்தியுறுபசிதணிக்கவந்தானென் றுன்னுதொறுமுவகைபொங்கக்
கொந் தமர்ச்சிறுருமிமனை முனிவன காளைதனைங்குருதிவேட்டு
முந்துசினம்புலிசேதாவினங்கனறைக் கவர்த்தனை முனிந்துபற்றா

இ-பு வந்தஅந்தரிவிபுத்திரனைக்கண்டு ராட்சதனுனவன வாளபோன
கோரப்பல்லம்பிலத்துவாரம்போனற வாயும்பிரகாசிக்கும்படி நகைத்த
அப்போது தனவழிற்றில் மிருந்திருக்கின்ற பசியைக்தணிக்க வந்
தானென்று நினைக்குந் கோலம் சந்தோஷம் தனக்குள்ளேபொங்க உதி
ரகதைக் குடிக்கவிரும்பி முன்னதாக உண்டாக்கின்ற கோபத்தையுடைய
புலியானது ஒருபசுவி னினங்கனறைப் பிடித்துக்கொண்டது போலக

கொத்தாகியபூமாலையணிந்த சிறுகுடுமியையுடையவேதமுணர்ந்த லுந்த
ரிஷிபுத்திரனைக்கோபங்கொண்டுபிடித்து-எ-று

யௌ

கொலைபுரிவானுறுகாலையதுசுண்ணெவநவிமலர்க்கொம்பரன்னாள்
நிலைதளர்ந்துகைநொக்துநெடுங்கண்ணீர்முலைமுன்றினிறைப்பச்சோர்ந்து
தொலைவிப்புழப்பரிசுகுலத்தொர்வேந்தேமதயந்திதோயுஞ்செம்பொன்
மலைபொருவுமணிமார்பா வென்றேகதி யினைந்தினையமாற்றஞ்சொன்னாள்

இ-பு கொலைசெய்யத்தொடங்கும்போது அதைக்கண்டு ரிஷிபுத்திரனு
டையமனைவியாகியபூங்கொம்பையொத்த அழகுள்ளவள்பயத்து நிலைதளர்
ந்துகைகளைநெரித்துக்கொண்டு நெடியகண்ணீரானதுமுலையினிடத்தைநி
றைக்குப்படியாகச்சேர்ந்துபழமையாகிய சூரியகுலமன்னவனே மதயந்தி
அணையும்பொன்மலையையொத்த அழகியமார்பனைஎன்று துதிசெயதுமெ
லின்று இந்தவசனங்களைச்சொன்னாள்—எ-று.

யௌ

வல்லிணையாலிவ்வுருவம்வாய்த்தனைநீ நிரசர்குலவழியானல்லை
கொல்வதுனக்கடாதுபிறருயிர்க்குதவிபுரிவதுங் கொள்கையாமால்
வெல்கதிர்வேற்படைவேந்தேயினிறக்கில் யானுமுயிர்விடுவேனென்னு
மல்குவிழிப்புனல்பாயத் தொழுதிரந்தோருயிர்ப்பலி வீழ்க்குகென்றாள்

இ-பு யாவராலும்விலக்கக்கூடாதவலியையுடையவினையினால் இங்க
உருவம்பெற்றனை நீராட்குலச்சந்ததியிற் பிறந்தவனல்லே ஆதலால் கொ
ல்வதுனக்குத்தகுதியல்ல பிறநயிருக்குஉதவிசெய்துஉங்கள் குணமாம் ப
கைவரைவெல்லுகின்றஒளிதங்கிபவேலாயுதமேத்துந்அரசனை இவனிறந்
தால்நானுமுயிர்விட்டுவிடுவேனென்று நிறைந்தகண்ணீர் பாயும்படித்தொ
ழுதிரந்துஒப்பற்றதாகிய உயிர்பிட்சைநீதாவென்றாள்-எ-று.

யௌ

மனமறுகுற்றிவ்வாறுகவன்றுரைக்கு முனாநிருதன் மனைக்கொள்ளானுப்ப்
புனைமலாத்தார்வேதிபனையுரிச்செகுத்துத்தசைசுவைத்துப்புண்ணீர் மாந்
திக், கணநிணங்கண்முளைகுடர்மென்றருந்தியென்பனைத்துங் கழித்தவா
யால், இனவனையாண்முன்னுமிழந்தானென்செய்வாளுமிழக்கவெல:மெடு
துக்கெகண்டான்.

இ-பு மனமறுக்கங்கொண்டு இப்படியாகவருந்திச் சொல்லுகின்றவா
ர்த்தையை அந்தராட்சதன்மனதிலேற்றுக்கொள்ளாதவனுய்ப்பூமாலையணி
ந்திருக்கும்ரிஷிபுத்திரனுடைய உயிரைக்கொன்று மாமிசத்தையுண்டு உதி
ரத்தைக்குடித்துக் கொழுத்திருக்கும்நிணங்களையும்முளைகளையும் குடல்க

ளையுமென்றுதின்றுஎலும்புகளையெல்லாங்கழித்துவாயினால்ரிஷிபுத்திரன்
மனைவியெதிரில் துப்பிவிட்டான் (அதைக்கண்டுஎதிர்செய்யும்வலி தனக்கி
ல்லாமையினால்)என்னசெய்வான் அவன் துப்பிவிட்டதையெல்லாம் எடுத்த
துககொண்டான்--எ-று

யௌ

எழுந்துபடர்கதழெரியினவ்வென்பையிட்டிஹைஞ்சியின்னசெய்தோன்
செழும்பதியிற்புகுந்குரிமைமதயந்திமுதலாய்தேவிமானாத் தழும்பொழு
திலாருயிர்மாண்டொழிகவெனக்கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றித்தானுங்
கொழுந்தெரியிற்புக்கவிந்தாளாண்டகையுமவ்வனத்திற்குலவுநாளில்

இ-பு சிகைவிட்டெழுந்துசுவாலேவீசுகின்றமிகுந்தகாட்டுத்தீயில் அந்
தளலும்பையெல்லாம்போட்டு அககினிதேவனைவணங்கி இப்படிக்கொத்
த(பாவமானகாரியத்தைச்)செய்தஇந்தப்பாதகனானவன் (சாபந்தீர்த்து) வ
ளப்பமுள்ளதன்பதியிற்சேர்ந்து தனக்குரியமதயந்திமுதலானதேவிமார்க
ளைத்தழுவும்போது பெறுதற்கரியஉயிர்மாண்டுபோகக்கடவவென்றுகொ
டியசாபஞ்சொல்லித்தானும்சிகைபடர்த்தெரிகின்ற அநதததீயில்விழுந்திற
ந்துபோனான் அதன்பின்புராட்சதனாகிய அரசன் அந்தவனத்திற்சஞ்சரித்து
க்கொண்டிருக்கும்போது-எ-று-பெறுதற்கரியஉயிரொன்றது,உயிர்களுக்கு
மானிடசரச்சரங்கிடைத்தலரிதென்பதுகருத்து

லஅ

வேதமுனிசாபந்தீர்த்தரக்கவுருவகலவிறல்வேந்தன்வேளங்
காதலுறுமுருவெய்திமுன்புபோலயோத்திரகர் கடிதினெய்திச்
சீதமதிவாண்முகத்துமதயந்தி கலவிறலத்தேறலுண்பான்
போதகமொன்றதன்பிடியின்சேவகம்புக்கெனக்கோயில் புக்கான்மன்னோ

இ-பு வேதமுணர்ந்தவதிஷ்டருடைய சாபநீங்கிராட்சதரூபமாதவே
வெற்றியுள்ளராசனானவன்முன்போலமன்மதனும் ஆசைகொள்ளத்தக்கத
ன்பழையவுருவத்தைஅடைந்து வினாவாகஅயோத்திரகரிற்சேர்ந்துகுளிர்
ச்சிதங்கியசந்திரனையொத்தஒளிபொருந்தியமுகத்தையுடைய மதயந்தியெ
ன்னும்தன்மனைவியிடத்தில் மதுரமுள்ளதேன்போல இனிமையைத்தரு
கின்றகலவியின்பம் அனுபவிக்கஒரு ஆண்யானையானதுகிரீடையை விரும்
பித்தன்பெட்டையானேறித்திரை செய்யுமிடத்திற் சென்றதுபோல் தன்ம
னையிற்போனான்-எ-று.மன்-ஓ-அசை.

யக

வேறு

கோயில்புக்குநற் குருமணிரெடுமுடிக்குரிசில்
வேயின்மிக்கநல்லுருவமைவெள்வளைத்தோளி

யர்யமைக்கனான் மதயந்தியணிமுலையலாவில்
தோயவுற்றனன்மறுத்தன ளிவையிவைசொன்னாள்

இ-பு தன்மனையிற்சேர்ந்தநல்லரிதமுள்ளரசு தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட
டநெடியமகுடத்தையணிந்திருக்கும் அரசனானவன்பசிய முங்கிலிழைக
ப்பாக்கிலுமிசுந்தநல்லஅழகமைந்த சங்குநையணிந்த தோளையுடையவ
ளாகிய மையிட்டகண்களையுடைய மதயந்தியின் ஆபரணங்களணிந்ததன
த்தைஆசையுடன் அணையப்போனான் அவள்தமிழ்ச்சிலவசனங்களைவகு
த்துச்சொன்னாள் உரு

உற்றவாறென்றுமுணர்ந்திலேபோ லுநீயுயர்கான்
முற்றநாடிவல்லரக்கனாய் முனிவரன்சேயைப்
பற்றிதுங்கினைக்கண்டவன் பார்ப்பனிசீறிச்
சொற்றவாசகக்கேளென விளைந்தவைசொல்வான்

இ-பு உணக்குச்சம்பவித்த முறைமையை நீசிறிதும் அறிந்திலேயோ
(அதுஎன்னவெனில்)நீராட்சதனாய் உயர்ந்த காடிகளெங்கும் ஆகாரத்தை
விரும்பித்திரியும்போது அவ்விடத்திலேநேரிட்ட ஒருரிஷிபுத்திரனைப்பற்றி
கொண்டு கொன்றுதின்னாய்அப்போதுதைக்கண்டு அவன்மனைவியானவ
ள்கோபித்துச்சாபங்கூறியதைக்கேளெனச்சம்பவித்தகாரியங்களைச்சொல்
லுகின்றாள்-எ-று.போலுமென்பது-முன்னிலையசை உக

இணையிலாதவென்கொழுநனை யின்னுயிருண்ட
பனைநெடும்புயமன்னவ பதியிளிற்புகுந் துன
துணைவிமார்கடந்துணைமுலைச்சுவடுமார்பிறுக
அணையுநாளுயிரிதத்தியென்றழல்புகுந்தவிந்தாள்

இ-பு ஒப்பில்லாதஎன்கணவனுடைய இறியஉயிரினார்க்கியபருத்து
நீண்டபுயங்குளையுடைய மன்னவனை அயோசிக்கிறிற்சொந்து உன்மனை
வியருடைய இரண்டிதனங்களின்தழும்புகள்மார்பில் அழுந்துமாபடி அணை
யுநாளில்உயிரிதந்துபோகக்கடவையென்றுதியில்விழுந்திறந்தாள்-எ-று 0
கொழுநனைமென்பது-உருபுமயக்கம் உஉ

அன்னதாலெமையனைவதற் கடாதுனக்கென்றாண்
மன்னர்மன்னனும்பசியினால் வருந்தியவொருவன்
பொன்னினன்கலக தழுதுபெற்றுணப்பொறியிலான்பொல்
இன்னலெய்தினக் காமவேள கணையினுலிடைந்தான்

இ-பு அப்படிக்கொத்தசாபம்நேரிட்டிருக்கிறபடியினுலேளக்களைய
னைவதற்குஉனக்குத்தகாகென்றுசொன்னாள் அதைக்கேட்ட மன்னர்மன்
னனாகிய(கன்மாடபாதராசனானவன்)பசியினால் வருந்தியஒருவன் பொன்

ஞலாகிய நல்லபாத்திரத்தில் அன்னமிடப்பெற்றும் உண்ணுதற்குப்போ
கமான உறுப்புகளில்லாதவனாயின்போல் மனமதபாணத்தினால் துன்பம
டைந்து இடைநிறுத்தின-எ-று. உங்

பெண்ணலத்தினைப்பெறுதவர் மகவினைப்பெறுதார்
பெண்ணலத்தினைப்பெற்றவ றோமகப்பெற்றார்
பெண்ணலத்தினுன்மகவுபெற் நிருமைமபெறுவார்
பெண்ணலத்தினுலனறிமேர் பெறும்பொருளினிறே

இ-பு பெண்ணினபக்தை அனுபவிககப்பெறுதவர்கள் புத்திரர்களை
ப்பெறுதவர்களாவார்கள் பெண்ணினபக்தை அனுபவிககப் பெற்றவர்க
ளே புத்திரர்களைப்பெற்றவர்களாவார்கள் பெண்ணினபக்தை அனுபவிப்
பதினால் புத்திரர்களைப்பெற்று இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும்
அடைவார்கள் பெண்ணினபக்தினுலனறிப் பெறும்பொருள்யாதோனறு
மில்லை-எ-று. ஏ-அசை உச

உந்துநீர்க்கடலுடுத்தபார் முழுவதுமொருங்கே
வந்துதாடொழுமாசியல் வளமெலாம்பெறினும
இந்திராகியர்பெரும்பதத் திருக்கையெய்திடினு
மைந்தரினறியேவாழ்வது வாழ்வுமறறனறே

இ-பு அலைவீசுகின்ற நீரையுடையசமுத்திரஞ்சூழ்க் பூனியிலுள்ள
ல்லாரும்கொண்டமாகவந்துபாதங்களில் பணியத்தக அரகக்குரியவளங்
ளெல்லாம் பெற்றிருந்தாலும் (அல்லது தேவந்திரனமுதலானதேவர்கள்
பதங்களிலிருக்கும்பேறுகள் பெற்றாலும்) புத்திரரில்லாமல்வாழ்வது வாழ்வ
தில்லை-எ-று. மற்று-அசை நிலை-அனறு-ஏ-அசை உரு

என்றுபற்பலசிந்தையி லெண்ணிவேலிறைவன
குன்றுமாண்புடைத்தரசிய லினியெனறுங்குறியா
னினறுபாடவமபுரிவதே கடனெனவினைந்
சென்றுகானடைந்தருந்தவஞ் செப்தனனிப்பால்

இ-பு என்றுபலவாகத்தனமனதுலெண்ணிக்கொண்டுவிவலாயுதமே
ந்தும் அரசனநாமதுறந்துவிட்டால் இனி அரசியல் குன்றுந் தனமையை
யுடையதாருமேயெனபதையுங்குறியாதவனாய் வனத்திற்போயிருந்துகொ
ண்டுபெருமைபொருந்தியதவஞ்செய்வதே நமக்குமுறைமையெனறெண்
ணிஇல்லவாழ்க்கையைத் துறந்துபோய்க்காட்டிற்செர்ந்து அரியநவத்தைச்
செய்தானஇப்பால்நடந்ததெனனவெனில்-எ-று உச

வேறு

காவலனறனக்குப்பினனோர் கானமுளையிலையெனறு
பூலயத்திலுள்ளோர் புகல்வதும்பொருந்தார்வீறும

யாவையுமுணர்ந்தநீதி வசிஷ்டனாகியபல்பிஞாய்த்

யாவருந்துயரந்தீர்க்கும் படிநினைந்தினையசெய்தான்

இ-பு நம்முடைய அரசனுக்குப்பின்பு இந்தராச்சியத்தைக் காப்பதற்கு ஒருபுத்திரனாவதில்லையென்று இவ்வுலகத்திலுள்ளவர் ஸிரக்கமுற்றுச் சொல்லுலதுமபவைவருடைய வீராப்புமாயினிவைகளை யெல்லாம் அப்போது அறிந்தநீதியுள்ளவதிஷ்ட முனிவரானவர் தருமசந்தானமுண்டாக்கலாமென்கிற வாக்கியத்தை ஆராய்ந்துணர்ந்து நேரிட்டிருக்கிற துயரத்தை நீங்கும்படியெண்ணி யிருக்கக்காரியத்தைச் செய்தார்-எ.று, உச

அருந்ததியனையகற்பின் மதயந்தியணங்களுள்பாற்

பொருந்தியின்கலவி துயத்தோர் புல்லனைத்தந்திரா

இருந்துயருலகந்தீர வியற்றினுன்முனிவனின்பாற்

பெருந்தகைதவஞ்செய்வானைப் பேய்மகளொருத்திடற்றி

இ-பு அருந்ததியையொத்த கற்பினையடையமதயந்தியென்னும்மெதயவப்பெண்ணை யொத்தவனிடத்திற்சேர்ந்து இனியகலவிசெய்தொருபுத்திரன் உற்பத்தியாகும்படிபுரிந்து உலகத்துக்குநேரிட்டிருந்த மிகுந்ததுயரந்தீரும்படி வதிஷ்டர்செய்தார அங்கப்படியிருக்ககட்டிநடந்ததென்னவெனில் தவஞ்செய்கின்றபெருந்தகையாகிய அரசனை ஒருபேய்மகள் தொடர்ந்து-எ.று, உஅ

அரசனில்லாததேசம் உயிரில்லாதசரீரத்தை யொக்குமாதலால் தருமசந்தானமுண்டாககுதல் சாஸ்திரவிதியே இப்படி தருமசந்தானமுண்டாக்குகிற முனிவருக்காவணஸ்தீர்க்காவது தவகதிலும்பதிவிரதாதருமத்திலும்பழுதில்லை அவ்வாறுசெய்ய இசைவிலலாவிட்டால்பட்டத்துயானையைக் கண்கட்டிச் செல்லவிட்டு அதனால்மத்துக்கொண்டு வரப்பட்டவனுக்குப் பட்டங்கட்டத்தக்கது,

பிறையெயிறிலங்கக்கண்கள் பிறங்கெரிசுதுவச்சீறி

கறைவிடமுருத்துவல்லே தொடர்கல்போற் றொடரக்கண்டான்

கறைசுழற்குரிசுருணுமலகைமா தொருத்திபற்று

முறைமைமேதென்னவேத முனிவனாவினவினானே

இ-பு பிறைபோல்வனைவாகியதந்தங்கள் பிரகாசிக்கவும்கண்களிலிருந்து மிகுந்ததிப்பொறியானது சிந்தையசீறிக்கரியவிடமானதுகாபித்துவிரைவாகத் தொடர்தல்போலத்தன்னைத் தொடரக்கண்டுஒலி-கரின்றவீரகணடையணியும் அந்தமன்னவன் ஒருபேய்மகளானவன் என்னைப்பற்றுதற்குக் காரணமென்னவென்று அங்கிருக்கும் வேதமுணர்ந்த முனிவர்களை வினவின-எ.று, ஏ-அசை.

கேட்டலுமுனிவவொல்லாங் கிளியெனமிழற்றுமாதர்
மோட்டிளமுலைகளபாயந்து முருகுக்கொப்பளிக்குந்தாரோய்
காட்டினிலாக்கனாய்முன் காளைவேதியணைக்கொன்
நீட்டியபாவங்கண்டா யலகையாயெய்திற்றென்றார்

இ-பு அவன்சொன்னவார்த்தைபக்கேட்டமாத்நிரத்தில் அந்தமுனிவ
ர்களெல்லாரும் அவனைப்பார்த்துக்கிளியைப்பேரல வசனிக்கி ற்றமாதர்க
ளுடைய உயர்வாகிச்சாயாததனங்கள்பட்டுத் தேனைக்கொப்பளிக்கும்படி
யான பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்தொடுக்கப்பட்ட பூமாலையணிந்தமன்
னவனே, நீமுன்னேராட்சதனாய்க் காட்டில்சஞ்சரிக்குமபோது அங்குநே
ரிட்டவாவிபனாகிய ஒருரிஷிபுத்திரனைக்கொன்று சம்பாதித்துக்கொண்ட
பாவங்கண்டாய் இப்போதுபேயாகவந்து உன்னைப்பற்றிக்கொண்ட தென்
னார்கள்-எ-று, ௩௮

மாதவரிசைப்பக்கேட்டே மன்னனுமிதனைநீக்கச்
சேதுவேமுதலாயுள்ள புனிதமாதீர்த்தம்யாவுங்
காதலான்முழுகிமுழுகிக் கடவுளாலயங்களேந்திப்
பாதகவினைகடாக்கும் பதிபலவணக்கஞ்செய்தான்

இ-பு முனிவர்சொல்லக்கேட்டமன்னவனும் இந்தப்பாவத்தைநீக்கச்சே
துமுதலாயுள்ள புனிதமாகியதீர்த்தங்களியெல்லாம் ஆசையுடன் தனித்த
னியே முழுகியுரசினாலயங்களித்போய்ப் பரமசிவனைத்துதிசெய்தும்இப்
படியாகப் பாவவினைகளைத்தீர்க்கத்தக்க அனேகமஸ்தலங்களிற்போய்வண
ங்கினான்-எ-று. ௩௯

அங்கண்மாஞாலவட்டத தாலயந்தலங்கடர்த்தம்
எங்கணுமுழன்றுட்பாவந் தீர்கலாதிருத்தலாலே
வெங்கதிர்ப்புரணிமான்தேர் 'விலங்கெயின்மிதிலைஞாங்கர்
மருகுரோய்பொழிலின்மேவி வருத்தமுற்றிருந்தான்மன்னோ

இ-பு அழகியஇடத்தையுடையபெரியபூமியி னிடத்திலுள்ள ஆலயங்க
ள்ஸ்தலங்களைத் தீர்த்தம்எங்குமுழன்றுதிரிந்தும்தனக்குநேரிட்ட பாவந்தீரா
ம லிருப்பதினாலேவெப்பம்பொருந்தியசூரியனுடைய சூதினாகட்டியதே
ரானது ஒதுங்கிப்போசுத்தக் உயர்வையுடைய மதில்குழந்தமிதிலைநகரத்
துக்குச் சமீபத்திலிருக்கும்மேகமண்டலத்தையளாவியஒருசோலையிற்சே
ர்ந்து வருத்தங்கொண்டிருந்தான்-எ-று.

மன்-ஒ-அசை-பாடல்களினி றுதியில்வரும்- மாதா-மன்-ஆல்-அரோ
ஹ-அன்று-எ-இவைகள்- அசைகளெனக்கொள்க இவைகளிற் சிலபாடலி
ன் மத்தியில்ஏகதேசமாக வருவதுமுண்டு, ௪௦

ஆண்டகையிருந்தகாலே யருந்தவமுனிவர்சூழ
சுண்டுசெங்கதிரோன்றோன்றி வருவதேயேய்ப்பவொல்லை
காண்டகுவிப்பிடுகெ கவுதமன்வந்துதோன்றப்
பூண்டபேருவகைபொங்கப் புரவலன்வணங்கிநின்றான்

இ-பு அரசனப்படியிருந்தபோது அரியதவதையுடைய முனிவர்கள்
அருகிற்கூழ்ந்துவரச்சூரியன்உதயமா யில்வுலகத்திலிருவதை யொப்பாக
யாவருந்தரிசுககததக்கவியப்புள்ள தவவேடத்துடன் கவுதமரிஷிவினாவாக
வந்துதோன்றக்கண்டுஉண்டாகிய பெரியசந்தோஷம் அதிகரிக்க அம்மன்ன
வன் வணங்கிநின்றான்-எ-று

௩௩

நின்றமன்னவனை நோக்கி நீபெருவளங்கண்மேவி
நன்றிருந்தனையோவென்று முனிவரனவிலவன்னோன்
என்றுநின்னருளைச்சேர்ந்தோர்க் கெய்திடாதீமையேனும்
ஒன்றுளதுநாக்கக்கேட்டி யுத்தமவென்றுசொன்னான்

இ-பு வணங்கிநின்றவேந்தனைக்கவுதமரிஷியானவர் பார்த்துராசனே மி
சுந்த செல்வத்தைப்பொருந்திச்சுகமாக இருக்கின்றனையோவென்று வினா
வ அவ்வரசனானவன்சுவாமி உம்முடையகிருபையைப் பெற்றவர்களுக்கு
ஒருகாலத்துந்தன்பங்கள்நேரிடா ஆகிலும்ஒன்றுண்டு அதனைச்சொல்லு
கிறேன்உத்தமரே கேளுமென்றுசொன்னான்-எ-று,

௩௪

எங்குலக்குரவன்முன்னு ளியம்பியசாபந்தன்னால்
வெங்கொடியரக்கனாகி வேதியற்கொன்றபாவந்
தங்கியோரலகையாகித் தமிழனைத்தொடர்தலாலே
அங்கதுதணிப்பானெண்ணி யளவிலாவேள்விசெய்தேன்

இ-பு எங்களுக்குலகுருவாசியவதிஷ்டர் முன்னாள் கூறியசாபத்தினால் ந
ன்கொடிய கொலைத்தொழில்செய்யு ரட்சதனாகி ஒருபிராமணனைக்கொ
ன்ற பாவமானதுஒருபேயாகி ஆதரவில்லாதளளியேனைப் பற்றித்தொடர்
தலினாலே அந்தப்பாவத்தைத் தீர்க்க எண்ணி அளவில்லாத யாகஞ்செய்
தேன்-எ-று.

௩௫

எண்ணினல்லறங்கள்செய்தே னெண்ணின்மந்திராநவின்றே
புண்ணியதலங்கடர்த்த மாலயம்பஸவம்போனே
னுண்ணியசர்கமூல பலங்களை நுகர்ந்தியான்முன்
பண்ணினேன்விரதக்கோடி பாவகமனத்தஞ்செய்தேன்

இ-பு அளவில்லாதநல்லதருமங்கள்செய்தேன் அளவில்லாதமந்திரங்
ள் சபித்தேன் அனேகமாகிய ஸ்தலயாத்திரைசெய்தேன் தீர்த்தயாத்திரை
செய்தேன் சிவாலயங்களுக்கும்போனேன் அவைகளுமல்லாமல் துட்பமா

கிய இலைகளுங்கீழங்குகளும் உண்டு நான்முன்னே அநந்தவிரதங்களுர் அ
னுஷ்டித்தேன் அநந்தத்தியானமுஞ் செய்தேன்-எ-று, ௩௩

இவ்வணமுலப்பில்காலந் திரிந்துடலினைத்தேகனன்றி
வவ்வியபாவநீங்கிப்பெற்றிலேன் மறைக்குமெட்டாத்
திவ்வியமுணர்ந்தோயின் றுன் றிநுமுகக்கருணைபெற்றேன்
அவ்வியமகன்றேனுய்யா னருளெய்வடியில்வீழ்த்கான்

இ-பு இவ்வாறு அநந்தங்காலந் திரிந்து உடலினைத்தேகனல்லது என்னைப்
பற்றிய பாவந் கொலைப்பெற்றிலேன் வேதத்துக்கு மெட்டாத மெய்ஞ்ஞா
னப் பொருளையுணர்ந்தவனோ இன்று தேவரீருடைய திருமுகக்கிருபையைப்
பெற்றேன் அதனால் பாவத்தை நீங்கினவனானேன் இவ்விரான்கடைத்தேறு
ம்படி கிருபைசெய்யுமென்று அவர்பாதத்திவ்வணங்கினுன்-எ-று. ௩௪

முனிவனுமிரங்கியஞ்சேன் மொய்ம்மலர்த்தா ரோய்முக்கட்
டனிமுதலொருவனுண்டத் தகவினோனருளால்யார்க்கு
நனியிருவினைகடர்ப்பா னயந்தகோகன்னமுண்டென்
றினிதுணர்ந்தில்லைபோலு மத்தலத்தியல்புகேணமோ

இ-பு கவுதமநாமனமிறங்கி கெருங்கியபூமலைபணியுமன்னவனேநீய
ப்படாதே திரிநேத்திரங்களுடைய ஒப்பற்றமுதலாகிய பரமசிவனொருவ
னுண்டு கிருபையுள்ள அந்தக்கடவுளின் அருளால் மிகுந்த இருவினைகளைக்
தீர்ப்பதற்கு யாவருமவிருமபுகின்ற கோகன்னமென்னுமொருதவமுண்டெ
ன்று இனிதாகியநிந்ததில்லையோ அந்தத்தலத்தின் மகிமைமையககேள்-எ-று
போலும்-மோ-அசைச்சொல். ௩௫

மநதரகிரியும்வெள்ளி மால்வகாபிடமும்போல
எநதைவாழிடமுமஃதே யிரதிரனயன்மால்விண்ணோர்
சுந்திராதித்தாவேண்டிந தவம்புரியிடனுநதானு
னயநதுபாககத்தோரோனு மடையின்வீடளிக்கும்வேந்தே

இ-பு அரசனே மநதரகிரியில்வீற்றிருப்பதுபோலவும் பெரியவெள்ளி
மலையாகிய கயிலாசகிரியினிடத்தில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் நம்மையொ
கிய பரமசிவன்வீற்றிருக்குநதானமுந் அநதக்கோகன்னமும் அநதத்தலமா
னது தேவேந்திரன்பிரமந்திருமால் தேவர்கள் சுந்திரன்சூரியன்என்னும
இவர்கள்வேண்டிநகவஞ்செய்யு மிடமுநதானாகிப் பஞ்சமாபாதகமோயானு
லும் தன்னிடத்தில்வந்து சேர்வார்களானால் அவர்களுக்கும் மோட்சத்தை
கொடுக்கும்-எ-று. ௩௬

எந்தலஞ்சென்றுத்தீரா விநிம்பைநோய்வினைகளெல்லாம்
அக்கலவினைக்குமுன்னாகன்றிடுமுடுக்கோனாலுஞ்
சித்திபாபானுவாலுமகன்றிடாத் திமிரவீட்டந்
தத்துவாமபுரவிமான்தோத் தபனனாலகலுமாபோன்

இ-ப சத்திரனாலும் அக்கலவினைதெவனாலும் நீங்காத இருட்கூட்டமானது
தாவிச்செல்லுகின்ற பச்சைசக்குதிகள் கட்டியதெனையுடையருயரினால்
நீங்குமாறுபோல எந்தத்தலத்திற்சென்று தீராததுன்பமுள்ளபிறவினோ
னையத்தருகின்ற வினைகளெல்லாம் அந்தத்தலத்தைநினைக்குமுன்னமே நீங்
கிவிடும்—எ-று சயி

ஒன்றுமுற்றுணராரோனு மொப்பில்சீர்க்கோகன்னத்திற்
சென்றொருநிமிடங்கைகிற் சிறந்தவேறொருதலத்திற்
கன்றுமைமபுலனுமோம்பிக்கறபகாலஞ்செந்தியி
னின்றருந்தவங்கள்செய்ய நெடுப்பயன்பெறுவர்கண்டாய்

இ-ப யாதொன்றையுமாரயந்தறியுந் தன்மையில்லாதவர்களா யிருந்தா
லுமொப்பில்லாதபெருமையையுடைய கோகன்னத்திற்சேர்ந்து ஒருநிமிஷ
ப்பொழுதுதங்கியிருந்தால் சிறப்புப்பொருந்திய வேறொருதலத்திலும்பு
லகளைபுக அடக்கிக்கற்பகாலம் அக்கின்மத்தியிலிருந்தது அருமையாகிய
தவங்களைசெய்தலால் வரத்தக்க அழியாதபயனைப்பெறுவார்கள் (சக)

வேறு

அப்பதிதன்னி லலங்கிலேவேலோய்
வைப்பெனவாழ்வருண் மாபலலிககம்
ஒப்பில்தாகி யுறைந்துள்ளங்கு
மெய்ப்படுகாத விசித்திடினமுன்னாள்

இ-ப பிரகாசியாழின்று தகட்டுவடிவுள்ள வேலாயுதமேந்தும் அரசனே
அந்தக்கோகன்னத்தில்புதையலிட்டகனம் கண்டெடுத்தவனுக்குவாழ்வை
த்தருவதுபோல் தன்னைததரிசித்தவர்களுக்குப் பெருவாழ்வை யருளுகின்
றமபலலிங்கமானது ஒப்பில்லாததாய்விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது அ
தனுடைய உண்மையானசரித்திரத்தை விவரித்துச்சொல்லில் முன்னாள்
ல்—எ-று ச௨

இலங்கையின்மன்ன னீராவணன்வெள்ளி
விவந்தலின்மாதவ மெய்துதல்கண்டு
கலங்கெழுநாத உயந்தொரு லிங்கம்
வலங்கொளநல்கி மகிழ்தலாசெய்வான்

இ பு இலங்கைக்குமன்னவனாகிய இராவணன்வெள்ளிமலையாகிய கயிலாசத்திலைதவஞ்செய்தகொண்டிருந்ததை அருள்மிகுந்தபரமசிவன்கண்டு கிருபைகூர்ந்து உறுதிகொள்ளும்படி ஒருலிங்கங்கொடுத்தருளி மகிழ்ச்சியுடன் திருவாய்மலர்ந்தருளிஞா—எ-று. சந

மானவரக்கரின் வாழ்பதிதன்னுள்
யானுதவஞ்சிவ லிங்கமிருப்பின்
நனமுறுதல் விலங்கையமர்க்காய்
வானவர்மாலயன் வந்தென்மலைந்தென்

இ-பு பெருமையுள்ள இராவணனே உன்னுடையவாழ்வுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தினிடத்தில் இப்போது நாமருளிச்செய்த இந்தச் சிவலிங்கமிருந்தால் இந்தஇலங்கைப்பட்டணமானது ஒருகாலத்துமழியாதுஇதுவுமல்லாமல்தேவேந்திரன் முதலாகியதேவர்களும் விஷ்ணுவும்பிரமனும்போர்செய்யவந்து எவ்விதப்பேர்செய்தால் தானென்ன (அந்தப்பட்டணத்துக்கொருகுறையும் நேரிடாது)—எ - று. சச

ஊர்தியினேற லொழிந்தனையேகிச்
சீர்பெறுநின்பதி சேர்த்துதிமற்றோர்
பார்மிசைவைத்திடல் பார்மிசைவைத்தால்
ஓதருலிங்கமெடுக்கவொணாதால்

இ-பு தேரின்மேலேறிக்கொண்டு போவதைவிட்டு நடந்துபோய்ச்)ரொல்வமிகுந்துள்ள உன்னுளில்இந்தச்சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்துஅவ்விடம்விட்டு மற்றொருபூமியினிடத்தில் வைக்கவேறொரு பூமியினிடத்தில்வைத்தால் செலவாதற்கரியதாகிய மகிமைபுள்ள இந்தச்சிவலிங்கம்-மறுபடியெடுக்கவொண்ணாது—எ-று சரு

என்னிகழ்ச்சி யளிக்கவிலிங்கந்
தனனொடரக்கன் வழிக்கொடுசாரப்
பொன்னகர்வானவர் பொள்ளெனமேவி
மன்னினனாங்கர வாரணமுன்னர்

இ-பு இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்துகொடுத்தருளிய சிவலிங்கத்தையேந்திக்கொண்டு இராவணன் வழிநடந்தான் அசையறிந்த பெர்ன்னுலகத்தினுள்ளதேவர்கள் ஐந்துகரங்களையுடைய யானைமுகக்கடவுளாகிய விக்ராயகரிடத்தில் அதிசீக்கிரமாகப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்—எ-று. சச

கைக்களிதேயிது காலமரக்கன்
அக்கணிலங்கையி லிங்கமமர்த்தின்

முகங்கொண னு மழிப்பதுமுற்ற
திக்கணமேயிடை யூறிழையென்றார்

இ-பு துதிக்கையையுடைய யானைமுகவிநாயகமுந்தீயே - இராவணனா
னவனிப்போது பரமசிவன்கொடுத்தருளியசிவலிங்கத்தைக்கொண்டுபோ
ய்-அந்தவிசாலமான இடமுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தில்ஸ்தாபிப்பானே
யானால் திரிநேத்திரங்களையுடைய அந்தப்பரமசிவனாலும் அழிப்பதுமுடி
யாகு (ஆகையால் இலங்கைப்பட்டணத்தில் கொண்டுபோகவேட்டாமல்
இப்பொழுதே அதற்கு இடையூறுசெய்தருளென்றார்கள்

சுஎ

உம்பர்வருந்தி யுரைப்பதுகேளா
நம்பனளித்தகை யாநநாதன
பம்புபுனற்கிறை வாபடர்செய்வோன்
வெம்புயயிற்றை நிறைக்கெனமேலோன்

இ-பு தேவர்கள் இப்படியாகவருந்தி விருப்பம் பண்ணிகொள்ளுங் கு
றையைப்பரமசிவ னீன்றளிய மூத்தநாயனாகிய துதிக்கை பொருந்திய
யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நிறைந்துள்ள நீர்க்கிறைவனாகிய
வருணனைப்பார்த்து வருணனே தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யத் தக்கவனா
கிய இராவணனுடைய வாயிற்றில்நீர்நிறையச்செய்யென்ற கட்டளை யிட்ட
ருள - அந்தவருணதேவனுனவன் -- எ-று.

சுஅ

ஆடிக் கொன்ற வரக்கனகட்டில்
நீர்மிசுவித்தலி னீர்தொடுகிற்பான்
போமவன்முன்ன மெதிர்ந்துபுழைக்கை
மாமுகன்வந்தனன் மாமறையோனாய்

இ-பு அதைக்கேட்டவருணதேவன் இந்தக்காரியம் ஆடியேனாககுமெ
ன்று அந்தஇராவணனுடையவாயிற்றில் நீர்ஆதிகரிக்கும்படி செய்ததினால்
நீர்கொட்டுக்கொள்ளுதற்குப் போதாதின்ற இராவணனுக்குமுன்னே துவா
ரமொபாருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைமுக விநாயகரானவர்பெருமை
பொருந்திய ஒருபிராமணரூபன்கொண்டு திராகவந்தார் -- எ-று.

சுச

மல்லணதோளவன் மாமறையோயிவ்
வெவ்வேயினோபெய்தி யான்வருகாறும்
ஆல்வமர்சண்டனை யங்கைதரித்தே
நிலவெனவந்த நெடுந்தகையோனும்

இ-பு பலம்பொருந்திய தோளையுடைய இராவணனுனைவன் (எதிரிவந்த வரைக்கண்டு) பெருமையுள்ள பிரமணரோநீர் தொட்டுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நான் வருமளவும் கருமைவிறத்தங்ங் கண்டதனையுடைய சிவசொரு பமாகி சிவலிங்கப்பெருமானை உம்முடைய அழகியகையில் வைத்தகொ ண்டிருமென்று சொல்லமிசூந்தபெருமையுள்ள அந்தப்பிரமணர் சொல்லு கிறார்-எ-று.

௩௩

இச்சிவலிங்க மெடுத்திவணிறபா
சைச்சிலேவேலவ நான்வலியில்லேன்
முச்சொல்விளித்திடு முன்னனுக்காயேற்
கைச்சிவனைப்புவி காட்டுவனென்றான்

இ-பு- விஷம்போகுகொடுமையுள்ள தகட்டுவழிவமான வேலேந்தும் இராவணனேநான் இந்தச் சிவலிங்கத்தை யெந்திக்கொண்டிருக்குமபடியா னசக்தியில்லாதவன், ஆதலால் மூன்றுசொல் அழைப்பதற்குமுன் நீவரா விட்டால் என்கையிலிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூமியில் வைத்து விடுவேனென்றார்—எ-று.

௩௪

செங்கணரக்க னிசைந்தயல்சென்றான்
வெங்கதவேழ விநாயன்முக்கால்
இங்கணவாயென வெய்திலகை
அங்கையிலிங்க மகன்புவிவைத்தான்

இ-பு கோபக்துறிபாடியசெம்மநிறமுள்ள கண்களையுடைய இராவண ன்அதற்குச்சம்மதித்து அப்புறம்பே னான் வெவ்விய கோபங்கொள்ளும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகமூர்தியானவா இராவண இங்கேவா இரா வண இங்கேவா இராவண இங்கேவாவென்று மூன்றுதரம் அழைத்து அவ ன்வராமையினாலே தம்முடைய அழகிய கையினிடத்தில் வைத்துக்கொ ண்டிருந்தசிவலிங்கத்தை விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில்தைத்துவிட்டார் எ-று.

௩௫

அவ்வழியோடி யடைந்தவரக்கன்
நவ்வியமண்மிசை சேர்த்ததுகாணு
எவ்வமிலாத எலிங்கமெடுத்தான்
வவ்வலுறுமையின் மாபலமென்றான்

இ-பு அந்தவிடத்தில் அநிக வினாவாகஒடி நீர்தொட்டுக்கொண்டுவந்த இராவணன் சிவலிங்கம்பூமியினிடத்தி லிருப்பதைக்கண்டு குற்றமில்லாத அந்தச்சிவலிங்கத்தை யெடுத்தான் அதுதன்னுலெமக்கக் கூடாததாயிருக் ததினாலே இதுமகாபலலிங்கமென்றான்—எ-று.

௩௬

காசிலரக்கனுரைத்தது கண்டே
பேசினர்மாபல வீசனெனும்பேர்
வீசியகைகொடுமீட்டு மெடுத்தா
னேசவிலிங்க நிமிர்த்ததுநைந்தே

இ-பு சிவநேசத்தில்பழுதில்லாத இராவணனுனைவன் சொன்னதை அறிந்து அந்தச்சிவலிங்கத்துக்கு மாபல வீசனெனும்பேயரிட்டார்கள் இராவணனுனைவன் மறுபடியும் நீண்டகையினால் தன்பலங்கொண்டமட்டும் எடுத்து தான் அப்படியெடுத்தபோது அன்பைத்தருகின்ற அந்தச்சிவலிங்கமானது குழைந்து நீண்டது-எ-று. ௫௪

வேறு

ஆவினதுசெவிபோல வவ்விலிங்கநிமிர்வுறலான
மேவினதுகோகன்ன மெனும்பெயர்வீப்பன்பதிக்குக்
காவனையகைத்திரளாற்கனன்றரக்கன்மனறமதலைத்
தேவனதுகுடுமிமுடிப் புடைத்தவன்றனசினமிகவால்

இ-பு அந்தச்சிவலிங்கமானது பசுவிற்காதுபோல நீண்டபடியினாலே பெருமையுள்ள அந்தத்தலத்துக்குக் கோகன்னமென்னும் பெயர்பொருந்தியது இராவணனுனைவன் மனங்கொதித்துச்சோலையையொத்த இருபது கைகளாலும் பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டிருக்கும் விநாயகமூர்த்தியின் சிகையுள்ளசிரசில் தன்சோபமிருதியினால் குட்டினான்-எ-று. ௫௫

புடைத்தவுடனுருத்தெழுந்து பொழிமதவாரணமுகத்தோன்
அடித்தலமுமணிமுடியு ம்கலிடமுமவிசம்புமுறப்
படைத்தவுருவெனநிமிர்ந்து பனைக்கரத்தாலிராவணனைப்
பிடித்துமணிக்கழங்கென்ன வெறிந்தெறித்து பிடித்திடலும்

இ-பு குட்டினவுடன்மகநீரைப் பொழிகின்றயானைமுகத்தையுடையவிநாயகமூர்த்தியானவர்கொய்க்கெழுந்திருவடியும் அழகியதிருமுடியும்விளாசமுள்ள பூமியிடத்தூர் ஆகாசத்தினிடத்தாமரப் பொருத்தப்படைத்த சொரூபம்போல ஒங்கிப்பனைபோன்ற கதிக்கையினால் இராவணனைப்பிடித்து அழகியகழற்சிக்காய்போல் பூமியில்விழுவோட்டாமல் பலதரமேலேறிந்து பிடித்திடவும்-எ-று. ௫௬

மறையோனென்றுறவினைந்து மடமையினால்தினைழத்தேன்
பிறையோங்குமணிமகுடப்பெருங்களிதே பிழைசெய்தேன்
இறையோனென்பாறுப்பதனைக் கியல்பெனறென்றிரந்தேத்தப்
பொழையோடுமுமைபுதல்கன் புவிபிரகக்கனைவிடுத்தான்

இ-பு என்னுடையபேதைமையினுலேபிராமணப்பிள்ளையென்கிறெண்ணி இந்தக்காரியத்தைச்செய்தேன் பிறையணிந்தோங்கியமணிமகுடத்தை யுடைய பெரியயானைமுகவிநாயகமூர்த்தியே, அடியேன்பிழை செய்தேன் இறைவனே, பொறுத்துக்கொள்வதுதேவரீர்க்குத் தகுதியென்று பலதரஞ் சொல்லி யிரந்துதுதிசெய்யப்பார்வதிபுத்திரராகிய விநாயகமூர்த்தியான வர் பெறுமையுடையவராய் இராவணனைப்பூமியில்லிட்டார். எ-று இள

நிருதர்குலத்திகல்வேந்தே நினதுபிழையாம்பொறுத்தற் கிருபதுசெங்கரத்தாலு மெழின்மலரேரானுனக்களித்த ஒருபுதுமாமுடிக்கலைய முறப்புடைத்தியெனலோடுங் குருதிநிறக்கொளபுடைத்துக் குனித்தாடி யுவப்பித்தான்

இ-பு பலமுள்ளராஷாதகுலத்தரசனாகிய இராவணனே, நிசெயதகுற்ற த்தைநாம்பொறுத்துக்கொள்வதற்கு அழகியசெந்தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமன் உனக்குக்கொடுத்திருபதுசிவந்த கைகளாலுமபெருமையுள்ளம குடமணிந்திருக்கும் பத்துகதலைகளிலும் பொருந்தக்குட்டிக்கொள்ளென் று சொன்னவுடன்சிவப்புநிறங் கொள்ளும்படிக்குட்டிக்கொண்டு குதித்துக் குதித்துக்கூத்தாடிவிநாயகமூர்த்திக்குச்சந்தோஷம்வரச்செய்தான்- எ-று()

அன்னதுகண்டுவந்தருளி யைங்கரத்தோனின்னுமுதல் என்னதருணலம்வேண்டி னினைப்போலவிருகரத்தாற் சென்னியுறப்புடைத்தவர்பாற் சிந்தைமகிழ்குவனெனனு மின்னின்மறைந்தன்னிருதன் வேலையிலங்கையிற்புக்கான்

இ-பு அவன்குட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுவதைக்கண்ட ஐந்துகரங்கலையு டைய விநாயகமூர்த்தியானவர்சந்தோஷங்கொண்டருளி இன்னுமுதல் எம் முடைய கிருபைபலத்தை விரும்பினால்உன்னைப்போலத்தங்களிரண்டுகை களாலும் சிரத்திற்பொருந்தக்குட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில் நாம்மன மகிழ்ச்சி படைசோமென்றுசொல்லி மின்னல்மறைவதுபோலமறைத்து விட்டார் அதன்பின்புராட்சதனாகிய இராவணன்சமுத்திரத்தின்மத்தியிலி ருக்கும்இலங்கையிற்போய்ச்சோந்தான்-எ-று.

இசு

தென்னிலங்கையிராவணன் பாற்சிவனுதவத்திறலரக்கன் பின்னிலங்குமொருமருப்புப பெருந்தகைதன்கைக்கொடுப்பப் பொன்னிலங்குமுடியோயப் புனைவெழும்புனலாடை மின்னிலங்கவவ்விலிங்கம் விருப்பத்தாலமைத்ததால்

இ-பு பொன்னுங் செய்யப்பட்டிப் பிரகாசிக்குங்கிரீடமணிந்த அரசனே தெ
ற்கிலுள்ள இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணனிடத்தில்பரமசிவன்கொடுக்க
வெற்றியுள்ள அந்தராட்சதன்பின்பு ஒளிவிளங்காநின்ற ஒற்றைக்கொம்பை
யுடைய விநாயகக்கடவனிடத்திற்கொடுக்கப் பின்புபுகர்நிறந்தங்கிய யானே
முகத்தையுடைய ஆந்தவிநாயகரானவர் சமுத்திரமாகியவஸ்திரமணிந்தபூ
மிதேவி விளங்குமபடி அந்தச்சிவலிங்கத்தை விருப்பத்துடன் ஸ்தாபித்தா
ர்-எ-று.

௩௭

கோகன்னலயத்திற் சூலவுதிசையிருநான்கு
நாகவணைத்துயினெடுமா னன்முகனிந்திரன்முதலா
மாகமுறுமமரர்குழா மருத்துவர்விஞ் சையர்முனிவர்
நாகருலகத்தவனோநாளுநிறைந் தடிதொழுவார்

இ-பு பிரகாசியாநின்ற அஷ்டதிசையிலுள்ள திக்குப்பாலகர்களுர்சர்ப்
பசயனத்தில்பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவும்நான்கு முகக்களையு
டைய பிரமதேவனும்தேவேந்திரன்முதலாகிய சுலர்க்கலோகத்தில்வாசஞ்
செய்கிற தேவகூட்டமும்மருத்துவர்களும் விஞ்ஞையாகளும் முனிவர்களு
ம் நாகலோகத்தாரும்எந்நாளும்ஆலயத்தில்நிறைந்துகோகன்னநாதனுடைய
திருவடிகளேத்தொழுவார்கள்-எ-று.

௩௮

வேறு.

தம்புநாரதர்மகதிவிபஞ்சிராம் புளரவழிசுருகிக்சேறல்
பம்புமொருபால்வீணைத் தந்திரியுமிடதுமொன்றாய்ப்பயின்றகான்
நம்புசதிமுறைவிறுக்குங்கினனர்தம் பாடவெணுவைபிறீத்தேன்
கும்பமுலையரம்பையர்தடநன் லு மெய்பிலொன்றிக்குழையுமோர்பால

இ-பு தம்புநாரதர்என்னுமுனிவர்கள் மகபதிவிபஞ்சிரான்னுமவீணை
யினரம்பைத் தெறித்துவாசிப் பதினாற்பொருள்காநின்ற இசைத்தேனானதுஒ
ருபுறத்தில் நிறைந்திருக்கும்ஒருபுறத்தில்வீணைத்தந்திரியினாதமும கண்ட
ததினாதமும்ஒன்றுபடக்கின்னரர்கள்பாடுகின்ற மாறுபடாததாளப்பிரமா
ணத்தை வகுத்துக்காட்டிம்குறறமில்லாதமதுரமுள்ளதேன்போலச சுவை
யுள்ள இசைப்பாடலானது பொற்குடம்போன்றதனங்களுடைய ஆரம்
பைமாதர்களாகுகின்ற கூத்தின்விகற்பத்தைக்காட்டும் அங்கங்களுக் கொத்
துபேதமில்லாமலிருக்கும்-எ-று.

௩௯

ஆடுமுனிக்கணமொருபாலரன்புகழைக் கானத்திலமையவோதிப்
பாடுமருந்தவரொருபாற்பரமானுபூதியினிற் பழுத்துநெஞ்சங்
கூங்கிமாதிரொருபாற்கோகன்னநாயகனைத் சூம்பிட்டேத்தி
வீடுபெறுவாரொருபால் வீணையோழிப்பார்க் கத்தலம்போல் வேறுண்டா
மோ

இ-பு ஆனந்தத்தினால் கூத்தாடுமுனிக்கூட்டங்க் னொருபுறத்திலிருப்பா
ர்கள் பரமசிவன்புகழை இசையிற்பொருட்குடம்படி சொல்லிப்பாடும அரிய
முனிவரொருபுறத்திலிருப்பார்கள் சிவலீலைபில்மனங்கனிந்து நிஷ்டை கூ
டியிருப்பவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள் கோதன்னக்கடவுளாகியபரமசி
வனைக் கும்பிட்டுத்துதி செய்மமோட்சமடையதக்கவர்கள் ஒருபுறத்தி லி
ருப்பார்கள் ஆக்லால்வினைகளை யொழிப்பவர்களுக்கு அத்தத்ததைதப்போ
ல வேறொருதலமுண்டாமோ இல்லை-எ-று.

கூரு

ஆபிடையிற்சிலையனைத்துஞ் சிவலிங்கம்புனைப்பாவுமரியதீர்த்தம்
மேயநரர்யாவோருமபுத்தேளிர் மகனிலெல்லாம்விண்ணின்மாதர்
தூயபசுவோயெல்லாமவாண்கரடி பொழியெல்லாஞ்சுரர்பூந்தாரு
மாயிருஞ்ஞாலப்பரப்பிற்சோகன்னஞ் சிவலோகமன்னரோறே

இ-பு பகைகொள்ளுமன்னவர்களாகிய யானைகளுக்குச்சிங்கம்போ விரு
க்கும் வேந்தனை அந்தத்தலத்திலிருக்கும் கற்களெல்லாம்சிவலிங்கம் நீரோ
ல்லாம சிவதீர்த்தம் அவ்விடத்திலவாசஞ்செய்சின்றமனிதர்க ளெல்லாரும்
தேவர்கள், மாதர்களெல்லாரும் தேவமாதர்கள், பரிசுத்தமுள்ளபசுக்களெ
ல்லாங்காமதேனு,சேலையெல்லாம்சுறபசுசோலை இத்தகுதியால்பெருமை
பொருந்திய பெரியஜுவவுலகத்திலிடத்தில் கோகன்னமானது சிவலோக
மாம்-எ-று.

கூசு

கூறுபலபெருந்தீர்த்தம்யாவுக்குமேலாகுங் கோடிதீர்த்தம்
பெறுதருமிலிங்கங்களைத்தினுக்கு மகிமாமம்பலவிலிங்கம்
விறுதலமனைத்தினுக்குமேலாகுங் கோகன்னமவேந்தர்வேந்தே
தேறுவரோ வேறுமொன்றைவினைககருகாத் தீத்தேயுந்தேருளிலார்போல்

இ-பு அரசாக்கரசனாகிய மித்திரசகராசனே, அந்தத்தலத்தி லிருக்குங்
கோடிதீர்த்தமானதுபலவாகச்சொல்லுகின்ற பெரிபளல்லாத் தீர்த்தங்களு
க்கு மேலானதாகும், மாலலிங்கமானதுமோட்சந்தரத்தக்களெல்லாங்களு
க்குமேலானதாகும், கோகன்னமானது விளங்குகின்றஎல்லாத்தலங்களுக
கு மேலானதாகும் ஆகையால்விளங்குகிருக்க ஒருப்புத்தேயும் அந்விவ்
தவர்கள்போல் விவேகமுள்ளவர்கள்வேறொருதலத்தைத் தேய்வார்களே
தேடார்கள்-எ-று.

கூரு

இத்தனையநகர்மேயிலாகசதுர்த்தசிவனர னிரவிண்ணைவி
யத்தமாபலவிலிங்கநாயகனைவிடுமுனையா மருச்சித்திங்காள்
வித்தகனஞ்சனகன்முயல்வேனவித்து மிடுலையம்முன்காலை
சித்தமுறுமிறும்புதுகண்டனமித் திரசகலேசெப்பக்கேண்டோ

(இ-ள்.) இப்படிக்கொத்த மகத்துவமுள்ள கோகன்னைத் திற்போய் மாசிமாச சதுர்த்தசியாகிய சிவராத்திரியிலிருந்து நம்முடைய அத்த னாகிய மாபலிங்கநாயகனை வேதமுறைப்படி யாம் அருச்சனைசெய்து இன்றையதினம் ஞானவானாகிய சனகராசன்செய்கின்ற யாகத்தைக் குறித்து மிதிலைநகர்க்குவரும்போது ஞாபகத்தில்வைக்கத்தக்க ஒரு அ திசயங்கண்டோம்மித்திரசகனே? அதனைச்சொல்லக்கேட்பாயாக-எ-று மோ-முன்னிலையசை. (சு சு)

இரண்டாவது சிவதானமகிமையுரைத்த

அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கஉஉ.

உ

சிவமயம்.

மூ ன் று வ து.

சிவராத்திரியில் கன்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்,

சு சு

என்றுமுனிகூறிடலு ிகல்வேந்தனகமகிழ்வோ டிறைஞ்சியேத்த நன்றுபுதிதப்புதுமை யுரைத்தியெனவுரைத்திடலு நவைதீர்வேதத் தோன்றியநாவினனாய் பெருந்தவனுங்கண்டபரி சுரைப்பேனென்னத் துன்றுநறுந்தொடைப்புயத்துமன்னவனைமுகநோக்கிச்சொல்லி னானே.

(இ-ள்.) கவுதமரிஷியானவர் இப்படியாகச்சொல்லவே வலியுள்ள அ ரசனானவன் மகிழ்ச்சியுடன்பணிந்து துதிசெய்து மிகவும்புதியதாகிய அவ்வாச்சரியத்தைச் சொல்லுமென்றுசொல்லவும் குற்றமில்லாதவே தங்களிற்பழகிய நானினையுடையவராகிய மேன்மைபொருந்தியந்த அ ந்தமுனிவர் தாங்கண்டமுறைமையைச் சொல்லுகிறேனென்று நல்ல மணந்தங்கிய பூமாலையணிந்தபுசங்களை யுடைய அந்தவேந்தன்முகத்தை நோக்கிச்சொல்லுகின்றார்-எ-று. (க)

அருங்கானில்வருந்துயரான் மலர்தடத்துணீரருந்தியதன்நீரத்தோர் மருங்காலரிழலடைந்து சூழ்ந்தவருந்தவரோடும் வறிந்தகாலைக் கருங்காகம்போனிறமுங் காயமெலாம்புழுநெளியக் கவிந்தபுண்ணுஞ் சுருங்காதகுட்டமுறற் பலநோயுமுடையாண்மெய் துளங்குநீரான்.

(இ-ள்.) செல் லுதற்கரியவனத்தில் நடந்துவந்தஇளைப்பால் ஒரு மலர்த்தடாகத்தினிடத்தில் நீருண்டு அதன்கரையிலொருபக்கத்திலிருக்கும் ஆலமரத்தினிழலிற்சேர்ந்து நம்மைச்சூழ்ந்த அரியமுனிவர்களுடன் இருந்தபோது கரியகாகம்போலநிறமும் சரீரமெங்கும் புழுவானதுநெளியும்படி வியாபித்திராநின்றபுண்ணும் குறையாத குஷ்டமுதலாகியவியாதியும் உடையவளாயும் அவைகளால் உடல்நடுங்குந்தன்மையையுடையவளாயும்-எ-று. (2-)

புண்டாரைமுடைநாற வணங்குறுவாள்வெப்பநோய் புசையைச்சூலை கொண்டாவிவருந்துவாள் கண்ணில்லா ளொருபுலைச்சிகொடியமுப்பாள் கண்டோர்தங்கண்புதைப்ப வழிவருவா ளுளைந்தெழுந்தகயநோய்சீற விண்டோயுமாதவத்தாலெரி கொளுந்துநிலத்தினிடைவீழ்ந்தாண்மன்

(இ-ள்.) புண்களிலிருந்தொழுகாநின்ற இரத்தத்தாரையானது தூர்க்கந்தமாகநாற வருத்தமடைகின்றவளாயும்சுரநோய்மேலெழுந்து அனல்வீச அதனுடன்குலைநோய்கொண்டு உயிர்வருந்துகின்றவளாயும் பார்வையில்லாதவளாயும் கொடியகிழத்தன்மை யுள்ளவளாயும் பார்த்த பேரெல்லாம் (அருவருப்பினால்) தங்கள்கண்களை மூடிக்கொள்ளும் படியாக வழிநடந்துவருகின்ற ஒருநீச்சஸ்திரீயானவள்வருந்தி அதிகரித்தக்ஷயநோவானது துன்பப்படுத்த ஆகாயத்தில்பொருந்திய சூரிய வெப்பத்தினால் அக்கினிமயமாய்ச்சுடுகின்ற பாலைநிலத்தி னிடத்தில் விழுந்தாள்-எ-று. (ங)

வீழ்ந்தவுடன்புலைமுதியா ளாவியுடல்விடுமவத்தை விதங்களெல்லா ள் சூழ்ந்தவருந்தவரோடுங்கண்டானின்றனமாங்கோர் சோதிவர்னம், போழ்ந்தொளிர் பொன்விமானமுட னிழிந்துபலகணநாதர்புவியிற்போ தத்தாழ்ந்தவரையடிவணங்கிவரவென்கொலென்னவவர்சாற்றலுற்றார்

(இ-ள்) விழுந்தவுடன் அந்தப்புலைச்சியாகியகிழவியின் உயிரானது உடலைவிட்டுநீக்கும்போதுண்டான அவஸ்தையின் வகைகளையெல்லாம் நம்மைச்சூழ்ந்திராநின்ற முனிவர்களும் நாமும்பார்த்துக்கொண்டு அயலிலிருந்தோம் அப்படியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் இருளைநீக்கிப் பிரகாசியாநின்ற சோதியுள்ள ஒருபொன்விமானமுடன் ஆகாயத்தினின்றுமிழிந்து பலகணநாதர்கள் பூமியினிடத்தில்வர நாம்கண்டதாழ்ந்து அவர்கள்பாதத்தில்பணிந்து நீரிவ்விடத்திற்கு வந்தகாரணமென்னவென்றுவினாவ அவர்கள் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-எ-று. (ச)

மலைமகளையொருபாகம் வைத்தபிரானேவமணி மானமீதில் புலைமகளைக்கொடுபோவானனைந்தனமென்றொன்றபோழ்தின்வானின்

நிலகுசுடர்விமானத்தை யிவளடைதன்மறைவேள்வி யியற்றுசாலை யுலகினிழியுடைக்குரைவாய் ஞமலிபுகுந்தேறுமதை யொக்குமாதோ.

(இ-ள்) மலையரையன்புத்திரியாகிய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவன் கட்டளையிட்டனுப்பியதினால் ரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்தின்மேல் இந்த நீச்சஸ்திரீயைக் கொண்டு போகவந்தோமென்றார்கள் அவர்கள் படிச்சொன்னபோது விண்ணுலகத்திலிருந்து வந்து பிரகாசியாநின்ற ஒளியுள்ள இந்த விமானத்தின்மேல் இவளேறுவது உலகத்திலிருக்குஞ் ஐந்துகளுள்) இழிவையுடைய ஒலிக்காநின்ற வாயுள்ளநாயானது வேதவிதிப்படி செய்கின்ற யாகசாலையிற்சென்று (சுவர்க்கலோகத்துக்குப்போக) விமானத்திலேறுவதை யொப்பாகும்-எ-று.

எனப்புகன்றேம்பின்னரும் பார்த் திருபிறப்பினுள்கண்களிரண்டு மில்லாள், தினைத்துணையுஞ்சிவனிலையுஞ் சிவனடியார்நிலையுமுளஞ்சிந்தித்தில்லாள், வினைத்திறனான் மிகுபிணியா ளெழுபிறப்பினல்வினையின் விழைவொன்றில்லாள், தனைச்சிவலோகத்தினிடைக் கொடுபோவான் சமைந்ததுவெற்றுகென்ன.

(இ-ள்) என்று சொல்லிப்பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து இழிவாகிய பிறப்பினையுடையவளும் இரண்டுபார்வைகளும் மில்லாதவளும் பரமசிவனுடையநிலையினையும் சிவனடியார்கள்நிலையினையும் தினையளவுபொழுதாவது தியானியாதவளும் வினைவலியால் மிகுந்தபிணியையுடையவளும் எழுவகைப்பிறவியினிடத்தும் புண்ணியத்தில் எவ்வளவேனும் விருப்பமில்லாதவளும் ஆகிய இவளைநீங்கள் சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகச் சம்மதித்துவந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்க-எ-று. எழுவகைப்பிறப்பாவன தேவர் மனிதர் மிருகம் பகூடி ஊருஞ்ஜத்துநீரில் வாழுஞ்ஜந்து தாபரம் என்பவைகளாம் தாபரமாவது மலைமரமுதலான அசையாப்பொருள். (சு)

இருந்தவத்தின்மாமுனியே யிப்புலைச்சிதிறங்கேட்கி னிறும்பூதேய்துந். திருந்துபுகழ்க்கேகயநாட் டொருமறையோனளித்தவருஞ் செம்பொற்பாவை, சரிந்தமலர்க்கருங்குழலாள் சவுமினியென்னும்பெயராள சம்பராரி, வருந்துவனப்பிரதியெனு மணங்கினையுமழகழிக்கும் வனப்பின்மிக்காள்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்தியதவத்தினால் மகத்தாகியமுனியே இந்தப்புலைச்சியினுடைய செய்திகளைக்கேட்கில் ஆச்சரியமுண்டாகும் (என்னவென்றால்) நல்லபுகழையுடைய கேகயநாட்டிலிருக்கும் ஒரு பிராமணன்பெற்ற கிடைதற்கரிய செம்பொன்னினுற் செய்யப்பட்டபிர

தமையொத்தவனும் பூமாலையணியப்பட்டுக் கவுமைநிறமுள்ளதாய்த் தாழ்ந்த அளகபாரத்தையுடையவனும் சவுமினியென்னும், பெயரையுடையவனாமாய் மன்மதன்கண்டு மோகமடைந்து வருந்துதற்கேதுவாக அழகுள்ளதெய்வப்பெண்ணாகிய ரதியினுடைய சவுந்திரியத்தின் பெருமையும் கெடச்செய்யத்தக்க சுந்தரத்தில்மிகுந்தவள்-எ-று. (எ)

கொங்கைபடிக்கொண்டிலகிப்பணைத்திறுகியி றுமார்துகுரும்பையேய்ப்ப மங்கையெருற்பருவமிவ னெய்துதலுமிவடாதை மனத்தினோர்ந்து பங்கையமாமுகத்தானையொருமறையோன்விதியின்விழாப்பண்ணநல்கி வெங்கயமும்பிடியுமெனக் கல்விதுகார்ந்திருவோரும் விழையுநாளில்.

(இ-ள்) இத்தன்மையான அழகுள்ளவள் இரண்டுதனங்களும் அடிபாரந்து இளகலாய்ப்பருத்திறுகிப் பூரித்துத் தென்னங்குரும்பையை யொப்பாகும்படியான மங்கைப்பருவத்தையடைந்தமாத்திரத்தில் இவ ள்தகப்பன் இனி விவாகஞ்செய்விக்கவேண்டுமென்று மனதில் உணர்ந்து செந்தாமரைமலர்போன்ற முகத்தையுடையவளை ஒரு பிராமணன் வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கன்னிகாதானமாகக்கொடுக்க வெவ்விய ஆணையானையும் பெணையானையும் இணைபிரியாமல் கூடிக் கொண்டிருப்பதுபோல இவ்விருவருங்கலவியின்டம் அனுபவித்துக் கொண்டு விருப்பமுற்றிருக்கும்நாளில்-எ-று. பெண்களுக்கும் ஏழு அவைபேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை தெரிவை பேரிளம் பெண் என்பவைகளாம், பேதைப்பருவமானது ஐந்துவயதுமுதல் ஏழுவயதுவரைக்குமுள்ளது, பெதும்பைப்பருவமானது எட்டுவயதுமுதல்பதினொருவயதளவுமுள்ளது, மங்கைப்பருவமானது பின்னிசண்டு வயது முதல் பதின்மூன்றுவயதளவுமுள்ளது, மடந்தைப்பருவமானது பதினான்குவயதுமுதல் பத்தொன்பதுவயதளவுமுள்ளது, அரிவைப்பருவமானது இருபதுவயதுமுதல் இருபத்தைந்து வயதளவுமுள்ளது, தெரிவைப்பருவமானது இருபத்தாறுவயதுமுதல் முப்பத்தொருவயதளவுமுள்ளது, பேரிளம்பெண்பருவமானது முப்பத்திரண்டு வயதுமுதல் நாற்பது வயதளவுமுள்ளது. (அ)

தன்னுயிர்போனீங்காத கொழுநனுக்குவினை துரப்பச் சார்ந்தநோயால், இன்னுயிர்விட்டவனிறப்பத் துணையிழந்தவன்றிலென விரங்கிமாழ்கிக், கன்னன்மொழிக்குயிலனையாள் கைம்மையுற்றபின்னரும்வெங்காமநோயான், மன்னுபெருநிறையொருவிக் கரவின் கண்யாவரையுமருவுநாளின்.

(இ-ள்) தன்னுயிர்போல விட்டுப்பிரியாதகணவனுக்கு ஊழ்வினையானது கூட்டநேரிட்டவியாதியினால் இனியவுயிரைவிட்டு அருன்ற

ந்துபோகவே துணையாகிய ஆண் அன்றிற்பறவையைப்பிரிந்தபெட்டை
அன்றில் (இரங்குவதுபோல) கரும்பையொத்த மதுரமுள்ளசொல்லி
னால் குயில்போன்றவள் அழுதுசோர்ந்து கைம்பெண்ணானபின்பும்
வெவ்விதர்னகாமநோயினால் நிலைபெற்றபெரியகற்பினைநீங்கிச் சோரத்
தனமாக எல்லாரையும் புணர்ந்துகொண்டிருக்கும்நாளில்-எ-று. (சு)

வேறு.

உற்றரயலா ருரைக்குமுனாகொள்ளாள்
கற்றார்முதியார் கழறுவதுங்கைக்கொள்ளாண்
முற்றமுகிழ்முலைப்பான் முற்றிமுகங்கருப்பப்
பற்றதுசுப்பாள் கருப்பம்படைத்தனளே.

(இ-ள்) இவள்விபசறிப்பதைப்பறிந்து சுற்றத்தாரும் அன்னியரும்
நீநடக்கும்நடத்தை யோக்கியமானதல்லவென்று சொல்லும் வார்த்தை
யைக்கேளாதவளாயும் கல்விகற்றவர்களும் முதிர்ந்த வயதுள்ளவர்களு
ம் சொல்லும்வார்த்தையை யேற்றுக்கொள்ளாதவளாயும் தன்னிஷ்டப்
படி நடந்து உண்டென்றுரிச்சயித்துக் குறிக்கக்கூடாத நுட்பமாகிய
இடையையுடையவள் முதிர்ந்துசாயாமல் குவிந்திருக்குந்தனங்கள் பா
லநிறைந்து காம்புகள் கருமைநிறங்கொள்ளும்படி கருப்பம் அடைந்
தாள்-எ-று. (ய)

அங்கதுகண்டுற்ற ரயலாரிவர்குமுயி
யெங்குலத்துக்கெல்லா மிருந்துபழியீட்டுமாள்
தங்குதலிவ்வூர்க்குத் தகாதென்றுநீக்குதலுஞ்
செங்கண்புனல்கொழிப்பச் சேயிழையாள்கான்சென்றாள்.

(இ-ள்) இந்தமாதானவள் கருப்பம்யடைந்ததையறிந்து சுற்றத்தா
ரும் அயலாருமாயிருப்பவர்கள்கூடி இவளின்விடத்திலிருந்து நம்மு
டையகுலத்துக்கெல்லாம் பழிசம்பாதிப்பவளாயிருக்கிறாள் (ஆதலால்)
இவ்வூரிலிருப்பதுதகாதென்று நீக்கிவிடவும் கண்கள்நீர்சொரியும்படி
அழுதுகொண்டு காட்டிற்போய்விட்டாள்-எ-று. (யக)

அத்தலையோர்வேளாண் மரபிலடுகாளை
சித்தமயல்கொண்டவடோள் சேர்ந்துமனையிற்செறிப்பப்
புத்தமுதமென்னத் தணியனியணம்புழுக்கல்
துய்த்தங்கவன்மார்பிற் றேய்ந்துநலனுண்டிருந்தாள்.

(இ-ள்) அவ்விடத்தில் வேளாளகுலத்தனாகியதுர்நடத்தையுள்ள ஒரு
விடபுருஷன்கண்ட மனதில்காமமயக்கங்கொண்டு அவள்தோளைச்சேர்
ந்து தன்விட்டிற் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொள்ள புதியஅமுதம்போ

ல் கள்ளும் இறைச்சியுடன்சோறுமுண்டு அவன்மார்பிற்சேர்ந்து கல
வியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள்-எ-று. (கஉ)

பண்டைக்குலஞொருவி வேளாளன்பன்னியாய்க்
கண்டின்புனைக்கல்விக் காமபானாதியெல்லாம்
உண்டின்புலுமகப்பே நுற்றநெடுநாட்கழிப்பத்
திண்டிறலான்வேற்றார்க் ககறலுமிச்சேயிழையாள்.

(இ-ள்) தான்பிறந்த பிராமணகுலாசாரத்தைநீங்கிச் (சூத்திரகுலத்
தானாகிய) வேளாளன்மனைவியாய் வெல்லக்கட்டிபோல இனியமதுரத்
தைத்தருகின்ற கல்விக்குரிய அதரபானமுதலாகியதுகளை அனுபவி
த்து இன்புறத்தக்க குழந்தைகளையும்பெற்று நெடுங்காலஞ்செல்லும்
படி இருக்கும்போது (ஒருநாள்) மிகுந்தபலமுள்ள அந்தவேளாளனை
வன் அயலூருக்குச்செல்லவும் இந்தப்பெண்பிள்ளையினவள்-எ-று. ()

மற்றொருவரில்லா மனையிற்றமியளாய்
அற்றையிருட்கங்குல்வர வாற்றாதுகாமத்தி
யற்றுமதுவருந்தி யூன்றடிதின்மான்விரும்பிப்
பொற்றொடியாளநிலையோர் தோழத்திடைபுகுந்தாள்.

(இ-ள்-) வேறொருவருமில்லாதவீட்டில் தான்மாத்திரம் தனியளா
யிருந்து அன்று இருள்சூழ்ந்த இராப்பொழுதுவரச் சுகித்துக்கொ
ள்ளமாட்டாமல் காமாக்கினியைப்பொருந்தி மதுபானஞ்செய்து மாமி
சந்தின்னவும் இச்சைகொண்டு அந்தவீட்டின் ஒருபுறத்திலிருக்கும்
ஒருதோழத்திற்சென்றாள்-எ-று. (கசு)

வெள்ளாடுஞ்சேதா வெடிவாற்குழக்கன் றும்
உள்ளாளருந்து மதுவா லுணர்வழிந்து
தள்ளாடியான்கன்றைப் பற்றித்தலையிரியாப்
புள்ளாடுவேற்கண்ணு ளில்லிற்கொடுபுகுந்தாள்.

(இ-ள்) பருந்து காக்கைமுதலாகிய பசுதிகள்கண்டு மேலேவட்டமி
ட்டுக்கொண்டு பறக்கத்தக்கதாய்ச் (சுத்தவீரன்கையிலிருக்கும்) வே
லாயுதம்போல நீட்சியுங்கூர்மையுமுள்ள கண்களையுடையவள் கள்ளு
ண்டவெறியால் அறிவழிந்து தள்ளாடிக்கொண்டுபோய் வெள்ளாடிது
வென்றும் கட்டைவாலையுடைய பசுவின் இளங்கன்றி துவென்றும் பகு
த்துப்பாராமல் ஒருபசுவின்கன்றைப்பற்றி அதன்தலையைஅரிந்துவீட்
டிற்கொண்டுவந்தாள்-எ-று. (கரு)

வெந்ததடிதுகர்வா னெண்ணிவிளக்கொளியின்
மூந்துதசையரிய வேண்டிமுயல்போதின்

அந்திப்பிறைநுதலா ளான்கன்றெனவறிந்து
சிந்தித்தயர்ந்து சிவசிவவென்றோதினான்.

(இ-ள்) அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற பிறையையொத்த நெற்றி
யையுடையவள் வெந்த மாமிசத்தைத்தின்ன வெண்ணிலிவிளங்குந்தீப
வெளிச்சத்தில் அந்தப்பசுவின் கன்றை ஆரியவிரும்பி எத்தனிக்கும்
போது பசுவின் கன்றென அறிந்து (தகாதகாரியஞ்செய்தோமேயென்று)
நினைத்துச் சோர்வையடைந்து சிவசிவ என்று சொன்னான்-எ-று. (கக)

கைதவமேசெய்யு மதுவின் களியென்று
வெய்துயிர்த்து முப்புரமும் வேவக்குறுமுரல்
செய்தபெருமானடியை யுள்ளந்தியானிப்ப
எய்துபடராலங் கிருகடிகைப்போதிருந்தாள்.

(இ-ள்) மதுவின் மயக்கமானது துன்பத்தையேசெய்யுமென்று எண்
ணி நேரிட்டவருத்தத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு திரிபுரங்கள்
வேரும்படி புன்னகைசெய்த பரமசிவனுடைய நிருவடிகளை மனமான
துதியானஞ்செய்யக் கன்றையரியவுட்கார்ந்த இடத்தில் இரண்டுநாழி
கைவரைக்கு மிருந்தாள்-எ-று. (கஎ)

ஊனருந்தும்வேட்கைதனை யூழிவலி துரப்பக்
காணிருந்தகோதையந்தக் கன்றின்றசைமீட்டுந்
தானரிந்துநல்ல கருணைசமைத்தருந்தி
யேனையெலும்புந்தசையும் வீதியினிட்டிசைப்பாள்.

(இ-ள்) மாமிசந்தின்னும் இச்சையை விதிவலியானது எழுப்ப வாச
னைதங்கிய பூமாலையணிந்திருப்பவள் அந்தப்பசுவின் மாமிசத்தைவிட
நீக்கிவிடாமல் பின்னும் அறிந்து நல்லபொரிக்கறியாகச்சமைத்து உண்
டு உண்பதற்குத் தவாதளும்பையும் மாமிசத்தையும் தெருவிற்கொண்டு
வந்துபோட்டு இந்தவார்த்தையைச் சொல்லுகின்றாள்-எ-று. (கஅ)

அந்தோகொடுவினையே னுவினிளங்கன்றுதனை
வந்தோபுமுனை வதைத்துண்டொழிந்ததிது
நந்தோரணமறுகி னம்மினத்தீர்காண்மினென
நொந்தோலமிட்டு துணுகிடைபோல்வாடினான்.

(இ-ள்) அய்யோ? கொடியபாவியாகிய என்பசுவினிளங்கன்றை ஒரு
புலியானதுவந்துகொன்று உண்டுபோய்விட்டது! இந்தக்கொடுமையை
தோரணங்கள்கட்டியிருக்கும் நம்முடையவீதியிலிருக்கும் நம்மினத்த
வர்களே பாருங்களென்று வருந்தி யோலமிட்டுத் தன்னுண்ணிய இடை
வாடியிருப்பதுபோல வாடினான்-எ-று. (கக)

அவ்வளவிற்கங்குல் கழியவவள்கேள்வன்
செவ்வியிளங்கன்றிறந்த தீவினையைக்கேட்டேங்கி
நவ்விவிழிச்சேயிழைமாட் டெய்திநடுநடுங்கி
வெவ்வினையாளோடு மனையகத் தின்மேவினான்.

(இ-ள்) அப்படி அவள்வாடுங்காலத்தில் இராப்பொழுது நீங்கியது
அதுநீங்கினவுடன் அவள்கணவன்வந்து அழகிய இளங்கன்றிறந் து
போன பாவத்தைக்கேட்டிரங்கி மான்பார்வைபோன்ற பார்வையையு
டையவளிடத்திற்சென்று (அப்பாபத்திற்காக) நடுநடுங்கி அந்தக்கொடி
யவளோடு வீட்டினிடத்திருந்தான்-எ-று. (உய)

ஆங்கணிருவோரு மதனுமணங்குமெனத்
தாங்கரியவின்பந் தணவாதருந்துநாள்
பூங்குழலாணுளிழப்பப் போமாருயிர்பிணித்து
பூங்குபுயத்தூதுவர்போல் வெங்கூற்றின்முன்விடுத்தார்.

(இ-ள்) அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும்மன்மதனும்ரதியும்போல ஒரு
வரையொருவர் விட்டுப்பிரியாமல்) பிறரொருவருக்குக் கிடைப்பதற்
கரிய கல்வியின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில்பூ வணி
ந்த குழலையுடையாளுக்கு வாழ்நாள்முடிவாகிவிட அவள் உடலைவிட்
டுப்பிரிகின்ற உயிரைப் (பாசத்தினாற்) கட்டிக்கொண்டுபோய் பருத்த
தோள்களையுடைய யமதூதர்கள்கொடுமையானதோற்றமுள்ள நமனெ
திரில்விடுத்தார்கள்-எ-று. (உக)

கண்டநமன்பேதை முகநோக்கியிக்கயத்தி
பண்டிழைத்தவல்வினேதா னான்முகத்தாற்பார்த்தெண்ணிச்
சண்டநிரயம்புகுத்தத் தக்காய்நீயல்லேநெறி
விண்டபுலைமகளாய் மேதினியிமேவுகென்றான்.

(இ-ள்) தூதுவர்கள்கொண்டுவரக்கண்ட நமன் அவள்முகத்தைப்பா
ர்த்தது இந்தக்கீழ்மையுள்ளபுலைச்சி முன்செய்தவலியவினைகளைச் சாஸ்
திரத்தின்முன்னிலையில் விசாரித்தெண்ணிநீகொடுமையுள்ள நரகத்தில்
விழுத்தத்தக்கவளல்லே ஆகிலும் முறைமைநீங்கிய புலையர்மகளாய்ப்
புலோகத்திற்பொருந்தக் கடவையென்றுசொன்னான்-எ-று. பசுவின்
கன்றை யரிந்தபோது சிவசிவவென்று சொன்னதினால் நரகத்தில்விழு
ந்தத் தக்கவளல்லென்றது. (உஉ)

அவ்வண்ணந்தண்டத்தான் கூறவதுகேட்டவளு
மைவண்ணமேனியளாய் வாட்கண்ணிலளாகி

இவ்வண்ணம்பாரினெழிலிழந்தாரில்லையெனச்
செவ்வண்ணமின்றிப் புலைமகளாய்ச்சென்றுதித்தாள்

இ-பு யமதருமராசன் அவ்வாறுசொல்ல அதைக்கேட்டவள்கருமைநிற
முள்ளவளாயும் ஒளிபொருந்தியபார்வையில்லாதவளாகியும் இப்படி அழ
கிழந்தவர்களில்லையென்று - கண்டவர்களெல்லாம் - சொல்லுமபடிநல்ல அ
ழகில்லாமல் நீச்சஸ்திரியாகவந்துபிறந்தாள்—எ-று உ.ந.

அன்னவளையீன்றோர் ஞமலியின்றமிச்சில்
கன்னியிளஞ்சேதாலி லுனோடும்கள்ளாட்டி
மன்னிவளர்க்கவளர்வதெலாம்வன்பினியாய்த்
துன்னிவளரமயத் தீன்றோருந்துஞ்சினார்

இ-பு அத்தன்மையுடையவளைப் பெற்றவர்கள்நாய்தின்றுமிகுதியான
ச்சிலானும் மிகுந்த இளமையாகியபசுவின் கன்றிறைச்சியும் கன்றும் லுட்டி
ஆசைபொருந்திவளர்க்க வளர்வதெல்லாம் தீரப்பினியாய்ப்பொருந்தி வ
ளருங்காலத்தில் பெற்றவர்களும் இறந்தார்கள்-எ-று உ.ச

அக்காலேநோயா லயர்ந்துமணஞ்செய்யத்
தக்காரிலராகவெம்பசினோய் தாங்கலளா
யெக்காலமும்புலையர் சேரிதொறுமேற்றுண்ணப்
புக்காவிதேய்வானே மூப்பும்பொருந்திற்றே

இ-பு தாயுந்தகப்பனுமிறந்தபின்புமுன்னமே தனக்குச் சம்பவித்திருக்
கிறவியாதினால் சோர்வடைந்து தன்னேவிவாகஞ்செய்துகொள்ள தக்கவ
ர்களில்லாமையாக நேரிடகொடியபசியாகிய நேரையத்தாங்கமாட்டாத
வளாய் எப்போதும்புலையர்சேரிதொறும் இரந்துண்ணச் சென்றுவுயிர்மெ
லிகின்றவளைக்கிழத்தன்மையும்பொருந்தியது—எ-று உ.நி

அத்தகையநோயாலு மூப்பாலுமல்லலுற்றுத்
சித்தயும்பசிகவற்றத் தேய்ந்தநடையினளாய்
முத்தன்சிவரிசியிற் கோகன்னமுந்துறுவார்
தத்தங்குழுவோடு மந்கநிற்சார்ந்தனளே

இ-பு அப்படிக்கொத்தநோயினாலுங் கிழத்தன்மையினாலுங் துன்பம்
பொருந்திப் பசியான துமனதைவருத்தப்படுத்தச் சேர்ந்த நடையையுடை
யவாளாய்ப் பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியில்கோகன்னத்துக்குச் செல்
லுகின்றகூட்டத்தாருடன்தானும் அந்தக்கூத்திரத்துக்குப்போனாள்-எ-று

தீயபசியாலொரு மறுகைச்சேர்ந்திருந்து
துயவிழியில்லேற் களித்திடுமின்சோற்றன்னக்

கூயசூரல்கோட் டொருவன்கொழுங்களியன்
ஏயுமவள்கைத்தலத்தின் வில்வமுணவென்றளித்தான்

இ-பு கோகன்னத்திற்போனவள் ஒருவீதியிற்போயிருந்துகொண்டுபரி
சுத்தமானகண்களில்லாத எனக்குச்சோறுகொடுங்கனென்றுகொடிய பசி
யினால் கூவியசூரலேக்கேட்டுமிகுந்தஇறுமாப்புள்ளவனாகிய ஒருவன்தன்
கையிலிருந்தவில்வத்தைகூவிக் கொண்டிருப்பவன் கையினிடத்தில் சோ
றென்றுகொடுத்தான்—எ-று உள

உண்ணவதையுணவென் றோர்ந்தாளுணவண்மை
எண்ணியயலேயெறிந்ததழைகளியிட
நண்ணுபழைய சிவலிங்கநாயகன்றன்
வண்ணமுடியின் மாகதம்போல்வாய்ந்ததுவே

இ-பு அவள் அவன்கொடுத்தவில்வத்தைச்சோறென்றுண்ணரினைத்து
ப்பின்பு சோறல்லவென்றுதெரிந்துகொண்ட பக்கத்திலெறிந்துவிட வில்
வமாகியதழையானதுபார்வதிதேவியார்பொருந்தியதுடப்பாகத்தையுடை
யபழமையாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகியதிருமுடியில் மாகத
மணிபோலப்பொருந்தியது—எ-று. உஅ

அற்றைமுழுநாளு முணவிலளாயவ்விரலிற்
பற்றதுயினீத்துப் பனித்தண்புனரோய்ந்த
பெற்றியளெண்ணுதெறிந்த வில்வமேபிளுருகன்றன்
பொற்புநிசிப்பூசனையே போன்றதிருணீங்கிற்றால்

இ-பு அவளேறிந்தவில்வஞ் சிவலிங்கப்பெருமான்முடியில் தங்கினதும
ல்லாமல் அன்றுமுழுநாளும் ஆகாரமில்லாதவளாய் அநதச்சிவராத்திரியில்
ஒருபோதுநீங்காதரித்திரையைநீங்கிக் குளிர்ச்சிபொருந்தியபணியாகியநீ
ரில்படிந்தமுறமையையுடையவள இன்னதெனஎண்ணாமலெறிந்த வில்வ
மேபாமசிவனுடையஅழகுள்ளசிவராத்திரிபூசை அருசசனேபோலாகியது
இராப்பொழுதும்நீங்கிற்று—எ-று உக

வெய்யபசிமூப்பு நோயிவற்றான்மெய்வருந்த
உய்யமுணவிலளரயோர்புலேசசிதோள்பற்றிக்
கையிற்றடியூன்றிக் காளரமீள்போழ்தி
னையுங்கருத்தாணடுக்குற் நிவண்விழந்தாள்

இ-பு இராப்பொழுதுநீங்கினவுடன் கொடியபசி கிழத்தன்மைஎன்ன
மிவைகளால் உடலானதுவருத்தத்தைப்பொருந்த பிழைக்கிருப்பதற் நே
துவான ஆகரமில்லாதவளாய் ஒருநீச்சஸ்திரீயின்தோளை ஆகரவாகப்பற்றி
கொண்டும் ஒருகையில் தடிபிடித்தான் நிக் கொண்டும் நடக்கையில் நடக்க

கடாமல் கால்தளரும்படிவரும்போது வருந்துகின்ற மனதையுடையவ
உலர்நடுங்கி இவ்விடத்தில்விழுந்தாள் ந.ய

வேதமுனியேயிவளிறக்கும்வேலையினிற்
பாதிமதிவேணிப் பரமனெமைனோக்கிக்
கோதில்குணத்தானைக் கொணர்வான்விமாவமொடும்
போதினொப்பணிப்ப யாமிக்குப்புக்கேமால்

பு-பு பிரமரிஷியே இவ்விடத்தில்விழுந்த இவளிறக்குங்காலத்தில்ஒரு
பாசிய சந்திரனையணிந்தசடாமகுடத்தையுடைய கயிலாசபதியானவர்
கோணை நோக்கிக் குற்றமில்லாத குணத்தையுடையவனை இவ்விடத்துக்குக்
கண்டிவா ஒருதேவவிமானங்கொண்டுபோங்கென்று கட்டளையிட்ட
பட்டருள நாங்களிங்கேவந்தோம்—எ-று ந.க

நங்கெம்பரமனிடருழந்தோர்யர்வனாயும்
தாங்குங்கருணைத் தலைவனென்னுந்தகைமை
பாங்கொன்றறியா திழைத்தவருச்சனையாற்
தீங்கின்புலேச்சிக் கருளத்தெளிந்தோமே

பு-பு என்றுசொல்லிப்பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்கள் இன்றுசிவராத்தி
பெய்ந்நிறம் இதுசிவலிங்கமென்றும் இந்நாளில் ஆகாரம்ரித்தினாநீங்கிச்சி
வச்சனைசெய்தால் இன்னபலன்வருமென்றுத் தெரியாமற்செய்த அருச்
சாயால்பாவத்தினுடைய இந்தப்புலேச்சிக்கிருபைசெய்தததினால் எம்மு
யகடவுளானவர் இவ்வாறுதுன்பம் அனுபவிக்கின்றவர்களை எல்லாம் ர
ககாரின்றிருபையுடைய தலைவனென்னுந்தன்மையைநாங்கள்ஐயமற
தீர்த்துக் கொண்டோம்—எ-று ந.உ

வேறு

இனையளித்துயருற லென்னையென்றியேன்
முனிவரகேளியன் முற்பிறப்பினில
நினைவினுமடிசிலிட்டிண்டி நேர்ந்திடா
வினையினற்பசிதருதுன்பமேயினான்

பு-பு சிவலோகத்துக்கு அழைப்பித்துக்கொள்ளும்படி பரமசிவன்கிரு
பசெய்தருளத் தக்கதாகிய இவ்வகைத்தன்மையையுடைய இவள்இப்ப
கொத்த துன்பத்தைப் பொருந்துதற்குக்காரணமென்னவென்றுகேட்
பயானால் சிவோஷ்டமுள்ளமுனிவனேகேள் இவள்முன்செய்தமத்தில நி
ப்பினாலும் அன்னப்பிடிச்செய்திப்பின்பு தான்உணவுகொள்ள எண்
தபாபத்தினால் பசிமிருந்து(ஆகாரங்கிடையாமல்) அப்பசிகொடுக்கிற
ன்பத்தை அடைந்தாள்—எ-று ந.ந

தீயகள்ளுண்டற னல்லசெய்தலால்
தூயகண்ணிழந்தனள் சுரபிக்கன்றென
ஆபிடையறிந்தும் வள்ளுரமருந்தலால்
நாயினுமிழிபவப் புலமைநண்ணினள்

இ-பு கோடியகள்ளுண்டு பாபமானகாரியங்களைச்செய்தமையால்பரிசு
த்தமுள்ள பார்வையையிழந்தாள் தீபவேளிச்சத்தின்முன்கொண்டுவந்து
பசுவின்கன்றெஃறு அறிந்து அந்த மாட்டி னைச்சியை உண்டதினாலேநாயை
ப்பார்க்கிலும் இழிவுள்ளசண்டாளப்பிறவினை அடைந்தாள்—எ-று. கள்
ளுண்ணுதலால் ஒழுக்கம் அறிவு நாண் புகழ் செல்வம் இவைகள்முதலா
கிய நன்மைகள்மெய்யும்-இகழ்ச்சி-தன்னைமறக்கல்-நல்லவர்கள் அவமதித்த
ல்லிவைகள்முதலாகிய தீமைகள்நேரிடும் என்பதுபற்றிதீயகள் எனன்றார்

கைம்மையிற்பலரொடுங் கலந்ததீமையால்
இம்மையிற்குட்டநோய் முதல்யாவையுந்
வெம்மையினலிதரவேட்டல்வேண்டுவார்
தம்மினத்தொருவருயின்றிச்சாம்பினள்

இ-பு கைம்பெண்ணானபின்பு பலபேரோடுசேர்ந்த பாபத்தினால் இட
பிறப்பில்குஷ்டநோய்முதலானபலநோய்கள் வெப்பத்துடன் வருத்தவும்
தங்களினத்தில் தன்னைவிவாகஞ்செய்துகொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் ஒரு
வருமில்லாமலும் சேர்ந்தாள்—எ-று. ௩௫

உனாத்தலிககுறிபல வுற்றுத்தோன்றினன்
தினாப்புவிபிடத்துச்செய் தீமையாளனொன்
றினாதிடுமறையென வெண்ணுந்தூயவர்
வினாத்துணரிதழியாற் கடிமைவேண்டுவார்

இ-பு சொல்லியபலவாகிய இவ்விதக்குறிகளைப் பொருந்திப் பிறந்தவர்
கள்அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்து முன்பிறப்
பிற்பாவத்தைச் செய்தவர்களென்ன வேதமுறையிடு மென்று அறிந்தபரி
சுத்தர்கள் வாசனைபொருந்தியகொத்துகளாக மலர்ந்திருக்கும்கொன்றைப்
பூமாலையணிந்த பரமசிவனுக்கு அடிமைததிறஞ் செய்ய விரும்புவார்கள்.

அன்றியுமறலிதன் னுலயத்திவள்
சென்றநாளும்மையிற் சிவனையுன்னிய
நன்றியானெரியழ னரகம்புக்கவிந
தொன்றிடுந்தீவினைக் குரியளல்லளால்

இ-பு பரமசிவனுக்கு அடிமைத்திறஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பங்கொண்டவளல்லாம லிருந்தாலும் யமதருமராசன்சபையில் இவள்போனநாளில் முன்செனமத்தில் பரவசிவனை நினைத்த புண்ணியத்தினால் எரிசுன்ற தீநகரத்தில் விழுந்து அவிந்துகிடக்கும்படியான பாவத்துக்குரியவளல்லள் என்று சொல்லி-எ-று-

௩௭

ஆயினுமவனியி நிழிபிறப்படைந்
தோயுமவல்வினைப்பய னுண்டொழிந்தபின்
ஏயுநல்வினைவினா லீசன்பூசனை
மேயமுத்தியுமதான் மேவுளைளென்றுன்

இ-பு அப்படி நரகத்துக்குப் போகத்தக்கவளல்லாதவளா யிருந்தாலும் பூலோகத்தில் நீச்சப்பிறப்படைந்து ஓயும்படியான பாவத்தின்பயனை அனுபவித் தொழிந்தபின்பு பொருந்திய நல்வினையால் சிவபூசையும் அந்தப்பூசையினால் அழியாத மோட்சத்தையும் அடைவாளென்று சொன்னான்-எ-று-()

இன்னதன்மைய ளிவளொன்றிப்பாவையைப்
பன்னகமவுலியான் பக்தினைற்றுதும்
அன்னதுங்காண்டியென் றவடனாவியை
யுன்னருநதிவ்விய வருவஞ்சேர்த்தியே

இ-பு இவளிததன்மையுள்ளவளென்று சொல்லி முனிவனே இந்தமாதிரி னேச்சர்ப்பங்கள் அணிநீசுருக்கும்சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன்பாதமாகிய சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகின்றும் அதையும் பாண்டும் அவளையினாநினைத்ததற்கரியதிவ்விய தேகத்திற்சேர்த்து அதன்பின்பு-எ-று-()

விண்ணகம்போழொளி விமானமீக்கொடு
பண்ணிசைவிஞ்சையா பாடநாடகம்
எண்ணருமரம்பைய ரியற்ற வேறினார்
அண்ணைறன்று துவ ரவளைக்கொண்டோ

இ-பு சிவதூதர்கள் ஆகாயத்தினிடத்திலுள்ள இருளை நீங்குகின்ற ஒளியையுடைய விமானத்தின்மேல் அவனை ஏற்றிக்கொண்டு வித்தியாதாரர்கள் பண்ணுடன்கூடிய இசைபாடிவரவும் இத்தன்மையானதென்று மனதினாலும் நினைத்தற்கரிய அழகுமுதலிய குணங்களையுடைய ஆரம்பமாதர்கள் நடனஞ்செய்துவரவும் ஆகாயமார்க்கமாகப்போனார்கள்-எ-று. இனி-சக-வது பாடல் முதல்-சுரு-வது பாடல்களாயில் சிவலோகத்தின்பெருமையைச் சொல்லுகின்றது.

சுய

முக்குணவழிசெல்லுமுயற்சித்தீமையின்
எக்குணமுங்கடந்தின்பம்வேட்டவர்
தொக்குடனிருப்பதஞ்ஞானத்தன்னிருள்
புக்கவர்யாவரும் பொருந்தொண்ணுத்தே

இ-பு முக்குணங்களின்வழியேசொல்லுகின்றமுயற்சியாகிய பொல்லா
ங்கிணையடைய எவ்விதகுணங்களையுங்கடந்து பேரின்பத்தைவிரும்பினவ
ர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்திருக்கத்தக்கது நிலைபெற்றதாகிய அஞ்ஞான இரு
ளிற்சேர்ந்தவர்க ளெல்லாரும்பொருந்தக்கூடாது எ-று. முக்குணமாவனா
சத்துவம்இராசதம் தாமதம்

சுக

பாணுமின்மினிவ்யாளி கெடுக்கும்பான்மைபோ
லானமுச்சுடர்களு மழங்கவெங்கணுந்
தானிமிரொளியது சதுர்மறைத்தரு
மேனிமிர்சாகைக்கோர் வித்துமாயதே

இ-பு சூரியதேவன்மினிமினிப்பூச்சியின் ஒளியைக்கொடுக்குந் தன்மை
போல மேன்மைபொருந்தியமுச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கும்படி எவ்விடத்
தும்பிரகாசிக்ரும்ஒளியையுடையதுமேலுயர்ந்தசாகைகளையுடைய நான்கு
வேதமாகிய விருட்சத் துக்குஒருவிதையாயிருப்பது-எ-று. சாகையென்ப
து வேதத்தினுட்பிரிவுக்கும் மரக்கொம்புக்கும் பெயராதலால்இவ்விடத்தி
ல் இரண்டு அர்த்தமாகும்படிகூறினார்-

சுஉ

திருமறுமார்பனுங் கமலச்செல்வனும்
அருமையிற்பெறவின்ப வாழ்வளிப்பதாங்
கிருமையுமிகந்தது மாயையாலெழுங்
கருமமுங்கடந்துநின் றருள்களிப்பதே

இ-பு திருமாலும்பிரமதேவனும் அருமையாகப்பெறறுக்கொள்ளப் பே
ரின் வாழ்வையளிப்பது இவ்வுலகவாழ்வினால் வருஞ்சுகத்துக்கங்களையும்சு
வாககபோககதினால்வருஞ் சுகத்துக்கங்களையும் தன்னிடத்திலில்லாமல்இ
யல்பாகவே நீங்கியிருப்பதுமாயையினால் உண்டாகிறகருமங்களையும் இய
ல்பாநீங்கி எக்காலத்தும்அழிவின்றித்திருவருள் களிப்படைந்திருக்கின்ற
து-எ-று ஆங்கு-அரை.

சுங

வேறு.

விஞ்சையரியந்சித்தர் விண்ணவர்முனிவர்முத்தர்
வஞ்சிநுண்ணுசப்பிற்தெய்வ மடைந்தையாமுதகானம்
பஞ்சமத்தயற்றும்விணை நரதர்முதலோர்பாங்கின்
அஞ்சலித்துவக்கும்வேதத் தந்தமு மஃதேயாமால்

இ-பு வித்தியாதரர்களும் யட்சர்களும்சித்தாகளும் தேவர்களும்முனிவர்களும்முத்திபெற்றவர்களுள்பூங்கொடிபோல நுண்மையாகியஇடையினை யுடைய ஆரம்பாஸ்திரிகளும்அமுதம்போல மதுரத்தைத்தருகின்ற இசைப்பாடலைப்பஞ்சமம்என்னும்சுதியில்வாசிகளும்வினையையுடைய நாரதர்முதலாகியவர்களும்உரிமையுடனநமஸ்க்கரித்துச் சதோஷிக்கும்படியானவேதத்தின் முடிவும்அதுவேயாம்-எ-று.

சச

எம்மையாளுடையமாதா மிளம்பிறையமுதங்காலச்
செம்மையார்பவளவேணிச் செம்மலுமெடுத்ததாளச்
சும்மையானந்தஞான நடனத்தின்சுவைநிந்த
திம்மையினெம்மனோராற் புகல்வதோவீசலேகம்

இ-பு என்னை அடிமையாகவுடைய பார்வதிதேவியார்திருக்காங்களில்மடுத்தத்தாக்குந்தாளத்திலுண்டாகின்றநாதத்தின மதுரமும்இளத்திங்களானது அமுதகிரணமாகியவெண்ணிலவைப் பொழிந்துக்கொண்டிருக்கவும் செம்மைநிறமாறும்பொருந்திய பவளம்போன்றசடை முடியினையுடைய பரமசிவன் தாண்டவஞ்செய்கின்ற ஆனந்தநடனமதுரமும்முதிர்ந்திருக்கின்றது ஆதலால் இந்தப்பிறப்பினையுடைய எம்போலவார்களால் புகழ்ந்து சொல்லத்தக்கதோ சிவலோகமானது-எ-று. பார்வதியார்தாளம்போடப்பரமசிவன் தாண்டவஞ்செய்ததுசங்காரதாண்டவமாம்.

ச௫

அன்னதன்மைத்தாயென்று மடைந்தவர்மீள்கலாத
நன்னெறியுடைததாயார்க்கு நணுகருஞ்சிவலோகத்திற்
பன்னகமவுலியானும் பாவையுமுவந்துகாணப்
பொன்னொளிவிமானத்தோடும் பூவையைச்சேர்த்தினோ

இ-பு அப்படிக்கொத்ததன்மையையுடையதாகியும்தன்னிடதகில்அடைந்தவர்கள் எக்காலததும்நீங்காதநல்லமுறைமையையுடையதாகியும்யாவர்க்கும் பொருந்துதற்கரியதுமாகியசிவலோகத்தில்பாம்பணிந்த சடாமகுடத்தையுடையகயிலாசமதியும் அவரிடப்பாசத்திலிருக்கும் உமாதேவியாரும் திருவுளத்தில்மகிழ்கூர்ந்துநோக்கும்படிபொன்னொளியையுடைய விமானத்தோடும் அம்மாதனைச்சேர்த்தினார்கள்-எ-று

சச

அருந்தவமன்னகோள யவணிலை யிஃதுநீயும்
வருந்தல்கோகன்னமென்னும் வளநகர்மருவியீசன்
திருந்துபூசனைபுரிந்து சிவநிசித்துயிலேநீக்கி
யிருந்துபைந்தளிர்வில்லத்தா லருச்சிடுன்னின்னனிக்கும்

இ-பு அருமையாகியதவஞ்செய்தமன்னவனேனோள் அந்தப்புலைச்சியினிலைமை யித்தன்மையாயதுநீயும்வருந்த வேண்டிலதில்லைகோகன்ன மென்கி

ற வளப்பம்பொருந்திய தலத்திற்சேர்ந்தநம்மிறைவனாகிய மாபலலிங்கே
சன்ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கபூசை சிவராத்திரியிறசெய்து நித்திரை நீங்கியிரு
ந்து பசுமைநிறமுள்ளவில்தலத்தளிரினால் அருச்சுனைசெய்தால் உன்னுடை
யதுன்பம் நீங்கும்-எ-று,

சஎ

வேறு.

என்றுவீறுயர்கோகன்ன மான்மியமியம்பிக்
கொன்றைவேணியன் சிவரிசிவிரதமுங்கூறி
வென்றிவேன்மனுவேந்துக்கு விடைகொடுதருளிச்
சென்றுகோதமன் மிதிலையங்கடி நகர்சேர்ந்தான்

இ-பு இவ்வாறுஇன்பமிகுந்த கோகன்னமான்மியத்தைச்சொல்லிப் பி
ன்னும் கொன்றைமாலையணிந்த பரமசிவனுடையசிவராத்திரிவிரதமான்மிய
யமுஞ்சொல்லி வெற்றிபொருந்தியவேலாயுதத்தையுடைய மனுச்சக்கரவா
த்தியையொக்த அரசனுக்கு உத்தரவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோதமரான
வர் அவ்விடம்விட்டுச்சென்று காவலைக்கொண்ட அழகியமிதிலைப் பட்டண
த்துக்குப் போனா-எ-று.

சஅ

ஒகைவாரிதிபடிந்தக மகிழ்துவேலுரவோன்
பூகவார்பொழிற்கோகன்ன மாநகர்பொருந்தி
மாகமாமதிச்சிவரிசி வரன்முறைநோற்றுச்
சோகமேதருபழவினை முழுவதூந்தொலைத்தான்

இ-பு கவுகமர்போனபின்பு வேலாயுதத்தையுடைய திண்மையுள்ள அவ்
வரசனானவன் கமுகமரமுதலாகிய விருட்சங்கள்நெருங்கிநீண்டசோலைகள்
சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய கோகன்னமென்னுந் தலத்திற்போய்ச்சேர்ந்
து பெருமைதங்கியமாசிமாதச் சிவராத்திரியிலமுறைமைப்படி விரதமனு
ஷடித்து ரிஷிபுத்திரனைக்கொன்ற பாதத்தைநீக்கியதுமல்லாமல முன்சன
னங்களிற்செய்த சொத்தையேதருகின்றபழையதீவினைகளையெல்லாம் நீ
த்தினான்-எ-று.

சச

முன்னுலக-சிவராத்திரியிற்கண்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அக்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கஎக.

உ

சிவமயம்

நான்காவது

சிவராத்திரியில்விமரிசன்

முத்திபெற்றஅத்தியாயம்

கருமணியனையகண்டன் கதையினையிவ்வாறென்று
தெருளுறச்சூதன்சொன்னான் றெளிந்தனர்கேட்டுப்பின்னும்
இருவினைதொலையவின்னு மீசனருளிதற்கேய்ந்து
வருகதைபுகறியென்ன முனிவார்வழங்கலோடும்

(இ-பு) நீலராத்தினம் போன்ற கண்டத்தையுடைய மகாபல்லிங்கநாதன்
சரித்திரமாகிய சிவராத்திரிமானமியம் இம்முறைமையையுடையதென்று
தெளிவுறும்படி சூதமுனிவர்சொன்னார் அதைநாமிசாசனிய முனிவர்க
ள்கேட்டுத் தெளிந்தவர்களாய் பின்னும் முனிவரோ எங்களிருவினைகளு
ம்நீங்கும்படி பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெறத்தக்கதாக நடந்திருக்
குஞ்சரித்திரங்கனையின்னமும் நீர்சொல்லுமென்றுசொல்லவும்(மேல்சூத
முனிவர்சொல்லத்தொடங்கினார்) எ-று.

வேறு

சிவநிசியளவையு மன்பர்செய்கையு
துவலருந்தகையவா மெனுதுவன்றனம்
புவனியிலரன்றிருப் பூசைகண்டொரு
தவமில்லான்பெற்றமை சாற்றுவாமரோ

(இ-பு) சிவராத்திரி மான்மியமும் அந்தவிரதம் அனுஷ்டித்த அடியார்
கள் செய்கையுந் சொல்லுதற்கரிய பெருமையையுடையதுகளாயிருந்தா
லும்(எமக்குத்தெரிந்தமட்டில் சொன்னோம்) இனி இந்தவுலகத்தில்பரம
சிவனது சிவராத்திரி பூசையைக்கண்டு தவமில்லாதவனாகிய ஒருவன் அ
டைந்ததன்மையைச்சொல்லுகிறோம்—எ-று.

பாரிடைக்கிராதர்தம்பதிக்குநாயகன்
பேரிகல்விமரிசனென்னும் பெற்றியோன்
சோரிவேற்றானையான் றுரகக்கேரினான்
மாரியினிருதி வழங்கும்வண்கையான்

இ-பு இவ்வுலகத்திலிருக்கும் வேடனார்க்கு நாயகனாயிருப்பவன் மிகுந்
தவலியையுடைய விமரிசனென்னும் பெயரையுடையவன் பகைவர் உதி

அ

ரத்திற்படியத்தக்க வேலேந்துஞ் சேனையை உடையவன் குகினைகட்டிய
தேனையுடையவன் இரப்பவர்க்கு மேகமபோல மிகுந்த திரவியங்களைக்
கொடுக்கும் வளப்பம்பொருந்திய கையையுடையவன்—எ - று இன்னும்
எத்தன்மையுள்ளவொன்றால்

திதுறுதசைவரை வின்றித்தினபதாற்
கோசறுவேட்டையிற் புரிந்தகொள்கையான்
வேதியர்மகளிரே முதலவெம்புலே
மாதரீறனுதினமருவும்வேட்கையான்

இ-பு குற்றம்பொருந்திய மாமிசங்களை அளவில்லாமல் தின்பதினால்
பழுதுபடாத வேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட செய்கையையுடையவன்
இதுவுமல்லாமல் பிராமணஸ்திரிகள் முதல்கொடிய நீச்சஸ்திரீக ளிறுதி
யாகச்சொல்லப்பட்ட எல்லாவகைச் சாதிஸ்திரீகளையும்) நாளதோறும் பு
ணருகின்ற ஆசையையுடையவன்—எ-று

ஏழிரண்டாந்திது யெதிரந்தஞான்றெலாஞ்
சூழியங்கடகரி புரித்ததோன்றலை
வாழியவெனவிசேடித்து மாட்சியாற்
பாழியம்புயத்தவன் பூசைபண்ணுவான்

இ-பு பலம்பொருந்திய அவ்வரசன் மேற்கூறிய கொடிய செய்கையை
யுடையவனாயிருந்தாலும் சூர்த்தசிவருகின்ற நாளிலெல்லாம் முகபடாங்
கட்டத்தக்கதாகிய கபோலமதத்தையுடைய யானையையுரித்த பரமசிவனை
சங்கரவாழ்கசம்புவாழ்கசதாசிவவாழ்க என்று சிவநாமங்களை யெடுத்துத்
தோத்திரஞ்செய்துமாட்சிமையுடன் பூசைசெய்வான்—எ-று அம் சாரியை
மாட்சிமையுடன் பூசைசெய்தலாவது பூசாத்திரவியமுதலாகிய உபகரண
ங்களும் குறைவில்லாமற்செய்குதலாம்

பூசனையிறுகியிற் புளகமீக்கொள
ஈசனையேத்துநின்றோடு மேழிசை
மாசறப்பாடும்பின் வணங்கும்ற்றவ
னேசமித்துணையென நிகழ்த்தறபாலதோ

இ-பு இவ்வாறுசெய்யும் பூசையின் முடிவில் உடலில் புளகமுண்டா
கும்படி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ் செய்வான் நின்றக்கொண்டு(பரதசா
ஸ்திரத்தின்கிரமப்படி) கூத்தாடுவான் சத்தசுரங்களும்வழுவாமல் தீத்க
ள்பாடுவான் பின்பு (அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கத்துடன்) பணிகுவன் அவனு
டையசிவநேசமில்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்லும்பான்மையையுடை
யதல்ல—எ - று. ஏழிசையாவன சட்சமம் ரிஷபம் காந்தாரம் மத்திமம்
பஞ்சமம் தைவதம் நிஷாதம் என்பவைகளாம்

இன்னணம்புரிந்தவ னிறைமைபூண்டுதன்
சென்னெறிச்செய்யகோ றிசைகண்மீச்செல
நன்னெறியாவரு நடப்பநன்கிலாப்
புன்னெறிதுறந்ததம் புரக்குநாளினே

இ-பு இம்முறைமையாகப்பூசைசெய்கின்றவன் அரசாட்சிசெய்யுநதன்
மைழிநையுடையவனாய்ச் செவ்வையானமுறைமையை நடத்துகின்ற தன்
செங்கோலானது திகழுகளெங்குஞ் செல்லவம எல்லாநும்மார்ச்சுத்தில்
நடக்கவம உன்மையில்லாத தீயநெறிகளை எல்லாம் நீக்கித்தருமகதைப் பா
துகாக்கும்நாளில்—எ-று. செங்கோலென்பது ராஜநீதி அநநீதி ஒருப
கூத்திலசாயாமல் தராசுகோல்போலச் சமமாயிருகதலால் செங்கோலெ
ன்றுசொல்லப்பட்டது.

வேறு

ஆண்டகைகுமுகவதியெனுமனைவி யவனடிதொழுதிகல்வேலோய்
காண்டகுவனப்பினீதியிற்றவத்திற் கல்வியினநிவினைரில்லாய்
சேண்டருபிறையான் பூசனைவழாது செய்யுநீதினைகதிடமாய்ப்
பூண்ட ளுனருந்திரெறியிலாமடவார் போகமேதுகர்வதுபுகலே

இ-பு இயாதொன்றினுக்கும் அஞ்சாத வீரத்தன்மையையுடைய அவ்
வரசன்மனைவியாகிய குமுகவதியென்பவள் (ஒருநாள்) தன்கணவன்பாதந்
தைத்தொழுது இயாவரும்வியப்புடன் பார்க்கத்தக்க அழகிலும்நீதியிலும்
தவத்திலும்கல்வியிலும் அறிவிலும்ஒப்பில்லாதவளே தேவ்வதும் வளர்வ
தாமில்லாமல் எக்காலமும்ஒரோதன்மையா யிராநின்ற இளந்திங்களையணி
ந்திருக்கும் சந்திரசேகரனாகிய பாமசிவனுடையபூசையை ஆகமனிதிப்படி
செய்கின்றநீர் பாவத்துக்கிடமாய்ப்பொருந்திய மாமிசங்களைத்தின்று மு
றைமையில்லாமல் ஸ்திரீகள் போகங்களையே அனுபவிக்கின்றது (என்ன
காரணம்) சொல்லும்—எ-று. சேண்டருபிறை ஆகாயத்தில் ஊருமபிறை
யெனினும் அமைபும்

அ

என்றவளுரைத்தவாசகங்களோ விறைமகன்குறுகைகோட்டித்
குன்றெனவுயர்ந்தகுவிமுனைமடவாய் கூறுவஸ்கேட்டிநீயென்ன
முன்றவப்பயனுலிறத்ததுகிழ்வுமுன்வருங்காலமு முணர்ந்தேன்
அன்றுமுற்பவதகோர்னாமலியாயப்பம்பையணிநகரதரின் வந்துதிதகேன்

(இ-பு) இப்படிக்கொத்த பாவகிர்த்தியங்களைச் செய்வதற்குக்காரணமெ
ன்ன) சொல்லுமென்று தன்மனைவியொன்னவர்கதையைக்கேட்டு அவ்வா
சன்புன்னகைசெய்து பொன்மலைபோல்உயர்ந்து சூவிந்தஸ்தனங்களை யு
பையபெண்ணை நான்சொல்லுகிறன் கேளென்றுபூர்வஞ்செய்ததகப்ப
யனால் இறந்தகாலமும்நிழல்காலமும் எதிர்காலமும் அறிவேன்முன்பிறப்

பாகிய அந்தநாளில் (நான் என்னபிறப்பையுடையவனா யிருந்தேனென்று ல் ஒருநாயாய்ப்பிறந்து அழகுள்ளதாகிய பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருந் தேன்—எ-று.

மாலயன்காணா வடிமுடிக்குரிசின் மதியணிபம்பைநாயகன்றன் ஆலயங்குறுகிப்பலிக்கிதிமடிசி வருந்துவான்புகுந்திமிளனிற் காலவன்று தரிவொனக்கண்டோர் கல்லினுற்கதையினுற்றுர்ப்ப ஓலொடுவெருவிபாலயம்வலங்கொண்டோடினே னுயிர் பிழைத் துய்வான்

(இ-பு) பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருக்கும்பே' து-விஷ்ணுபன்றி உருவ ங்கொண்டு பாதாளத்தைப் பிளந்துகொண்டுபோய்த் தேடியுங்காணப் ப டாத திருவடிகளையும் பிரமன்-அன்னமாக-உருவங்கொண்டுபறந்துமேலு லகம்போய்த் தேடியுங்காணாத திருமுடியையுமுடைய இறைவனாகியபம பையென்னுந்தலத்தில் வீற்றிராநின்ற பரமசிவனது ஆலயத்திற்சேர்ந்து பலிக்காகவக்கும் அன்னத்தை உண்ணச்சென்றகாலத்தில் யமனுடைய தூதரிவர்களைன்று சொல்லும்படி என்னைக்கண்டவர்கள் கல்லினுலும்படி யினாலும் அடித்துத்தூர்த்த நான் பயந்து சூனாத்துக்கொண்டு உயிர்தப்பிப் பிழைக்க அந்தஆலயத்தை வலமாகச்சுற்றிக் கொண்டோடினேன்—எ-று

சினகரமொருவிப்போகுவான்வழிக ணேடினேன்கண்டிலேன்றிகைக்கே மனவலியினேத்துப்பலிசொரிபீட மருங்குவின்றீசனேநோக்க (ன் அனகனுக்கன்றுசிவநிசியாகவருஞ்சுடர்த்தீபமோடுடுத்தல் (ன் வினையறக்கண்டேன்கண்டுழியொருவன் வெஞ்சரந்துரத்தலும் விளிந்தே

(இ-பு) ஓடினான் அந்தஆலயத்தை நீங்கிப்போவதற்குவழிகள் தேடிக்காணாமல் திசைத்து மனவலியும் இனேத்துப் பலிபோடுகின்ற பீடத்தின் அருகில்வின்று சிவலிங்கப்பெருமானைப்பார்க்கதேன் அன்றுசிவராத்திரியா தலினால் நிர்மலனாகிய அந்தசிவலிங்கப்பெருமானுக்கு (யாவருந்தரிசனஞ் செய்யக்)கிடைப்பதற்கரிய சுடரினையுடைய தீபாராதனைமுதல் சிலஆரா தனைசெய்வதை என்பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படிகண்டேன் அப்படி க ண்டவளவில(ஒருவன்விலைவனைத்து) கொடியபாணத்தைப்பூட்டிப் பிர யோகஞ்செய்ய' அதுஎன்மேல்தைத்தவுடன்)நானிறந்தேன்—எ-று. யக

அருஞ்சுடர்தீபமெடுத்தபூசனையி னமலனைமாலயம்போது விரிஞ்சனுங்காணா ணிமுடிதமியேன் விளிந்திடுமீவிலைகண்டதனும் பரஞ்சுடர்கோயில்வலங்கொளப்புகுந்த பண்பினுற்பாரினிற்பகைஞ ரூஞ்சுடுவெடுவேலிஹைவனாகித்தேன்காலமுன்றினையுமுற்றுணர்ந்தேன்

இ-பு. அப்படியிறக்குஞ்சமயத்தில் பிரதோஷகாலமாகிய அந்திப்பொழுதில் செய்யுஞ்சோடசோபசாரத்திலுன்றாகிய அரியசுடர்த்தீப மேந்தியபூசா காலத்தின்பிரமனாலுங்காணப்படாதபரமசிவனுடையதிருமுடியைத் தமிழேனாகியேநான்தரிசித்ததினாலும் அந்தப்பரஞ்சுடர்வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தைப்பிரதட்சணமாக வந்ததன்மையினாலும் இந்தவுலகத்தில் பகைவருடைய மார்பைச்சுடத்தக்கநெடியவேலாயுதத்தையுடைய அரசனாகப்பிறந்தேன் அவ்வாறுபிறந்ததினும் திரிகாலங்களையும் அறிந்தவனேன்-எ-று

ஆதலானிந்தநல்வினைப்பலத்தை யளித்ததுசிவரிசியென்ன மாதராரின்றுமவுறுமதிதோறும் வளாபிறைதேய்பிறையிரண்டிற் போதுமப்பக்கமேழிரண்டெய்திற் பொருந்துமச்சிவரிசிபோவ மேதகுபூசையனுதினந்தன்னின் விசேடமாய்வழிபடுகின்றேன்

இ-பு, ஆதலால்பெண்ணேசிவராத்திரியானதுஉலகத்தில் இழிவுள்ளசெந்துவாகிய நாயாகப்பிறந்திருந்தநமக்கும்இப்படிக்கொத்தராச போகத்தை அனுபவிக்கத்தக்கநல்வினைப்பயனைக் கொடுத்ததென்றுட்கொண்டுஇந்தப்பிறப்பிலும் மாதமாதமவருகின்றபூர்வபக்தம் அபரபட்சம்என்னுமிரண்டு பட்சத்திலும் வருகின்றபதினான்காநதிதிராகிய சதுர்த்தசித்தியில் மாசிமாதத்தில் பொருந்துகின்றமகாசிவராத்திரியில் பூசைசெய்வதுபோல மேன்மைபொருந்திய சிவபூசனைநாள்தோறுஞ்செய்துவருவதிலும் விசேஷமாகச் செய்து வருகின்றேன்-எ-று

யங்

இன்னணம்புரியும் பூசையிற்றீமை யகலுமோவெனவினவுதியேன் மன்னனைக்கயினைவாதனைவழுத்தின் மலையெனக்குவித்தவிந்தனத்தைச் செந்திறப்பொறிந்தீதுழைந்துநீருக்குஞ் செய்கைபோற்பலமெலாந்தீர்க்கும், அன்னதானீயுமரனடிச்சகலத் தருச்சனைபுரிதியாரணங்கே

இ-பு தெய்வப்பெண்களைபொத்தவனே இவ்விதமாகச்செய்யும்பூசையினால் பாபங்களைநீங்குமாவென்றுகேட்டபயாகில் சொல்லுகிறேன்கேள்தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனும் பூரீகைலாசத்தில்வீற்றிருக்கும் தேவசிகரோஷ்டனுமாகிய சரம்பசிவமூர்க்கிளையொருதரம் தோக்திரஞ்செய்தால் அந்தத் தோத்திரத்தின்பலன்மலைபோலப்பாரிட்டவிறகுளைச் செம்மைநிறமுடன பொறிகளையுடையதீபானது அந்தப்பொருக்குள்ளுழைந்து சரம்பலாக் கிவிடுந் தன்மைபோல்பாபங்களை பெல்லாம் நீக்கிவிடும் ஆகையால்நீயும்பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமனாகளில் அருச்சனைசெய்-எ-று

யசு

என்றதுகேட்டதுடியிடைமடவா ளிளநிலமுறுவன்முன்றோன்ற மன்பதையுள்ளுங்காலமுன் னுணரவல்லயே வெனக்குமுற்பிறப்பின

வன்புறுதோற்றமுழுதூயென்ன மல்லிகார்ச்சனவரன்மன்னி
யின்புறுகோயிற்புறவதாயுதித்தாக் கிருந்தநீயின்றகவர்ந்துண்பான்

இ-பு இவ்வாறுதன்கணவன்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட தமருகம்
போன்றஇடையினையுடைய ஆம்மாதானவள் சந்திரனது இளக்கதிர் நிலா
ப்போல் புன்சிரிப்புவிளங்கநிர்மணிகர்கள்நினைக்கும் திரிகாலங்களையும் அ
றியமாட்டிவீரானால் எகைக்குமுன்பிறப்பில் என்னசென்மம் நேரிட்டிருந்த
தோ அந்தச்சென்மத்தையும் அதில்கடந்தசெய்திகள் யாவையும் சொல்லு
மென்றுவினாவ மல்லிகார்ச்சனேஸ்வரர்கிருபையுடன்வீற்றிராநின்ற கோ
யிற்புறவாகப்பிறந்து அவ்விடத்திலிருந்த நீ ஒருநாள் இராதேடியுண்ணுவ
தற்காக-எ-று.

௨௫

சென்றிறத்தையொன் றெடுத்துநீவா லுஞ்சினவிழியெருவைவந்தணுகி
யனனதுவலிதிற் கவர்னென்றுனனையழன்று பின்னொடர்தலும்வெருவிப்
பொன்னெடுங்கோயில்வலங்கொடுபறந்துபொருவிடைக் கொடிநெடுங்கம்
துன்னுபுகரந்தங்கொதுங்கிநீயிருப்பத்தொடர்ந்தமக்கங்கமுங்கண்டே... (பந்

இ-பு செம்மைநிறத்தையுடைய ஒருமாமிசத்துண்டினைநீயெடுத்துக்கொ
ண்டு வரும்போதுகோபம்பொருக்குதலால்சிவந்தகண்டளையுடைய ஒருப
ருந்துவந்துசேர்ந்து அந்தமாமிசத்தைக்கிரகித்துக்கொள்ளுவனென்றுகோ
பித்து உன்னைப்பின்தொடரவேநீபயந்து பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அந்த
ப்பெரியகோயிலைப் பிரதட்சணமாகப்பறந்துபோய்ப் போர்செய்யத்தக்கரி
ஷிபக்கொடிகட்டும்பெரியகம்பத்தில்தங்கி மறைந்தொருபக்கத்திலிருந்தனை
அப்படிமறைந்திருந்தும் உன்னைத்தொடர்ந்துவந்தபருந்துகண்டு (எ-று.)

சூழிமால் + ரியின்னோட்டியிற்கூர்ந்ததுவண்டவெம்படையினாற் கொத்தி
வாழியவுன்னையுயிர்செகுத்தந்தவன்றசை கழுஞ்கொண்டேக
வீழுநீயீசன்சன்னிதிப்பட்டு விளிதலான்முன்வலஞ்செயலால்
ஆழிநீருடுத்ததாரபதிமகளாயவதரித்தெமமையுமடைந்தாய்

இ-பு அப்படிக்கண்டபருந்தானதுமுகபடாங்கட்டியயானையைக்கொத்து
கிற உங்குசத்தைப்போலக்கூர்மையுள்ள தன்முகக்காக வெவவிய ஆயுதக்
தினாள் உன்னைக்கொத்திடையினாக்கொன்றுநீ கொண்டு வந்தகொழுத்தமாமி
சத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோய்விட துசஸ்தாபத்திலிருந்துவிழுநின்றநீ
சிவசந்நிதிகெதிரில் விழுந்து இறந்ததினாலும்முன்னேபிரதட்சணஞ்செய்
தலினாலும் நீர்நிறைந்தசமுத்திரஞ்சூழ்த்தபூமிக்கிறைகொகிய ராசன்புகதி
ரியாகப்பிரந்து அரசனாயிராநின்றஎன்னையும்விவாகஞ்செய்துகொண்டாய்
எ-று வாழியமுன்னிலையசை

௨௬

வேறு

இவ்வாறுகொற்றமுடி மன்னனிற் க்தலேயுந்
செவ்வாய்மழலைக்கிளி யன்னவள்செப்பலுற்றான்
ஒவ்வாதவும்மையுட னின்மையுமுற்றுணர்ந்தேன்
எவ்வாறீனிமேலிருவேரு முதிப்பதென்றான்

இ-பு வெற்றியுள்ளமருடவர்த்தனனாகிய அரசன் இப்படி சொன்னவுடன்
சிவந்தவாயையும்மழலைச்சொல்லையுமுடையகிளியொத்தவள் சொல்லுகின்
றாள்ஒவ்வாததாகியமுன்பிறப்பும் இப்பிறப்பும்நன்றாக அறிந்துகொண்டே
ன்இனிமேல்நாமிருவரும்எவ்விதப்பிறப்பாகச்செனிப்போபென்றாள்-று
மேல்அரசன்சொல்லுகிறான்.

யஅ

கேளாயிரண்டாம்பவத்தன்மை கிளத்துவனியான்
வாளார்விழியாய்புகழ்ச்சிந்து நன்னாட்டுவந்து
தாளார்முன்மாபுடிமன்னவர் தாழ்ந்திறைஞ்சந்
தோளாடல்வேந்தாயரசாள்வ னித்தொல்லேனாலம்

இ-பு, வாளார்த்தகண்களையுடைய பெண்ணேஇனிவரும்இரண்டாம்பி
றப்பின்தன்மையைநான்சொல்லுகிறேன்கேள் புகழ்தங்கியநல்லசிந்துதேச
த்தில்பிறந்து வீரகண்டைகட்டியகாலையும்பெரியகிரிடம் அணிந்த சிரசினே
யுமுடைய அரசர்கள் தாழ்ந்துவணங்கும்படியான வெற்றிபொருந்திய தோ
ள்வலியையுடைய மன்னவனாகிப்பழையதாகியஇந்தப்பூயியானது என்னு
க்கினைக்குட்படும்படி அரசாட்சிசெய்வான்-எ.று-

யக

சொல்வார்நற்பூங் குழற்காமருசெல்விநீயு
மல்லார்புயன்றஞ் சயன்றந்தமடந்தையாகித்
தொல்லாரணத்தின் முறையேதொடைசூட்டியெற்கே
யில்லாகிமுல்லைவட மீனினியைந்துவாழ்வை

இ-பு நீருண்டமேகம்போற்குத்து வாசனைதங்கியபூமாலையணிந்த அள
கபாரத்தையுடைய அழகியபெண்ணே, நீயோவென்றால், பலம்பொருந்தி
ய தோளையுடையதஞ்சையென்னும் அரசன்புத்திரியாகிப்பழையவேத
விதிப்படியெனக்கே மணமாலேசூட்டிமனைவியாகி முல்லைப்பூமாலையணிந்
த அருந்ததிபோலக் கற்புள்ளவளாய் வாழ்குவை-எ.று- அந்தப்பிறப்பு நீங்
கினபின்பு.

உய

வேறு

பாசிழைப்பரவையல்குற் பனிமொழியணங்குகேளா
யாசின்முன்றும்பவத்தி லணிகவுராத்டிராட்டில்

வாசவன்றிருவின்மிக்க மன்னனாய்த்தோன்றியந்தக்
காசினிமுழுதும்பானே பொதுவறக்காவல்பூண்பேன்

இ-பு பைம்பொன்னுற்செய்யப்பட்டமேகலா பரணம் அணியும் பார்த
அல்குலையும்குளிர்ச்சிதங்கிய வசனத்தையுமுடையபெண்ணே? இன்னமு
ஞ்சொல்லுகிறேன்கேள குற்றமில்லாதமுன்றும்பிறப்பில் அழகியசவுரூட்
டிநாட்டில் தேவேந்திரன்செல்வத்திலுமிருந்த செல்வமுள்ள மன்னவனா
ய்ப்பிறந்து அந்தத்தேசமுழுவதும் பொதுவின்றி நானே அரசாட்சிசெய்
வேன்-எ-று. உக

சொங்குடைத்தொழுகும்பைந்தார்க் குவிமுலையணங்கேரியு
மங்குல்கணபதிக்குந்தண்கா வளந்திகழ்கலிங்கநாட்டிற்
செங்கைவேற்கலிங்கர்கோமான் நிருமகளாகத்தோன்றி
யங்கெனக்குரிமையாகி வைகுவையளப்பில்காலம்

இ-பு முறுக்குடைந்துதேனொழுகா நின்றபசியபூமாலையணிந்த குவிங்க
தனங்களையுடையபெண்ணே, நீயும்மேகம்ரித்தினாசெய்யும்படி உயர்வதா
கிய குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகள்சூழ்ந்தவளப்பமிருந்தகலிங்கதேசத்தி
ல் வேலேந்தியசெங்கையையுடைய கலிங்கராசனுடையநிருமகளாய்ப்பிறந்
து அந்தசென்மத்திலும்குரிமையுள்ளமனைவியாகி அளவில்லாதகா
லம் வாழ்த்துகொண்டிருப்பதை-எ-று. மேகம்ரித்தினாசெய்தலாவது நீங்
கமால்சூழ்ந்துக்கொண்டிருந்தல். உஉ

குழலினிற்பாகிற்றேனிற் குயிலினிலமிழ்திற்றேயந்த
மழலையஞ்சொல்வாய்நாலாம்பவத்தினின்மணிசெய்மாட
நிழலிருள்சீக்குஞ்செல்வி நிறைந்தகாந்தார்நாட்டிற்
கழல்புனைத்துணைத்தாள்வைவே லிறைவனையுலகங்காப்பேன்

இ-பு அந்தமுன்றும்பிறப்பு நீங்கினபின்புவேயங்குழலினிசையிடத்து
ம் வெல்லப்பாகினிடத்தும் கேனினிடத்தும்குயிலோசையினிடத்தும் தே
வாமிர்த்தகினிடத்தும் தேய்ந்ததுபோலமிருந்தமதுரம்பொருந்திய மழலை
ச் சொற்களையுடையவளேநாலாவதுபிறப்பில்ரத்தினங்கள் பதித்திருக்கும்
மாளிகைகளின்ஒளியானது இருளைக்கொடுக்கும்படியான அழகுநிறைந்த
காந்தாரதேசத்தில் வீரகண்டையணியுங்கால்களையுடைய கூர்மைபொருந்
தியவேலாயுதமேந்தும் அரசனாகிப்பூலோகத்தைரட்சிப்பேன்-எ-று. உங்

நஞ்சினிலமிழ்திற்றேயந்து நலந்திகழ்கெழியவாட்கண்
வஞ்சிதுண்ணிடையாய்நீயு மகதர்கோன்மகளாய்த்தோன்றி
யஞ்சனக்கடல்குழ்வைய மளிக்குமென்மனைவியாகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாற்போற்றப் பரிவுடன்வாழ்வைமாதோ

இ-பு விஷத்திலும் அமிர்தத்திலுந்தோய்ந்து அழகுடன் விளங்குகின்ற
நெடியவாள் போன்ற கண்ணையும் பூங்கொடி போன்ற இடையினையும் முடைய
வள்ளை நீயுமமக தேசாதிபதி மகளாய்ப்பிறந்து கருமை நிறமுள்ள கடல்
குழந்த இவ்வுலகத்தை தாட்சிக்கும் என்மனை வியாதிப்பஞ்சினைப்போல மி
ருதுவாகிய பாதங்களையுடைய மாதர்கள் போற்றப் பரிவுடன் வாழ்குவை
எ-று பொதுவாக நோக்குமபோது வருத்தத்தையுண்டாக்கிப் பின்பு விருப்
பத்துடன் நோக்கினால் அவ்வருத்தத்தை நீக்கி மகிழ்ச்சியைத் தருஞ் செய்கை
யையுடைய தாதலின் நஞ்சினிலமிழ்திற்றோய்ந்து நலந்திகழ்கண் மனைந்து
வேறு.

பண்ணியன்மகரவீணையுங்குழலும்பழுத்தமுதளவியகுதலைப்
பெண்ணை நங்கைந்தாம்பிறப்பினிலவந்திப்பெயருடைப்பெரிய நாடணிக்கு
அண்ணலஞ்செங்கோலரசனையான வரவனீதசாருன்மகளாய்
மண்ணியவிழவில்மலைமென்புயசதில்வனை குவைமணித்தினி திருப்போ

இ-பு அந்தநாலாம்பிறப்பு நீங்கினபின்பு இசைபாடுமியலபிணையுடைய
மகரவீணையைப்போலவும் வெய்ந்துழலைப்போலவும் அரமுதிர்ந்த தே
வாமிர்தத்தைக் கலந்ததுபோலிராநின்ற குதலைச்சொற்களையுடைய பெண்
ணங்கே ஐந்தாம்பிறப்பில் அவந்திபெண்ணுரபெயருள்ள பெரியதேசத்தை
அளிக்கும்பெருமைபொருந்திய அழகிய செங்கோல்செலுத்தும் ராசனாகநா
ன்பிறப்பேன் நீகசாருநென்னும் அரசன்மகளாய்ப்பிறந்து அலங்காரம்
செய்தநல்யாணமண்டபத்தில் என்புசங்கனி மாலைகுட்டிவை அதற்குமே
ல்நாமிருவருங்கூடிவாழ்குவோம்எ-று வீணைகளுள் பெருமபான்மையாகச்
சொல்லப்பட்டவீணைச-அவை- பேரியாழ்-மகரயாழ்- சகோடயாழ்-செங்
கோட்டியாழ்- என்பவைகளாம் உரு

சிறுப்பான்மையானவரும் யாழமுள

வெண்பா

பேரியாழ்பின்னு மகரஞ்சகோடமுடன்

சீர்பொலியஞ்செங்கோடுசெப்பினர்தார்பொலிந்து

மன்னுந்திருமார்பா வல்கூடற்கோமானே

பின்னுமுளவோ பிற

பேரியாழிறகுநாமபு-உச-மகரயாழிற்கு-கள-சகோட

யாழிற்கு-கக-செங்கோட்டியாழிற்கு-எ

ஒன்றோடிருப்பதமேழ்மேற்பத்துடனே

வின்றபதினோறேழுநெடுங்காற்குன்றாத

நால்வகையாழிற்சுநன்னரம்புசொன்முறையே
மேல்வகைநூலோர்விதி

சூழலானது-மூங்கில்-சந்தனம்-வெண்கலம் - செங்காவி - கருங்காவி

என்னுயிவைகளில் ஒன்றாற்செய்யப்படுவது

வாங்கியமூங்கிலு மாசந்திம்வெண்கலமும்
பாங்குடைச்செங்காலிகருங்காலிபூங்குழலாய்
கண்ணனுவந்தகழைக் கிவைகளாமென்பார்
பண்ணமைந்தநூல்வல்லோரபார்த்து

மூங்கிலினும் செய்வதேஉத்தமம் - இவைசிலப் பதிகாரத்திற்காண்க
வாஸன்னத்துளங்கிக்குருந்தோய்வேலின்வரிபரந்தமுதொடுவிடத்தின்
கோளுறப்பிறமுநெடுங்கனையாறாக் குலப்பிறப்பதத்தியானந்த
நீள்பெயர்நாட்டிச்சரசனாய்வருவனீயும்போயயாதிகன்னிகையாய்
நாளணிவிழவினல்லணியணிந்தென் னன்மனையாகிவாழ்குவையால்

இ-பு வாளாயுதம்போலஒளிபொருந்தியும் பகைவருகிரந் தோயத்தக்க
வேலாயுதம்போல்வலிபொருந்தியும்அமுதம்போலநன்மையைத்தருவதும்
விஷம்போலத்தீமையைத்தருவதுமாகப் பிரகாசிக்கும் நெடியகண்களையு
டையநாயகியே ஆளுவதாகியமனிதகுலப்பிறப்பில்நான் அஸ்தனாபுரியினு
க்கு மன்னவனாய்வருவேன் நீயும்பயாதிராசன்மக்களாய்ப்பிறந்துஅலங்கார
ஞ்செய்யும் கலியாணத்தில் நல்லமுகடர்க்கத்தில் மாங்கலியசூத்திரந்தரித்
துகொண்டு என்னுடையநன்மனையாய்வாழ்வையென்று சொன்னான்
எ-று.(அந்தஆறும்பிறப்புநீக்கினபின்பு) உசு

வம்பைமுனிந்துமுகங்கறுத்து மணிவாரறுத்துமதவேழக்
கொம்பைவெகுண்டதுணைமுலையா யேழாம்பிறப்பிற்கூடற்கோ
னிம்பமணியுந்தமிழ்ப்பாண்டி நிருபன்றனக்குமகனாகி
யம்பைந்தொழிந்தகாமனிவ நென்னவுலகினவதரித்தே

இ-பு கச்சினைமீறியும்முகங்கறுத்தும் அந்தக்கச்சினைச்சேர்ந்து முடியப்
பட்டவாரிணையறுத்தும் மஃமுள்ளயானைக்கொம்பைக்கோபித்த இரண்டா
கியதனங்கையுடையநாயகியே ஏழாவதுபிறப்பில்மதுனாக்கினைவனாகிய
வேப்பம்பூமாலையணியும் பாண்டியராசன்புத்திரனாகிப்பஞ்சபாணங்களை
யும்கருப்புவில்லையும் ஒழித்துவந்திருக்கு மன்மதனிவனென்று யாவருஞ்
சொல்லத்தக்கஅழகுடன் இந்தவுலகத்திற்பிறந்து-எ-று உசு

பதுமவருணனெனும்பெயரும்படைத்தப்படைக்குங்கொடைதனக்கு
முதியவெண்ணென்கலைக்குநிகர் மொழியினிணையிலிவற்கென்ன
மதியம்வளரும்படியென்பான் வளருநாளின்மாமயினி
நதியம்வளங்கூர்விதேகவள நாட்டிற்கரசன்மகளாக

இ-பு பதுமவண்ணென்கிற பெயரும்பெற்று ஆயுதப்பயிற்சிலும் தி
யாகத்திலும்பழனமயாகிய அறுபத்துநாலுகலைகளிலும்இவனுக்கொப்புச்
சொல்லுவோமானால் வேறொருவருமில்லையென்னும்படி பிறைவளருந் த
ன்மைமேபால நான்வரும்நாளில் பெருமைபொருத்தியமயில்போன்றவளே
நீ ஆற்றின்வெள்ளமிகுந்த வளப்பத்தைத்தரத்தக்கவிதேகநாட்டரசன் புத்
திரியாக-எ-று

உஅ

முளரிப்பொகுட்டுவட்டவணைமுருகுநாறு மலர்க்கோயின்
விளரிக்குதலைச்செந்திருவம் விழையுமழகினுடன்பிறந்து
வளருநீயும்வசுமதியென்றொருபேர்புனைந்துவாழுக
தளருமிடைநின்றிருத்தாதையமைச்சருடனேசாற்றுவான்

இ-பு பூங்கொட்டையாகிய வட்டவடிவமுள்ள ஆசனத்தில் வாசனைகம
ழ்கின்றசெந்தாமரைப்பூங்கோயிலில் வீற்றிருப்பின்ற இராகதையொத்த
குதலைச்சொல்லையுடைய மகாலட்சுமியும்(ஆண்மைத்தன்மைகொள்ளுமப
டி)விரும்பத்தக்கஅழகுடன் பிறந்துவளருகின்றவசுமதியென்கிற ஒப்பற்
றபெயர்பெற்றவாழும்நாளில்மெலிகின்ற(துண்ணியதாகிய)இடையினையு
டையஉன்னைப்பெற்றசிறப்புள்ளபிதாவானவன் மந்திரிகளுடன் சொல்லு
வான்-எ-று. ஆடவர்கள்சவுந்தரியமுள்ள மற்றோராடவனைக்கண்டால் தா
ங்கள்ஸ்திரிகளாகப்பிறந்து அந்தஆடவர்களைச்சேரவேண்டுமென்று ஆசை
கொள்வதும்-மாதர்கள் அழகுள்ளமற்றொருமாதனைக்கண்டால் அவ்வாறு
எண்ணுவதும்இயல்பு கம்பராமாயணம்-ஆடவரையெண்மையையாவுந்தோ
னினாய்

(2௬)

பாலையையொழிக்குமங்கைப்பருவம்வந்ததிதுபோழ்தின்
மாலையணியுஞ்சுயம்வரஞ்செய் மணிமண்டமுங்கடிதினமைத்
தோலையெழுதித்திசைமன்னர்க் குயமினென்னவாங்கவருங்
காலையணிமண்டபமியற்றித்துதினோலை கடிதுய்த்தார்

இ-பு என்னசொல்லுகிறோமென்றால் பாலின்மதுரத்தையொத்தமதுர
முள்ளசொல்லையுடைய நம்முடையபுத்திரிக்குஇப்போதுமங்கைப்பருவம்
வந்தது ஆதலால் பூமாலையுட்குயம்வரஞ் செய்யும் படியான அழகிய
மண்டபமுமவினாவாகஏற்படுத்தி கல்யாணலையெழுதி ஐம்பத்தாறுதே
சத்தராஜாக்களுக்கும் அனுப்புங்கொண்டுசொல்ல(அந்தவார்த்தையைக்

கேட்டமந்திரிகள் அவ்வரசன்னாளுக்குமநாள் விடியற்காலமானபோது
ரத்தினங்கள்பதித்தகல்யாணமண்டம்அலங்காரஞ்செய்து வினாவாகத்தா
தர்களுடன் கல்யாணவோலையும் அனுப்பினார்கள் நடு

முடங்கற்பொருளையுற்றுணர்ந் துமுரித்தேரின்முடங்குளைய
மடங்கல்வருவதெனத்தமதுநிகமங்கடல்போன்மருங்குயரக்
கடங்கள்கடநதுநதிகடந்து காடுநாடுங்கழியப்போய்த்
தடங்கொள்விதேகநாட்டையுந்தார்வேன்மன்னர்திறம்புகல்லாம்

இ-பு அந்தக்கல்யாணவோலைவந்து சேர்ந்தவுடன் அகிலெழுதியிருக்கு
ஞ்செய்தியை நன்றாகக்கேட்டுணர்ந்து தங்கள்தங்கள்பலம்பொருந்தியதே
ர்களிலேறிக்கொண்டு வளைக்கழுத்தின்மயிரினையுடைய சிங்கங்கள்வருத
ல்போல்தங்கனநகரத்திலிருப்பவர்களுக்கூடக்கடல்போல வரும்படி அரு
நெறிகடந்தும் காணுறுகள்கடந்தும் காடுகளும்நாடுகளும் பின்னிடப்போ
ய்விசாலமுள்ளவிதேகநாட்டில் அடைகின்ற வேலாயுதமேற்றுமஅரசர்கள்
இன்னாரின்னொன்றுசொல்லுகிறோம்-எ-று நக

கள்ளக்கருங்கட்கடைச்சியர்வாண் முகம்போற்கமலக்கவின்சாட்டி
யள்ளற்பழனந்தோறுமலருமயோத்திரகரமரசானும்
வெள்ளக்கல்கைத்தனிச்செங்கோல்வேந்தன்வேந்தர்முடியமுதான்
வள்ளற்றசையங்குருகுலத்தோர்மருமானரசர்பெருமானே

இ-பு கள்ளத்தன்மையையுடையகருமையாகியகண்களுள்ளபள்ளஸ்திரி
களின்முகங்களைப்போலசெந்தாமரைமலர்கள் அழகுசாட்டிக் குழைசேற்றி
னையுடைய வயல்கள்தோறும்மலருகின்ற அயோத்திரகரத்திலிருந்துஅர
சாட்சிசெய்கின்ற வெள்ளைக்கு நடையினையும். தனிமைபான செங்கோலையு
முடையஅரசனாகி முறுதேசத்தரசர்களைணிந்தமகுடங்கள் படும்படியான
பாதத்தையும் இரப்பவர்முதலானவர்களுக்கு இல்லையென்றுசொல்லாமல்
கொடுக்காநின்ற பெருமைப்பாட்டினையுமுடையவர்களாகிய கொளரவ கு
லத்தாருக்கு மருமகனுமாகியமன்னர்மன்னவனும்-எ-று கஉ

வேறு

வருகுலமகளிர்தக்கண் மனமெனத்திருந்துகோலான்
பெருகுலம்பொருகதிண்டோடப்பிறங்கலானிறங்கோள்வேலான்
முருகுலவாதசெங்கேழ்முண்டகமடந்தைகேள்வன்
குருகுலந்தனழயவந்த குனிசிலைவயப்போர்வேந்தன்

இ-பு தாய்மாபுதந்தைமாபு என்னும் இரண்டுமரபிலும் சந்ததி பரம்ப
 னாயாய்க் கற்புநிலைதவறாமல் வருகின்ற ஆஸ்திரீகள் மனம்போல நீதியில்
 தவறாத செங்கோலையுடையவனும் பெரிய தீரண்ட கல்லு-ளின் வலிகெடச்
 செய்யத்தக்கமலையொத்தபலம்பொருந்தியதோளையுடையவனும் ஒளிபொ
 ருந்தியவேலையுடையவனும் வாசனை கொடாது செம்மைநிறமுள்ள தாமரை
 மலரில் வீற்றிருக்குமகாலட்சுமியின் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப் போ
 ல ரட்சிக்குஞ் செய்கையுடையவனும் வளைந்த நிலைக் கொண்டு போர்சொ
 டு செயம்பெறுகின்றவனுமாகித் திருகுலம்பெருமை பெற்றேருங்க வந்தாய்
 சூனம்-எ-று.

௩௩

மன்னவமர்துட கோடுமணித்தொகையுமுததாளான்
 கன்னலில் வயிரத்தோளான்கருணையங்க மலக்கண்ணான்
 பொன்னவிர் சணங்குபூந்தபொங்கிள முலையினூதம்
 மின்னகு வார்விற்செங்கை மீழ்காந்தாரவேந்தன்

இ-பு அரசர்களுடைய மருடங்களில் பசித்திருக்கும் ரத்தினங்கள் உராயு
 ம்படியான கால்களையுடையவனும் மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்றபலம்
 பொருந்திய தோளையுடையவனும் கிருபைதங்கிய அழகிய செந்தாமரைமல
 ர்போன்ற நேத்திரங்களையுடையவனும் பொன்போலப் பிரகாசியாநின்ற
 தேமல்பரந்தவிளக்குகின்ற இளமைதங்கிய தனக்களையுடைய ஸ்திரீகள்க
 ண்டி தமக்குள் சந்தோஷிக்கக்கூடிய அழகுள்ளவனாக நீண்ட வில்லேந்திய செ
 ங்கையினையுடைய வீரனுமாகிய காந்தாரதேசத்து ராசனும்-எ-று.

௩௪

வேறு.

உதையசிரிசுளோரிரண்டி னுதிக்கு முபயதபனொனச்
 சிதைவின்மகரகுண்டலங்க டினைக்கக்கவினுத்தினிதோளான்
 புதைகொள்பழிபூழிமுனற பொழியுமுகிலற் சொரியுமிற்
 காகுதைகொணெடிய வறிய லைகொடுக்குந்த போ சல்சுணமிக்கான்

இ-பு இரண்டு உதையசிரிகள் இருது அவைகளில் இரண்டு சூரியர்கள் உதய
 மாணாற்போலக் கெடுதலில்லாத ரத்தின மகரகுண்டலங்கள் பொருந்த அழ
 கு செய்யுந்தோள்களையுடையவனும் கட்டுகள்கட்டப்பட்ட பாணங்களை ஊ
 ழிக்காலத்தில்துறையாக மலழ்பொழிகின்ற மொகம்போலப்பிரயோகஞ்செ
 ய்யும்படியான வயிரம்பற்றிய குழைதையினையுடைய நீண்ட பெரிய விற்பிடிக்கு
 ங்கையினையுடைய நல்லகுணத்தினால் உயர்ந்தவனுமாய் குந்திபோசனெ
 ன்னும் ராசனும்-எ-று.

௩௫

வேறு.

விவைவரம் பறியலாகாவெயின்மணி யினைக்குமார்பன்
 கலைவரம் பறிக்தவுண்மைக்கருத்தினு னறத்தின்மிக்கான்

மலைவாரம்பாயஞாலவலயத்தில் வரிகொள்வேழச்

சிலைவாங்கொண்வேளுங் காமுறுஞ்சிந்துவேந்தன்

இ-பு இவ்வளவுபெறு மென்று விலையினளவை அறியக்கூடாதவைகளாய் ஒளியினையுடையரத்தினுபரணங்களினுந்து பிரகாசிக்கும்படியான மார்பினையுடையவனும் சாஸ்திரங்களினளவை அறிந்த மெய்யமையானசித்தத்தையுடையவனும் தருமத்தில் மிகுந்தவனும் மாகியசக்கரவாளகிரியை எல்லையாகவுடைய வட்டமாகிய இவ்வுலகத்தில் வண்டுகளாகியநாணிப்பொருந்திய கரும்புளில்லினால் மேன்மைகொண்டிருக்கும் மன்மதனும பெண்ணுருவங்கொண்டு புணரவேண்டுமென்று விருப்பங்கொள்ளாததக்க சவுந்தரியமுள்ள சிந்துதேசத்தரசனும்-எ-று- 0 திறைவாகுகின்றசிந்துதேசத் தரசனென ஒட்டிக்கொள்ளுகவேளுங்காமுறும்-என்பதனை-ஆடவர் பெண்மையை அவாவுந்தோளினாய் என்பதனுமறிக்க.

கோளுறு பதியகாண்மீன்குழாந்திடவருவதேய்ப்ப

வாளுறுந் தடக்கைமன்னர்புடைவர வருதிண்டேரான்

வேளுறுவனப்பின்மிக்பான் விரிதிகாவேலைஞாலந்

தோளுறப்பரிக்குமானைத் தருபதன்சுடர்செய்ப்புணன்

இ-பு நவக்கிரகங்களி லொன்றாகப்பொருந்திய சந்திரன்நட்சத்திரக்கூட்டத்தி லுலகில் வருவதைப்போலவாள்பொருந்தியகையையுடைய அரசர்கள் நாலுபக்கத்திஞ்சூழ்ந்துவரும்படி மத்தியில்வருகின்றபலம்பொருந்திய தேசையுடையவனும்-மன்மதன்பெற்றிருக்கும் அழகிலுமிகுந்த அழகுள்ளவனும் பரவிய ஆலைகையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிபாரத்தைத் தன் தோளிற்பொருந்தத் தாங்கும்படியான ஆக்கினை சசக்கரத்தையுடைய தருபதன்என்னும்பெருளவனும் மாகிய பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்களணிந்திருக்கும் அரசனும்-எ-று.

௩௪

குடைநிழ லிருளைக்காட்டகஞகைமுன் மன்னாசெங்கைப்

படைநிழல் வெயிலைக்காட்டச்செல்லும்வாய் பரித்திண்டேரான்

மடைவளர் சககமீன்றமணியினைக் கருவென்றன்னம்

அடைகிடந் துலவுநன்னாட்டவந்தியனரசாகோமான்

இ-பு குடைகளினிழ லிருளைக்காட்டவும்-ஒலிக்காநின்றவீரகண்டையணிந்த காலையையுடைய அரசர்செங்கையிலிருக்கும் வாளாயுதமுதலாகிய ஆயுதங்களின்ஒளி அவ்விருள்நீங்கும்படிவெயிலைக்காட்டவும் நால்வகைச்சேனையுடன் செல்லும்படியானதாவுகின்ற குகினைகட்டியபலம்பொருந்திய தேனையுடையவனும்வயல் மடைகளில் தவழ்கின்றசங்கங்களின்ற முத்துக்களை அன்னங்கள்தங்கள்முட்டைகளென்றெண்ணி அடைகிடந் துசூழ்

சரிக்கும்படியான நல்ல ஆவந்திதேசத்தை யாளுகின்றவனும் மன்னா மன்ன
வனுமான ராசனும்-எ-று.

௩௮

கண்ணகன் ஞாலமெல்லாங்கலிகடிந்த ருளிற் காத்தோன்
வண்ணநீ ளனத்தினுன்றன்பின்வந்த மழையார்வண்ணத்
தண்ணுறுதுதித்ததொல்சீ ரொதுகுலமதனிற்றோன்றும்
பண்ணுறுபுலவாட்கைப் பு வலனறிவின்மிக்கான்

இ-பு பாபத்தை நீக்கி உயிர்களிடத்திற் கிருபைவைத்து இடமகன்ற பூரி
யெல்லாம் காப்பவனுந் ஆழகிய நீண்டகலப்பை ஆயுதத்தையுடையபலபத்
திரராமன் பின்வந்த நீருண்டமேகம்போல கருமைநிறமுள்ள கிருஷ்ணமூ
ர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்தகீர்த்திபெற்ற பழமையாகிய எண்குலத்திற்பிறந்
த பகைவருடைய உடலு அன்றி புண்ணுண்டாகச் செய்வதற்கேதுவான வாள்
பிடிக்குங்கையையுடையவனும் ஆறினில் மிகுந்தவனுமாகிய அரசனும்-எ-று

புல்லவிவெகுளிவேகப் புழைக்கைமேற் புலரிக்காலை
யெல்லொளியுதயத்தும்ப ரியைவதேபோலத்தோன்றுங்
கல்லடிதிரடோளாற்றகாவலன்கரும்பின்வேலிப்
பல்லவதேசமாளும்பாரத்திபன் பகைவர்ச்செறோன்

இ-பு விடியற்காலத்திற் றூரியன் ஒளியையுடைய உதயகிரியில் பொருந்
துவதுபோல் புலியையுங்கொல்லுகின்ற கோபமும் வேகமுமுள்ள யானையி
ன்மேல்தோன்றுகின்ற மலைகளையும் பிளக்கத்தக்க திரண்ட புசுவலியையுடை
ய காலவனுந் பகைவர்களை யுத்தத்தில்கொன்றவனுமாகிய கருப்பஞ்சோலை
களே வேலியாகச் சூழ்ந்திருக்கத்தக்க பல்லவதேசத்தை யாளுந் அரசனும்
எ-று

சய

காரணங்கடந்த ஞானக் கண்ணுதல்சடையின்வாமும்
நீரணங்கடழிகாறுநீத்தறா வளங்கடர்நாடன்
ஆரணம்பகலுநாவினந்தணர்க் களிக்குங்கையான்
வாரணம்பொருந்துதானே வாரணவாசிமன்னன்

இ-பு தனக்குமேலொருமுதலில்லாமல் யாவர்க்கும் யாவைக்குந்தா லேமு
தலாயிராநின்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் சடைமுடியில் வாழ்கி
ன்ற நீருருவமாகிய கங்காதேவியானவள் உழுகாலம்வரைக்கும் நீங்காமல்
பெருகிக் கொண்டிருந் தவளப்பயிக்குந்த நாட்டினையுடையவனும் வேத
மோதம நாவினையுடைய பிராமணர்க்குத்தானங்கொடுக்குங் கையையுடை
யவனுமாகிய யானைகளுள்ள சேனையையுடைய வாரணவாசிப் பட்டணத்தி
லிருக்கும் அரசனும்-எ-று, 0 பிராமணர்கள் ஆழகிய சாந்தகுணமுள்ளவர்

களாதலால் அந்தணரொனச்சூறினார்-வீரர்கள் போர்க்களத்தில் சண்டை செய்திறந்தால் வீரசுவர்க்கம் அடையலாமென்கிற அபேட்சைகொண்டு போர்செய்கின்றவர்கள் யானை அப்படிக்கொரு அபேட்சையிலாமல்கோபமிருவால் சண்டைசெய்யத்தக்கதாகையால் அரசருக்குள்ளநால்வகைப் படைவுள் யானைப்படையை விசேஷமாகச் சொல்வது, சக

கொல்லுலேபகத்திற்காய்ச் சூறத்தோய்கொடியகேற்கண்
அல்லுருவமைக்ககொடை யணங்கனார்க்கமுதமன்னான்
வல்லுடர்கனகக்குன்றத் தொழுதியபழுதல்லாற்றல்
வீல்லுயர் துவசத்திண்டேர் வில்லகன கொல்லி வேந்தன்

இ-புகருமானுடைய உலேக்களத்திற்காய் துபனகவருதிரத்தில் பழகின்ற கொடியதாகிய வேலாயுதம் போலகூர்சையாகிய கண்களையும் இருளானது மயிருருவங்கொண்டிருப்பது போலக்கருணைவிதந்தங்கிய அளகத்தை யுமுடைய தெய்வப்பெண்களையொத்தமாதர்களுக்கும் அழகினால் அமுதம் போலிருப்பவனும் ஒளிபுடனுயர்ந்திராகின்ற பொன்மலையாகிய மகமேருவினிடத்தில் தீட்டிய குற்றமில்லாத பலமுள்ள உயர்ந்தவிற்கொடி கட்டியதே நாயுடைய கொல்லிமலைக்கரசனுமாகிய சோரரசனும்-எ-று-0 மகமேருவில் கொடி தீட்டினவென்பதினால்-அரசர்களை யெல்லாம் வென்றவென்பதாயிற்று. சஉ

பண்டையமனுநால்காட்டிப் படைவெடுத்ததிடே பார்வென்று
கண்டனைக்கனதுதேயத் தடைவதுதவிர்த்தவீரன்
கொண்டலேபிபருகொன்று கோளரி முழங்கிச்சீறி
மண்டமர்புரியு நேரிடலேயினுன்வளவர்கோமான்

இ-பு, பழமையாகிய மனுவினால் முறையைக்காட்டிப்படைவொடுக்குப்போய்க்கொல்லுகின்றபோர்செய்துவென்றுயமதருமரசனைத் தன்னுடைய தேசத்தில்வரவொட்டாமல் தடுத்தவனுமமேகக்களையானைகளென்றெண்ணி ஆரவாரித்துச்சீறியெதிரேற்றுப் போர்புரியும்படியானவர்களைவாசஞ்செய்கின்ற நேரிமலையையுடையவனுமாகிய சோழரசனும்-எ-று சக

என்றிவர்முதலவேந்தர் யாவருஞ்சுயம்வரத்தின்
பொன்றிசுழ்மண்டபத்தே புதுதபான்புகுதலோடு
மன்றலத்தண்டார்நீயென் மணிபுயத்தணைதல்கண்டு
கன்றியமனத்தராகிக் காவர்வெகுளியிககார்

(இ-பு) ஆதிபதிக ஆசர்கள் முதலாகிய ஆசர்களைல்லாந்ம் கொண்டு
 ற்செய்யப்பட்டபெரியகாசிபாமின்த சுபம்வரமண்டபத்தில்வந்துசேர நாணு
 ம்வந்துசேர்ந்தவனானில்கொசனையும் குளிச்சிபுழுளளபூமாவையென்னு
 ண்டய அழகியபுலத்தில் குட்டுவதைவந்திருந்த ஆசர்களைல்லாந்ம்பார்த்
 துமனம்வெர்பினன்களைய மிகுந்தகோபங்கொண்டார்கள்—எ-று. மென்ற
 லகணை என்பதிலிடைபிலிருக்கும் -அம-சாரியை - அழகென வங்குறப்
 படும்.

வேறு

யாம்பலரொருவனின் டிவன்மணஞ்செய்த
 பேரம்பழிக்கொழுளம் பொருந்திலோமென்
 வாம்பரித்தேர் கடாய்வந்துமற்றவர்
 பாம்பினங்கருடனை விரும்பும்பண்பினே

(இ-பு) இப்படிக்கோபங்கொண்டஅந்த ஆசர்கள் நாம் பலபேராயிருக்
 கின்றோம் இப்போதுமாவேகுட்டிக்கொண்ட இவ்வரசன்ஒருவன் (அப்ப
 டிருக்கநமக்கெல்லாம்இகழ்ச்சிநேரும்படி இவன்விவாகஞ்செய்துக்கொ
 ண்டிப்போவதை மீழ்முடையமனதிலொத்துக்கொள்ளப்படாதென்று (தங்க
 ளில்ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டி) தாவுகின்றகுதிரைகள் கட்டியதேற்க
 னைசெல்லுத்திப்பாம்புக்கூட்டங்கள் கருடனுடன்சண்டை செய்யவிரும்பி
 யெதிரகுந்தன்மைபோல(என்னெதிரில்வந்து)எ-று.

வேறு

அவரமொதிந்தலு மழலெழவிழியா
 இவருயிர்பருகுவ னெளிதினிலெனவே
 யுவர்படுகடனில முவள்வுறவ்குதேர்
 பவனனில்விசையுழ பரிகொடுகடவா

(இ-பு) அந்தஆசர்களைசண்டைசெய்ய எதிர்த்தார்கள் அப்படியெதிர்க்
 கலெறான் என்சுணதனில்அக்கனிப பொறியுண்டாகும்படி. (அவர்களைஉ
 றுக்கிப்பார்க்கதுஇவர்களுக்கைபெளிதாகஇப்போது வாகுகிடுகிறேன்
 ன்றுஉப்புநீர்பொருச்சிய சமுதகிரஞ்சுழந்தபூமியும் வாடும்படி சினந்து
 கொண்டெல்லுதிக்கவென்னுடையதேனாவாயுவைப்போல விசையுடன்
 செல்லுகின்றகுதிரைகளைக்கொண்டு அவர்களைதிரில்செலுத்தி—எ-று

தேரணிபரியளையுதாதுகந்தவந்
 தாரணிபயன்பணி தாமசைச்செடவுந்
 காரணியென மதகனி லுள்ளவிழவும்
 போரணிகளுக்கிள் பொடிபொடிபடவும்

(இ-பு) தேர்ப்படைவகுப்பும்துதிநாட்டை வகுப்பும்சிறியதுகள்போலாகவும் துறப்பைப்பூமாலைபணிநகாலாட்டைவகுப்புக்கால்வேறுகைவேறுகலைவேறுபுறப்பட்டுப் பூமியில்விழவும்மேகவொழங்குபோலயானைவகுப்புறுபட்டுவிழவும்போர்செய்வதற்காகச்சாணையித்திராபின்ற ஆயுதவர்க்கங்கள்பொடிப்பொடியாயுதிர்த்துவிழவும்—எ-று. சஎ

மன்னவர்தேர்மிசை மந்திரமொழிவார்
சென்னிகள்விழவவர் தேர்மிசையிறையோர்
பொன்னவிரமுடிவிழு பூசலின்வெருவார்
ஆன்னவரொடுமவரடவிகள்பகுவார்

(இ-பு) (இவ்வாறுநடக்கின்றபோர்க்களத்தில்) ஒருபுறத்தில் அரசர்களிருக்குந் கோர்களினிடத்திம்மந்திரிகளுடைய தலைகளிழமகொருபுறத்திம்மந்திரிகளிருக்குந் தேரினிடத்தில் அரசர்களுடையபொன்னொற் செய்யப்பட்டுப் பிரகாசியாபின்றகிரீடம் அணிந்திருக்குந் தலைகள் விழுகின்றசண்டையிறபயந்து இறந்தவர்களபோகப் பிழைத்திருக்கும், அரசர்களுமந்திரிகளும் காட்டிற்போயொளித்துக்கொள்ளுவார்கள்—எ-று. சஆ

வேறு

சயமரத்தெதிர்த்தோர்தம்மைத் துருபதன்றனைவைக்காக
வயமலிசையால்வென்ற வாகைவேல்விசயனேபோற்
கயமலர்க்கண்ணிற்காகக் காவலர்தம்மைவென்று
புயறொடுபுரிசைக்கூட னின்னொழிம்புகுந்தபின்னர்

(இ-பு) (இத்தன்மைபாகப்போரிஸ்தோற்றுஒடிப்போரும்படி)சயம்வரத்திள்ளதிர்த்தஅரசர்களைத்தருபதராசன்புத்திரியாகிய துரோபதைக்காகவெற்றிபொருந்திய வேலாயுதக்கையுடைய அருச்சுனனவன்வெற்றியிகுந்த காண்டபத்தினால்செயங்கொண்ட துபோலதடாகத்திம்மவருந் தாமரைமலனையொத்த கண்களையுடையநாயகியே உன்பொருட்டுஎதிர்த்தஅரசர்களைஎல்லாம்வென்று உன்னைஎன்தேரில் வைத்துக்கொண்டு மேகமண்டலத்தையளாவுகின்ற மதில்குழந்தமதுரையில்நான்சேர்த்தபின்பு—எ-று துருபதராசனைன்பவன் பாஞ்சாலராசன் சக

ஆயிழைநீயும்காணு மளப்புருங்காஸமின்ப
மோதயத்துய்த்துநேமி பொருகுடைநிழல்கொண்டோச்சி
காயெரிக்கடவுண்முன்னர்க் கணக்கிலமகங்கன்செய்து
சேயுபாவிசும்பின்வாழந் தேவர்தங்கடன்கடர்த்தம்

(இ-பு) நல்லஆபரணங்களை அணிந்திருக்குந்தலையே காணும் நீயும் அனைக்காலம் ஒழிவில்லாமல்இன்பமனுபவித்து இந்தப்பூமியைஎன் ஒற்

ஹைக்குடை நிழலில் வைத்துச் செங்கோல்செலுத்தியும் சுவாலேவிட் டெழு
கின்ற அக்கினிதேவன் முன்னாக அளவில்லாத மகங்கள் செய்து மிகவும் உயர்
ந்தாயி சுவர்க்கலோகத்தில் காழுந்தேவர்கள் கடன்களைத் தீர்த்தும்-எ-று.
யாகம்-நி-அவை-பிரமயாகம்-தேவயாகம்-பூதயாகம்-பிதிர்யாகம்- மானுஷ
யாகம் என்பவைகளாம்-இவைகளில்-பிரமயாகமாவது-வேதமோதுதலதே
வயாகமாவது-வேள்விசெய்தல்-பூதயாகமாவது பலியிடுதல்- பிதிர்யாகமாவ
து-தர்ப்பணஞ்செய்தல்-மானுஷயாகமாவது இரப்பேபார்க்கு- ஆகாரமுதலா
னதுகள் கொடுத்தல்.

(௫)

அந்தணர்தங்கணெஞ்சத் தவர்க்கெடத்தானமீந்துஞ்
செந்தழல்பனையுமேனிச் சிவனடிபூசைசெய்தும்
பைந்தொடிரீயும்யானும் பன்மசெய்தவத்தினாலோர்
மைந்தனையினவந்த மைந்தனுமறையோர்தம்பால்

(இ-பு) பிராமணர்கள் மனதி லுண்டாகும் ஆசை நீங்கும்படி தானங்கொடு
த்தும் சிவந்த அக்கினியை யொத்த இருமேனியையுடைய பரமசிவனது திரு
வடியைப் பூசித்தும் மாற்றுயர்ந்த பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட வளையலணி
ந்த கையையுடைய வளாகிய மனைவியே நீயும் நானும் பூர்வஞ்செய்த தபோப
லத்தினாலே ஒருபுகிரனைப் பெற அந்தப்புரத்தின் வேதமுதலாகிய சாஸ்தி
ரங்கள் சுழிக்கும்) பிராமணர்களிடத்தில்—எ-று.

(௫க)

கலைபலபயின்று முக்கட் கடவுளுக்கடிமைபூண்டு
நிலையிலாவுலகுதன்னி நிலைபெறப்புகள் நிநீயுஞ்
சிலைவலித்திரடோளாற்றல் சேருநாளமைசசர்தம்மோ
டலைகடற்பாரமெல்லா மவன்வயினளித்து யானும்

(இ-பு) அதுபத்துநாலுக்கைகளுக்கற்றுணர்ந்திரிநேத்திரங்களை யுடை
யபரமசிவனுக்கு அடிமையாகி நிலையில்லாத தாகிய உலகத்திலதன்புகழ் நிலை
நிற்கும்படி நிறுத்தி விற்போர் செய்யும்பலமுள்ள திரண்டபுஜபலபராக்கிர
மஞ்சேர்ந்தநாளில் மந்திரிகளையும் அலையுள்ள சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிபாச
மெல்லாவற்றையும் அந்தப்புரத்திரனிடத்திற்கெழுத்து அதன்பின்புநான்
—எ-று.

(௫உ)

பொய்யுடலெடுத்துமாயப் புணரிகணீந்திரீந்தி
கையிணைகமத்து மீண்டக் கடலிலாழ்ந்திறந்துபோக
மையுறுபிறவிமாய்த்து மறைகளின் சிரத்தினிற்று
மெய்யுறுநிலைமைத்தர்வான் வேட்கைகூருளத்தனாகி

(இ-பு) பொய்யாகிய பூவ்வுடலெடுத்துமாயாகிய சமுத்திரங்களில்
விழுந்து (அவைகடக்க வேண்டுமென்று) நீந்திநீந்திக் கைகளுங்கடுத்து

(கரைசேரக்கூடாமையால்) பின்னும் தந்தச்சமுத்திரங்களில் ஆழங்கெற்ற
போரும்படியான குற்றம்பொருந்திய பிறவிசயயொழித்துவேதன்களின்
முடிவிலிராநின்ற உண்மையாகிய நிலையை அறியவேண்டுமென்கிறன்றிப்
பயிசுந்த மனமுள்ளவனாகி—எ-று. 0 காமத்தினால் மாயகளை நீக்கவேண்
டினால் மேலுமேலும் அம்மாயைகளினிருத்தியாகும் ஆகவே ம... மவருந் தம்
என்பார். புனரிதணீந்திரீந்திக்கையினை கடுதனுமென்றார்— ஞானத்தினால்
கடக்கலாம் என்பது ஆணிவு

பொன்னெடுங்குன்றமன்னபுணர்முலைப்பொலன் கொய பொப்பா
யென்னெடுஞ்செல்வமெல்லா மெனதலவென்று நீத்து
நின்னெடுமபாடுவேலை நெடுகமட லன்கைகொண்ட
மன்னெடுந்தவத்தின்மிக்க மாதவனிருந்துவாழும்

(இ-பு) உண்மைநிலையை அறியவேண்டுமென்கிற விருப்பம் என்மனை
ல்உண்டானதினால்) நெடியபொன்மலையை யொத்தநெருங்கிய தனங்களை யு
டைய பொன்கொம்பினை நிகர்த்தகாயகிபே அந்நாணக்தினால் என்னுடை
யதென்றுநினைத்துக்கொண்டிருந்த பெரியசெல்வங்களை யெல்லாம்என்னு
டையதல்லவென்று நீக்கிவிட்டுஉன்னுடன் போய்க்கொளையுடைய அள
விடக்கூடாத சமுத்திரநீரை உள்ளங்கையிலேற்றுவண்ட நிலைபெற்றபெரிய
தவத்தின்மிசுந்த அகஸ்தியமுனிவரிருந்துவாசஞ்செய்யும்—எ-று. ௫௪

சந்தனப்பொதும்பர்குழப் பொருநையந்தாமநாற்றிச்
செந்தமிழ்முழுமனற்ற நென்றலங்கன்றுநல்குஞ்
சுந்தரப் பொதியக்குன்றைத் தொழுதனம் வலங்கொண்டேத்திக்
கொந்தழலைந்தினுப்பண் கோதறுதவஞ்செய்கலை

(இ பு) சந்தனச்சோலைகுழந்திருக்கத் தாம்பிரபருணீந்தியென்னும் பூ
மலையைத்தொங்கவிட்டு ஐயல்துணைநாடகமென்றதமிழ்முழுமனையும்
வாசனைவீசுகின்ற இளந்தென்றற்காற்றீனை உருகின்ற அழகுள்ளபொதிய
மலையைநாம்பிரதகநிணஞ்செய்துதொழுதுகொடுத்திரஞ்செய்து சினகவிட்
டெரிசின்ற பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து கொண்டுகுற்றமில்லாத மவஞ்செ
ய்யுங்காலத்தில்—எ-று. ௫௫

குறுமுனிவந்துதோன்றிக் கொடும்பலக்கடலைமாய்த்து
மறுவுறுபிறன்காய மம்மர்நோயசற்றிப்பின்னர்
அறுசமயங்களுக்கு மதிதமாஞ்சுவையோததை
யுறுதியாய்ப்பதேசிப்ப யாமந்தவுபதேசத்தால்

(இ-பு) அகஸ்திய முனிவர்வந்துகாடியதொகைய பாவக்கடலை யொழித்து
குற்றந்தன்கைய பிறவிநிற்கும்படி மயக்கமாகிடபிணியைத்தொலைத்துப்பின்

புஅறுசமயங்களுக்கும் அதீதமாகியசிவயோகத்தை உத்தியாக உபதேசிக்க
நாம்இந்தவுபதேசத்தினால்—எ-று. சிவயோகமாவது ஞானசாரியர் கிரு
பையினால்சன்னையஞ்சிவத்தையுங்கண்டுதற்போதஞ் சிவ்யாமஸ்ருப்பது

என்னுறுமெண்ணெய்போல வெங்கணுர்பரந்தூரின்ற
வள்ளறன்வடிவுகண்டு மனத்தினுனந்தமுறி
விள்ளுதலில்லாவின்பம் விளைசிவவனுபூதிக்கே
களளருமலர்வீழ்வண்டின் முத்தியிற்சுளிப்பேங்கண்டாய்

இ-பு. என்னிற்பொருந்தியஎண்ணெய்போல எவ்விடத்தும்நிறைந்திருக்
கும்பரமசிவனதுசொருபத்தைக்கண்டு மனதிலானந்தமுறி ஒருக்காலும்
ஒழியாதபேரின்பம்விளைவாரின்றசிகானுபூதி யனுபவிக்கும் பொருட்டுத்
தேன்இடைவிடாதுபெருகாரின்ற மலர்களில்தங்கி அத்தேனையுண்ணும்வ
ண்டுகளைப்போல மோட்சத்தில்ஆனந்தமுற்றிருப்போம்—எ-று ௩௭

வேறு

என்றுமன்னவனிறுத்தனன் பின்னருமிசைத்தான்
அன்றுநாயுருவெடுத்தியானிறந்திடுமளவிற
கொன்றையஞ்சடைக்குரிசிலைக் கண்ணுறுங்கொள்கை
தொன்றுபட்டதாற்றிற்சுளிப்பேலாந்துரிசறவுணர்ந்தேன்

இ-பு இவ்வாறுபேரானந்தமஅடைவோமென்றுசொல்லி அவ்வரசன்பி
ன்னுஞ்சொல்வான்நான்முன்னுள்நாயுருவெடுத்திருந்து இறக்குங்காலத்
தில் கொன்றைப்பூமாலையணிந்த அழகியசடாமகுடத்தையுடைய பரமசி
வனைத்தரிக்குந்தன்மைமுன்னமேகிடைத்ததினால் பிறப்புக்களையெல்லாங்
களாகமறஅறிந்தேன்—எ-று. ௩௮

வேறு

பரவையுலகிற்பதினாம்பக்கத்
திரவுதொறுஞ்சிவனை யேத்தியடிபேணி
யரிவைபிறவி யகற்றுவாயென்று
குரிசின்மொழிந்தான் சூலக்காடியுங்கேட்டே

இ-பு மனைவியே சிவராத்நிரியில்பரமசிவனைத்தரித்ததினாலேபுப்படி
க்கொத்தமேலான பதங்கிடைத்தது ஆதலால் நீயும்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூ
லோகத்தில்கிவராத்நிர்தோறும் பரமசிவனுடையதிருவடிகளைப் பூசித்து
த்தோத்திரஞ்செய்து பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளென்றுஅரசன்சொன்னான்
அந்தவார்த்தையைஅம்மாறுகேட்டு—எ-று. ௩௯

நன்றுசிவரிசிபினன்மையெனநவிலா
உன்றுமுதலரனைபாயிழையும் பூசித்தாண்
மன்றல்கமழ்செழுந்தார்மன்னவனுமாதருபாய்ச்
சென்றுபிறப்பேழ்கழியச்சின்மயவீடெய்தினார்

இப்படியாகத்தன்கணவன்சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்ட ராசஸ்திரி யனைள்)சிவராத்திரியின்பலன்மிகவும்நன்மையானதாயிருக்கிறதென்று சொல்லி அந்நாளமுதல் அவளுடையசிவராத்திரியில்பரமசிவனைப்பூசித்துவந்தாள்-அப்படிபூசித்துக்கொண்டிருந்து ஏழாம்பிறப்புநீங்கினவுடன்வாசனைபரிமளிக்காரின்ற பூமாலையணிந்திருக்கும் ஒரோதினத்தில் - இவ்வுலகத் தைவிட்டுநீங்கி மோட்சத்திற்குப்பாய்ச்சேர்ந்தார்கள்-எ-று. கூய

இத்தகையவாமேன்றே யீரோழாம்பக்கத்தின்
மெய்த்திறனுமீசன் விளையாட்டின்வித்தகமும்
பத்திவழிபடியார்பான்மையும்ற்றாங்கவர்தா
முத்திபெறும்வழியு மென்றான்முனிவரனே

இ-பு பராசரமுனியானவர் விமரிசராசானைப்பார்த்து ராசனைசிவராத்திரியின்உண்மையானமகத்துவமும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டின் மகத்துவமும் பத்திமார்க்கத்திலுள்ளதெல்லும்அடியார்கள் தன்மையும்அந்தஅடியார்களைமோட்சம் பெறுகிறமுறைமையும் இத்தன்மையனாகளா மென்று சொன்னார்—எ-று. மற்று-ஆங்கு-அசைகிலை கூக

வேறு

பேரறிவின்மாமுனிவன் பின்னநுநன்றோதினன்
வாரிபுடைகுழலகின் மன்னுயிர்கள்யாவர்க்கும்
நீரணியுபவேணிநிமகேனதெய்வதமும்
நரமுதுகேரு மிருடர்குரவனுமே

இ-பு ஞானவறிவினையுடைய கவுதமரிஷியானவர் இதுவரையிற் சொன்ன தமல்லாமல்மேலுமனிளக்கபுறச்சொல்லுகிறார் நாரபுறமுஞ்சமுத்திரஞ்சுழங்க இவ்வுலகத்திலிராநின்ற நிலையாகியஉயிர்களுக்கெல்லாமகங்கைபைஅணிந்த சடையையுடையபரமசிவனைதெய்வமும் அன்புள்ளசுற்றத்தாரும்அஞ்ஞானத்தைநீக்குகின்ற ஞானசாரியருமவர்—எ-று 0 உடல்அதித்தியமஉயிரித்தியம் என்னுமுறைமைபற்றிமன்னுயிரொன்றார் கூஉ

என்னமுனாமனக்கொண்டசன் றனைநோக்கி
மன்னுமகமுடிப்பார் மந்திரிகள்சித்திப்பார்

அன்னையுதரத்தடையார்மறந்துனெ
முன்னையருமறைகள் யாவுமொழியுமால்

இ-பு என்கிறவார்த்தையை மனதில்நம்பிக்கையாகக்கொண்டு- அத்தன்
மையுள்ள-பரமசிவனைக்குறித்து அழியாதயாகங்களைச் செய்கின்றவர்களு
ம்மந்திரங்களைபுச்சரிப்பவர்களும் இவ்வுடலைவிட்டு நீக்கின்பின் மறந்தும
தாய்வழிற்றிற்கருவாசக தங்கார்களென்றுபழமையாகிய வேதங்களெல்லா
ஞ்சொல்லுகின்றன—எ-று மறந்துமென்றதுபிறவார்களென்கிற துணிவு
பற்றியெனக்கொள்க

௬௩

வேதமுரைசெய்த விதியேனுங்கைவிட்டுச்
சீதமதிவேணிச் சிவனடியைப்பூசிக்கும்
பேராதமுடையபுராதனனோ பொய்ப்பிறவி
வாதனையைநீக்கி மறைவிட்டிவ்வைகுவார்

இ-பு வேதங்களாற்சொல்லப்பட்ட விதிகளையானாலும் அதுகளைச்செ
ய்யாமல்விட்டொழிந்து குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்களையணிந்தசடா
பாரத்தையுடையபரமசிவனது பாதங்களைப்பூசிக்கும் ஞானத்தையுடைய
பெரியோர்களே நிலையில்லாதபிறவித்துன்பத்தைநீக்கி வேதங்களிற் சொ
ல்லப்பட்டநித்தியமாகியமோட்சத்தில் எக்காலமும் பொருந்தியிருப்பார்
கள்—எ-று

௬௪

வாமுமனைமேன்மதலையர்மேல் வான்பொருண்மேல்
வீழுமனமவற்றின் வீழாதுதானேம்பித்
தாமுமவீர்சடையோன் ஞன்விழையப்பெற்றவனோ
யேழுபலக்கடலுமேறும்புணைபெற்றார்

இ-பு வாழ்கின்றமனைவியிடத்தும் புத்திரர்களிடத்தும் சிறப்புடைய
பொருளிடத்தும் விருப்புகின்றமனத்தைஅவைகளை விடும்பாமலடக்கிப்
பிரகாசியானின்றதொங்கிய சடையையுடைய பரமசிவன் திருவடிகளைவிரு
ம்பப்பெற்றவனோ எழுப்பிறப்பாகியசமுத்திரங்களைக்கடந்துமோட்சமாகி
யகரையிலேறுகின்றவராவார்கள்—எ-று.

௬௫

கங்கையணிலேணிபான் காமன்றனைவென்றோன்
மங்கையொருபாகன்றனக்குவழியடியார்
தங்களபெருஞ்செவ்வெமலாந்தாழாதளிப்பரன்றி
யங்கமரிவாளாலரிந் னுங்கொடுப்பாரோ

இ-பு கங்கையையணிந்தசடையையுடையவரும் மன்மதனைவென்றவரு
பார்வதிபைபெ ருபாகத்தில்வைத்தருளியவருமாகிய பரமசிவனுக்குப்ப
ரம்பரையாகிய அடியவர்கள்தங்களுடையபெரிய செல்வங்களை யெல்லாம்

கொடுத்தனுவிடுவார்கள் அதுவுமல்லாமல்தங்கள் சீர்ததையும்தவாளால் அரித்
துகொடுப்பார்கள்.

சுரு

வேறு

கண்ணுதலாலையோக்குங் கண்களேகண்கள்
கறைக்கண்டன்கொயில்புகுங்காக்களேகால்கள்
பெண்ணெருபாகனைப்பணியுந்தலைகளேதலைகள்
பிஞ்ஞகனைப்பூசிக்குங்கைகளே கைகள்
பண்ணவன்றக்கசீர்பாடு நன்னிலைநன்னாப்
பரண்கரினையேகேட்கப் படுஞ்செவியேசெவிகள்
அண்ணல்பொலங்கழனினைக்கு நெஞ்சமேநெஞ்சம்
அவனடிக்கீழடிமைபுது மடிமையேயடிமை

இ-பு நெற்றிக்கண்களையுடைய பரமசிவன்வீற்றிருக்கும்ஆலயங்களைத் த
ரிசிக்குங் கண்களேநல்லகண்கள் காளகண்டத்தையுடைய அந்தப்பரமசிவ
ன்வீற்றிருக்கும்ஆலயங்களுக்குச்செல்லுகின்ற கால்களேநல்லகால்கள்பா
ர்க்கியை யிடப்பாகத்திலவைத்தருளிவந்தக்கடவுளை வணங்குகின்றதலை
களேநல்லதலைகள் பிஞ்ஞகனைன்னுமொருதிருப்பெயரையுடைய அந்தக்க
டவுளை அருச்சிக்குங்கைகளேநல்லகைகள் அவருடையபுகழைப்பாடுகின்ற
நாவேநல்லநாவு அந்தப்பரமனை அசரிதங்களைப்பெரியோர்களுக்கேட்கப்ப
டுங்காதுகளேநல்லகாதுகள்பெருமையிற்சிறந்த அந்தக்கடவுளுடைய பொ
ன்மயமாகிய வீரகண்டையணிக் கிருவடிபைத்தியானிக்கும்மனமேநல்ல
மனம் அவருடையகிருவடிகளுக்கு அடிமையாகிற அடிமைத்திறமேநல்ல
அடிமைத்திறம்—எ-று

சுரு

வேறு

குணமிலராயினுங் குலீனராயினு
மணமலிகருங்குழன் மகளிராயினும்
பணமணியாவனாப் பரமனைப்போ
கணமலியுலகெலாம பரவுங்காட்சியார்

இ-பு நற்குணமில்லாதவர்களானாலும் நல்லகுலத்தினாகளானாலும் வா
சனைபொருந்தியகருமையாகிய அளகபாரத்தையுடைமாதர்களானாலும் மா
ணிக்கம்பொருந்திய படத்தையுடையபாம்பினைக்கச்சாகத் தரித்திருக்கும்
அனாயினையுடைய பரமசிவனடியார்களே கூட்டமாகவுள்ள இவ்வெந்த
தாரும் ததிசெய்யும்படியானபெருமையுடையவராகள்—எ-று

சுஅ

வேறு

இன்னதன்மையதெனவீசனன்பர்சீர்
அன்னவாகனனுக்கு மறிவதன்றென

மன்னுமாதவத்தினீர் மனக்கொள்ளீரெனப்
பின்னுமோர்பெருங்கதை பேசினானோ.

இ-ள். பரமசிவன் அடியார்களதுபுகழ் இத்தன்மையதெனப் பிரம்மதேவனுக்கும் அறியத்தக்கதல்லவென்று அழியாதபெருமைசங்கிய தவக்கையுடைய வைசிசாரணியமுனிவர்களே, அறிந்துகொள்ளுங்க ளென்று பின்னும் ஒருபெரியசரித்திரத்தைச்சொன்னார்-எ-று. (சுவை)

நான்காவது-சிவராத்திரியில் விமரிசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

சனிப்பிரதோஷத்தில்சந்திசேனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

அகழனிநாஞ்சிலகுழார்பொன்முதியில்
நிகழுமுநிசினியாஞ் செல்வமாநகர்க்
கொழலநுந்தணக்கினு விநைமைபூண்டினான்
புகழனிதகையையான் புலவுவேஷினான்.

இ-ள். அகநியம் அழகியபுறப்புகளையுடையதாய்ச் சூழ்ந்திருக் தார் நல்லபொன்னுதசெய்யப் பட்ட பழமையாகியமதிலும் பிரகாசியா வின்ற செல்வமுள்ள உச்சினியென்னும் நகரத்துக்கு இகழ்தற்கரிய நற் குணங்க ளோடு அரசுத்தன்மைகொண்டிருப்பவனும் புகழையே ஆபரணம் தந்திததுக்கொள்ளும் தகுதியுடையவனும் புகைவருதிரத்தில் தோய்வதற்கேதுவான வேலாயுதத்தையுடையவனுமீ-எ-று. * நகரத் துக்கு அரசுத்தன்மைகொண்டிருப்பவனென ஓட்டிக்கொள்ளுநக பழ மையான மதிவென்பது-இவ்வரசன் காலத்துக்கட்டப்பட்டதல்ல இவ் வவசத்துக்கு முலமுஷன் காலத்தே கட்டப்பட்டதெனத் தெரிவிக் கின்றது.

(சு).

இதில் சிந்திப்பவன் சிந்தனைக்குஞ்செல்வத்தின்
மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான்
செத்திருவனுமுலை நினைக்கமுடையினான்
சந்திரசேனனுந் தரகரிமன்னனை

இ-ள். சிந்தனைத்திணையுடைய செல்வத்துக்கு ஒப்பானது என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது. செத்திருவனுமுலை நினைக்கமுடையினான் என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது. சந்திரசேனனுந் தரகரிமன்னனை என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது.

மனமலையெனச் சந்திரசேனனாக
மனமலையெனச் சந்திரசேனனாக
மனமலையெனச் சந்திரசேனனாக
மனமலையெனச் சந்திரசேனனாக

இ-ள். இத்தனையையுள்ள அந்த அசுரனுடைய அந்த அசுரனின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது. செத்திருவனுமுலை நினைக்கமுடையினான் என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது. சந்திரசேனனுந் தரகரிமன்னனை என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது.

தாதுவரினேகலிந் குலவகச் சகலர்
கலிலாரெனவககளை மதர்சாயகர்
நெணவாரகலதலிவன் கிலிவகற்செனினான்
மனமி. த்திரசெனன் மழங்குப்பரினான்.

இ-ள். செத்திருவனுமுலை நினைக்கமுடையினான் என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது. செத்திருவனுமுலை நினைக்கமுடையினான் என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது. சந்திரசேனனுந் தரகரிமன்னனை என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது.

சந்திரசேனன் சந்திரசேனன் சந்திரசேனன்
சந்திரசேனன் சந்திரசேனன் சந்திரசேனன்
சந்திரசேனன் சந்திரசேனன் சந்திரசேனன்
சந்திரசேனன் சந்திரசேனன் சந்திரசேனன்

இ-ள். சந்திரசேனன் சந்திரசேனன் சந்திரசேனன் என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது. செத்திருவனுமுலை நினைக்கமுடையினான் என்பது சிந்தனைத்தின் மந்திரமலையென மனமுத்தேனினான் சொல்லப்படுகின்றது.

உவ்வழை யகடபுகைச்சி விஞும்பினைவென்று தான்கந்தைகொ
ல்லையுபிசெய்துத்தாசனும் அந்தக்கணந்தத்துடன் சினைகம: னுன்.)

இன்னவாதிரு நிறுவுருமொழுகும் கனின்
மனனனனினுன் மாணிபத்திரனா மகிழ்த்து
துன்னுசொதிச்சித் தாமணிச்சடாகெழு மனிரைய
பின்வதாகெனக் கொடுத்தவன்கொண்டன னிரகுபன்.

இ-ள். இம்முறையையாக இவ்விருவரும்புட்கும்காசிலசந்திரசேன
நிகாராசனையைய அன்பினுக்கு மாணிபத்திரனா மகிழ்த்து நூரபவ
கொப்பாகிய ஒளிபொருந்திய சிந்தாமணிமென்கிற தந்தனத்தை (இது)
உவ்வழையதா யிருக்கடந்தமென்று கொடுத்தால் அப்படிக்கொத்தத
மனிரைய அந்தாசன் வாங்கிக்கொண்டான்-எ-று (சு.)

அந்தமாமணிப் பெருமையாமளப்பதற் கெளிதர்
சிந்தைபாலதை விளைப்பினுஞ்செவ்வீம கொச்சுதன்
கந்தகான்மல ருந்திபாங்கவத்துவ மனிரைய
கந்தமாமணி விடுவதுஞாமிருத் ததுகே

இ-ள். அந்தச்சிந்தாமணிமென்கிற பெருமைய நாம் அளவிட்டுச்சொ
ல்வதைக்கொளிதானதல்ல அதையளவினுந்விளைத்த லும் செவ்வதை
கொக்கரும் அன்றியும்) வாசனைப் பொருந்திய செந்தாமணி துன்புத
காபியையடிவடைய சிறுமாலணிச்சிருக்கும் கவுஸ்துவமணியும் கெடும்ப
யிருந்த ஒளியைவிடவது அந்தவகோடி, குரிய்கொத்தது-எ-று.)

அரிதினுத்தம னனிதத்சிம்பணிவினை யணியாப்
புனாபத்தின னணிதலும் பசுவன்மாரபில
மரகதககுல மலையினிம்மழகநீர்க் கடவுள்
இரதம்விட்டிழித் திருக்கெனவொளி தயங்கியதே.

இ-ள். உத்தமனாகிய மாணிபதிரன் அருமைபாகக் கொடுத்த சிவ
ந்திரமுள்ள சிந்தாமணியைத்துவாரஞ்செய்து சந்திரசேனமகாரசன்
தன்மார்பில் ஆபரணமாகத்தரித்துக்கொள்ளவும் உதபகாலசூரியன் தா
னிருக்குந்தரைவிட்டிழித்து நல்லமரகதமலையினிடத் திருப்பது பா
ல ஒளிவிட்டபிரகாசித்தது-எ-று. (சு.)

இளைபரன்மணி யணிபனைத்திறைமக னிருப்ப
வளைபுமாமணித் திறனெலாமயலறக் கேட்டு
விளைமெண்ணிய திசைதொறு மனிய வேந்தர்
பனைபும்செவ் கையால் யாவருத்தனதிற் டுகனாள்.

இ. ள். இத்தன்மையுள்ள சிந்தாமணியென்னும் ஆபரணத்தைச் சந்திரசேனமகாராசன் தரித்துக்கொண்டு வாழும்நாளில் அப்படி தரித்துக்கொள்ளப்பட்ட மணியின்பெருமையினை யெல்லாம் தேசங்கள் தாறும்பொருந்திய அரசர்களெல்லாரும் சந்தேகமில்லாமல்கேள்விப்பட்டு அதைத் தாங்கள் தரித்துக்கொள்ளவேண்டிமென்கிற விருப்பத்தினால் தூதர்முன்னிலையிற் சொல்லியனுப்பினார்கள்-எ-று. (க)

அன்பின்வேட்டனர் சிலர்சிலர்வினையிடை யடுபேர்
வன்பில்வேட்டன ரன்னதுமனக்கொண்ட மறவோ
னென்புயங்களு மென்னுடைவரங்களு மிறத்து
பின்புநல்குவேன் மணியெனவஞ்சினம் பிடித்தான்.

இ-ள். சிலபேர் சிநேகத்தினால் விரும்பினவர்களாய்க்கேட்டனுப்பினார்கள்சிலபேர் (அரசர்கள் ஒருபொருளை அடையவேண்டிமானால் செய்யுஞ் செய்கையில் ஒன்றாகியகொல்லுகின்றபேர்செய்து வன்பினால் வாங்கிக்கொள்வதாக விரும்பிச் சொல்லியனுப்பினார்கள் அப்படியவர்களால் சொல்லியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்வந்துசொல்லியதை மனநில் அறிந்துகொண்டு சந்திரசேனமகாராசன் என்புசபலமும் யான்பெற்ற வரங்களுமொழிந்தபின்பு என்னிடத்திலிருக்குஞ் சிந்தாமணியைத் தருகிறேனென்று தூதர்களுக்குச்சொல்லியனுப்பிவிட்டு நன்மனநில் வைரங்கொண்டவனான-எ-று. பகையில் தாம்வலியென்னுகருதிய அரசர்கள் பேர்செய்துவாங்கினைத்தார்கள் பகையில் சம்மானவர்களும் மெலியவர்களுமாயிருப்பவர்கள் நட்பினால்வாங்கக் கருதினார்கள் குறள்-வினைசெய்வவகை, ஒல்லும்வாயெல்லாம் வினைநன்றே யெல்லாக்காற, செல்லும்வாய்நோக்கிச்செயல், என்பதனாலுமறிக. (உ)

அன்னவாசகங் கேட்டலுமவனிகா வலரின்
மன்னுமாகத ராரியர்மாத்திரர் மராடர்
துன்னுகேகயர் சாளுவர்வந்தியர் துருக்கர்
மின்னுகோசலர் சஞ்சையர்கவுரவர் விராடர்.

இ-ள். சந்திரசேனமகாராசன் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் இவ்வுலகத்தையாளுகின்ற அரசர்களில் பொருந்திய மகததேசத்தாரும் ஆரியதேசத்தாரும் மாத்திரதேசத்தாரும்மராடதேசத்தாரும் நிலையாகிய கேகயதேசத்தாரும் சாளுவதேசத்தாரும் அவந்திதேசத்தாரும் துருக்கதேசத்தாரும் பிரகாசியாநின்ற கோசலதேசத்தாரும் சஞ்சையதேசத்தாரும் கவுரவதேசத்தாரும் விராடதேசத்தாரும்-எ-று. (மக)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

என்றுபேர்பெறு மன்னவரயாவரு மிகலிக்
கன்றுநெஞ்சினர் கடற்படை தன்னெடுங் கடுகி
வென்றுகோடுபுச் சீனியையெய்யது விளம்பிச்
சென்றுசூழ்ந்தனர் சூழ்தலுஞ்சந்திர சேனன்.

இ-ள். என்றுசொல்லப்பட்ட பெயர்பெற்ற அரசர்க்கெல்லாரும்
பகைகாண்டு கோபமுள்ளமனதையுடையவர்களாய்ச் சமுத்திரப்போ
ல் அளவிடப்படாத சேனையுடன்முதுகி உச்சினீபட்டணத்தைவிவந்து
நம் முடையகைவசப்படுத்திக் கொள்ளுமோமென்றுசொல்லிக்கொண்ட
அந்த பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துதொண்டார்கள் அப்படி சூழ்ந்தமாத்
தத்தில் சந்திரசேனமகாராசன்-எ-று. (யஉ)

பகைஞர்வந்துத் தபிவளைந்தனொனக் கேட்டு
மிகையுநெஞ்சினன் வெருவலன்வினையிமான் நெண்ணுன்
முக்கெகாங்கண்ணியுஞ் சந்தமுமொய்யொளிக் கலஹம்
புகையுத்தீபமு மயினியும்புனலொடு மேந்தி.

இ-ள். பகைவர்வந்து தன்னகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்களை
ன்று கேள்விப்பட்டுத் தளராதமனதையுடையவனாய் அஞ்சாமலும் வே
றொருகாரியஞ்செய்ய எண்ணாமலும் மலரும் பஞ்சுவமுள்ள அருமபுக
ளால் தொடுக்கப்பட்ட பூமாலையும் சங்கனமும் மிகுந்த ஒளியுள்ள ஆப
ரணங்களும் தூபமும் தீபமும் அன்னமும் திருமஞ்சளும் ஏர்க்கொ
ண்டி-எ-று. (யங)

வேறு.

மாகாளமென்றுபெயர் மன்னுமசன்மன்னும்
பூகாடவிச்சிநக ரத்தினிடைபோகி
யேகாணுபூதியோ டிருந்தியமேவு
மோகாநிகத்தையு முனிந்துபுறமாக்கி.

இ-ள் மாகாளம் என்றுபெயருள்ளதாய்ப் பரமசிவன் கீற்றிரா
நின்ற கருமகஞ்சாலேசூழ்ந்த ஆலயத்திற் போய் பரமசிவத்தின்திருவடி
யில் மனம் அயிக்கமாகும்படியான நிஷ்டையினிருந்து இருதயத்திற்
பொருந்திய மோகமுதலாகிய பொய்களையெல்லாங்கழந்து புறமாக
நீக்கி-எ-று. (யச)

மறையாகமங்களிடை மந்திரமனைத்துங்
குறையாமலோதியரு ளிங்குரவர்கூறு
முறையாலருச்சனைசெய் தன்பினைமுநீர்க்
கறையாகத்தனடி யைக்கருதினானே.

இ-ள். சேதமகனிலும் துமங்கலம் சோலையின் பத்திரம்
கையெல்லாம் குறைவபடாமல் சொந்தத்திற்குப் பதம் தருளி
னால் ஆசாரியர் அனுக்கிரகஞ்செய்து நமஸ்கரிப்பார் பூசகசெய்து
சமுத்திரத்தில் உண்டாகிய விஷத்தக்கய உண்டதையுடையதாகா
கவரனுடைய நிருவாடகனைத் திராணித்தானெனது. (100)

இவ்வாறு பூசகசெய்து வளபுரியுமெனைய
யல்லாலயத்தினுதி யாய் குறைவிலுந்து
செவ்வாய்மடக்கினிய முள்ளிலுலகிமுதி
வைவாசனத்தூரிலை யானபலணங்கா.

இ-ள். சுந்திரசேனமகனாகவ இத்தன்மைமாய் பூசகசெய்து
கொண் டருக்குஞ்சமயத்தில் துபாகுலத்திற் றித்த சிவத்தவ மையுள் உ
திபாவமையும்கிள்ளோசின் மொழியெய்தத் துளியிமையிசையும
னையா லுருவாதானவா தம்புத்திரனுடன் துத்த துலவத்தித்பெய்க்
கருமைநிறங்கொண்ட யானைத்தகையபேயர்வைவாசன தெய்வத்தினுக்
கும் மாகாசைகவரன் நிருவாடகனை வணங்கி எ-து. (101)

மனையித்திருந்தவா லுமமவடக் கமந்த
னிலை மந்தசென்னல்கடை சேனமுடகி ன்
முனைவற்றொழு யலக கடைசேனமுதி
கலை முரது பாதுகொந காதுவெய்கவ எ.

இ-ள். சுந்திரசேன நாமவிவாசனம் (மதுகன்) அவர் புத்திரன்
யெனயருட ிவையுண்ட சந்திரசேனமகனாகவ முன்னுள் மாகாசை
வரனின் மனநிலையினித்துத் தீதாழ்த்தன்கமையத் தவமனநிலையினை
க்து அரும்புகள் முதிர்ந்த மயர்களைக்கொண்டி முறைமையின்புறப்பூச
செய்திவந்தவன்-எ-து. (102)

விசையுறமமாலிகை விடத்துவ தெவையி
புனரபற்றிசென்னமுது பெய்வலையிகையடை
தரைபுற்றபாசடை மனைமகை சசனமந்த
குறையதற்பூசனை சமாதிகிலையுற்றன்.

இ-ள். பூசாதிரசெனமகனின்மயக் கனக்குநேரிடாமையால் மனை
மையுள் அவ்விடத்திற்குநக்கும்பச்சிலையோடும் மதுகன் யாசனையொழுந்
திய பூசலையெய்தும் இதுடன் திடங்கொண்ட இதுவந்தக தெவையி
யெய்கமஞ்சலமென்றும் இதுகுறையதற் கென மமுதலெய்வம இது
கை பெய்வலையினைக்கொண்ட இதுவந்தக தெவையினைக்கொண்ட

இ-ள். (உவள் எறிந்துவிட்டுப்போனதைப்பார்த்த பரிசுத்தனான அந்தப்புத்திரன்) என்னையனாகியபரமசிவனை விவடத்திலிருந்தெடுத்தெறிந்துவிட்டாளென்று தன்மனமிகவும் வருந்தி மறையிட்டமுதுதனக்குநீரிடம் துயரத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல் தூண்டுநாழிகைவரையில் கண்களையுத்திறவாமல் சுவாசமுயில்லாமல் மூர்ச்சையையடைந்தான்-எ-று.

வேறு.

விழித்தனன்விநித் து நோக்கலும்பழைய மனையெலாநவமணியின்க்கம் பழித்துவின்றிமைக்குந் புரந்தாலயம்போற் பழுதறவிளங்குதல் கண்டா, நொழித்தனன்கடித்த வினிகந்திப்பியமா பொளிமணியொண்சுடர்ச்சோதி, கொழித்துவின்றிருந்த தன்மைகண்டுள்ளங் குளிர்ந்தனனதிசயங்கொண்டான்

இ-ள். உப்படி மூர்ச்சையாகிப் பின்பு மூர்ச்சைதெளிந்து கண்களைத்திறந்துபார்க்கவே பழையதாயிருந்த வீசுமுழுவதும் நவரத்தினங்கள் ஒளிமிகுந்து மாறாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிராநின்ற தேவேந்திரன் கோவிலர்பால் விளங்குவதைக்கண்டான் பின்னும் தன்தாயானவள்ளதித்தெறிந்துவிட்ட சிவனங்கமானது திவ்வியமானதாய் ஒளியுள்ள ரத்தினமபோலக் கிரணமுள்ளசோதியைக் கொழித்துக்கொண்டு அழியாத தன்மையுடன் இருப்பதைக்கண்டு மனங்குளிர்ந்து அதிசயங்கொண்டான்-எ-று. (௨௩)

தெல்லையம்பிறவிக் கடற்கரைபோறத்தொண்டெனு மம்பியைபாட்டும் அல்லணிகண்டன் பூசனைப்பயனோ வல்லதுதிருள்ளையாட்டோ முல்லையங்கண்ணி யெங்குலமுதல்வர் முறைசெய்தகல்வினைப்பயனோ எல்லையிறவத்தோர் தங்க்குமெய்தாத தெளியனுக்கெய்தியிதன்கோ.

இ-ள் பழையயாகிப் பிறப்பென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக்கடந்து மொக்தமென்னும் கரையிலேறும்படி) அடிமைத்திறமென்னும் கட்பலைக்காட்டியிருள்பிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவனைப்பூசிக்கலால் உண்டாகும் பிராயச்சனீமா அல்லது அவருடைய திருவினையாட்டோ முல்லைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட அழகியமாலையணிந்தளங்குறமுதலார்பூர்வமுறை தவறாமல்செய்த புண்ணியத்தினால் உண்டாகுமடயினா அளவில்லாத தலத்தைபுடையவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய நன்மை எளியனுக்குக்கிடைத்தது என்னகிரணம்-எ-று. (௨௪)

சிறிய நக்கியல்பு தீவினைபிழைக்கல் சிறியவர்சிறியலீதன் நறிஞ நக்கியல்பு பெறுப்ப தன்னுரைப்ப ராதலாலடியேனைன்னை தெரிநிலாதிழைத்த சிறியல்பொறுத்தி நிமலனேகருணையங்கடல் மதியுரைகாத்து வரத்தினையின்ன வாழ்த்தினன்மாசிலாத்தவத்தோன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு துதிசெய்த குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய அந்தப்பிள்ளைவானவன் (பின்னும்) பிழைசெய்தல் சிறியோர்களுக்கிய ல்பு சிறியோர்கள் பிழைசெய்த லிவ்வாறு தானென்று பொறுத்துக்கொ ள்ளுதல் பெரியோர்கள்கடனென்று சொல்லுவார்கள் ஆதலால் அடி யேன்தாயானவள் முறைமையில்லாமல்செய்த குற்றத்தை நீபொறுத்து க்கொண்டனை நிரும்லனே? அழகியகிருபைக்கடலே மான் பொருந்திய கையையுடையகடவுளேயென்று வாழ்த்தினான்-எ-று. (உரு)

தன்மனைபுகுந்து துயின்றநற்றூயும் விழித்த லுந்தன்மனையெல்லாம் பொன்மயமாகக் கண்டுமெய்ப்புளகம் பெரங்கிடமகவினைநோக்கி நன்மகவீன்றே எனென்றுளங்களித்து நரபதிக்குரைப்பென்றெழுல்லை மன்மனைகுறுகிப் புகுந்தவாதெல்லா மன்னனுக்குரைத்த லுமன்னன்.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இவனிப்ப உயிருக்கத் தன்மகன்சிவலிங்கமாகப் பாவனைசெய்துதைத்துப்பூசித்த கருங்கல்லையெறிந்துவிட்டும்) தன்விட் டில்போய் நித்திரைசெய்ததாயானவளும் நித்திரைதெளிந்து பார்த்த மாத்திரத்தில் தன்விடெல்லாம் பொன்மயமாயிருக்கக்கண்டு சரீரத்தில் புளகமுண்டாகப் புத்திரனைப்பார்த்து நல்லபுத்திரனைப் பெற்றேனெ ன்று மனங்களித்து (இந்தச்சேதியையரசனுக்குச் சொல்லுவேனென் னுளிரைவாக அரண்மனைக்குப்போய்க்கண்டுநடந்தேதியெல்லாம்சொ ன்னான் அதைக்கேட்ட அரசன்-எ-று. (உசு)

மந்திரவிதியி னமைச்சருமாதி மறைவலாளும்புடைசூழத் தந்திரந்தழுவச் சேரிசென்றணுகித் தமனியமனைவளனோக்கி யந்தரத்தகடு கிழியநீள்பகம்பொ னுலயம்வலங்கொடுபுகுந்து சந்திரசேனன் சந்திரமவுஸ் தாளினைவிதிமுன்றதொழுதான்.

இ-ள். மந்திராலோசனையின் முறைமையுணர்ந்தமந்திரிகளும் முத ன்மையாகிய பிராமணர்களும் புடைசூழ்ந்துவரவும் நால்வகைச்சேனை களும் பக்கங்களிற்பரவிவரவும் ஆயர்ச்சரிமிற்போய்ச்சேர்ந்து பெர்ன்ம யமாயிராநின்றவீட்டின் வளப்பத்தைப்பார்த்து அண்டமுகடுகிழியும்ப டியாக உயர்ந்திராநின்ற ஆலயத்தைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து சன்னிதியி ற்போய்ச் சந்திரசேனனென்னும் அந்த அரசன் சந்திரசேகரனாகிய பர் மசிவனுடையதிருவடியை முறைப்படுத்தொழுதான்-எ-று. (உஎ)

வேதமும்வேத விரிஞ்சனுமாதி விண்டுவுமண்டருங்காண ஆதிபம்பரம னடியவர்க்குநகி யருளிஞ்ஞலடைந்தனென்னுங் காதலிற்பொதுவர் மதலையைத்தழுவிக் காவலன்களிமகிழ்விய்த் ஓகநீருவாவி னெலித்தெனமுதூ ருவகையெல்லையெழுத்ததுவே.

இ-ள். அப்படிதொழுதஅரசன் நான்குவேதங்களும் வேதங்களை யுணர்ந்தபிரமதேவனும் அப்பிரமனுக்கு ஆத்யாகியவிஷ்ணுவும் மற்றுமுள்ளதேவர்களுங்கண்டறியாத யாவர்க்குமாநியாகிய பரமசிவன் அடியார்க்காகத் திருவுளமிரங்கிக் கிருபையினால் திருக்கோயில்கொண்டமர்ந்தாரென்கிற அன்பினால் அந்தஇடைப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு மிகுந்தமகிழ்ச்சியை அடைய (அதைக்கண்ட) அந்தப்பழமையாகிய நகரத்தாருக்குண்டாகிய சந்தோஷத்தினால்கோஷித்த ஆரவாரமானதுபர்வகாலத்தில் சமுத்திரங்கோஷிப்பது பால் இருந்தது-எ-று. (உஅ)

வரதவமதலை பூசனைபுரிந்த வண்மையுந்தண்மதிக்குழவிப் புரிசடையண்ண லருளிணங்கடைந்த புதுமையும்புரவலன்கண்டு கரையிலாவுவகை யுற்றதுநகரங் களிப்பதுங்காணவந்தனன்போற் குரைகடனடுவுட்கதிர்குலம்பரப்பியெழுந்தனன்குணதிசைவெய்யோன்

இ-ள். சிரேஷ்டமுள்ளதவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனானவன் பூசைசெய்தவளப்பமும், குளிர்ச்சிபொருந்திய இளம்பிறையை அணிந்த கட்டுப்பட்ட சடாமகுடத்தையுடையபரமசிவன் திருவருளினால் அவ்விடத்துத் திருக்கோயில்கொண்டமர்ந்த அற்புதமும் சந்திரசேனமகாராஜன்கண்டு அளவில்லாதசந்தோஷம் அடைந்ததையும் நகரத்தாரெல்லாங் களிப்படைந்ததையுங் காணவந்தவன்போல் ஒலிக்காநின்றசமுத்திரத்தினடுவில் ஆயிரங்கிரணங்களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் சூரியன் உதையமானான்-எ-று. (உஅ)

மூதெயில்வளைந்த காவலரொற்றர் முழுதுமற்புதமெனவேகித் தாதவிழிதழிச் சடிவானவனைச் சனிப்பிரதோடத்தினொருநாள் காதுலேன்மன்னன் வழிபடக்கண்ட காளைசெய்பூசனைமுதலா ஆதியெம்பரமன் றோன்றியவளவு மவரவரசருக் குரைத்தார்.

இ-ள். பழமையாகிய மதிலைச்சூழ்ந்துகொண்ட அரசர்களுடைய ஒற்றர்களெல்லாம் இதுஅதிசயமென்று பேசிக்கொண்டுசென்று மகரந்தத் துடன்மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தையுடையபரமசிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில் ஒருநாள்கொலைசெய்யத்தக்கவேலாயுதத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராஜன்பூசைசெய்யக்கண்டஇடைப்பிள்ளையானவன்செய்தபூசைமுதலாக ஆத்யாகியநம்மிறைவன்தரிசனங்கொடுத்தவளவும் (வழுவாமல்) அவரவர் அரசர்களுக்குச்சொன்னார்கள்-எ-று

தம்முடிதுளக்கிக் கேட்டவேல்வேந்தர் தனித்தனிதுண்ணென வெருவிக், கொம்மையங்கொங்கைக் கொடிபுரைதுசப் பிற்கோகிலமிரங்குதீங்குதலை, யம்மைபங்காள னடியவணிந்த வரசனையவமதித்தந்தோ, வெம்மையினடைந்தே மெனத்தமைமுனிந்து மேற்செயும்வினையம் தென்னா.

இ-ள். ஒற்றர்களவந்து சொல்லியசேதியைக் கேள்விப்பட்ட வேலேந்
தும் அரசர்கள் (இது ஆச்சரியமான காரியமாயிருக்கிறதென்று) தனித்
தனியாகத் தங்கள் தங்கள் சிவங்களை அசைத்து நடுக்கமுறப் படப்பயந்து இந்த
ச்சந்திரசேனமகாராஜன்குவிந்த அழகுள்ள தனபாரத்தையும் பூங்கொடி
யை மொத்த இடையினையும் குயிலேசை போல வசனிக்கும் மதுரமுள்
ளமழலைச் சொல்லையுமுடைய பார்வதி தேவியை இடப்பாகத்திலவைத்
தருளிய பரமசிவனுடைய மெய்யன்பனாயிருக்கிறான் (இதையறியாமல்)
இவனை அவமதித்துப் பகைகொண்டுவந்தோமென்று தங்களைத் தாங்
கள் வெறுத்துக்கொண்டு இனிநாமசெய்யவேண்டிய காரிய மிதுவென்
கிறதாக-எ-று. (௩௧)

கடர்படையனைத்துந் தத்தழர்க்கேகக் கதுமெனப்பணித்தமரெதிரந்தா
ரடற்கருஞ்சேனைச் சந்திரசேன னன்பசீதபமையுமென்றெண்ணிப்
படைக்கலந்துரந்த கையிவராகிப் கதிபுருந்தரசனைப்பணிந்து
விடர்கருட்பு வேண்டினரிவனும் விள்ளலாட்பெதிர்விழைந்தான்.

இ-ள். சமுத்திரம்போல மிகுந்த தங்கள் தங்கள் சேனைகளையெல்லாம்
தங்களுருக்குப்போகும்படி விரைவாக உத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்டு யா
வராலும் போர்செய்வதற்கரிய சேனைகளையுடைய சந்திரசேனமகாரா
சனுடைய சிநேகமே நமக்குப்போதுமானதென்று கருதிக்கொண்டு தங்
களைக்கொளிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் நீங்கினவர்களாம் உச்சிநீபட்
டணத்திற்போய் அந்த அரசனைக்கண்முவணங்கி ராசனே! உம்முடைய
சிநேகம் எப்போதும் நீங்காமலிருக்குர்படி எங்களுக்கு வேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்தார்கள் அதைக்கேட்ட அவ்வரசனும் (அவர்களைப்பார்த்து)
அரசர்களே! உங்களுடைய சிநேகமும் எனனிடத்திலெப்போதும் நீங்
காமலிருக்கும்படி நானும் விரும்பியிருக்கிறே னென்றான்-எ-று. (௩௨)

மன்னனுட்பின் மன்னருமேகி மாகாளநாதனைவணங்கிப்
பின்னரேதொறுவன் பூசனைக்கெதிரந்த பிஞ்ஞகன்றாளிணைதொழுது
முன்னர்நின்றிறைஞ்சு மதலையைத்தழுவி முகமனன்கமகிழ்நதுரையா
இந்நிலத்தாயர் குலங்கட்குநீயே யிறைமகனாகென விசைத்தார்.

இ-ள். இவ்வாறு சிநேகங்கொண்டபின்பு சந்திரசேனமகாராசனும் நட
பினராகிய மறுதேசத்தரசர்களும் போய் மாகாளேசுவரனைவணங்கி உ
டனே இடைப்பிள்ளைசெய்த பூசைக்காக எழுந்தருளி வீற்றிராநின்ற
சிவலிங்கமுர்த்தியையும் பணிந்து தங்களைத் திரில்நின்றவணங்கிய அந்த
ப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் நல்ல உபசகரவார்த்
தைகள் சொல்லி இந்த உலகத்திலிருக்கும் ஆயர்குலத்துக் கெல்லாம்
நீயே யிறைவனாயிருக்கக் கடவையென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௩௩)

வேறு.

அக்காலேயின்வந்தா னடலடையார்புறநாறப்
புக்கார்கலியிலங்கைப் பதிபுகையத்தழன்மடுத்துக்
கைக்கார்முநெடியோன் றனைக்கலுழன்றனிற் பொறுத்த
மிக்கான் கவிஞலநா யகனனுமானெனுமேலேரன்.

இ-ள், இவ்வாறு அரசர்கள் சொன்னபோது பலம்பொருந்திய பகை
வராகிய அரசர்களுடையபதியை அழிக்கும்படிபோய்ச் சமுத்திரத்தி
னிலிலிருக்கும் இலங்கையானதுபுகைந்தெரியத்தக்கதாகத் தீயூட்டிக்
கையினிடத்துக் கோதண்டத்தையுடைய இராமமூர்த்தியைப்போர்க்
களத்தில் தருடனைப்போல வாகனமாய்த்தாங்கிய மிகுந்த பராக்கிரம
சாலியும் வானரர்களுக்குப் படைத்தலைவனுமாகிய அனுமானென்னும்
பெயரையுடைய மேலானவன்-எ-று. (ந.ச.)

அம்மாநுதிவரக்காண்டலு மடிவீழ்ந்தடல்வேந்தன்
செம்மாங்கலர்மழை தூய்ப்பலவழிபாடுகள்செய்தே
யெம்மானிவெணய்தத் தவமென்செய்தனமெனவே
விம்மாவுளங்களித் தார்வமொடிருப்பக்கவிவீரன்.

இ-ள். அத்தன்மையுள்ள அனுமான்வந்ததைக் கண்டமாத்திரத்தில்
பலமுள்ள சந்திரசேனமகாராசன் அவர்பாதத்தில் சேவித்துக்கொண்
டு மிகுந்தகளிப்படைந்து மேகம்பொழிவதைப்போல மலர்களைச் சொ
ரித்து பலவகையாகிய ஆராதனைகள் செய்து எம்மிறைவன் இந்தநாட்
டில்வரும்படி நாங்கள் என்னதவஞ்செய்தோமோவென்று துதிசெய்து,
மனக்களிப்படைந்து ஆசையுடனிருந்தான் அப்படியிருக்கும்போது
அனுமான்-எ-று. (ந.ரு.)

கோபாலர்தங்குச்சே யினைக்குளிர்மார்புறவணைத்தே
பூபாலர்க்கேண்மின்னுரு பொருளொன்றையுமுணரா
மாபாலனிக்கிவன்செய்திடு வழிபாட்டினுண்மகிழ்ந்தே
காபாலிவந்தருள்செய்தமை கண்டிரிவையெல்லாம்.

இ-ள். ஆயர்குலப்புத்திரனைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தன்மார்பில் அ
னைத்துக்கொண்டு அரசர்களேசேருங்கள் உலகிற்பொருந்திய யாதொ
ருபொருளையும் அறியாதபெருமைபொருந்திய இந்தப்புத்திரன்செய்த
ஆராதனைக்குத் திருவுளமகிழ்ந்து பரமசிவன் தரிசனந்தந்தருளியதைக்
கண்டார்களே ஆகையெல்லாம்-எ-று. (ந.சு.)

இறைசந்திரசாஸ்புவி யமுற்புகமுரவேவான்
அனுபு சனிவாரசுபிரதோஷநிகலிவரனை

மறையின்படி வழிபட்டமை கண்டிங்நனமதலை

பொறையொன்றிய மனத்தாற்புரிபூசாபலம்போலும்

இ-ள், ஏழுலகமும் புகழ்த்தக்க வல்லமையுடையவனாகிய சந்திரகே
னமகாராசன் (வேதாகமங்களால்) விசேஷமாகச் சொல்லப்படுகிற சனிப்
பிரதோஷத்தில் முறைமைப்படி பரமசிவனைப் பூசித்ததைக்கண்டு இந்த
ப்புத்திரன் சாந்தந்தங்கிய மனத்துடன்செய்த பூசையின்பலமாகும்-எ-

அப்பூசனைகண்டார்பெறும் பேறித்துணையளவோ
இய்போதிவன்வழியாவரு மெட்டாந்தலைமுறையிற்
கைப்போதகமழைக்கும் மழைக்கார்வண்ணனைவளர்ப்பான்
மெய்ப்போதத்துநந்தனெனுங் கோன்றோன்றுவன்விளங்க

இ-ள். அத்தன்மையுள்ள சனிப்பிரதோஷ பூசையைக்கண்டவர்க
ள்பெறும்பேறு இவ்வளவிலடங்குவதோ இப்போது பூசைசெய்த இந்த
ப்புத்திரனுடைய சந்ததியாய்வருகின்ற எட்டாந்தலைமுறையில் (முதலை
வாயிலகப்பட்டிக்கொண்ட) துறிக்கையையுடைய ஒருகாட்டாணையானது
அழைக்க அதைரட்சித்த மேகவண்ணங்கொண்ட மகாவிஷ்ணு (கிருஷ்
ணவாதாரஞ்செய்வார்) அவனாவளர்க்க உண்மையறிவையுடைய நந்த
னென்கிற ஆயர்கோனொருவன் அந்தக்குலம் விளங்கும்படி தோன்றுவ
ன்-எ-று, (௩-அ)

இன்றேமுதல்வேல்வேந்தர்க ளெல்லீருமற்றிவனை
நன்றேதருபுகழ்ச்சீதர னெனவேபெயர்நவில்வீர்
என்றேயடலனுமான்சிவ பூசாபலத்தியல்பை
யன்றேதவமதலைக்கினி தருள்செய்தனன்போனான்

இ-ள். வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களே நீங்களெல்லாரும்இன்
றுமுதல் இந்தப்புத்திரனை நன்மையைத்தருகின்ற புகழினையுடைய சீத
ரனென்று பெயரிட்டழையுங்க ளென்றுசொல்லி மேலும்பராக்கிரமமு
ள்ள அனுமான் அப்போதே சிவபூசையின் கிரமத்தை தவத்தையுடைய
அந்தப்புத்திரனுக்கு இனிதாக உபதேசித்தருளிப்போனான்-எ-று. ()

காற்றின்புதல்வன்போய்பின் கருதாதமர்சொல்லி
மாற்றஞ்சியபடைமன்னரை வழிக்கொள்ளுநம்பதிக்கென்
றுற்றந்தருகரிதேர்பல யொண்பூண்டுகிலுதவிப்
போற்றுந்தவக்கோபாலனொ டிருந்தான்புனைதாரான்

இ-ள். வாயுதேவன் புத்திரனாகிய அனுமான் போய்விட்டபின் எ
ண்ணாமல் போர்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டுவந்துபின்புசண்
டைசெய்யப்பயந்த சேனையுள்ள அரசர்களைப்பார்த்து நீங்கள் உங்களு

ருக்குப்போங்களென்று சொல்லி வலிபொருந்திய யானைகளுந் தேவர்களும் குதிகைகளும் ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் வெகுமதியாகக்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டுப் பூமாலையணிந்திருக்கும் அவ்வரசன்போற்றுகின்ற தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனுடன் தன்னகரத்திருந்தான்-எ-று. (சுய)

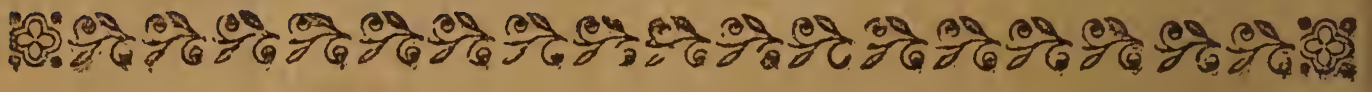
நெடுநாளிருவோருந்திரு நிலமாமகள்போகங்
கூடவாதினிதருந்சிச்சிவன் கழல்சனைபுரிந்தே
முடியாவிறுதியினேறினர் முத்திக்களையென்னாப்
படுபாகவினெவென்றுவர்க் குணத்தான்பழந்தவத்தோன்

இ-ள். அரசனும் ஆயர்குலப்புத்திரனும் நெடுங்காலவரைக்கும் ஒருநாளாவது முட்டுப்படாமல் இவ்வுலகத்தின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து பரமசிவனுடைய திருவடிகளையும் பூசித்து முடிவில்லாத அந்தியத்தில் மோகூதமாகிய களையிலேறினார்களென்று பிறவிதோறும் பொருந்திய தீவினையைவென்ற நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூத முனிவர் சொன்னார்-எ-று. (சுக)

ஐந்தாவது சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்-உாஅய.

உ

சி வ ம ய ம்.

ஆ ரு வ து

சத்தியாதனன் பூசைசெய்த

அத்தியாயம்.

பின்னுநான்மரைமுனிவரர் பெருந்தவத்தோனே
முன்னரோதுபிரதோடமும் பூசையின்முறையு
மன்னிராடொறும்வழிபடு மவர்பெறுவரனும்
இன்னுமெங்களுக்கிருளற வியம்புதியென்றார்

(இ-ள்) இவ்வாறு சூத முனிவர் சொல்லக்கேட்டு, பின்னரும் நான்கு வேதங்களுமுணர்ந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் (சூதமகாரிஷியைப்பார்த்து) மிகுந்த தவத்தையுடைய சுவாமிகளே முன்னஞ்சொல்லிய பிர

தோஷகாலமும் அந்தப்பிரதோஷ பூசையின் கிரமமும் இடைவிடாமல் நாள்தோறும் பூசிப்பவர்கள் பெறும்வரமும் இன்னமும் எங்களுக்கு மயக்கந்தீரும்படி சொல்லுமென்றார்கள்-எ-று. (சு)

முந்தைநான்முனி யன்னவை மொழிவென் றுரைத்தான்
சிந்தைசெய்குதிர் பதின்மூன்றும் பக்கமாந் திவாவின்
அந்தமாயி மாலையே பிரதோடமாரும் .
இந்துசேகரன் விரும்பிய காலமுமிஃதே

(இ-ள்) அவைகளைச் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்பதின்மூன்றாளாகிய திரயோதசி தினத்தில் பகற்பொழுதின் முடிவாகிய மாலைப்பொழுதே பிரதோஷமாம் சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் விரும்பிய காலமும் அதுவேயாமென்றுவேதமுணர்ந்தகுதமகாரிஷ்யானவர்சொன்னார்-எ-று

ஆயகாலையி னடையலர் திரிபுர மழலிற்
நீயவாணகை முகிழ்த்தருள் செம்மலை யல்லான்
மாயனாண்டுகன் முதலிய தேவரை வணங்கி
மேயபூசனை புரிபவர் நரகிடைவீழ்வார்

(இ-ள்) அந்தப்பிரதோஷகாலத்தில் தேவர்களுக்குப்பகைவர்களுடைய திரிபுரங்கள் ஆக்கினியால் வெந்துபோம்படி ஒளிபொருந்தியபுன்னகைசெய்தருளிய பரமசிவனைப் பூசிக்காமல் விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களைவணங்கி விரும்பிப் பூசைசெய்கிறவர்கள் நரகத்தில் விழுவார்கள்-எ-று. (ரு)

சொன்னகாலையி லீசனைவழிபடு தூயோர்
மன்னுமார்க்கட லுடுத்தபார் முழுவதும் வணங்க
முன்னுபோகங்கள் யாவையு முறையினிற் றுய்த்துப்
பின்னர்வீற்றினி திருப்பரற் பேரின்ப வீட்டின்

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனைப்பூசைசெய்கின்ற பரிசுத்தர்கள் நிலைபெற்ற பெரியகடல்சூழ்ந்தபூலோகத்திலிருப்பவர்களெல்லாரும் வணங்கும்படி (அரசர்களாய்)நினைக்காநின்றபோகங்களையெல்லாங் கிரமமாக அனுபவித்துப் பின்புமறுபிறப்பில்மோகூதவீட்டில் இனிதாக வீற்றிருப்பார்கள்-எ-று. (சு)

அனையகாலையி னருச்சனை புரிந்துவீ டடைந்தார்
எனையொன்றுநீர் வினவுதி லோ லஃதிசைக்கேன்
வினைய வென்றியான் விதற்பதே சாதிபனெழிலாற்
றனையொவ் வாதவேள் காமுறுஞ் சத்தியாதனனே

இ-ள், அத்தன்மையுள்ள பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனை அருச்சித்துமோகூதம் அடைந்தவர்கள் யாவொன்று நீங்கள் கேட்பீர்களானால்

அதைச் சொல்லுகிறேன் போர்த்தொழில் செய்துபெற்ற வெற்றியையு
ண்டயவனும் விதற்ப தேசாதிபதியு மாகிய அழகினால் தனக்கொப்பில்
லாதமன்மதனும் இச்சைகொள்ளத்தக்க சுவந்தரியமுள்ள சத்தியர்தன
னென்னும்பெயருள்ள ஒரு அரசன்-எ-று. காமமுறுமென்பது-விகாரவ
கையான் காமுறுமெனின்றது. காமம் உறுமென்பிரித்துக்கொள்க.)

அறிவினீதியின் வாய்மையி னமைச்சினி னழகிற்
பிறிதில்கல்வியிற் பெருமையி லிருநிதிப் பெருக்கிற்
செறியுமுதர னுடைமையின் வீரத்திற் றிறல்வேல்
எறியவூறஞ்சாக் கடற்படை யுடைமையி னிசையின்

இ-ள். அறிவினாலும் நீதியினாலும் சத்தியத்தினாலும் ஆலோசனை
யினாலும் சுவந்தரியத்தினாலும் ஒப்புவேறில்லாத கல்வியினாலும் பெ
ருமையினாலும் பெருமைபொருந்திய பொருள் மிகுதியினாலும் அழி
யாமல் பழமையாகியநால்வகை யரண்களை யுடைமையினாலும் வீரத்தி
னாலும் வெற்றிபொருந்தியவேலாயுத்தைப்பகைவர்கள் தங்கள்மேலெ
றிய அதுகள்வந்துபடும் காயததுக்குப்பயப்படாத சமுத்திரம்போன்ற
சேனைகளையுடைமையினாலும்புகழினாலும்-எ-று நால்வகைஅரண்களா
வன மனதிலரண் அகழரண் மலையரண் காட்டரண் என்பவைகளாம்.)

மற்றுமின்னன தருமிறை மாட்சியின் மலிவிற்
கொற்றவேந்தரி னவனியி னிகரிலாக் குரிசில்
பற்றலார்களவந் திதொழ நானிலம் பரித்தாங்
குற்றநாளினி லவன்பகை யாகிய வரவோர்

(இ-ள்) முன்சொன்னவைகளும்ல்லாமல் இவைகள்போல இன்னமு
ம்விசேஷமான குணங்களுண்டா யிருக்கும் அரசுக்குரியபெருமையின்
மிகுதியினாலும் செயம்பெற்றிருக்கும் வேந்தர்களுக்குள்ளிந்தவுலகத்தி
ல் ஒப்பில்லாத அரசன் அத்தன்மையுள்ளவன்பகைமன்னவர்வந்துதன்
பாதத்தை வணங்கும்படி தன்னுடையதேசத்தையாண்டுகொண்டிருக்
குநாளில் அவனுடைய பகைவர்களாகிய பலமுள்ளவேந்தர்கள்-எ-று.)

விண்டலம்புகழ் சாலுவ தேசத்தின் வேந்தர்
கொண்டலன்னதுன் மருடணன் முதலியோர்குழாங்கொண்
டெண்டிசாமுகந் தூளியின் மறைந்திட வெழுந்து
மண்டுதானையாற் சத்தியா தனன்பதி வளைத்தார்

(இ-ள்) தேவலோகத்தாரும்புகழ்த்தக்க பெருமையுள்ளசாலுவதே
சத் தரசர்களாகிய மேகத்தையொத்த தூன்மருஷணன்முதலானவர்கள்
கூட்டமாகச் சேர்ந்துகொண்டு அஷ்டதிக்குகளும் தூளியினால்மறையு

ம்படி எதிர்சென்றுபோர்செய்யத்தக்க நால்வகைச்சேனைகளோடும் புற
பட்டுச் சத்தியாதனனுடையநகரத்தைவளைந்துகொண்டார்கள்-எ-று.

முகையுடைந்துதார் மதுமழைபிலிற்றிட முல்லை
நகைமடந்தையர் முலைபொருநலந்திகழ் மார்பன்
பகைஞர்வந்துதன பதிவளைந்தனரெனப் பகரு
மிகையடைந்தசொற் கேட்டலுநக்கிவை விளம்பும்.

இ-ள். அரும்புகள் முருக்குவிரிந்து தேன்மழை பொழியும்படியாக
முல்லையரும்புகளைப்போத்த பற்களையுடைய மாதர்தனங்கள் பொருந்தத்
தக்கபூமாலையணிந்திருக்கும் அழகுவிளங்காநின்ற மார்பையுடைய சத்
தியாதனமகாராசன் பகைவர்கள்வந்து தன்னகரத்தை வளைந்துகொண்
டார்களென்கிற குற்றம்பொருந்தியசொல்லைக்கேட்டமாதிரித்தில் நகை
த்துக்கொண் டிந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னான்-எ-று. (கூ)

மன்றறங்கிய மாலேவேற்றானைமாற் றரசர்
வென்றியம்புயத் தருக்குமென்றடம்புய விறலு
மின்றுகாண்குவன் கடற்படையெழுநென வியம்பித்
துன்றுதாரவ னேறினன்கடர்மணி நெடுந்தேர்.

இ-ள். வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த வேலாயுதத்தையுடைய பகைம
ன்னவர் வெற்றிபொருந்திய அழகியபுஜவீரரப்பையும் என்னுடையபெ
ரியபுஜபலத்தையும் இன்றறிகிறீர்என்று சமுத்திரம்போன்ற சேனை
களைப்புறப்படச்சொல்லி உத்தரவுசெய்துநெருங்கியபூமாலையணிந்திரு
க்கும் அந்தராசன் பிரகாசயாநின்ற பெரியதேரிலேறினான்-எ-று. (ய)

இருவர்தம்பெருஞ் சேனையுமேற்றெதி ரிகலிப்
பொருகளந்தனின் விளைந்த போரமலையிற் புழுங்கிக்
கருவறிந்துரு முதிர்ந்தனகார்க்குல மென்றும்
பரவைமாநிலம் வெருவருந்தன்மையார் பகர்வார்.

இ-ள். சத்தியாதனமகாராஜன் ரத்ததிலேறிக்கொண்டு பேர்க்களத்
திற்சென்றவுடன் இருவர்சேனையும் எதிர்த்துப் பகைகொண்டு யுத்தஞ்
செய்யும்போர்க்களத்தில் உண்டாகிய பெரியஓசையினால் மேகங்களும்
பயந்துகருவழிந்து இச்சேனைக்கக்கின்வென்றால் சமுத்திரத்தினுற் சூழ
ப்பட்ட இவ்வுலகத்தார்பயமுற்றதன்மை (யிப்படிக்கொத்ததென்று)தெ
ரிந்துபொல்லுகின்றவர்கள்யார் ஒருவருமில்லை-எ-று. (யக)

நீணநெடும்படை தாக்கலினெடுங்குடர் சரிந்து
மணமலிந்ததார் சிரம்புயமணிக்கரந் துணிந்து
யந்

பிணம்விழுந்தவக் களவயிற்றுணங்கைப்பேயுடனக்
கண்மெழுந்துநின் ஞாடினவெண்ணிலாக் கவந்தம்.

இ-ள். பசைவர் நிணங்கள்பொருந்திய பெரியஆயுதங்கள் படுகிறதி
னால் நெடியகுடல்கள்சரிந்து வாசனைதங்கிய மாலையணிந்திருக்கும் சில
தலைகளும் புசங்களும் அழகியக்ககளும் அறுபட்டுப் பிணங்கள் விழு
ந்த அந்தப்போர்க்களத்தில் கைகோர்த்துக்கொண்டாடுகின்ற பேய்களு
டன் அப்பொழுதே அளவில்லாதகவந்தங்களும் எழுந்துநின்றாடின
ன-று.* கவந்தம்என்பது தலையறுந்தகுடல்கள். (யஉ)

வினையமெண்ணுறு மந்திரத்தலைவரும் விரைத்தார்
புனையுந்திண்புயச் சேனைகாவலரும் விண்புகுந்தா
ரினையபூசலிற் றுன்மருடணன்கொல விறந்தான்
வனையும்வார்கழற் சத்தியாதனெனு மறவோன்.

இ-ள். இப்படியாக (நடக்கும்போர்க்களத்தில்) நடக்குங்காரியங்களை
ஆலோசிக்கத்தக்க மந்திரிகளும் வாசனையுள்ள வெற்றிமாலையணியும்
புசங்களையுடைய சேனாதிபதிகளும்இறந்து வீரசொர்க்கஞ்சேர்ந்தார்
கள் அத்தன்மையுள்ளயுத்தத்தில் நீண்ட வீரகண்டையணிந்திருக்கும்
சத்தியாதனென்னும் அரசன் துன்மருஷணனற் கொல்லப்பட்டிறந்
தான்-எ-று. * யுத்தமுகத்தில் பின்னிடாமல் சண்டைசெய்திருக்கின்ற
வர்கள் வீரசொர்க்கஞ்சேர்ந்து அங்குள்ளதேவஸ்திரீகளுடன் இன்பம்
அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். (யங)

வேறு.

வென்றவேந்தர் தம்மணியைவிளித்து மாய்ந்தோன்வியன்பதியை
யின்றுகொண்டுகூட்டுண்மினென்னும்வெஞ்சொற்பொருன்போல
கன்றுசிந்தைக் கதிரவனுங்காயும் கதிரையறச்சுருக்கிக்
குன்றினின்றுத் தேரோடுங்குடபாற் கடலிற்குப்புற்றான்.

இ-ள். இவ்வாறுஜெயம்பெற்ற அரசர்கள் தம்முடையசேனைகளை அ
ழைத்து இறந்துபோன சத்தியாதனனுடைய பெரியநகரத்தைக் கொ
ள்ளையிடுங்கொண்டு சொல்லியதுகேட்டுச் சகிக்காதமனதையுடன்போ
லச் சூரியதேவன் காய்கின்ற தன்னுடையகிரணங்கள் முழுவதையுஞ்
சுருக்கிக்கொண்டு உதயகிரியினின்றுதேருடன்மேற்குச்சமுத்திரத்தில்
குதித்துவிட்டான்-எ-று. * சூரியதேவன்மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதி
த்தானென்றதால் பகற்பொழுது போயிற்றென்பது தாற்பரியம். (யச)

கக்குல்வந்துபுகுமளவிற் கருதார்சேனைபதிபுகுத்
மங்குபோர்ச்சத்தியாதனன்றன் மனைவிசத்தியாமடநல்லாள்

அங்கைகொண்டு வயிற்றெற்றி யந்தோவினையேனெனவரற்றிப்
பொக்குமிருளிற்றயியளாய்க் கரந்துகுடபாற்போயினாள்.

இ-ள். இராத்திரிகாலம்வந்தவளவில் நகரத்தைக் கொள்ளையிடும்படி
அந்தச்சேனைகள் பிரவேசித்ததை அறிந்து பேரூரில் இறந்துபோன சத்
திராதனன் மனைவியாகிய சதியென்னும் பெயருள்ள மாதானவள் இரண்
டுகைகளினாலுந் தன்வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு அய்யோபாவியானே
னென்றழுது அந்த இராப்பொழுதில் ஒருவருந்துணையில்லாமல் தனிய
ளாயாருக்குந்தெரியாமல் மேற்குத்திசைநோக்கிப்போய்விட்டாள்-எ-று.

வேறு.

துன்பத்துணையெய்நிறிமற்றோர் துணையென்றயலிற்காணாதா
ளன்பிற்சேவற்றுணையிழந்த வன்றிற்பெடைபோலமுதிரங்கி
வன்பிற்செலவுங்கருமுதிர்ந்த வருத்தமுறலானடைமாய்த்
முன்புற்றறியாநெடுங்கான வாவிக்கரையைமுடுகினாள்.

இ-ள். மேற்குத்திசைநோக்கிப்போனவள் துன்பமாகிய துணையெய்
லது வேறொருவரைத்துணையாக அயலில்காணாதவளாய் அன்பினை
யுடைய ஆணன்றிலேப்பிரிந்த பெட்டையன்றில் அழுவதுபோல அழு
திரங்கி நடக்கமாட்டாமல் நடந்துபோகவும் கருப்பமுதிர்ந்த வருத்தத்
தையடைவதினால் நடைகளளடிக்கொண்டுபோய் ஒருக்காலும்போய்க்
கண்டறியாத பெரியகாட்டிலிருக்கும் ஒருதடாகத்தின் கரைபிற்சேர்ந்
தாள்-எ-று. (யசு)

வேறு.

நல்வினைதணக்குமாறுந் தீவினைநணுகுமாறு
மொல்லையினுறுவதென்ன லுணருமென்றறிவிப்பாள்போற்
பல்லியந்துவைக்கமுன்றில் விழாக்களிபகலிற்றுய்த்தா
ளல்லினிற்றயியளாகி யணங்குறைவனத்தளானாள்.

இ-ள். நல்வினைப்பயன் நீக்குமுறைமையும் தீவினைப்பயன்வந்து சே
ருமுறைமையும் விரைவாகப்பொருந்துவதை யென்னால் அறிந்துகொ
ள்ளுங்கொண்டு தெரிவிக்கின்றவள்போல பலவாத்தியங்கள் சப்திக்கு
ம்படி தன் அந்தப்புரத்தினிடத்தில்நடக்கும் சிறப்புகளைக்கண்டு பகற்
பொழுதில் சந்தோஷத்தையனுபவித்தவள் இராப்பொழுதுவந்தபோ
து தனிமையானவளாய் வனதேவதைகள் வாசஞ்செய்யத்தக்க காட்டி
லிருப்பவளானாள்-எ-று. (யசு)

எற்றியவருத்தத்தாலு மெழுச்சியினடையினு
முற்றியகருப்பமேன்மேல் வேதனைமுதிர்ந்துகாட்டப்

பெற்றனளென்பமன்னோ பெருப்பகையிழைத்துச்செற்ற
கொற்றவர்க்கிடந்துடிப்பக் குமரனைக்கொலைவேற்கண்ணாள்.

இ-ள். பகைவரைக் கொலைசெய்யத்தக்க வேல்போன்ற கண்களையுடைய அந்தராஜஸூர்யானவள்தனியே காட்டிற்றோனவுடன் புருஷனிறந்துபோனபோது அடித்துக்கொண்ட வருத்தத்தாலும் வழிநடந்த வருத்தத்தினாலும் முதிர்ந்தகருப்பமானது அதிவேதனையைக்காட்ட பகைகொண்டுபோர்செய்துவென்ற அரசர்களுக்கு இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிக்கும்படி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள்-எ-று. (10அ)

அருநெறிநீந்தலானு மரசனைத்தணத்தலானும்
திருமகன்றன்னையின்ற வேதனைத்தியக்கத்தானும்
ஒருமகளுண்ணுநீர்வேட் டோடையினிறங்கலோடுங்
கருநிறக்கொடியசீற்றக் கராமுயிர்கவர்ந்ததன்றே.

இ-ள். அருமையான வழியைக்கட்டிந்து வந்ததினாலும்தன்கணவனாகிய அரசனையிழந்ததினாலும் சிறந்தபுத்திரனையின்ற உபத்திரவமுள்ள மயக்கத்தினாலும் ஒப்பற்ற அந்தராஜஸூர்யானவள் நீருண்ணவிரும்பி ஒருநீரோடையி லிறங்கினமாத் திரத்தில் கரியநிறமுள்ள கொடியதாகிய கார்பங்கொண்டமுதலையானது அவளுயிரைவாங்கிக்கொண்டது-எ-று. (11)

உதிரமுரிணமுமுண்ட கராமுளையுழையிற் போக
அதிர்கடலவனியாள வவதரித்தானைக்காண்பான்
கதிரவன்றூதைபோலக் கதுமெனக்கடலின்வந்தான்
மதலையைப்புரப்பாரின்றி வாய்திறந்தரற்றுங்காலை.

இ-ள், அவளுடைய உதிரத்தையும் மாமிசத்தையுமுண்ட முதலையானது சேற்றினிடத்தில்போக ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தையாள்வதற்காகப் பிறந்தபுத்திரனைக்காண அவன்பிதாவந்தது போலச் சூரியன்கடலினிடத்தி லுதயஞ்செய்தான் அந்தக்குழந்தையை ஆதரிப்பவர்களில்லாமல் வாய்திறந்தமும்போது-எ-று. (12)

கமையினுள்கைமையுற்றாள் பார்ப்பனிவறுமைபூண்டா
ளமைவுறுகரத்திற்றன்சே யாண்டொன்றுபுக்கான்றன்னை
சுமையெனமருங்குனின்று துவண்டிடக்கையிற்றாங்கி
புமையெனும்பெயரினாள்வ வேடையின்றீரமுற்றாள்.

இ-ள். பொறுமையினையுடையவளும் கைம்பெண் தன்மையடைந்தவளும் தரித்திரமுள்ளவளும் உமையெனும் பெயரையுடையவளுமாகிய ஒருபிராமணஸூர்யானவள் ஆசைபொருந்திய ஒருவருஷத்துக்குழந்தையாகிய தன்புத்திரனை ஒருபருவைச் சுமப்பதுபோலாக இடையா

எது துவரும்படி கையிலேந்திக்கொண்டு அத்தத்தடாகத்தின் கரையி
ற்சேர்த்தாள்-எ-று, (2க)

தாயிழந்தாருமின்றித் தரையினிற்கிடந்துசெய்ய
வாய்திறந்தாற்றுகின்ற மதலையையுற்றோக்கிக்
காய்கிறிக்கடவுள்ளிம்பங் கடலினின்றித்தத்தேபோ
லேயுமிச்சேயையீன்றாள் யாவோளாவென்றுதேர்வாள்.

இ-ள். தாயையிழந்து வேறொருவருமில்லாமல் மண்ணிற்கிடந்து
சிவந்தவாயைத்திறந்து அழுகிறகுழந்தையின் சமீபத்திற் போய்ப்பார்த்
துச் சூரியதேவன் சமுத்திரத்தினின்றும் உதயமானதுபோலத் தேசு
பொருந்திய இந்தக்குழந்தையைப்பெற்றவள் எவளோவென்று யோசி
க்கின்றாள்-எ-று. (22)

அரசிளங்குமரனாக வந்தணன்மதலையாக
விருநிலத்திவரேயன்றி யாவரேபெறுதற்பாலார்
நிரைவளைபுனிற்றினுண்மற்றி யாண்டையாய்நின்றாண்மைந்தன்
புரிகொடிநாபியின்னு மறுத்திலாள்புகுந்ததென்னோ.

இ-ள். (இந்தப்பிள்ளை : இராசகுமாரனாகவேண்டும் அல்லது பிரா
மணப்பிள்ளையாகவேண்டும் பெரியஇந்தவுலகத்தில் மேற்சொல்லியவர்
கள் பெறுந்தன்மையையுடையவர்கள் இதைப்பெற்றவள் எவ்விடத்தி
லிருக்கின்றாளோ இந்தக்குழந்தையின் கட்டுப்பட்டிருக்கும் தொப்புள்
கொடியை இன்னமும் அறுக்காதவளாயிருந்தாள் மத்தியில் என்னசம்
பவித்ததோ-எ-று. (23)

என்னிளங்குழவிக்கின்றோ னிளவலாயின்பா லூட்டி
மன்னியகாதல்கூர வளர்ப்போவென்னவெண்ணு
மன்னியவருணத்தானே லந்தணர்க்கடாதேயென்னுந்
தன்னிளங்குமரனோடு தராபதிமகவைப்பார்க்கும்.

இ-ள். என்னுடையஇளங்குழந்தைக்கு இவன்தம்பியாக இனியபா
லூட்டிலையான ஆசைமிகுதியாகும்படி வளர்ப்போவென்று எண்
ணுவாள் மேற்சொல்லிய இரண்டிவருணமுமில்லாமல் அன்னியகுலத்
துப்பிள்ளையானால் பிராமணகுலத்துக்குத் தகாதேயென்றெண்ணுவாள்
தன்னுடையபுத்திரனோடு இராசகுமாரனைப்பார்ப்பாள்-எ-று. (24)

இத்திறமையமெய்தி யிடைந்திவணிற்கும்வேலை
சத்திரங்கரகங்கொண்டோர் தவமுனியோடைசார்ந்து

புத்திரசோகமுற்றுப் பொன்னொணர்ந்தவாறு
முத்தமக்குமரன்வந்த வரவையுமுளத்தினோர்ந்தான்.

இ-ள். இப்படியாகச் சந்தேகத்தைப்பொருந்திய யிவளிரைடந்து நிற்
கும்போது ஒருகையில்குடையும் மற்றொருகையில்கமண்டலமுமுடை
யவராய் ஒருரிஷியானவர் அந்தமயிவினிடத்தில்வந்து புத்திரசோகத்தை
யடைந்து மகாலட்சுமிபோன்ற அழகுள்ள அந்தப்பிராமணஸ்ரீயானவள்
நிற்கும் தன்மையையும் நன்மையுள்ள இராஜகுமாரன் பிறந்தவகையை
யும் தமதுமனதில் ஞானநிஷ்டையினால் அறிந்தார்-எ-று. (௨௫)

வேறு.

ஐயமெய்திய வந்தணமாதுகே
பிய்யவாரையிற் றோன்றியதோன்றலை
மையலின்றி மருவிவளர்த்திடி
னுய்யுமுங்கள் குலமுமுலகுமே.

இ-ள். சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பிராமணமாதேசைள் நல்ல
லக்கினத்தில்பிறந்த இந்தராசபுத்திரனைச் சந்தேகமில்லாமல் விரும்பி
வளர்த்தால் உங்கள்குலமும் இந்தவுலகமுங் கடைத்தேறும்-எ-று. ()

என்னமாமுனி கூறலுமந்திழை
மன்னுமாநிதி போலுமகவுட
னின்னறீர வெடுத்திடுக்கொண்டேகிஞள்
மன்னர்மன்னன் மகனைமற்றென்பவே.

இ-ள். இப்படியாகவந்த முனிவர்சொல்லலும் அதைக்கேட்ட பிரா
மணஸ்ரீயானவள் நிலையான பெரியநிதியொத்த தன்பிள்ளையுடன் சத்
தியாதனன் புத்திரனைத் துன்பந்தீரும்படி யெடுத்திடுக்கொண்டு போ
னாள்-எ-று. (௨௬)

போதலுற்ற புரிசுழற்பார்ப்பனி
மாகமுட்டிய மாளிகைவான்றலை
மேகமுற்று விழைவுடன்கண்படு
மேகச்சக்கர மாநகரெய்தினாள்.

இ-ள். இராஜகுமாரனை யெடுத்திடுக்கொண்டுபோகின்ற கட்டுப்பட்ட
அளகத்தையுடைய பிராமணஸ்ரீயானவள் ஆகாயத்தையளவிய மாளி
கைகளின் பெரியசிகரங்களில் மேகங்கள்வந்து சந்தோஷத்துடனிட
ரைசெய்யும்படியான ஏகசக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய நகரத்தி
போனாள்-எ-று. (௨௭)

ஈண்டுநல்குர வாற்பலியேற்றுண்டு
மாண்டசெல்வ மகவிருவோரையும்
ஆண்டுநன்சிறப் பால்வளர்த்தாக்கினான்
பூண்டவேதமுந் தூலும்புனைவித்தே.

இ-ள். ஏகசக்கராபுரத்துக்குப்போன (அந்தப்பிராமணபூயானவன்)
பொருந்தியவறுமையினால் அந்நகரத்தில் பிசைஷயெடுத்துண்டு மாட்சி
மைபொருந்திய செல்வம் அடையத்தக்க இரண்டிபிள்ளைகளையும் மிகு
ந்தசிறப்புடன்வளர்க்கு உபநயனகல்லியாணஞ்செய்வித்து விதிவிலக்கு
களைச்சொல்லுந் தன்மையுள்ளவேதமு மோதுவித்தார்-எ-று. (௨௬)

மக்களோரிரு வோருமறையவர்
புக்கிறோறுஞ்சென் தேற்றிடும்போனகந்
தக்கதாயுட னுண்டுசதுர்மறை
யொக்கவேதியர் தம்மொடுமோதினார்.

இ-ள். அந்தப்பிள்ளைகளிருவர்களும் பிராமணர்கள் விடுதோறுஞ்
சென்று பிசைஷயெடுத்துக்கொண்டுவருகிற அன்னத்தைக்கற்புள்ளதா
யுந் தாங்களுமுண்டு நான்குவேதங்களையும் ஒருங்கே பிராமணப்பிள்
ளைகளுடன் அத்தியானஞ்செய்தார்கள்-எ-று. * நான்குவேதங்களாவன
இருக்கு யசர் சாமம் அதர்வணம் என்பவைகளாம். (௨௭)

அரியவேதமு மங்கமும்விற்படைக்
குரியகல்வி முதலவுலகினின்
விரியுமெண்ணென் கலையின்விகற்பமுங்
கரியமாலும்பின் னேனுமெனக்கற்றார்.

இ-ள். அருமையாகியவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் வில்லாதியான ஆ
யுதப்பயிற்சிக்குரிய கல்லியும் இவைமுதலாக உலகத்திற்பிரந்த அறு
பத்துநாலுகலைகளின்விகற்பங்களும் இராமலட்சுமணர்கள்போலக் கற்
றார்கள்-எ-று. வேதாங்கமாவன, மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டி, சந்
தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம் என்பவைகளாம் * அறுபத்துநாலு
கலைகளாவன, அக்ஷரலக்ஷணம் லீகிதம் கணிதம் வேதம் புராணம் வி
யாகரணம் நீதிசாஸ்திரம் சோதிடசாஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் யோக
சாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் சகுனசாஸ்திரம் சிற்பசாஸ்திரம் வைத்தி
யசாஸ்திரம் உருவசாஸ்திரம் இதிராசம் காவியம் அலங்காரம் மதுரபா
டணம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிரமம் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்
கம் தாளம் அத்திரபரிட்சை கனகபரிட்சை இரதபரிட்சை கசபரிட்
சை அகசபரிட்சை இரத்தினபரிட்சை பூமிபரிட்சை சங்கிராமவிலக்
கணம் மல்லயுத்தம் ஆக்கிருஷ்ணம் உச்சாடனம்வித்துவேஷணம் மத

னகாத்திரம் மோகனம் வசிகரணம் இரசவாதம் காந்தருவவாதம் பைபீ
லவாதம் கவுத்துகவாதம் தாதுவாதம் காருடம் நஷ்டம் முஷ்டி ஆகாய
ப்பிரவேசம் ஆகாயமனம் பரகாயப்பிரவேசம் அத்ருசியம் இந்திரசா
லம் மகேந்திரசாலம் அக்கினித்தம்பம் சலத்தம்பம் வாயுத்தம்பம் திட
த்தம்பம் வாக்குத்தம்பம் சுக்கிலத்தம்பம் கன்னத்தம்பம் கட்கத்தம்பம்
அவத்தைப்பிரயோகம் என்பவைகளாம், (௩௧)

வேறு.

இவ்வாறுமைந்தர் வளர்கின்றகாலே யிவரோடுமன்னையுமைபோய்
மைவாரணத்தி னுரியாளர்கோயில் வழிபாடுசெய்துவருநாட்
சைவாகமத்தி னெறிநன்றுணர்ந்த சாண்டில்லியனென்னுமுனிவன்
செவ்வாய்மலர்ந்து வுமையோடுவந்து தெருளத்தெருட்டல்புரிவான்.

இ-ள். இவ்வாறு அந்தஇரண்டுபுத்திரர்களும் வளர்கின்றகாலத்தில்
இவர்களுடன்தாயாகிய உமையென்பவள் கறுத்த யானைத்தோல்போர்
த்த பரமசிவனுடைய ஆலயத்திற்குப்போய் வந்தனைவழிபாடுசெய்துவ
ருகிறநாளில் ஒருநாள் சைவாகமங்களைப் பழுதறவுணர்ந்த சாண்டில்
ல்யசென்கிறஒருமுனிவர்மகிழ்ச்சியுடன்உமையென்பவளிடத்தில்வந்து
அவளுக்குத்தெரியும்படி திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுகின்றார்-எ-று.)(

அந்தோசிவன்றன் விளையாடல்யாவு மரியாதிதேவரநியார்
மைந்தோரிலிந்த விளையானுனக்கு மகவாகிவந்தசெயலை
நந்தாதுரைக்க முடியாததென்று நவிலாமுனங்கைபணியா
முந்தாவெனகருண் மகிழத்தெரித்தி முறையாயென்மைந்தன்வரவே.

இ-ள். அதிசயமும் இரக்கமும் உண்டாக முனிவர் சொல்லுகிறதா
வது உமையென்பவளே பரமசிவனுடைய திருவிளையாடலையெல்லாம்
விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும்றியமாட்டார்கள் புத்திரர்களில் இந்த
இளையவன் உனக்குப்புத்திரனாகிவந்த செய்கையை விவரித்துச்சொல்ல
முடியாதென்று சொல்வதற்குமுன் அவள்வணங்கிப் பெரியவரேமனம
கிழ்ச்சியுண்டாகும்படி இளையபுத்திரனுற்பத்தியை முறைமையாகளன
க்கருளிச்செய்பவேண்டுமென்றாள்-எ-று. * (மைந்தர்என்னுஞ்சொல்
நண்டு மைந்தோரெனநின்றது.) (௩௩)

வேறு.

என்னுமுமைக்குடா முனிவ னிசைந்தானிந்தமாமதலை
தன்னையின்றதாதைபெயர் சத்தியாதனஞந்தார்வேந்தன்
மன்னர்மன்னன்வைதர்ப்ப நாடனவன்போர்மருவலராற்
கன்னியமரினுயிரிழந்தான் மனைவிசதியுங்கானடந்தாள்

இ-பு இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்ட உமையென்பவளுக்கூப் பெருமைபொருந்திய முனிவர் சொல்லுகின்றார் இந்தப்புத்திரனைப் பெற்றதகப்பன்பெயர் சத்தியாதனனென்பதாம் (அவன் என்னவருணத்தானென்றால் மாலையணிந்திருக்கும் அரசனாகியட்சத்திரியவருணத்தான் அரசர்க்கெல்லாம் அரசனாயிருப்பவன் வைதர்ப்பதேசத் தையுடையவன் இத்தன்மையுள்ளவன்வலியுபேர்செய்கின்ற பகைவரால் அழிவில்லாதபுத்தகனத்தில் உயிர்விட்டிறந்தான் அதையறிந்த அவன்மனை வியாகிய சதியென்பவள்காட்டிற் போய்விட்டாள்-எ-று. ௩௫

அடைந்தவனத்தினிம்மகவையரிதின் னவருத்தத்தாற் குடைந்து நீருண்பதுவேட்டு வாலியிடத்திற்குறுகுங்கான் மிடைந்துவன் மீனுயிர்கவாவிந்தாள் பாலன் தனித்தமுதா னுடைந்தகுரல்கேட்டுடன்மகவாயெடுத்துவளர்த்தாயெனவுரைத்தான்

இ-பு அப்படியாகச்சென்றவனத்திலேசதியென்பவள் இந்தப்புத்திரனை யரிதாகப்பெற்றவருத்தத்தினால் சரீரத்தைச்சுத்திசெய்துகொண்டு நீருண் ணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் ஒருதடாகத்தினிடத்தில் போனபோ லுஅதிலிருக்குமுதலையானதுவந்து பிடித்துக்கொண்டு விழுங்க உயிரிழந் தாள் பிறந்தபுத்திரன்யாரும் ஆதரவில்லாமல் தனியாய்முதுகொண்டிருந்தா ன் நீ அவனமுங்குரல்கேட்டுப்போயெடுத்துவந்து உன்புத்திரனாக வளர்த் தாயென்று சொன்னார்-எ-று ௩௬

கேட்டவுமையுமிதும்பூதுகிளரவிந்தமகவீன்றேன் வாட்டமிலனாய்ரசாட்சிவரும்போகத்தைநுகர்போதிற் றேட்டுமமருளவனுவினொன்றோர் தொலைக்கத்தொலைந்ததுவும் காட்டினடைந்துமிவனன்னைகராவாவாலிறந்தகாரணமும்

இ-பு தன்னுளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சாண்டில்லியமுனிவர் சொல் லக்கேட்ட உமையென்னும் பிராமணப்ரியானவன் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து (அந்தமுனிவரைப்பார்த்துப்பின்னுங்கேட்கிறாள் ஐயமோ) இந்தப்புத்திர னைப்பெற்ற வரசன் மனவாட்டமில்லாதவனாய் அரசாட்சியினால் வருகிற போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் கூட்டமாகக்கூடிய போர்க்களத்தில்பகைவர்கள் புத்தஞ்செய்துகொல்ல அவனுயிரிழந்தகார ணமும் இந்தப்புத்திரனுக்குத்தாயானவன்நம்முடையகணவன் இல்லாததக ரத்தினிருந்தாலேதாவது அபாயம்நேரிடுமென்றுகாட்டிற்சென்றும் முதலே யினால் உயிரிழந்தகாரணமும்-எ-று ௩௭

இந்தமகவுமரகரிக்கமையெய்துங்காலமென்றெனவு மந்தியவையின்செய்வறுமையகன் துவாழ்வதென்றெனவு

முந்தைவைகள் மறைமுனிவன் மொழியாற்றெளிந்து வளா தேற்குச் சிந்
தைமகிழ்வருந்தவனெனச் செப்புதென்றான் செப்புவான்

இ-பு முன்னொருநாள் நான் வனத்திற்குப் போனபோது (இந்த இளையபு
த்திரன் சிசுவாயமுதுகொண்டிருக்கக்கண்டு இதுயார்பெற்றதோ வென்று
நான் சந்தேகப்படும்போது) அவ்விடத்திலவந்த ஒரு பிராமணமுனிவர் சொ
ல்லத்தெளிந்து எடுத்தவந்து இந்தக்குழங்கைக் கனககுரிய அரசாட்சியையெ
க்காலம் அடையுமோ வென்றும் அந்தப்பிராமணப்பிள்ளை தரித்திரம் நீங்கி
யெக்காலம் செல்வத்தை யடைவானோ வென்றும் எண்ணிக்கொண்டுவளர்த்
தவெனக்குமனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி அரியதவமுள்ள முனிவோ சொல்
லுமென்றான் அவருஞ்சொல்லுகிறார்-எ-று

காளையிவன்றன்றை முனங்கழிந்தபவத்திற்கை தவர்கோன்
பாளையிரிந்து மனங்கமழு மதுராபுரிக்குப் பார்த்திபனாய்
வாளே முனிந்து கடைசிவந்தவரிக்கண்மடவார் மாரனெனத்
தாளே வணங்கார் முடிவணங்கத்தருமச்செங்கோற் செலுத்தினான்

இ-பு உமையே நீ கேட்ட இரண்டிகாரணமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் இந்
தஇளையபுத்திரனுடைய பிதாவானவன் முன்பிறப்பில் பாண்டியராசன் பா
ளையோகன் விரிந்து வாசனை வீசும்படியான (வளப்பதையுடைய மதுராபுரிக்கு
அரசனாகியும் வானாயுதத்தைக்கொடுத்திக் கடைசிவந்து செவ்வரிபார்த்தக
ன்களையுடைய மாதர்களுக்கும் மனம்போல அழகுள்ளவனாகியும் பகைவர்
கந்தங்கள் முடியினால் தன்பாதத்தை வணங்கத்தக்கதாகத்தருமநெறியில்வ
ழுவாமல் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டிருந்தான்-எ-று

நசனெண்ணெண்ணியாட்டு மீபற்றினோனங்கயற்கண்ணி
நேசன் றெண்ணிபூண்டு சிவ நேசநிசியின் முகந்தோறும்
வாசவன் போல்வழிபட்டு வருபன்னொரினொருநாள்
பேசுபதின் முன்றூந்தினம்வந்தெகிரந்ததறறைப்பிரதோடத்தின்

இ-பு அறுபத்துநாலு இருவிலையாடல் செய்தருளினவரும் மீனாட்சியம்
மையின் மணவாளருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அடிமைபூண்டு பாம
சிவன் விருப்பமுறத்தக்க பிரதோஷகாலந்தோறும் தேவநீரன்பூசை செய்
தது போலப்பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்ற பலநாள்களில் ஒருநாள் திர
யோதசிதினம்வந்தது அந்தத்தினத்தின்பிரதோஷகாலத்தில்-எ-று

ஆலவாயினரன்றன்னை யரசன் வழிபட்டலர் தூவும்
வேலைவளவன் முதல்பகை வேந்தரமர்க்கு மேலினான்

ரோகையோடு தூதர்வா வுவாநீர்க்கடலினெலியெழுந்து
ஞாலம்புகழுந்தமிழ்மதுரை நடுங்கவாசனுருத்தெழுந்தான்

இ-பு திருவாலவாயில் வீற்றிராநின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளை இந்தப்பா
ண்டியராசன் ஆராதனைசெயதுமலரால் அருச்சிக்கும்போது சோழராஜன்
முதலாகியபலதேசத்துமன்னவர்கள் பகைகொண்டுபோர்செய்ய வந்தார்க
ளென்று தூதர்கள் ஓலைகொண்டு வரபர்வகாலத்துச் சமுத்திரவோசைபோ
லொருபேரோசையுண்டாகிப் பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் புகழும்படியானத
மிழ்நாட்டிலுள்ளமதுரையிலிருப்பவர்களெல்லாரும்பயந்து நடுங்கவேபா
ண்டியராசன்கோபித்தெழுந்தான்-எ-று. ஆலவாயென்பதுசொக்கநாதர்வீ
ற்றிருக்குர் ஆலயத்தின்பெயர் சயி

கொன்றையங்கண்ணிக்கடவுள் பூசனையுமுடித்திலமென்பதுகுறியான்
கன்றியமனத்தன்சேனைகாவலனாக்கதுமெனவம்பின்களென்றுங்
குன்றுறழ்மணிக் தேர்பண்ணுதிவலவ கொணர்திரீயென்றென்றுங் கூறிச்
சென்றனன்கொழும்பொற்கோயில்வாய்கடந்துவீதிவாய்ச் செல்கின்றவே

இ-பு கொன்றைப்பூமாலையணிந்தபரமசிவனுடையபூசனையைமுடித்தி
லேமென்பதையுங்கருதாதவனாய்க்கொதிப்புள்ளமனத்துடன்சேனாதிபதி
களைப்பார்த்துநீங்கள்சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுவினாவாகவாருங்களை
ன்றும்தேர்ச்சாரதியைப்பார்த்துநீதேனாப்பூட்டிக்கொண்டு வாவென்றும்
சொல்லிப்புறப்பட்டிச்செழுமையுள்ள பொன்னாற்செய்யப்பட்டதன் ஆசா
ரவாசல்கடந்து விதியினிடத்திற்செல்லும்போது-எ-று. சக

மந்திராகிழவன்மாபெலவேந்தன் வாதனைப்பூசனைபுரிதல்
சிந்தையினெண்ணிநாற்படைசூழச்சேனைகாவலரோடுஞ்சென்று
தந்திரமிரியப்பொருதுகெம்பியனைத்தருக்கறப்பிணித்தனன் கொணர்ந்து
செந்தமிழ்மாதன்றிருமுனம்விடலுஞ்செழியர்கொன்வாளினாற்றடிந்தான்

இ-பு இவ்வரசன்சிவபூசையையும்மத்தியில்நிறுத்திவிட்டுயுத்தஞ் செய்
யப்புறப்பட்டதுதெரியாமல்அவனுடையமந்திரியானவன் பகைவர்போர்
செய்யவந்திருக்கிறார்களென்பதைக்கேள்விப்பட்டவுடன்இப்போதுநம்மு
டையராசன்சிவபூசைசெய்துகொண்டிருப்பதினால் இந்தச்சேதியை அவ
ருக்குத்தெரிவித்தால்சிவபூசைக்குவிக்கினமாகும் ஆதலால் நாமேபோய்ப்
போர்செய்து சயம்பெற்று வருவோமென்று மனதிலெண்ணிக் கொண்டு
(தேர்-யானை-குதிரை-பதாதிளன்கிற)நாவகைச்சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவா
ப்படைத்தலைவர்களோடுமீப்பாய் எதிரியினுடையசேனைகளெல்லாம் ஓடி
ம்படிபோர்செய்துசோழராசனைஇறுமாப்புக்கிடக்கட்டிக்கொண்டுவந்து

செவ்வியதமிழைவிர்த்திசெய்தபாண்டியனெதிரில்விட அவ்வரசனைத் தன்
வாளினுற்றொன்றான்

சஉ

அடையலர்ச்செகுத்தசெருக்கினுற்றென்னனாலவாயரன்றிருப்பூசை
யிடையினிற்றணந்தேமுடித்திலமென்ப தெண்ணிலனெல்லியினயினி
மடைவளஞ்சாரப்பவருந்தினுனந்தமடமையான்மறுமையிற்போகத்
கடைசெலவருந்தாதிடையினிலென்றார்கருவியாற் களத்தினின்மடிந்தான்

இ-பு. பகைவனாக்கொன்றஇறுமாப்பினுல்பாண்டியனுனவன்திருவால
வாயில்வீற்றிருக்கும்சொக்கனாதர் திருவாராதனையமத்தியில்நீங்கி நிறை
வேற்றவீலையேயென்பதைநினையாமல் இராப்பொழுதில் ஆறுஉருகியுங்
குறையாமல்வாய்க்குஇனிமையைத்தரத்தக்கதாக அன்னம்உண்டான் அந்
தஅறியாமையினுல்மறுபிறப்பில்பூர்ணயுகடனிருந்துபோகக்களை அனுப
விக்காமல்நடுவதுபாதிபிலேதானே பகைவருடையஆயுதத்தால்போர்க்கள
த்தில்இறந்தான்-எ-று

சஉ

அன்றுமிக்குமானந்தவேல்வழுதிக் காரம்பெற்றகுமரனுதித்துக், தன்
நிருத்தாதைசெய்கைபோற்றாநுந்தரியலர்ச்செகுத்தனமென்னும் வென்றி
யிற்கனித்துத் தாதையோடயின் றுவினையெனான்றியில் கொடுகழித்தான்
னென்றுபட்டுளவாந்தீமையாலின்னவறுமையார் துயர்க்கடல்குளித்தான்

இ-பு அந்தநாளிலுமிந்தப்புத்திரன்வேலாயுதத்தையுடைய அந்தப்பாண்
டியனுக்குப்பெறுதற்கரியபுத்திரனாய்ப்பிறந்துசிறப்புள்ள தன்தகப்பன்செ
ய்கைபோலத்தானும் பகைவனாக்கொன்றோமென்கிற வெற்றியால்மமதை
யடைந்துசொக்கநாதர்பூசை நிறைவேறுமையால்தீவினைவந்து சம்பவிக்கு
மென்பதையென்னாமல்தகப்பனுடன் அன்னம்உண்டு நித்திராசெய்து
இராப்பொழுதுகழித்தான் இவ்வாறுபழமையாய் வருகின்றபாவத்தினுல்
இத்தன்மையுள்ளதரித்திரமாகிய துக்கசமுத்திரத்தில்முழுதினான்-எ-று

மற்றிவன்றாயுமநகவாள்வழுதி மனைவியாய்வாழுமுற்பவத்தின்
வேற்றிவேன்மன்னன்பன்னியராய் வேறுளமடவியர்க்கெல்லாம்
குற்றமேபுரிந்துதீவிடமருத்திக் கொலைபுரிபாவமேயிவளைப்
பெற்றநாளந்தமுதலேவாய்ப்படுத்திப் பெய்வளையுயிர்கவர்ந்ததுவே

இ - பு. இவ்வாறுதுக்கசாகரத்துள் அமுந்திய இவள் தாயானவளும்
வாளாயுதமேந்திய அந்தப்பாண்டியராசன் மனைவியாய் வாழ்ந்துகொண்
டிருந்தமுன்பிறப்பில் வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அவ்
வாள்மனைவியர்களாகிய மற்றுமுள்ள மாதர்களுக் கெல்லாம் குற்றங்க

னைபேசெய்த கொடியதாகிய விஷமிடிகொலைசெய்தபாவமானதே இ
வனைப்பெற்றநாளில் அந்தமுதலைவாயில் ஆகப்படச்செய்து அவளுடைய
பிராமணனைக கவர்த்துவிட்டது-எ-று. சரு

வேறு.

ஆதியம் பரமனை யருளிஞழியை
காதலின் முற்பவம் வழிபடாக்கலா
வேதனை வறுமையான் மெலிந்துமிப்பவக்
கேதமோ டிபுபலி யெடுப்பரின்சொலாய்

(இ-பு) இனியசொல்லை யுடையவளே ஆதியாகியபரமசிவனை கிருபை
க்கடலை முன்பிறப்பில் அன்புடன்பூசைமுற்றச்செய்யாமையால் சமபவி
த்தவேதனை வையக்கருகின்ற தரித்திரனால் வருந்தியும்இப்பிறப்பில் துன்ப
த்துடன் பினகூதையெடுக்கின்றார்கள்-எ-று. சரு

மல்கியசெல்வமும் வளனுமைந்தரும்
பல்கியகிளைஞரும் பழுக்கவாமுநர்
நல்கிய கிரீசனை நாளு நாடியே
யலகலிற் பவந்தொறு மருச்சித் தேக்தினார்

(இ-பு) நிறைந்தசெல்வமும் வளப்பமும் புத்திரர்களும்மிருந்த சுற்றத்
தாரும் செழித்திருக்கும்படி வாழ்கின்றவர்கள்மேற்சொல்லியவைகளையெ
ல்லாம் அருளிச்செய்கின்றகயிலாசபதியைநாள்தோறு மனதில்தியானஞ்
செய்து குறைவில்லாத சநநங்கள்தோறும் அருச்சனைசெய்து துதிசெய்ய
ப்பெற்றவர்களாம்-எ-று. சரு

வேறு

மறையு மங் முமாசில் புராணமுஞ்
செறியு மாகமுழங்கின்று செப்புமாற்
பொறிவி னல்வினைபோக்கிமெய் வீட்டின்ப
மறியல்கு மானடியென்னவே

இ-பு, அந்தச்சிவபூசையின் பலஞனதுஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்க
த்தக்க தீவினையைநீக்கி உண்மையாகியமோகூத இன்பத்தை அறிந்து ஆநந்
தம் அடையும்படி பரமசிவனுடைய திருவடியைத்தருமென்றுவேதங்களு
ம் குற்றமில்லாத பதினெண்புராணங்களும் பொருத்தியிருபத்தெட்டா
கமங்களும் ஒன்றுக்கொன்றுமாறுபடாமல் நின்றுசொல்லுகின்றன-எ-று

சொன்னவிப்பர தோடத்திற்கித்துணை
மன்னு மாண்மியம யாதெனின் மாறுகேள்

கண்ணல்வேளை யெரித்தநங் கண்ணுத
லின்னதாயர சனி முகத்தினே

இ-பு சொல்லிய இந்தப்பிரதோஷத்துக்கு நிலைபெற்ற இவ்வளவுமகத்
தவம் உண்டானதென்னவென்றால் அந்தணமாதேசொல்லுகிறேன்கேள்
கரும்புவிஸ்ஸையுடையமன்மதனை யெரித்தநெற்றிக்கண்ணையுடைய நம்மு
டையபரமசிவன் இத்தன்மையுள்ளதாகிய பிரதோஷகாலத்தில்-எ-று. சக

வேறு.

விண்டலமளக்கும் வெள்ளிவேதண்டத் தாதிதன்வியனெடுஞ்சிகரத்
தெண்டிசாமுகமு மிருள்கெடவிமைக்க வெழுந்தபேராலயமன்றின்
அண்டநாயகிகண் திவந்தெழிலரிமா சைனத்தினித் தவீற்றிருப்பக் [றுக்கி
கொண்டலினிறந்தோன்கொண்டலினுருமிற் குடமுழா ககுடங்கையின்மு

இ-பு, ஆகாயத்தை யளக்கும்படியானகயிலாசகிரியில் விசாலமுள்ளதா
ய் உயர்ந்திருக்குஞ் சிகரங்களையுடைய அஷ்டதிக்குகளி னிடத்திலும் இரு
ள். கெடும்படி பிரகாசிக்கஒங்கிய விசாலமாகியதம்முடைய ஆலயமாகிய ச
பையில் பார்வதிதேவியார்நோக்கிச்சந்தோஷித்து அழகுள்ளசங்காசனத்
தில்வீற்றிருக்கவும் விஷ்ணுஇடிமுழக்கம்போலக் குடமுழாவென்னும்வா
த்தியத்தைத் தன்னுடையஉள்ளங்கையினால் முழங்கவும்-எ-று. ௧௩

தும்புருவோடு நாரகர்பாடப் புரந்தரன்கதியினிறகூட்ட
அம்புயமடந்தை தோரியவனிதை யாகியேமகரயாழ்தடவ
வம்பணிமுலையிற் கோடுறத்தமுவி மாடகமலர்க்கையான் முறுக்கி
யம்பவளத்தின் வாய்மலாதிநந்து நாமகனமுதப்பாட்டயர

இ-பு. தும்புருநாரதர்கள் இசைபாடவும் அதைத்தேவேந்திரன்சதி யிற்
கூட்டவும் திருமகளானவள் ஒத்துப்பாடுகின்றமகளிர்போல மகரவினை
வாசிக்கவுமச ரஸ்வதிகச்சணிரந்ததன்னுடைஸ்யதனங்களினிடத்தில்வினை
த்தண்டுபொருந் தும்படி சார்த்திக்கொண்டுசெந்தாமரைமலர்போன்ற நக
யினால்முறுககாணியைமுறுக்கி அழகியபவளத்தையொத்தவாபைத் திறந்
து அமுதம்போல மதுரமுள்ள இசைபாடவும்-எ-று. ௧௪

அவனியையின் றனிரிஞ்சரோர்பதின்மர்க்காதியாஞ்ச தூர்முகவிசிரிஞ்சன்
புவனிவானுலகஞ்செவிசெவிடெறியப் பொற்கரத்தாளத்தைச் சதியிற்
சிவனுடைநடத்துக்கிசையவேதாக்கத்தேவர்களனைவருமேத்தத்
தவளவெண்ணீற்றோளளவில்பல்கோடிதபனரினுரு வெடுத்தாடும்

இப்பூலோகத்தைச் சிருட்டித்த பத்துப்பிரமகளுக ஆவவானச
பிரமதேவன் பூலோகத்திலுள்ளவாகளுக்கும் தேவலோகத்திலு

ள்ளவர்களுக்கும் காதுகள்செவிபெடும்படி அழகியகைத்தாளத்தை தாள
க்கிரமப்படி சிவனுடைய நடனத்துக்கு இசைவுபெறத்தாக்கவும் தேவர்க
ளெல்லாருந் துதிசெய்யவும் வெண்ணைவிறமுள்ள வீழுகியணிந்திருக்கும்
பரமசிவன் அளவில்லாத பலகோடிசூரியர்கள் போலத்திரு வருவங்கொ
ண்டு தாண்டவமாடும்-எ-று. ௫௨

விண்ணுவேமுதலாக் தேவர்களெவரும்விதுவுறைசடிவலவானவன்றன
றண்டலினிருத்தங் காணியவேகுந்தன்மையாலன்னவ ரெல்லா
மண்டுநீருலக மாதியஞ்சுடனா வழிபடுபூசனைதமதாய்க்
கொண்டுநின்றவப்ப ஒன்றுநான்மறையுங் கூதுமாகமங்களுங்கூறும்

இ-பு, விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாரும் சந்திரன்பொருந்திய ச்
டாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனுதசகாணந்த நிருத்தத்தைத்தரிசிக்கச்செ
ல்லுந் தன்மையால் அவர்களெல்லாரும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தஇந்தவுலகத்தி
ல்ஆறியாகியபரமசிவனை ஆராதனைசெய்யும்பூசனை தங்களுடையதாகக்கொ
ண்டு எந்நாளும்மகிழ்ச்சி அடைவார்களென்று நான்குவேதங்களுஞ்சொல்
லுகின்றன அவ்வாறேஇருபத்தெட்டு ஆகமங்களுஞ்சொல்லுகின்றன-எ-று

அன்றியுமடமாய் நின்வயினுதித்த வரும்பெற்றகானேவேதியன்றான்
சென்றிடுமும்மைப்பிறப்பின்வேதியருட் செல்வமிக்குடையனாயிருந்துங்
கன்றியவுலோபஞ் சிந்தையைக்கவற்றக் கைவிரித்தெவரளித்தாலும்
நன்றெனவேற்றவளநிதியோடு நாடொறும்பாவமுமீட்டி.

இ-பு, இதுவுமல்லாமல்உன்னிடத்திற்பிறந்தஇந்தப்பிராமணப் பிள்ளை
யானவன் முன்பிரப்பில்பிராமணகுலத்தில்மிசூந்தசெல்வமுடையவனாயி
ருந்தும் கொடி தானலோபகுணமானது தன்மனதைப்பிடிப்பல்லால்(தன
க்குள்ளதைவைத்துக்கொண்டுண்ணாமல்)எவர்கள் கொடுத்தாலும்கைவிச
த்துத் தானமாகவாங்கிக்கொள்ளும்பொருளுடனேபாவத்தையும்நாஸ்தோ
றும்' சோத்து-எ-று.* புண்ணியவான்களுடையசொத்துவாங்கலாம் பாபி
களுடையசொத்து வாங்கலாகாது. ௫௩

வாழ்நானகத்துளொருபகலேனும் வறியவர்க்கிட்டுனொதொழிந்த
பிழையால்வறுமைபபிணிபிடித்தகந்தப் பிறப்பினிலின்னண முழன்றான்
போழிளமதியமுடித்தசேகரனைப் பூசனைபுரிவனோன் மைந்தர்க்
கூழுறுவறுமை பரிதிவானவன்முன்னொள்ளிருட் பிழம்பெனவொழியும்

இ-ள். இவ்வாறுவாழ்நாளில் தன்னீட்டில்வருகின்றயாசகருக்கும்ஒரு
நாளாவதுபிட்சையிட்டுண்ணாதசூற்றத்தினால் வறுமைநோயடைந்துஇந்த
ப் பிறப்பில்இவ்விதமாகவருத்தமடைந்தான் ஒருகலையாகிய இளஞ்சந்திர

நேயணிந்த திருமுடியையுடைய பரமசிவன் சனிப்பிரதோஷத்தில் பூசனை செய்வார்களானால் இந்தப்புத்திரர்களுக்கு ஊழினால் நேரிட்கருக்கிர வறுமை நோயானது சூரியனைக்கண்டயிருந்த இருட்கூட்டம் நீங்குவதுபோல நீங்கிவிடும்-எ-று. (நாடு)

இவ்வண்ணமுரைத்த முனிவான் மொழியையின் பொதிவிருப்புறங்கேட்டான், கவ்வண்ணமெல்லா மனக்கொடுமகிழ்வுற்றன்னை வளின்ன நாமந்த வெவ்வினைய நுந்தரு னியுடன்கேட்டகதையெல்லாம் விளம்புவனென்னாச் செவ்வண்ணவேணிச் சூதமா முனிவன் றெருளுறச் செப்பினனன்றே

இ-பு, இப்படியாகச் சொன்ன முனிவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமும் இன்பமும் உண்டாகக்கேட்டு அம்முறைமைகளையெல்லாம் மனதில் அறிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அந்தம் பிராமண ஸ்ரீயானவள் தீவினை யொழித்த அந்த முனிவனிடத்தில் மேலுமேலும் கேட்டகதையெல்லாஞ் சொல்லுகிறேனென்று செம்மைநிறமுள்ள சடையையுடைய சூதமுனிவரானவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகும்படி சொன்னார்-எ-று. (நாடு)

ஆறுவது- சத்தியாதனன்,
பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ லிருத்தம் - நடன

சிவமயம்.

வழுவது.

பிரதோஷபூசைம்கிமை அத்தியாயம்

மன்னியகற்பினருந்தியனைய மடவாலுமையவள் கேட்டுத் தன்னிருகாம முச்சிமேற்குவியத்தவமுனிமலரடி காழ்த்து பன்னகாபரணன் பூசனைபுரியும்படியெல்லா மடியனைன்றிய

நின்னருள் புரிந்துவாய்மலாதிற்றது நிகழ்த்தெனநெடுந்தவ னுரைத்தான் இ-பு. நிலைபெற்ற கற்பினையுடைய அருந்ததியையெழுந்த பதிவிரதாபா வத்தனை வரலாறு உடைய உமையென்னும் பெயருள்ள பிராமண

புரியானவன் முனிவர்கொல்லியதை - யெல்லாங் கேட்டுத்தன்னுடைய இரண்மிகைகளையும் உச்சியின்மேல்குவித்து வைத்துக்கொண்டு நமஸ்கரித்து அந்தமுனிவருடையதாமரைமலர்கள் போன்றபாதங்கடில்சேவித்துப் பரமசிவனுடைய பூசைசெய்யுங் கிரமமெல்லாம் அடியேன் தெரிந்தகொள்ளும்படி கிருபைசெய்து உம்முடைய திருவாய்மலர்ந்துசொல்லுமென்றாள்-எ-று, (க)

வேறு.

திங்கடோறுங் குறையாது திகழ்மிரண்டு பக்கத்துக் கங்குன்முகங்கள் பன்மூன்றாந் தினத்துவந்த காலமெலாம் பொங்குந்தூய புனலாடிப் பகற்போதுண்டி பொருந்தாம லங்கண்மாலேப் போதுவர வலர்கம்பலத்தின் விதானித்தே.

(இ-பு.) வாதந்தோருங் குறையாமல் விளங்குகின்றஇரண்டுபக்கத் துப்பதின்பூன்றாந்ததியில் பிரதோஷம்வருகிற காலமெல்லாம்மிகுந் தபரிசுத்தமாகியநீரில் ஸ்நாநஞ்செய்து பகற்பொழுதில் ஆகாரங்கொ ள்ளாமல் அந்நாளில் மாலேப்பொழுது வருகிறகாலத்தில் பிரகாசிக்கு ன்றபலவிதசித்திரங்களெழுதிய சிவப்புப்புடைவையினால் மேல்விதா னங்கட்டி-எ-று, இரண்டுபக்கமாவது பூர்வபக்கம் அபரபக்கம் என் பவைகளாம்பந்தல்போட்டு அகற்குள் மேல்விதானங் கடங்கிறது மு றைமையாதலால் விதானித்து என்று சுருக்கிச்சொன்னார்-எ-று, (உ)

புனிதமணிமண் டபம்புகுந்து புரிநூற்கும்ப மண்டலங்கண் முனிவில்விதான முறைபிறழா தியற்றிக்குரவன் மொழிபேணி நனிசேர்சைவா கமவிதியும் புராணவிதியு நான்மறையி னினியவிதியு மலைவுபடா தொன்றும்விதியி னியல்போர்ந்து,

(இ-பு.) இப்படியாகப் பந்தல்போட்டு மேல்விதானங்கட்டிபரிசுத் தமான அழகிய மண்டபத்தில் பிரவேசித்துக்கும்பங்களுக்கு நூல்கற் றிமண்டலங்கள் குற்றமில்லாத சாத்திரமுறைக்கு மாறுபடாமல்ஏற் படுப்திக் குருசொல்லிய உபதேசமொழியைவிரும்பி சைவாகமவிதி யும்புராணவிதியும் இனியதாகியவேதவிதியும் ஒன்றுக்கொன்றுமாறு படாமல் சரியொத்திருக்குமுறைமையை யுணர்ந்து-எ-று. (ங)

ஐந்துபுலனுமொருவழியே நிறுவிமனத்தி னழுக்ககற்றிச் சிந்தையாரப் பாவித்து வாயாற்றிருமந் திரஞ்செப்பி முந்துகாத்தா லலர்முதல வழிபாடொண் முறைமுடித்துக் கந்தமலரும நாற்றமும்போ லபேதமாய் கருத்தினையு,

(இ-பு.) ஐம்புலன்களையொருவழிப்பட நிறுத்திக்காமவெருளியை நீக்கிச்சித்தத்திற் பொருந்தப்பாவித்து வாயினால் பஞ்சாசுரத்துதச்

சொல்லிமுந்தியகைகளினால் மலர்கள்முதலாகிய சோடசோபசாரபூ
சைசெய்துபூவும்அதன்வாசனையும்பேதமில்லாமலிருப்பதுபோலபே
தப்படாதகருத்தையுடையவனாய்-எ-று. (சு)

வெற்புக்களையன் றிருமயிலை மின்னிற்பொலியு மேனியனே
யற்பமருங்கிற் கிடர்செய்யு மணிபூத்திருக்கு முலையனே
கற்புக்கரசி தனைச்சந்திர கலையார்மேகக்கருங்குழலைப்
பொற்புக்கழகு தரும்வதனப் பொலம்பூங்கொம்பிற் பொலிவானே

(இ-பு.) மலையனையன் புத்திரியாய் மயில்போலச்சாயலையும்மின்ன
லைப்போலப்பிரகாசிக்குந் திருமேனியையும் சிறியமருங்குலுக்கும்நு
ன்பஞ் செய்யத்தக்கதாய் அழகுக்கொண்டிருக்குந் தனங்களையும் பதி
விரதாதருமத்துக்கு ஆரசியென்று சொல்லத்தக்கதன்மையும் சந்திர
கலையென்கிறஒருவித ஆபரணந்தங்கிய கரிய அளகத்தையும்அழகுக்கு
அழகினைத் தருவ்காகியதிருமுகத்தையுமுடைய பொன்கொம்புபோ
லவிளங்கும்பார்வதிதேவியானா-எ-று, (ரு)

வாமபாகக் தருசித்துவழிபட்டேத்தி மணித்தவிசிற்
காமனாக் மடலைசெய்த கனலிவழங்கு கட்கரும்பைப்
பூமனார்-தஞ்சிரங்கமழும்புலவையொழிப்பப்பொற்கொன்றைத்
தாமநாற்றத் திசைகமழு மணிமார்புடைய தனிப்பொருளை

(இ-பு.) இரத்தினங்கள் பதித்த ஆசனத்தில் பரமசிவனுடையஇடப்
பாகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அருச்சுனையுடன் ஆராதனைசெய்து
மன்மதனுடைய சரீரத்தை நீறுசெய்த தீயைவழங்கிய நெற்றிக்கண்
னையுடையவராய் அடியார்களுக்குக் கரும்புபோலிருக்கும் கடவுளை
ப்பிரமதேவனுடைய தலையினின்றும் நானுகின்ற புலால்நாற்றத்தைநீ
க்கப்பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமலையின்வாசனையானது அஷ்ட
திசைவரைக்கும் யரிமளிக்கும்படி அணிந்திருக்கும் அழகியமார்பை
யுடையஒப்பற்ற பரம்பொருளை-எ-று, (சு)

வெள்ளிமலையின் மாணிக்க வெற்புவருதல் போல்விளங்கும்
பள்ளியுரக மால்விடையிற் பவனிபோதும் பரஞ்சுடனாத்
துள்ளிமதியோ டிகலியலை துளும்புங்கங்கைச் சடையானைப்
புள்ளியிளமான் கன்றுகளும் புண்டரீகத் கரத்தானே.

(இ-பு.) வெள்ளிமலையின்மேல் மாணிக்க மலைவருவதுபோலவிளங்
குகின்ற சர்ப்பசயனத்தின்பள்ளிகொள்ளும்விஷ்ணுவாகிய ரிஷபவாக
னத்தில் பவனிசெல்லுகின்ற பரஞ்சுடரும் சந்திரனுடன் பகைத்துத்
துள்ளி ஆலைகள் துன்பிக்கொண்டிருக்கும் கங்கையை அணிந்த சடை

யையுடைய வரும் இளமையாகிய புள்ளிமான் கன்றுவிளங்கிக்கொண்
டிருக்கும் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களையுடையவரும்-எ
வாங்குமலைநீர் வாரிதியு மலையுநிலனு மற்றெவையுந்
தாங்குபுயங்க னுபுரத்தின் மறைநின்றிறைக்குந் தாளானே
வீங்குபுணரி யாலால விடமுண்டிருண்ட களத்தானே
யோங்குசிகைமுத் தீயென்ன வொளிருங் முழுமட் படையானே

(இ-பு.) உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநீரையுடைய சமுத்திர
த்தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும்
தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடனே வேதமாகிய சிலம்புகள் சக்தித்துக்கொ
ண்டிருக்குந்திருவடிகளையுடையவரும் நீர்மிசுந்த சமுத்திரத்தில் உ
ண்டாகிய ஆலகாலவிஷத்தை உண்டு கறுத்தகமுத்தினையுடைய வரும்
ஒங்குகின்ற சிகையினையுடைய முத்திபோல ஒளிருகின்ற சூலாயுதத்
தையுடையவருமாகிய பரமசிவனை-எ-று, (அ)

அன்பினிருத்திச் சிவாகமத்தி னமைவிற்கருப்பூரத்தீப
மின்பநிறைக்கு நறுந்தூப மியாவுங்குறையா தினிதமைத்து
நன்பொன்மலர்த்தார் முடித்தசடை நாதன்றுணைத்தாள் வழிபட்டாற்
றுன்பயில்லை யார்மாட்டு மென்றுசுருதி முறையிடுமே,

(இ-பு.) அன்புடன் ஆசனத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணிச்சிவாகமத்
திற்சொல்லியிருக்குமுறைமைப்படி கர்ப்பூரதீபமும் நல்லவாசனையை
த்தருகின்ற தூபமும் மற்றஎல்லா வுபசாரமுங்குறைவுபடாமல் இனி
தாகச் செய்து நல்லபொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமா லேயை அணி
ந்தசடையையுடைய பரமசிவன் இரண்டு திருவடிகளையும் ஆராதித்தால்
யாவரிடத்திலுந்துன்பயில்லையென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. எ

வேறு,

இத்திற மிருவரு மியற்றுவா ரெனிற
றெத்திண ரிதழியான் றெண்டுபூண்டிடும்
பத்தியின் முன்னவன் வறுமை பாழ்படுஞ்
சத்திரத் திளவலுந் தரணி காக்குமோ.

(இ-பு.) இப்படியாக இந்த இரண்டு பேரும் பிரதோஷகாலத்தில் பூ
சைசெய்வார்களானால் கொத்தாகிய கொன்றைப்பூமா லேயணிந்த கயி
லாசபதியின் அடிமைத்திறம்பொருந்திய பத்தியினாலே மூத்தவனு
டைய தரித்திரமான துபாழ்பட்டுப்போம் இனையவன் அரசனாகி ஒரு
குடையின் கீழிருந்து பூலோகத்தைக்காப்பன்-எ-று.

வேறு.

என்ன முன்ன மெழுந் திறைஞ்சினர்
முன்ன முன்னிய வேகை முற்றுந்
அன்ன நின் னடியே மருந்துய
ருன்ன லேகடவயந்த வாழ்ந்தனம்,

இ-பு. இவ்வாறு முனிவர் சொல்வதற்கு முன் அவர்களெழுந்து வணங்கினவர்களாய் எங்களுக்குத் தாயையொத்த மகானுபாவனோ உம்மால் நாங்கள் முன்னாலே கருதிய மகிழ்ச்சிபொருந்தவும் அடியேங்களுடைய அருமையாகிய துயரமானதொழிந்து போகவும் தீவினையினின்றும் பிழைத்து வாழ்வை யடைந்தோம், எ-று, யக

எ று ரன்பி னிரங்கி மாமுனி
ந று கென்று நயந்து மைந்தர்பாற்
றன்று ணெஞ்சுக ணுச்சி சாத்தியே
குன்று மந்திர மூலங் கூறினான்,

இ-பு, அன்புடனே இவ்வாறு சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டமுனிவரானவர் கிருபைவைத்து உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகக்கூடவெதன் று ஆசீர்வதித்து அந்தப்புத்திரர்களுடைய சிரசிலும் நேத்திரங்களிலும் இருதயத்திலும் தம்முடைய பாதத்தை வைத்து அழிவுபடாதமூலமந்திரத்தை உபதேசித்தார்-எ-று, யஉ

கேட்டார் வல்வினை வேரோடே கெட
லுட்டா நல்வினை மேலு மேலங்கிடச்
சேட்டார் மைந்தர்க டேசிகன் பதஞ்
சூட்டா நின்றனர் பின்னுஞ் சொல்லுவான்

இ-பு, அவ்வாறு முனிவருபதேசித்த மந்திரத்தைவலியுதிவினைகள் ஆணவமலத்தூடன் கெடவும் ஆகாமிய மேறச்செய்யாதநல்வினைமேன்மேலும் விரத்தியாகவும் கேட்டுக்கொண்டு இளமைப்பருவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரர்கள் ஆசாரியராகிய முனிவருடையபாதங்களைத் தொழுதார்கள் அவர்கள் தொழுதவுடன் முனிவர்பின்னுஞ் சொல்லுகின்றனர்-ஈ-று, யங

வேறு,

வல்லமறையோன் மதலேகசி விரதனெனவு மணியயிரக்
கல்லிற்றிரடோ ளரசிளங்கோக் காளைதரும் குத்தென்னுஞ்
சொல்லக்கடவ துலகமெனச் சொல்லி முகமன் பலவியமபிக்
செல்லறவிர்த்து மகிழ்வேடுங் குமரர்தம்மைச் செல்கென்றுன்

(இ-பு.) வல்லமையையுடைய பிராமணபுத்திரனைச்சிவிரதனென
வும் அழகிபவயிரக்கல்லைப்போலப்பலமுள்ளதாய்த் திரண்டதோளை
யும்இளமைப்பருவத்தையுமுடையராசகுமாரனைத் தருமகுத்தனென்
றும் உலகத்தார்சொல்லக்கடவொன்று பெயர்கூறி அன்றியும்உபசார
வார்த்தைகள் பலவாகச்சொல்லித் துன்பத்தைநீக்கி மகிழ்ச்சியுடன்
அவ்விரண்டுபுத்திரர்களையும் போங்கொன்று உத்தரவுகொடுத்தார்
எ-று. தருமகுத்தன் என்பதற்குத் தருமத்தைப்பாதுகாப்பவன்னென்ப
பொருள்கொள்க

வேதமுனிவன் விடைகொடுப்ப விளங்குகுமாரரிருவோரும்
போதமுறுதந் தாயருடன்மனையிற்புகுந்துபுரமெரித்த
நாதன்றன்னை நிசிமுகத்தினாளுநாளும் விசேஷதமாய்ப்
பாதகமலந்தொழுதேத்தி வழிபாடனைத்தும்பண்ணியே

(இ-பு.) வேதங்களுணர்ந்த முனிவரானவர் உத்தரவுகொடுப்பவி
ளங்குகின்ற இரண்டுபுத்திரர்களும் தெளிவுபெற்ற தாயாருடன்வீட்
டிவந்து திரிபுரதகனஞ்செய்தபரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில்நா
ளுக்குநாள் விசேஷமாய்ச் சோடசோப சாரத்துடன் பூசைசெய்துப
ரமசிவனுடையதிருவடித்தாமகைகளைவணங்கி-எ-று யரு

திங்கொளாருநான் கிவ்வாறுசெல்லச்செல்வரிருவோரிற்
பொங்குபுரிநூற் சிவிரதன் புனிதநதியிற்புனலாட
அங்கனொருசா ரோகுதலுந்தெண்ணீர்பொருதவகன்கனாவாய்க்
கொங்கைக்குவமை சான்றதொரு குடத்தினிதியங் கண்ணுற்றான்

(இ-பு.) இவ்வாறு நாலுமாதஞ்செல்ல அந்தப் புத்திரர்களிருவரி
ல்பூணூல்விளங்கு மாற்பிளையுடையசிவிரதன் அவ்விடத்தில் ஒரு
புறத்திலுள்ளபரிசுத்தமான நதியில்தீர்த்தமாடச் சென்றான் அப்படி
செல்லவும்தெளிந்த அலைநீர் மோதுகின்ற கரையினிடத்தில் மாதர்க
ள்கொங்கைக்குஒப்புள்ளதான ஒருகுடத்தில்திரவியமிருக்கக்கண்டான்
ஒகையொடுநான்மறைவல்லோ னுருதபொருள்கண்ணுற்றிடலும்
பாகைவிரவு மொழியுமையாள் பங்கன்பூசைப்பலனென்றே
தோகைபாகன் புகழ்பாடித் தோளிற்சுமக்குங் குடநிறைந்த
நகையோடு மனையகத்தினெய்தித்தாயர்க்கிதுசொன்னான்

(இ-பு) தான்கண்டறியாத திரவியத்தைக்கண்டவளவில் பிராமணப்
பிள்ளையானவன் சந்தோஷத்துடன் வெல்லப்பாகிளையொத்தமதரவ
சனமுள்ளபார்வதிதேவியாளை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனைப்
பூசித்தலால் கிடைத்தபலனிதுவென்று அவருடைய புகழையெடுத்

துப்பாடித்தோத்திரஞ்செய்து பொன்னிறைந்த அந்தக்குடத்தை யெ
டுத்துத்தோளில் வைத்துக்கொண்டு வீட்டில்வந்து தாயாருக்கு இந்த
வார்த்தையைச் சொன்னான்-எ-று, யௌ

அன்பர்க்கெளியன் வெள்ளிமலையமர்ந்த முகஸ்வனருள்பேணி
யின்புற்றியற்றும் பூசனையி னெய்தபயன் காணி துவென்ன
துன்பக்கடலி னழுந்துமுமை தூயபுதல்வன் சொற்கேளா
என்புற்ற ரிகி யகங்குளிர்ந்த கிளைபான் முகம்பார்த்தி து சொல்வாள்

(இ-பு,) அன்பர்க்கெளியவரும் வெள்ளிமலையில் வீற்றிருப்பவரு
மாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளை விரும்பி இன்பம்பொருந்திச் செய
யும் பூசனையினல் அடையும் பலன் இதுவென்று பரிசுத்தனாகிய தன்பு
த்திரன் சொல்லியவார்த்தையைக்கேட்டு முன்னதுக்காகரத்தில் அழுந்
திய உமையென்னும் பெயரையுடைய தாயானவள் எலும்புநெக்குவி
ட்டுருகி மனமகிழ்ச்சியடைந்து அந்த இளையபுத்திரன் முகத்தைப்பார்,
த்து இந்தவசனஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று, யஅ

மைந்தர்நீங்களிருவீரு மாழைபகிர்ந்துகொண்மினென
தந்துங்கழையும் பொருட்களிற்றுக் கழற்கால்வேந்த ன்றிருப்புதல்வன்
அந்திவண்ண னளித்த தீதவற்கேயெமக்கு மவனளிக்கும்
புந்தியவவமொழிகென்னுத் தாயர்த்தொழுதுபுகன்றோ

(இ-பு,) புத்திரர்களே நீங்களிருவரும் இந்தத்திரவியத்தைப்பங்கி
ட்டுக்கொள்ளுங்களென்று சொல்ல கட்டுத்திரியையும் குத்துக்கோலை
யும் முறிக்கத்தக்க யானைகளையுடைய வீரகண்டைகட்டிய காலினனாகி
யராசுபுத்திரன் சொல்லுகிறான் தாயே இது பரமசிவன் என் தமையனுக்
கு அருளிச்செய்த தாகையால் அவருக்கேயுரியதாம் எனக்கும் அந்தக்க
டவுள்கிருபை செய்வார் உன்மனதிலிருக்குந் துயரத்தை நீங்கென்று தா
யைவணங்கிச் சொன்னான்-எ-று, யகூ

வேறு,

மற்றவன்கூறிய வண்ண மைந்தருஞ்
செற்றமி லன்னையுஞ்செல்வ மோங்கவே
யுற்றநல்குரவினை யொழிந்து வைகுநாட்
கொற்றவன் காதலன்கொள்கை கூறுவாம்

(இ-பு,) ராஜகுமாரன் சொல்லிய பிரகாரமே குற்றமில்லாததாயும் பு
த்திரர்களும் ஓடுகொளாகப் பொருந்திய தரித்திரத்தை யொழிந்து செ
ல்வம் அதிகரிக்கவாழும்நாளில் அந்தராசகுமாரனுடைய செய்கையை
ச்சொல்லுகிறோம்-எ-று, உய

ஐம்புலனொருவழி யடக்கியாறணி
பைமபொனா ரிதழியம்படனாவேணியான்
வப்பறா மலாடிவணங்கி யேத்தலும்
இம்பரிற் றிங்களா றிரண்டுசென்றவே

(இ-பு) பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒருவழியில் அடக்கிக் கங்காநதியை
யும் மாற்றியுயர்ந்தபொன்னிறமுள்ளகொன்றைப்பூமாலையையும் அணி
ந்த சடையினையுடைய பரமசிவனது வாசனைநீர் மாத திருவடித்தாம
ரையை இவ்வுலகில் வணங்கித்துதிசெய்து கொண்டு வருகையில் பன்
னிரண்டுமாதஞ்சென்றன-எ-று, உக

அன்னதுரிகழுவோ ராழிமேயதேர்
மன்னவன் வடதிசைவழிக்கொண் டேருநாட்
கன்னலஞ்சிலைமதன் விழவு காணிய
வின்னிளவேனில்வந் திறுத்ததென்பவே

(இ-பு.) அத்தன்மைபாகப் பன்னிரண்டுமாதம் அவன்பூசைசெய்து
கொண்டிருக்க ஒருவண்டிப்பூண்டதேசையுடைய சூரியன் வடதிசை
சையநோக்கிச் சொல்லுநாளாகிய உத்தராயணத்தில் கரும்புவில்லையு
டையமன்மதனுக்குரியதிருவிழாவைக்காண இனியதாகிய இளவேனி
ற்காலம்வந்தடைந்தது என்றுபெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று-
இளவேனிற்காலமாவது சித்திராவைகாசிமாதம், உஉ

நறுமலர்ப்பரடலந் துணர்த்தநாசங்கள்
குறுமுனைவெண்மலர்கொழுத்தகோங்கினந்
துறுமலாபொதுளிப்பொன் ன்ணிர்துதோன்றின
வெறிமலர்க் காஞ்சிப்பூப்பசந்தவீறினே

(இ-பு.) இளவேனிற் காலம்வந்தபோது வாசனைபொருந்தியமலர்
களையுடைய பாதிரிமரங்கள்கொத்துக்கொத்து ளாகப்பூத்தனபுன்னை
மரங்கள்சிறிய அரும்புகளுடன்வெண்மலர்களைப் பூத்தனகோங்கம்வி
ருகூதங்கள்நெருங்கியமலர்களைப் பொருந்திப்பொன்னையணிந்துகொ
ண்டதுபோலத் தோன்றின வாசனைதங்கியகாஞ்சிமலர்கள் செழுமை
யுடன் பசலைநிறமுள்ளதாயிருந்தன-எ-று. உங

பாசிலையுதிர்த்தன பழுவப்பாதலம்
வீசியபனைதொறுந் தளிரின்வேயந்தன
காசறுபசுமபடா மொருவிக் காய்கதிர்
பூசறு செம்படாம்போர்த்தபோலுமே

(இ-பு.) ஆலமரங்கள்பச்சைஇலைகளையெல்லாம் உதிர்த்தன அப்படி
யுதிர்த்தபின்பு) நீண்டகொம்புள்ளதோறும் துளிர்களைவிட்டு ஆலங்கரி

க்கப்பட்டன போலிருந்தன (இவ்வாறு பச்சிலைகளுதிர்த்து செந்தளிர் துளிர்ந்தன எப்படியிருக்கின்றனவென்றால்) குற்றம் நீங்கியபச்சைப் போர்வையை நீக்கிவிட்டுச்செந்தளிர் மிகுந்த சிவப்புப்போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டன போலிருந்தன-எ-று, (௨௪)

கொடியவு மிளந்தளிர் குழைத்த கோட்டவுங்
கடிமலர் குடைவன கள்ளுண் வண்டினம்
பெடையொடு குயிலினம் பிறங்கு தண்முறி
யிடையிடை கோதுவை கான மெக்குமே

(இ-பு) இவைகளுமன்றி அந்த வனமெங்கும் மதுவை யுன்கிற வண்டினங்கள் கொடிகளில் உள்ளனவும் இளந்தளிர்கள் துளிர்ந்த கொம்புகளில் உள்ளனவுவாகிய வாசனையொருந்திய மலர்களைக்குடைவனவாம் மரமரங்களி னிடந்தோறும் ஆண்குயில்களும் பெட்டைகுயில்களும் பிரகாசியாநின்ற குளிர்ச்சிபொருந்திய துளிர்களை மூக்கினால் கோதுவனவாம்-எ-று, (௨௫)

கலைமகள் வடிவினே மராங் கவர்ந்தன
மலைமக ளெழிலினேப் பூவை வாங்கின
கொலைமகள் கவினைநி டிலவங் கொண்டன
அலை மக ளழகினை யசோக ணிந்தவே

(இ-பு. சரஸ்வதியின் சரீரநிறத்தை வெண்கடப்பமலர்கள் கிரகித்துக்கொண்டன பார்வதிதேவியாருடைய அழகாகிய திருமேனிறத்தைக்காயாமலர்கள் கவர்ந்து கொண்டன திருமகள்நிறத்தினை அசோகமலர்கள் கவர்ந்துகொண்டன-எ-று. எனவே கடப்பமலர் வெள்ளைநிறமென்றும் காயாம்பூ கறுப்புநிறமென்றும் இலவப்பூ சிவப்புநிறமென்றும் அசோகம்பூ பொன்னிறமென்றுங் கொள்ளப்படும் (௨௬)

கிளிகளுங் குயில் களுங் கேசரங்களு
மனிபடு தாதினா டனேந்த தென்றலுந்
துளிபடு சினேகொறுந் துவன்றி மேவலாற்
களிமதன் பாசறை போன்ற காவெலாம்

(இ-பு) கிளிப்பிள்ளைகளும் குயில்களும்வண்டிகளும்வண்டிகள் பொருந்திய பூந்தா துகளைப்பூசிய தென்றற் காற்றும் தேன் துளிபொருந்தியவைகள் தோறும் நெருங்கி யிருப்பதினால் அவ்வனமெல்லாம் களிப்பினையுடைய மன்மதனது பாசரையென்னும் படைவிடு போலிருந்தது-எ-று. *மன்மதனுக்கு கிளி குதிரை குயில் எக்காளமென்கிற ஊ

தப்பட்டவாத்தியம், வண்டிகள் வில்லிற் பூட்டும்நாண், தென்றற்காற்று-
தேர், இக்காரணம்பற்றிப்படைவீடென்றார் இரத்தினச்சுருக்கவெண்
பா- ஆலைக்கரும்புசிலையைங்களை ஓ நாண்சுரும்பு, மாலைக்கிளிபுரவி
மாருதந்தேர்மீவலைகடிமுரசங்கங்குல்களி னுகுயில்காளங்கொடிமகரந்
திங்கள் குடை-எ-று. ௨௭

அந்தர வகடுபோழ்ந் தகன்றதண்டலைப்
பைந்தருத்தொறுங்கொடி படர்ந்து பற்றின
சுந்தர மிழந்துமூப் படைந்ததொன்மையோர்
மைந்துடனரம்புயர் வன்மைபோன்றவே

(இ-பு.) ஆகாயத்தி னடுவைப்பிளக்கும்படியான உயரமுள்ளதாய்
ப்பாரந்தசோலையிலிருக்கும் பசியமாக்களதோ றும் கொடிகள் படர்ந்து
பற்றிக்கொண்டிருக்குந்தன்மை யெப்படியிருக்கிற தென்றால் அழகி
னையிழந்துமூப்புப்பருவம் அடைந்தகிழவர்கள்- அவயவத்தில்வலிமை
யுடனரம்புகள் மேலிட்டிருப்பனபோ லிருந்தன-எ-று, ௨௮

தேசுகுளியின் மொழுங்கிற்சேண்வழி
வீசியசிறையவாய்ப்பறத்தல்வேனில்வேந்
தாசைசூ முலகங்கொண்டதற்குகாட்டிய
பாசிலைத்தோரணப் பான்மைபோன்றவே

(இ-பு.) பச்சென்ற ஒளியினையுடைய கிளியினங்கள் ஆகாயமார்க்க
த்தில் சிறைகளைவீசிக்கொண்டு ஒழுங்காகப்பறந்து செல்லுகல்வசந்
தகாலத்துக்கு அரசனாகிய மன்மதனானவன்வந்து எட்டுத்திக்குலுஞ்
சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டதின் பொரு
ட்டுப்பச்சிலைத்தோரணங்கட்டிய தன்மைபோ லிருந்தன-எ-று ௨௯

அரும்பவிழ் நறுமலர்ச்சுழல வாயிடைச்
சுரும்பினந் தருமுத லனைத்துஞ் சூழ்ந்தன
மாங்கிழம்படுதலின் வழாத மைந்துற
இரும்பினாற் பூண்பிடித்திட்டதொத்தவே

இ-பு. அம்புகள்விரிந்த நறியமலர்களி னிடத்துச்சுழன்றுதேனுண்
ணுவதற்கு வண்டிகள் அவ்விடத்திலிருக்கும் விருகூடங்கள் முதலான
வைகளிடத்தில் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கத்தன்மையாகஇருக்கின்ற
தென்றால் விருகூடங்கள் கிழத்தன்மையடைந்தபடியினால் இனியொ
டிந்துபோமெனக்கருதி யொடியாம லிருக்கும்வண்ணம்இரும்பினால்
பூண்செய்து அமைத்தது போலிருந்தன-எ-று. ௩௦

அலங்கல்வெண் கவினைவே டினைஞரீட்டமு
மிலங்கிழை மகளிரோ டினைஞரீட்டமும்

பொலங்கொடி மாளிகை நீங்கிப் போந்தளி
துலங்குபூங்காலகந் துன்னிச் சேர்ந்தலே

இ-பு, வெற்றி மாலையினையும் வெள்ளைக் குடையினையும் வேலாயுத
த்தையுமுடைய அரசர் கூட்டமும் பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்கள் அ
ணிந்திருக்கு மாதர்கூட்டமும் தாலிபர்கூட்டமும் பொன்னாற்செய்ய
ப்பட்டகொடிகள்கட்டிய மாளிகைகளை விட்டுச்சென்றுவண்டிகள் வி
ளங்கிக்கொண்டிருக்கு மலர்களையுடைய சோலையினிடத்திலெருங்கி
ச்சூழ்ந்தன-எ-று. சோலையானது துளிர்விட்டுத்தழைத்தி அருமபுக
ன்மலாந்து அதிகுளிர்ச்சியா யிருத்தலால் நீர்விளையாடியும்போது
கொய்தும்இன்பம் அனுபவித்தலின்பொருட்டுச் சென்றதெனக்கொ
ள்க-

நடக

இருநில மன்னர்மார் பிலகுமாரம்போல்
அருவரை நெற்றித்தாழ்நுவி யாடியு
முருகயர் புலமென மகளிர் முண்டா
மருவிரி வாவிபங் கரையின் வைகியும்

இ-பு. பெரிய இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்கள் மார்பில் பிர
காசித்துக்கொண்டிருக்கும் முத்தாமாலேபோல பெரியமலையினுச்சியி
லிருந்துவிழுகிற அருவிநீரில் விளையாடியும் வாசனைவிரிச்செய்கின்
றநந்தனவனத்திற்பொருந்துவதுபோல மாதர்கள்தாமரைமலர்கள்வா
சனையுடன் மலருகின்ற அழகிய தடாகக்களையில்பொருந்தியும்-எ-று

சிலம்பெதிர் கூவியுஞ் சிற்றில் கோலியு
முலம்பொருளுவதுத்தோ ளுழுக கொங்கைமேற்
கலம்பல திருத்தியுங் கணையாடியு
கலம்பல னுயத்தனா நதியின்பாங்கலே-

இ-பு-மலைகளுக்கெதிரில்கூவியும் நதியின்களையில்சிறுவிடுகட்டிவி
ளையாடியும் தத்தக்கணவர்களுடைய திரண்ட வயிரக் கல்லையொத்து
த்திரட்சியாகியபுயங்களில்படிந்ததனங்களின்மேல்பலவித ஆபரணங்க
ளை அணிந்தும் வாசனைத் திரவியஞ்சேர்ந்தசந்தனக்குழம்புபூசியும் இ
வ்வாறுபல இன்பங்களை அனுபவித்தார்கள்-எ-று-*. மலைகளுக்கெதி
ரில்கூவினால் அதனிடத்தில் கூவுகின்றவர்கள்ஒசைபோலாவதுஅவ
ர்கள் வசனம்போலாவது தொனியுண்டாகும் ஆதலால்அதுவுமோர்
வினோதமாகக்கூவினொனக்கொள்ளுக லொருவகை அவ்வாறன்றித்
தங்கள் கணவர்களுடன் ஊடினவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி யின்மையால்மற்
றொருவினோதத்தில்மனஞ்செல்லாமல்பேச்சுததுணைக்காகமலையுடன்
கூவினார்களெனக்கொள்ளுக லொருவகை இன்ன குயில்இவைகளுட
ன்பேச்சலாகாதோ வெனின் அவைகளினுஞ்சைவிரகத்துக்கேதுவானது

கம்பராமாயணம்-வரைக்காட்சிப்படலத்தில்-உஅ-வது, செய்யுள், வெ
யினிறங்கு ஹையச் சோதிமின்னிழல்பரப்பமுன்னர்த்-துயிலுணர்செவ்
வியாருந்துனியுறுமுனிவினோருங்குயிலொடுமினிதுபேசிச்சிலம்பொ
டுமினிதுகூவி-என்பதனுமறிக, ௩௩௩

இத்தலை யின்னண நிகழ்வெண்ணில் சீர்ச்
சத்தியா தனன்றரு தரும குத்தனு
மெய்த்தவத் தோழனை நீங்கி வேறொரு
பத்திரம் பொதுளிய பழுவ மெய்தினுன்

இ-பு. இவ்விடத்தில் இவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க ஆளவில்
லாதசீரினையுடைய சத்தியா தனனின்ற தருமகுத்தனென்பவன் உண்
மையாகிய தவத்தினையுடைய தன்தோழனைவிட்டுநீங்கி இலைமுதலா
னவைகள்நிறைந்துள்ள வேறொருவனத்திற்சென்றான்-எ-று, ௩௩௪

வேறு,

மஞ்சுக்குழகுமி வெள்ளிவேதண்ட மழுவலான் செவிக்கிசை
நிறைக்கும், விஞ்சையர்பெருமான் நிருமகளாய வெள்வளைத்தோழி
யாங் கொருத்தி, வஞ்சி நுண்ணிடையார் பண்ணையுளாடும் வனப்பினை
க்காண்டலுமயங்கிக், குஞ்சர நுகர்ந்த வெள்ளில்போன்மாழ்க்குழை
ந்துதன்னுளந் தனிற்ருணிததான்.

இ-பு. அப்படிபோன தருமகுத்தனவன் மேகங்களால்சூழப்பட்ட
டசிகாங்கனையுடைய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுடைய
திருச்செவிகளிற்பொருந்த இசைபாடுகின்ற வித்தியாதாமன்னவன் பு
த்திரியாகியசங்குலனையலணிந்தகையினையுடைய ஒருமாதான்வள் அ
வ்விடத்தில்பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையினையுடைய தோழி
மார்கூட்டத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அழகைக்கண்டமாத்தி
ரத்திற் மனமயங்கிவேழமுண்ட விளாங்கனிபோலசோர்வுடன்மெலி
ந்துதன்மனதில் இவ்வாறுநினைத்தான்-எ-று-வேழமுண்டவிளாங்கனி
யெப்படியிருக்குமென்றால் தேரைமோந்த தேங்காய்போ லிருக்கும்.
வேழமென்பது விளாங்கனிக்குரியதோர் நோயென்றும் அதுதேங்கா
ய்க்குத்தேரையென்றொரு நோயிருப்பதுபோலென்றும் நச்சினார்க்கி
னியார் சீவகசிந்தாமணியில் ஒருசெய்யுளுரையில் எழுதியிருக்கின்ற
னர்சிலவுகாசாரர் யானையுண்டவிளாங்கனிபென்பர், ௩௩௫

பூவுறைகிறுவோ நாகர்தங்கொடியோ பொருப்புறைகுமுதவாய்
மயிலோ-தேவர்தமுலகி னின்றிழிந்தருளுஞ் செய்யவாய்மடமொழி
க்குளியோ-யாவளங்கிருந்த வேந்திழையென்ன விறைமகனெண்ண
முற்றிரங்கக்-கோவிளங்குமரன் வனப்பினை நோக்கிக் கொடியரிடைமட
ந்தையுங் குறித்தான்,

இ-பு. இக்கிருக்கின்ற மாதானவள் செந்தாமரைப்பூவில்வீற்றிருக்கு
ந்திரும: னோ நாகலோகத்தில் வாசஞ்செய்யும் நாககன்னிகையோ ம
லையில்வாழும் செவ்வல்லி மலர்போன்ற வாயினையுடைய வரையாமக
னோ தேவருலகத்திலிருந்துவந்த சிவந்தவரையையும்மழலைச்சொல்லையு
முடைய கிள்ளையொத்த ரம்பாஸ்திரீயோ இன்னொன்றென்று தெரியவில்
லையெயென்று அந்தராஜகுமாரன் எண்ணங்கொண்டு-காமவிகாரத்தி
னால்-வியரகுலமுடையவனாயிருக்க அவனுடைய சவுந்தரியத்தைப்பா
ர்த்துக்கொடிபோன்ற துண்ணியதுடையையுடைய அந்தஸ்திரீயும்இ
ச்சைகொண்டாள்-எ-று,

௩௬

பண்ணுறுகான விஞ்சையருலகிற் பாகசாதனன்றிருநாட்டின்- ம
ண்ணை-வரைப்பி னிளமையினலத்தின் வ, வினிலிவன்றனக் கிணையா
ர்-கண்மணிகுளிர்ப்ப வடிவுகொண்டிறந்த காமனோவந்தனென்னொ
வுண்ணிறையழிய வுலையிடுமெழுகொத் தொருமொழிதோழியர்க் கு
ரைத்தாள், *

இ-பு. இசைபொருந்திய கானம் பாடுகின்ற விக்தியாதா ருலகத்தி
லாவது தேவேந்திரனுடைய உலகத்திலாவது பூலோகத்தினிடத்திலா
வது இளமைப்பருவத்திலும் சவுந்தரியத்திலும் உருவத்திலும்இவனு
க்குஒப்பானவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள்முன்னிறந்தமன்மதன்-பார்க்கின்
றவர்களுடைய-கண்மணிமகிழ்ச்சியடையும்படி உருவங்கொண்டு வந்
தானோவென்று உள்ளக்கிலிருக்கும் கற்பமுதலானவை அழியத்தக்க
தாக-கருமானுடைய-உலைக்களத்தியில் இட்டமெழுகைப்போல - மன
முருகி-தோழிகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தைசொல்லினாள்-எ-று. ௩௭

மங்கைமீர்நீவி ரனைவருமிந்த வனத்தினுக் கப்புறம்போகி
பொங்கிற்புகுந்து நறுமலர்கெய்துபோதுமினென்றவர்ப்பணியா
அங்கவார்யாவருந் தணந்தபினிந்த வணங்கொருசமியளாயெதிர்ந்து
பங்கயமுகத்துக் குமரன்மாட்டனுக்கிப் பரிவுடனினையன பகர்ந்தாள்

இ-பு. தோழிகளேநீங்களெல்லாரும் இந்தவனத்துக்கப்புறம்போய்
ச்சோலையிற்சேர்ந்து வாசனைபொருந்திய மலர்கள்பறித்துக்கொண்டு
வாருங்களென்று அவர்களுக்குக்வரவுசெய்து அவர்களெல்லாரும் நீ
ங்கிப்போனபின்பு இந்தமாதானவள் தானொருத்தியந் தனிமையாசப்
போய்க்தாமரைமலர்போன்ற முகத்தினையுடைய ராஜகுமாரன் சமீப
த்தில் அடுத்துவிருப்பதுடன் இந்தவார்த்தையைச்சொன்னாள்-எ-று

கன்னலஞ்சிலேவே னுருவகொண்டனைய காலையீண்டடைந்த கா
ரணமு-நின்னுடைநாடு நின்றிருமரபு நின்றிருப்பெயரும்பாவென்னப்
பொன்னிளமுலையாள் வினவலுங்கேட்டுப் புந்தியினவள்குறிப்புணர்
ந்து-மின்னணிமவுலி வேந்தர்கே னளித்த விடலையுமனமகிழ்ந் துரை
த்தான்?

இ-பு, கரும்புவில்லையுடைய மன்மகனானவன் முன்போல உருவு கொண்டதுபோன்ற வாலிபனே நீயிவ்விடத்திற்குவந்தகாரணமும் உன்னுடையதேயமும் உன்னுடைய விசேட சூலத்தினமும் உன்னுடைய நாமதேயச்சிறப்பும் யாவையொன்று பொன்னிறமுள்ள தேமல்பாந்த இளமைபொருந்திய தனங்கனையுடையவள் வினாவும் அதைக்கேட்டுத் தன்மனதில் அவள்குறிப்பை அறிந்துகொண்டு ஒரு பொருந்திய மகுடம் அணிந்தமன்னவ னீன்ற ராஜகுமாரன்மனமகிழ்ந்துசொல்லுகின்றான்-எ-று,

௩௬

வினா லர்நாற்றம் யோசனைகமமும் விதர்ப்பதேசாதிபன் விரிந்த, தனையெலாநிழற்று முழுமதிக்கவிகைச் சத்தியாதனன்றனக் கமைந்த, மராமலர்ந்திருவே யனையவள்சதியா மடவரறிருவயிற்றுதித்தே, வினாவனைக்கரத்தாயெந்தைபோர்ப்பகைஞர்நெடும்படைக்களத்திடைமடிந்தான் *

இ-பு, வலர்களின் வாசனையானது ஒருயோசனை தூரவரையில்பரிமளிக்கும்படியான சோலைகளால்சூழப்பட்ட விகர்ப்பதேசத்துக்கு அரசனாகிப் பாரந்த உலகத்திலிருக்கும் உயிர்களுக்கெல்லாம்நிழலேச்செய்துகொண்டிருப்பதாய்ப் பூரணசந்திரனையொத்த வெள்ளைக் குடையினையுடையவனால் ராச்சியபாராளுசய்த சத்தியாதன மகாராசாவுக்கு அமைந்த-மனைவியாகிய வாசனைதங்கிய தாமரைப்பூவில் வீற்றிருந்து ந்திருமகனையொத்த சவுந்தரியமுஞ்செல்வமுமுள்ளசதியென்னும்பெயரையுடையாள் வயிற்றிற்பிறந்தேன் கரிசையாகவனையலணிந்த கையையுடையமாதே என்பிகாவானவர் போர்செய்யவந்தபகைவருடையபெரியயுக்ககளத்தினிடத்தில் எதிர்க்துப்போர்செய்து மடிந்தார்-எ-று-அரசன்குடையின்கீழிருந்து நீதியுடன் அரசுசெய்யஉயிர்கள் சவுக்கியமுற்றிருப்பதினால்உயிர்களுக்குநிழலேச்செய்யுங்குடைஎன்றது

ஈன்றவெம்மாயு நீருணுங்கயத்தி னிடங்கர்வாய்ப் பட்டனண்மடிய த், தோன்றியவுமையாம் பார்ப்பனியெனைத்தன்றோன்றலுக்கினவலாய்வளர்த்தாள், சான்றுசான் முனிவனெனக் குறுநாமந்தருமகுத்தன்னைனச்சாற்றி,யான்றவெந்தயரி னழிவுருவண்ண மரனடிக்கென்னை யாட்கொடுத்தான்.

இ-பு, என்பிகா இறந்துபோகவே,என்காயானவள்நகரத்தைவிட்டுத்தனியே வனத்திற்போய் அவ்விடத்தில், என்னைப்பெற்று அங்கிருக்கும் ஒருகுளத்தில்நீருண்ணப்போய் அதிலிருக்கும் முதலேவாயில்அகப்பட்டிக்கொண்டு இறந்துபோனாள் அப்படி எந்தாயானவள் இறந்துபோகவேநான்சிசுவாய் அழுதுகொண்டிருக்குந் தருணத்தில் அங்கேவந்த உமைமென்னும் ஒருபிராமணஸ்ரீ யென்னையெடுத்துக் கொ

ண்டுபோய்த் கன்புத்திரனுக்கு இளையவனாக வளர்த்தான் அப்படிநான் வளரும் நாளில் மேன்மைமிருந்த சாண்டில்லியர் என்னும் ஒருமுனிவர் வந்து எனக்குத் தருமகுத்தன் எனப் பொருத்த முள்ளதான பேர்கூறி மிகுந்தகொடிகான்பிறவித்துன்பத்தில் வருந்தாத வகையாகப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்கு என்னை அடிமையாகக்கொடுத்தார்-எ-று,

சுக

உமையவழலைவன் தனைவருப்பட்ட உறுதியாலொருவரு மொவ்வாக் கமையினாய்கின்றன யெதிர்ந்தனனல்லோர் காட்சியாலெய்துதல் சிறிதே-எமையளித்திறந்தோ னிழந்தவான்றி நுவுமிசூரிலக்கிழமையு மெதிர்ந்தோன்-அமையிளந்தோளாய் மரபுநின்பதியு மறைகுதிபெய ரொடுமென்றான்.

இ-பு, பார்வதி கணவனாகிய பரமசிவனைப்பூசித்த உறுதியினாலே ஒருவரும் ஒப்பில்லாத கற்புக்குரிய பொறுமையினை யுடையவனோ, உன்னை யெதிர்ப்பட்டேன் நல்லவர்கள் தரிசனத்தினால் அடையும்பேறு சிறிதே எனனைப்பெற்று இறந்தபிதாவானவர் பகைவராலிழந்த சிறப்புள்ள செல்வமும், பெருமைபொருந்திய ராச்சியபாரமும், அடைந்தேன் பசியமுங்கிலையொத்த தோளையுடையமாதே உன்குலமும் உன்னாரும் உன்பெயரும் சொல்லுதியென்றான்-எ-று,

சஉ

அயிலெயிற்றுமுனை யதளசைத்தாடு மரனிரந்தரமினி துறையுள். கயிலேயிற்றென்பாற் சேடியுள்வாமுங் கந்தர்ப்பர்தொழுங்கழற் குரிசில், புயலுறழ் கடக்கைத்திரமிடென்னப் பொறித்திடுந்திருப்பெயரவற்குக், குயின்மொழித்துவர்வாய்த தாரணிவயிற்றிற் றேன்றினேனென்றவள்கூறி, *

இ-பு. கூர்மையுள்ள பற்களையுடைய புலியின்தோலையுடுத்துநடனஞ்செய்யும் பரமசிவன் மகிழ்ச்சியுடன் நிரந்தரமாக வாசஞ்செய்யுங்கயிலாசுகிரிக்குத் தென்புறத்திலிராநின்ற சேடியென்னும் நகரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற காரந்தருவர்கள் தொழும்படியான அரசனாகியமேகத்தை யொத்த பெரியகையையுடைய திரமிஷெனென்று சொல்லப்பட்ட அழகியபெயருள்ளவனுக்கு அவன்மனைவியாகியகுயிலோசைபோன்ற இனிய சொல்லையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய தாரணியென்பவள் வயிற்றிற் பிறந்தேனென்று அவள் சொல்லி-எ-று.

சங

என்பெயரஞ்சு மதியெனவுரைப்பர் யானுமென் றேழியருடனே, நன்யறமுவும் பொதும்பரின்மொழில்வாய் நனுமலர் கொய்குவான்புகுந்தேன்-அன்புடையாயம் போக்கிரிற்காணு மவாவினிற்றமியளா யடைந்தேனுன்படி வழுமெய்யழகையுங்கண்டேனினேதொறுநிறையழிந்தயர்ந்தேன்.

இ-ள். என்பெயர் அஞ்சுமதி யென்று சொல்லுவார்கள் நீருண்ட மேகத் தவழும்படியான இவ்வனத்திலுள்ள இனியசொல்லையினிடத்தி

வ்வாசனைபெற்றுத்தியமலர்கள் கொய்யவந்தேன் அப்படி வந்தநான் உ
ன்னைப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் என்னிடத்தில் அன்பினை
யுடையதோழிகளை அப்புறம் அனுப்பிவிட்டுத் தனியாளாய்வந்தேன்
வந்து உள்வடிவத்தையும் அழகையுங்கண்டு நினைக்குந்தோறுமகற்பு
நிலைமாறிச்சோர்வினையடைந்தேன்-எ-று, சசு

கானவர்வியப்பமகரயாழ்வி வரிநரம்பணிமிட நென்னக், கானந
ன்குணர்ந்தோ ராயினுமுணரக்கானவிஞ்சைகண் முழு துணர்ந்தே
ன், ஞானநன்னிலையால் யாவர்தங்கருத்தும் கசையையுந் குறிப்பினில
நிலேவெனவேனில்வேளையா யென்னுழைவினக்குவேட்கையுண்டென்
பதுங் குறித்தேன்,

இ-பு, தேவர்களும் வியப்படையும்படி மகரவினைவாசித்துக்கட்டு
ப்பட்டிருக்கிற தந்திரிகள் ஓசையிதுவென்றும்கண்டத்தினோசையிது
வென்றும் நன்றாகக்கானம்பாடுதலை யுணர்ந்தவர்களேயானாலும்அறிய
ப்படாமல் பாடும்படியான கானவித்தைகள் முழுவதும் தெரிந்திருக்
கிறேன் இதுவுமன்றி நல்லஞானநிலையினாலெ எல்லாருடைய கருத்
தையும் அவர்களிச்சையையும்குறிப்பாக அறிந்துகொள்வேன் வசந்
தகாலத்துக்குரிய மன்மதனையொத்தவனே இப்போது என்னிடத்தி
ல்உனக்குஆசையுண்டென்பதையும் அறிந்துகொண்டேன்-எ-று, சரு

இன்னபன்னி யெமக்கியல்பாய தியாழினோருமண மதுகான்,
கன்னவினோளா யென்வகைமணத்திற் கந்தற்ப்பமணமெனுமறைநா
ல். அன்னதாலெனது கைக்கிளையாகா தண்ணலுமன்பினை யாகன், மு
ன்னையுழ்வினையின் முடிந்ததென்றந்த மொய்குழலுரைத்திது செய்
தான்.

இ-பு, இவ்விதமான வார்த்தைகளைச்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லு
கிறாள் மலைக்கொப்பாகச்சொல்லுகின்ற கோள்களையுடைய ராசகுமா
ரனே அருமையாகிய காந்தர்வவிவாகம் எங்களுக்கு இயல்பாயிருப்ப
துஅந்தவிவாகமானது எட்டுவகைமணத்தில்ஒன்றென்று வேதசாஸ்
திரங்கள் சொல்லுகின்றன வேதசாஸ்திரங்கள் அப்படிசொல்லியிருக்
கின்றபடியினாலே எனக்குண்டாகிய ஒருகலைக்காமத்தின் மட்டரகாம
லீயும் என்னிடத்தில் மோகங்கொண்டவனானதுபழைய ஊழ்வினை
யினால் நேரிட்டசென்று நெருங்கிய அளகத்தையுடைய அந்தமாதா
சொல்லி அதற்குமேல் இந்தக்காரியத்தைச்செய்காள் அது என்ன
வென்றால்-எ-று, * எட்டுவகைமணமாவதுபிரமம்பிரசாபத்தியம் ஆ.
நிஷம் தெய்வம் காந்தர்வம் ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம் என்பவை
களாம், சசு

இவற்றுள் (பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்
பது பிரமணம்) (தலைமகளினத்தார்வேண்டத தலைமகளினத்தாருட்ப

ட்டவளைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது பிரசாபத்தியம்) ஒன்றிரண்டு பசு
வும் எருதும் வாங்கிக்கொண்டு கன்னியைத்தீமுன்னர்க் கொடுப்பது
ஆரிஷம் வேள்வியால்வந்ததீகன்னியைத் தீமுன்னர் கொடுப்பது கெய்
வும் கொடுப்பாருங் கேட்பாருமின்றி யிருவருந்தனியிடத்தெதிர்ப்பட்
கித்தாமேகூடுவது-காந்தர்வம் பெண்ணுக்குப் பொன்சூட்டிச் சுற்றத்
தாருக்குப் பொன்வேண்டிவன கொடுத்துக் கொள்வது-அசரம் பெ
ண்ணும் பெண்ணினத்தாரு முடன்படாமல் வலிதிற் கொள்வது-இரா
க்கதம் தூயின்றானைச்சென்று கூடுவது-பைசாசம்,

கொங்கையங்குவட்டிற் றரளமாலிகையைக் கொழுஞ்சுடர்க் குருமணி
யாழி யங்கையினேந்திமணிச்சிலம்பரற்றவன்னங்களமலர்நடந்து-சி
ங்கவலையா னுலம்பொருதடந்தோட் சேர்த்தினுள்சேர்த்தலுமரசு
புங்கவன்சிறுவனுனகையூத்தந்தப்பொலங்கொடிக்கினையனபுகன்றான்.

இ-பு. பொன்மலையையொத்த தனங்களினிடத்தில் அணிந்திருக்கு
முத்துமலையைச் செழுமையுள்ளஒளியினையும் நிறத்தினையுமுடைய
ரத்தினங்கள் பதித்தமோதிரம் அணிந்த கையினுல்கழற்றி யேந்திக்
கொண்டு மணிகள்பதித்த சிலம்புசத்திக்கவும் அன்னப்பகழிகள்மயங்
கவுமநடந்து ஆண்சிங்கம்போன்ற ராசகுமாரனுடையதிரண்டகல்லே
யொத்தபுசங்களில் அணிந்தாள் அப்படி அணிந்தமாத் திரத்தில் ராஜ
சிவோஷ்டனாகிய சத்தியாதனமகாராஜாவின் புத்திரன் சந்தோஷம் அ
டைந்து பொற்கொடியையொத்த அந்தமாதைப்பார்த்து இந்தவார்த்
தைசொன்னான்-எ-று.

அரசிழந்தந்தோ வறுமைபூண்டுமூல்வ னணியரின் னாமாலிகை
யைத்-திரயிடனெனுமுன் றுதைநேராதுசேர்த் னையிஃதுளந்தேரிற்
பரவருங்கற்பிற் பைந்தொடிமுறையின் பகுதியென்னேயெனப்பகத-ம
ருமலர்க்குமுலாள் குறுகைகோட்டி வணங்கிவாய்புதைத்துநின் று
தைத்தாள்.

இ-பு. அரசாட்சியைமீழ்ந்து தரித்திரமுள்ளவனா யுழன்றுகொண்
டிருக்கிறயான் அணிந்துகொள்ளும்படி உன்முத்துமலையைத் திரயி
ஷ்டினென்கிற உன்பிதாவின் சம்மதியில்லாமல் என்புசத்துல்தரித்தா
ய்இந்தச் செய்கையைமனதில் ஆலோசிக்குமிடத்தில் புகழ்தற்கரிய ப
திவிரதா தருமத்தையுடையவளே நீதியின்பாற்பட்டதல்லவே என்று
அவன்சொல்லவாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடையஅ
ந்தக்கந்தருவமாதானவள் புன்னகைசெய்தவணங்கி ஒருகையால் வா
யைப்பொத்திக்கொண்டு நின்னுசொல்லுகிறான்-எ-று, ச அ

மன்னவன்சிறுவ கேட்டிநீயுரைத்த வாசகமழுகிகே யடிச்சி
நின்னுடைக்கருத்தி னெண்ணியமுறையே நிரப்புவனானையுமீள

இவ்வெனத்தினெய்துதியென்ன வேந்திழையாயமோடேகத்
தன்னிகரில்லான் றுணைவனுக்கிதனைச் சாற்றினன்னகரடைந்து

(இ-பு.) ராசகுமாரனேநான் சொல்லுகிறவார்த்தையைக்கேள்நீ சொ
ன்னவார்த்தை அழகுள்ள தாயிருக்கின்றது அடிச்சியாகியநான் உன்
னுடையமனதில் நினைத்தவைகளை முறைமைப்படி நிறைவேற்றுகிறே
ன்மறுபடிநாளையதினமும் நெடிதாகியஇவ்வனத்தில்வாவென்றுசொ
ல்லி அந்தக்காந்தர்வ ஸ்ரீயானவள் தன்தோழிகளுடனே போகத்தனக்
குலப்பில்லாதவனாகிய ராசகுமாரன் இந்தச்சேதியைத் தன்தமையனா
யிருப்பவனுடன் சொல்லித் தன்பதியைச்சேர்ந்து-எ-று, சக

உமையெனுமனைக் கெதிர்ந்தனவாயவுவகையை யப்படியுரை
த்துச்சுமையுடைத்திங்கட்சடிவானவனைத் தொழுது வந்தனைத்தொ
ழிலியற்றி, யெமையவித்தருணீயென்றுகொண்டந்த வேந்திழையுரை
த்திடும்வழிநாள்-அமைகினைந்தோங்கவனந்தனிற்புகுந்தியாழரசனே
டரிவைக்கண்டான்

(இ-பு.) தன்பதியிற்போன ராசகுமாரன்உமையென்னும்பெயரை
யுடையதன்-தரையைக்கண்டு தனக்குநேரிட்டசந்தோஷசமாசாரத்தை
நடந்தபடிசொல்லி இளந்திங்களை யணிந்திருக்குஞ் சடாபாரத்தையு
டையபரமசிவனைத்தொழுது ஆரதித்து அடியேங்களை ரட்சித்தருளு
மென்று வேண்டிக்கொண்டு அந்தக்காந்தர்வ ஸ்ரீவரச்சொன்னமறுநா
ள் பூங்கில்கள்வரிசைவரிசையா யோங்கிவளர்ந்திராநின்ற அந்தவனத்
தில்போய்க் கந்தர்வராசனையும் அந்தமாதிரியுங்கண்டான்-எ-றுநடு;

கண்டவர்தம்மைக் கண்டியாழ்விஞ்சைக் கதிர்முடியரசுவப்போடு
வண்டியிர் தெரிய லரசினங்களிறேவருகெனவாங்குபுதழுவி
யண்டரினொருவனானவேதியனை யடுத்தனன்புல்லியாங்கிருத்தித்
துண்டவெண்பிறையான் கூறியமாற்றஞ்சுடர்முடியரசுகேளென்றான்

(இ-பு.) ஒளிபொருந்தியகிரீடம் அணிந்திருக்கும்வித்தியாதரர்மன்
னவன் தன்னைக்கண்டவர்களைத் தானும்பார்த்துச் சந்தோஷத்துடன்
வண்டிகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான பூமாலையணிந்தயா
னையைபொத்த ராசகுமாரனே வாவென்றுசமீபத்தில் வரவழைத்து
த்தழுவிக்கொண்டி தேவர்களில் ஒருவனான பிராமணனையும் அடுத்து
த்தழுவி அவ்விடத்தில் தன்னுடன் இருக்கும்படிவைத்துக்கொண்டு
வெண்மையாகிய இளந்திங்களையணிந்த பரமசிவன் அருளிச்செய்த
திருவாக்கினைப்பிரகாசந்தங்கியமகுடத்தையுடைய அரசனே கேளென்
றுசொன்னான்-எ-று.

விண்ணகடனவும் வெள்ளியங்கிரியின் விளங்குமாமணிசெய்ம
ண்டபத்திற், பண்ணவர் பெருமா னிணையடிக்கமலம் பணிய்யானென்
வலினடைந்தேன்-கண்ணுதலடியர்க்கெளியவனமலன் கருணைவாரிதி
யெனே நோக்கி-யுண்ணிறவுவகைபுறம்பொழிந்தோங்கவக மகிழ்ந்தின்
னவாறுதாதான்

(இ-பு) அண்டமுகட்டைப்பொருந்திய அழகிய வெள்ளிமலையாகிய
கயிலாயகிரியில் பிரகாசித்துக்கொண்டிராநின்ற மாணிக்கமுதலாகிய
ரத்நங்களினுற்செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந் தேவர்
களுக்கெல்லாம் இறைவனாகிய பரமசிவனுடைய இரண்டுதிருவடித்
தாமரைகளையும் வணங்கநானேத்துப்போனேன்போனவிடத்தில் நெ
ற்றிக்கண்ணையுடையவரும் அடியார்க்கெளியவரும் நிர்மலமானவரு
ம்கிருபைக்கடலானவருமாகிய கயிலாசபதியானவர் அடியேனைப்பார்
த்துள்ளே நிறைந்தசந்தோஷமானது புறத்தில் பெருகியோங்கத்தக்
கதாகத்திருவுளமகிழ்ந்து இவ்வாறு சொல்லியருளினார்-எ-று ௩௨

ஆசில்சீர்க்குமர நினதுநற்றயு மத்தனுமிறந்ததுமதன்பின்
மாசிலா ளொருத்திபார்ப்பனிவளர்க்க வறுமையங்கடலினுழ்ந்ததுவுந்
தேசிகமுனியுன்பிறப்பெலாந் தெருட்டிச்சிவனையேபூசியென்றதுவும்
ஈசனதடியினன்பினுன்மலர்பெய் தேத்திரீபூசைபண்ணியதும்

(இ-பு) குற்றமில்லாதபுகழினையுடையராசகுமாரனே உன்னுடை
யநல்லதாயும் தகப்பனும் இறந்துபோன தும் அதன்பின் உத்தமியாகிய
ஒரு பிராமண புரியானவள் உன்னைவளர்க்க வளருநாளில் நீங்கள்தரித்
திரமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும் ஒருமுனிவனாகிய ஆசிரி
யன்வந்து உன்பிறப்பின் விவரத்தைத்தெரிவித்து-நீ-சிவனையேபூசித்
துக்கொண்டிருவென்று சொல்லியதும் அவர் சொல்லியபடிநீ பரமசிவ
னுடையதிருவடியில் அன்புடன் மலர்களால் அருச்சித்துத் துதிசெய்
துபூசைசெய்ததும்-எ-று * வறுமையங்கடல் என்பதினிடையிலிருக்
கும்-அம்சாரியையாகக்கொள்க ௩௩

ஆன்னதாலுன்மாட்டன்புமிக்குடையெமென்பதுமறிகெனவுரை
த்துப்பின்னருநினதுதாதையைமாய்த்துப்பெரும்பதிவளனெலாங்கவ
ர்ந்தமன்னரைவீட்டிக்கடற்படைதுணித்துவாகை கொண்டரசிளங்கு
மான்றன்னருட்கவிகையுலகெலாநிழற்றத்தருக்கொடுதுணை செய்வா
யென்றான்,

(இ-பு) அந்தமுனிவர் சொற்படிபூசைசெய்ததன்மையினால் அவனி
டத்தில் மிகுந்தகிருபைவைத்திருக்கிறோமென்பதும் அறியக்கடவை
யென்று சொல்லிப்பின்னும் அவன்தகப்பனைக்கொன்றுபெரியநகரமு

தலாகியவளப்பங்களை யெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்ட அரசர்களைக் கொன்று அவர்களுடைய கடல்போன்ற அளவற்றசேனைகளையுங்கொன்று வெற்றியடைந்து அந்தராஜபுத்திரன் (ராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு) உயிர்களுக்கெல்லாம் கிருபைசெய்யத்தக்கதன்குடையானது நிழல்செய்யும்படி தருக்கொடுத்தினைசெய்யென்று எனக்குக் கட்டளையிட்டாரென்று சொன்னான்-எ-று, * ராஜகுமாரன் முனிவன் சொற்படி நம்மைப்பூசித்ததினால் தன்பகைவகைவென்று அரசாட்சி செய்வான் அந்தக்காலத்தில் அவனுக்குசகாயஞ்செய்யென்று பரமசிவன்தனக்குக்கட்டளையிட்டதாக வித்தியாதரன் சொன்னான் என்பது தாற்பரியம், ருச

முத்தலைச்சூலஞ்சுவன் மிசையிருந்து முழுமுதலுரை தலைமேற் கொண்டத்தலைநின்று நகரின்வந்தனை வேற்கணங்கிவ ளரனுரைப்படியே-கைத்தலநெல்லிக் கனியினின்மர புங்கவினும்வந்துரைத்திடக்கே ளா-இத்தலைவந்தேன் சிவனருள்பெற்றார்க்கெய்திடாப் பொருளுமென்றுளதோ

(இ-பு,) மூன்றுபிரிவாகிய தலையினையுடைய சூலாபுதத்தைத்தமது பிடரியினிடத்துவைக்கும்பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைச் சிரசின்மே லேற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்து என்னகரத்தில்வந்துசேர்ந்த எனக்குஎன்புத்திரியாகிய இந்தக் கன்னிகையானவள்வந்துபரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கின்படியைகையினிடத்திற்பொருந்தியநெல்லிக்கனிபோல உன்னுடைய மரபினையும் அழகினையும் சொல்லக்கேட்டு (உன்னைக்காணும்பொருட்டு) இவ்விடத்தில்வந்தேன்பரமசிவனுடைய கிருபையைப்பெற்றவர்க்குக் கிடையாத ஒருபொருளுமிருக்கின்றதோ எ-று. * இவ்வுலகமெல்லாம் சிருஷ்டியாதவற்குமுன்னமேயிருப்பவரும் அவையெல்லாம் இறுதியடைந்தபின்னும் இருப்பவரும் எல்லாவற்றிற்குக்காரணராயிருப்பவரு மாதலால்பரமசிவனை முழுமுதலென்றது இதனை ஆதியும் அந்தமுமாயினார்க்கு என்னுந்திருவாசகத்தானுமுணர்க. ருரு

ஆதலாலஞ்சமதியிவணினக்கேயடிப்பணிசெய்கெனவளித்தேன் காதலாயெனப்பொற் காரீரவன்றன்கரத்தினின்விடுத்தபின் கமல மாதுநேர்மகளிர் நவமணிகனக மால்கரித்தேர்பரிபதாதி [தான் மோதுபோர்க்கணியங் கவசம்விறுாணிமூரிவேல் வாளிவைகொடுத்த

(இ-பு) இந்த முறைமையினால் அஞ்சமதியென்னும் மெய்கையுடையஎன்புத்திரியாகிய இந்தக்கன்னிகைஉனக்குப் பணிவிடைசெய்யக்கடவளென்று விருப்பத்துடன் கொடுத்தேனென்று பொற்கூத்திலிருக்கும் நீரை அவன்கையில்விட்டபின்பு திருமகனையொத்த (அழகுள்ள) தோழிகள் நவரத்தினங்கள்சுவர்ணம் பெரியயானைகள்தோகளுக்குதினாகள் பதாதிகள் தாக்கும்படியானமழுவாயுதம் கவசம் தனாக

அம்புருத்தூணிபலம்பொருந்திய வேலாயுதம்வாளாயுதம் முகலிய
வைகளையுங் கொடுத்தான்-எ-று, ௫௬

வேறு,

முனிவரன் புதல்வனாய் முழுமழுவிராமன்போல
அணிகமோ டெய்தித்தெவ்வ ரருங்கினையறுத்துச்செங்கோ
வினிதினோச்சியபின் மைந்தற்கிறைமையீந்தெம்பாலெய்தித்
தனிமுதல்பதத்திற்சோதி தையலோடரசவென்னு

(இ-பு,) இவைகளைக்கொடுத்த வித்தியாதரன்பின்னுஞ் சொல்லுகி
னான்ராஜகுமாரனே-நீயிச்சேனைகளுடன்சென்று சமதக்கினியென்னு
ம்முனிவரனுடைய புத்திரனாகிய மழுங்காத பரசாயுதத்தை யுடைய
பரசுராமன் பகைவனாவென்றதுபோலவெல்லுதற்கரியபகைவரைச்சு
ற்றத்தாருடன்கொண்டு உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்ப முண்டாகும்ப
டிசெங்கோல்செலுத்திப் (புத்திரசம்பத்துமுதலாகிய அஷ்டசம்பத்
துகளுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்து) அதன்பின்பு உன்புத்திரனுக்கு அ
ரசாட்சிகொடுத்து உன்மனைவியுடன் எம்மிடத்தில்வந்து ஒப்பற்றபரம
சிவனுடைய திருவடியிற்சேரக்கடவை யென்று சொல்லி-எ-று, பரசு
கோடாலி, ௫௭

எடுத்தற முயங்கிரின்ற வேந்திழைக் கினிதுகூறி
யடுத்தநற் சேனைமுற்று மவன்றுணையாகத்தூண்டி
மடுத்தொலி முரசமார்ப்ப வாழ்த்தினன்மருமான்றன்னை
விடுத்தயன் விமானமூர்ந்து வெள்ளிவேதண்டஞ்சேர்ந்தான்

(இ-பு,) தன்புத்திரியையெடுத்து முகத்தோடுமுகமுறத் தழுவிக்கொண்டு
அந்தமாதகுக்குஇனியஉபசார வார்த்தைகள் சொல்லிப்பொ
ருந்தியசேனைகளைபெல்லாம் ராசகுமாரனுக்குத் துணையாகச்செல்லு
ம்படி அனுப்பி ஒளிபொருந்திய பேரிகைவாத்தியமுழங்கத் தக்கதாக
வாழ்த்துதல் செய்துமருமகனுக்குவிடைகொடுத்து (அதற்குமேல் அ
ந்தவித்தியாதரன்) பிரமலோகத்து விமானத்திலேறிக் கொண்டுபோய்
வெள்ளியங்கிரியிற் சேர்ந்தான்-எ-று, ௫௮

குங்குமக் குவடுபோலக் குவிந்தெழு வயிரத்தோளான்
மங்கையர்க்கரசயஞ்சு மதியெனுந்திருவினோடும்
பங்கயத் தண்டார்முன்னோன் புடைவரப்பதாதிசூழத்
தங்குலக்குரிமையான விதர்ப்பதேசத்தைச்சார்ந்தான்

(இ-பு,) வித்தியாதரன்போனபின்புகுங்குமமலைபோலத்திரண்டியர்
ந்ததிண்ணிய தோள்களையுடையராசகுமாரனவன் அழகுமுதலிய
வைகளால் மாதர்களுக்கு அரசியாகிய அஞ்சுமதியென்னுந்தன்மனைவி

யுடன் குளிர்ச்சிதங்கிய தாமரைமலரால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையணி
ந்தபிராமணனாகிய தமையன் தன்அருகில்வரவும் சேனைகள்சூழவுஞ்
சென்றுதன்குலத்தாருக்குஉரியதாகியவிதர்ப்பதேசத்தைச்சேர்ந்தான்

நெ ம்படைப் பகைவரெல்லா நேர்ந்துபோர் தருகவன்றேல்
அடும்படைத் தொழில்செய்து டெம்மடிப்பணி செய்கதத்த
மிடும்பினைத் தடியவந்தேம் யாமென விறைமைசாற்றி
முடங்கலிற் பொறித்துத்தூதிற் போக்கினுன்முழவுத்தோளான்

(இ-பு.) இப்படியாக விதர்ப்ப தேசத்தைச்சேர்ந்த மத்தளம் போ
லத்திரண்டதோள்களையுடைய தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரனா
னவன்மிகுந்தசேனைகளையுடைய பகைவர்களாகியமன்னவர்களே நீங்க
ளெல்லாரும் வந்துசண்டையெய்யுங்கள் இல்லாவிட்டால்போர்த்தொ
ழிலேவிட்டுநம்முடைய பாதத்தைவணங்கிக் குற்றேவல்செய்யக்கடவீ
ர்கள்உங்களுடைய அகங்காரங்களை ஆடக்களாம்வந்தோமென்றுராசவீ
ரத்தைஒலையிற்செப்பியெழுதித்தூதர்கள்கையிற் கொடுத்தனுப்பினான்.

கேட்டமன்னவர்க ளெல்லாங் கிரித்திண்டோள் குலுங்கநக்காங்
கூட்டரக்களைய செங்கண் சிவந்திவ னொருவனேனெவம்
வாட்டிறற் கெதிர்வனென்ன வந்துவெங் களத்தரானார்
கோட்டமில் குணத்துத்தன்ம குத்தனும் போரினேற்றான்

(இ-பு.) இவ்வாறு அனுப்பப்பட்டஒலையைவாசிக்கச்சொல்லக்கேட்
டஅரசர்களெல்லாரும் மலைபோன்ற புசங்களுக்குவங்கும்படி நகைத்
துச்செந்தாமரைமலர்போன்றகண்கள் செம்மைநிறமேற்றிய அரசுக்குப்
போலச் சிவக்கத்தக்கதாகக்-ம்காபங்கொண்டு- இச்சிறுவனொருவனே
எங்கள்வாள்வலிக்கு அஞ்சர்மல்எதிர்க்கத்தக்கவனென்று - அவமதிப்
பாகப்பேசித்தங்கள்தங்கள்சேனைகளுடன்-வெவ்விதாகிய யுத்தகளத்தி
ல்வந்து சேர்ந்தார்கள் மாறுபடுதலில்லாதநற்குணத்தையுடைய தரு
மகுத்தனும்போர்க்களத்தில் எதிர்த்தான்-எ-று-நக்காங்கு- இதிலிருக்
கும்ஆங்கு அசைநிலை-எ-று,

சாக

ஏற்றெதிர் மலையேந்த ரொறிபடை வடிவேலேந்திக்
கூற்றென வுடன்றுசாபங் குழைத்தடு பகழிதூர்த்தார்
லேற்றடந் தானேவீரர் வெருவந்து றஞ்சியாங்கே
யாற்றல ரானான் தரசிளங்குமான் கண்டான்

(இ-பு.) இவ்வாறு எதிரிட்டுயுத்தஞ்செய்ய பகைமன்னவர்கள் எறி
ந்துகொல்லத்தக்க ஆயுதங்களையும் வடித்தவேலையும் ஏந்திக்கொண்டு
நமன்போலக்கேரபமுள்ளவர்களாய் வில்லைவளைத்துப்பாணங்களைப்பி
ரயோகஞ்செய்தார்கள்-அந்தப்பாணங்கள் பட்டுத்தேர்ப்பாகர் முதலா

னவர்கள்-தலைமுதலாகிய அவயவங்கள் அறுபடுவதைக்கண்டு பயந்து
தன்படைவீரர்கள்எதிரின்று போர்செய்யமாட்டாதவர்களாய்ப் பின்
னிட்டோடினார்கள் அதைத்தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன்கண்
டான்-எ-று- ௬௨

வரிசிலை குழையவாங்கி வடிக்கணை தொடுத்துமாற்றார்
விரிபிணக்குவையின் குப்பை வெற்பென மலியவீட்டிப்
புரையறு வடிவேலேந்தித் தாதையை முன்னம்போரிற்
றையினிற் செற்றான்செம்பொற் றலையறத் தடிந்திட்டானே,

(இ-பு.) நீண்டவில்லை நன்றாகவளைத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்க
ளைப்பிரயோகஞ்செய்து பகைவருடைய பிணக்குப்பைகளஎங்கும்பா
ந்துமலைகள் போலக்குவியும்படிகொன்றுமுன்புவேலாயுதத்தையுடைய
வனாய்வந்துபோர்க்களத்தில் தன்பிதாவின்தலையானதுபூமியில்விழு
ம்படிகொன்றவனுடைய பொன்னாலாகியமகுடமணிந்ததலையையறுத்
துத்தள்ளினான்-எ-று- ௬௩

படைமலை பொழிகவென்னுப் பனைமுரசறைவித்தம்பொற்
குடைபுவி நிழற்றமன்னர் குரைகழற் றுளின்வீழ
இடையிடையமைச்சர் பாதத் தேத்துபுவணங்கிவிற்பத்
தொடையணி மார்பன்றங்க டொன்னக ரடைந்துபின்னாள்,

(இ-பு.) தருமகுத்தனென்கிற ராஜகுமாரன் தன்பகைவனுடையத
லையைஅறுத்துத்தள்ளினவுடன் இனிப்போர்செய்வதை பொழியுங்க
ளென்றுபெரியபேரிகை சாற்றும்படிஉத்தரவுசெய்துஅழகியபொன்
மயமாகியவெற்றிக்குடையானதுபூமிக்கெல்லாம்நிழல்செய்யவும்போ
ர்செய்யவந்தமற்ற அரசர்கள்சத்தியாரின்றவீரகண்டையணிந்ததன்னு
டையபாதத்தில்விழுந்துபணியவும்செல்லுமிடந்தோறும் வரிசைவரி
சையாகரின்று மந்திரிமார்களும் தன்பாதத்தைத்துதிசெய்துவணங்கி
நிற்கவும்வெற்றிமாலையணிந்த மார்பையுடையவனாய்ப் பழமையாகிய
தங்கள்நகரத்திற் போய்ச்சேர்ந்து மறுநாள்-எ-று, ௬௪

மந்திரக்கிழவர்கூழ வணங்கலர் வணங்கிவாழ்க்கத்
தந்திரத் தலைவர்போற்றத் தமனிய மகுடஞ்சூடி
யைந்தருக் கொடைகண்டேத்த வவனியை முழுதுங்காத்தான்
கந்தினைத் தழன்றுபாயுங்கடாமுகக் களிற்றினானே,

(இ-பு.) மந்திரிகள் சூழ்ந்திருப்பவும் பகைமன்னவரா யிருந்தவர்க
ளெல்லாரும்வணங்கிவாழ்க்கவும்!சேனாதிபதிகள் போற்றிசெய்யவும்
பொன்னினாற்செய்யப்பட்ட மகுடமணிந்துகொண்டு தேவலோகத்தி
லிருக்கும்பஞ்சதருக்களும் தான்கொடுக்குந் தியாகத்தைக்கண்டுபுகழ

வும்கோபங்கொண்டு ஆரவாரித்துக்கட்டுத்தறியைப்பாய்கின்ற மதசல
ம்பெருகும்படியான சுவடுதங்கியமுகமுள்ள யானைகளையுடையதரும
குத்தராசனானவன்பூமிமுழுவதையுங்காத்தான்-எ-று *யானைவெறிமி
ஞந்தால்கட்டுத்தறியாகிய ஸ்தம்பங்களை முறித்துவிட்டுவெளியேபுறப்
படுகிறசெய்கையுள்ளனவாதலால் கந்தினைப்பாய்கின்றவென்றது*பஞ்
சதருக்கள் அரிச்சந்தரம்-கற்பகம்-சந்தாரம்-பாரிசாதம்-மந்தாரம் - இ
வைகேட்டபொருளைக் கொடுக்கத்தக்கவைகள் கூடு

வேறு.

மையணிகண்டன்றனையருச்சித்துவரும்பிரதோடத்தின்பலத்தா
ற்-செய்யகோறிசைகண் மீச்செலமலைத் திங்கள்வெண்குடைபுவிசுவி
ப்ப-ஐயநின்னடிமையாமெனத்தெவ்வாடி தொழப்புவிமுழுதாண்டுது
ய்யபோகங்கணுகர்ந்துபின்னிற்றதுதுணைவியோடரன்பதமடைந்தான்

(இ-பு) கருமைநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவனைச்சனிப்
பிரதோஷத்தில் அருச்சினைசெய்துவந்த பலத்தாஸ்சேங்கேரலானது
அஷ்டதிக்கு வராயில்செல்லவும் பர்வதினத்தின்சரயுங்காலத்தில்உ
தயமாகாரின்ற பூரணச்சந்திரனைொரத்த வெள்ளைக்குடை பூமிமுழு
வதையும் கவித்துக்கொள்ளவும் பகைவராகியஅரசர்கள் இறைவனை
நாங்கள்உன்னுடைய அடிமையென்றுபாதத்தைவணங்கவும்பூமிமுழு
வதையுமாண்டுநல்லபோகங்களை அனுபவித்துப்பின்பு இவ்வுடலத்
தைவிட்டுத் தன்மனைவியுடன்சிவபதஞ்சேர்ந்தான்-எ-று கூகூ

இன்னதேயருளுமிப்பிரதோட மென்னயாம்வழுத்துகற் கெளிதோ
அன்னவாகனனுங்கலுழுவாகனனு மறிவதன்றதனுடைப்பெருமை-ப
ன்னகாபரணன் பூசையினிதுபோற்பலந்தரும் பூசையின்றென்னு-மு
ன்னே நான்முழுதுமுணர்ந்தவன்மொழிந்தான் முனிவரானே வருமகி
ழ்ந்தார்

(இ-பு.) சனிப்பிரதோஷ பூசையின்பலனானதுஇத்தன்மையுள்ளஇ
கபரவுக்கியங்களைத் தருமென்று நாம் விவரித்துச்சொல்வதற்கெளித
ல்லஅதனுடையபெருமை பிரமதேவனு லுக்விஷ்ணுவினும்'அறிய
தக்கதுமல்ல-சர்ப்பாபரணங்களை அணிந்திருக்கும் பரமசிவனுக்குரி
யபூசைகளில் இந்தப்பூசையைப்போல பலனைத்தரும் பூசைவேறொ
ன்றுமில்லை யென்று வேதாகமாசாஸ்திரங்களையெல்லாம்உணர்ந்தஞ்
தமுனிவர்சொன்னார் அதுகேட்டு நாமிசாரணிய முனிவர்கள்மனம
கிழ்ந்தார்கள்-எ-று, கூகூ

ஏழாவது-பிரதோஷபூசைமகிமை

அத்தியாயம்-முற்றிற்று,

ஆவிருத்தம்-சூரு.

உ

சிவமயம்

எட்டாவது.

சோமவாரவிரதமான்மிய ஆத்தியாயம்

சீதமதிப்பிள்ளை வெள்ளை யமுதங்காலுஞ்செஞ்சடைமைக்கருமி
டற்றுப்பசிபசாயன்-மாதுவளரொருபுறத்து நீறுபூத்தமாணிக்கமலைய
னையவருண்மேனி-நாதனதுசரித்திரத்தின் மேன்மையின்னு நவில்வ
னெனத் தவமுனிவரெவருங்கேட்பச் - சூதனெனும்புராண முனிமு
றைகணுஞ்ஞ சொன்னமுனியடிதொழுது பின்னுஞ் சொன்னான்,

(இ-பு.) குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்கள் வெண்மைநிற முள்ள
அமுதகிரணத்தைப் பொழிந்துகொண் டிருக்கும்படியான சிவந்தச
டைமுடியினையும் மேகம்போன்றகாளகண்டத்தினையும்பச்சைநிறமு
ள்ள பார்வதிதேவியார் ஆமர்ந்தஇடப்பாகத்தினையும்நீறுபூத்தமாணி
க்கமலையையொத்த செம்மைநிறமுள்ள திருமேனியையுடையபாமசி
வனது சரித்திரத்தின்மேன்மையையின்னுஞ் சொல்லுகிறேனென்று
நைமிசாரணியத்தில் தவஞ்செய்யுமுனிவர்களெல்லாருங் கேட்கும்ப
டிசூதரென்கிற புராணமுனிவரானவர் நான்குவேதங்களுஞ் சொன்
னவியாசமுனிவர்பாதங்களை மனதில்சிந்தித்து; வணங்கிப் பின்னுஞ்
சொல்லுகின்றார்

நித்தியமா யாநந்தவுருவமாகி நிறைவுபடும் பொருளாகிக்குறை
படாது-சத்தியமா யனைத்துயிர்க்குமுள்ளீடாகிச் சங்கற்பவிகற்பங்கட்
கயலதாகி-வைத்தசிவதத்துவத்தினியல்புதன்னைவருகுரவ னருளினி
னிதுணர்ந்துவாழும்-அத்தகையர்பிறப்பாழியிடைநின்றேறி யழியாத
சிவகதியினடைவரன்றே

(இ-பு.) நித்தியப்பொருளாயும் ஆனந்தமேதிருமேனியாகக்கொண்
டபொருளாகியும்குறைபடாமல் எங்கும்நிறைந்த பொருளாகியும்சத்
தியமானபொருளாயும் எல்லாவயிர்க்குள்ளும் உயிரர்கியும் சங்கற்ப
விகற்பங்களுக்கும் அன்னியமாகியும்பொருந்திய சிவதத்துவத்தின்இ
யற்கையைக்கிடுபையால் எழுந்தருளிய ஆசாரியர் அதுக்கிரகித்தமு
றைமையினால்உணர்ந்து வாழ்கின்றதன்மையுடையவர்கள் பிறவிச்ச
முத்திரத்தில்நின்றும் கரையேறி அழியாதசிவகதியை ஆடைவார்கள்
எ-று,சங்கற்பம்என்பது மனவியாபாசம்

வாங்குதினாக் கடலுடுத்த ஞாலமீதின் மண்ணுசை பொன்னு
சைமகளிராசை, தீங்குகருமெனக்கருதித் துறந்துதங்கள்சிந்தனையை
ப்புலநெரியிற் செலுத்தாராகிப், பூங்கனக வனாச்சிலைகொண்டவுண
ர்மாயப் புரமெரித்த கயிலைமலைப் புனிதன்றாள்-னோங்குமறை நெரி
யின்வழிபாடுசொய்வோ ருதரவழி வருங்கவலை யொழிப்பர் மாதோ,

இ-பு, அலைகளையுடையசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்தில்
மண்ணுசைபொன்னுசைபெண்ணுசைஎன்னுயிர்மூன்றாசையும்பொ
ல்லாககினைத்தருமென்றுசுருதித் துறந்துதங்கள்மனதையும்புலன்வழி
யிற்செலுத்தாதவர்களாய்ப் பொலிவுள்ளமகமேருவாகிய வில்லினால்
ஆவுணர்களைல்லாரும்மாயும்படித்திரிபுரங்களையெரித்த கயிலாசவா
சியாகியபரமசிவனுடையதிருவடிசளில் ஒங்கியவேதவிதிப்படி பூசை
செய்கின்றவர்கள் தாய்வயிற்றில்தங்கிப்பிறக்கும்படியான துன்பத்தைநீ
ங்குவார்கள்-எ-று,

எண்ணரிய விடயம்: ஞானேசுடி யிடைவிடா தொழுகிடினும்
யாவரேனுங்-கண்ணுகல்வா நவனடியை மறவாராகிக் கருத்தினின்
வைத்துறுங்காலம் கழிக்குமார்தர். மண்ணகநீள் வரைப்பின்வருபோ
கமெல்லாம் வைகறொறு துகர்ந்துடலமாயமேலை, விண்ணகநாடதனி
டைச்சென்றடையுங்காலே விடயத்தான் வருந்துயர் மீள்வரன்றே,

இ-பு. எண்ணுதற்கரிய விஷயங்களுடனேசுடி இடைவிடாமல்கா
லங்கழித்தாலும் எவர்களேயானாலும்நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசி
வன்திருவடிகளைமறவாதவர்களாய்த்தங்களிருதயத்தில்வைத்துப்பொ
ருந்திய காலங்கழிக்குமார்தர்கள் இப்பெரிய உலகத்தில்வரும்போகங்
களையெல்லாம் நாள்தோறும் அனுபவித்து இவ்வுடலம்நீங்கிமேலுல
கமாகிய தேவலோகத்தில் செல்லுங்காலத்தில் முன் அனுபவித்தவி
ஷயங்களால் மேரிடத்தக்கதுயரங்களை அனுபவிக்கமாட்டார்கள்-எ-று-

நீடுபெரும் போகதுகர் வேட்கையெல்லா நீத்தறியாவொருவனி
ருவினையினீங்கி, வீடுபெறக் கருதியருந் தவங்கள்செய்தும் வேறுசம
யத்தடைந்து மாவதுண்டோ, கொடியரு நெடுங்கயிலை மலையின் மன்
னுங்கொழும்பவள மணிவரையி னருணபாதத், தேடவிழு மலரின்வ
ழிபடுவானாயினிரும்போக துகர்ந்துயர்வீ டெய்துவானே,

இ-பு, மிகுதியானபோகங்களை அனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை
களைநீக்கியறியாத ஒருவன்நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினையினி
ன்றும் நீங்கிமோகஷத்தை அடையவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொ
ண்டு அருமையாகிய தவங்கள்செய்தும் மற்றொரு சமயத்தில் சென்று
ம்கிடைப்பதுண்டோ சிகரங்களுயர்ந்த கயிலாயகிரியில்வீற்றிருக்கும்
செழுமையான பவளமலைபோன்ற பரமசிவனுடைய சிவந்ததிருவடி
களில் இசழ்கள்விரிந்த மலர்களால் ஆராதிப்பானாகில் இம்மை மறு

மை யின்பங்களை அனுபவித்து அதற்குமேல் பதவிகளுக்கெல்லாமே
லாகிய மோகத்தை அடைவான்-எ-று, ௫

பிறையினொடு நறையிதழித் தொடையும்வானிற் பெருகிவருஞ்
சுரந்தியு முடித்தவேணிக், கறையணியு மணிமிடற்று முக்கட்செய்ய
களிற்றுரிவை யந்தணன்றாள் பணியுமாந்தர், மறைகளொரு நான்கும
வற்றங்கமாய மன்னுபுராணங்கள் பதினெட்டுநாடி, யறையவரிதாயடி
யரெளிதிற்றேரு மழிவில்பெருஞ் சிவகதியை யடைவர்தாமே,

இ-பு, இளஞ்சந்திரனுடன் வாசனைதங்கிய கொன்றைப்பூமாலையும்
ஆகாயத்திற் பெருகி வருகின்ற கங்கா நதியையுமுடித்திராநின்றசடா
மகுடத்தையும் விஷந்தங்கிய காளகண்டத்தையும் திரிநேத்திரத்தை
யும்யானைத்தோற்போர்வையையும் உடையபரமசிவன துதிருவடியை
ப்பணியுமாந்தர்கள் நான்குவேதங்களும் அவைகளுக்குரிய ஆறங்கங்க
ளும் நிலைபெற்றதாகியபதினெண்புராணங்களும் ஆராய்ந்தரிந்துசொ
ல்வதற்கரியதாய் அடியவர்கள்எளிதில்உணரும்படியான அழிவில்லா
தபெரியசிவகதியை அடைவார்கள்-எ-று-*. செய்யகளிறு என்றதுயா
னைகளுக்குக்கூறுமிலக்கணங்க ளமைந்ததென்னுங் கருத்தாகக்கொள்
க, *பரமசிவன்தேவர்களுக்குள் பிராமணனாதலால் அந்தணனென்றார்

சொன்னவிவை யெவற்றினுக்கு மேலதாகிச் சுருதி சிவாகமம்பு
கலுஞ் சோமவார.மன்னிவரும் பிரதோடந் தோறுஞ் செம்பொன்ம
லைச்சிலை வானவனை யுலகங்களீன்ற, கன்னியுடனாகமத்தின் வழிதப்பா
து கடிமலரின்வழிபாடுபுரியுமேலோ, ரின்னலெனும் பெருங்கடலின்
கரைநின்றேறி யிகபரத்தும் போகநுகர்ந் திடுவரன்றே.

இ-பு, பரமசிவனைப்பூசிக்கும்படிபிதுவனாயிற் சொல்லிவந்தபூசை
களெல்லாவற்றிலும் உயர்ந்ததாய் வேதங்களிலும் சைவாகமங்களிலு
ஞ்சொல்லப்படுகிற சோமவாரதினங்களில் பொருந்திவருகிறபிரதோ
ஷந்தோறும் மகமேருவை வில்லாகவுடைய பரமசிவனை உலகத்துயி
ர்களுயின்ற கன்னியாகிய பார்வதிதேவியாருடன் ஆகமவிதிதவறாமல்
வாசனைபொருந்திய மலர்களால் ஆராதனைசெய்யும் பெரியோர்கள்
துன்பமென்கின்ற பெரிய சமுத்திரத்தின்கரையிற்சென்றேறி இம்மை
ப்பயனையும்முறுமைப்பயனையும் அனுபவிப்பார்கள்-எ-று, ௭

இல்லரத்தின் கிழமைதனைப் பூணாமாந்த ரியல்புடனில்லறக்கிழ
மைபூண்டமாந்தர், தொல்லரத்தின் கொழுநருடன் வாழுமாதர் து
ணைவர்தமையிழந்து துயருழக்குமாதர், புல்லறத்தை யொருவியான்
சோமவாரபூசனையே புரிவொளிற் புவனமீதி, னல்லலறுத் தன்னவரு
ண்ணினைந்தவெல்லா மவர்நினைவின் படியேவந் தடையுமன்றே,

இ-பு. இவ்வாழ்க்கையி னுரிமையைப் பூணாதவர்களும் கிரமமாக
இவ்வாழ்க்கையைப் பூண்டவர்களும் பழமையாகிய அந்தஇவ்வாழ்க்

கையில்தத்தங் கணவருடன்வாழாமாதர்களும் கணவர்களையிழந்து து
யரமனுபவிக்கு மாதர்களும் பொருந்திய அந்த இல்வாழ்க்கையை நீ
ங்கிப்பரமசிவனது சோமவாரபூசையே செய்வார்களானால் இவ்வுலகத்
தினிடத்தில்துன்பங்களை நீங்கி அவர்கள் மனதில்கருதியபொருள்களெ
ல்லாம் அவர்கள்கருத்தின்படி வந்துபொருந்தும்-எ-று. அ

என்றுபல தருமமெடுத்திசைத்தேமீட்டு மிமயமலையகாயன்.
மடப் பாவைகேள்வன், ஞென்றுபடி மாகமங்க யோறு முன்மைச்சுரு
திதொரும் புகன்றருளுஞ் சோமவாரத், தொன்றுபெருங்கதையனந்த
மவற்றுண்மின்னு ரொளியிழைசீ மந்தனியென் றுலகம்போற்றுங், கு
ன்றனைய பெருந்தவத்துக் கோதினீதிக் கொம்பனையா னோற்றகதை
கூறுவாமே.

இ-பு. முனிவர்களே இதுவரையில் பலவாகியசிவதரும் சரித்திரத்
தைச்சொன்னோம் இன்னமும் பார்வதிதேவியார்கணவனாகியபரமசி
வன்பழமையாகிய ஆகமங்கள் தோறும் உண்மையாகிய வேதங்கள்
தோறும் சொல்லியருளிய சோமவாரப் பூதையைக்குறித்தசரித்திரம
னந்தம் அவைகளுக்குள் மின்னலையொத்த மாதர்களுக்கு ஆபரணம்
போன்ற அழகுள்ள சீமந்தனியென்று உலகத்தார் சொல்லப்பட்ட ம
லேபோன்ற தவத்தினையும் குற்றமற்ற நீதியினையுமுடைய ஒருமாதா
சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டித்த கதையைச் சொல்லுகிறோம்-எ-று *
மின்னுரொளியிழைசீமந்தனி என்பதற்கு மின்போல ஒளிபொருந்தி
ய ஆமரணமணிந்த சீமந்தனி எனப்பொருள் கூறினு மமையும், கூ

வேறு

இளங்கதிர் நுழைகலா விருள்கொள்ளும்பொழில்
வளங்கெழு மாரிய வருத்த நாட்டினான்
விளங்கொளி மணிமுடி மிலைந்த வேந்தர்கோ
னளந்தறிவருங்கலைக் காழி யேயனான்.

இ-பு. சூரியனது இளங்கதிரும் நுழைபக்கூடாத இருள்குழந்த பூ
ஞ்சோலைகளும் வளப்பங்களும் பொருந்திய ஆரியவர்த்தநாட்டையு
டையவன் விளங்குகின்ற ரத்தினமகுடமணிந்த அரசர்களுக்கு அரச
னாயிருப்பவன் அளந்தறிவிடுதற்கரிய கல்வியுணர்ச்சியில் சமுத்திரத்
தையொத்தவன்-எ-று. ௩

எண்டிசை முழுவது மெழுது வண்புகழ்
மண்ட லிகர்க்கெலா மகுடம் போல்பவன்
புண்டரு கொழுநிணப் புலவுநாறுவேற்
றிண்டிறற் சித்திர வரும னென்பவே,

இ-பு, அஷ்டதிக்குகளிலும் எழுதிய வண்மைதங்கிய புகழுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் மகுடம்போலிருப்பவன் போர்முகத் தெதிர்க்கு ம்பகைவருடைய சரீரத்தில்பட்டுப் புண்ணிலுண்டான கொழுமையுள்ளநிணத்தின் புலால்நாற்றம் நானுதற் கேதுவான வேலேந்தியதிண்ணியவெற்றியையுடைய சித்திரவரும் நென்னும் பெயருள்ளவனென்று சொல்வார்கள்-எ-று, யக

ஆயவ நெண்ணிலா மகங்க ளாற்றியுந்
தாயென வயிரொலாந் தழையப் போற்றியு
மீயுறு முகிலென வெறுக்கை மாமழை
தூயநன் மறையவர் சுமப்ப நல்கியும்,

இ-பு, அந்தச்சித்திரவரும் நென்பவன் அளவில்லாதயாகங்கள்செய்தும் தாயைப்போல உயிர்களைல்லாந் தழையும்படி ஆதரித்தும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகம்போலப் பொன்மழையைப் பரிசுத்தர்களானபிராமணர்கள் சுமந்துகொண்டு போம்படி கொடுத்தும் -எ-று,

மரகத வரையென வயங்கு மாதவன்
குளாகழல் வணங்கியுந் குன்ற வில்லினுற்
புரயெரி கொளுவிடப் பொருத வன்கழ
லிரவினும் பகலினு மலர்பெய் தேத்தியும்,

இ-பு. மரகதரத்தின மலையை யொத்தபச்சைநிறமுள்ளமகாலிஷ்ணுவின் ஒலிக்கும்வீரகண்டையணிந்த திருவடிசளைவணங்கியும் மகமேருவில்லினால் திரிபுரத்தில் தீபற்றப்பொருத பாமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பூவிட்டருச்சித்து இரவினும்பகலினும் துதிசெய்தும்-எ-று

முழுவொலி படுகடன் முத்துவெண்குடை
நிழலிடை யுலகெலா நெறியிற் காக்குநாட்
குழன்மொழி மனைவியர் வயிற்றிற் கொல்சின
மழவிடை பெனச்சில மகப்பெற்றானோ.

இ-பு, முழுவம்போல ஒசைபொருத்திய கடலினிடத்துண்டானமுத்துகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக்குடை நிழலில் முறையாக உலகத்தைக் காக்குநாளில் வேயங்குழல் போல இனிமையுள்ளவசனத்தையுடைய மனைவியர்கள் கருப்பத்தினிடமாக இளையதுள்ளரிஷபமென்று சொல்லத்தக்க சிலபுத்திரர்களைப் பெற்றான்-எ-று-✽ கொல்சினவிறை-எ திரிட்டவர்களைக் கொல்லத்தக்ககோபத்தையுடையரிஷபம்.

பெற்றரி னிறைமகன் பெண்மகாரொமக்
குற்றில ரெனநினைந் தேரன்ற லாதன
நற்றவ மிழைப்பவோர் மனைவி நான்மலர்ப்
பொற்றொ 7 பெனவொரு திருவைப் பூத்தனள்,

இ-பு, புத்திரர்களைப்பெற்றபின் அவ்வரசன்பெண் குழந்தைகள் வக்குண்டாக வில்லையென்றுகருதிப் பலபல நல்லதவங்களைச் செய்ய ஒருமனைவியானவள் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும்மகாலட்சுமி போல ஒருபுத்திரியைப் பெற்றாள்-எ-று. ௮௫

வேறு,

தாமந்திகழ்கரு மொய்ம்பொடுதழைத்திரவருமன்
சீமந்தனியெனவேயாருள் செல்விக்கமகிழ்வா
னாமந்தனை மறைந்தியி னன்னுளிடை நவிலா
வாமந்திகழுமையைத்தரு மிமவானின் மகிழ்ந்தான்

இ-பு, வெற்றிமலை பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் புஜங்கள் பூரிக் கமனப்பூரிப்பையுமுடைய சித்திரவருமன் தான்பெற்ற புத்திரிக்கும னமகிழ்ச்சியுடன்வேதவிதிப்படி நல்லதினத்தில்சீமந்தனியெனப்பெ யர்கூறி சவுந்தரியமுள்ள உமையவளைத் தனக்குப் புத்திரியாகப்பெ ற்ற மலையையன்போல மகிழ்ச்சியடைந்தான்-எ-று. ௮௬

மதவெண்களி விறல்யானையு மன்னன்றரு மேவற்
குதவுந்தன துழையேர்களை யுயர்சோதிடநூலின்
விதமொன்றிய மறைவாணரை யழையின்னெனவிடுப்பக்
கதமொன்றிய காலிற்கடி தேகிக்கொடுவரவே

இ-பு, மகத்தினுல்வெவ்விய மயக்கங்கொண்டிருக்கும்வெற்றிபெர ருந்திய யானைப்படையுள்ள அவ்வரசன்தான் உத்தரவுசெய்யும் எவ லுக்குத் தண்டிள்ளாமல் உதவுகின்றவர்களாகியஏவலாளிகளைநோ க்கியுயர்ந்த சோதிஷ சாஸ்திர வகையெல்லாம் உணர்ந்த சாஸ்திரிக ளை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று அனுப்ப அவர்கள்சண்ட மாருதம்போல ஆதிவினாவாகச்சென்று அழைத்துக்கொண்டுவரள

கண்ணுற்றன னவரைப்பல கணிதத்துறைவல்லீர்
பெண்ணிற்கணி யெனயானாருள் பெண்ணின்றிற னெல்லா
மண்ணிற்கருதொண்ணூறிலை வருசோதிடவிதியா
வெண்ணித்துணி வுறுசாதகமிடுகென்றிறைசொன்னான்

இ-பு, வந்த சோதிஷசாஸ்திரிகளைப்பார்த்துப்பலவாகிய சோதிஷ சாஸ்திரமுணர்ந்தவர்களே பெண்களுக்குஆபரணம்போல நான்பெ ற்றபெண்ணின் திசாபலன்சலையெல்லாம் இவ்வுலகத்தில்அறிதற்கரி யநிலைமையினையுடைய சோதிஷசாஸ்திரவிதியால் ஆராய்ந்தா நிச்சய மான சாதகமெழுதுங்களென்று அவ்வரசன்சொன்னான்,எ-று- ௮௭

என்னமுன மொருவேதிய னவடன்னிருவினையு
முன்னூறிலை பெருசாதகமுற்றும்படியெழுதிப்
போன்றோர்களை கலன்மன்னவ புவிமாமகள்புணரு
மன்னுவிவை கேண்மோவென வழுவாதைசெய்தான்

இ-பு. இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் ஒருபிராமணன் அந்தப்பெண்ணினுடைய இருவினையையும் ஆராய்ந்துநிலைபெற்றசாதகமுங்குறைவில்லாம லெழுதிப்பொன்னாற் செய்யப்பட்டவீரகண்டையணிந்தமன்னவனே பெருமைபொருந்தியபூமிதேவிசேரும்படியான மன்னவனே இவைகேளென்று தவறாமற்சொன்னான்-எ-று - என்னசொன்னானென்றால்

யக

வேறு,

மணத்தினி லுமையான் மகப்பெறற்கதிதிவடிவினிலுயற்றமயந்திருணத்தினிற்கமலை கற்பினிற்சனகிகொழுங்கலைக்கியன்மக ளென்றாப்பணத்துறையுலகமுழுவதும்புகழும்படிபதினாபிரம்பருவந்தணப்பிலளாகக் கொழுனனோடுதையுந்தராபதிரின்மகளென்றான்

இ-பு, அரசனே உம்முடையபுத்திரிகல்லியாணத்தில் உமையவளென்று சொல்லத்தக்கவள் புத்திரர்களைப் பெறுவதில் அதிதியென்று சொல்லத்தக்கவள் சவுந்தரியத்தில் உயர்ந்ததமயந்தியென்று சொல்லத்தக்கவள், நற்குணத்தில் திருமகளென்னத்தக்கவள், பதிவிரதாதருமத்திற்சீதையென்னத்தக்கவள் செழுமையுள்ளகலைகளுக்குச்சரஸ்வதியென்று சொல்லத்தக்கவளென்று சொல்லி ஆதிசேஷன்முடியில் பொருந்திய இவ்வுலக முழுவதும்புகழும்படி பதினாபிரம்பருஷம்கணவனை விட்டுப்பிரியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள்-எ-று உய

என்றவனுரைத்த சாதகப்பொருளினியல்பெலாங்கேட்டுளமகிழ்ந்து-பொன்றழைகிணர்தோட் புரவலனவற்குப்பொருணனிகொடுத்தனளிருப்ப-பின்றையுமொருவனேழிசண்டாண்டிற் பிறைதுதன்மங்கலமிழக்கும்-வென்றிவேலிறைவவென்றலுரிருபன்வெய்துயிர்த்தனை மிசைவிழுந்தான்,

இ-பு, இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லினசாதகப் பொருளினியல்பையெல்லாம் கேட்டு மனமகிழ்ந்து அழகுநிறைந்ததிண்ணியதோளையுடைய ராசன் அவனுக்குமிருந்தபொருள்கொடுத்துசந்தோஷத்துடன் இருக்கமற்றொருபிராமணன்-சாதகம்பார்த்து-வெற்றிபொருந்தியவேலாயுதத்தையுடைய அரசனே இந்தப்பெண்ணைவளப்பதினாலாம்வருஷத்தில் மங்கிலிய மிழப்பாளென்று சொன்னான் - அப்படிச் சொல்லவே-அவ்வரசன் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு சோகத்தினால் ஆசனத்தின்மேல் விழுந்துவிட்டான்-எ-று, உக

பைவிரியரவ மிடிவிழவெருவும் பான்மைபோலோரிருகன்னல்வெய்துயிர்த்திருந்துகணிதரைப்போக்கிவிதிவலியநிகுவமென்ன- நெய்தவழுவடிவேற் புரவலனுளத்தி னினைவுடனொழுகுமந்நாளின்-மைவிழிச் செவ்வாய்வெண்ணகையவட்குமங்கையற்பருவம் வந்ததுவே,

இ-பு. படத்தைவிரிக்காரின்ற சர்ப்பமானது இடிவிழுந்தால்பயந்துகருண்டு பிழுந்தன்மைபோல இரண்டுநாழிகைவரைக்கும்பெருமூ

ச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்து பின்பு ஒருவாறு தெளிந்து சோசியர்களை அனுப்பிவிட்டு ஊழ்வினையின் வன்மையை அறிவோமென்று பகைவர் உதிரத்தில் தவழும்படியானவடித்தவேலையுடைய அவ்வரசனானவன் மனதில் ஞாபகத்துடனிருக்கும்நாளில் மையணிந்தகண்களையும் சிவந்தவாயினையும் வெண்மைநிறம்பொருந்திய தந்தங்களையுமுடைய அந்தக்கன்னிகைக்கு அழகிய மங்கைப்பருவம் வந்தது-எ-று- ௨௨

மங்கையம்பருவம் வருதலுமவளை வழிபடுசேடியர்குறுகித் திங்கள்வாணுதனீ யேழிரண்டாண்டிற்றிருநீழந்திருக்குவையென்ன வங்கவள்வெருவியர்க்கியவர்க்கி யாகியமுனிவரனமனைவி தங்கியசாலைசென்றவட்டொழுது தன்னுறு துயர்நிலைசொன்னாள்

இ-பு, மங்கைப்பருவம்வந்தமாத் திரத்தில் அவளைப்பூசுதையென்று கொண்டுருக்கிற தோழிகள்வந்து இளந்திங்கள்போல வளைவாகிப் பழனிதங்கிய நெற்றியினையுடையவளே நீபதினாலாம்வருஷத்தில் மங்கிலியம்இழந்துவிடுவையென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு அவள்பயந்து யர்க்கியவர்க்கிமுனிவர் பத்தினியாகிய மயித்திரையென்பவளிருக்கு ம்பன்னசாலைக்குப்போய் அவளைத்தொழுது தனக்குநேரிட்டிருக்கிற துயர்நிலையைச் சொல்லுவாள்-எ-று- ௨௩

அருந்ததியனைய கற்புடையன்னுயடியனே னுரைப்பதொன்றுள தா-பெருந்திருவிழப்பன்யா நெனக்கணிதர் பிதாவுடனுரைத்தனாத னாற்றிருந்தியரினவைவந்தடைந்தனனித்தீவினைப்பிணியகற்றுதற்கோ ர்-மருந்தருள்கென்றென்றடி தொழுதிரப்பவரமயித்திரையும் பின்னுரைத்தாள்-

இ-பு, அருந்ததியையெடுத்தகற்பினையுடையதாயே அடியேன் சொல்லுவதோர் வார்த்தையிருக்கின்றது அதுஎன்னவெனில் நான்பதினாலாம்வருஷத்தில் மங்கிலியம்இழப்பேனென்றுசோதிஷர்கள் என் பிதாவுடன்கொன்னார்கள் அதனால்கற்பினால்மேன்மைபெற்ற உன்னைச் சரணென்றடைந்தேன் இந்தத்தீவினையாகிய நோயை நீக்குவதற்கு ஒரு அஷ்டதம்கிருபையென்று பாதத்தைவணங்கி யிரப்பச்சிரேஷ்டமுள்ள மயித்திரை பின்பு சொல்லுகிறாள்-எ-று, ௨௪

புரிசுழலணங்கே சோமவாரத்திற் புனிதநீரினிதுடனாடிப் பரிவுடனுணவு முதலியதுறந்துமோனமாய்ப் பவித்திரையாகித் தெரிமலர்கொணர்ந்துபரமனோடுமையச்சிவாகமவிதிமுறைவழுவா துரியபூசனைசெய் தருமறையவர்க்குமுவப்புடனன்னமுமளித்தே

இ-பு, கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பெண்ணே சோமவாரத்தி ல் பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நாந்து செய்து வெறுப்பினறி ஆகா ரமுதலானதுகளை நீக்கிமவுனமாய்ப்புரிதையாய்மலர்னை ஆய்ந்துகொ

ண்வெந்து பரமசிவனுடன்பார்வதிதேவியானாயும் சைலாகமவிதி த
வறாமல் உரியபூசைசெய்து அரியபிராமணர்களுக்குச்சந்தோஷத் து
டன் அன்னமுங்கொடுத்து-எ-று, உரு

இன்னனமானே யேத்திரீவழிபட் டசனேயென்னுறுதுணையே
யுன்னுடையருளேவேண்மிவனென்ன வுரைத்துநல்லவிரதமுமுடித்தா
மன்னியவிரதந் தரும்பெருநலத்தான் மாதுநீன்கணவனுக்குரிய (ன்
தன்னுடைஞால மல்லதுவேண்டுந் தராசலமளவிலவுளவாம்

இ-பு. இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனே ஆராதித்துத் துதிசெய்துநச
னே எனக்குப்பொருந்திய துணையே தேவரீருடைய திருவருளையே
விரும்புகிறேனென்றுசொல்லி நீநல்லவிரதத்தையும் நிறைவேற்றினா
ல்நிலைபெற்றஇவ்விரதந்தரும் பெரியபலத்தினால் மாதேஉன்னுடை
யகணவனுக்குரிய சொந்தத்தேசமு மல்லாமல் அவன்விரும்புந்தே
சம்பலவுண்டாகும்-எ-றுவிரதமுடித்தலாவது உத்தியாபனஞ்செய்த
சந்தமுமலரு மரிசனத்துடனே சாத்தினால்வளம்பலதழைக்கும்
நந்தலற்றாப மளித்திடி னுடலநறுங்கடிகமழும்தல்லா
னந்தமிறீப மளிக்கிறேனருளவா மவியளித்திடி னுணவுளதாம்
பைந்தொடிபாகு வெள்ளிலையளிக்கிற பதுமமாளிகைமயில்சேரும்

இ-பு, சீமந்தனியே மஞ்சளுடன் சந்தனமும் மலர்களும்சாததினா
ல்பலவளங்கள் உண்டாகும், கெடுதலில்லாததூபங்கொடுத்தால்சரீர
ம்நல்லவாசனாகமழ்ந்துகொண்டிருக்கும்-இதுவுமல்லாமல்குறைவுப
டாததீபங்கொடுத்தால் அழகுண்டாகும் அன்னம்நிலேவித்தால் ஆ
காரம் உண்டாகும்-பாக்கும்வெள்வெற்றிலையும் நிலேவித்தால் தாம
னாமலராகிய ஆலயத்தில்வீற்றிருக்கும்திருமகள்நிவாசங்கிடைக்கும்
அஞ்செழுத்தோதி னட்டமாயோக மடைந்துடுமாகுதிபண்ணி
னெஞ்சினினிளைத்த கருமங்களாயாவு நீனைத்தவாறெளிதினிற் கூடும்
வஞ்சிதுண்ணிடைபா யந்தணர்க்கடிசின்மகிழ்வுடன்வழங்கின்மற்றத
லெஞ்சலிற்றகுதிக் கடவுளொவரு மிருங்கள்யெய்துவாரறிநீ ன

இ-பு, பஞ்சாக்காஞ்சபித்தால் அஷ்டாங்கயோகஞ் சித்தியாம்-சி
வயாகஞ் செய்தால் மனதில்நினைத்தகாரியங்க ளெல்லாம் நினைத்தப
டிஎளிதிற்கைகூடும் பூங்கொடிபோலநுண்ணியஇடையையுடையவ
ளேமகிழ்ச்சியுடன் முனிவர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதனால்
குறைவில்லாத மேம்பாட்டினையுடைய தேவர்களெல்லாரும் மிகுந்த
களிப்பையடைவார்களென்று நீயறிவாயாக-எ-று, உஅ

என்னுனாவழாமல்யான்மொழிந்தருளுமிந்தவா றிளமதிக் கொழுந்து
மன்னு செஞ்சடில வானவன் தன்னை மாதுடன் வழி டத் துணிந்தா

லுன்னுடையுளத்திற் கவலையுந்துயரு மொழிந்திடுமுண்மையி் தென்னு
ப்பன்னருஞ்சிறப்பிற் பார்ப்பனியுரைத்துப் பைத்தொடியேகெனப்பணி
த்தாள்,

(இ-ள்.) என்சொல் தவறாமல் நான்சொல்லிய பிரகாரம் இளந்தி
ங்கட்கொழுந்து பொருந்திய செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனைப்பார்வ
தியாருடன் ஆராதனைசெய்யத் துணிந்தால் உன்னுடைய மனனியாதி
யும்துயரும் நீங்கிவிடும் இதுரிச்சயமென்று சொல்லுகற்கரிய சிறப்பி
னையுடையபிராமணஸ்திரீயாகிய மயித்திரை யென்பவள்சொல்லிப் பசி
யபொன்னுற்செய்யப்பட்ட வளையலணிந்த கையினையுடையவளாகியமா
தே, நீ செல்லென்று உத்தரவுசெய்தாள்-எ-று, (உக)

தொழுகுலத்தணங்கு புகன்றவைகேட்டுச் சோமவாரந்தொறுஞ்சிவனை
வழுவறவுமையோ டாகமவிதியின் மடவரல் வழிபடுநாளி
னெழுவுறழ்திணிகேசா ணளன்றருகுமர னித்திரசேனன்மாமதலை
முழுவலிபெறுசந்திராங்கதனென்போன்முருகனிற்கட்டழகுடையோன்

(இ-ள்.) பிராமணகுலமாதாகிய மயித்திரை சொன்ன வைகளைக்
கேட்டுச்சீமந்தனியென்பவள் சோமவாரந்தொறும் குற்றமில்லாமல் ஆ
கமவிதிப்படி பார்வதிதேவியாருடன் பரமசிவனைஆராதனைசெய்யுநாளி
ல் ஏழுத்தம்பத்தைபொத்த பலம்பொருந்திப் இந்திரசேனனுடையபெ
ருமையுள்ளபுத்திரன் மிகுந்த பராக்கிரமம் பொருந்திய சந்திராங்கத
னென்பவன் சுப்பிரமணியனாப்போல மிகுந்த சவுந்தரியமுள்ளவன்-எ

அன்னவன்றனக்குச் சித்திரவரும னரியமாதவத்தினி னீன்ற
தன்னுறுதநயை வனிதையர்க்கணங்காய்த் தபங்குசீமந்தனியென்னுங்
கன்னியைமகிழ்ந்து கொடித்தலும்விதியிற் கடிமணமுடித்துநன்னலங்க
ளின்னமுதாகச் சிறிதுநானுகர்ந்தங் கிருந்தனனிருந்திடு நாளின்

(இ-ள்.) அத்தன்மையுள்ள சந்திராங்கத னென்பவனுக்குச்சித்திர
வருமென்னும் அரசன் பெருமைபொருந்திய அரியதவத்தினுற்பெற்
ற தன்னுடைய புத்திரியாய் மாதர்களுக்கெல்லாம் தெய்வம்போல் விள
ங்கும் சீமந்தனியென்னுங் கன்னிகையை மகிழ்ச்சியுடன் கொடுக்கவும்
சாஸ்திரவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொண்டு சிலநாள்களில் இன்பங்களை
யினிய அமுதம்போல அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தான் அப்படியிருக்
கும் நாளில்-எ-று. (உக)

வேறு.

தருவென வழங்குவண்கைச் சந்திராங்கதனு நண்பின்
மருவியதோழர்தாமு மணிநிற யாணர்நண்ணி

பெருகிய யமுனையாற்றிற் பெயர்தாந் தோணியீது
வெருவில ராகிபன்னே ரோறினார் விநியின் கோட்பால்.

(இ-ள்,) கற்பகவிருஷும்போலக் கொடுக்கத்தக்கவனப்படம்பொருந்
தியகையினையுடைய சந்திராங்கதனுந்நட்புடன்பொருந்தியதே தோழர்களு
மாகிய இவர்கள் மணிநிறம்பொருந்திய அழகியநல்லநீர்பொருகு தின்ற
யமுனையாற்றினிடத்தில் செல்லு தின்றதோணியின்மேல் விநிவச த்தால்
அச்சமுறாதவர்களாய் ஏறினார்கள்-எ-று. (௩௨)

நினாயெடுத் தெறிதலானுஞ் செலவிடு கடுப்பினு லும்
நினாரினாமாந்தர்தொக்கு நெருங்குதலானும் நீருள்
வினாவொடு துவன்றிப்பாயும் வேகமிக் கிடுதலானுங்
ககாகடப் பரிதாயோடங் கவிழ்ந்தது கவிழ்தலோடு

(இ-ள் அலைகளெடுத்து வீசவருனாலும் செல்லும்படிவிடுகிற வி
னாவினாலும் வரிசையாக மனிதர் செர்ந்து நெருங்கி யிருப்பதினாலும் நீ
ரினிடத்து வினாவுடன் பொருந்திப்பாயும் வேகமிசூத்து தள்ளுதலின
லும்ககாகடப்பதரிதாய்ப் படவானது கவிழ்ந்தமாத்நிரத்தில் எ-று.)

சந்திராங் கதனுந்தோழர் தாங்கனும் புனலினுழ
வெந்திறலிடங்கரத்தத் தோழரை விழுங்கவேந்தன்
முந்தைநல் வினையின்பான்மை முளைத்தெழவுசுக்ர்வாழு
மந்தமில் பிலத்துப்புக்கோ ரருந்திக் கலையைச் சார்ந்தான்

(இ-ள்.) (அந்தத்தோணியிலிருந்த) சந்திராங்கதனுந் தோழர்களு
ம் நீருக்குள் முழுகிவிட (அப்படிமுழுகிவைகளில் வெவ்விதானவலி
யுள்ள முதலைகள் அந்தத்தோழரை விழுங்கின (சந்திராங்கதனென்னு
ம்) அரசனோவென்றால் முன்சன்னங்களில்செய்த தருமமானது முன்
வந்துதவ நாகங்கள்வாழும் முடிவில்லாத பிலத்துக்குட்போய் அவ்விட
த்திருக்கும் அரியந்திக்கலையைச் சார்ந்தான்-எ-று. (௩௩)

நதியினி னாகின்ற நாகர்த மகளிர்நோக்கி
யதிசய மெய்தியின்னே னார்கொலென் றருகுசேர்ந்து
புதியவன்றன்னேத்தங் கடக்ககன் புரவுபூண்டு
வதிதருங் கோயிலாங்கண் வருகெனக் கொண்டிபுக்கார்

(இ-ள்) அந்தநதியில் விளையாடுகின்ற நாககன்னியர்கள்பார்த்து ஆ
ச்சரியமுற்று அவன்யாவெனென்று அவனருகில்வந்து விருந்தனனாய்வந்
தவனை தங்கள் அரசனாகிய தகூகன்காவல்கொண்டு வாசமா யிருக்கிற
அரண்மனையினிடத்துக்கு வாவென்று அழைத்துக்கொண்டு போனா
ர்கள்-எ-று.

புக்கவ ரவனைவாயிற் புறத்தினினி னுவிப்போகித்
தக்ககன் றிருமுன்காளையடைந்தமை சாற்றலோடு

மக்கணத் தவனைவி ரழைமின்க னென்னமாதர்
மக்களிற் றிலகவிண்டு வருகென வேந்தர்வேந்தன்

(இ-ள்.) சந்திராங்கதனை அழைத்துக்கொண்டுபோனவர்கள் அவனைவாயிலினிடத்து விறுத்திவிட்டுத் தாங்கள்மாத்திரம்உள்ளேபோய்த் தக்ஷகன் சமூகத்தில் சந்திராங்கதன் வந்திருப்பதைச்சொல்லவும் அப் பொழுதே அழைப்புங்கென்னுசொல்ல அந்தமாதர்கள்போய்மனிதர்களுக்குள் திலகம்போன்றவனே யிங்குவ வென்று கூட்டிக்கொண்டுபோகப்போன அவ்வரசன்-எ-று. (௩௩௬)

ஆயிரந்தபனர்தொக்காங் கவிர்கதிர் சொரிவதேப்ப
பாயொளி மவுலீதோறும் பருமணியிமைக்கவைகு
நாயகன் தன்னைநாக மடந்தையர் நடுவுட்டோன்றிச்
சேயுயர் விசும்பிற்றேவிற் பொலிதரு தேவைக்கண்டான்

(இ-ள்.) ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து விளங்குகின்றகதிர்களைச் சொரிவதையொப்பாகப் பரவுகின்ற ஒளியையுடைய பணமகுடந்தோறும் பருத்தமாணிக்கம் பிரகாசிக்கும்படி வீற்றிராநின்ற தக்ஷகனென்னும் நாகராசனாகிய நாககன்னியர் கூட்டத்தினடுவில் தோன்றி மிகவும் உயர்ந்ததாகிய விண்ணுலகிலிருக்கும் இரதிரன்போலவிளங்குகின்ற தேவனைக்கண்டான் -எ-று. நாகராசனாகிய தேவைக் கண்டான் என்க. (௩௩௭)

கண்டடி தொழுதுநின்ற காலையக் காளைதன்னைத்
திண்டிறல் வேலினாயநின் றேயமுங்குலனுமற்று
மொண்டிறற் றுதைபேரு முளைத்தியென் றுரைத்தலோடு
முண்டக முகைபொற்செங்கை கூப்பு முழியலுற்றாள்

(இ-ள்.) கண்டு தன்பாதத்தை வணங்கிநின்றபோது தக்ஷகராசன் அந்தராசகுமாரனைப்பார்த்துப் பலமும் வெற்றியுமுள்ள வேல் யுத்தத்தை யுடையவனே உன்னுடைய தேசமும் குலமும் எங்கும் விளங்கும்படியானவெற்றியையுடைய உன் பிதாவின் பெயரும் சொல்லென்று சொன்னவுடன் தாமரை யரும்புபோல் கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று, (௩௩௮)

நெடுங்கடல் வளாகவைப்பி னிடதநா டெனதுநாடு
கடுங்கலிக் கிகலாய்வந்த மன்னவன் கருதலார்க
ளடங்கிடப் பொருதவைவே லாற்றலானறத்தின்மிக்கா
னடுங்கலின் மனத்துச்செங்கோ னளனென வுளனோர்வேந்தன்

(இ-ள்.) நெடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்திற் விடத தேசமென்று சொல்லப்படுவது என்னுடையதேசம் கொடியதாகியபாஷத்துக்குப் பசையாய்வந்த அரசனுர்பகைவராயிருப்பார்கள் ஆடங்கத்த

க்கதாக யுத்தஞ்செய்துவென்றகூர்மைதங்கியவேலாயுதமேந்தும்பராக்
கிரமமுள்ளவனும் தருமத்தில் மிகுந்தவனும்நடுங்குதலில்லாதமனதை
யுடையவனுமாகிய செங்கோலென்னும்(நீதிசெலுத்துகின்ற)நளனென்
னும்பெயரையுடைய ஓரிராசனுள்ள-எ-று. (௩௯)

கொடையினி ளறிவின்மானக் குலத்தினிற் புகழினேரி
னடையலர்ச்செருக்கும்வைவேலாற்றலினொருவரொவ்வான்
றொடையணின் துடையதேவி தொழத்தகு வடமீனென்ன
நடையறி புலவரேற்றி நவில்தமயந்தியென்பாள்

(இ-ள்) அவ்வரசன் இன்னும் எத்கன்மையுள்ளவென்றால்நாகை
யிலும் அறிவிலும் மானமுள்ள குலத்திலும் புகழிலும் அழகிலும் சத்
துருக்களைப் போர்செய்து கொல்லத்தக்க பராக்கிரமத்திலும் தனக்கு
ஒருவருமொவ்வாதவன் மாலைசூட்டிய இவ்வரசன் மனைவியானவள் எ
ல்லாரும் வணங்கத்தக்க அருந்ததியென்று ஒழுக்கமாவது இத்தன்மை
ய தென்று அறிந்து நடக்கும் அறிஞர்களாகிய பெரியோர்கள்புகழ்ந்து
சொல்லத்தக்கதமயந்தியென்பவள்-எ-று. (௪௦)

அவடிரு வயிற்றின்வந்த வரும்பெற்ற புதல்வனாய்
திவள்பரி நிருபனிந்திர சேனன்மற் றெனதுதாதை
கவளமால் யானைச்சந்திராங் கதனெனும் பெபரினைன்யான்
தவளவாண் முறுவற்சீமந் தனியைவேட் டிறையுநாளின்

(இ-ள்) அந்தத் தமயந்தியின் அழகிய கருப்பத்தினின்றும் உற்ப
வித்த பெறுதற்கரிய புத்திரனாகிய இடக்குச்செய்யாமல் வீராவசப்பட்
டுச்செல்லத்தக்க குதிரைப்படைபையுடைய இந்திரசேனமகாராசன்
ன்னுடைய பிதா (போர்முனையில் பெரிய யானையையொத்தவனாகியச
ந்திராங்கதனென்னும் பெயரையுடைய நான் வெண்மைநிறந் தங்கியஒ
ளியுள்ள பற்களையுடைய சீமந்தனியை விவாகஞ்செய்துகொண்டுமொழு
ம்நாளில்-எ-று. கவளயானை கவளமுண்ணும்யானை, (௪௧)

தோழரும் யானும்வாவு துணைப்ரி கடாவுமாபோ
லாமுறு வினையாலொன்று முணர்கிலா தோடமேறி
யாமுநீர் யமுனையாற்றுள் விடுதலு மம்பிதாழ்ந்து
காமுறு கழையத்தள்ளிக் கவிழ்ந்தது கவிழ்ந்தவேலை

(இ-ள்) தோழரும் நானும் தாவுகின்ற வினாவினையுடைய கு
திரையைச் செலுத்துவதுபோல பழமையாகப்பொருந்திய வினையினால்
ஒன்றும் யோசியாமல் தோணியிலேறி ஆழ்ந்த நீரையுடையயமுனையா
ற்றில்அதிவினாவாகச் செல்லும்படி விடவும் அந்தத்தோணி தாழ்ந்து
வயிரம்பொருந்திய மூங்கிற்சோலையுந் தள்ளிக்கொண்டு கவிழ்ந்துவிட்
டது அப்படி கவிழ்ந்தபோது-எ-று. (௪௨)

இறந்தனர் நண்பொல்லாம் யானினை யெய்துமூழாற்
றுறந்துயிர் விடாதுவந்து தொழுதன நென்றுகூற
அறந்தரு சிந்தையானுமதிசயித்தரசேநீங்க
டிறந்தெரிந் தேத்துந்தேவன் யாரென்றான் செம்மல் சொன்னான்

(இ-ள்,) என்னுடைய தோழர்களெல்லாரும் இறந்துபோனார்கள்
நான் உன்னை அடையும் ஊழினால் உயிர் துறந்துபோகாமல்வந்துதொ
ழுதேனென்றுசொல்லத் தருமந்தங்கிப மனதையுடைய நாகராசன் ஆ
ச்சரியமுற்று அரசனே நீங்கள் உண்மையறிந்து துதிசெய்யுங்கடவுள்
யாவொன்றால் அதற்குப் பெருமையிற் சிறந்தவனான சந்திராங்கதன்
சொல்லுகின்றான்-எ-று. (ச௩)

வேறு.

யாவொருவ நெவ்வுயிரு மெல்லாவுலகங் களுமுடையான்
யாவொருவன் கடவுளருக் கெல்லாமிறைமை பூண்டுள்ளான்
யாவொருவன் நிரிபுரமு மெரியக்கனகச் சிலைகுனித்தான்
யாவொருவன் விடதுகர்ந்தா னவனையெங்கட்கிறையோனே

(இ-ள் எல்லாவுயிரையும்எல்லாவுலகங்களையுமுடையஒருவர்எவ
ரோ தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவராயிருக்கும் ஒருவர் எவரோ திரிபுர
ங்களும் எரியும்படிபொன்மலையை வில்லா கவளைத்தஒருவரெவரோவி
ஷ்முண்டவர் எவரோ அவரையெங்களுக்குக்கடவுள்-எ-று. (ச௪)

என்றுமெவ னிராசதத்தி னையனையீன்று படைப்பிப்பா
னென்று வென்சாத் துவிதத்தி னரியையீன்று புரப்பிப்பா
னென்று மெவனோ தர்மதத்தி னரனையீன்று துடைப்பிப்பா
னென்று மவனே யெங்குலத்தை யிணைத்தானீழ லளிக்குமால்

(இ-ள்,) எந்நாளும் இராசதகுணத்தினிடமாகப் பிர்ம்மதேவனை
உண்டாக்கி இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கச்செய்கின்றவரெவரோஎக்கா
லமும்சத்துவகுணத்தினிடமாக விஷ்ணுவையுண்டாக்கி ரட்சிக்கச்செ
ய்கிறவ ரெவரோ எக்காலமும் தாமதகுணத்தினிடமாக அரணை உண்
டாக்கி உயிர்களைச்சங்கரிக்கச் செய்கின்றவரெவரோ அவரோ எக்கால
மும் எங்களைத் தம்முடைய திருவடிநீழலில்வைத்து ரட்சிப்பார்-எ-று

வேறு.

ஆரணந் தனக்குமுன்னே யாரணமாகி மன்னும்
காரணங் களுக்குமுன்னேக் காரணமாகித் தோன்றும்
பூரண வெளிகட்கெல்லாம் பூரண வெளியாய்நின்று
நாரண ணுணர்கிலாத நாதன்யா முணருநாதன்

(இ-ள்.) வேதங்களுக்கெல்லாம் முதல்வேதமாகியும்உலைபெற்றகா
ரணங்களுக்கு முதற்காரணமாகியும்தரிசனப்படுகிறபூரண வெளிகளு

க்கெல்லாம் பூரண வொளியாயுமிருந்து விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படா
தநாதன் நாங்கள் தியானஞ்செய்யுநாதன்-எ-று. (ச௬)

வானமே முதலாம்பூத வகைதொறு முள்ளீடாகித்
தானரு ஞாயிர்கட்கெல்லாஞ் சான்றுமா யவற்றினெல்லா
மானபற் றென்றுமின்றி யரியதன் விஞ்சையாலே
யூனமி லுலகமெல்லாந் தன்வயத் தொழுகரின்றும்

(இ-ள்) ஆகாயமுதலாகிய பஞ்சபூதங்கள்தோறும் அவைகளுக்கு
ள்ளீடாகியும் தாம் அருளப்பட்ட உயிர்கட்கெல்லாம் சாட்சியாகியும் அ
வைகளிலெல்லாமாகிய பற்றுக்களில் தமக்கொருபற்றுமில்லாமல் அரு
மையாகிய தன்வல்லமையினால் கெடுதலில்லாத உலகமெல்லாம் தமது
வசப்பட்டு நடக்கின்றும்-எ-று பஞ்சபூதங்களுக்குத் தனித்தனியே உ
ள்ளீடாயிருப்பது என்னவெனில் பிரிதிவுஎன்றும்பூதத்தில்-சத்தம்பரி
சம் ரூபம்-ரசம்-கந்தமாயும் அப்புவினிடத்தில்கந்த நீங்கலாக மற்ற நா
ன்காகியும் தேயுவில்-ரசமுங்கந்தமு நீங்கலாகமற்றமுன்றாகியும்வாயுவி
ல்-சத்தம்பரிசமாகியும்-ஆகாயத்தில்சத்தமாகியுமிருப்பது. (ச௭)

ஒருவனாய் முதல்வனாகி யுறுவாங் கொடுப்போனாகி
மருவுமுக் குணங்கணித்து மனத்திடை நினைத்தற்கெண்ணுத்
திருவரு ஞடையவுண்மைத் திகழொளி யாயதெய்வங்
குருபர னருளின் யாங்கள் வழிபடக் குழைபுந்தேவே

(இ-ள்.) தனக்குமேலொரு கடவுளில்லாமல் தானொருவனை கட
வுடளாகியும் எல்லாவற்றிற்குங் காரணனாகியும் அன்பர்களுக்கு மிகுந்
தவரங்கொடுப்பவனாகியும் பொருந்திய முக்குணங்களையுநீக்கி மனதினி
டத்தில் நினைத்தற்கரிய திருவருளையுடைய உண்மையாப்விளங்குகின்ற
சோதியாயுமிருக்குந் தெய்வமே குருபரனருளினாலே நாங்க ளாராதனை
செய்யத் திருவுளமிரங்குந் தெய்வம்-எ-று. (ச௮)

நினைவரும் பாதகங்க ளைந்தையு நீக்கியின்பக்
களைகட றுளைப்பண்ணுங் கண்ணுதல்கருத்திலாது
தினையள வடியர்செய்த சிற்றியற் பூசையேனும்
பனையள வாகக்கொள்ளும் பரமனெம் பரமனாவான்

(இ-ள்.) நினைத்தற்கரிய பஞ்சமாபாதகங்களையும் அடியார்க்குநீங்கி
ப்பேரின்பமாகிய கடலினிடத்துப் பொருந்தச்செய்யும்பரமசிவனும்உ
ரித்தில்லாமல் தினையளவாக அடியார்கள் செய்வது சிறிய இயல்பினையு
டையபூசையேயாயினும்பனையளவாகக்கொள்ளும் பரமனுமானவனை
ங்களுக்குந் கடவுளானவர்-எ-று, களை என்பது ஒலி சிற்றியற்பூசையா
வது ஆகமவிதியிற்றிச் செய்யுற்பூசை. (ச௯)

கங்கையை முடியிற்கூட்டிக் கவுரியைப் பாகம்வைத்துப்
பொங்கர வங்கடம்மைப் புரிசுழை யணிந்துபாதச்
செங்கம லத்தைவேதச் சிரத்தினி திருத்தித்தேவே
ரங்கைகள் கூப்பயின்ற வவனெம்மை யளிக்குந்தேவே.

(இ-ள்) கங்கையைத் திருமுடியிலணிந்து பார்வதியை யிடப்பாக
த்தில்வைத்து விளங்குகின்ற சர்ப்பங்களை விரும்புகுண்டல மாகத்தி
ருச்செவியில் தரித்துத்திருவடித்தாமகளை வேதமுடியில் வைத்துத்
தேவர்களெல்லாரும் அழகியகைகளைக்குவித்துத் தொழவிருக்கும் தே
வனே எங்களைரக்ஷிக்குந்தேவனும்-எ-று. (௩௩)

அத்துவா வென்னுந்தாய வருமணித் தவிசினங்க
ணுக்கம மூர்த்தியாகி யுயர்குணங் கடந்துவைகு
ரித்தனே யெமக்குநாத னீண்முடி வேந்தேயென்று
கொத்தலர் நறிய டைந்தார்க் கோமக னுனாத்தலோடும்

(இ-ள்) ஆறத்துவாக்களாகிய பரிசுத்தமுள்ள அழகிய ஆசனத்தி
னிடத்தில் உத்தமமூர்த்தியாகிய உயர்ந்தகுணங்களைக்கடந்து வீற்றிரா
கின்ற நித்தியனே எங்களுக்குக்கடவுள்நீடிய மகுடமுள்ள நாகராசனே
யென்று கொத்தாகிய மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட வாசனைதங்கியமாலே
யணிந்தராசகுமாரன் சொல்லவும்-எ-று, * ஆறத்து வாவாவனமந்திர
ம்பதம்வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலை, (௩௪)

சிறியனீ யாயுமென்முன் சிவனது தகுதியெல்லா
மறிவுற மொழிதலாலே யருங்களியெப்துகின்றே
வெறிகமழ்தொடையாய்வின்பால்விளம்புலதொன்றுண்டன்னைப்
பொறிவரிப் பகுவாய்நாகர் புரவலன் புகலலுற்றான்,

(இ-ள்) வாசனைகமழ்கின்ற பூமாலையணிந்த ராசகுமாரனேநீசிறி
யவனாயிருந்தும் பரமசிவனுடையபெருமைப்பாட்டினையெல்லாம் என்
லிடத்திற்றெரியும்படி சொன்னமையால்மிகுந்த களிப்பினை யடைந்தே
ன ஆதலானீனிடத்தில்தான்சொல்லும்வார்த்தையொன்றுண்டெ
ன்று பொறிகளையும் வரிகளையும் பகுப்பாகிய வாய்களையுமுடைய நாக
ராசன்சொல்லுகிறான்-எ-று, (௩௫)

இவ்வுல கனைத்துஞ் செய்ய வெரிமணி மயமதாசு
மவ்விய மகன்றநாக மகளிரு மரம்பையன்னார்
துவ்விடு புனல்களயாவுஞ் சுருணு மமுதமாகுந்
திவ்விய மொழில்க ளெல்லாஞ் செழுந்தரு வாகுமன்றே,

(இ-ள்) இந்தவுலகமெல்லாம் செவ்விதாகிய தீயையொத்த நிறமு
ள்ளமாணிக்கமயமாயிருக்கின்றதுபொருமையாகியகுற்றம் நீங்கியநாகம்
களிரோவென்று லரம்பாஸ்திரீகளை யொத்தவர்கள் உண்ணுகின்றநீரெ

ல்லாம் தேவருண்ணும் அமிர்தமாயிருக்கின்றது திவ்வியமான சோலையெ
ல்லாம் செழுமையுள்ள கற்பகச்சோலையாயிருக்கின்றது-எ-று. (௫௩)

நனாதிரா மருவாவெய்ய நமன்றமர் கணுகல்செய்ய
ருனாதரு குரிசினீயிங் குறைகென வுனாத்தலோடுந்
தனாபுக முழந்தையா வெனையன்றித்தனயரில்லான்
நினாதரும் பவளவாயென் மனைவியுஞ் சிரியளென்றான்.

(இ-ள்,) மேன்மைபொருந்திய ராசகுமாரனே இங்கிருப்பவர்களை
நனாயுந்தினாயும்பொருந்தா யமதூதர்களிவ்விடத்துக்கு வரார்கள் ஆத
லால்நீயிவ்விடத்திலேதானே வாசமாயிருவென்று சொன்னவுடன் ஐயர்
பூலோகத்தாற்புகழப்பட்டஎன் பிதாவானவர் என்னையல்லது வேற்றபு
த்திரரில்லாதவர் கடலிலுண்டாகும் பவளம்போன்ற செவ்வாயையுடை
ய என்மனைவியுஞ் சிரியளென்று சொன்னான்-எ-று. (௫௪)

அன்றியு மன்னோரம்பி கவிழயா னாற்றுளாழ்ந்து
பொன்றின னென்னவன்றே பொன்றுதல் பொருந்தினாரோ
கன்றியகாலஞ்செய்தகற்பனை யறிகிலேன்யான்
வென்றிவே லிறைவவெம்முர் மேவுவன் விடுத்தியென்றான்,

(இ-ள்.) இதுவுமல்லாமல் ஆற்றில் தோணிகவிழநான அதில் அமி
ழ்ந்துஇறந்தேனென்று அப்போதே அவர்களிறந்துபோனார்களோவெ
வ்வியகாலஞ்செய்தகற்பனையின்னதென்றுநானறிகிலேன் ஆதலால்வெ
ற்றிபொருந்திய வேலையுடைய நாகராசனே எங்கனார்க்குநான்போகிறே
ன் உத்தரவு கொடுவென்று ராசகுமாரன் சொன்னான்-எ-று. (௫௫)

நதவனுனாத்தலோடு மெழுந்தபே ருவகைபொங்க
கோதறு குணத்துநாகக் குரிசிலு முழையர்க்குவி
மேதகு கலன்களாடை முதலிய வெறுக்கைமற்றுங்
காதலிற் கொண்தி றென்று காவரும் களித்துப்பின்னும்.

(இ-ள்.) அந்தராசகுமாரன் இந்தவார்த்தைசொன்னபோதுமனதி
லுண்டாகிய மிகுந்தசந்தோஷம் பொங்குகுற்ற மற்றகுணத்தையுடைய
நாகராசன் ஏவலாளிகளையழைத்து மேன்மைபொருந்திய ஆபரணங்கள்
வஸ்திரங்கள் முதலாகியவைகளும் பொன்னும் மற்றுமுள்ளவைகளும்
ஆசையுடன்கொண்டுவாருங்களென்று உத்தரவுசெய்து அவர்களால் கொ
ண்டுவரப்பட்ட அப்பொருள்களையொல்லாம் அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்
துப்பின்னும்-எ-று. (௫௬)

திராக்கட லேழுஞ்சூழ்ந்து சேண்முக டளக்குநீயி
வனாத்தலை தன்னையொல்லை மண்டலமிட்டுமீளு
முனாப்பரி தாயவேகத் தொருவயப் பரியுநல்கி
வினாக்களி கலவைச்சாந்தும் வேண்டிய வெறுப்பநல்கா,

(இ-ள்) அலைகளையுடைய எழுகடலையும் ஒவ்வொன்றாகச் சூழ்ந்து வந்து அண்டமுதட்டையளக்காநின்ற சக்கிரவாளகிரியின் சிகரத்தினிடத்தையும் அதிகவினாவாகமண்டலமிட்டுவரும்படியான சொல்லுதற்கரியவே கத்தையுடைய பலமுள்ள ஒருகுதிரையுங்கொடுத்து வாசனைதங்கிய கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பும் வெறுக்கும்படி கொடுத்து-எ-று.

அளித்தவைசமப்பமற்றே ரயிலெயிற்றரக்கன்றன்னை
விளித்துடன் விடுத்துப்பின்னும் வேறொருபுயங்கராசன்
களிப்புறு குமரன்றன்னைக் காக்கெனப் பணித்தலோடுந்
துவித்தலை முகிலனனானுந் தொழுதனன் வினாவிற்போகி.

இ-ள். கொடுத்த இப்பொருளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போவதற்காக கூர்மையான பற்களையுடைய ஒருராசனையனை அழைத்து அவ்வரசனுடன் அனுப்பி மேலும் வேறொரு நாகராசனையழைத்துக்களிப்புப் பொருந்திய இந்தராசகுமாரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போவென்று உத்தரவுசெய்தான் அப்ப உத்தரவுசெய்தவுடன் துளியாக முதற்பெயலைச்சொரியும் மேகத்தையொத்த ராசகுமாரனும் நாகராசனை வணக்கிவிடைபெற்றுக்கொண்டு வினாவுடன் சென்று-எ-று. (௫௮)

குரைபுன லதனுணை குமரனு நிருதன்றானும்
புரையறு மனத்தராகிப் புரிவுகொண்டருகிற்போத
வினாபரி யுகைத் தநீருள் வெய்யவ நெழுதன்மானத்
தரைபுகழ் குருகிறேன்றி யமுனையங் கரையைச்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஒலிக்கும் நீரையுடைய முனையாற்றினிடத்தில் நாககுமாரனும் அரக்கனும் குற்றமில்லாத மனத்தையுடையவர்களாய்ப் பாதுகாத்துக்கொண்டு தன்னருகில்வர வினாவுடன் செல்லுகின்ற குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தினிடத்துச் சூரியன் உதயமாவது போல உலகம்புகழ்கின்ற ராசகுமாரன் நீர்மேலெழுந்து அழகிய யமுனை ஆற்றங்கரையைச்சார்ந்தான்-எ-று. (௫௯)

பாதலந் தன்னின்வீழ்ந்து படருழ வாதுவந்த
தாதலர் நறியமலைத் தராபதி குமரன்செய்கை
யோதின னிப்பாலன்றோ னுற்றதற் குற்றருற்ற
தீதுறு துயரமெல்லாந் தெளிவுறச் செப்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) பாதாளத்தில் வீழ்ந்து துன்பம் அடையாமல்வந்தமகரந்தத்துடன் மல்கின்ற வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன் செய்கையை இதுவரையிற்சொன்னேன் இனி அவன் ஆற்றில் வீழ்ந்ததற்காக அவனுடைய சுற்றத்தார்பொருந்திய கொடியதுயரங்களையெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௬௦)

நெளிதிரை யமுனையாற்றி நீர்வினை யாடல்செய்து
தளிதரு புயலினல்குஞ் சந்திராங் கதனுமன்ன
னளிபெறு தோழன்மாரு மம்பியிற் கவிழ்ந்துநீரின்
விளிதரு தன்மையெல்லா மாதுலன் வினைவிற்கேட்டான்.

(இ-ள்.) நெளிகின்ற அலையையுடையமுனையாற்றி நீர்வினையாடித் துளியைத்தருகின்ற மேகம்போலத் தானங்கொடுக்கத்தக்கசந்திராங்கத் தனும் அவனுடைய தையைப்பொருந்திய தோழர்களும் தேர்ணியுடன்கவிழ்ந்து நீரில் இறந்துபோனதன்மையெல்லாம் அவன்மாமனாரான சித்திரவர்மன் அப்போதே கேள்விப்பட்டான்-எ-று. (கூக)

கேட்டலு மெழுந்தியாற்றின் கிளர்கரை குறுகிவந்து
வாட்டிறக் குரிசிலேயென் மருகவோ மருகவோவென்
நீட்டிய துயரகமீக்கொண் டெடுததெடுத் தழைத்தல்கேளாக்
கோட்டமின் மனத்துமன்னன் குமரரு மயங்கிவிழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) கேள்விப்பட்டமாத்திரத்தில் எழுந்து அந்தநதியின்கரையிலவந்துசேர்ந்துவாள்யுத்தஞ்செய்யத்தக்கவல்லமையையுடையராசனே என்மருமகனேஎன்மருமகனேயென்றுநேரிட்டதுயரம் அதிகமாககொண்டு எடுத்தெடுத் தழைத்தல்க்கேட்டு மாறுபாடுதலில்லாதமனதையுடையஅவ்வரசன்புத்திரர்களுமயங்கிச்சோர்ந்தார்கள்-எ-று. (கூஉ)

மற்றவன் மனைவிமாரு மனங்குழைந் தழுதுநைந்தார்
செற்றமில் கமலையன்ன தெரிவைசீ மந்தனிக்குஞ்
சொற்றன ரவர்களுங்கேட்டுச் சுடுதொழி லுருமுவிழப்
புற்றர வழங்குமாபோற் புரண்டனள்புலம்புகின்றாள்.

(இ-ள்.) அவனுடையமனைவியர்களுமனமுருகிஅழுதுமெலிந்தார்கள் குற்றமில்லாத திருமகனையொத்த சீமந்தனியென்னு மாதுக்குஞ்சொன்னார்கள்-அவள் அந்தச்சேதியைக்கேட்டுச் சுடுகின்ற செய்கையையுடைய இடிவிழுந்தால் புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பங்கள் வருந்துவது போலப்புரண்டுபுரண்டு அழுகின்றாள்-எ-று. (கூங)

(வேறு)

நீர்மலிந்த பண்ணை நிடதத்தாற் மன்னவனே
தார்மலிந்த மார்பா தமிழே னுயிர்த்துணையே
சீர்மலிந்த சொல்வாணர் தீயகலிக் கொடைதெறுங்
கார்மலிந்த வண்கைக் களிநேகளிநேயோ.

(இ-ள்.) நீர்நிறைந்த வயல்களையுடையநிடததேசத்திலிருப்பவர்கள் அரசனே; பூமாலை நிறைந்தமார்பையுடையவனே தமிழேனாகியென்னுயிர்த்துணையே? சீர்பொருந்தியபாவலர்களுடையகொடியவறுமையாகிய கொடையைக், கெடுக்கத்தக்க மேகம்போன்ற வளப்பந்தங்கியகையையுடைய மதகஜமே? மதகஜமே-எ-று. (கூச)

புன்னைச் செழுங்காவிற் பூவணையின் யாமுயங்கு
முன்னைப் பெரும்போகம் வேண்டாய் முனிந்துதா
சென்னைப் பிரிந்தாய்நீ யென்றாலும் யான்றமியே
னுன்னைப் பிரிந்தாவி யுய்யேன்மற் றுட்யனை?

(இ-ள்.) செழுமைதங்கியபுன்னைவனத்தில் மலர்மஞ்சமேல் நாமிரு
வருஞ்சேருகின்ற மிகுந்ததாகிய முன்போசத்தைவிரும்பாமல் வெறுத்
துநீயென்னைப்பிரிந்துவிட்டாலும் நானுன்னைப்பிரிந்து தமிழளா யுயிர்
பிழைத்தினோன் பிழைத்தினோன்-எ-று. (௬௫)

என்றென் றரற்றி யிலங்கிழைதன் கைமலராற்
குன்றொன்று கொங்கை குழையும்படி புடைத்து
நின்றொன்றுஞ் சொல்லா னெருப்பிடைபுக் கியான்விழுந்து
பொன்றும் பொழுதன்றிப் போமே துயனென்றான்.

(இ-ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு சொல்லிச்சொல்லியழுதுசே
ந்தாமரை மலர்போன்ற தன்கைகளால் மலையையொத்த தனங்களுக்குழை
யும்படி அடித்துக்கொண்டு நின்று யாதொருபேச்சும் பேசாமல் நான்
போய் நெருப்பினிடத்தில் விழுந்து இறந்தகாலத்திலல்லது இறந்தத்துக்
கந்தீராதென்றான்-எ-று. (௬௬)

இங்கிவடா னிவ்வண்ண நையவிகல் வேந்தன்
பொங்குதுயர் மாதவராற் போக்கியுளந் தெளிந்து
திங்கடிரு வாண்முகத்துச் சீமந்தனியுறையு
மங்குறொடு சென்னிமணிக் கோயில்வந் தடைந்தான்.

(இ-ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க
பலமுள்ள ராஜனானவன் தனக்குண்டான துயரத்தை முனிவர்களால்நீ
ங்கிமனந்தெளிந்து சந்திரனையொத்த அழகினையும்ஒளியினையும்பொரு
ந்திய முகத்தினியுடைய சீமந்தனியிருக்கும்மேகத்தையளாவுகின்றசிக
ரத்தையுடைய ரத்தினங்கள்பறித்த மாளிகையிற்சேர்ந்தான்-எ-று. ()

தாதையக்கண் டிள்ளந் தளரா வடிவீழ்ந்த
மாதிரைத்தன் கையாரவாங்கி யெடுத்தனைத்துப்
பூதலத்து யாவர் வினையைப் புறங்கண்டார்
காதலித்து மாதே கவலா தொழிகென்றான்.

(இ-ள்.) வந்தபிதாவைக்கண்டு மனந்தளர்ந்து பாதத்தில்விழுந்தபுத்
திரியைத் தன்கைகள்பொருந்தவாரி யெடுத்தனைத்து மகளே, பூலோகத்
திலிருப்பவர்களில் வினையைக்கடந்தவர்கள் யாருமில்லை(ஆதலால்)கண்
வனிடத்தில்விருப்பம்வைத்துத் துயரப்படாதேயென்றான்-எ-று. (௬௭)

என்னு முரையு மிகந்து படருழந்து
தன்னு ளயர்ந்து தலைவன் றனையடைவான்

வன்னி புதுவதன்றி வாழே நெனவரற்று
மின்னி னுணுகிடையை வேந்தன் விலக்கினான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு தன்குப்பன்சொன்ன சொல்லையுந் தவிர்த்துத் தனக்குள் துன்பம் அடைந்து சோகங்கொண்டுகணவனிடத்திற்போய்ச் சேர அக்கினிப்பிரவேச மாவதேயல்லாமல் இனியுயிருடன்வாழேனென்றுசொல்லி அழுகிற மின்னலைப்போல துண்ணிதான இடையையுடையவளாகிய தன்மகளை அக்கினிப்பிரவேசமாகவொட்டாமல் அவ்வரசன் விலக்கினான்-எ-று.

(காசு)

தந்தை விலக்த் தனிரியலாள் சாவோரிஇச்
சிந்தை நலியுந் துயரஞ் சிறிதகற்றிப்
புந்தி தெனியச் சிவனையே பூசைசெய்வே
னெந்தையறிவா யெனக்கயினி யாயினான்.

(இ-ள்) தன்பிகாததித்ததினால் மாந்தளிர்போன்ற சாயலையுடைய சிந்தையானவள் சாதலையொழிந்துமனம்வருந்தும்படியானதுயரஞ்சிறிதுநீங்கிப் புந்திதெனியடைந்ததினால் இனிப்பர்மசிவனையே பூசைசெய்வேன் என்னையென நீயறிவாயென்றுசொல்லி விதந்துவானான்-எ-று()

எண்ணுர் தொழுவா ழிகலிந்திர சேனன்
றண்ணுர் புனல்வீழ்ந்து தன்மதலை மாய்ந்த துவம்
பேண்ணு ரணங்குகைமை பெற்றதுவுங் கேட்டரற்றிக்
கண்ணு ரவலப் புனலாற் கடல்செய்தான்.

(இ-ள்) பகைவொல்லாம்வணங்கும்படி வாழ்கின்ற பலமுள்ள இந்திரசேனமகாராசன் தன்புத்திரன் குளிர்ச்சிபொருந்திய யமுனையாற்றில் விழுந்து இறந்ததுவும் மருமகள் கைம்பெண்ணானதுவுங்கேள்விப்பட்டபிஅழுதுகண்களிலிருந்து பெருகாநின்றதுக்கநீரினால் சமுத்திரமொன்றுண்டாக்கினான்-எ-று.

(எக)

சுற்றமு நற்றயுந் துயர்க்கடலின் மூழ்கினார்
மற்று நிடதத்தா லொல்லா மனங்கவன்று
கொற்றவனே யெங்கொளித்தா யென்றுட்குழைந்தமுதார்
பற்றலருங் கேட்டார் பழம்பகைதீரந்தோமென்றார்.

(இ-ள்.) பந்துசனங்களா யுள்ளவர்களும்நல்ல தாயுந் துக்கசாகரத்திலுமூழ்கினார்கள்-இவர்களும்நன்றிநிடததேசத்தாலொல்லாரும் மனக்கவலையுற்று எங்களரசனே யெங்கேயொளித்தாயோவென்று மனங்குழைந்து அழுகார்கள் பகைவர் இந்தச்செய்தியைக்கேள்விப்பட்டபி பழம்பகைதீரந்தோமென்றார்-எ-று.

(எஉ)

காலமிஃதென்னக் கலிமாவுங் கைமாவும்
வேலிலகு தானையுடன் மேவார் சமர்வேட்டுத்

கோலியம ராடிநளன் கோமகனைத் தேவியுடன்
ஞாலமெலா நொந்து நடுங்கச் சிறைவைத்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கேள்விப்பட்ட பகைவர்கள் இந்திரசேனனை வெல்லுதற்கு இதுதான்காலமென்றுகளைக்காரின்ற குதிரைகளுந் துதிக்கையையுடைய யானைகளும் வேலேந்தியப்தாதிகளுடன்வரச் சென்றுயுத்தஞ்செய்தலைவிரும்பிச் சூழ்ந்துபோர்செய்துநளச்சக்கிரவர்த்தியினுடைய புத்திரனாகிய இந்திரசேனனை அவன்மனைவியுடன் கொண்டுபோய்த் தேசமெல்லாம் நொந்துநடுங்கும்படி சிறையில்வைத்தார்கள்-எ-று. ()

மல்கு நிதியும் வளநாடு மாநகருஞ்
செள்வ முழுதுஞ் செருநரோ கைக்கொண்டு
பல்பகல்வந் தாளுநாட் பாதலத்தை விட்டெழுந்த
வில்கெழுதேனண் மைந்தன் வினையம் விளம்புவாம்.

(இ-ள்.) நிறைந்த நிதிகளையும் வளப்பப்பொருந்திய நாட்டினையுறபெருமைபொருந்தியநகரத்தையும் மற்றுமுள்ள செல்வமெல்லாவற்கையும் பகைவர்கள் கைக்கொண்டுவந்திருந்து பலநாள் ஆண்டுகொண்டிருக்கும்நாளில் பாதாளத்தை விட்டுவந்த வில்பொருந்திய புஜத்தையுடையமிந்திராங்கதனுடைய செய்தியைச்சொல்லுகிறோம் -எ-று. (எசு)

வேறு.

நன்னதிக் கரையின்வந்து நளன்றரு மிந்திரசேன
னின்னருண் மதலைவாமா வியல்புட னேறுமேல்வை
யன்னவன் மனைவியாயத் தவர்களோ டணுகித்தானும்
பொன்னிரு கரையுஞ்சிந்துங் பூம்புன லாடவந்தாள்.

(இ-ள்.) நளச்சக்கிரவர்த்திபெற்ற புத்திரனாகிய இந்திரசேனனுடையஇனிதாகிய அருள்பெற்றபுத்திரனாவன் நல்லயமுனையாற்றங்கரையின்வந்து தாவிச்செல்லுங்குதிரையின்மேல்இயல்புடனேறும்போதுஅவன்மனைவியாகிய சீமந்தனியானவள்கொழிக்கூட்டங்களுடன் சென்றுஇரண்டுகரையிலும் பொன்சிந்துகின்றபழனியாற்றில் நீராடவந்தாள்-எ-

ஐயிரு காதஞ்சந்தத் தருங்கடி கமழ்ச் செம்பிரான்
மெய்யணி திகழ்நொய்ய வெண்குகின் மருங்கிற்சாத்தித்
துய்யவ ரிருவர்காணத் துனைப்பரி யேறியாடு
மையறு குமாற்கண்டு மனமறு குற்றுகின்றாள்.

(இ-ள்.) நீராடவந்தவள்காதஞ்சந்தம் வரையில் கிடைப்ப தற்கரிய சந்தன வாசனை பரிமளிக்கவும் சரீரத்தி லணிந்திருக்கும் ஆபரணங்களபிரகாசிக்கவும் துண்ணியதாகிய வெள்ளைவஸ்திரம் இடையயிலணிந்து பரிசுத்தர்களான நாகராசனும் இராக்கதனுமாகிய இருவரும்பார்க்கு

மபடிவேகமாகச் செல்லத்தக்க குதி வாயிலேறிக்கொண்டுவிளையாடுகின்ற குற்றம்நீங்கிய அந்தராசகுமாரனைக்கண்டு மனங்கலங்குகின்றான்-எ-று

மங்கல மிழந்துமெய்யின் மணவணி துறந்துநின்ற
கொங்கலர் கோதைதன்னைக் குமரனுங் குறுகினோக்கித்
திங்கள்வா ணுதனையார்கொ நிருமணம் புணர்ந்தாய்வாவ
னிங்குநீ கைமையான காரணமென்கொ லென்றான்.

(இ-ள்.) மந்திரியகுத்திரமிழந்து அங்கத்திலணியும் மங்களயுத்துக் குரிய ஆபரணங்களையுமிழந்துநின்றசீமந்தனியைச்சந்திராங்கதன்சென்றுகண்ட உன்னைச்சிறப்புடன்விவாகஞ்செய்துகொண்டவன்யாவன இப்போது நீகைம்பெண்ணையிருக்கும் காரணமென்ன வென்றான்-எ-று. * வசனேத்திரவியம் கைம்பெண்ணைகாலத்தில் அணிவதில்லையாயினும் அளகத்துக்குள்ள 'இயல்பைக்குறித்துச் சொன்னதாகக்கொள்ளுதலொன்று அன்றியும் கொங்கலர்கொதை என்பது அன்மொழித்தொகையாதலால்பதம்பிரித்துப் பொருளுரைக்கவேண்டிவருகின்றது. (எ-ள்)

அவனவை வினவலோடு மரிவையு நாணிநிற்பக்
கவலுறு மவடன்றோழி யொருமகள் கழறுகின்றா
ளிவள் பிதாச் சித்திரவன்ம னிருரில முழுதுங் காக்குந்
தவலருங் கேள்விச்சந்திராங் கதனிவ டலைவனுமால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அவன்வினாவினமாதிரத்தில்சீமந்தனிநாணத்துடன்நிற்பதினால்கவலைபடைந்திருக்கும்அவளுடைய தோழிமார்களிலொருத்தி சொல்லுகின்றாள்(ராசகுமாரனைகேள்) இவளுடையதகப்பன்சித்திரவன்மன் இவள்கணவனோவென்றால் பெருமைபொருந்திய பூமிமுழுவதையுங்காக்கும் கெடுதலில்லாத நல்லகேள் வியையுடைய சந்திராங்கதனைன்பவன்-எ-று. (எ-ள்)

கொடுவினை துரப்பமற்றக் கோமகன் றுனுமுன்னாட்
டொடுபுனல் யமுனையாற்றுட் டிஞ்சிடத் துயரமெய்தி
யுடுபதி யிழந்துமாழ்கு முரோணியி னொளியைநீத்து
வடுவகல் கற்பினங்கை மங்கலமிழந்து நின்றான்.

(இ-ள்.) (இவள்கைம்பெண்ணைதற்குக்காரணமென்னவெனில்இவள்வாழ்ந்துகொண்டிருக்குநாளிலொருநாள்) கொடியவினையானதுஇழுத்துக்கொண்டு போகப்போய்ஆழ்ந்தபுனலையுடையயமுனையாற்றில்இவள்கணவனாகிய அந்தராசகுமாரன் இறந்துபோனதினால்துயரம்அடைந்து சந்திரனையிழந்து விசனப்படுகின்ற ரோகணிநகரத்திரம்போலவொளியிழந்து குற்றமில்லாத கற்பினையுடைய இந்தமாதானவள் மங்கலமிழந்திருக்கின்றாள்-எ-று. * அசுவினிமுதலாகச்சொல்லப்பட்டஇருபத்தேழுநகரத்திரங்களும் சந்திரன்மனைவியர்களென்றும் அவர்களுக்குள் உ

ரோகணியினிடத்தில் சந்திரனுக்கு மிகுந்தபிரியமென்றுஞ் சொல்லப்
படுவதினால் சந்திரனையிழந்தஉரோகணிபோலென்றார். (எக)

மங்கல மிழந்துசொன்ற வருடமூன் றாகுமையா
திங்களங் கண்ணிவேய்ந்த சிவனது சோமவாரங்
கொங்கையங் கண்ணி நோற்பாள் குளிப்புலாடல்வேண்டி
யிங்கெழி லாயமெல்லாஞ் சூழ்வரவெய்தினோ.

(இ-ள்.) ராசனே மங்கிலிரமிழந்து மூன்றுவருஷமாகின்றது அன்று
முதல் இவள்சந்திரனாகிய அழகியமாலையணிந்தபரமசிவனுக்குரியசோ
மவாரவிரதம் அனுஷ்டிக்கின்றாள் அதன்பொருட்டுநீரில் ஸ்நானஞ்செ
ய்யவிரும்பி அழகுள்ளதோழிமார்கூட்டஞ்சூழ்ந்துவர இவ்விடத்தில்வ
ந்தாள்-எ-று. (அய)

அன்றியு மிவடன்கேள்வ னரும்பெறற் றுதைதன்னைக்
கன்றிய தெவ்வர்பற்றிக டுஞ்சிறை வைத்துநீதி
யொன்றிய நாட்டையெல்லா மொருங்குடன் புரவாரின்றார்
வென்றிவேற் குமரகேண்மோ வென்றவள் விளம்புங்காலை.

(இ-ள்.) இதுவுமல்லாமல் இவள்கணவனுடையதகப்பனைப்பகைகொ
ண்டு சத்துருக்கள்பிடித்துக்கொண்டுபோய்க் கொடியசிறையில்வைத்து
நீதிபொருந்திய நாட்டையெல்லாம் ஒருங்காக அரசுசெய்கின்றார்கள் வெ
ற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே கேளென்று அந்தத்
தோழிசொன்னபோது-எ-று. (அக)

நாணெடு நின்றங்நங்கை நாணிகந் தனிருஞ் செம்பொற்
பூண்ணி மார்பனைநீ புதுமலர்ப் பகழிசேர்க்குந்
தூணியுஞ் சிலையுமில்லாற் தொடுகழன் மதனோவன் நிச்
சேணுயர் விசம்பிற்றேவ குமரனோ சேப்புகென்றாள்-

(இ-ள்.) நாணத்துமனின்ற சீமந்தனியானவள் பின்புநாணம்விட்டுப்
பிரகாசியாநின்ற செம்பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களணிந்த மார்பையு
டைய மன்னவனே நீபுதியமலர்க்கணைகளவைக்குந் தூணியுங்கருப்புவி
ல்லுமில்லாத வீரகண்டையணிந்த மனமதனோ அல்லதுமிகவுமுயர்ந்த
தேவலோகத்தில்வாசஞ்செய்யும்தேவகுமாரனோ சொல்லென்றாள்-எ-

என்றவன் மீட்டுமென்ற னின்னலே முதலவெல்லா
மொன்றறப் புகலக்கேட்டே யெனையுநீ யுணர்திகொல்லோ
கன்றிய மனத்தேனின்னைக் கனவிடைக் கண்டேன்பாலு
நின்றநீ யாவனின்னை நிகழ்த்துதி கரவாதென்றாள்.

(இ-ள்.) அவளிவ்வாறுசொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுகிறாள் எனக்கு
நேரிட்ட துன்பங்கள்முதலானவைகளையெல்லாம் ஒன்றும் வழுவாமற்

கேட்டாய் நீ என்னையறிவையோ வருந்திய மனதையுடைய நான் உன்
னைக்கனவில்கண்டேன் இங்குநின்ற நீயாவன் ஒளிக்காமலிப்பொழுதே
சொல்லென்றான்-எ-று. (அ௩)

மற்றவ னுரைத்தான் யானோர் மானிடனல்ல நெண்ணிற்
செற்றமில் குணத்துநங்காய் சித்திபெற்றுடையதேவ
னற்றமிள் புவனமெங்கு மொல்லையி னடைந்துமீளக்
கற்றவ னுவனென்று காண்புஞ் செங்கைபற்று.

(இ-ள்.) அவளிவ்வாறுவினாவ சந்திராங்கதன் சொல்லுகிறான்குற்றமி
ல்லாத குணத்தையுடையமாதேநான்மனிதர்களுக்குள் ஒருவனல்லன எ
ண்ணில்லாத சித்திகள்பெற்ற தேவரினொருவன் பழுதில்லாதஉலகங்க
ளெங்கும் அதிவினாவாகச்சென்றுவரக் கற்றவனென்றுசொல்லி அவ
ளுடைய செங்காந்தள்மலர்போன்ற கையைப்பிடித்துக்கொண்டு-எ-று

அருகுற வழைப்பமாத னாயுற வெய்திப்பின்னும்
பருகுவார் போலநோக்கிப் பனைமுலை புளகங்கொள்ள
வெருவினர் நிற்பமன்னன் மின்னினிடச் செவியின் மெல்லென்
றொருமொழி யுறுதியாக வுவப்புட னுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) சமீபத்தில்வரும்படிஅழைக்க அதைக்கண்டதோழிமார்கள்
சந்தேகமுற்றுப்பின்னும் அவ்வரசனை உண்ணுமவர்களைப்போலப்பார்
த்துப் பருத்தனங்கள் புளகத்தையடைவதுமன்றிப் பயந்துநிற்கசந்திரா
ங்கதன் சீமந்தனிகாதில் மெதுவாக ஒருவார்த்தை யுறுதியாகச்சந்தோ
ஷத்துடன் சொல்லலானான். (அ௪)

உன்னுறு துணைவன்வேறோ ருலகத்தி னுள்ளான்மாதே
யன்னவன் றனக்குயானு மாருயிர்த் தோழனந்த
மன்னனு மிரண்டுநாளின் வந்துன தவலநீக்கு
மின்னது புகல்வான்வந்தே நென்றன நெழிலின்மிக்கான்.

(இ-ள்) மாதே உன்கணவன் வேறோருலகத்தி லிருக்கிறான்அவனுக்
குநான்உயிர்போன்ற சிநேகன் அதந்தமன்னவனு மிரண்டுநாளையிலவந்
துஉன்னுடைய துக்கத்தைநீக்குவான் இந்தச்சேதியுனக்குச்சொல்லந்
ன் வந்தேனென்று அழகில்மிகுந்த சந்திராங்கதன் சொன்னான்-எ-று.

நெஞ்சினி னவலநீத்தி நெற்றியங் கண்ணாணை
வஞ்சிறுண் ணிடையா யானேன வருவதேதிண்ணமாகுந்
தஞ்சமென் றிதனையார்க்குஞ் சாற்றலை யென்றுசாற்றிப்
பஞ்சின்மெல் லடியினுட்கு மீட்டிது பகரலுற்றான்.

(இ-ள்.) (சந்திராங்கதன்பின்னுஞ்சந்தேகநீங்கச்சொல்லுகிறான்)பூங்
கொடிபோன்றதுண்ணிய இடையையுடையவளே உன்மனதி லிருக்குந்

துன்பத்தை நீங்கு நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனுனைப்படி அவ
ன்வருவது நிச்சயமாய் நான்சொன்னவார்த்தையை எளிதாகக்கருதி
யாருடனுஞ் சொல்லாதேயென்று சொல்லிச் செம்பஞ்சினுமெல்லிய
பாதத்தையுடைய சீமந்தனிக்கு மறுபடியுமிந்தவார்த்தை சொல்லு
கின்றான்-எ-று,

அஎ

தெரிவையின் கொழுநற்குற்ற திறனெலாந்தெரியச்சொன்னேன்
பரிவுறு மெனதுதாதை தாயர்கம் பயவுகீக்க
வினாவினி நெனதுதேயத் தேஞுவென்று வேகக்
சூரகதந் தூண்டிவைவேற் சூரிசிலுங் கடிதிற்போனான்,

இ-பு. மாகே உன்சுணவனுக்குப்பொருந்திய செய்கையெல்லாம்உ
னக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன்-இனி-என்னிடத்தில்விருப்பம்வை
த்திருக்கும் எந்தாய்கந்தையருடைய வருத்தத்தை நீக்கவிரைவாகள
ன்தேசத்துக்குச் செல்லுகிறேனென்றுசொல்லிக் கூர்மைதங்கியவே
லாயுதத்தையுடைய சந்திராங்கதனவன் வேகமாகச்செல்லத்தக்கரு
திரையை நடத்திக்கொண்டு துரிதமாகப்போனான்-எ-று,

அ

சேயொளிக் சூரிசில்போய பின்னரத் திருவினல்லாண்
மாயமோ வன்றிநெஞ்சின் மயக்கமோ சனவுகொல்லொ
போயவ னுரைத்தெல்லாம் பொய்கொலே மெய்கொலேவெ
றுயவ ளமுதுதேம்பி யவலங்கொண் டினையசொன்னான்,

இ-பு. செவ்விதான ஒளியையுடைய சித்திராங்கதன் போய்விட்ட
பின்புதிருமகளினுஞ்சிறந்தஅழகுள்ள சீமந்தனியானவன்இப்போது
போன இந்தக்கேவகுமாரன் சொன்னதெல்லாம் மாய்கையோ அல்
லதநம்முடைய மனதிலிருக்குமயக்கமோ அல்லது சொப்பனமோ
பொய்யோ அல்லது மெய்யோவென்று அமுதுதேம்பித் துன்பங்கொ
ண்டு இந்தவார்த்தைசொன்னான்-எ-று.

அக

வேறு.

என்னுறு சிந்தனை யென்கண வன்பான்
மன்னுவ தல்லது மற்றொரு வன்மேற்
றுன்னுவ தன்று வினைந்தமை சொல்லி
னனவ னேயென யாளு நலத்தோன்,

இ-பு. பொருந்திய என்மனமானது என்கணவனிடத்திற் பொருந்
துமேயல்லது மற்றொருவனிடத்திற் பொருந்துவதன்று-ஆதலாலிப்
போது-நடந்ததை ஆலோசிக்குமிடத்தில்இங்குவந்துபோன மகாபுரு
ஷன் எனையானத்தக்க தன்மையையுடைய என்கணவனையாகும்-
யாக்கிய வர்க்குர்த மில்லுநை நல்லாள்
வாக்கிய நம்பி மழுப்படை வள்ள

லாக்கினை யாலவ னுக்கருள் பூசைப்
பாக்கியம வந்து பலித்தது கொல்லோ,

இ-பு, யாக்கியவர்க்கொன்னு முனிவருடைய பத்தினியர்கிய மயித்
திசைசொல்லிய வார்த்தையைநம்பி மமுவாயுதமேந்தியபரமசிவனது
ஆக்கினையாகிய சைவாகமவிதிப்படி அவனுக்குச்செய்த பூசைப்பாக்
கியம் நமக்குவந்து பலித்ததுவோ-எ-று, கூக

அன்றிய முன்னமோ ரந்தண னெந்தைக்
குன்றிரு வோர்பதி னாயிந்தால
மன்றல்செய் தோனுடன் வாழ்குவனென்ற
நன்றறி சொன்னெறி நண்ணியதேயே,

இ-பு, இதுவுமல்லாமல் முன்னமொருபிராமணன் உன்குமாரத்தி
பதினாபிரவருஷம் கணவனுடன் வாழ்வானென்றுஎன்பிதாவுடன்சொ
ன்ன நன்மையறிந்த சொல்லின் முறைமை பொருந்தியதோ-எ-று-

நிரந்தர நற்சொ னிமித்தமு முண்டா
நரந்தரு பூசை மகிழ்ந்தெமை வாழ்வித்
வரந்தரு பூசை மகிழ்ந்தெமை வாழ்வித்
தரந்தைகெடுப்பதை யாரறிகிற்பார்,

இ-பு, எப்போதும் நல்லவாக்கியங்களாகிய சகுனங்களுமுண்டாகி
ன்றது மயிர்ச்சாந்தணிந்த வாசனைதங்கிய அளகத்தையுடையபார்வதி
தேவியாசை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன் அனுக்கிரகஞ்செய்யத
தக்கதாகிய நாம்செய்தபூசைக்கு மகிழ்ந்து நம்மைவாழ்வித் துத்துன்
பங்கெடுப்பதை யாரறிகின்றவர்கள்-எ-று, கூக

பாவிய னேது பகுத்தறி வேனென்
னாவிய னுனடை யும்மிவனென்றைன்
ரோவிய மாசுற லொத்தவள் வைகிக்
காவியி னேர்தரு கண்கள் கலுழந்தாள்.

இ-பு. பாவியாகிய நான்என்னென்று பிரித்தறிவேன் என்னுயிர்
போன்ற கணவன் எந்நாள் இங்குவந்துசேர்வானோவென்றுசித்திரம்
அழுக்குறுவதையொத்தவள் தனித்திருந்து நீலோற்பலமலர்போன்
றகண்களில் நீர்சோரும்படி அழுதுகொண்டிருந்தாள்-எ-று, கூக

இருந்து புலம்பு மிளங்கிளி தன்னை
வருந்தல் வருந்தன் மடக்கொடி யென்றே
பொருந்திய தோழியர் பூம்புனலாட்ட
அருந்ததி கோயி லடைந்தன ளிப்பால்,

இ-பு, இப்படி அழகிற இளங்கிளிபோல்பவளைத் தாயே வருந்தா
தேவருந்தாதேயென்று தேறுதல்சொல்லித்தோழிமார்ஸ்நாருஞ்செய்

விக்க அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சீமந்தனியென்பவன் சன்மாநி
கையிற்போய்ச்சேர்ந்தான் அதற்குமேல் நடந்ததென்னவெனில்-எ-று

போர்ணி மாமிசை போகியவேலோ
னீரணி சூழ்விட தத்திரு நாட்டிற்
றோரண நீடிய தொன்னகர் முன்னர்க்
காரணி சோலை களிப்பொ டடைந்தான்-

இ-பு, போர்க்கோலமணிந்த சூதியின்மேற்சென்றவேலையுடை
யராசகுமாரன் நீர்வளமிகுந்த அழகிய நிதநாட்டில் தோரணங்கள்
ஒங்கிய பழமையாகிய நகரத்துக்கு முன்னிருக்கும்மேகமண்டலமளா
விய சோலையினிடத்தில் களிப்புடன்சேர்ந்தான்-எ-று. ௯௯

சேண்வழி வந்திடு செல்ல லகற்றிப்
பூண்மலி கின்ற பொலந்திரு மார்ப
ணண்மரு வுஞ்சிலை நாக குமாரன்
வாண்முக நோக்கியோர் மாற்ற முரைத்தான்

இ-பு, அதிதூரமாகிய வழியில்வந்தவருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு
பரணங்கள்நிறைந்துள்ள பொன்னிறந்தங்கிய அழகியமார்பையுடைய
அந்தராசகுமாரன் நாணிபூட்டத்தக்க வில்லையுடைய நாககுமாரனது
ஒளிபொருந்திய முகத்தைப்பார்த்துஒருவார்த்தைசொல்லுகின்றான்

பாதவ மேவிய தும்பணி நாதன்
மேதரு மெய்வர நல்கிய தம்மிப்
பூகல முற்றது மின்று பொருந்தார்க்
கோதுதி பின்னரு மோதுவ துண்டால்,

இ-பு. யமுனையாற்றில் வீழ்ந்த நான் பாதாளலோகத்தில் சென்ற
தையும் அங்கிருக்கும்நாகராசன் எனக்குவரங்கொடுத்ததையும் அந்த
வரம்பெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்ததையும் இப்போதுநீபோ
ய்நம்முடைய பகைவருக்குச்சொல்லு இதுவுமல்லாமல் இன்னமுஞ்
சொல்வதுண்டு அதென்னவெனில்-எ-று ௧௦௦

எண்ணுறு தாதை யிருஞ்சிறை யோடெங்
கண்ணக னாடிது காலம் விடாரோன்
மண்ணுல காளு மதிப்பை யொழித்தே
விண்ணுலகாள் விடுக்குவ னென்பாய்

இ-பு. யாவரு மதிக்கத்தக்க என்பிதாவின் சிறையையும் எங்கு
டையஇடமகன்ற தேசத்தையும் இப்போது விடாராகில் மண்ணுலக
த்தையாளும்படி அவர்க்குள்ள எண்ணக்கையொழித்து விண்ணுல
கத்தையாளும்படி அனுப்புலேனென்றுஞ்சொல்லு-எ-று ௧௦௧

என்றவ னேவ லியைந்தன னேகிக்
சூன்மென நீடிய கோபுர மூதூர்ச்
தென்று புகுந்தடு சேரலர் தம்பாற்
கன்றிய தெஞ்சொடு கட்டுரை செய்வான்.

இ-பு. இவ்வண்ணஞ்சொல்லிய ராசகுமாரனேவ லுக்கு நாககுமார
ன் சம்மதிக்கவனாகிச் சென்று மலைபோலுயர்ந்த கோபுரத்தையுடை
யபழமையாகிய நகரத்திற்சேர்ந்து கொல்லுகின்ற பகைமன்னரைக்க
ண்டிகோபங்கொண்ட மனதுடன் உறுதியானவார்த்தை சொல்லுகி
ன்றான்-எ-று

இந்திர சேன னெனும்புகழ் மன்னன்
மைந்த னடுந்திறல் வாகு வலத்தான்
றந்திர மேலிய தக்க கனல்க
அந்த மிலாத வரங்கொ டடைந்தான்

இ-பு இந்திரசேனனென்னும் பெயர்பெற்ற புகழுள்ள மன்னவனு
டைய புக்திராகிய சத்துருக்களைப் போர்முகத்தில் கொல்லும்படி
யானபுசபலத்தையுடையவன் நாகப்படைகளையுடைய தகைக்கொன்னு
ம்நாகராசன்கொடுக்க அளவில்லாத வரங்கள் பெற்றுக்கொண்டு வந்தி
ருக்கின்றான்-எ-று

அதலி னாலவ னோடம ராடல்
பேதைமை பென்றறி வீர்பிழை செய்தீர்
தரவையும் விட்டுயர் தண்ணடை ரிர்விட்
டேத முருவகை யேகுமி னென்றான்

இ-பு ஆகையா லவனுடன் போர்செய்குதல் உங்களுக்கு அறிவில்
லாமையென் றறியுங்கள் நீங்களோ மிகுந்தகுற் றஞ்செய்திருக்கிறீர்கள்
ஆகிலுமிப்போது நீங்கள் கேஷமமடையவேண்டுமென்கிற எண்ணமி
ருங்கால் அவந்தகப்பன் சிறையைநீக்கி அவன் தசத்தையும் விட்டு
விட்டுநீங்கள் போய்விடுங்கென்று சொன்னான்-எ-று.

இத்திற நாக குமார னியம்ப
மத்தகயானை மறப்படை மன்னர்
அத்தகை வேந்த னருஞ்சிறை நீக்கித்
தத்த மரும்பதி போயினர் சார்ந்தார்

இ-பு இப்படியாக நாககுமாரன்சொல்ல மத்தகத்தையுடையயானை
முகலாகிய வீரத்தன்மையுள்ள நால்வகைப்படையோடுகூடிய அந்
தமன்னவர்கள் மேன்மைபொருந்திய இந்திரசேனைச்சிறைவிநித்து
த்தங்கள் தங்கள் நகரத்திற் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்-எ-று- * வீரர்கள் போர்
செய்திறத்தால் வீரசுவர்க்கம் அடையலாமென்னும்வி ருப்பங்கொண்டு

போர்செய்கின்றவர்கள் யானே அப்படிக்கொத்த விருப்பமின்றியுக்கஞ் செய்வது ஆதலால்யானேப்படை சிறந்ததாகச் சொல்லப்பட்டதுயா னேயுடையான் படைகாண்டல்முன்னினிதே என்பதினானுமுணர்கஇ துஇனியநாற்பதில், ரங்

வேறு,

மேவலாளர்போயபின்னர் வேந்தன்மாமகன்வா
வேவலாளர் கூறக்கேட்டு ளின்பமுற்றமைச்சனாக்
கூவியொல்லே யென்மகற் கொணர்மினீண்டெனுவவர்
பூவரசோலே யுட்புகுந்துபுண்ணியற்கொடுவந்தார்

இ-பு, படைமன்னர்போய் விட்டபின்புகுந்திரசேனனென்றும் அ ரசன் தன்மகன்வந்திருப்பதை யேவலாளர்சொல்லக்கேட்டுமனமகிழ் ச்சியடைந்து மந்திரிகளை அழைத்துஎன்புத்திரனைவிரைவினில் இவ் விடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்றுசொல்ல அந்தமந் திரிகள் மலர்களையுடைய சோலையினிடத்துக்குப்போய்ப் புண்ணிய வாஞ்சிய அந்தக்குமாரனை அழைத்துவந்தார்கள்-எ-று, ரசு

வந்துதந்தைகாளின்வீழ்தன் மைந்தனைப்பொன்மார்புறத்
தந்தையம்பரிந்துதன் றடக்கையாலனைத்திடா
எந்தைதண் புனற்குள்வீழ்ந் திறந்தநீபிழைத்ததென்
முந்தையோர்கள் செய்தவ முடித்தநன்மையாலென்றான்

இ-பு, புத்திரன்வந்து ககப்பனாகிய இந்திரசேனன்பாகத்தில் வணங்கினவுடன் அவனையெடுத்துக் கன்மார்பிற்பொருந்த நீண்டகையி னால்அனைக்கக்கொண்டு என்னையனே குளிர்ச்சியுள்ள ஆற்றில்விழுந் துஇறந்தநீ பிழைத்தது என்பெரியோர்கள்செவ்விதாகியதலஞ் செய் துமுடித்த நன்மையாலென்றான்-எ-று- ரரு

என்பதாய் நன்கினி தியம்பமைந்தனும்மெழுந்
தன்புகூரு மன்னைதன்னடிவணங்கவன்னையுந்
தன்பவாரிவிட்டகன்று சூழ்கரைக்கடங்கதேவர்
இன்பவாரியூடுபுக்கெழாதுமூழ்கினாரோ

இ-பு, இவ்வண்ணஞ்சொல்லுவதாகிய நல்லவார்த்தைகளை யினி தாகத்தகப்பன்சொல்ல (அதன்பின்பு)புத்திரனானவன் எழுந்துஅன்பு மிகுந்தசன்தாயினுடைய பாதத்தைவணங்க அந்தத்தாயானவள் துக்க சமூத்திரக்கதைவிட்டுநீங்கிச்சூழ்ந்தகரைகடந்ததாகிய பெரிய இன்பச மூத்திரத்தில்புகுந்து எழாதவண்ணமுழுகினான்-எ-று ரசு

ஏனைநன்கினைஞரு மிரும்பதியுண் மாந்தரும்
போனவாவிபெற்றுடையர்போன்மகிழவுகூர்ந்தபின்

மானமன்னன் மைந்தவுற்ற வரமெலாங்கிளத்தெனத்
தேனெய்மாரி பெய்வதென்னைச் செம்மல்யாவுஞ்சேப்பவே,

இ-பு, இவர்களுமல்லாமல் மற்றைச்சுற்றத்தாரும் பெருமைபொ
ருந்திய நகரத்துச்சனங்களும் தங்கள் உயிர் பெற்றவர்கள் போல் மகிழ்
ச்சியடைந்தபின்பு பெருமைபெற்ற ராசனானவன்புத்திரனைப்பார்த்து
மைந்தனே நீந்தியில்விழுந்தபின்பு நடந்த சேதியெல்லாம் சொல்லெ
ன்றுவினாவ தேனும் நெய்யுமாகக்கலந்து மழைபொழிவதுபோல நட
ந்தசேதியெல்லாம் ராசகுமாரன் சொல்லி-எ-று, ரா

தக்ககன்பரிந்தளித்த தாவில்பல்வளமெனலா
மிக்கதாதைபாலளிப்ப வேந்தனுண் மகிழ்ந்துபின்
புக்கவாறு சித்திரவன்ம னுக்குரைத்திர்போதினான்
றக்கணத்தி னேலே தூதி னன்புடன்விடுக்கவே

இ-பு, தக்ககன்பரிவுடன் கொடுத்தகெடுதலில்லாத பொருள்களை
யெல்லாம் அன்புயிஞ்ஞந்தபிகாவினிடத்தில் கொடுக்க ஆந்தராசன்பார்
த்துமனமகிழ்ந்து அப்பொழுதேயோலையெழுதித்து தர்கையில் கொடு
த்து நீங்கள் சித்திரவன்மராசனிடத்திற்குப்போய் என்குமாரன்வந்த
சேதியைச் சொல்லுங்களென்று அனுப்பினான்-எ-று ரா

ஆரியவருத்தநா டடைந்து தூதரோலையை
வேரியார்நறுந்தெரியல் வேந்தனுக் களிக்கலுஞ்
சோரிவேலினுமோலை சொற்பொருளுணர்ந்துடல்
பூரியாவிருந்துதன்னமைச்சுடன்புக றனன்

இ-பு, அப்படியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் ஆரியவருத்ததேசம்போ
ய்ச்சேர்ந்து தங்களிடத்திலிருக்கு மோலையைத்தேனிறைந்த வாசனை
தங்கிய மாலையணிந்த சித்திரவன்மனுக்குக்கொடுக்கவும் பகைவருட
லுதிரந் தோய்வதற்கேதுவான வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன்
தூதர்கொடுத்தவோலையி லெழுதியிருக்கும் சேதியைப் படித்துணர்
ந்தமாத்திரத்தில் உடல்பூரிப்படைந்திருந்து தன்மந்திரியுடன் சொன்
னான்-எ-று, ரா

சொன்னவாய்மைகேட்டவன் றறக்கலேவினென
மன்னர்மன்னன் வன்கழல் வழத்திற்பமன்னனும்
அன்னவாறுதன்மகட்குரைப்பவந்தவன்னமுந்
தன்னையின்றதாதைதாளின் வீழ்த்தாதை சாற்றுவான்

இ-பு, இவ்வாறு அரசன்வார்க்கையைக் கேட்டமந்திரியானவன்
வாக்கலாகத்தின்பம்பெற்றவன் போலமகிழ்ச்சியடைந்து ராசன்பாத
த்தைவணங்கித் துதிசெய்திருப்பப்பின்னும் அவ்வரசன் ஒலைவந்தசே
தியைத்தனமகளா கியசீமந்தனிக்குச்சொல்ல அன்னநடை போன்றந

டையையுடைய சீமந்தனியானவள் மகிழ்ச்சிகொண்டுதன்னைப் பெற்ற
பிதாவின் பாதத்தில் வணங்கிநிற்க அவ்வரசன் சொல்லுகிறான்-எ-று

கங்கைதங்கு செஞ்சடைக் கணிச்சிவானவற்குநீ
யங்கையாலருச்சனை புரிந்தடைந்த நன்மையான்
மங்கையுன்றன் மன்னனுய்ந்துவந்ததென்று கூறிடாப்
பொங்குதீயவெந்துயர்ப்புணரிநின்றுமேறினான்

இ-பு, கங்கைபொருந்திய சடாமகுடத்தையுடையவராய் மழுவாயு
தமேந்திய பரமசிவனுக்குநீயுன் அழகியகையினால் அருச்சனை செய்
துவந்த நன்மையினாலே புத்திரியே உன்கணவன் பிழைத்துவந்ததெ
ன்று சொல்லிப்பொங்குகின்ற தீயதாகியவெவ்விய துக்கசமுத்திரத்தி
னின்றிங்கையேறினான்-எ-று, ௪௬௮

மாசமுழ்குமாமணி கழீஇயவாறுபோலவே
பாசிழையைப்பைம்புனலி னுட்டிப்பாலினுறியந்
தூசுடுத்தியொண்மலர்ச் சுரிசுழல்வனைந்துபின்
பூசுசாந்தணிந்துசெய்ய பொற்கலன்கள் சேர்த்தினார்

இ-பு, அழுக்கடைந்த மாணிக்கத்தைக்கழுவியது போல்பசும்பொ
ன்னினுற்செய்யப்பட்ட ஆபரணமணிந்துள்ளவளாகிய சீமந்தனிக்கு
நல்லநீரினால் ஸ்நானஞ்செய்வித்துப் பாலின்புகைபோல அழகுள்ளவ
ஸ்திரமணிந்தும் வாசனையுள்ள மலர்களைக்கூந்தலிலணிந்தும்பின்புச
ந்தனம்பூசிச்செய்விதாகிய பொன்னுற்செய்யப்பட்டரத்தினாபரணங்க
ளுமணிந்தார்கள்-எ-று. ௪௬௯

கோலமைக்கண் மாதைவாவுகொய்யுளைப்பரித்திண்டேர்
மேலிருத்திச்சேடியர் நெருங்கவெண்சங்கார்ப்பெழப்
பாலிழைத்தலைலையிற் பரந்துசேனைசூழ்வரக்
காலியற்கலினமாவி வர்ந்துகாவலன்சென்றான்

இ-பு, இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்தபின் அழகியமையிட்ட நேத்
திரத்தையுடைய சீமந்தனியை தாவிச்செல்லும் கத்தரித்தகழுத்து
மயிரினையுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலம்பொருந்திய தேர்மேற்றித்
தேயுடையசூழ்ந்திருக்கவும் தவளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும் பாணிறைந்
தசமுத்திரம்போலச் சேனைகள்சூழ்ந்துவரவும் காற்றைப்போல ஆதி
வேகமாகச்செல்லுகின்ற கடிவாளம்பூட்டியகுதிரையின்மேல் அவ்வா
சன் ஏறிக்கொண்டுசென்றான்-எ-று, ௪௭௦

நீடுசெந் நெறிகடந்து நென்மலிநிடதமா
நாடுமேவியிந்திரசேன னன்னகர்ப்புறத்தினோர்
எடவிழ்ந்தபூம்பொழி விருந்துதூதுபோக்கியே
யாடல்வேந்தனுக்குத்தா னடைந்தவாறறிவித்தான்,

இ-பு, அவ்வாறுசென்ற அரசன் நெடியதாகிய மார்க்கத்தைக்கடந்
துநெற்கள்நிறைந்த பெருமைபொருந்திப் பிடதநாட்டைச்சேர்ந்து இ
ந்திரசேனனுடைய நகரிற்புறத்திலிருக்கும்இதழ்கள்விரிந்தமலர்களை
யுடைய ஒருசோலையினிடத்திலிருந்து தூகரையனுப்பித்தான்வந்திரு
ப்பதை யிந்திரசேனமகாராசனுக்குத்தெரிவித்தான்-எ-று. ஆடல்வே
ந்தன்வெற்றிபுள்ள அரசன்

௪௬௯

வெங்கலிகெடத்தாரந்த வேந்தர்வேந்தனுமுணர்ந்
தங்குநின்றெழுந்துதன் நமைச்சரோடெதிர்கொளா
மங்குறங்கு கோயில்வாய்வருகெனக்கொண்டேகியே
பொங்குமோகை யோடவண் புதுவிருந்துநல்கினான்

இ-பு, கொடியபாவமானது கெடும்படிநீக்கிய மன்னர் மன்னவனா
கியஇந்திரசேனை சித்திரவன்மனைன்னு மரசன்வந்திருப்பதைத்தூ
தர்களாலறிந்துகொண்டு தன்மந்திரிகளுடன் ஆவ்விடத்திலிருந்துபு
றப்பட்டு எதிர்கொண்டு மேகங்கள்பொருந்தும்படியாகிய உன்னகமு
ள்ள தன்அரண்மனைக்குவாவென்று அழைத்துக் கொண்டுபோய்அ
வ்விடத்தில் மிகுந்தசந்தோஷத்துடன் புதுமையானவிருந்து செய்வி
த்தான்-எ-று,

௪௭௦

சந்திராங்கதனும்வந்து தாழ்ந்துமாதலனடிக்
கந்தநாண்மலர்வணங்கக் கையினாலெடுத்தனைத்
திந்தமாதினையோடு மெங்களாவியாவையும்
உய்ந்துவாழ்வென்று நீயு முய்ந்துவந்ததாமரோ

இ-பு, சித்திரவன்மனைவன் விருந்துண்டிருக்கும்போது சந்திரா
ங்கதன்வந்து தன்மாமனாருடைய பாததாமரை மலர்களை வணங்கின
மாத்திரத்தில் மாமனாகியராசன்கன்னைவணங்கின மருமனைக் கையி
னாலெடுத்தனைத்து மார்புடன்தழுவிக்கொண்டுஇந்தச் சீமந்தனியுயி
ரும்எங்குயிரும் பிழைத்துவாழும்படியாக நீயும் பிழைத்துவந்தது
எ-று. கந்தநாண்மலர்-என்பது-வாசனையுடன்-அன்றுமலர்ந்தமலர் ()

என்றுகூறியன்றுசந்திராங்கதற்கிழைந்தநாட்
டுன்றுசோதித்தார்சொல்ல வேரையிற்சுருதினால்
ஒன்றுநீதியந்தண ருரைப்பவொள்ளழலின்முன்
மன்றொறுகோதையை மறுமணம்புணர்த்தினான்

இ-பு. இவ்வாறுசொல்லி அதன்பின்பு சந்திராங்கதனுக்குப்பொரு
ந்திய நல்லநாளின்னராளென்று அங்குவந்திருந்தசோதிடர்கள்சொல்
லஅந்த லக்கினத்தில் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த நீதியாளர்களாகிய
பிராமணர்கள் மந்திரங்கள்சொல்ல ஒமாக்கினியின்முன்சீமந்தனியை
மறுமணஞ்செய்வித்தான்-எ-று, ஒள்ளழல்-என்பது ஒளியுள்ளதீம
ன்றல் நானுகோதை என்பது-வாசனைகமழங்குந்தலையுடையவள், ()

மணஞ்செய்வித்தபின்னரன்பு மன்னிசித்திரவன்மன்வி
 றிணங்குநல்லமைச்சர்தா மிருபுறமுஞ்சூழ்வரக்
 கணங்கொடானையோடுதேர் கடாவினையுர்புகுந்
 தணங்கொர்நலத்தின்முழுகி யண்டர்கோனின்வைகினான்

இ-பு, மறுமணஞ்செய்வித்தபின்பு அன்புள்ளசித்திரவன் மனுவ
 ன் டெருமைபொருந்திய நல்லமந்திரிகள் இருபுறத்திலும் வரும்படிக்
 கூட்டமாகிப் சேனைகளுடன்புறப்பட்டித்தேதெச் செலுத்திக்கொண்
 டிபோய்த் தன்பதியிற்சேர்ந்து தெய்வமகளிரையொத்ததன்னுரியமா
 தர்களுடன் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன் போலி
 ருந்தான்-எ-று

௪௪௮

வேறு,

பூமண்டலத்தைப்பொறுக்கும் புயங்கேசனீந்த
 தாமந் துகில்பூணிறை சந்திவையாவுநல்கிச்
 சீமந்தனியைத் திருமேவருஞ் செம்பொன்மார்பன்
 றாமங்கமழுஞ்செழுஞ் சேக்கையிற்றேயுநாளின்

இ-பு, இந்தப்பூமியைத்தாங்கும் படியானாகராசன் கொடுத்தமா
 லேவஸ்திரம் ஆபரணம்நிறைந்த சந்தனம்என்னு மிவைகளைக்கொடித்
 துத் திருமகன் மேவியமார்பனாகிப் சந்திராங்கதன்வாசனைப்புகைபரி
 மளித்துக்கொண்டிருக்குஞ் செழுமையுள்ள மலர்ச்சயனத்தில் சீமந்
 தனியுடன் கூடிக்குலாவிவாழ்நாளில்-எ-று

௪௪௯

மெய்வண்ண வேற்கைநிகராருமிலேறனற்குக்
 கொய்வண்ண மாலைக்கொழும் பொன்முடிசூட்டிமன்னன்
 பொய்வண்ண மாயவுடலான்வரு போகநீங்கி
 மெய்வண்ண மேவத் துறவின்றலேமேவினானே

இ-பு, பனைவருடலுதிரந்தோயும்படியான அழகியவேலேந்துங்கை
 யையுடையவனாகியஒருவருமொப்பில்லாத நீஷபம்போன்றநடையை
 யுடைய தன்புத்திரனுக்குப்பொன்முடந்தரித்து அவன்பிதாவானவ
 ன்பொய்த்தன்மையுள்ள மாயாசம்பந்தப்பட்ட உடலினால் வரத்தக்க
 போகங்களை வெறுத்துநீங்கி உண்மைப்பொருளாகிய மேகநாமடை
 யத்துறவினிடத்திற்சேர்ந்தான்-எ-று-கொய்வண்ணமாலைதிருந்தியஅ
 ழகுள்ள மாலையணிந்தமுடி கொழும்பொன்- செழுமையுள்ளபொன்

தன்னுதைபோய்நற் தவஞ்செய்துடத்தாமவேலோன்
 பொன்றாழ்குடைக்கீழ்க்கண்ணாலம்புரக்குமேல்வை
 நன்றயுமைந்தரிரு நால்வரையின்றுநற்பொற்
 குன்றார்முலைமங்கையோர் கொம்பினையும்பயந்தான்

இ-பு, இப்படியாகத்தன்பிதா வனத்திற்போய்நல்ல தவஞ்செய்து
 கொண்டிருக்கவெற்றிமாலையணிந்தவேலையுடையசந்திராங்கதன் அழ

குதங்கியகுடை- யின்கீழிருந்து அகன்றபூமியைக்காக்குநாளில்நன்னெ-
றியையுணராததக்க எட்டுப்புத்திரர்களைப்பெற்றுப்பின்னும்நல்லபொ-
ன்மலையொத்த தனத்தையுடைய பூங்கொம்புபோன்றஒருபுத்திரியை
யும்பெற்றான்-எ-று. ௪௨௬

மாவண்கைமன்னன் மகட்பேற்றின்மனங்கனித்துப்
பாவந்தவிர்ந்துபதினாயிர மாண்டுபாரிற்
முவின்றியின்பறுகர்ந் தான்றனிஞானவாழ்வு
மேவுந்தவத்தீரெனச்சூதன் விளம்பினானே

இ-பு, ஒப்பற்ற ஞானவாழ்வனையுடைய தவத்தர்களாகியநைமிசா-
ரணிய முனிவர்களே மிகுந்தவளப்பந்தங்கிய கையையுடையசந்திரா-
ங்கதன்புத்திரர்கள்பிறந்துநன்மார்க்கத்தில் நடக்கத்தக்கவர்களாயிருப்-
பதினால் மனமகிழ்ச்சியடைந்து(நீதியுடன்செங்கோல்செலுத்தி) பாவ-
ஞ்சேராதவண்ணம் நீக்கி யிவ்வுலகத்தில் பதினாயிரம்வருஷங்குறை-
வில்லாமல் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண் டிருந்தானென்றுசூதமு-
னிவர்கொன்றார்-எ-று, ௪௨௭

எட்டாவது -சோமவாரவிரதபூசை-அத்தியாயமுற்றியது,
ஆத் திருவிருத்தம்-௫௨௩.

உ

சிவமயம்,

- ஒன்பதாவது,

சோமவாரத்திற்சீமந்தனி
பாவவணபெற்ற-

அத்தியாயம்,

பின்னுமாதவர்விழைவுறப் பெருந்தவவியாதன்
அன்னசூதமா முனிவர னரனருளடியா
மன்னுசெய்கையுஞ் சோமவாரத்தின்மான்மியமும்
இன்னுமோதுவதுண்டவைகோணமினென்றிதைசான்

இ-பு, நைமிசாரணிய முனிவர்கள் பின்னுமாதவர்க்குமே அடையு-
ம்படிபெரியதவத்தையுடைய வியாசரையெடுத்தவன்முனிவர்பரமசி-
வனருள்பெற்றஆடியார்களுடைய நிலைபெற்றவனாவது சோமவார

விரதமகிமையும் இன்னமுஞ் சொல்லத்தக்கதுண்டு அவைகளைக்கே
ஞங்கனென்று சொன்னார்-எ-று, க

பொங்குவெள்ளிமீன் புதையினுஞ்சகட்டினைப்போழ்ந்து
பங்குவேறினும்படுமழைப் பருவம்பொய்த்தாலுந்
தின்கண்மும்மழைத் திறம்பிலவாய்வளஞ்சுரக்கும்
மங்குளேய்ப்பொழில்வைதர்ப்ப நாட்டில்வாழ்மறையோர்

வேறு,

இ-பு, விளங்குகின்ற சுக்கிரனென்னுங்கிரகமானது மூடத்தில் வி
ழுந்தாலும் உரோகணிநகரத்திரத்தைப்பேதித்துக் கொண்டிசனிக்கி
ரகம்வக்கிரித்துச்சென்றாலும் நியதியாகப்பொருந்தியமழைகாலந்தப்
பினாலும் மாதங்கோறுமும்மாரி மாறுபடாமல்வளப்பம்உண்டாகும்
படியான மேகமண்டலவளையிற் பொருந்தியசோலைசூழ்ந்தவைதர்ப்
பநாட்டில் வாழ்கின்றபிராமணர்கள்-எ-று, உ

இனியநன்பொடுவேதமிக் திரன்றவத்தின்ற
புனிதநான்மறைபுகல்கமே தாவுநற்புகழோன்
றுனியிலாமதியா லுயர் சார்ச்சுதன்னேற்றல்
தனிமெய்ஞ்ஞானநூற் சாமவானெனுந்தகவோனும்

இ-பு, வேதமித்திரனென்பவன் ஆன்புடன்செய்தகவத்தினற்பெற்
ற புனிதமாகிய நான்குவேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்தசமேதா என்பவ
னும் நல்லபுகழையுடையவனாய் தன்பமடையாத புத்தியினாலுயர்ந்த
சார்ச்சுத நென்பவனுடைய புத்திரனாகிய ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானநூ
லோதியுணர்ந்த மேன்மையுள்ள சாமவானென்பவனும்-எ-று ந

அரியநான்மறைமுதலிய வங்கங்களாறுந்
தெரிவரும்பொருட்புராணமு மாகமக்தெளிவும்
விரியுமற்றுளகலைகளுந் குரவனால்விளங்கிக்
கரியகாமனுஞ் சாமனுமெனக்கவினமைந்தார்

இ-பு, அருமையாகியநாலுவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் தெரிதற்
கரியபொருளமைந்த பதினெண்புராணங்களும் ஆகமங்களிற்சொல்
லுகின்ற நிச்சயப்பொருளும் பாரந்திராசின்ற மற்றுமுள்ளகலைகளும்
ஆசாரியரால் கற்றுணர்ந்து மன்மதனும் அவன்தம்பியாகியசாமனும்
போல் அழகமைந்தார்கள்-எ-று, ச

மைந்தர்கல்வியுமிளமையு மனக்கொடுமகிழந்த
அந்தணார்த மரும்பெறற்புதல்வனாரோக்கிச்
சுந்தையோகையாற்சிறுவர்நீர் புவிக்கெலாமணியாம்
இந்தமாரிலவைதர்ப்பவேந்தன்மாட்டெய்தி

இ-பு, தங்கள் புத்திரர்களுடைய வாலிபத்தையும் அவர்களந்தச் சீ
றுவயதில் கற்றுணர்ந்த கல்வியின்திறத்தையும் மனங்கொண்டு மகிழ்
சியடைந்து பிராமணரினால்களும் பெறுதற்ரியதங்கள் புத்திரர்களை
ப்பார்த்து உள்ளகதிலுண்டான சந்தோஷத்தினால் சிறுவர்களே நீங்
கள் இவ்வுலகத்துக்கு ஆபரணம்போல் விளங்குகின்றபெரிய இடத்
தையுடைய இத்தவைதார்ப்பநாட்டு அரசனிடத்திற்சென்று-எ-று.

கற்றகல்வியாற்காவலன் சிந்தையைக்கனிவித்
துற்றமாதிதிப் பரிசிலாங்குவகையினைற்றுப்
பெற்றசெம்பொனாற்கன்னியர் கடிமணம்பேணி
முற்றுமில்லறம்புரிவதே மேற்கொண்டுமுயல்வீர்

இ-பு, நீங்கள் கற்றகல்வியால் அரசன் மனங்கனிபச் செய்து அவன்ப
ரிசிலாகக்கொடுக்கும் மிகுந்ததிரவியத்தைச் சந்தோஷத்துடன்வாங்கி
க்கொண்டுவந்து நீங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்தத்திரவியத்தினால் கன்
னிகைகளே விவாகஞ்செய்துகொண்டு குறைவில்லாத இல்லறம் நடத்
துவதை மேற்கொண்டு நன்மைவரத்தக் முயற்சியைச் செய்யுங்கள்

என்று கூறலுமிருவரு மிசைந்தனரோடு
குன்றுபோலுயர்கோயிலிற் கொற்றவற்குறுகி
நின்றுதங்குலவிஞ்சைக ணிகழத்தலுமிருபன்
நன்றுநன்றுநீர்வேட்டவை பெறுகெனநவின்ருன்

இ-பு. இவ்வாறு அவ்விருவர்பிதாக்களுஞ்சொல்ல அதற்குச்சம்ம
தித்துச்சென்று மலையொத்துப் பந்த அவ்வரசன் மாளிகையிற்சேர்ந்
துகண்டு தாங்கள்கற்றிருக்குங்கல்விகளைப் பிரசங்கித்தார்கள் - அரசன்
அதைக்கேட்டு உங்களபிரசங்கமுங்கல்வியும் மிகவும்நன்றாயிருக்கின்
து ஆகையால் உங்களுக்கு வேண்டியபொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்
டுங்களுள்ளுன்-எ-று

மாலையென்குடைமன்னவர் மன்னமற்றிதுசேள்
சேலவென்றகட்டிருந்திழையார்மணமுடிப்பான்
ஏலவந்தனமிருந்திதந்தருளென்னக்
கோலவெள்ளையிலங்கிடநகைத்திதுகூறும்

இ-பு. முத்துச்சரங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் வெள்ளைக்குடை
யையுடைய மன்னவர்மன்னவனைநாங்கள் சொல்லுவதைக்கேள்கயல்
மீனைவென்ற அழகுள்ள பார்வையுடையகன்னியனாவிவாகஞ்செய்து
கொள்ளமனதிலுத்தேசித்து உன்னிடத்துக்குவந்தோம் அதற்குத்த
குதியாகமிருந்ததிரவியங்களெங்களுக்குக் கொடுவென்றுசொன்னார்க
ள் அதைக்கேட்ட அரசன் அழகியவெண்மைநிறமுள்ளபற்கள் விளங்கு
ம்படிநகைத்து இந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றான்-எ-று.

மண்ணிதீம்புனனிடத்தார் கோமகன்மனையாள்
கொண்டகற்புடைக்கோதை சீமந்தனிக்கொப்பர்
துண்டவெண்பிறை வேணியானசோமவாரத்தில்
அண்டருங்கண்டுவிடப்பிற வருச்சனைபுரிந்தே,

இ-பு, மதுரமுள்ள நீர்வளம்நிறைந்த நிடகதேசத்தரசன் மனைவி
யாகிய சீமந்தனியென்பவள் இளந்திங்களணிந்த சடைபையுடைய ப
ரமசிவனைச் சோமவாரதினத்தில் தேவர்களுக்கண்டு ஆச்சரியப்படும்
படி அருச்சனை செய்து-எ-து, * கொண்டகற்புடைக்கோதை சீமந்தனி
க்கொப்பர்-எ-து, கற்புநிலைக்கைய பூமாலையணிந்த பூங்கொம்பினை
யொத்த சீமந்தனி யெனப்பொருள்கொள்க, கூ

அந்தவேளையினுனமறை முனிவனாயடங்கச்
சந்தமென்முலைதையலா ரொடுவரச்சாற்றி
மிந்துசேகரனுமையென வவர்களை யெண்ணிப்
புந்தியான்மகிழ்ந்தருச்சனை வழிபடல்புரியா.

இ-பு. அந்தசோமவாரகாலத்தில் பிராமணர்களை யெல்லாம் அவர்
வர்பத்தினிமாருடன்வரும்படி சொல்லியனுப்பிவந்தவர்களைப்பார்வதி
பரமேசுவரர்களாக மனதில்பாவித்து மகிழ்ந்து அருச்சனை செய்து-எ
து, * சந்தமென்முலைதையலாருடன்-எ-து-சந்தனைக்குழம்பணிந்த
மிருதுவாகிய தனங்களுள்ள மாதர்களுடன் எனப்பொருள்கொள்க-
சந்தம்-என்பது-அழகுஎனக்கூறினும்மையும், ட

வேண்டுகன்கலன்வெறுக்கைகண் மிகவவர்க்களிக்கும
ஆண்டுநீவிர்களிருவரி னொருவனுடைகையாய்ப்
பூண்டகோலத்தின்மனைவியா யொருவனைப்புனைந்து
காண்டகுஞ்சிறப்பிறைமகள் பாற்சென்றுகடிதின்

இ-பு. அவர்கள்வேண்டிய நல்ல ஆபரணங்களும் திரவியமும் மிகு
தியாகக்கொடுக்கிறாள் ஆதலால் நீங்களிருவரி லொருவன் ஆண்மக
னையாகி ஒருவனைப்பூண்டகோலத்தையுடைய அவன்மனைவியாக அ
லங்கரித்து ராசகுமாரத்தியாகிய சீமந்தனியிடத்தில்விறைவிற்போய்
எ-து * காண்டகுஞ்சிறப்பிறைமகள் என்பதற்குயாவருமதிக்கத்தக்க
சிறப்பினையுடைய அரசன்மகளாகிய சீமந்தனியெனப் பொருளுரை
த்துக்கொள்க டக

கைதவத்தினுலவடரும் வெறுக்கைகள்சுவர்ந்து
மைதழைத்தகண்மடவியர் கடிமணமருவி
யுய்திரென்னுரைமறுத்திரேற் றண்டமுண்டென்ன
கொய்துணர்த்ததொடை வேந்துரைத்தலுமுளங்குலைந்தார்

இ-பு, இப்படிக்கொத்த வஞ்சகத்தினால் அவள்கொடுக்கிற திரவி
யத்தை அபகரித்துக்கொண்டுபோய்க்கன்னியர்களை விவாகஞ்செய்து

கொண்டுவா முங்கள்--என் சொல்லைத் தடுப்பீர்களானால் உங்களுக்குத் தண்டனைகிடைக்குமென்று அறசன் சொல்லவும் அவர்கள் மனம் வருந்தினார்கள்-எ-று, * மைதழைத்த கண்டமடவியர் என்பதற்குமைபொருந்திய கண்ணையுடைய கன்னியர் எனவும், கடிமணம் விளக்கமுள்ள விவாகம்-எ-ம்-கொய்துணர்த்தொடைவேந்தன்-! கொய்த பூங்கொத்துக்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையணிந்த அரசன்-எ-ம்-பொருள் கொள்க

வேறு

அந்தோவந்தோ வெங்கடமக்கீழகிற்கேரு
கொந்தார்மலைக்கொற்றவ கோயில்குறுகுற்ற
நந்தாரின்றவஞ்சனேவேட நணுகுற்றால்
எந்தாயெந்தை தங்குலமுதலோடிவாரோ,

இ-பு, இப்படி அந்தரசன் சொன்னதைக்கேட்ட பிராமணச்சிறுவர்க ளவனே நோக்கி (ஐயையோ) வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் கற்றிருக்கும் எவர்களுக்கின்ற காரியம் நன்மையுடையதோ அரசனே உன் ஆசாரவாசலுக்கு வந்த நரங்கள் வஞ்சனையான வேஷத்தைப் பொருந்தினால் எங்கள் மாதாபிதாபிதாக்கள் குலமுதலுடன் அழிந்துபோவார்களே-எ-று. கொந்தார்மலைக் கொற்ற-கொத்தாகிய பூமாலையணிந்த அரசனே எனப்பொளமைத்துக்கொள்க, யங்

இம்மைதனக்குமறுமை தனக்குமெழுமைதனக்கும்
வெம்மைசெய்கேடு நரகும்வினைக்கும்விறல்வேந்தே
செம்மையகற்பித்தாயெனி லின்றேசெய்வேமென்
றம்மறையேரின் மஞ்சியுறைப்பவடல்வேந்தன்,

இ-பு. இவ்வாறுசெய்யுஞ்செய்கையானது இம்மை வறுமையென்னு மிரண்டினிலுமல்லாம் எழுபிறப்பிலுந் துன்பஞ்செய்யும்படியானகெடுதியையும் நரகினையும் உண்டாக்கும்வெற்றியுள்ள அரசனே நன்மார்க்கத்தைக் கற்பித்தாயானால் இப்பொழுதே செய்கிறேமென்று அந்தப் பிராமணர்கள் எதிரில்நின்றபயந்துசொல்ல (அதைக்கேட்ட) வலியுள்ள அவ்வரசன்-எ-று, யங்

வெஞ்சினமுளக் கண்கள்சிவக்கவெடிசொல்லாற்
செஞ்சொலுரைக்குத் தேசிகர்தேவர்திறல்வேந்தர்
தஞ்சொனவின்ற லம்மொழிகேளாத்தகவில்லோர்
அஞ்சிநடுங்கத் தண்டமிழைப்பதறமென்ன

இ-பு, வெவ்வியகோபமுண்டு கண்கள்சிவக்கவெடித்த சொல்லா ல்சொல்லுகிறான் நல்லவார்த்தையைச் சொல்லுங் குருதேவர்கள் வெ

ந்றியுள்ள அரசர்கள் என்னுமிவர்கள் எதாவதொரு சொல்சொன்னால்
அவர்கள் வார்த்தையைக்கேளாத தகுதியில்லாதவர்கள் பயந்துநடுங்கு
ம்படி தண்டனை செய்வது தருமமென்று-எ-று, யரு

என்னுமாகேள் ராமெனினுங்னையிப்போதே
யன்னியகீழ்மைக் குலராய்வேதியராகாது
கொன்னுறுதண்டஞ் செய்குவனென்றென்றிறைகூற
முன்னுறநிற்கும் வேதியர்வெறுவாமொழிகுற்றார்

இ-பு, இவ்வாறுசொன்ன அரசன் என்வார்த்தையை நீங்கள் கே
ளாவிட்டால் உங்கலையிப்பொழுதே பிராமணசென்கிறயோக்கியதை
யில்லாமல் நான்குவருணத்துக்கும் அன்னியமான தாழ்ந்தசாதியா
ய்ப்போகத்தக்க கொடியதண்டனை செய்விப்பேன் கொடியதண்டனை
செய்விப்பேனென்றுபின்னுஞ்செல்ல எதிரில்லிருக்கும்பிராமணர்க
ள்பயந்து சொல்லுகின்றார்கள்-எ-று, யரு

சேறலைமன்னுசேறலையுன்றன் றிருவுள்ளப்
பேறலதுண்டோ நின்குடைவாழப்பெற்றோர்க்குத்
தாறலைபூதத்தொடுகளி தேமாதத்தலைய
ஆறலைமோது நிடதத்திருநாடணைவோமே

இ-பு, மன்னவனே கோபஞ்செய்யாதே கோபஞ்செய்யாதே உன்
குடைநிழலில் வாழப்பெற்றவர்களுக்குஉன்திருவுள்ளப்பேறன்றிவே
றென்றுண்டோ(இல்லைஆதலால்)குலைகள்அசைந்துகொண்டிருக்கும்
படியானகமுகமா மும்பழங்கனையுடையதேமாமரங்களும்தலைசாயும்வ
ண்ணம்ஆளுனதுஆலையினால் மோதத்தக்க நிடததேசத்துக்குப்போ
கிறோம்-எ-று, யரு

என்றவர்கூறச் சிந்தைவந்தேயிகல்வேந்தன்
ஒன்றியசாம வானமடமாதருருவாகப்
பொன்றணிபெண்மைக் கேயும்வனபுப்புனைகென்னத்
துன்றியணைந்தார் கைபுனைவண்ணத்தொழில்வல்லோர்

இ-பு, இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லும்சிறந்தவலியுள்ள அவ்வரசன்
மனமகிழ்ந்து அலங்காரசெய்விக்கும் நல்லதொழில்வல்லவர் களைஅ
ழைப்பித்து இந்தச்சாமவானுக்கும் பெண்ணுருவாகும்படி அழகு
ம்குந்தபெண்மைக்குப் பொருந்திய அலங்காரஞ் செய்யுங்களென்று
சொல்ல அவ்வாறுசெய்ய வொத்துக்கொண்டுபோனார்கள்-எ-று,

மங்கையர்போலக் கொங்கைகள்வேரேவனைவித்துக்
குங்குமசந்தத்தேய்வைகள் கோட்டிக்குளிர்முத்தத்
தொங்கல்வனைந்திட் டினமளபெய்கசருளோதி
பொங்கிருணைச் சிகழிகையாகப்பொற்பித்தார்

இ-பு, மாகர்களுக்குக் குருப்பதுபோலிருக்கும்படி வேறே தனங்கள் நூதனமாக அதற்குத் தக்க ஒரு பொருளால் ஏற்படுத்திக் குங்குமப்பூ முதலிய வாசனையுடைய சீமந்த சந்தனங்குழம்புபூதி அளித்ததற்குப் பூத்துமாலைகள் அணிந்த பூத்துமாலைஞட்டிய அளகபாசத்தைக் கொண்டு குங்குமம்மாணும்படி கொண்டையாக அலங்கரித்தார்கள்-எ-று, யசு

கோலத்திழிக்குக் கருமை சிறக்குங்கோ நீட்டி
யால்கெதும் பொற்குண்டல முந்தாதணி செய்து
பாலதுதற்குப் புண்டரமிட்டெப் படர்வேலை
ஞாலமும்விற்குந் தூசுமமைத்தாரீர்வையற்றார்

இ-பு, அழகுள்ள நேத்திரங்களுக்குக் கறுத்த மையைச் சிறக்குந் தூரியக்கோலாலெழுதி அசையும்படி பிரண்டு காதிலும் பொற்குண்டலங்கள் தரித்து நெற்றியினிடத்தில் திரிபுண்டரமாக விபூதியணிந்து பரந்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையெல்லாம் (விலைக்காக) விற்றுக் கொடுக்கத்தக்க மதிப்புள்ள வஸ்திரமுமணிந்தார்கள் அலங்காரஞ் செய்யுந்தொழிலில் சூற்றமற்றவர்களாகியவண்ணமாதர்கள்-எ-று பாலதுதல் மீமிசைப்பதம், உய

வேறு,

இருடிகண் மயங்கத் தாருகாவனத்தி னெதிரந்தநாண் மாயனார்மாயம் புரிதருபெண்மை மோகினிருயம் பொருவுறப்பொற் பலங்கரித்து, நரபதிகனக்குக் காட்டிலுமகிழ்ந்தநன் நெனவவன் விடைகொடுப்பத், தெரிவையரோடும் புருந்தருமறையோர் குழாந்தொடு மிவர்களுஞ் சென்றா,

இ-பு, இருடிகள்மயங்கும்படி தாருகாவனத்தில் சென்றநாளில்விஷ்ணுவானவர் மாயத்தினு லேற்படுக்கிக்கொண்ட மோகினியென்னும் பெண்ணுருவையொப்பாக அழகுடனலங்கரித்து அரசனுக்குக்காட்டினவுடன் அவன்மகிழ்ந்துநாளுக விராக்கின்றதென்று சொல்லி உத்தரவுகொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு சீமந்தனியிடத்துக்குத் தங்கள் தங்கள்பத்தினிகளுடன் செல்லுகின்ற பிராமணக்கூட்டத்துடன் போனார்கள்-எ-று, உக

குடங்கையினடங்கா நெடுங்கணுளிருந்தகோயிலிற்குமரணங்கோல வடந்தருமுலையா ளாயுருவெடுத்தமைந்தனும் வருதலுமகிழா நடந்தெதிர்சென்றாங் கருக்கியமுதலநவையறுபூசனை புரிந்தாங்கடைந்தமாதவரோடி ருக்கெனவிவர்க்கு மகமகிழ்ந்தாசன மளித்தாள்

இ-பு, உள்ளங்கையினளவி லடங்காதநெடியகண்களையுடையசீமந்தனியிருக்குங்கோயிலில்சுமேதா யென்பவனும் அழகியமணிவடமணிந்ததனங்கையுடையபெண்ணுருவமைந்த சாமவானென்பவனும் செல்லுதலும்சீமந்தனியவர்களைக்கண்டுமனமகிழ்ந்துஎதிர்கொண்டுபோய் அருக்கியமுதலானகுற்றமற்றபூசைசெய்து அவ்விடத்தில்வந்திருக்கும்

ம் பிராமணர்களுடன் மகிழ்ந் திருங்கொள்ளு இவர்களுக்கும் ஆசனங் கொடுத்தாள்-எ-று. (௨௨)

சுழிபடுகங்கைச்சடிவானவன்றன்சோமவாரத்தினிற்றொக்க, பழி படுதிமை முனிந்தவேதியரைப் பன்னியரோடு பன்முறையால், வழிபடு மமையத் திவர்முகநோக்கி மைந்தரிங்கிவரெனமதித்துப், பொழியருட் கண்ண ணகைமுகங்கேர்ட்டிப் பொருக்கெனமறைத்திதுசெய்தாள்.

இ-ள். சுழிகள்பொருந்திய கங்கையையணிந்த சடாமருடத்தையு டைய பரமசிவனுக்குரிய சோமவாரதினத்தில் தன்னிடத்தில் வந்திருக் கும் பிராமணர்களை அவரவர்கள் பத்தினிமாருடன் பலமுறையோடு பூசனைசெய்யுங்காலத்தில் இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து இவர்க ளிருவ ரும் ஆண்மக்களென்று தனக்குளறிந்துகொண்டு அருளைப்பொழிகின்ற கண்ணையுடையவள் வெறுப்பினால் பொலிவுள்ளமுகத்தைச் சற்றுவளை த்துக்கொண்டு பின்புளிரைவுடன் அதைமறைத்து இந்தக்காரியஞ்செ ய்தாள்-எ-று. * பழிபடுதிமைமுனிந்த வேதியரை என்பதற்கு பாவமு ண்டாகும் தீமைகளேவெறுத்த வேதியரைப் பொருள்கொள்க. (௨௩)

எத்திறத்தானு மடைந்தவரெல்லா மீசனுமுமையுமே யென்னு அத்திரவிழியாள் வேதநூன்முறையு மாகமமுறையுமா யடுத்திப் பத்திசெய்பூசை விதிமுறைபுரிந்து பால்பழந் தேன்கழைத்தீம்பால் சித்திரக்கனக வள்ளத்தினேந்திச் சிற்றுண்டி யடிசிலோ டளித்தாள்.

இ-ள். எந்தவேடத்தினாலாவது சோமவாரதினத்தில் வந்தவர்கிளல் லாரும் பரமசிவனும் பார்வதியுமேயென்று (தனக்குள்பாவித்து) பாண மொத்த கண்களையுடையவள் வேதமுறையையும் ஆகம முறைமையி னையுந்தழுவிப் பத்திவினையத்தக்க பூசையை விதிதவறாமல்செய்து பால்பழம் தேன் மதுரமுள்ள கருப்பஞ்சாறு என்னு மிவைகளைத் தனித் தனியாகச் சித்திரமமைந்த பொற்கிண்ணத்தி லேந்திச் சிற்றுண்டியை ச்சாதத்துடன் கொடுத்தாள்-எ-று. (௨௪)

நறுமலர்மாலே சந்தனத்தைய்வை நவையறு மாயையாபரணம் பிறையெனவொளிநுங் கருப்புநறிய பிளவுவெள்ளிலையிவையுதவி மறையவர்தம்மை வரதனோடுமையை வழுத்துவபோலரின் தேத்தி நெறியிடைப்படர்தி ரெனவருள்செய்தா ணிடததேசாதிபன்மனையாள்.

இ-ள். வாசனைதங்கிய பூமாலேசந்தனக்குழம்பு நல்லவஸ்திரம் ஆபரணம் பிறைபோல்விளங்கும் பச்சைக்கருப்பூரம் மணமுள்ள பாக்குப் பிளவுவெற்றிலையென்னு மிவைகளைக்கொடுத்துப் பிராமணர்களைப் பரமசிவனையும், பார்வதிதேவியாரையும், தோத்திரஞ்செய்தல்போல அவ

ர்களைதிரில்ரின்று துதிசெய்து நீங்கள்மார்க்கத்திற்செல்லுங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தருளினான் ரிடத்தேசத்தரசன்மனைவி-எ-று. (௨௫)

அன்னவளுமையு மீசனுமென்ன வருச்சனைபுரிந்த பாவனையாற் றன்னிகரிலாத சாமவானெடுத்த கோலம்போய்த் தளிரியறாநாய் முன்னைநாண்மைந்த நென்பதுமறந்து மொய்குழலாமெனமுயங்கத் தன்னொடுநெறியிற் போதருஞ்சுமேதாத்தனைமுகநோக்கிரின்றுநாக்கும்

இ-ள். அத்தன்மையுள்ள சீமந்தனியானவள்பார்வதியும் பரமசிவனு மாகப் பாவனைசெய்து பூசித்தநன்மையினாலே கல்வியால் தனக்கொப்பி ல்லாத சாமவானென்பவன் தான்கொண்ட கோலம்போலவே பெண் ணுருவமைந்து முன்னம்தான் ஆண்மகனென்பதையுமறந்து மாதர்போ லவேபுணரவிரும்பித் தன்னுடன்மார்க்கத்தில்வருகின்ற சுமேதாவென் பவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்-எ-று. (௨௬)

துணைவநீபோத லொழிந்திந்தவனத்திற் றுணர்க்கொடி குலாயம ண்டபத்தென், பனைமுலைநினது மணிப்புயத்தழுந்தப் பவளவாயிதழ் முறைபருகி, யணைகுதியலது மறுத்தியேலின்னே யாருயிர்முடிக்குவ னன்றிக், கணைபுரைகண்ணார் விரும்பிடமறுத்தல் காணையர்க்கறனல கண்டாய்.

இ-ள். துணைவனே நீபோவதைவிட்டு இந்தவனத்தில் பூங்கொத்து க்களையுடைய கொடிகள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் மண்டபத்தில் என்னுடைய பருத்ததனங்கள் உன்னுடைய அழகியபுயங்களில் அழுந் தும்படி பவளம்போன்ற வாயதரத்தைமுறையாகப் பருகிப்புணர்ச்சிசெ ய் அல்லதுதடுப்பையேயானால் இப்பொழுதே நானிறந்துபோவேன் இதுவுமல்லாமல் பாணமொத்த கண்களையுடையமாதர்கள் விரும்பினால் சம்மதியால் தடுப்பது ஆடவர்க்குத்தருமமல்ல-எ-று. (௨௭)

என்றிவைமொழிந்து காமநோய்தலைக்கொண் டிரத்தலுமேகிடுஞ் சுமேதா, தன்னுணைத்தோழன் வினோதவாய்மையினுற் சாற்றியதிது வெனவெண்ணி, ஒன்றெடுத்துரையான் வழிச்செலக்கண்ட வற்பலவி ழியினுண்மீட்டும், பொன்றிணிதோளா யெனையணைந்தன்றிப் போகலை யெனச்சென்றுதடுத்தாள்.

இ-ள். இந்த மாதானவள் இவ்வாறுதொடர்ந்து காமநோயதிகரித்து இரந்துசொல்லுதலும் செல்லுகின்ற சுமேதாவானவன் அந்தவார்த் தையைக்கேட்டுத் தன்சினேகிதன் வினோதவார்த்தையினு லீப்படிச் சொல்லுகிறானென்று நினைத்துப் பிரதியுத்தரவு வேறொன்றுஞ்சொல் லாமல் நடக்கக்கண்ட நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடைய அந்த மாதா மறுபடியும் அழகுநிறைந்ததோளானே யென்னை யணைந்தல்லது நீபோகக்கூடாதென்று சொல்லித்தடுத்தாள்-எ-று. (௨௮)

வனப்புறுபெண்மை மருவியதறியா மறையவனடுத்தவன்வதனம், தனைப்பிரியாத தோழனென்றெண்ணித் தருக்கொடுபொருக்கென நோக்கித், தினைத்துணையெனுமாண் வடிவின்றிச்செயற்கைசெய் வடிவமுங்கரந்து கனத்தடிபரந்த முலையிளங்கொடியாய் நிறறலுங்கண்டதிசயித்தான்.

இ-ள். பெண்ணுருவமைந்த சாமவானிவ்வாறு தடுக்கவே, தன்தோழன் அழகுள்ளபெண்ணுருவமானதை அறியாதசமேதாவென்னும்பிராமணன் இவன்நம்முடைய தோழனான இப்போ திவ்வண்ணஞ்சொல்லுகிறானே யிதென்னகாரணமென்று தன்மனதிலெண்ணித் தருக்குடன்விரைவாகச் சமீபத்திற்போ யவன்முசத்தைப்பார்த்துத் தினையளவும் ஆண்வடிவமென்பதில்லாமல் கோலஞ்செய்யும் அபாயவங்களுமறந்து கனமுள்ளதாயடிபரந்த தனங்கனையுடைய இளங்கொடிபோன்ற பெண்ணுருவுக்குள்ள அடையாளத்துடனிருக்கவே அதனைப்பார்த்து அதிசயித்தான்-எ-று. (௨௬)

குங்குமசெழுதிக் கதிர்த்தடிபரந்த குலவிளங்கொண்டையாமலர் குழி, கங்குலிற்சிறந் அநெறித்துநெய்ததிருண்ட கருங்குழற்கற்றையோ கலைசேர் திங்களிற்பொலிந்த திருமுகத்தழக்கா திங்களிற்கிடந்தசேலென்னப் பங்கயமலருங் காவியுங்கடந்த படைநெடுந்துணை விழிவடுவோ.

இ-ள். அப்படி அதிசயித்தவன் குங்குமப்பூச்சுழம்பினால் ரேகுகளெழுதப்பட்டபூரித்து அடிபரந்து மேலேகுவிந்திருக்கும் தனங்களின் அழகினையோ இருளைப்போலக் கருமைநிறஞ்சிறந்து நெறிப்பாகி நெய்த்துக்கறுத்த அளகபாரத்தின் அழகினையோ பதினாறுகலைகளும் நிறைந்துள்ள பூரணசந்திரன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முகத்தி னழகினையோ சந்திரனிடத்தி லிரண்டு சேற்கண்டையிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி (முகத்தினிடத்திருக்கும்) செந்தாமரை மலரையும் நீலோற்பலமலரையும்வென்ற வாட்படைபோல நெடியதாகிய இரண்டுகண்ணின் அழகினையோ-எ-று. (௩௦)

மாந்தளிரனைய மேனியின்வனப்போ வரிவளைமுன் கையிற்கவினே, காந்தளஞ்செங்கை மெல்விரலணியோ கதிர்மணிமே கலையாளியோ, ஏந்தெழிலல்குற் ரெவ்வியோவிவற்று ளேதையான்புகழ்ந்தெடுத்தரைக்கேன், பூந்தவிசறையுந் திருமகளன்றிப் புவியில்வேறாறிவள் போல்லார்.

இ-ள். மாந்தளிரையொத்த மேனியினழகினையோ வரிவளையணிந்த முன்கை அழகினையோ செங்காந்தள்மலர்போன்ற மெல்லியகைவிரல அழகினையோ ஒளிபொருந்திய மணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளியினையோ அழகுபொருந்திய அல்குலினழகினையோ இவைகளுக்குள் எதனைப்பொறிதென்று நான் தனித்தனியாகப் புகழ்ந்து சொல்லவேன் செந்தாமரைமலராகிய ஆசனத்திலவீற்றிருக்கும் திருமகளேயல்

லது இவ்வுலகத்திருக்கும் மாதர்களில் இவளுக்கொப்பாதிறவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்-எ-று. (௩௧)

எனமனத்தெண்ணி மடந்தையேநானென் றேழுநீனடிவ்வனத்த டைந்தே, னனையவன்றனைக் காண்கிலனின்னை யருகுகண்டதிசய முற்றேன், புனைமலர்த்திருவே யாரைநீயிங்குப் புகுந்தவாறென்புகில ன்னச், சுனைமலர்க்குமுலாண் முறுவலித்தெனது துணைவகேளென்றிது சொன்னாள்.

இ-ள். இவ்வாறாக மனதிலெண்ணி மாதேகேளு நான்என்சினேகித னுடன் இவ்வனத்திலடைந்தேன் இப்போது அவனைக்காணேன் அரு கிலுன்னைக்கண் டதிசயம்அடைந்தேன் அலங்கரித்துச் சொல்லத்தக்க செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்குந் திருமகள்போல்பவளே நீயாவள் இ வ்விடத்தில் வந்தகாரணம்யாது சொல்லென்னவே சுனைப்பூவணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தமாதானவள் நகைத்து என்துணைவகேளென் வார்த்தையைக்கேளென்று சொல்லுகிறாள்-எ-று. (௩௨)

முன்னேநின்றுணைவன் சாமவான்சாம வதியெனுமாய்குமுலாகி, டின்னுடைமனையாய் நின்னையேபுணரு நேயத்தானினைத்துதிசெய்தே ன், பொன்னவீரசுணங்கென் முலையுருவண்ணம் புணருதிபொருபண் டமாரன், கன்னலான்மெலிந்தே னென்றவளிரப்பக் காணவேதியனிஃ துரைத்தான்.

இ-ள். முன்னம்நான் உன்துணைவனாகிய சாமவானென்பவனே இப் போது சாமவதியென்னு மாதாகினென் உன்மனையவளாயுன்னைப் பு ணரவேண்டுமென்கிற இச்சையினால் நினைந்து உன்னைத்தடுத்தேன் பொன்போல்விளங்கும்மேல் எந்தனங்களில் பொருந்தாதவண்ணம் புணர்வாயாகப் பொருபடையையுடைஎ மன்மதன்ஃகரும்புவில்லில்பூட் டியெய்யும் பாணங்களால்வருந்தினேனென் றவளிரந்துகூற வாலிபனா கிய அந்தவேதியன் இந்தவார்த்தையைச் சொல்லுகிறான்-எ-று (௩௩)

தீங்குரைசெய்தாய் பாவிரீபொல்லாய் தெருண்டசாரச்சுதன்றந்தோ யோங்கியமரபுநின் றிருக்குலமுமுயர்தவப் பெருமையுமறந்து பூங்கணிகையர் போற்றீயுரைநவின்று பொற்புமத்திறத்தவாய்வேதந் தாங்கியநீதி நூலிவையெல்லாந் தணக்கவென் சமைந்தவாறென்றான்.

இ-ள். பாவியே கொடியவார்த்தைசொன்னாய் நீபொல்லாதவள் வேத முதலானவைகளை யோதியுணர்ந்த சாரச்சுதனாற்பெறப்பட்ட நீமேலா னஉன்மரபினையும் சிறந்தகுலத்தினையும் உயர்ந்த தவப்பெருமையினை யுமறந்து அழகுள்ளவேசையர்போல் கொடியவார்த்தைசொல்லிக் குண முமதற்குத்தக்கதாய் வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட நீதிசாஸ்திர முறையி வையெல்லாம்நீங்கும்படி யிவ்வாறானகாரணம்யாதோவென்றான்-எ-று.

விரிகடலுலகின் மாதருக்கெல்லாம் வேண்டுவ கலவியேயன்றோ புரியுநன்மார்பவென்றுணைக் கொழுநபுந்தியினைய மின்னெழுநிக

அரிவையையான்மற்றாணலேனென்பதமர்ந்துகின்றிருக்கணற்கூணென்
றெரிபசம்பூணாவயவமனைத்து மெந்தன்முன் புலப்படுத்தினளால்.

இ-ள், பரந்தகடலாற்குழப்பட்ட உலகத்தில்வாழ மாதர்களுக்கெல்
லாம் வேண்டியபொருள் கலவியல்லவோ? முறுக்கிய முப்புரிநூலணி
ந்த மார்பனே! என்னுணைக்கணவனே! உன்மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்
தையிப்போ தொழியக்கடவை நான்பெண்மகளேயல்லது ஆண்மகனல்
லேன் என்பதைஉன்கண்ணால் துரிதப்படாமல் பாரென்று விளங்கு
கின்றபூணணிந்திருப்பவள் தன் அவயவங்களையெல்லாம் அந்தப்பிராம
ணனுக்கெதிரில் தெரியும்படிசெய்தாள்-எ-று. பசம்பொன் பசியபொ
ன்னாற் செய்யப்பட்டபூண். (௩௩)

கண்டனன்மகிழா வதிசயித்திந்தக் காரிகைதன்னவயவம்போல்,
மண்டுநீர்கலாய வையகத்தெந்த மடந்தையரவபவமுடையார், அண்டர்
நாயகன்றன் சோமவாரத்தி னமர்ந்தசீமந்தனியகத்திற், கொண்டபாவ
னையில் விளைந்தவாறென்னக் குழைந்தனனுரைமறந்திருந்தான்.

இ-ள். அவள் தன் அவயவத்தைக்காட்டவே கண்டுமகிழ்ந்து அதிசய
முற்று இம்மாதின் அவயவம்போல் அவயவமுடையவர்கள் இவ்வுலகத்
திலிருக்கு மாதர்களில்யாருமில்லை பரமசிவனுடைய சோமவாரதினத்
தில்வருகிற (பிராமணர்களையும் அவர்கள்பத்தினிமார்களையும் சீமந்த
னிமனதில் சத்திசிவரூபமாகப் பாவனைசெய்யுந் தன்மையினால்வ்வாறு
விளைந்ததென்றெண்ணி மனங்குழைந்து வசனிப்பதுமின்றித் தன்னை
மறந்திருந்தான்-எ-று. (௩௪)

காளைவேதியநீ யவயவமுற்றுங் கண்டனையையமுங்கடிந்தாய் தோ
னையேவிரும்பி யனைகெனவிரந்தேன் றுயர்விடாய்கெடவனைகென்ன,
வானேநேர்விழியா னுரைத்தலுங்கேட்ட மறைவலான்மனத்துயரெய்தி
ப்பானேசேர்கமுகின்கழுத்தினுய்கேட்டியெனவவன்பற்பலமொழிந்தான்

இ-ள். கட்டினேமையனாகிய பிராமணனே என்னவயவமெல்லாங்
கண்டனை சந்தேகமுநீங்கினை இனி என்னுடையதோனை விருப்பங்கொ
ண்டுபுணரென்று இரக்கின்றேன் ஆதலால் தடைசொல்லாமல் துயர
முள்ள காமவிடாய்கெடும்படி அணையென்று வானையொத்தகண்களை
யுடையவள் சொல்லலும் அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட பிராமணன் மன
தில் துயரமுற்றுப் பாளைகள்பொருந்திய கமுகமரத்தின் கழுத்தினைப்
போலப் பசியநிறமுந் திரட்சியுமுள்ள கண்டத்தையுடையவளே கேளை
ன்று பலமொழிகள்சொன்னான்-எ-று. (௩௫)

வேறு,

வேதமும்பல மேதகுநூல்களும்
ஓதிநன்கலை முற்றுமுணர்ந்தேஞ்

சாதிபுந்தரு மத்தையும்விட்டப
பாதகந்தரு பண்பையிழைத்தேம்.

இ-ள். வேதங்களும் மேன்மைபொருந்திய பலசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற நல்லகலைகள்முழுவதையும் உணர்ந்தோம் (இப்படிக்கொத்ததன்மையுள்ள நாம் இப்போது) குலாசாரத்தையுந் தருமநெறியையும்விட்டுப் பாவத்தைத்தரும்படியான இந்தச் செய்கையைச்செய்தோம்-எ-று. சாஸ்திரங்களாவன வேதாந்தம் வைசேடிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்னும் ஆறுமாம் ()

உற்றதாதைய ரோடுமுணர்த்தேம்
வெற்றிவேலிறை வஞ்சம்விளைப்பான்
சொற்றகைதவஞ் சூழ்ந்தனமாகி
நற்றவக்கொடி பானணுகுற்றேம்.

இ-ள். நாம் அரசனிடத்துக்குப் போனபோது அவன்சொன்னதை, நம்முடையபிதாக்களுடன் சொல்லாமற்போனோம் கெடுதிநெறிமீம்படி அரசன்சொன்ன வஞ்சனைக் குடன்பட்டவர்களாய் நல்லதவமுள்ள சீமந்தனியிடத்துக்குப்போனோம்-எ-று. (நக)

கைதவத்தை யறிந்துமக்கற்பினள்
செய்தவத்திற் சிவனோடுமையென
ஐயமற்றங் கருச்சனைசெய்தலிற்
றையலித்துயர் தன்னோடுசார்ந்தனம்.

இ-ள். கற்பினையுடைய அந்தச்சீமந்தனி நம்முடைய வஞ்சகத்தை அறிந்துகொண்டும் அவள்தவத்தினால் பார்வதியும் பரமசிவனுமாக நம்மைப்பாவித்து உண்மையாகப் பூசித்ததினால் பெண்ணே இந்தத்துயரம் அடைந்துவந்தோம்-எ-று. (சய)

புன்மைநெஞ்சிற் பொறியறுபாதக
வன்மைவஞ்சர் வருவதெண்ணாமலே
நன்மையோர்க்கு நவைகளியற்றிடுந்
தன்மைதங்களுக் கேவந்துசாருமால்.

இ-ள். சாஸ்திரவிசாரணையில்லாமல் பாதகங்களைச் செய்யும்படியான விவேகமற்ற வலியமனதுள்ள வஞ்சகர்கள் மேல்வருவதையெண்ணாமல் பெரியோர்களுக்குச்செய்யுந் குற்றமானது தங்களுக்கேவந்து சாரும்-எ-று. (சக)

ஆதலாலிவ் விடரையருந்தவ
மாதவத்தினின் மாற்றுவமாற்றிடாப்
போதுநின்னைப் புணர்வதுதிண்ணமென்
றோதிநான்மறுத் தாள்பின்னுமோதினான்.

இ-ள். ஆகையாலிப்போது நமக்குநீரிட்டதுன்பத்தை அரியதாக
த்தினால் நீக்கிக்கொள்ளுவோம் மாற்றக்கூடாதபோது நிச்சயமாக உன்
னைப்புணருகிறேனென்று சொன்னான் அப்படிக்கூடாதென்று அவள்
மறுத்தாள் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று. (சஉ)

வேழமின்பிடி போலும்விளங்கிழா
யாழிளோர்மண நங்குலக்கேற்பதோ
சூழியானைய மன்னர்தொழிலென்றான்
மாழைமான்விழி மாதுமிதுசெய்தாள்.

இ-ள். பிடியானையினடைபோன்ற நடையையுடைய பெண்ணே?
காந்தருவவிவாகம் நம்முடையகுலத்துக்கேற்றதோ அதுமுகபடாமணி
ந்த யானைகையுடைய அரசர்க்குரிய தொழிலாமென்றான் (அவனப்ப
டிச்) சொல்லியும் அவளிடவாறுசெய்தாள் என்னவெனில்-எ-று. ()

காமபாணங் கலக்கக்கருத்தழிந்
தாமதல்ல விதென்பதறிவுறாள்
வாமமுன்கை வலிவினிற்பற்றியே
தாமமென்குழ றேய்ந்திடர்நீங்கினாள்.

இ-ள். காமபாணமானது கலக்குவதினாலே இந்தக்காரியஞ் செய்
யலாமென்றுஞ் செய்யலாகாதென்றும் யோசியாமல் அவனுடைய அழ
கிபமுன்கையைப்பற்றி யிழுத்துப் பலாத்காரமாகப்புணர்ந்து துன்பம்
நீங்கினாள்-எ-று. தாமமென்குழல் அகிற்புகையூட்டிய குழலாள். (சக)

வன்பிலன்னவள் புல்லவுமைந்தனு
மின்பமுற்றில னின்ன லுற்றோ துவான்
முன்பயந்தநந் தாதையர்முன்சென்று
துன்பமுற்ற தொடர்பையுணர்ந்தவன்

இ-ள். அவளிடவாறுசெய்யவே அவ
னிற்பமுறாமல் அகலாது நின்றவனானவன் முன்னம்நம்மிரு
வரையும் பெற்றவனானவன் துன்பமடைந்த இந்தச்சங்
கறினச் சொல்லவந்தான். (சரு)

கவியெனவென வழிக்கொளா
தவன் தன்மையின்கர்
தனதன் தன்மையின்கர்
முன்புமெனவென வந்தவன்சொன்னாரோ.

இ-ள். பெண்மணியைத் தன்மையின்கர்வென்றுநடந்து அரியமார்க்கத்
தைக்கடங்குபவன் விசயமுடன் நகரத்திற்சேர்ந்து சூரியன்போன்ற
தனதகப்பன் தன்மையின்கர் அந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிறான்-
எ-று. (சக) தன்மையின்கர்வென்றுநடந்து அரியமார்க்கத்
தைக்கடங்குபவன் விசயமுடன் நகரத்திற்சேர்ந்து சூரியன்போன்ற
தனதகப்பன் தன்மையின்கர் அந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிறான்-
எ-று. (சக) தன்மையின்கர்வென்றுநடந்து அரியமார்க்கத்
தைக்கடங்குபவன் விசயமுடன் நகரத்திற்சேர்ந்து சூரியன்போன்ற
தனதகப்பன் தன்மையின்கர் அந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிறான்-
எ-று. (சக)

நஞ்சையொத்த விதர்ப்பத்திறைநவில்
வஞ்சகத்துநு வஞ்சமரீயதும்
பஞ்சினிற்றிகழ் சீறடிப்பாவைகண்
டஞ்சலித்தலி லாயிழையானதும்.

இ-ள். விஷத்தையொத்த விதர்ப்பத்தேசத்து அரசன்சொல்லிய
வஞ்சகத்தினால் வஞ்சவேஷங்கொண்டு தாங்கள்சென்றதையும் சீமந்
தனிதங்களைக்கண்டு பூசைசெய்தலினால் தன் துணைவன் பெண்ணானது
ம்-எ-று. பஞ்சினிற்றிகழ் சீறடிப்பாவை செம்பஞ்சக்குழம்புடன் விளங்
கும் பாதத்தையுடைப சீமந்தனி-எ-று. (சௌ)

அழுதுகூறின னன்னவைமாவையும்
பழுதிலாதவன் றுதைப்பாவையாந்
தொழுகுலத்தவன் றுதைக்குச்சொல்லலு
முழுதுங்கேட்டவன் மொய்ம்பொடுசீறியே.

இ-ள். அழுதுகொண்டுசொன்னான் அவன்சொன்னதையெல்லாம்
குற்றமில்லாத தகப்பன்கேட்டுப் பெண்ணுருவாகிய பிராமணனுடைய
தகப்பனிடத்திற் போய்ச்சொன்னான் அந்தச்சங்கதியெல்லாங்கேட்டவ
ன்மிகுந்த கோபங்கொண்டு-எ-று. (சஅ)

காய்ந்தவஞ்சின மோடுகனன்றெழா
ஆய்ந்தசிந்தைப னல்லவைசெய்திடும்
வேந்தன்முன்னர் விரைந்துசென்றேமைந்தன்
போந்தவா றும் புகுந்ததுமோதியே.

இ-ள். வெதும்பிய வஞ்சினத்துடன் மனங்கொதித்தெழுந்து அந்
தப்பிராமணனை தகாதகாரியத்தைச்செய்த அரசனிடத்துக்கு அநினி
ரைவாகச்சென்று தன்புத்திரன் சீமந்தனியிடத்துக்குப்போன முறை
மையும் அதன்பின்னேரிட்ட முறைமையினையுஞ்சொல்லி-எ-று * ஆய்
ந்தசிந்தையன் வேதங்களை யாராய்ந்த மனத்தினன். (சகூ)

வேறு.

ஆதுலரரும்பொருள் விரும்பினர டடந்தா
லீதலதுவன்றிறிதி பில்லையகல்வீ ரென
ரோதலிவையன்றியனு லோபகபடத்தான்
மாதுயருழப்பவிடன் மன்னவவழக்கோ.

இ-ள். அரசனே! இரப்பவர்கள் பொருளைவிரும்பிவந்தால் கொடு
க்கவேண்டும் அப்படியில்லாவிட்டால் என்னிடத்தில் பொருளில்லையெ
ன்றுசொல்லவேண்டும் இவ்விரண்டுசெய்கையுமில்லாமல் உலோபத்த
ன்மையுள்ளகபடத்தினால் இரப்பவர்கள் மிகுந்ததுயரத்தை யடையவி
தெல் மன்னவர்கள் முறைமையோ-எ-று. (நுய)

நசன்விரதத்தினை யியற்றுமவடன்பா
 னீசர்புரிதீமைசெயு நீதுயருளுமே
 மாசின்மறையோதிய மகற்கிதுவினேத்தால்
 சீசினினைமன்னவர் சிரிக்கவசைகொண்டாய்.

இ-ள். சிவவிரதம் அனுஷ்டிப்பவளிடத்தில் நீசர்செய்கின்ற பாப
 ச்செய்கையைச்செய்த நீ துன்பம்அடையாமல் குற்றமில்லாத வேதங்
 களை யோதியுணர்ந்த என்புத்திரனுக்கு இப்படிக்கொத்த தீமையை
 உண்டாக்கினாய் சீ சீ உன்னை அரசர்கள்சிரிக்கும்படி வசைதேடிக்கொ
 ண்டாய் எ-று, (௫௧)

புத்திரனில்லாதவர்கள் பொன்னுலகெய்தாரொன்
 றித்தகைய புத்திரனை யீன்றினி நமக்கே
 யுத்தமவரும்பதமு முண்டெனமதித்தேன்
 சித்தமுமழித்துநர கச்சிறையிலிட்டாய்.

இ-ள். புத்திரனில்லாதவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை யடையார்கள்
 கல்விகேள்விகளால் பெருமையுடைய இந்தப்புத்திரனை நாம்பெற்றமை
 யால் இனிநமக்கே அரியதாகியநல்லபதமுமுண்டென்று மதித்துக்கொ
 ண்டிருந்த என்னுடைய எண்ணத்தைக்கெடுத்து நரகமாகிய சிறையி
 னிடத்தி லிட்டனையே-எ-று. (௫௨)

மைந்தன்மணநல்லணிகள் கண்டுமகிழ்வெய்து
 மிந்தவிழியாலிவன திவ்வுருவுகாண
 முந்தைவினையோனிது முடித்ததுகொலென்னைச்
 சிந்தையலமந்தலறி மீட்டுமுரைசெய்தான்.

இ ள், புத்திரனுடைய நல்லமணக்காலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சிய
 டையத்தக்க கண்களாலிவனுடைய இந்தப் பெண்ணுருவைக் காணுதற்
 குப் பழையவினேநேரிட்டதோ, அல்லது இப்பிறப்பிற்செய்த விதிதா
 னிப்படி முடித்ததோவென்று மனமானது சுழலும்படி அழுது மறு
 படியுஞ் சொல்லுகின்றான் எ-று, (௫௩)

இவ்வுருவெடுத்திவ னிருப்பவினியானும்
 அவ்வையுமனத்துயர் பொருத்தலரிதம்மா
 கவ்வையுலடத்திலுயி ரித்தலேகழிப்போம்
 பவ்வவுலகத்தவர் பழிக்கவுனையென்றான்.

இ-ள் இந்தப்பெண்ணுருவெடுத்து இவனிருப்பதின லினிநானு
 மிவனுடைய தாயுமாகிய நாங்களிருவரும் மனவியாகூலத்தைச் சகிப்ப
 தரிது (ஆதலினால்) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தி லுள்ளவர்கள்
 உன்னைப்பழிக்கும்படி துன்பத்துக்கிடமாகிய சரீரத்திலிருக்கு முயிரை
 உனக்கெதிரிலேயொழித்து விடுகிறோமென்று சொன்னான்-எ-று. ()

சொல்லியமொழிக்கனல் செவித்துளைவெதுப்ப
நல்லுரைகொடுக்கவறி யானடுங்குங்கிச்
சல்லியமுதைப்பமரு மங்கிழிதரச்சாய்
வல்லியமெனப்புவிபின் மன்னவன்விழுந்தான்.

இ-ள், இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன்சொல்லிய சொல்லாகிபதியர்
னது தன்காதின்துளையைச் சுடுதலினால் பிராமணனுக்குநல்லவார்த்தை
சொல்லத்தெரியாதவனாய் நடுக்கங்கொண்டு முள்ளமபன்றிகிழிக்க மார்
புபிளந்து விழுகின்ற புலியைப்போல் அந்தராசன் மண்ணில்விழுந்
தான்-எ-று. (௫௫)

வீழ்ந்தவன்மனத்தையிது வெய்யசுடர்வேல்போற்
போழ்ந்துடவெருக்கொடு பொருக்கெனவெழுந்தாங்
காழ்ந்தவிரதத்திருவி னற்புதம்வழுத்தாத்
தாழ்ந்தனன்முனித்தலைவர் தம்மொடிதுசொன்னான்.

இ-ள். அப்படி விழுந்தவனுடைய மனதைப் பிராமணன்சொன்
னவார்த்தையானது கொடிய சுடர்வேல்போலப் பிளப்பதினால் அச்சங்
கொண்டு விரைவில்எழுந்து முதிர்ந்த விரதத்தையுடைய சீமந்தனி
யின் அற்புதமான செய்கையைப்புகழ்ந்து வணங்கி முனிவர்களிற்சிறோ
ஷ்டர்களாகிய முனிவர்களுடனிந்தச்சீதையைச் சொல்லுகிறான்-எ-று.

கேட்டயலிருந்தமுனி வீரிஃதுகேண்மி
டைட்டமொருமுன்றுடைய நற்பனைவழுத்தும்
வாட்டமிலவத்தினண் மதித்தபடிமாதாய்க்
காட்டியதுபாவமொரு சுட்டுரையுமுண்டோ.

இ-ள். வந்தபிராமணன் சொல்லியதைக்கேட்டுக்கொண்டு என்ன
ருகிலிருக்கும் முனிவர்களே, நான்சொல்லுமிந்த மொழியைக்கேளுங்
கள் திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்கின்ற தவறுதலி
ல்லாத தவநெறியையுடைய சீமந்தனி தன்மனதில்நினைத்தபடி இந்தப்
பிராமணன்மகன் பெண்ணுருவமானது என்பாவமல்லது வேறுசொ
ல்ல ஒருகட்டுரையுமுண்டோ-எ-று. (௫௬)

வந்தமறைமாணிபெறு வல்லுருவொழிப்பான்
எந்தவழிமாதவ மியற்றிடுவன்யானீர்
அந்தவகையோதுகென வாங்கரசுரைப்பப்
பந்தமில்பரத்துவச மாமுனிபகர்ந்தான்.

இ-ள். வேதங்களுணர்ந்த பிரமசாரியாகிய பிராமணன்புத்திரன்
அடைந்த (எளிதிலொழித்தற்கரிய) பெண்ணுருவத்தையொழிக்கநான்
எந்தமுறைமையினால் பெரியதவத்தைச் செய்குவேன் நீங்கள் அந்தவ
கையைச் சொல்லுங்களென்று அரசன்சொல்ல பாசங்களையொழித்த
பாரத்து வாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார்-எ-று, (௫௭)

கண்ணுதல்கழற்றுணை கருத்திறவருத்தும்
புண்ணியர்தருக்கும்விர தத்தினதுபொற்பு
விண்ணுலகினிற்பழ விரிஞ்சன்முததேரான
மண்ணுலகினிற்சிறிய மானிடர்கொதேர்வார்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய உபயதிருவடிகளுஞ் சித்தத்திற்பொருந்
தும்படித்துதிசெய்யத்தக்கதாய்ப் புண்ணியவான்கள் களிப்புகொள்ளு
ம் விரதத்தின்பெருமையைப் பழமையான பிரமன்முதலாகிய தேவர்
களும் அறியமாட்டார்கள் என்றால். இம்மண்ணுலகிலிருக்கு மானிடர்க
ளோ அறியத்தக்கவர்கள்-எ-று, (ருக)

வேறு.

எப்பாதகஞ்செய்துபி னெப்பரிசுற்றுளோருஞ்
செப்பாரிளங்கொங்கை மனோன்மணியீசன்றேவி
துப்பார்மலர்ச்சேவடி போற்றித்துதிப்பராயிற்
றப்பாமலெய்துங்கதி தீமைதணந்துபோமால்.

இ-ள். எவ்விதமான பாதகங்களைச்செய்து பின்புளந்தத் தன்மை
யை அடைந்தவர்களும் மனோன்மணியாய்ப் பரமசிவன் தேவியாகிய
பார்வதியின்திருவடிகளைத் துதிசெய்வார்களானால் தவறுபடாமல் நல்ல
கதிகிடைக்கும் தீமையானது நீங்கிவிடும்-எ-று. * செப்பாரிளங்கொங்
கை பொற்செப்பினையொத்த. இளங்கொங்கைஎனவும், துப்பார்மலர்
சேவடி செம்மைநிறந்தங்கிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்எனவு
ம் பொருள்கொள்க. (கூய)

வெங்காரிருள்பாணு விளங்கவொதுங்குமாபோற்
கொங்கார்குழற்பார்வதி யேழுலகுங்கொடுத்தாண்
மங்காதவன்பின் வழிபட்டவர்தங்கண்மாட்டுத்
தங்காதுதீமை யிதற்கேமறைசான்றுவேந்தே.

இ-ள். சூரியன் உதயமானால் மிகுந்தகருமைநிறமுள்ள இருள்நீங்
கிவிடுதல்போலப் பதினான்குலோகங்களையுமீன்றஇயற்கையானவாசனை
யுள்ள அளகத்தையுடைய பார்வதிதேவியாரைக் கெடுதலில்லாத அன்
புடன் பூசைசெய்தவர்களிடத்தில் யாதொரு பொல்லாங்குந்தங்காது
அரசனே யிதற்கே வேதஞ்சாட்சியாயிருக்கின்றது-எ-று. (கூக)

ஆனாததுன்பமனக்கோட்டமகற்றிஞானக்
கானார்குழலம்மையை நாடிக்கருத்தின்வைத்துப்
பானாளிரவினிம் மந்திரம்பற்றியோதி
நானாவிதமாம் வழிபாடுநயந்துசெய்வாய்.

இ-ள். அரசனே? தேவிபூசை (யித்தன்மை யுடையதாதலால்)நீங்
காததுன்பமுள்ளமனதிற்பற்றியிருக்குங்காமமுதலாகிய குற்றங்களை

நீக்கி ஞானமாகியவாசனேதங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மை
யைப் பாவனைசெய்து சித்தத்தில்வைத்துப் பாதிராத்திரிப்பொழுதிலிந்
தமந்திரத்தை யிடைவிடாது உச்சரித்துப் பலவிதமானபூசையும் அன்
புடன்செய்வாயர்க-எ-று, (கூஉ)

என்னமுனிவனு மைமந்திர மீதென்றீந்து
நன்னாயகிதன் திருக்கோயிலி னானும்வைகிப்
பொன்னாரமார்ப புரிபூசனை யென்னலோடுங்
கொன்னானும்வேலா னிமவானமகள் கோயில்புக்கான்.

இ-ள், பாரத்துவாசமுனிவ ரிவ்வாறுதசால்லி உமையம்மைமந்
திரத்தையும் உபதேசித்துப் பொன்னாரமணிந்தமார்பனே பார்வதிதே
வியாருடைய ஆலயத்திற்போயிருந்து நாள்தோறும்பூசைசெய்யென்று
சொல்லவும் அவ்வரசன் பார்வதியார்கோயிலிற்போனான்-எ-று, * கொ
ன்னானும்வேலான் பகைவர்க்கு அச்சத்தைத்தருதற்கேதுவாகப்பொருந்
தியவேல் என்றுபொருள்கொள்க. (கூஉ)

பொறியைந்துமாற்றிப் புலனும்மவையோடுபோக்கி
நெறிநின்றசிந்தை நிருபனருட்டொண்டுபூண்டு
மறியொன்றுசெங்கை வரதன்றிருத்தேவிபூசை
பிறிதன்றிக்கங்கு லொருமூன்றவன்பேணலோடும்.

இ-ள். ஐம்பொறிகளைமாற்றி அவற்றுடன் ஐம்புலன்களையு மொ
ழித்து நல்லநெறியில்நின்ற சிந்தையையுடைய அரசன் வரம்பெறுதற்
கேதுவான அடிமைத்திறம்பூண்டு மான்பொருந்திய திருக்கரமுள்ள
பரமசிவனுடைய சிறந்ததேவியாராகிய உமாதேவிபூசை யாதொகுது
றைவுமில்லாமல் அந்தஆலயத்தில் மூன்றுநாள்செய்யவும்-எ-று. (கூச)

அற்றைப்படுகங் குலினம்மையு முண்மகிழ்ந்து
கொற்றச்சுடர் வேலிறைவன் முனங்கோடிகோடி
கற்றைக்கதிர் வெண்மதிபோ னிழன்மேனிகாட்டப்
பொற்றைத்திருக் கோயிலுணின்றும் புறம்புவந்தாள்.

இ-ள், அந்த மூன்றாநாளிராத்திரியில் பார்வதியார் திருவுள்ளமகி
ழ்ந்து அவ்வரசனுக்கெதிரில்நிறைந்த வெண்கதிரையுடைய அந்தநங்
கோடிசந்திரர்கள்போல ஒளிவிளங்கும் திருமேனி தரிசனங்கொடுக்கப்
பொன்மலேபோன்ற திருக்கோயின்புறத்துவந்தாள்-எ-று. ய கொற்றச்
சுடர்வேலிறை வெற்றியையும் ஒளியையுமுடைய வேலேந்தும் அரச
னென்று பொருள்கொள்க. (கூடு)

வந்தனைவணங்கி வழுத்தியமன்னர்மன்னன்
முந்தாகுலந்தீர்தன மென்றுளமுன்னிரின்று

னந்தாவிளக்கே யன்பர்கணயந்தபொன்னே
சிந்தாமணியே சிறியேன்றுயர்தீர்த்தியென்றான்

(இ-ள்) அந்தராசன் தனக்குத் தரிசனங்கொடுத்த பார்வதி தேவியைத் தொழுது நம்முடைய துயரந்தீர்த்தோமென்பதாக எண்ணங்கொண்டு நிற்குகெடாத ரத்தினதீபமே, பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தை விரும்பிய தாயே? அடியார் குச்சிந்தாமணிபோன்றவளே? எளியேனுடைய துயரத்தைத் தீர்த்தருளென்றான், (கூகூ)

அன்புன்றிரக்கு மரசேயினி யஞ்சனெஞ்சி
னீன்புற்ற தேதுபுகலா யென்றிறைவிகேட்பத்
துன்புற்றவிந்த மறையோன்சிறு தோன்றல்வேட
முன்பிறற்கழ வருளென்றனன் மூரிவேலோன்

(இ-ள்) இவ்வாறு வரங்கேட்பவனேனாக்கி அன்புடையவனாய்த் துதிசெய்கின்ற அரசனே? இனிபயப்படாதே உன்மனதிலுண்டான விருப்பம் யாதென்று பார்வதிதேவியார்கேட்க துன்பம் அடைந்திருக்கும் இந்தப் பிராமணப்பிள்ளையானவன் முன்போல ஆணுருவம் அடையும்படியாதே அருள்செய்யென்று விண்ணப்பம் பண்ணினான்-எ-று. (கூஎ)

பருவத்தொருகோடி தவத்துளம்பற்றினாலும்
தீருபற்கிறைகேளெதைன்பர் நினைந்தபான்மை
யொருவர்க்குமெம்மீசர் தமக்குமொழிக்கலாமோ
தருகுற்றனம்வேறுளகே ளெனத்தையல்சொன்னான்

(இ-ள்) அரசனேகேள் ஒருகோடிவருஷம் தவத்தில்மனதைவைத்தாலும் என்னன்பர்கள் நினைத்ததன்மையை எம்மிறைவருக்கும்மற்ற யாவருக்கும் ஒழிக்கக்கூடாது ஆகலால் வேறேவரங்கேள் தருகிறோமென்று பார்வதிதேவியார்கொன்னான்-எ-று. (கூஅ)

நல்லாயிவன் மைந்தனையின்னி நவையுரும
லில்லாள்வயிற் றின்னுமோர்மைந்தனை யீதியென்று
சொல்லாமுனந் தந்தனமென்றுநா சொல்லிக்கோல
வில்லார்துதலா ளிதுமீட்டும் விளம்பலுற்றான்

(இ-ள்) தாயே யிவன்புத்திரரின்றித் துன்பப்படாமல்இவன்மனைவிவயிற்றினிடமாக இன்னுமொருபுத்திரனை அருள்செய்யென்று அரசன்விண்ணப்பஞ் செய்வதற்குமுன் அப்படியேகிருபைசெய்கிறோமென்று சொல்லி அழகிய வில்லையொத்தநெற்றியைபுடைய பார்வதிதேவியா மறு படியும் இந்தவார்த்தைசொன்னான்-எ-று. (கூகூ)

மயிலொத்தசாமவதி தன்னையிம்மைந்தனுக்கே
பயில்வுற்றவேதவிதியே மணம்பண்ணுவிப்பாய்

வெயிலொத்தவேலாயெனச் சொல்லிவினானிகிங்
குயிலொத்தமென்சொல் லுமையாடிருக்கோயில்புக்காள்

(இ-ள்) அரசனே! மயிலையொத்தசாயலையுடையசாமவதியென்னு
மிந்தமதினை வழங்கப்படுகின்ற வேதவிதிப்படி இந்தப்பிராமணப் பி
ள்ளைக்கே விவாகஞ் செய்விக்கக்கடவையென்று சொல்லிஉடனேபார்வ
திதேவியார் திருக்கோயிலுக் கெழுந்தருளினாள்-எ-று *வெயிலொத்த
வேலோய் பசுவராகிய இருளைக் கெடுக்குஞ் செய்கையால் சூரியனை
யொக்கும் வேலாயுதத்தையுடைய அரசனெயன்றும் குயிலொத்தமெ
ன்சொல்லுமையாள்-குயிலை யொத்த சொல்லினாள் என்றும் பொருள்
கொள்க. (எய)

வெங்கோபயானே விறன்மன்னன்னியந்துசாலப்
பொங்கோதவேலைப் புவிபோற்றவிப் பூவைதன்னை
சங்கோதவிம்ம மறைமாணி தனக்குநல்கிக்
கொங்கோதியோடு மனைவாழ்க்கைகுறித்துவாழ்ந்தான்

(இ-ள்) இவ்வாறுசொல்லியபார்வதிதேவியாருடையதிருவாக்கை
க்கேட்ட அவ்வரசன் மிகவும் சந்தோஷித்து இவ்வுலகத்தி லுள்ளவர்க
ள் வாழ்த்தவும் சங்கநாதம்பொங்கவும் சாமவதியென்பவனைப் பிரமசா
ரியாகிய பிராமணனுக்குவிவாகஞ்செய்வித்துத்தன்மனைவியினுடன் இல்
லறம் வழுவாமல் வாழ்ந்தான்-எ-று*வெங்கோபயானே விறன் மன்னன்
கொடியதாகிய கோபத்தினையுடைய யானைப்படையும் வெற்றிய முள்ள
அரசனெனப் பொருள்கொள்க சாலப்பொங்கோத வேலைப்புவிமிகவும்
பொங்குகின்ற அலையினையுடைய இவ்வுலகம் எனப்பொருள்கொள்க ()

துயருற்றதாதைமனையாளொடுசோகநீங்கி
மயர்வற்றகேள்வி மகப்பேற்றினி தூழிவாழ்ந்தான்
அயர்வுற்றமன்னன் மகிழ்வோங்கியனந்தகாலம்
உயர்வுற்றசெங்கோ ளினிதோச்சியுலகையாண்டான்

(இ-ள்) அதன்பின்பு தன்புத்திரனைக்குறித்துத்துன்பம் அடைந்த
தகப்பனாகிய பிராமணனும் அவன்மனைவியும் துயரம்நீங்கி மயக்கமில்
லாத கேள்வியையுடைய புத்திரனைப்பெற்று நெடுங்காலம் இனிதாகவா
ழ்ந்தார்கள் கோர்வுற்ற அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டுமேன்மைதங்
கிய செங்கோ ளினிதாகச்செலுத்தி அநந்தங்காலம் உலகத்தை யாண்
டான்-எ-று. (எஉ)

மாயாதனான வாதனடிவாழ்த்துமன்பர்க்
கேயாதனவு முளவோவென்றியம்பியேத்தித்
தேயாதசைவ நெறிச்சூதன்றெறிந்துகூற
ஓயானவாழ்த்து முணியோர் நெஞ்சுவகை பூத்தார்.

இ-ள். நிலைபெற்ற ஞானசொருபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்யும் அடியார்களுக்குக் கிடையாத பொருள்களுமுண்டோவென்று சொல்லித்துதித்து அழிவுபடாத சைவசமய நெறியையுடைய சூதமுனிவர் தெரிந்துசொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரணிய முனிவர்கள் இடைவிடாமல்வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்தார்கள்-எ-று. (௭௩)

ஒன்பதாவது சீமந்தனிபாவனைசெய்த அத்தியாய

முற்றியது.

ஆக திருவிருத்தம்-நூல்கள்.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

சிவயோகமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம்.

சீர்பெறுசித்திர வேள்விமுனித்தவர் தீவினையற்றிடநீள்
கார்விடமுற்றணி யானகளத்திறை காலன்வெருக்கொளவே
பாரினுதைத்தவர் தானேவழுத்திய பான்மையர்பெற்றவெலாஞ்
சோர்வறவுத்தம கூறுகெனக்கதை சூதனுரைத்தனனே.

இ-ள். சீர்பொருந்திய சிறந்தயாருஞ்செய்யும் தவசிகளாகிய முனிவர்கள் ! சூதமுனிவரைவணங்கி உத்தமரே! எங்கள் தீவினைகளெல்லாம் நீங்கும்படி மிகுந்தகருமைநிறந்தங்கி யழகுள்ளதானகண்டத்தையுடைய இறையவரும் யமன்பயங்கொண்டு பூமியில்விழும்படியுதைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்த அன்பினையுடையவர்கள் அடைந்தபேறுகளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்ன அந்தச் சிவசரித்திரத்தைச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்-எ-று (௧)

நாதனுருத்திர னுதியினித்திரன் ஞாலம்விதித்ததுவும்
மேதினியிற்சிறு மானிடர்முத்தியின் மேவமறைப்பொருனூ
லோதியுதத்துவ நீதிவிகற்பமு மோகைகொள்பத்தர்கள்பால்
எதமில்சித்திர லீலைவிளைத்ததும் யாவருரைக்கவலார்.

இ-ள். நாதனாய நுத்திரமூர்தியானவர் ஆதியிலே யிந்தச் சிறந்த வுலகத்தைச் சிருட்டித்ததுவும் இவ்வுலகத்திலிருக்கும் சிறியமானிடர்கள் மோகஷத்திற் பொருந்த வேதப்பொருளாகிய சாம்பவமூர்தி வேத நூல்களிற் சொல்லிய தத்துவநீதியின் விகற்பமும் மகிழ்ச்சிகொள் அன்பர்களிடத்தில் குற்றமில்லாத வினோதமான திருவிளையாடல் செய்தது மயாவர்தெரிந்து சொல்லத்தக்கவர்கள்-எ-று. (௨)

ஆயினுமெந்தவி யாதனுரைத்தமை யாதரவத்துடனே
மேயமுனித்தலை வோர்கள்செவிப்புலன் மேவவுரைக்குவனாற்
நூயனவிக்கதை பாவவனத்திரள் சூறைபடச்சுடவே
காயவனற்சிகை போல்வனவற்புத காரணமுற்றிடுமால்.

இ-ள். முனிசிரேஷ்டர்களே! சிவசரித்திரம் அருமையுள்ளதாயிருந்தாலும் வியாசமுனிவர் எனக்குச்சொன்னவைகளை யுங்கள் காதுகளிற் பொருந்தும்படி சொல்லுகிறேன் தூயவைகளாகிய இந்தச் சிவசரித்திரம் விருப்பமுள்ளவர்களுடைய பாவமாகிய காடுகள் அழியும்படி சுட்டுக் காயத் தீச்சிகைபோல்பவைகளாகிய அற்புதமுள்ள காரணம்பொருந்தி யவைகள்-எ-று. (௩)

மந்தியினஞ்செறி பொங்கவரந்தியின் மந்தரனென்றொருபே
ரந்தணன்முன்புளன் வண்கனகங்கள் னந்தமிசுந்தமையாற்
சந்தியும்வந்தனை யஞ்சபமுங்குல தந்திரமும்பிறவுஞ்
சுந்தைமறந்திழி யங்குலமங்கையர் கொங்கைதினம்புணர்வான்.

இ-ள். வானரக்கூட்டமிசுந்துள்ள சோலைசூழ்ந்த அவந்தி தேசத்தில்த் மந்தரனென்கிறபெயருள்ள ஒருபிராமணன் முன்னமிருந்தான் அவனுக்கு) வளப்பம்பொருந்திய திரவியங்கள் அனந்தமாக மிகுதியானதினால் சந்தியாவந்தனத்தையும் சிவார்ச்சனையையும் ஜபத்தையும் தன்குலத்துக்குரிய கருமங்களையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் மனதிலும்ரினையாமல்மறந்து இழிவானசாதியிலுள்ள குலமாதரைத் தினந்தோறும் புணருவான்-எ-று. (௪)

எக்குலமங்கைய ரெத்தொழினின்ற விழிப்பினரென்றுணரான்
மைக்கண்மடந்தைய ருற்றனொன்ற மகிழ்ச்சியினங்கவர்பாற்
றுய்க்குமரும்பத மட்டின றுந்தசை தொப்பிகள் கண்டவெலா
மொக்கவிருந்துக ளிப்பினருந்தி யுளத்தின்மகிழ்ந்திடுவான்.

இ-ள். இவர்கள் எந்தச்சாதிமாதரோ எவ்விதத்தொழில் செய்கின்ற இழிவுள்ளவர்களோவென்று ஆராய்ந்துபாராதவனாய் மையணிந்தகண்களையுடையமாதர்கள் கிடைத்தார்களென்கிற மகிழ்ச்சியினால் அவர்களிடத்தில் உண்ணுகின்ற அரியசாதமும் அளவிலாத மாமிசமும் பல

மங்கையினங்கொடி பிங்கலையென்று மடந்தையுடன்புணர்
வங்கவள்குங்கும கொங்கைமுயங்கி யழிந்தவசம்பெறலா
லீங்கிதுநன்செய் லன்றி னுபுன்செய் லென்பதுளங்கருகான்
கங்குலுநண்பக லுங்களிகொண்டு கலந்துமயங்குறுவான்

(இ-ள்) மங்கைப்பருவ முள்ளவளா யீள்கொடிதேர்ன்ற பிங்கலை
யெங்கிற பெயரையுடைய மாதாடன்சேர்ந்து அவளுடையதுக்குபம்அ
ணிந்துள்ள ஸ்கானத்திற்புணர்ந்து அந்தளினப்பதினால் அறிவழிந்துப
ரவசப்படுவதினால் இதுநல்லசெய்கையென்றும் இதுகெத்திபுள்ளசெய்
கையென்றும் மனநில் அறியாமல் இரவுர்பகலும் களிப்புள்ள வனாப்ச்
சேர்ந்து மயங்கிக்கொண்டிருப்பான்-எ-று. (சு)

வேறு.

கணைவெண்டிறா வருநஞ்சணி களகத்தா ன்ருள்
புனையஞ்சிவ தவமொன்றிய புனிதன்பவ வறலை
நினைவொன்றிய துரியந்தனி னிமிடந்தனி மதியால்
வினையொன்றற நிலைநின்றிடு விரதன்பெயர் விடபன்

(இ-ள்) ஒலிக்குங் கடலிலுண்டானவிஷத்தங்கிய தான் கண்டத்தை
யுடைய பரமசிவனது கிருபையைப்பெற்ற சிவதவம்பொருந்தியபரிசுத்
தனும் பிறவிநீங்கும்படி அறிவடங்கிய துரியாவஸ்தைபோல சாக்கிராவ
த்தைப்பிற்பொருந்திய மதியினால் தறசெய்லென்பதொன்றுமில்லாமல் நீ
ங்கத்தக்கதாக நிலைதலுமலிருக்கின்ற விடமென்னும்பொருள்ள வி
னுமாகியஒருசிவயோகியான்வர்-எ-று. துரியாவஸ்தையில் ஆன்மாதங்
கினைபாது ஒன்றுந்தோன்றாமலிப்பதுபோல சாக்கிராவஸ்தை யிலும்
தத்துவவியாபகமினறிச்சிவத்துடன்கலந்திருத்தலால் வினையொன்றறி
லைநின்றிடு விரதன்னகக் கூறினார் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரி
யம் துரியாதீதம் என்னாவஸ்தை-டு. (எ)

வந்தானிவ் ருநையுந்திந் மனைமுன்றிலின் வரலுங்
கொந்தார்குழ லவளோடுமிம் மறையோனெதிர் ஞ்றுகி
முந்தாஃப சாரங்களு முறையின்படி யுதவிச்
சந்தார் துகண் மலொன்றிய சயனத்திடைவையர்

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய பிராமண்ணும் அவனுடைய மனைவியும்
வாமும் வீட்டின்முற்றத்தில்வந்தார் அவ்வாறுவரலும் கொத்தாகியால்
ர்களணிந்த அளகபாரத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் இத்தப்பிராமண்
ன்சிவயோகிக்கெதிர்சென்று முறையின்படி உபசாரங்கள்செய்து அழ
குபொருந்திய மகரந்தம்நிறைந்த மலர்பரப்பியஆசத்திலிருக்கச்செய்து

எ.று உபசாரங்களுமுதவியென்றது அருக்கியம் பாத்தியம் ஆசனம் கொடுத்து எனக்கொள்க. (அ)

சேதாவி நனும்பாலொடு தேமாங்கனி பழனும்
நாதாதுக ருதியென்றவர் நளிநீரொடு நல்கிப்
போதார் மலர் தூவிக்குளிர்சந்தம் புனைவித்தங்
கோதாமுக மனகூறி வெள்ளிலைபாக்குடனுதவி

(இ-ள்.) அவர்கள் நல்லபசுவின் பாலும் மதுரமுள்ளமாம் பழமும் நாதனே உண்ணென்றுகொடுத்தபின்பு குளிர்ச்சிதங்கிய சலமும்கொடுத்தமலரால் அருச்சித்துச் சீதனமுள்ள சந்தனம் அணிந்து கொள்ளும்படிபிரார்த்தித்து நல்ல உபசாரவார்த்தைகளுஞ்சொல்லிப் பின்பு தாம்பூலமுங்கொடுத்து-எ-று. (க)

அற்றைப்படு கங்குற்பொழு தகலுந்துணை யளவுங்
கற்றைக்குழன் மடவாளொடு கலைமாமறை யவனுப்
பற்றற்ற முனித்தேவிரு பாதத்துணை வநடச்
சிற்றச்சிறு காலேமுனி சென்றானிவர் நின்றார்

(இ-ள்) அன்றுராத்திரிமுதல் விடியற்காலவரையில் அந்தப்பிராமணனும் அவன்மனைவியும் தம்முடைய இரண்டுபாதங்களையும்வருடிக்கொண்டிருக்கும்படி (சயனித்துக்கொண்டிருந்த) இருவகைப்பற்றும் நீங்கினவராகிய அம்முனிவர்உதயகாலத்துக்குமுன்னமேயெழுந்துபோய்விட்டார் அவர்களிருவருந் தங்களிடத்திலேதானேயிருந்தார்கள்-எ-று இருவகைப்பற்றுவது உட்பற்று புறப்பற்று * கற்றைக்குழல்மடவாள் கற்றையாகிய அளகத்தையுடையவள்கலைமாமறையவன் சாஸ்திரங்களுடன் வேதமுமுணரத்தக்க பிராமணகுலத்தன். (ங)

புன்னும்மறை யவனுஞ்சிறு புறைவாணுத லவளு
மன்னுங்கழை மதலுந்துணை வியமென்ன யணந்தே
துன்னுஞ்சில நாள்சென்றன தொடரிம்பழ வினையான்
முன்னும்பினு மாடங்கவ ரிருவோரு முடிந்தார்

(இ-ள்) பின்னும் அவர்களிருவரும் மன்மதனும் ரதியும்போல இன்கம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து சிலநாள்சொன்றபின்பு பழவினைய்தொடர்ச்சியினால் முன்னும்பின்னுமாகஅந்த இருவருமிறந்துபோனார்கள்-எ-று. * பிறைவாணுதலவள் சிறியபிறைபோன்ற ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடையவள் கழைமதன் கரும்புவில்லையுடையமன்மதன். (ய)

வேறு.

முடிந்தவேதியன்றாம்முந்தியுமுறைமையும்பிறழாது
தடிந்துமாழுகிப்பொழிதரவளம்படுதகானனந்தனியாளுங்

கடிந்ததீவினைவச்சிரவாகுவின்காதலியுரதிதி
னடைந்துநல்லுருத்தங்கியகருப்பமாயமர்ந்திடுமமையதிரல்

(இ-ள்.) இவ்வாறு இறந்தபிராமணன்தருமமும்நீதியும்முறைமையும மாறுபடாமல் மேகங்கள்மினி மழைபோழியும்படிவளம்பமுள்ளத சரணை நரகத்தையாளுகின்ற வச்சிரவாகு வென்னும் அரசனுடையம னேவியின் கருப்பத்திலடைந்து நல்லுருவந்தங்கியகருப்பமாய்ப் பொரு ந்தியகாலத்தில்-எ-று. () தனியாளுதல் ஐம்பத்தாறுதேசங்களையும் தா னொருவனையாளுதல் தீவினைகடிந்த பாபத்தைநீக்கிய. (கஉ)

கருப்பமுற்றவள்பின்வருந்தேவிய ரனைவ்ருங்கனன்றீண்டு
விருப்பமாயவள் கட்டுறைகுழவியைவிளிவுசெய்குவமென்ன
உருப்பவல்லிட முணவினோடளித்தனருண்டனளுதரத்தின்
நெருப்பையொத்துநின் நெரிதந்துகரிந்தது நிகரிலாளுருவம்மா

(இ-ள்) நருப்பம் அடைந்தவளுக்குப் பின்வந்ததேவிமார்கள் (மன ப்பொருமையினால்)கோபங்கொண்டு எல்லாருமொன்றாகச்சேர்ந்து மூ த்தவள் வயிற்றிற்பொருந்தியசிகவைக்கொன்றுபோடுவோமென்று (ஆ லோசனைசெய்து)அவளுக்குவிருப்பமாயாகாரங்கொண்டுப்பவர்கள்போ ல விஷத்தைக்கலந்துகொடுத்தார்கள் அவளையறியாமல் உண்டாள்அ ந்தவிஷம்அவள்வயிற்றிற்போனவுடன் நெருப்பையொத்து எரிந்ததுஅ தனால் அவளுருவங்கரிந்தது -எ-று. * உருப்பவல்லிடம் வெப்பமுள் ளகொடியவிடம் நிகரில்லாள் தனக்கு ஒம்பில்லாதவள். (கங)

உண்டவல்லிடவெம்மையாற்பிணிபு வுதரத்துமுடன்முற்றுங்
கொண்டுமூழ்வினைப்பகுதியான்முடிந்திலள்குழவியும்விளியாம்
லண்டர்நாயக னருளினாலீன்றன ளீன்றலுமழிநோயின்
புண்டனானெனலிந்தரற்றினர்சுமதியும்புதல்வனும்பொருதந்தோ

(இ-ள்.) உண்டவிஷத்தின் வெப்பத்தினால் வயிற்றிலும் உடல்மு ழுவதும்பலவகையாகிய வியாதிகொண்டும் ஊழ்வினைப்பிரிவினாக்இற ந்திலளாய்ப் பரமசிவனுடையாகிருபையினால் இறவாமலிருந்தசிகவைப் பெற்றாள் பெற்றபின்பு சுமதியென்னுந்தாயும்அவள்புதல்வனும் அழி நோயுள்ளபுண்ணினால்வருந்திச் சகிக்கமாட்டாமல் அழுதார்கள்-எ-று. அந்தோஇரக்கச்சொல். (கச)

இடைவிடாதிவ ராற்றிடுமோதைகேட்டிழைவவனயர்வெய்தில்
யடையும்வாகடர் தங்களையிப்பிணி யகற்றுதினொனலோடு
மிடையுமாயுணாற்கல்வியான்வழிக்குலவிஞ்சையான்வினையத்தால்
உடையநன்மருந் தளம்பிலசெய்தலுமுறுபிணிதணியாதால்

(இ-ள்) இவ்வண்ணமிவர்கள் இடைவிடாமல் அழுகிறவோசை யைவச்சிரவாகுவென் லும் அரசன்கேட்டிததுயரமடைந்துவருகின்ற வ யித்தியர்களைநோக்கி யிங்கவியா தியைக்கேளுங்களென்றுசொல்லத் தாங்க ள ஆராயச்செய்திருக்கின்றவயித்தியசாஸ்திரப்பயிற்சியிந்திறத்தினு

லும் தங்கன்முன்னோர்கள் தற்பித்திருக்கும் கல்வியினாலும் உத்தியினாலும்
மெய்யப்பட்டுருக்கும் நல்ல அவதூறுகள் பலபலவாகச் செய்து கொ
டுத்தும் தங்கியபிணிதீர்த்து லை-எ-று. * வாகடர் என்னுமொருமுனி
வரால் செய்யப்பட்ட வயித்தியசாஸ்த்திரத்துக்கு வாகடமென்று பெயர்
வயித்தியர்கள் அந்தசாஸ்த்திரத்தை வாசித்துணர்ந்தவர்களாதலால் அவ
ர்களுக்குப் வாசடொன ஒரு பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. (கரு)

பிணிமுதிரந்திடவாகடரெங்காளாற்பெயர்க்கரிதரிதென்ன
மணிபுணைந்ததாரமன்னவற்குரைத்தலுமன்னவன்மனக்கொள்வா
னணிகொண்மேகலைமடவரலமுசைபுமரும்பெற்றபுதல்வன்ருன்
றணிவிஸாதாற்றேருதையுங்கேட்டியார்தணிவிழுதுயில்கிற்பார்.

(இ-ள்,) வயித்தியர்கள் தங்கவாற்கடமயம் பெம்பார்த்தம் பிணி
ராமல் அகிரித்ததினால் ரத்தினம் லைதரிதகிருக்கும் அரசனை நோக்கி
யிந்நோயைத்தீர்க்களங்களாலாகாதென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட அவ்வ
ரசன் நம்முடைய புத்திரன் ஓயாமலழகிற ஓசையையும் அதைக்குறி
த்து நம்முடையமனைவியானவளழகிற ஓசையையும் கேட்டு யார்தானி
த்தினாசெய்வார்களென்றுகருதி-எ-று. அணிகொள்மேகலைமடவரல் அ
ழகுபொருந்திய மேகலாபரணமணிந்தமாதா அரும்பெற்றபுதல்வன் பெ
றுதற்கரியபுத்திரன் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க தணிவிழி ஒப்பில்
லாதகண். (யக)

நோயினாலுயிரிறப்போவிறக்கில ரன்றியிந்நோய்நீங்கி
மேவுநலலுப்பெறுவரோபெறுகிலர் வினையைபார்விலக்கிற்பார்
பாவாகாரியுரிவர்நமலயப் பழநகராற்றாது
நாவினெலெடுத்தோதொணநரகுற நானினைந்தனில்வந்தார்.

(இ-ள்.) நோயினாலுயிரிறப்பார்களாவென்றால் இறக்கிற துமில்லை
அல்லது இந்நோய்நீங்கி நல்லுருவத்தைபடைவார்களாவென்றால் டை
வதுமில்லை அடைக்கூடாதவினையை எவர்கள்நீக்கிக்கொள்ளத் தக்கவர்
கள் இவர்கள்மகாபாவிகள். நமனுடைய ஆலயத்திலிருக்கும்பழமையகன
நகரத்திலுலுத்தாளதுவுஞ்சகிக்கமாட்டாது ஆகையால்நாவினெலெதி
துச் சொல்லவொண்ணாத கொடியநகரம் ஒன்றுண்டாகி அதில்விருந்
படியில்வலகத்தில்வந்தார்கள்-எ-று. (யக)

என்றுநினைதயினவர்களை யிழந்துமற்றினையாமனையார்மாட
பென்றுபெயர்வினைகொற்றவாரநல னுண்டவாழிகல்வேந்தன்
கன்றுநெஞ்சினன்சூதனைக்கூவியிக்கயத்தியைமகமோடும் (ன்
இன்னுமதமிழ்ச்சொகாண்டுபோய்க்காட்டகத் துடைவிட்டுமீள்கென்று

(இ-ள்.) இவ்வாறுமனதிலெண்ணி இளைய மனைவியர்களிடத்தில்
ஆசைபொருந்தி அவர்களுடைய இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்
தும் அவ்வரசன் மூத்தமனைவியையும்புத்திரனையும்விடுத்துவிடப்பி
ழமனையுடையவனுய்த் தோர்ப்பாகனை அழைத்து இந்தப்பாவிடையபு
துவன்புத்திரனையும்இன்றுதேசாற்றிக்கொண்டுபோய்க் காட்டிலிடத்தி
லுயிரிநத்திவிட்டுவாசென்று சொன்னான். (யக)

விட்டுமீறியென்றுரைத்தலும்வலவனும் வேந்தர்வேந்துரைபேணிக்
கட்டுவார்பரிக்கொடிநெடுந்தேர்மிசைக் கன்னியைமசவவாடும்
இட்டுநன்னெறிநீந்திமுட்கானகத் திறக்கிவிட்டனன்மீண்டு
வட்டவாழிசூழ்புவனிகாவலன்முன் வந்தடியிணைதாழ்ந்தான்

(இ-ள்,) இவர்களைக்காட்டில்விட்டுவாவென்று அரசன்சொல்லிய
வார்த்தையைத் தேர்ப்பாகன் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களிருவரையும் தே
ரின்மேலேற்றித்தொண்டுபோய் நல்லமார்க்கத்தைக்கடந்துமுள்ளூர்
யுடையகாட்டிலிறக்கிவிட்டுவந்து ஆவ்வரசன்பாதத்தில் வணங்கினான்
-எ-று வார்பரிக்கொடிநெடுந்தேர்தாவுகின்றகுதிரை கட்டியபெரியகொ
டித்தேர் வட்டவாழிசூழ்புவனிகாவலன் வட்டமாயேசமுத்திரஞ்சூழ்
தடலகத்தரசன். (கக)

அம்புறத்துவெங்கானிடைத்தமியுளாயரும்பெறன்மகவோடும்
வெப்புறத்துநோய்முதிர்வினாலினன்பதிர் வெதுப்பலாவிடரெய்தி
யெப்புறத்தினுமலகையுமுழுவைபு மேனமிடர்செய்யச்
செப்பெனத்திரண்முலையினாலோருகிறை செல்லவும்வழிகாணான்.

(இ-ள்,) தேர்ப்பாகன்போய்விட்டபின் ராஜஸ்திரியானவன் அந்த
வெளிக்காட்டில் தனித்தவளாய் வருத்தப்படுத்துகிற நோயின்மிகுதியி
னாலும் சூரியகிரணவெப்பத்தினாலும்தானும்தன்புத்திரனும் துன்பம் அ
டைந்துநாலுபுறத்திலும் பேய்களும் புலிகளும்பன்றிகளும் துன்பப்படு
த்தொரு இடத்துக்குப்போகவும்வழிகாணாமல்-எ-று. செப்பெனத்திரண்
முலை-பொற்செப்டுப்போலத்திரண்டகொங்கை, (உய)

அரியதாகியவிதியினைவெறுக்குநொந் தயர்வுறுமழுதெங்கும்
உரியகாதலன்கொடுமையைநினைந்துகண் ணுறுபுனலிடைதோயும்
விரியுநோய்பெருதாற்றியகுழவிவாய் மென்முலையுணைத்தூட்டும்
எரியினின்றுதன்னுடல்சுடுபசியினு லிடருழந்திதுசெய்தாள்,

(இ-ள்) அரியதாகிய விதியைவெறுப்பாள் நொந்து சோர்வுறுவா
ள் தனக்குரியகணவனுடையகொடுமையைநினைந்து கண்கள்பொழி கி
ன்றநீரில்தோய்வாள் மிகுந்தநோயைச்சகிக்கமாட்டாமல் அழுகிற தன்
பிள்ளையின்வாயில் முலையைவைத்து பால் ஊட்டுவாள் தீயையொத்து
இடைவிடாமலிருந்து தன் உடலைச்சுடுகின்ற பசியினால் துன்பங்கொண்
டு ஒருகாரியஞ்செய்தாள்-எ-று. அதென்னவெனில், (உக)

வெஞ்சினக்கொலைமாய்பயில்கானகம்விலங்கியோர்புடையேகிப்பஞ்சி
ன்மல்ல ஒருநாடிகான்றிடத்தணிப் பயப்பயச்செல்லுங்கால் அஞ்சிலோ

துயோரணிகர்க்கண்டத னிடைப்புக்குந்தனளந்த. இஞ்சிமாநகர் தனக்கி
றையாகிய வெறுழ்வலிவணிகேசன்.

(இ-ள்,) கொடியகோபங்கொண்டு கொல்லுங் தொழிலையுடைய
ருகங்கள்சஞ்சரிக்கிற காட்டைவிட்டுநீங்கி ஒரு புரத்தில்சென்றுபஞ்சி
னுமெல்லியதாகிய தன்பாதத்தில் உதிரம்பெருகுப்படி மிருதுவாகநடந்
துபோம்போது அந்தராஜஸ்திரியானவள் அழகுள்ளதாகியஒருநகரத்தை
க்கண்டு அதனிடத்திற்போனாள் (அப்போதுமதில்சூழ்ந்த அந்தநகரத்
திற்குத் தலைவனாகிய சிறப்புள்ளவர்த்தகன்-எ-று, அஞ்சிலோதி அழகிய
மிருதுவாகிய அளத்தையுடையவள் ஏறுழ்வலி மிகுந்தபலம். (உஉ)

மல்கு மாந்தியுடைப்பதுமாகரன்மனையினிலொருகோடிப்
பல்கியேவல்செய் சிலதயர்தம்மினோர் பாவைமற்றவட்சண்டு
செல்வமைந்தனுந்திருமகணியுமித் தெருவினாதுலர்போல
ஒல்கியொல்கிவந்தடைந்தவாறேதெனக் குணர்த்தநீயெனச்சொன்னாள்

(இ-ள்.) மிகுந்ததிதவியத்தையுடையபதுமாகரனென்னும் பெயரை
யுடைய அந்தவர்த்தகன்வீட்டில் தோழியானவள் அந்தராஜஸ்திரீயைப்
பார்த்து நீராஜஸ்திரீபோலிருக்கின்றனை அப்படியிருக்கநீயும் இந்தப்பு
த்திரனும் ஏழைகள்போலச் சேர்வடைந்து இந்தத்தெருவில்வந்ததற்
குக்காரணமெனக்குச்சொல்லென்றாள்-எ-று. (உ௩)

விம்மிவிம்மிநெஞ்சழிந்து வாய்புலந்திடவிழிவழிநீர்சோர
அம்மவம்மவோ ளுழ்வினைவினைந் தமையார்க்குரைக்குவனென்ன
வெம்மைநெஞ்சடைத்தலைமகனிழைத்ததுமேதிலார்வினையீட்ட
இம்மையிவ்விடருற்றிவண்புகுந்ததுமிற்றெனவுரைசெய்தாள்

(இ-ள்) அவ்வாறுதோழிகேட்டவுடன்மனம் அழிந்துஅழுதுகொ
ண்டுகண்களில் நீர்தாநாதானாயாகப்பெருகவும் வாயுலரவும் தாயேன
ழ்வினேநேரிட்டதை எவர்களுக்குச்சொல்லவேனென்று இரக்கமில்லா
த்தன்கணவன்செய்ததையும் அயலவர் களாகியசக்களத்திமார் கொடிய
செய்கைசெய்ய (அதனால்) இப்பிறப்பிலேதானே இப்படிக்கொத்ததுன்
பம் அடைந்து இவ்விடத்திலடைந்ததுந்இவ்வாறுமென்றுசொன்னாள்.

கேட்டுவல்வினாந்தோடினன்சென்றனள்கெழுமுசீர்வணிகேசன்
முட்டுணைத்தொழுதையநய்கடிநகர்சார்ன்கொருகுலத்தையல்
வாட்டட்டங்இனாளேந்தியமகவினாள் வருந்தியமுதுநோயாள்
காட்டின்மன்னவன் விடுத்திடவந்து வங்கடையடைந்தனளென்றாள்

(இ-ள்.) அந்தராஜஸ்திரீ சொன்னதைக்கேட்டு அதிகவினாவாக ஓடிச் சென்று வணிகேசனிடமிருண்டுபாதம் கையுந்தொழுது ஐயனே ஒருதராஜஸ்தியானவன் நம்மிடநகரத்தையடைந்து ஒருகுழந்தையை எந்திக் கொண்டு வருந்தியமிவந்த நோயையுடையவளாயவள்கணகுண கிய அரசன் காட்டிலனுப்பிவிடவந்து நம்மிட வீட்டுக்கடைத்தலை சார்ந்திருக்கிறாளுென்று சொன்னாள்-எ-று. வாட்டடங்கணாள் வாள் போன்றதாய நீண்ட கண்களையுடையவள் கடிநகர்காவலையுடைய நகர். (உரு)

தருமசிந்தையினீதியிற் கொடையினிற் நயவினினிகரில்லான் கருமமங்கதுகேட்ட லுங்குழைவுறுங்கருத்தினன்புறம்போந்தாப் கருமருந்தனமகவைந்தாயையுங் கண்டதுசயித்திங்கண் வருதினொன்றொருவேதியன்மனையினின் மற்றவர்தமைவைத்தே.

(இ-ள்) தருமசிந்தையிலும் தியாகத்திலும் நீயிலும்தையையிலும் தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய அந்தவணிகேசன அவள் சொன்ன காரியத்தைக் கேட்டமாத் திரத்தில் வருந்துகின்ற மனதையுடைய னாய்வெளியில்வந்து அவ்வித்திலிருக்கும் அருமருந்தை ஒக்க குழந்தையையுந்தாயையுட்பார்த்து அதிடயித்து இங்கேகவாருங்கொன்றழைத்துக் கொண்டிபோய் ஒரு பிராமணன் வீட்டிலவர்களைவைத்து-எ-று. (உசு)

உற்றவாயுள்வேதியொடும் வருகவென்று நுகிதிமகழ்சிந்தி முற்றும்வல்லிடநோயினே மருந்தினொன் முரித்திர்மற்றிவனெனனைப் பெற்றதாயிவண்மகவுமேன்பெருந்துணையென்றவன்பலபேசக் கற்றதூல்புகன்மருந்தெலாமருத்தவுங் கன்றதுமுதுநோயே.

(இ-ள்.) அவ்விடத்திலிருக்கும் வயித்தியர்களை யெல்லாம் வரவழைத்து மிகுந்த திரவியங்கொடுத்து இந்தராஜஸ்திரீ என்னைப்பெற்றதாய் இவள்குழந்தை என்னுடையசகோதரன் ஆதலாலவர்களுச்சுப்பொருந்திய கொடியவிஷநோயை அவுஷதங்களால் முரித்துவிடுங்கொள்ளு அவர்களுக்குங் சொல்ல அதைக்கேட்டவயித்தியர்கள் தாங்கள்கற்றுணர்ந்தவயித்தியசாஸ்திரத்திற் சொல்லும் அவுஷதங்களை எல்லாம் இன்னதினால் தீருமென்று வகையறிந்து கொடுத்தார்கள் அப்படியவர்கள் கொடுக்கப்பழமையாகிய வியாதியானது கொடுமையுடனதிகரித்தது-எ-று. (உஎ)

இழுதுபெய்குடமெரிதலுங்கனற்சிகையெழுவ பா லெண்ணில்லாப், பழுதினன்மருந்தி மீதொறுமுதிர்ந்துநோய்ப்படர்செயப்பலகாலும் அழுதுமாழ்கியபாலகனிலத்தலுமளவிலாத் தயர்பொங்கப்புழுதினிலத்துருண்டனருருடவீழ புற்றுறையாவென்ன.

(இ-ள்) நெய்நிறைந்தகுடத்தை எறிந்தமாத் திரத்தில் அக்கினியானது சிகைவிட்டு மூர்த்தன்மைபோல அளவில்லாத நல்ல மருந்துகளை

க்கொடுக்குந்தோறும் அந்தவியாதிமேலிட்டு த்துன்பஞ்செய் தலினால்
இடைவிடாமல் அழுதுசோர்ந்தபுத்திரனிறந்தனன் அவனிறக்கவேஅ
ளவில்லாததுயரம்உண்டாகப் புற்றிலிருக்குஞ் சர்ப்பமானது இடினிழு
ந்தால் பூமியில் துடிப்பதுபோலப் பூமியில்விழுந்து புரண்டான்-எ-று.

வீழுமெய்ப்பதைத்தெழுமழும்வெதும்பிடும் விம்மும்வெந்துயருள்
ளித், தாமுங்நைககளான் முலைமுகட்டெற்றிடுந்தளர்வொடுநனிசோரும்
போமும்புபாய்மயிலெனமாழ்குறும் பொருமும்புத்திரசோபத், தாமு
நின் றுநின் றுருகும்வெய்துயிர்த்திடுமலக்கணுற்றிடுமன்னே

(இ-ள்) பூமியில்விழுவன் உடல்பதைத்து எழுந்திருப்பன் அழுவ
ன் வெதும்புவன்விம்முவன் தனக்குநேரிட்டதுயரத்தைவினைத்துச்சோ
ர்வன் இரண்டிகைகளாலும் முலைமுகட்டில் மோதிக்கொள்வன் மிகுந்
த மெலியோடு சோர்வன் அம்புபாய்த் மயிலைப்போலச் சோர்வன்தே
ம்புவன்புத்திரசோகத்தில் அமிழ்ந்துவன் நின் று நின் றுருகுவ ன் பெரு
மூச்சு விடுவன் துன்பம் அடைவன் எ-று. (உக)

வெறு.

அயலகத்துறை யந்தண மாதரு
ம்யலகத்து வணிக மகளிருங்
கயலையொத்தகட் காரிகைபாலெய்திச்
செயலுணர்த்தித் தெருட்டவுந் தேறலான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு துயரப்படுகிறவளைப்பார்த்து அயல்விட்டி விரு
க்கும் பிராமணஸ்திரீகளும் மயக்கத்தைக்கீக்கத்தக்க வைசியமாதர்களு
ம் சேல்மீனையொத்தகண்களையுடைய அந்தராசஸ்திரீ யினிடத்திற்சென்
றுஇவ்வுடலரித்தியமேயல்லாமல் நித்தியமல்லவென்பது அனேகதிருஷ்
டாந்தங்களைச்சொல்லித் தெளிவிக்கவுமவன் துக்கம் நீங்கிலளாய்-எ-று.

ஐயனேநம் மரசன் விடுத்தலிற்
கையறத்தளாவேனேநீகைவிடும்
வெய்யகேண்மை வெதுப்பமெலிந்துளேன்
உய்யலேனினி யுன்னைவிடுத்துமே.

(இ-ள்,) அப்பனே நம்முடைய அரசன் நீங்கிவிட்டபடியால் ஆக்
ரவியில்லாமல்தளருகின்றஎன்னை நீயுங்கைவிட்டகொடிய தன்மையான
து வருத்துவதினால் மெலிவடைந்தேன் உன்னைப் பிரிந்தும் இனிப்பி
ழைத்திருக்கமாட்டேன்-எ-று. (ருக்

என்றுபன்னி யிரங்குஞ்சுமதிதான்
சென்றுநாயகன் தெருட்டவுந்தேறலான்

இ-ள். இவ்வாறு சொல்லிச் சொல்லி அழுகின்ற சுமதியென்பவள் தன்னையாதரிக்கும் வர்த்தகன்வந்து தேற்றரவான வார்த்தைகளைச் சொல்லித் தேற்றவுந்தேறாமல் மனம்வருந்திச் சோபமுறும்பாது முன்ன டந்தவைகளையெல்லாம் அறிபத்தக்க விடபன்னன்னும் ஒருசிலியாகி அவ்விடத்தில்வந்தார்-எ-று (௩௨)

வந்தயோகி மலரம் தாழ்ந்தெழுந்
தெந்தையிவ னித்துயர் தீர்த்தியென்
றந்தநாயக னுரைப்ப வருந்தவன்
கொந்துலாங்குழ லிக்கிவை கூறினான்.

இ-ள். வந்தசுவயோகியை அந்தவர்த்தகன்கண்டு பாதங்களில் வணங்கி என்னையனே, இந்த ராசஸ்கிரியின் அரியதுயரத்தைத் தீருமென்று சொல்ல அவனைப்பார்த்துச் சுவயோகி யிந்தவார்த்தை சொல்லுகிறார் என்றவாறு. (௩௩)

என்னைமாழ்கி யிரங்குவ தேழைநீ
பொன்னுமாவி பொருந்தியகாயமு
மின்னுமொக்குளும் போனணி வீந்திடும்
அன்னதுள்ளி யறிஞ ரழிவுறார்

இ-ள். தாயே நீயிரங்கித் துயரப்படுவதில் என்ன பிரயோசனம் திரவியமும் உயிர்பொருந்திய இவ்வுடலமும் மின்னலைப்போலவும்நீர்க்கு மிழியைப்போலவும் வினாவில் இறந்துபோய்விடும்(ஆகையால்) அதைக்கருதி அறிவுள்ளவர்கள் வருந்தார்கள்-எ-று. (௩௪)

கூறுசாத்திகங் கூடிற்றேவரா
மாறிராசதஞ் சேர்ந்திடினமாந்தராம்
வேறுதாமத மேவில்லிலங்கதாம்
ஊறுதோற்றங்கண் முக்குணத்துற்றிடும்

இ-ள். சொல்லுகின்ற சத்துவகுணம் கூடுமால் தேவர்களாவார்கள் அக்குணத்துக்கு மாறாகிய இராசதகுணங்கூடினால் மனிதராவார்கள் அநிலும்வேறாகிய தாமதகுணங்கூடினால் மிருகமாவார்கள் இவ்வாறு முக்குணத்தினால் பிறப்புண்டாகும்-எ-று. (௩௫)

முக்குணத்தின் முயற்சியிலோரொன்று
தொக்கவாறு துவன்றுங் குறியினான்
மக்கடேவர் விலங்கென வந்தவை
துய்க்கும்போகந் தொலையத்தொலையுமே

இ-ள். முன்று விதகுணத்தின் முயற்சியில் ஒவ்வொருகுணஞ் சேர்ந்தமுறைமைப்படி உண்டாகும் குறியினால் மனிதர்களென்றும் தேவர்க

ளென்றும் மிருகங்களென்றும் வந்து அவைகள் அனுபவிக்கவேண்டிய
போகங்களை அனுபவித்துத் தொலைந்தபின் உடலும் அழிந்துபோம்எ
ன்றவாறு (ந௭)

பண்டைவாசனை தொக்கபயிற்சியாற்
கொண்டகாய நிலையெனக்கொள்வரோ
அண்டரோனும் பிறப்புளதாமெனின்
விண்கொய மிறப்பதுமெய்யரோ

இ-ள். பூர்வவாசனைசேர்ந்த பயிற்சியினால் உண்டான சரீரத்தை
நிலைமையென்று எண்ணுவார்களோ தேவர்களேயானாலும் மறுபிறப்பு
ண்டென்றால் உயிரானது சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிப்போவது உண்மையா
கும் என்றவாறு. (ந௭)

அங்கமொன்றி னருந்தியவற்றினுற்
றங்குதீமல நானுந்தணந்திடு
மங்கைதீயதற் கித்துயர்வைத்திலை
யிங்குமாண்ட மலத்துக்கேனைங்குவாய்.

இ-ள். ஒருசரீரத்தில் உண்ட புசிப்பினுற்பொருந்திய தீயமலமான
து நாள்தோறும் நீங்கிவிடும்தாயே நீ அதைக்குறித்து உன்மனதில் இ
ப்படிக்கொத்த துயரத்தைவைக்காதே இப்போது நீங்கியமலத்தைக்கு
றித்து ஏனைங்குகிராய்-எ-று. (ந௮)

சாவதும்பிறப் பும்மெனுந்தன்மையைத்
தேவருங்கட வாரிதுதிண்ணமே
பாவநீ துயர் பட்டி டிற்றீருமோ
யாவர்முன்னமு தின்னயிர்மீட்டுளார்.

இ-ள். இறப்பதும் பிறப்பதுமாகிய தன்மையைத் தேவர்களுங்கட
க்கமாட்டார்கள் இது உறுதியாம் தாயே-நீ துயரப்படுவதினால் வந்தது
நீங்குமோ முன்னிருந்தவர்களில் போனவுயிரை அழுது மீட்டுவார்கள்
யாராவதுண்டோ-எ-று. (ந௯)

படர்கிரித்தலைப் பான்மதிபோற்கரிப்
பிடர்நிழற்று கவிகையிற்போந்தவர்
கடனிலத்திற் கவிழ்ந்தினரன்றிமற்
றுடலெடுத்தெவர் சாவையொருவினார்

இ-ள். பெரியமலையனுச்சியில் சந்திரோதயமானதுபோலயுனையி
ன்பிடரியி லேறிக்கொண்டு நிழலைச்செய்கின்றகுடையின்கீழாகப்பவனி
வந்தஅரசர்களும் கடல்குழந்தவுலகத்தில் விழுந்திறந்து போனார்களே
யல்லது உடலையெடுத்து எவர்கள் இறப்பைநீங்கினவர்கள்-எ-று (சுய)

உற்றுநும்விருப் பாணுத்தானலன்
மற்றுநும்வெறுப் பான்மடிந்தானலன்
சுற்றுங்சட்சி யொழியக் துறந்துவர்
னுற்றபுள்ளி னுடல்விட்டொளித்துளான்

இ-ள். இறந்துபோனபுத்திரன் பொருந்திய உங்கள்விருப்பத்தினு
ல்பிறந்தவனலதன் மேலும் உங்கள்வெறுப்பினால் மடிந்தவனு மல்லன்
பின்னப்பட்ட கூட்டைவிட்டு நீங்கி யாகாயத்தில்பறந்துபோகின்ற பட்
சியைப்போல் உடலைவிட்டு மறைந்துபோனான்-எ-று. (சுக)

தாயர்தந்தைய ரின்பத்தருக்கினு
லாயசுக்கில சோணிதமங்கொரு
காயமாகக் கருக்கொருமுன்னமே
மாயுமங்கவர் நொந்துவருந்தவே.

இ-ள். தாய் தகப்பன்மார்களுடைய இன்பச்செருக்கினால் உண்
டாகிய சுக்கிலசோணிதமானது தாய்வயிற்றிலொரு கருவாகத்தரிப்ப
துக்குமுன்னமே அவர்கள்நொந்து வருந்தும்படிமாய்ந்துபோம்-எ-று-

அங்குமாய்ந்ததின் மென்னினவயவந்
தங்கியையிரு திங்கடணந்தபின்
வங்கவாரிசூழ் மண்ணிடைத்தோன்றியே
பொங்குநற்கிளை கண்டெழப்பொன்றுமே

இ-ன். கருப்பத்திலேகானே இறக்காவிட்டாலும் உறுப்புகளில்
லாம்பொருத்திப் பத்துமாதமுமானபின்பு இவ்வுலகத்திற்பிறந்து பந்து
சனங்கள் கண்டமும்படி இறந்துபோம்-எ-று-வங்கவாரி கப்பலோடும்
படியான சமுத்திரஞ்சூழந்தஉலகம் (சுங்)

பொன்றநீந்திழற் பொற்பிறைபோல்வளர்ந்
தொன்றுகேள்வி யுணரவமையுநாட்
மின்றுபூங்குழ றஞ்சினுந்துஞ்சுமத்
றன்றுவீத லொழிந்தெழிலாய

இ-ள். பூவையணிந்த அளகத்தையுடையவளே பிறந்தவுடன்இற
வாமலிருந்தால் அழகிய பிறைபோல்வளர்ந்து சென்னகல்விகளைப்பகு
த்தறிந்து கொள்ளும்படியான பருவத்திலிறந்தாலுமிறக்கும் அல்லது
அப்போது இறத்தலின்றி அழகுடன்வளர்ந்து-எ-று (சுச)

காமனெயெனக் கண்டவர்கண்கவர்
வாமநல்லுரு வோடுமரீஇயபின்
சேமநல்விடை போன்மணஞ்செய்வுழித்
தாமவார்குழ றஞ்சினுந்துஞ்சுமே

(இ-ள்) அகிற்புகையூட்டத்தக்க அளகத்தையுடையவனே மன்மக
னேப்போலக்கண்டவர்கள் பார்வையைக் கிரக்சும்படியான செளந்தரிய
முள்ள உருவத்துடன் வளர்ந்தபின்பு இன்பமுள்ள நல்லரிஷபம் போல
க் காளைப்பருவம்பொருந்திய விவாகஞ்செய்யுங் காலத்தில் இறந்தாலும்
இறந்துவிடுமெ-ள-று.

(சுரு)

கல்லிமைந்தர் களிப்புந்திருவொடு
செல்வவுக்கமுந் துய்த்துச்செழிக்குநாட்
பல்குபாவப் பயப்புலிபற்றலு
மொல்கிவாவு முழையெனமாயுமே.

(இ-ள்) கல்விறிறைந்த வாலிபர்கள் சந்தோஷத்தையுஞ்செல்வச்செ
ருக்கையும் அனுபவித்துச் செழுமையாக வாழுமையாக வாழநாளில்
மிகுந்தபாவமாகிய அஞ்சத்தக்கபுலி பற்றினமாத்நிரத்தில் சேர்ந்துமா
னிறப்பது போலஇறந்துவிடுவார்கள்-எ,று,வாவுமுழைதாவுகின்றமான்

கூணிமுத்த குரங்கெனக்கோல்பிடித்
தேனையோரு மிகழவிருமலந்
தானையோடு சரிந்திடச்சாவது
மானினைக்கினல் லாயொருவண்ணமே,

(இ-ள்) மான்பார்வைபோல் மருண்டபார்வையையுடையவளே கிழ
க்குரங்குபோலஉடல்வளைந்து கையிற்கோல்பிடித்தூன்றிக் கொண்டும
ற்றயாவரும் இகழும்படி மலசலங்கள் வஸ்த்திரத்திலேதானே கழலும்
படி ஒன்றுந்தெரியாமலிந்ருது இறந்துபோவதும்ஒருபிரகாரமாம்-எ-று

காலமென்பர் சிலர்சிலர்கன்மமே
மூலமென்பர் சிலர்முக்குணமென்பர்
ஞாலமென்புன லாதியநல்லுட
லேலுமுன்றிற்கு மேற்றதென்பார்சிலர்

(இ-ள்,) இறப்பதற்குக்காலந்தான் காரணமென்று சிலர்கொல்லுவா
ர்கள் அவனுடைய கர்மந்தான் காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்
முக்குணங்காரணமென்பார்சிலர் பிருதிவி அப்பு முதலாகிய பஞ்சபூத
சம்பந்தமான இவ்வுடல்மேற்சொல்லிய மூன்றுக்கும்ஏற்றதென்று சில
ர்சொல்லுவார்கள்-எ-று,

(சுஅ)

ஆதலானித் திறமுடையாக்கையைப்
போதமுற்றவர் பொய்யெனக்கொண்டுபின்
சாதலுக்கும் பிறத்தற்குந்தம்மனத்
தேதமோடுவப் பின்நிழிருப்போ.

(இ-ள்.) ஆகையினாலே இப்படிப்பட்ட சரீரத்தை ஞானமுள்ளவர்கள் பொய்யென எண்ணிச்சாவதற்கும் பிறப்பதற்கும் துக்கமுஞ்சந்தோஷமு மில்லாமலிருப்பார்கள்-எ-று! (சுகை)

எவ்விகற்பத்த வெவ்வுடலெங்களு
மவ்வியத்தத்திற் றேன்றியடங்கிடும்
பவ்வமுற்றிய பாரி எனமுந்துகள்
கொவ்வைவாய்க்கொடி மீண்டதிற்கூடல்போல்.

(இ-ள்.) கோவைக்கனியொத்த வாயையுடைய கொடிபோன்றவளே பூமியில் எழுமின்ற துகள் மறுபடியும் அந்தப்பூமியிலேதானே கூடுவதுபோலே எவ்விதமாகிய விகற்பங்களையுடைய எவ்விதச்சரீரங்களும் மாயையில்தோன்றி அதிலேதானே ஒடுங்கும்-எ-று. (ருய)

உன்னையின்றவ ருன்னுலுதித்தவர்
மன்னுமுற்பவந் தோ லுமணந்தவ
ரன்னமேதினா யாழிரிணுண்மண
றன்னையெண்ணினு மெண்ணுந்தரந்தரோ.

(இ-ள்.) அன்னம்போல்பவளே பொருந்திய பூர்வஜன்மத்தில் உன்னைப் பெற்றவர்களையும் உன்னாற் பெறப்பட்டவர்களையும் உன்னை விவாகஞ் செய்துகொண்டவர்களையும் அலைகளையுடைய சமுத்திரத்திரத்தின்சிறிய மணலை யெண்ணினாலும் எண்ணும் அளவையுடையவர்களோ-எ-

பாகெனுஞ்சொலினாய் படர்காலமா
நாகவாயினி னுனிலந்தன்னில்வாழ்
போகமானிடத் தேரைபொருந்தியு
மோகையுஞ்சிறி துற்றிடுமோசொலாய்

(இ-ள்.) பாகுபோல மதாரமுள்ளவசனத்தையுடையவளேகாலமாகிய பாம்பின்வாயில் அடிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மனிதர்களாகிய, தேரைகளுக்குச் சந்தோஷமுஞ் சிறிது உண்டாகுமோசொல்லு-எ-று. இவ்வுலகத்தில் போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்கின்ற மனிதர்களாகிய தேரையெனக்கூட்டுக, (ருஉ)

முந்தைநான்முநன் முன்னம்படைத்துட
றந்தநாளிற் றணுகரணங்களும்
புந்திசேர்புவ னத்தொடுபோகமும்
பந்தமாமிடை வேறென்றுபற்றுமோ

(இ-ள்.) பழமையாகிய பிரமதேவன் ஆதியிலிந்த உடலைச்சிருட்டித் துத் தந்தநாளில் தனுகரணங்களும் நினைக்கும்படியாகிய புலனபோகங்களும் தொடர்ச்சியாயிருக்கின்றமையால்மத்தியில் தாதனமாயொன்று மவரது-எ-று. (ருங)

தோலுமென்பு நறம்புமிறைச்சியு
மேலுமீரலுக் பித்துமிரத்தமும்

சீலுமிட்ட குழிசில்சிறைந்தது
போலுநீயிதற் கென்கொல்புலம்பவே

(இ-ள்.) தோலும் எலும்பும் நார்பும்மாமிசமும் பொருந்திய நாலும் பித்தநீரும்சீமும் நிறைத்துவைத்த கடம்உடைந்துபோய்விட்டது இத்தகாக நீபுலம்புவது என்னகாரணம்-எ-று, போலும்முன்னிலையசை

முக்கனாயகன் முப்புரந்தீயெழ
நக்கநாயக னுண்மலர்த்தாடோழு
மக்களன்றி மறலியைவென்றிடத்
தக்கதன்மையர் யாரொனச்சாற்றினான்,

(இ-ள்.) சரீரம் இத்தன்மைத்தா யிருப்பதினால் திரிநேத்திரங்களையுடையவரும் திரிபுரங்களில் தீபற்றநகைத்தவருமாகியபரமசிவனுடைய பாதங்களைவளங்கும்அன்பர்கள் நமனை வெல்லலாமேயல்லதுமற்றவர்கள் யார்வெல்லத் தக்கவர்களென்று சிவயோகிசொன்னார்-எ-று- நாண்மலர் அன்றுமலர்ந்த தாமரை மலர்போன்றபாதம்,

வேறு,

கேட்டாளெழுந்தாள் கிளியென்னமிழற்றுசொல்லாள்
வாட்டாளாகாந்தண்மலர் கொண்டெதிர்நீயுமபோற்
நீட்டாதமைக்கண் பொழியாளிசிறந்தசங்கம்
பூட்டாதகையாற்றுடைத்தின்னபுகல்வதானாள்

(இ-ள்.) கிளிபோல்வசனிக்குஞ் சொல்லையுடைய ராசள்திரியானவள் சிவயோகி சொன்னதையெல்லாங் கேட்டு உடனேயெழுந்து வானிலுண்டாகும்நீர்த்தாரையைக் காங்வண்மலரால் துடைப்பதுபோலமைதிட்டாத கண்பொழிகின்ற நீர்த்துளியை வளையணியாமலிருக்கின்றகையால் துடைத்து இந்தவார்த்தைசொல்லுகிறாள்-எ-று-காட்டில்வந்துவிட்டமையால் மைதிட்டாத கண்ணென்றும் சங்கம்பூட்டாத கையென்றுங் கூறினார், (ரு௯)

கள்ளாருமலை முடிவேந்துகனன்றுநீக்க
வுள்ளாவிவாட்டு முதுநோயினுணங்குவேற்குத்
தள்ளாவிழுச்சீர்ப்புதல் வன்னொசொதருளே
விள்ளாததுன்பத் துழலாதவிரதமென்ன

(இ-ள்.) தேனிறைந்த பூமாலையணித்த மகுடந்தரித்த அரசன்கோபங்கொண்டுநீக்கிவிட்டதினாலும் உள்ளுயிவைருத்தும்கர்ம்மநோயினால் மெல்கின்றஎனக்கு இறந்துபோன என்புத்திரனுடன்நானும் இறந்துபோவதே நீங்காத துன்பத்தில் விழாத விரதமென்று சொல்லி-எ-று தள்ளாவிழுச்சீர் நீங்காத மேன்மையானசிறப்புடைய புத்திரன் (ரு௯)

ஆளிகொண்டசிந்தையறத் தோய்நின்னருட்கேணுக்கம்
விளிகின்றகாலத் தெதிர்ந்தேனவினை வெம்மைதீர்ந்திதன்
முளிகொண்டபைங்கூழ்த் தெனுகோடைமுதிர்ச்சிதீரத்
தளிகொண்டல்சிந்திப் புரந்தாற்றி நிதன்மைபோலும்

(இ-ள்,) தீயுந் தன்மைகொண்ட பசியபயிரை வாட்டுகின்ற கோடை
வெப்பந் தீரும்படி மேகங்கள் நீர்த்துளியைச்சிந்தி வெப்பத்தையாற்று
ந்தன்மைபோலக் கிருபைபொருந்திய மனதையுடையமுனிவரோதேவரீ
ர்வந்தருளியகிருபாரோக்கத்தைநானிறக்குஞ்சமையத்தில்பெற்றுக்கொ
ண்டு திவினைக் கொடுமையை நீங்கினென்-எ-று, (ருஅ)

என்னுவிவள் சாதற்கியைந்துளவெய்ம்மையுள்ள
முன்னுமுரணாவழிபாடு புரிந்ததுமுற்பவத்திற்
பொன்னுரமார்பின் மகவென்பதுந்தேர்ந்துபூவை
தன்னுர்வமைந்தனுயிர் மீட்குந்தகைமைசெய்தான்

(இ-ள்) இவ்வாறுசொல்லி அந்த ராசஸ்திரி இறப்பதற்குத் துணிந்
த நிச்சயத்தையறிந்து இந்தம்புத்திரன் முப்பிறப்பில் தனக்கு'உபசார
ஞ்செய்தவனென்பதையும் எண்ணி அவளுடைய ஆசைப் புத்திரனுயி
ராமீட்கும் வகையை அம்முனிவர்செய்தார்-எ-று, பொன்னுரம்பொன்
மாலையணிந்த மார்புடையபுத்திரன் (ருக)

பாலொத்திலகுந் திருநீறுபரிந்தெடுத்து
வாலப்பிறைபோல்பவ நெற்றிவயங்கச்சாத்தி
பாலத்திருண்டகளத்தான் பொன்னடியையேத்தி
மூலத்திருமந்திரங்காதின் மொழியலோடும்

(இ-ள்) பால்போன்ற வெண்மைநிறங்கொண்டு விளங்காநின்ற திருநீ
ற்றினைப் பரிவுடனெடுத்து பாலசந்திரன் போல்பவனாகிய அந்தப்புத்தி
ரனுடைய நெற்றியில் பிரகாசிக்கும்படித்தரித்து விஷத்தினால் கறுத்த
கண்டத்தனாகிய பரவசிவனுடையதிருவடிகளைத்துதிசெய்து பஞ்சாசுந்
தத்தைக் காதில் உபதேசித்தஅளவின்-எ-று, (கூய)

பைந்தாட்கமலங்கண்மலர்ந்தெனப்பாலன்செங்க
ணந்தாதுவிழித்திட நற்றுயினீங்கினுன்போன்
முந்தாவெழுந்தே முலையுண்ணமுயலும்வேலை
செந்தாமரைமேற் திருவன்னவள்சேர்ந்துபுல்லி

(இ-ள்) பசியதானையுடைய தாமரைமலர்கள் மலர்ந்ததுபோலஇறந்தி
ருக்கும் புத்திரன்கண்களைத்திறந்து நித்திரைநீங்கினவன்போலெழுந்து
முந்நிமுலையுண்ணத்தாவினீப்பாது திருமகளையொற்ற அந்தராசஸ்திரி
தன்புத்திரனைக்கிட்டி ஆனைத்துக்கொண்டு-எ-று, (கூக)

பொல்லாவறுமைத் துயர்பூண்டபொறியிலாள்
னில்லாதசெம்பொன் கிடைத்தாங்கணிழந்துமீள்
நல்லாதாவொத்தொடு பெற்றெனநங்கையோகை
ரில்லாதுபொங்கக்களி பெய்தினணின்றகாலே

(இ-ள்) கொடியவறுமைத் துயரத்தைக்கொண்டிருந்த அங்கப் பழு
து முள்ளவனாகிய ஒருவன்தனக்கில்லாததிரவியத்தைப்பெற்றுஉடனே
யிழந்துமறுபடியும் அந்ததிரவியத்தை மிகுந்த ஆசையுடன் பெற்றுக்
கொண்டதுபோல அந்தராசஸ்த்திரியானவள் சந்தோஷந்தனக்குள்ளட
ங்காமல் பொங்கக்களிப்பை அடைந்துநின்றபோது-எ-று, (சுஉ)

மீட்டுங்கருணைக்கடல்போல விளங்கும்யோகி
தோட்டங் கமலத்துகட்டாது சொரியதேபோல்
வாட்டங்குரையான்மகன் மேலுமனைவிமேலுங்
காட்டுந்தளிர்ச்செங்கையினீறு கவினவிட்டான்

(இ-ள்) கிருபைக்கடல்போல் விளங்குகின்ற அந்தச் சிவயோகியான
வர் இகழ்களையுடைய தாமரை மலரானதுமகரந்தப்பொடியைச் சிந்து
வதுபோலத் தம்முடைய கையினால் விபூதியைராச குமாரன் மேலும்
ராசன்மனை உமலுந்தரித்தான்-எ-று-வாட்டங்குரையான் வரையுதம்
பொருந்திய கையையுடைய அரசன் காட்டுந்தளிர்ச்செங்கைதளிரியலை
க்காட்டுகின்றசெங்கை, (சுங)

வெண்ணீர்வனன் பொடுசாற்றறும்வெற்றிரும்பு
தெண்ணீர்ரதத்துளி குத்தச்செழும்பொனாகி
மண்ணீர்மைபெற்றா லெனமற்றவர்ரமனினோயின்
புண்ணீர்மைநீங்கிப் பசும்பொன்னுருவெய்தினின்றார்

(இ-ள்) அவர்விபூதி தரித்தமாத்திரத்தில் வெறுவிய இரும்பில்தெ
ளிவான தன்மையுள்ள ரசத்துளியைக் குத்தினவுடன் அவ்விரும்புநல்
லபொன்னாகி அலங்காரமுள்ளதன்மையைப்பெற்றதுபோலனோயினாலு
ண்டாகிய புண்தன்மை நீங்கி அவர்கள்சரீரம்பொன்னிறம்பொருந்தினு
ர்கள்-எ-று, (சுச)

கங்காதரனன் புறுதொண்டன்கழிந்தவாவி
மங்கா துமீட்க வுயிர்வந்தபின்மைந்தனோடு
கொங்கார்சுழலாடிருமேனியிற் கொண்டபுண்ணோய்
தங்காதுநீங்கத் திருநீர்வன் சாற்றலோடும்

(இ-ள்) இறந்துபோனவுயிர் அப்படியேபோகாமல் பரமசிவனிடத்தி
ல் அன்புள்ள தொண்டராகிய சிவயோகியானவர் மீட்க உயிர்பெற்றபுத்
திரானுடைய சரீரத்திலும் தாயின்சரீரத் திலும் பொருந்திய புண்ணை
துகொஞ்சமுமிராமல் நீங்கும்படி விபூதிதரித்த அளவில்-எ-று (சுரு).

தண்டாதவேள்வி மறையோர்குலத்தையலாரும்
வண்டாதரிக்குந்தொடை நாயகன்மடந்தைமாருங்
கண்டார்மகிழ்ந்தார்வியந்தார் களித்தார்உடனஞ்
சுண்டான்றிருத்தாடொழு தேத்தெடுத்தோதினின்றார்

இ-பு, எப்போதும் யாகஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பிராமணகுல
மாதர்களும் அங்கவர்த்தகனுடைய வீட்டுமாதர்களும் பார்த்துச் சந்
தோஷித்து அதிசயமடைந்து களிப்புற்றுப்பிராமசிவனுடைய திருவடி
களைத்தொழுது தோத்திரஞ்செய்தார்கள்-எ-று. கூக

வாவுந்தியையார்கலி சூழும்வளாகங்காக்குங்
கோவிற்பெருந்தேவியு மைந்தனுங்கோதிலாத
தேவிகழற்றாள்பணி யோகிதன்செய்யப்பொற்றா
னாவிற்புறதவத்தி வணங்கிநவிலலுற்றார்

இ-பு, தாவிமேலெழுகின்ற அலையையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த
பூமியைக்காக்கும் அரசன்மனைவியும் புத்திரனும்பிராமசிவனுடைய தி
ருவடிநையப்பணியின்றசிவயோகியின்பாதங்களை நானினுல்துதிசெய்து
பணிந்து சொல்லுகின்றார்கள்-எ-று-கோதிலாததே-குற்றமில்லாத க
டவுள் கழற்றாள்-வீரகண்டையணிந்ததிருவடி செய்யப்பொற்றாள்-
செம்மைநிறத்துடன் அழகியபாதம்-இன்புற-இன்பம்பொருந்த, கூக

துஞ்சஞ்சிறுவனுயிரீந்துந் தொடர்ந்தநோயா
லஞ்சந்துயரங்களைக் காத்துமனிமைநின்றாய்
வஞ்சம்புணர்மானிடரேது கைம்மாறுசெய்வேந்
தஞ்சந்திருத்தாளென யோகிதன்னுளில்வீழ்ந்தார்

இ-பு, இறந்தபுத்திரனுடைய பிராணனைக்கொடுக்கும் எங்களுக்கு
நேரிட்ட நோயினால் அஞ்சுகின்ற துயரந்தீர்த்தும்கிருபையுள்ளவராயி
ருக்கின்றதேவரீருக்குசிறியமானிடர்களாகியநாங்கள் என்னபிரிது உப
காரஞ்சேய்வேம் எங்களுக்கு உம்முடைய திருவடியே ஆதரவென்
றுசிவயோகிதன்பாதத்தைவணங்கினார்கள்-எ-று, கூஅ

வேறு,

இறைஞ்சிவீழ்ந்தி மிருவர்தம்மையுஞ்
சிறந்தகைகளா லெடுத்திச்சிரியோ
னிறைந்தவோகையா னிகழ்த்துமாசிக
ளறைந்துநாமமு மறியக்கூறினான்

இ-பு, இவ்வாறுசொல்லிவணங்கிய அவ்விருவரையும் சிவயோகி
யானவர் தம்முடைய திருக்கைகளால் எடுத்துநிறைந்த சந்தோஷத்து

டன் சொல்வதான ஆசீர்வாதஞ்செய்து அந்தப்புத்திரனுக்குப்பெய
ருங்கொடுத்தார்-எ-று, கூக

பத்திராயுவிப்பாலனாமென்
றெத்தலங்களு மிசைக்கரின்மகன்
மைத்தடங்களுப் வளருங்காறுமில்
லுய்த்துநீணிதி வணிகனோம்பவே

இ-பு, இந்தப்புத்திரன்பெயர்பத்திராயுஎன்றுஎவ்விடத்து மெல்லா
ருஞ்சொல்லக்கடவது மைதிட்டுகண்களை யுடையவளே உன்புத்திர
ன் வளர்கிறவனாக்கும் தன்வீட்டில் இவ்வர்த்தகன் ஆதரிக்கக்கடவ
ன்-எ-று, எய

இங்குவைகுநின் நெழில் கொள்பாலகன்
பொங்குநற்கலைப் புணரிநீந்தினான்
மங்கில்செல்வமு மாசிலாட்சியு
மெங்கனாயகனருளினெய்தியே

இ-பு, இவ்விடத்திலிருக்கும் உன்புத்திரன் சாஸ்திரங்களை யெல்
லாமோதி யுணர்ந்துஎம்மிறைவன் கிருபையால் கெடாதசெலவமும்
நல்ல அரசாட்சியும் ஆடையக்கடவன்-எ-று, பொங்குமிசுந்தநல்லசா
ஸ்திரமாகிய சமுத்திரத்தை நீந்தினவனாய் எக

வனைந்தநீண்முடி மன்னனாகியே
யனந்தகாலமு மவனிகாத்திடு
மினைந்தமூப்பனோ யிகந்ததேவர்போற்
களைந்துவண்டிலாங் கண்ணிமைந்தனே

இ-பு, வண்டிகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான பூமாலைய
ணிந்தஉன்புத்திரன்மகுடந்தரித் துக்கொண்டிமன்னவனாகியவருந்து
கின்ற மூப்புப்பருவமும்வியாதியுமில்லாமலிருக்கிறதேவர்களைப்போ
லஇவ்வுலகத்தைக் காத்துக்கொண்டு நெடுநாலிருப்பான்-எ-று. எஉ

என்றுபாலனுக் கெதிர்ப்பாவையு
மன்றல்வார்குழற் கியம்பிமாதவன்
சென்றனன்னெனாத் தெளியக்கூறினான்
றென்றுமாக்கதை சூதனென்பவே

இ-பு, இவ்வாறுசொல்லியதுமன்றி அந்தப்புத்ரனுக்கு மேல்வர
த்தக்கவைகளையும் அவன்தாயுடன்சொல்லிச்சிவயோகிபேரய்விட்டா
ரென்று சூதமுனிவரானவர் மகத்துவமுள்ள பழமையான இந்தசரி
த்திரத்தை நையிசாரணியமுனிவர்களுக்குத் தெளியும்படிச் சொன்
னார்-எ-று, எங

சிவயோகிமகிமையுரைத்த-அத்தியாயமுற்றிற்று,
ஆ திருவிருத்தம் கூடாது,

உ

சிவமயம்,

பதினென்றாவது,

பத்திராயுவுக்கு அரசியலளித்த

அத்தியாயம்,

ஐந்துமுகத்தானடியாற் செயல்கேட்டிங்
குயந்தனம்யாமென்னு முனிவோருளங்கனிக்க
மைந்துடலம்பெற்றார்க்கு. முத்திவழிகாட்டும்
பந்தமற்றஞானமுனி மீட்டும்பகர்ந்தனனே

இ-பு- ஐந்துதிருமுகங்களுள்ள பரமசிவனுடைய அடியார் செய்கையைக்கேட்டு நாங்கள் உயந்தோமென்று சொல்லியநைமிசாரணிய முனிவர்கள் மனஞ்சந்தோஷிக்க வன்மையுடன் உடல்பெற்றவர்களுக்குமோகூவழியைக்காட்டுகின்ற ஞானவானாகியசூதமுனிவர் மறுபடியுஞ்சொல்லுகிறார்-எ-று, ஐந்துதிருமுகங்களின் திருநாமம்-ஈசானம் தற்புருஷம், வாமம், அகோரம். சத்தியோசாதம், என்பவைகளாம்ஈசானமுகம் படிகிறமுள்ளதாகமேல்நோக்கியபார்வையாயிருக்கும். தற்புருஷமுகம் பொன்னிறமுள்ளதாய்க் கிழக்குதிசைநோக்கியிருக்கும், அகோரமுகம் தெற்குநோக்கிலேகிறமுள்ளதாயிருக்கும், வாமமுகம் பொன்னிறமுடன் வடக்குநோக்கியிருக்கும். சத்தியோசாதமுகம் வெண்மைநிறமுள்ளதாய் மேற்குநோக்கியிருக்கும்-சிவாலயங்களிள்தீபாராதனைசெய்யும்போது நாலுதீபத்தட்டுநாலுதிக்கிலும் அந்தநாலின் மத்தியில் ஒருதட்டுமாக அஞ்சுதட்டுவைத்துத் தீபாராதனைசெய்வது, பரமசிவனுடைய பஞ்சமுகங்களுக்கும் தீபாராதனைசெய்கிறபாவனையாம் மத்தியில்வைத்திருக்கிற ஈசானமுகத்தட்டு முதலிலும்பின்புதற்புருடமுதத்தட்டுமுதல் நான்குதட்டும் மேற்சொல்லிய திருமுகக்கிற மப்படியெடுத்துத் தீபாராதனைசெய்வது-சிவலிங்கப்பெருமான் மேல்நோக்கிய சந்திரியாயிருந்தால் அந்தத்திக்குநோக்கிய திருமுகமேதற்புருஷமுகமாகத் தற்புருஷத்தட்டுவைத்துத் தீபாராதனைசெய்யும்படி ஆகமவிதியாம்-தெற்கு வடக்குநோக்கியசந்திரிகளாயிருந்தால் அந்தந்ததிசையே தற்புருஷமாகக்கொள்ளவேண்டும் இன்னும் உண்டு அவையெல்லாம் எழுதினல்பெருகும்,

பிங்கலைஎன்றோதும் பெருங்கணிகையோரிராத்
துங்கமிகுத்தவத்துத் தொல்லோன்விடபனுக்குச்
செங்கமலத்தாள்வருடிச் செய்தவழிபாட்டினு
லங்கவருளுலத் தலர்மடந்தைபோலவே

இ-பு, பிங்கலையென்று சொல்லப்படுகிற ஒருகன்னிகைமாதானவ
ள்விடபனென்னுஞ் சிவயோகிக்கு ஒருநாளிராத்திரி திருவடிகள் வ
ருடிச்செய்தஉபசாரத்தினால் அந்தப்பிங்கலையானவள் இவ்வுலகத்தில்
திருமகள்வந்துற்பவித்ததுபோல-எ-று, துங்கம் பரிசுத்தமுள்ளதவத்
தையுடைய பழமையானசிவயோகி, உ

போர்கெழுவேல்வேந்தன் புதுச்சந்திராங்கதற்குச்
சீர்கெழுமுதாரமாஞ் சீமந்தனிவயிற்றின
வார்பெய்முலைக்கீர்த்தி மாலினியென்னுமமொடுந்
தார்புனைமெல்லோதித் தளிரியலாய்த்தோன்றினான்

இ-பு, போர்செய்வதற் கேதுவாகப்பொருந்திய வேலாயுதத்தையு
டையவனுய்ப்புகழ்பெற்ற சந்திராங்கதனென்னும் அரசனுக்குக்கற்பு
ள்ளமனை வியாகிய சீமந்தனிவயற்றில் புத்திரியாய்ப்பிறந்துகீர்த்திமா
லினியென்னும்போர்பெற்றாள்-எ-று. வார்பெய்முலைச்சுணிரந்தமுலை
தார்புனைபூமாலையணிந்த மிருதுவாகிய அளகத்தையுடையதளிர் போ
ன்றசாயல்உள்ளவளாய்த் தோன்றினான், ட

வானமிருடர வளருமதிப்பிள்ளையைப்போற்
தேனமருந்தாரவேந்தன் செல்வக்குலமோங்கக்
கானமருங்குந்தற் கனிவாய்க்கழைமென்றோட்
பானல்விழியாள்வளர்நர் ஞற்றசெயல்பன்னுவாம்

இ-பு, ஆகாயத்தில் இருள்நீக்கவளர்கின்ற இளஞ் சந்திரனைப்போ
ல்சந்திராங்கதனுடைய குலமானது ஒங்கும்படி கீர்த்திமாலினியென்
னும்பெண்ணானவள்வளருகிறநாளில் பொருந்தியசெய்கையைச்சொ
ல்லுகிறோம்-எ-று, தேனமரும் தேன்பொருந்திய பூமாலையணிந்த
அரசன், கானமரும்வாசனைதங்கிய அளகமும் கோவைகணியொத்த
வாயும் மூங்கிலையொத்த மெல்லியதோளும் நீலோற்பளம்போன்ற க
ண்களுமுள்ளப்பெண். ங

விஞ்சையரினல்யாழ் விதம்பயன்றுவேதமுதல்
வஞ்சமிலாவாறங்க நீதிமனுவாராயந்து
கொஞ்சுகரிபரிதே ஞர்ந்துகொலைபடைக
னெஞ்சுக்களிக்க நிகரில்லார்கற்றுணர்ந்தார்

இ-பு, தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத பத்திராயுசுனையன் என்பவர்கள் வித்
தியசுதாரைப் போல வீணையின் வகைகளைக் கற்றும் வேதமுதலாக ஆ
றங்கங்களும் மனுவிக்கியானமென்னும் நீதிசாஸ்திரமும் கற்றுணர்ந்து
ம்மெதுவாக ஆடிபெயர்த்து வைத்து நடக்கு யானே யேற்றம் குதிரா
யேற்றம் தேரேற்றம் இவைகளெல்லாம் கற்றுணர்ந்தும் தனுமுதலா
கிய ஆபுதபயற்சியும் மனங்களிக்கக்கற்றுணர்ந்தார்கள்-எ-று. ௫

மரறநிருபன்மகன் பத்திராயுவெனுஞ்
சிற்றச்சிறுகுடிமிச் செவ்வாய்மழுகளிறுஞ்
சொற்றவணிகன்ற நயன்சுனையனுமா
யுற்றுமருவியுட லுயிர்போல்வைக்கினார்

இ-பு, ராசபுத்திரனாகிய பத்திராயுவென்பவனும் இவர்களை யாதரி
க்கும் வணிகனுடைய புத்திரனாகிய சுனையன் என்பவனும் ஒருவனை வி
ட்டொருவன் பிரியாகில் உடலுமுயிரும் போல இருந்தார்கள்-எ-று.
சிற்றச்சிறுகுடிமி சிறியகுடிமியும் செவ்வாயுமுள்ள இளமையான யா
னைக்கன்றினையொத்த ராசபுத்திரன் ௬

தக்கமறையோர் தழன்மாட்டவிசொரிந்து
மிக்கசடங்கியற்ற நாய்கன்விழைவோடுங்
தொக்கவிரவலர்பாற் சொன்னமழைபொழிய
வொக்கவிருவோரு முந்தாலுவந்தனிந்தார்

இ-பு, தகுியுள்ள பிராமணர்கள் ஒமாக்கினியினிடத்தில் அவிர்ப்பா
கங்கொடுத்துச் சடங்குகள் செய்ய அந்தவணிகன் வந்திருக்கிற இரவல
ர்களுக்கு மழைபொழிவது பொலதிரவியங்கொடுக்கவும் அந்த இரண்
டுபுத்திரர்களும் ஏக்காலத்தில் உபநயனஞ்செய்து கொண்டார்கள்-எ-று
உவந்து சந்தேரவித்து, ௭

ஞானநூலாதிபல விஞ்சையந்தளித்த
வானவர்தந்தேசிகளே போல்வான்மனமகிழ
வூனமில்சீரொண்மணியம் பொன்னுமுவந்தளித்துத்
தேனமாதார்மைந்தர் திருவயதிரெட்டடைந்தார்

இ-பு, ஞானசாஸ்திரமுதலாகிய பலகலைகளை விருப்பத்துடன் அரு
ள்செய்த தேவகுருவையொத்த ஆசாரியர் மகிழும்படி காணிக்கையா
க ரத்தினங்களும் பொன்னுமகிழ்ந்துகொடுத்துப்பதினாலையதுள்ளவ
ர்களானார்கள்-எ-று. பழுதில்லாத சீரும் ஒளியுமுள்ள மணிதேனமர்
தேன் பொருந்திய மாலையணிந்த புத்திரர்கள். ௮

மண்டுபுருவச்சீலை குனித்துவாட்கண்ணெ
கொண் - கொடுக்கணையா பெய்வாங்குழுக்கொண்டு

கண்டமகஸிர்கடற் பார்முமுதாளுந்

திண்டிதல்வேற்காற்காளை திருமார்பத்தெய்யுநாள்

இ-பு. கண்டமாதர்கள் கூட்டங்கொண்டு நெருங்கிய புருவமாகிய வில்லைவளைத்து வாள்போன்றகண்களே கொடியபாணமாக எய்யக்குறித்து ராசபுத்திரனுடைய மார்பினிடத்தில் ஏவுமபடியானபருவம் அடைந்தநாளில்-எ-று. சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும் ஆளத்தக்கபராக்கிரமமுள்ள வேளேந்திய ராசபுத்திரன்,

தீர்ந்தவுயிர்முன் னளித்தசிவயோகி

வார்ந்தசடிவஞ்சு வற்புரளவந்தெய்த

நேர்ந்துசுமதியெனு நேரிழையுநெஞ்சமருள்

கூர்ந்தகுமரனுக் கோதுலான்றாடொழுதார்

இ-பு. நீங்கியஉயிரை முன்னங்கொடுத்த சிவயோகியானவர் நீண்டசடையானது பிடரியினிடத்துப்புரண்டசையும்படிவர நேரிற்கண்டு அந்தராஜஸ்திரியும் மனதில்மிதந்தகிருபையுள்ள அவள்புத்திரனும் பரிசுத்தரான அந்தச்சிவயோகியின் பாதத்தில்வணங்கினார்கள்-எ-று

மாண்டபெரும்தவத்தோன் சிந்தைமகிழ்வெய்தப்

பூண்டபரிவினராயப் பொன்னாண்மலர் தூவிக்

காண்டகுபால்செந்தேன் கனிபொற்கலத்தேந்தி

யாண்டிமிகும்பூசைவழி பாட்டுடனளிந்தார்

இ-பு. மாட்சிமைதங்கிய சிவயோகி மனம்கிழ்ச்சியடையத்தக்கதாக அன்புள்ளவர்களாய் நல்லமலர்கள் தூவிப் பார்வைக்குமினிய மது முள்ளபால்தேன்பழங்கள்பொற்கலத்தில் வைத்து ஆராதனைசெய்து அமுதுகொள்ளச்செய்தார்கள்-எ-று.

கோடும்பவளக் குறுஞ்செடிமாவிரதி

வாடுஞ்சிறுமருடிற் செல்விமையுமைந்தனையு

நாடுங்கருணையுரிந்துகைமுகத்தகாற்

நேடும்பொருளனையீர் தீதிலவேயென்றுரையா

இ-பு, வளைவாகத் தொங்குகின்ற சடையையுடைய சிவயோகியானவர் தம்மைவணங்கிய அவ்விருவருக்கும் ஆசீர்வசனஞ்சொல்லிச்சுகமாயிருக்கிறீர்களா என்றுவினாவிவிர-எ-று பவளம்-பவள நிறமுள்ள சிறியசடைவாடும்-மெலிவாகிய சிறியவிடையையுடையவன்மகிழ்ச்சியுள்ளமுகம்-தேடும்பொருளனையீர்-தேடுகின்ற பொருளை யெரத்தவளேசேஷமமா

வாவுபரிதேர்வேந்தன் மைந்தன் முகனோக்கி
மேவுகலையுள்ள விகற்பமெல்லாங்கற்றனையோ
தேவனெனத் தேசிகனைச் சிந்தைமகிழ்வித்தனையோ
வேவுசுடர்வெலோ யெமையுரினைப்பாயோ

இ-பு, தாவிவசெல்லுகின்ற குதிராகட்டிய தேரினையுடையராசகு
மாரன் முகத்தைப்பார்த்து யாவரும் விரும்புகின்ற அறுபத்துநான்
குலைகளுங் கற்றுக்கொண்டனையா, ஆசாரியனாக்கடவுளாகப்பாவனை
செய்து அவர்மனசுசந்தோஷிக்கும்படிசெய்தனையா. பகைவர்மேற்செ
லுத்தம்படியான வேலையுடையபுத்திரனே எம்மையும் எப்போதா
வதுரினைத்திருப்பையா-எ-று. யரு

சொல்லாயெனமுனிவன் சொல்லுமுனாகேட்டு
நல்லாளடிதொழுது நானிலத்துமாய்க்கவர்போற்
புல்லார்புறங்காட்டிற் போடாதுயிரளித்த
வல்லாய்ரினையு மறந்திருக்கவல்லவோமே

இ-பு, சொல்லென்று சியயோகிசொல்லிய வார்த்தையை ராஜஸ்
திரிகேட்டு அவர்பாதத்தையணங்கி சுவாமி இவ்வுலகத்தில் இறந்தவ
ர்களைக்கொண்டுபோய்ப் போடுவதுபோல முன்னிரந்திருந்த புத்திர
னைப்புற்கள்விறைந்த சுடலைபிற போட்டுவிடாமற்படிக்கு உயிர்கொடு
த்தவல்லவரே உம்மையும் நாங்கள் மறந்திருக்கவல்லமா-எ-று யரு

நீணிலமேல்வீந்தவுயிர் நீயளிக்கப்பெற்றோனை
மாணவகனாக மறைமுனியேகொண்டருளிக்
காணரியசெய்யகோற் காவலாநீதிபகன்
ருணவநீடாத வறிவுமளிப்பாயென்றான்

இ-பு, சிவயோகியே இந்தபெரியவுலகில் இறந்தவுயிரை தேவரீர்
கொடுக்கப் புழைத்திருக்கும் என்புத்திரனைச்சிஷ்ணாக்கொண்டு இத்
தன்மைத்தென்று எளிதில் அறியக்கூடாத செங்கோல்செலுத்தும்அ
ரசர்களுக்குரிய நீதிகளைச்சொல்லி ஆணவம்மேலிடாத வண்ணம்ஞா
னமும் அருள்செய்யுமென்று சொன்னான்-எ-று, யரு

இத்தகையமாற்ற மிவளுரைப்பக்கேட்டமுனி
சித்தமுவந்து சிறுவன்முகநோக்கிக்
கொத்தவிழும்பைந்தார்க் குமரன்கேட்டியென
உத்தமநன்னீதிமனு நூலுணர்த்தினான்

இ-பு, இத்தன்மையுள்ள வசனங்களை அந்தராஜஸ்திரி சொல்லக்
கேட்ட சிவயோகியானவர் மனஞ்சந்தோஷித்துப் புத்திரன்முகத்தை
ப்பார்த்துப் பூங்கொத்துகள்மலர்ந்திருக்கும்மாலையணிந்தகுமரனே நீ

கேளென்று நல்லநீதிகளைச் சொல்லும் மனுவிக்கியானே ஸ்தரத்தை அருளிச் செய்தார்-எ-று, யசு

ஆழியுலகத்தி னைந்தனரோயாதியாய்
வாழுமொருநான்கு வருணத்தோர்தம்மைபெல்லா
மூழிமுதல்வ னுருவெடுத்துச் செங்கோலாற்
சூழிமதயானைத் தொல்வேந்தாய்க்காக்குமே

இ-பு, சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற பிராமணர் கலாகிய நான்குவருணத்தானாபெல்லாம் ஊழிமுதல்வனாகிய பரமசி வவென்றிப்பட்டங்கட்டிய மதத்தயானையுடைய மழமையாகி அ ரசர்களாகத் திருமேனிகொண்டு நீதிபிணாற்காப்பன்-எ-று. யசு

வேந்தன்முறைதிறம்பின் தேதவிதிதிறம்பு
மேந்திழையார்தங்கற்பு மில்லறமுநில்லாவா
மாந்தர்பசியா லுணங்கமழைவறந்து
பாந்தன்முடிகிடந்த பாரின்விளைவஃகுமால்

இ-பு, அரசன்நீதிகவறினால் வேதவிதிகளதவறும்மாதர்களுடைய கற்பும் இல்லறமுமாறிபோம் மனிதர்கள் பசியால்வருந்தும்படிமழை பெய்யாமல் ஆதிசேடன்முடியிலிருக்கும் பூமியினிடத்தில் பயிர்வி னேவுங் குறைந்துவிடும், யசு

தீயூட்டித்தாமுண்ணுஞ் செய்தவத்தோரானினங்க
னையூட்டுகாய மிகழ்ந்தியற்றுநோன்பினோர்
வேயூட்டுதோளா விருத்தர்சிறபாலதமைத்
தாயூட்டிபாற்றுதல் போற்றார்வேந்தன்காக்குமால்

இ-பு, அக்கினிதேவனுக்கு அவிர்ப்பாகங்கொடுத்துத் தாங்கள் ஆ காரங்கொளளுகின்றபிராமணர்கள் பசுக்கள்நோயைத்தருகின்ற உடலை வெறுத்துத்தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்கள்-பசியமூங்கிலையொத்ததோ னையுடைய ஸ்திரிகள் விருத்தர்கள்-இலர்களைத் தாயானவள் சிறுபிள் னைகளை யூட்டிவளர்ப்பதுபோல வெற்றிமாலையணிந்த அரசன்காப்ப ன்-எ-று,

தேவர்நிலைகடவார் மேலோர்திறம்பிழையார்
நாவுனிரண்டுரையார் நனகல்லவைபுரியார்
காவன்முறைதிறம்பார் காமச்செயலபெருக்கார்
பூவலயங்காவல் புரியும்புறவலரோ.

இ-பு, இவ்வுலகத்தைக்காக்கும் அரசரானவர்கள் தேவர்கள் நிலை மையைகடவார்கள் பெரியோரிடத்துக் குற்றஞ்செய்யார்கள் நாவின லிரண்டுசொல்லார்கள் நன்றல்லாதகாரியங்களைசெய்யார்கள் காவலின் முறைமைமாறார்கள் காமச்செய்கை அதிகப்படுத்தார்கள்-எ-று உயி

உற்றவூறஞ்சாப்படையுமுயர்குடியு
முற்றுலவாப்பைங்கூழு முன்வருதல்சேமிக்கும்
பெற்றியமைச்சு முதவும்பெருந்துணையுங்
கொற்ற வரணு முடையானேகோமகனே.

இ-பு. ஆயுதங்களால் தங்கள்சரீரத்தில் பொருந்திய காயங்களுக்கு
ப்பயப்படாதசேனையும் உயர்வானகுடியும் முழுவதுங் கெடாதபசிய
பயிரும்மேல்வருவதையறிந்து முன்னதாகக்கூத்துக்கொள்ளுகிறதன்
மையுள்ள மந்திரிகளும் உதவிசெய்யத்தக்கபெரியதுணையும் வெற்றி
பொருந்திய மதில்அரண்முதலிய நால்வகையரணுமுள்ளவனே அரச
சனாவன்-எ-று. நால்வகையரணுவது-மதில்-அகழ்-காடு-மலை - என்ப
வைகளாம்-எ-று.

உ-க

ஏடவிழ்பைந்தாரோ யிமையோர்பதம்பெறினு
நாடுநடுங்க நன்கல்லன புரியார்
வேடாபரிவேட்டஞ் செய்யார்வினேதருஞ்சு
தாடநினையார் மட்டுண்ணாரரசோ

இ-பு- இதழ்விரிந்தமாலையணியும் சாசகுமாரனே அரசர்கள் தேவ
ர்பதவிபெற்றாலும் தேசத்திலுள்ளவர் நடுங்கும்படி நன்மையல்லா
தகாரியங்களைச்செய்யார்கள்- வேடர்களைப்போல வேட்டைத்தொழி
ல்செய்யார்கள், பாபத்தைத்தருகின்ற சூதாடலைநினையார்கள். மதுபா
னஞ்செய்யார்கள்-எ-று.

உ-உ

குரவர்தமைக்காப்பர் செய்ந்நன்றிசொல்லார்
காவடனாக்காய்வர் பழிகண்ணோட்டஞ்செய்யா
ரிவலருக்கீவ ரெதிர்ந்தோர்முனையின
விரவுதமதுயிரு மெண்ணார்கள்வேந்தோ

இ-பு, அரசர்கள் பெரியோனாக் காப்பார்கள், ஒருவர்செய்த உத
வியைமறவார்கள், திருடனாக்கோபிப்பார்கள், பழிசெய்யார்கள்தாக்கூ
ணியம்பாரார்கள், இரப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள் பகைவர்நேரி
ட்டசண்டையில் தங்களுயினைப் பெரிதாகுண்ணார்கள்-எ-று. வழக்
குமுன்னிலையில் வந்தவர்களிலாவது குற்றவாளிகளாய் வந்தவர்களி
லாவது தங்களுக்கு நட்பினராயிருந்தாலும் பகைவராயிருந்தாலும்
இவ்விரண்டிமல்லாதவர்களாயிருந்தாலும் தாக்கூணியமில்லாமல்நீதி
ப்படிவிசாரித்தல்

உ-ங்

வேறு

வைகறையெழுந்துபுனிதநீராடி வரன்முறையீசனேவணங்கித்
தெய்வவேதியருக்கான்குலநிதியந் தெளிபுனற்பழனமோடுதவி

உ-அ

மைதவழ்கண்டனடியவர்பகவ ரதிதியர்மருவினொவர்க்குங்
கைதவிநறுநெய்தீம்பயுருன்பால் கன்னனமுப்பழத்தொடுங்கலந்து

இ-பு. உதயநாலத்தில் நித்திநாதெளிந்து எழுந்து பரிசுத்தமுள்
ளநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆமவிதிப்படி பரமசிவனைப் பணிந்துதெ
ய்வத்தன்மையுள்ள பிராமணர்களுக்குப் பசுக்களும் திரவியமும் தெளி
வாகியநீர்நிறைந்த விளைநிலங்களுந் தானமாகக்கொடுத்துப் பரமசிவ
னுடைய அடியார்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் யதிதிகளுக்கும் கையிற்
பற்றிக்கொள்ளத்தக்க வாசனையுள்ள நெய் மதுரமுன்னபருப்புபசுவின்
பால்வெல்லக்கட்டி முப்பழங்கள் இவைகளுடன் சேர்த்து-எ-று, உசு
வாசனங்கருணையடிசிலுமருத்தி மருவியவிருந்தொடுத்துய்த்துப்
பாசிலைப்பிளவுகருப்புரமருந்திப் பரிமளக்கலவைதண்சந்தம்
யோசனைகமழவணிந்துநல்லணிக ளொளிமுடியாதியபுனைந்து
கீசகத்தடைக்குமாவியந்தானே கிளரொளிமருங்குறச்சாத்தி

இ-பு, வாசனைதங்கிய நல்லபொரியலுடன் அன்னம் உண்பித்துவ
ந்திருக்கிறவிருந்தாளிகளுடன் தாமுமுண்டு பச்சைக்கருப்பூரமுதலா
கிய வாசனையுடன் தாம்பூலம்தரித்துக்கொண்டும் வாசனையுள்ளகூட்டு
வர்க்கஞ்சேர்ந்தசந்தனக்குழம்பு யோசனை தூரம் பரிமளிக்கும்படி பூ
சிக்கொண்டும் மகுடமுதலாகிய நல்ல ஆபரணங்களணிந்துகொண்டு
ம் மூங்கிற்குழையில் அடைக்கத்தக்கதாகப் பாலின்புகையெய்து
அதிகமெல்லியவஸ்திரத்தை இடையில்உடுத்துக் கொண்டும்-எ-று,

அண்டர்கள் குழப்புரந்தரணிநுந்த வவையெனவருமணிகுயின்ற
திண்டிறன்மடங்கற் றவிசின்லீற்றிருந்து வேந்தர்வந்திடுந் திறையளப்
பக் - கொண்டலின் முரசமுன்றிவின் முழங்க வரசிளங்குமரருங்கதிர்
வேன்-மண்டலாதிபருஞ்சேனைகாவலரு மந்திரத்தலைவரும் வணங்க

இ-பு, தேவர்கள் தன்னைக்குழந்துகொண்டிருக்கும்படி தேவேந்தி
ரன்வீற்றிருக்கும் சபையைப்போல் இடைப்பதற்கரிய ரத்தினங்கள்ப
தித்தமிகுந்த பலமுள்ள சிங்காசநத்தில் வீற்றிருந்து பகைவர்கள்வந்
துதாங்கள்கட்டுகிற திறையை அளந்துகொடுக்கவும் ஆரண்மனை முகப்
பில்மேகம்போல் பேரிகைமுழங்கவும் ராசகுமாரர்களுமொளிதங்கிய
வேலையுடைய மண்டலாதிபரும் சேனாதிபதிகளும் மந்திரிமார்களும்
வணங்கவும்-எ-று, உசு

நீதியுமொற்றுநிகரிலாக்கண்ணா நீணிலத்தல்லவையொழித்தும்
வேதியர் தேவர்மெலிந்துளோர்வறிஞர்மெலிவறக்குறைத்திறம்வினாயு
மோதருங்குடியமுலப்பிலாநிதியு முயர்ந்திடவனுதினங்காத்துஞ்
சூதினிற்பகைவர்திருவினைக்கவருஞ் சூட்சியும்வினையமுஞ்சூழ்ந்து

இ-பு, நீதியும் தூதர்களுமே தமக்குக்கண்களாக இவ்வுலகில் பாவத்தையொழித்தும் பிராமணர்கள் தேவர்கள் மேலிவடைந்தவர்கள் வறுமையாளர் இவர்கள் வருத்தம் நீங்கும்படி குறைப்பாட்டை வினவியும் சொல்லுதற்கரிய குடிகளும் அழியாதரிதியும் அதிகரிக்கும்படி அனுதினம்காத்தும் சூதினாலேபகைவருடைய செல்வத்தை அபகரிக்கும்படியான தந்திரத்தையும் அதற்கேற்றமுயற்சியையும் ஆலோசித்தும்-எ-று,

உள

தருமநூலாய்ந்து மடைந்தவர்ப்புரந்துத் தடுப்பருககாலங்களுணர்ந்து மெரிபசம்பூணந்ததொழில்கண்டு மியாழினோரின்னிசைக்கேட்டும் விரியிருண்மாலேப்பொழுதெலாமனங்கன்விழாவணிந்ததுதல்போலப் - புரிசுழன்மடவார் கல்வியிறற்றினேத்தும் போக்குவர்புரவலர்பொழுதே.

இ-பு, பகற்பொழுதில் தருமசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தும் தம்மை அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றியும் தடுப்பதற்கரியகாலங்களை அறிந்து ம்பிரகாசிக்கும் பொன்னாபரணமணிந்த நடனப்பெண்கள் ஆடும்நாடகத்தைப்பார்த்தும் வீணைவாசிப்பவர்கள் இனியஇசையைக்கேட்டும் இராப்பொழுதில்மன்மகனுக்குத் திருவிழாச்செய்வதுபோல்தங்களுக்குரிய மனைவியரிடத்தில் கலவித்தொழில்புரிந்தும் அரசர்கள்பொழுதுபோக்குவார்கள்-எ-று, காலங்களுணர்தல் தனக்குஜயம்வரத்தக்ககாலங்களையறிதல்,

உஅ

இத்திறமவனிபுரந்தவேலிறைவ ரெண்ணிலரெண்ணிலகாலஞ்சத்திரமொன்றிற்றைமுழுதாண்டு தமனியநெடும்பரியாள (மேற் உத்தமவேள்விக்கனற்றுறைமுடித்தில் வருவொழிததும்பராய்வான் சத்திரவிமானத்தரம்பையரோடும் வைகுநாசிறுவகேளின்னும்

இ-பு, இத்தன்மையாகப் பூமியைக்காத்த அனேகம்அரசர்கள் அனேகங்காலம் ஒருகுடையின் கீழ்உலகமுழுவதையும் ஆண்டுபொன்னுலகமாகிய சுவர்க்கத்தை யாவதற்காக யாகங்கள்செய்துநிறைவேற்றிஇவ்வுருவத்தையொழித்ததத் தேவர்களாய்வ னுலகத்தில் சத்திரவிமானமேறிச்சென்று ரம்பாஸ்திரீகளுடன் இருக்கின்றார்கள்புத்திரரனே இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள்-எ-று,

உக

அவ்வணநீயுங்கடைப்பிடித்தொழுதி யானடிக்கம்லமேயரணய பவ்வநீருலகமுழுவதுந்தனீ வெண்பனிமதிக்கவிகையிற் புரப்பாய் வெவ்வினையகற்றுஞ்சிவகவசமும்யான்விளம்புகேனுனக்கதுவிரவாத் தெவ்வினையொறுக்குஞ்சயந்தரும்பாவ மறுத்திடுமன்றுசெப்பினால்

இ-பு. அந்தத்தன்மையை நீயுமனங்கொண்டு நடந்து பரமசிவனுடையதிருவடித்தாமரையேகணையாகச்சமுத்திரஞ்சுழந்தபூலோகமு

மூவதையும் ஒப்பில்லாததாய்க் குளிர்ச்சிதந்திய சந்திரவட்டக்குடையின்கீழ் ஆளுவாயாக அன்றியும் கொடியவினைகளை நீக்கத்தக்கதான சிவகவசமும் உனக்குநான் சொல்லுகிறேன் அந்தச்சிவகவசமானது உன்னைக்கூடியிராதபகைகளை அறுக்கும்வெற்றியைக்கொடுக்கும்பாவங்களை நீக்கிவிடும் என்று சிவயோகி சொன்னார்-எ-று; நடய

சிவயோகிபத்திராயுவுக்கு அரசியலளித்த அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம்-என

திருச்சிற்றம்பலம்,

ஞானத்தினால் அறியத்தக்கதான அதிகபரமரகசியமாயிருப்பதினால் சிற்றம்பலமென்று சொல்லப்படுகின்றது இதனைச்சிதம்பரபுராணத்தில் கண்டு கொள்க;

உ

சிவமயம்,

பன்னிரண்டாவது,

சிவகவசமுரைத்த அத்தியாயம்,

பங்கயத்தவிசின்மேனி யிருந்துடற்பற்றுநீக்கி
யங்குநற்பூதகத்தி யடைவுடன்செய்தபின்னர்க்
கங்கையைத்தரித்தசென்னிக்கற்பகத்தருவைச்செம்பொற்
கொங்கைவெற்பனையபச்சைக் கொடியொடுமுளத்தின்வைத்தே

இ-பு, பத்மாசனத்திலிருந்து சரீரப்பற்றினை யொழித்துப் பூதகத்தி கிரமப்படி செய்தபிற்பாடு கங்கையைத்தரித்த திருமுடியுடையகற்பகவிருஷம்போன்ற பரமசிவத்தையும் பொன்மலைபோன்ற தனங்களை யுடைய பச்சைக்கொடியொரத்த பார்வதிதேவியானையும் மனதில் தியானித்து-எ-று, பரமசிவன் அடியார்கள்கேட்கும் வரங்களைத்தருகின்றவராதலால் கற்பகவிருஷமென்றார் பத்மாசனமாவது இரண்டு தொடைமேலும் இரண்டு உள்ளங்காலையுமாறித்தோன்றவைத்தல்,

அகிலநாயகனாய்ஞான வானந்தருபியாகித்
துகடருமணுவாய்வெற்பின் றேற்றமாயுயிரையெல்லாந்
தகவுடனவனியாகித் தரிப்பவனெம்மையிந்த
மகிதலமதனிற்றீமை மருவிடாதருளிக்காக்க

இ-பு. எல்லாவற்றிற்குந் தலைவனாகியும் ஞானானந்தசொருபியாகியும் துளாகிய அனுத்தன்மையாகியும் மலைபோலப்பெரியதாகியும் பூமியுமாகித்தகுதியுடன் ஆத்துமகோடிகளைத் தாங்குகின்றகடவுள் இந்தவுலகத்தில் தீங்குநேரிடாவண்ணம் அருள்செய்துஎங்களைக்காக்கக்கடவர்=எ-று.

உ

குறையுனலுருவங்கொண்டு கூழ்தொறும்பயன்கணல்கித்தனாயிடையுயிர்கள்யாவும் தளர்ந்திடாவண்ணங்காப்போனிரைநிராமுகில்களின்டி நெடுவனாமுகட்டிற்றெய்யவிரையுனலதனுள்வீழ்ந்து விளிந்திடாதெம்மைக்காக்க

இ-பு. ஒலிக்காரின்ற ஜலருபங்கொண்டு பயிர்கள்தோறும் பயன்கொடுத்துஇவ்வுலகத்திலிருக்கும் உயிர்களெல்லாம் தளர்ச்சியடையாதபடிக்காப்பவனாகியகடவுள் வரிசைவரிசையாய் வருகின்ற மேகங்கள் சேர்ந்துபெரியமலைகளில் மழைபொழியப்பெருக்கெடுத்தோடும் சலத்தில்விழுந்து இறவாதவண்ணம் எங்களைக்காக்கக்கடவர்=எ-று. ௩

கடையுந் தன்னிலெல்லா வுலகமுங்கடவுட்டையாலடைசெய்தமலைதாள மறைதரநடிக்குமீசனிடையெறிவளைதாபத்தி லெறிதருகுறைக்காற்றிற்றடைபடாதெம்மையிந்தத் தடங்கடலுலகிற்காக்க

இ-பு. யுகத்தில்இறுதியில்எல்லாவுலகத்தையும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதீயினால் சாம்பலாகச்செய்து பார்வதிதேவியார்தாளம்போடநடனஞ்செய்யும்பரமசிவன் மார்க்கத்தின்மத்தியில்வளைத்துக்கொள்ளும்தீவெப்பத்துடன் வீசுகின்றசூறைக்காற்றினால் தடைபடாமல்பெரியசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில்எம்மைக்காக்கக்கடவர்=எ-று.()

தூயகண்மூன்றினோடு கூடரும்பொன்வதனநான்கும் பாயுமான்மமுவினோடும் பகர்வாதாபயங்கண்மேயதின்புயங்கணன்கு மிளிருமின்னனையதேசமாயதற்புருடனெம்மைக் குணதிசையதனிற்காக்க

இ-பு. பரிசுத்தமுள்ளதிரிநேத்திரங்களும்பிரகாசியாநின்ற பொன்னிறமுள்ள நான்குதிருமுகங்களும்பாய்கின்றமான்மமுவினுடன்சொல்லுகின்றவாதமும் அபயமும்பொருந்தியதிண்ணியநான்குபுயங்களும்கிளங்குகின்ற மின்னலைப்பொத்த திருமேனிக்காந்தியுமுள்ளதற்புருடமூர்த்தியானவர் கிழக்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர்=எ-று, லாதம்வாங்கன்கொடுக்கிறது-அபயம் அச்சமில்லாமை, ௫

•மான்மமுஞ்ஞெந்தோட்டி வளைதருநயனமாலே
கூன்மலையங்குசந்தித் தமருகங்கொண்டசெங்கை

நான்முகமுக்கணீல நள்ளிருள்வருணங்கொண்டே
யான்வருமகோரமூர்த்தி தென்றிசையதனிற்காக்க

இ-பு. மான்-மழு-சூலம்-அங்குசம் புனையப்பட்ட உருத்திராக்ஷமா
லே வளைவாகிய அங்குசம்- தீ- மருகம் என்னுமிவைகளைத்தாங்கிய செ
ங்கைகளும் நான்குதிருமுகங்களும் திரிநேத்திரங்களும் நீலம்போல
ச்செறிந்த இருள்விரமுங்கொண்டு ரிஷபத்திலேறிவருகின்ற அகோர
மூர்த்தியானவர்தெற்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர் = எ-று. கூ

திவண்மறியக்கமரலை செங்கையோ ரிரண்டுந்தாங்க
அவிர்தருமிரண்டுசெங்கை வரதத்தோடபயந்தாங்கக்
கவினிதைவதனநான்குங் கண்ணொருமூன் றுங்காட்டுந்
தவளமாமேனிச்சத்தியோ சாதன்மேற்றிசையிற்காக்க

இ-பு. தாவுகின்றமானையும் உருத்திராட்சமாலையினையும் இரண்டு
திருக்கரங்கள்தாங்கவும் பிரகாசியாநின்ற இரண்டுதிருக்கரங்கள் அப
யவரதம்தாங்கவும் அழகுநிறைந்த நான்குமுகங்களும் மூன்றுகண்க
ளும் விளங்குகின்ற வெண்மைநிறமுமுள்ள சத்தியோசாதமூர்த்தியா
னவர்மேற்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர் = எ-று. எ

கறைகெழுமழுவுமானு மபயமுங்கண்ணிமை
மறைதருந்தொடையுஞ்செய்ய வங்கைகண்குமேந்திப்
பொறைகொணன்முகத்துமுக்கட் பொன்னிறமேனியோடு
மறைபுகழ்வாமதேவன் வடதிசையதனிற்காக்க

இ-பு. உதிரந்தோயும்படியானமழுவாயுதத்தையும் மானையும் அப
யவரதங்களையும் உருத்திராட்சமாலையினையும் சிவந்தநான்குதிருஅத்
தங்களிலும்தாங்கிச் சாந்தந்தங்கியநான்கு திருமுகங்களிலுமும்மூன்
றுகண்களும் பொன்னிறமேனியுமுள்ள வேதங்களாற்புகழத்தக்கவா
மதேவமூர்த்திவடக்குத்திசையிற் காக்கக்கடவர் = எ-று. அபயவரதங்
களாவன- அஞ்சவேண்டுவதில்லை- வரங்கள் தருகிறோமென்று தெரிவி
க்குங்குறிப்பு- அபயம் வலக்கரம்-வரதம் இடக்கரம், அ

அங்குசங்கபாலஞ்சூல மணிவரதாபயங்கள்
சங்குமான்பாசமக்கந் தமருகங்கரங்களேந்தித்
திங்களிற்றவளமேனித் திருமுகமைந்தும்பெற்ற
வெங்குளீசானதேவ னிருவிசம்பெங்குங்காக்க

இ-பு. அங்குசம் கபாலஞ்சூலம் அழகியவரதாப ங்கள் சங்கம்மா
கம் ருத்திராட்சம் தமருகமென்னு மிவைகளைப்பத்துத்திருக்கரங்களி
லுமேந்திசந்திரனைப்போல வெண்மைநிறங்கொண்ட திருமேனியும்

ஐந்திருமுகங்களும்பெற்றுள்ள எங்கள்நசானமூர்த்தியானவர் பெரியஆகாயமெங்கும் காக்கக்கடவர்=எ-று. (கூ)

சந்திரமவுலிசென்னி தனிநுதற்கண்ணென்றி
மைந்துறுபகன்கண்டொட்டோன் வரிவிழியகிலநாதன்
கொந்துணர்நாசுவேதங் கூறுவோன்செவிகபாலி
யைந்தில்செங்கபோலந்துப வைமுகன்வதனமுற்றும்

இ-பு. சந்திரசேகரமூர்த்தியானவர் எங்கள்சிரசினையும் தீப்பற்றநெற்றிக்கண்ணையுடையவரான பாலலேசன மூர்த்தியானவர் நெற்றியினையும்வலிபொருந்திய பகன்னன்னுஞ்சூரியனுடைய கண்ணைப்பறித்தமூர்த்தியானவர் நீண்டகண்ணையும் விசுவநாதரானவர் பூங்கொத்திள்வாசனையைஅறியத்தக்க நாசியினையும் வேதமருளிச்செய்தமூர்த்தியானவர்காதுகளையும் கபாலியென்பவர் செவ்விதாகியகபோலத்தையும்பரிசுத்தமுள்ள பஞ்சானனமூர்த்தியானவர்முகத்தினையும்=எ-று
ஆந்தில் அசை, பன்னிரண்டுசூரியரில் பகன்ஒருசூரியன்இச்சூரியன் கண்தக்கன்யாகத்தில் யறிக்கப்பட்டது, ய

வளமறைபயிலுநாவ னுமணிநீலகண்டன்
கடுமடுபினாகபாணி கையினைதருமவாகு
கிளர்புயந்தக்கன்யாகங் கொடுத்தவன்மார்புதூய
வொளிதருமேருவில்லி யுதரமன்மதனைக்காயந்தோன்

இ-பு, வளப்பமுள்ள வேதங்களைப்பயில்கின்ற நாவுள்ளமூர்த்தியானவர் நாவினையும் நீலகண்டமூர்த்தியானவர் கழுத்தினையும்போர்செய்யத்தக்க பினாகமென்னும்வில்லேந்திய பினாகபாணியானவர்கைகளைபுந்தர்மவாகுஎன்பவர் விளங்குகின்ற புயங்களையும்தக்கனுடைய யாகத்தைஅழித்தமூர்த்தியானவர் மார்பினையும் நல்லஒளியைத்தருகின்றமேருவில்லியென்னு மூர்த்தியானவர் வயிற்றினையும்காமதகனமூர்த்தியானவர்=எ-று. யக

இடையிபமுகத்தேதான்றதை யுந்திரம்மீசன்மன்னும்
புடைவளராகுபேர மித்திரன்பொருவில்வாமம்
படர்சகதீசன்சானு பாய்தருமிடபகேது
விடைநெறிகளைக்காலேயந்த விமலன்செம்பாதங்காக்க

இ-பு, இடையினையும் கணபதிபிதாவாகிய மூர்த்தியானவர்நாபியினையும் நம்முடைய நசவானானவர் புடைபரந்தஅடையினையும்,குபேரன்தோழனாகியமூர்த்தியானவர் ஒப்பில்லாததொடையினையும் பாந்தசகதீசன்முழங்காலையும் பாய்கின்றரிஷபகேதுவானவர் ரிஷபமுசிப்

பொத்தகணைக்காலையும்பொருந்திய விமலமூர்த்தியானவர் செவ்விய
பாதத்தையுந் தனித்தனிகாக்கக்கடவர்கள்=எ-று, ௧௨

வருபவன்முதல்யாமத்து மகேசன்பின்னிரண்டாயாமம்
பொருவருவாமதேவன் புகன்றீடுமூன்றாயாமஞ்
செருமலிமழுவாளங்கைத் திரியம்பகனாலாயாமம்
பெருவலியிடபவூர்தி பிணியறவினிதுகாக்க

இ-பு, வேதங்களில்வழங்கப்படுகிற பதவன்என்னும் திருப்பெயரு
ள்ளமூர்த்தியானவர் முதற்சாமத்திலும் - மகேசரன்பின்னிரண்டாஞ்
சாமத்தும்- ஒப்பில்லாதவாமதேவர் மூன்றாஞ்சாமத்தும்பொருக்கே
ற்றமழுவாயுதமேந்திய திருக்கரத்தையுடைய திரியம்பகர்நாலாஞ்சா
மத்தும் மிகுந்த சரீரவன்மையைப் பிணியால்சோர்வுறாதபடி நிஷ்ப
வாகனமூர்த்தியானவருமாகத் தனித்தனிகாக்கக்கடவர்கள்=எ-று ௧௩

கங்குலின்முதலியாமத்துக் கலைமதிமுடித்தோன்காக்க
தங்கியவிரண்டாயாமஞ் சானவிதரித்தோன்காக்க
பொங்கியமூன்றாயாமம் புரிசடையண்ணல்காக்க
பங்கமினாலாயாமங் கவுரிதன்பதியேகாக்க

இ-பு இரத்திரியின் முதற்சாமத்தில் கலாதாமூர்த்திகாக்கக்கடவ
ர்இரண்டாஞ்சாமத்தில் கங்காதாமூர்த்தி காக்கக்கடவர் மூன்றாஞ்சா
மத்தில்சடாமகுடமூர்த்தியானவர் காக்கக்கடவர் - நெடுதலில்லாதநா
லாஞ்சாமத்தில் உமாபதிகாக்கக்கடவர்=எ-று ௧௪

அனைத்துளகாலமெல்லா மந்தகற்கடிந்தோனுள்ளுந்
தனிப்பெருமுதலாயுள்ள சங்கரன்புரமுந்தாணு
வனப்புறுநடுவுந்துய பசுபதிமற்றுமெங்கு
நினைத்திடற்கரியதொன்பைச் சதாசிவரிமலன்காக்க

இ-பு எல்லாக்காலங்களிலுங் காலசங்காரமூர்த்தியும் உட்புறத்தி
ல்லுப்பற்ற முதற்காரணகர்த்தாவாகிய சங்கரமூர்த்தியும் வெளிப்புற
த்து ஸ்தானமூர்த்தியும் நடுப்புறத்துத் தூயபசுபதியும் மற்றவிடமெ
ங்கும்நினைப்பதற்கரிய சதாசிவமூர்த்தியுமாகத்தனித்தனிகாக்கக்கடவ
ர்கள்=எ-று ௧௫

நிற்புழிபுவனநாத னேகுழிநிமலன்மேனி
பொற்புறுமாதநாத னிருப்புழிபொருவிலாத
வற்புதவேதவேத்தி யனுந்துயில்கொள்ளுமாங்கண்
டற்பாசிவன்விழிக்கிற சாமளருத்திரன்காக்க

ஊங்குருதியணி தோழன்கூதனை

மாகந்துறந்த மழகதிர் போற் றுன்றினான்

இ-பு. காக்கைக்கூட்டம்வந்து நிறைந்திருக்கும்போர்க்களத்தைக்க
டந்து தன்பிதாவின்சோகத்தைநீக்கும் பத்திராயுவானவன், தன்சரீரத்
தில் உதிரம்பொருந்தியதோழன்தேர்ப்பாகனாக அமைத்துக்கொண்டு
ஒளிதங்கியதேரிலேறி ஆகாயத்தைவிட்டுவந்த இளஞ்சூரியனைப்போ
லத்தோன்றினான்-எ-று. உஉ

பாறுதாழ்செவ்வேற் படைப்பத்திராயுவினான்

மாதிலாவெம்போர் மகதர்கோன்வாட்டானை

சீறிபோர்கானி லடுஞ்சிங்கந்தெறவெருவி

யாறலரவாறுபட ரான்குலம்போலாயினவே.

இ-பு. இவ்வாறுதேரிலேறிய பருந்துகள்வந்துவட்டமிடும்வேலையு
டையபத்திராயுவினால் மாறுபடாதவெம்போர்செய்யும் மகதர்கோன்
சேனையெல்லாம் மிருகங்களைக்கொன்று காட்டில்சஞ்சரிக்கும் ஒருசி
ங்கம்வந்துகொல்லப்பயந்து மார்க்கமல்லாதமார்க்கத்தில் ஓடிப்போகி
றபசுக்கூட்டம்போலாயின-எ-று, உஉ

கண்டான்படையுடைத லேமரதன்கண்டுபயங்

கொண்டானிவனுமொரு கூற்றமோவென்றுநாயாத்

திண்டேர்திரித்துப்புறங் கொடுப்பத்தேர்ந்திடலும

வண்டாமனாமுகத்தான் வண்சங்கம்வாய்வைத்தான்

இ-பு, தன்சேனைகள்தோற்று ஓடிப்போவதை எமரதனென்னும்
அரசன்பார்த்தான்அப்படிப்பார்த்தவன் பயங்கொண்டுஇவனுமொரு
யமனோவென்றுசொல்லித் தன்னுடையதேனாத்திருப்பி முதுகுகாட்
டியோடயத்தனித்தஅளவில்அதைஅறிந்த நல்லசெந்தாமரைபோன்
றமுகத்தையுடைய பத்திராயுவானவன் தன்சங்கத்தை வாயினிடமார்க
வைத்துநாதமுண்டாக்கினான்-எ-று, உச

முற்றமிடி முழக்கங் கேட்டுமுழையொடுங்கிப்

புற்றரவமஞ்சிப் புரளுந்தகைமைபோல்

வெற்றியுறுவேல்வேந்தன் வெண்சங்கவேரசையினற்

கொற்றமுறுஞ்சேனையொடு கோவேந்தன்வீழ்ந்தயர்ந்தான்

இ-பு, மிகுந்தஇடியின் முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சர்ப்பங்கள்பயந்து
புற்றுகளில்ஒடுங்கிப் புரளுந்தன்மைபோல் ஜயந்தங்கியவேல்வேந்த
னாகியபத்திராயுதொனிசெய்த ஜபசங்கநாதத்தினால்மகததேசத்தான்
கீழிவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அவன்சேனையிலுள்ளவர்களும்
அவ்வாறே மூர்ச்சையடைந்தார்கள்-எ-று, உரு

உருது பத்திராயுவின் கதையுரைத்த அத்தியாயம்.

கோகைபுனைவேன்மகதர் கோமானையும்வன்றன்
காதலுருமைந்தனாயுங் காவற்றனைப்படுத்தித்
தாதைசிறைநீக்கியவன் ருடொழுதுசங்குலத்துக்
கோதுபழிதீர்த்தா னுயர்வெண்குடையோனெ

இ-பு. வெற்றிமாலையணிந்தவேலையுடைய மகத்தேசத்தானையும் அ
வனுடைய ஆசைபொருந்திய புத்திரர்களுையும் காவலாகிய விலங்கு
போட்டும்பிதாவின் சிறையைநீக்கி அவன்பாதத்தில் வணங்கித்தங்கள்
குலத்துக்குநேரிட்டபழியைத் தீர்த்தான் உயர்ந்த வெண்குடையோ
னாகியபத்திராயு-எ-று.

உரு

தங்கிகரில்சேனாபதிகடமைவிடுத்து
மன்னுடனேநீவிர்வளநகரத்தெய்துகெனச்
சொன்னமொழிகேட்டுத்துயர்தீர்தசானனர்கோ
னந்திலையேயார்விறைந்தார்க்கவனைப்பார்த்துரைத்தான்

இ-பு. தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத சேனாபதிகளையும்விடு வித்தரும்
முடைய அரசனுடன்வளப்பம்பொருந்தியநகரத்துக்குச் செல்லுங்க
ளென்று பத்திராயுசொன்னவார்த்தையைக்கேட்டுத்துயரநீங்கியகசா
னனதேசத்தரசன் மிகுந்த அன்புள்ளவனாய் அப்பொழுதே பத்திரா
யுவைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான்-எ-று.

உரு

எங்கள் குலவேந்தர் தவப்பயன்போலிங்கெதிர்த்து
பங்கமுமென்னேயும் பழியுந்தவிர்த்தோனே
சிங்கமனையாய் சினக்குச்செய்யுந்நைம்மாறுண்டேன்
மங்குலுக்குக்கைம்மாறு மன்னுயிருஞ்செய்திடமே

இ-பு. எங்கள் குலத்தரசர்செய்த தவப்பயன்வந்து உதவியதுபோ
லவந்துளனக்குநேரிட்டபங்கத்தையுந்துயரத்தையும்இழிவையும்நீக்கி
யபுண்ணரியவானே சிங்கத்தையொத்தவனேநான்உனக்குச்செய்யத்த
க்கபிரதிஉபகாரமுண்டாயிருக்குமானால் மழைபெய்துகாக்கு மேகத்
துக்கு இவ்வுலகத்தில் திலைபெற்றிருக்கும்உயிர்களும் கைம்மாறுசெய்
யும்-எ-று

உரு

நின்றமர்யார் சிறப்பந்தார்யாவர் சின தூரோது
வன்றிறலாய்நின்பெயரென்வந்தவசவேதுகாராயா
யொன்றொழிபத்தக்குரோணி சேனையொருங் விய
வென்றுருத்துவொள்வாள்விதிர்த்தவிறலோனே

இ-பு. மிகுந்தபலமுள்ளவனே உன்னுடையசுற்றத்தார்யார்உன்னை
ப்பெற்றவர்கள்யார்உன்னுடைய ஊர்எது உன்பெயரென்னநீயிங்கேவ
ந்ததற்குக்காரணமென்ன மகதனுடைய ஒன்பதக்குரோணியெல்லாம்
ஒழிந்துபோம்படிவென்று சினந்து ஒள்ளியவானே விதிர்த்தவிரானே

வில்லாயெனதுபெயர்வீதுபத்திராயுமற்ற
வெல்லாமுணர வியம்புகேன்மேலென்று
சொல்லாவென்றோழன் சுனதனிவன்றூதை
நல்லாதரவணிக னனகிபற்றவாழ்கின்றோம்

இ-பு, வில்லையுடைய மகாராசனே என்பெயர்பத்திராயு மற்றவை
பெல்லாம்உனக்குத்தெரியும்படி பின்னாலே சொல்லுகிறே னென்று
சொல்லிஇந்தச்சுனதென்பவன் எனதுணைவன் இவன்பிதாவாகியமி
சூத்த ஆன்புள்ள வணிகேசுனென்பவர் எங்களை ஆகரிக்கவாழ்ந்துகொ
ண்டிருக்கிறோம்-எ-று, நட

என்னாவிதைஞ்சியிகல் வேந்தன்வெஞ்சிறையை
மன்னாவிடேல்பான் வருந்துணையுமென்றுநாத்துத்
தன்னாதிதோழனோடு சார்ந்தானற்றாயடைந்து
பொன்னாரமார்பிப்புருந்ததூயிரொன்றாள்

இ-பு. என்றிவ்வாறு சொல்லிப்பணிந்து மகாராசனே இந்தப்ப
கைமன்னவன்சிறையை மறுபடிநான்வருகிறவரையில் விடாதேயெ
ன்றுசொல்லித்தோழனைச்சுட்டிக்கொண்டு தன்னாட்டிற்கேயாய்ச்சேர்
ந்தான்தாயானவள் ஆவர்களைக்கண்டு பொன்னாரமணிந்த மார்பையு
டையவர்களை நடந்தசேதிபென்ன சொல்லுங்கொள்ளுள்-எ-று நட

மாறுபடும்போரின் மகதர்கோன்வராகுகொண்டு
சாறயருமூதூர்த்த சானன்முத்திமடுத்து
நீறுசெய்துமென்னை நெடுஞ்சிறையிற்கொண்டெகச்
சீறியமர்வென்றுசிறைவிடுத்தொமென்றுநாத்தான்

இ-பு, பகைகொண் - யுத்தமுகத்தில்மகததேசத்தன்வெற்றியடை
ந்து விழாக்கள்நடந்துகொண்டிருக்கும் பழமைபான தசானன்மென்
னும்ஊரைக்கொளுத்தி நீருக்கிஎன்பிதாவைவிடாத காலற்படுத்தி
கொண்டுபோனான் அதையறிந்துசீறி நாங்கள்போர்செய்து வென்று
சிறையைமீட்டோமென்று சொன்னான்-எ-று, நட

[வேறு

கேட்டாளரசன்பெருந் தேவிதன்கேள்வனின்னல்
வாட்டானாக்கண்ணீர் முலைமுன்றில்வரககலுழந்தாள்
கோட்டானைவீரர்குலையச் செருச்செய்துமைந்தன்
மீட்டானெனலுங்குளிர்ந்தா ளறனவேண்டநின்றாள்.

இ-பு, ஆவர்கள்சொல்ல அங்கராசன்மனைவிகன் கணவனுக்குமேலி
ட்டதுபததைக்கேட்டு வானையொத்த கண்ணீர் தனங்களின் மேல்

விழும்படி அமுதாள்வலிதங்கியபகைவராகியசேனேவீரர் அணிசூலை
ந்நுழும்படி உன்மகன்போர்செய்து உன்கணவனை மீட்டானென்று
சொன்ன அளவில் சந்தோஷமுடையவளானாள் தருமதேவதைவே
ண்மும்படிக்குறிற்பவள்-எ-று தருமம்நமக்குவேண்டியதென்று அவள்
விரும்பாமல் அவளிடத்திலிருக்கத் தருமம்வேண்டுமென்பதுருத்து
மாதராகற்பினின்றன ஆறங்கொன்பதனாலுமுணர்க, ௩௩

துணிவுற்றவேந்தின் சிதைதீர்த்தனன் றேன்றலென்னத்
தணிவுற்றதொல்சீர் வணிகேசனுந்தக்கதென்றான்
மணிமொய்த்தமலைப் புயன்வச்சிரவாகுவொன்னார்
பணியத்திருநாடடைந் தேபகையின்றிவாழ்ந்தான்

இ-பு. துணிவுபொருந்திய வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனைப்பத்
திராயுசிதைமீட்டானென்று பழமையாகமிருந்தசெல்வமுள்ளவணிக
ன்கேள்விப்பட்டு இதுபுத்திரன் செய்யத்தக்கநன்மையான காரியந்தா
னென்றான்-சத்தினமலைபணிந்த புயங்களையுடைய வச்சிரவாகுவா
னவன் பகைவர்வந்துதன்னை வணங்கும்படிதன்னாட்டிற்சேர்ந்துபகை
யில்லாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்-எ-று. ௩௪

வேதப்பொருளினடி பேணும்விடபென்னுஞ்
சீதப்புயலற்றையிராவினிற்சிந்தையெண்ணி
நீதிப்பயிருக் கறநீர்பெய்நிடகராசன்
கோதற்றகேள்விக் குலபூபதிகோயில்சார்ந்தான்

இ-பு. பரமசிவனுடைய திருவடியையேவிரும்பிக் கொண்டிருக்கு
ம்குளிர்ச்சியுள்ள கோதம்போறை விடபென்னுஞ்சிவயோகியானவ
ர்அன்றுராத்நிரி தமதுமனதில் ஆலோசித்துத் தருமமாகிய பயிருக்
குநீதியாகியநீர்ப்பாச்சும் குற்றமற்றகேள்விகளையுடைய நிடகதேசத்
துஅரசன் அரசன்மனைக்குப்போனார்-எ-று. கிருபையைப்பொழிவதி
னால் சீதப்புயலென்றார் ௩௫

வந்தமுனிக்குமகிழ் சீமந்தனியும் வேந்துஞ்
சிந்தைகுளிர்துவழி பாடுகள்செய்துபோற்றி
யந்தத்தருமா ரணந்தேருமடிகள்பாத
மேந்துசிவப்பவரு மாறுதுவறிமென்றான்

இ-பு, அவ்வாறுவந்தவிடபன் என்னுஞ்சிவயோகிக்கு சீமந்தனியு
ங்அவள்கணவனும் மனமகிழ்ந்து ஆராதனைசெய்துதுதித்து வேதங்க
ள்உணர்ந்த சுவாமிகளுடைய திருவடிகள்வருந்திச் சிவக்கும்படிநடந்
துவந்தருளியதற்குக் காசணங்கட்டளையிடவேண்டுமென்றான்-எ-று,

வந்தாமிறைவமகன் பேசவயற்கண்வானை
நந்தோலிடப்பாயுந்தசானன்நாட்டின்மன்னன்

கந்தார்களிற்றானவன் காதலிமைந்தனோடுஞ்
சுந்தாகுலத்தாற் கடுங்கானகஞ்செல்லநீத்தான்

இ-பு, அரசனே பெண்பேச வந்தோம் சங்குடன் ஒலிக்கும்படி வ
யல்களில்வானைமீன்கள் பாயும்படியான நீர்வளப்பத்தையுடைய தசா
னன்நாட்டிற்கு அரசனாகிய யானைப்படைகளுடன் வச்சிரவாகு என்
னும் அரசன்தன்மனைவியைப்புத்திரனுடன் வியாகுலங்கொண்டு கா
ட்டுக்குப்போகும்படி நீக்கிவிட்டான்-எ-று, கந்தார்களிறு கட்டுத்தம்
பத்தில் கட்டப்படும்யானை * சமஸ்கிருதத்தில் தசார்னன் மென்னைப்
படுகின்றது,

௩௭

பொம்மன்முலையாள் கடுங் கானிற்புகுந்துவேறோர்
மைம்மன்னுசோலைநகர் வைகிடமாதுகாத
லம்மைந்தனையாமளித்தோ மவனைப்புழுண்டு
தெம்மன்னந்தாதைக்கிடர் செய்யச்செகுத்துமீட்டான்

இ-பு, பொலிவுள்ள தனத்தையுடைய அந்த ராஜஸ்திரி யானவள்
கொடியகாட்டிற்போய் மேகங்கள்வந்துதவழ்கின்ற சோலைசூழ்ந்தஒ
ருநகரத்திற்சேர்ந்திருந்தாள் அவ்விடத்தில் அவள்புத்திரன் இறந்து
போனான் அவனைநாம்பிழைப்பித்து வாளாயுதமுதலானவைகொடுத்
துரட்சித்தோம் அப்படியிருக்கமறுதேசத்தரசன் யுத்தஞ்செய்துவெ
ன்று அவன்பிதாவைத் தேரிற்கட்டிக்கொண்டுபோவதை அந்தப்புத்
திரன்கேள்விப்பட்டுப்பிதாவென்கிற அன்புகொண்டுபோய் போசெ
ய்துபகைவனைவென்று பிதாவைமீட்டுவிட்டான்-எ-று,

௩௮

வேறு,

ஆன்னவன்றனக்கருளவேண்டுநின்
கன்னிகீர்த்திமா லீனியைக்கற்புடைப்
பொன்னையென்றவன் புகழ்ந்துகூறலு
மன்னன்சந்திராங் கதன்வழங்குவான்

இ-பு, அந்தப்புத்திரனுக்கு உருமாரத்தியாகிய கற்புள்ளகீர்த்தி
மா லீனியைக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுசிவயோகிபுகழ்ந்துசொன்னார்
அதற்குச்சந்திராங்கதன் என்னும் அரசன்மகிழ்ந்துசொல்லுகிறான்

கோசிகன்னென வுலகங்கூறிநீ
தேசிகாவினிச் செப்பவேண்டுமோ
காசுலாமுலைக் காமர்கன்னியை
மாசிலானுக்கேவழங்குகேனென

இ-பு. கோசிகனெனவென்று பெரியோர்கள் சொல்லத்தக்க தேசிக
னே நானவேறே சொல்லவேண்டுமோரத்தினவடம்பொருந்தியதன

உசய பத்திராயுவின்கதையுரைத்த அத்தியாயம்.

கடங்கண்கியே காணவம்மென

முடங்கல்போக்கினுன் முழவுத்தோளினை

இ-பு, இவ்வாறு யோசனை செய்த நிடதராசன்தன்ன தேசத்தரசனு
க்குலையெழுதி யனுப்பினுன் எழுதினவையாவது சிங்கம் போன்ற
ஒப்பற்றவச்சிரவாகுமகாராசாவே உம்மைப்பார்க்க வேண்டுமென்று
என்மனதில் விருப்பமுண்டாயிருக்கின்றமையால் நீர் உம்முடையதே
சம்விட்டுப்புறப்பட்டு வழிகளைக்கடந்து நான்பார்க்கும்படி வரவேண்
டுமென்று ஒலையெழுதியனுப்பினுன் மத்தளம்போலத் திரண்டதோ
ளையுடைய நிடதராசன்-என்று, சக

வேறு,

தன்னிகரினிடதர்பிரான்றருந் தூதர் தசான்னர்கோன்றன் மாட்
டெய்திப், பொன்னியலுங்களைகழலான் வரவிடுத்தவோலையெனப்புக
ன்று ாட்ட, மின்னியலுங்கதிர்வேலான் குறிப்புணர்ந்துவேறொருவ
ன்வினாந்துவாங்கிப், பன்னுவனோவெனக்கேட்டாங் கிறைபணிப்ப
ப்பாகரத்தைப்பகரலுற்றான,

இ-பு, தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய நிடததேசத்தரசன் இவ்வாறு
ஒலையெழுதிக்கொடுத்து அனுப்பியதூதர்கள் தசானனதேசத்தரசனி
டத்திற்போய்ப்பொன்னொற்செய்யப்பட்டு ஒலிக்காநின்றவீரகண்டைய
ணிந்தகாலையுடைய நிடதமகாராசன்வரவிடுத்தஒலையென்கொண்டுவந்தோ
மென்று சொல்லி அதைக்காண்பித்தவளவில் அங்கிருந்த ஒரு கர்ன்
னன் அரசன்குறிப்பறிந்து காண்பித்தவோலையைத் தன்கையில்வாங்
கிவாசிக்கும்படி கட்டளைபிடவேண்டுமென்றுகேட்டு அரசன்உத்தர
வுகொடுக்கப்பெற்றுக்கொண்டு அவ்வோலையைவாசிக்கின்றான்-என்று

பேராண்மைமலவேந்தர் முடியுழுதுசிவந்தபொற்றாட்புகழோ
ய்காண்க, நீராருநிடதத்தோனவரவிடுத்த வோலையென்று நினனைக்
காணும், பேராசைமிகவுடையேனாகலினு னின்னகரம் பெயர்ந்துவந்
தென், சீராருநகரடைந்து பினனினதுதிருநகர்நீசேறல்வேண்டும்

இ-பு, மிகுந்தபராக்கிரமமுள்ள மறுதேசத்தரசர்கள் மகுடங்கள்
பட்டுச்சிவந்த வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய வச்சிரவாகுமகாரா
சாவேநிடததேசத்தரசனாகியநாம்உமக்குஎழுதியனுப்பியஒலையைவா
சித்துக்காண்பிராக என்னவெனில், உம்மைக்காணவேண்டுமென்று
நான் அதிக அபேகைகொண்டிருக்கிறேனாகலால் உம்முடையநகர
ம்விட்டுப்புறப்பட்டுவந்து-சிறப்புள்ள எனதேசத்திற் சேர்ந்திருந்துபி
ன்பு உம்முடையநகரத்திற்குப்போகவேண்டும்-என்று. டுக

என்றாசன்வரவிடுத்த ஒலையிற்பா காமுமுதுதயம்பக்கேட்டுக், குன்
மெனவான்முகடணவுங் குடுமிநெடுங்குருமணித்தேர் கொணர்கென்
றேறி, மின்றிகளும்படைவேந்தற்குழ முரசதிர வென்சங்கார்ப்பத்,
தொன்றுவரும்படைநடுங்க வெழுந்தனன் மன்னவனோடுந் தொடர்பு
கொள்வான்,

இ-பு, இவ்வண்ணம்எழுதி ிடதராசன்அனுப்பியஒலையிலிருந்தவா
க்கியங்களைச்சொல்லக்கேட்டு அவ்வரசனுடனட்புகொள்ளமேருமலை
போல்வான்முகட்டையளவுஞ் சிகரத்தையுடையநிறமுள்ள ரத்தின
ங்கள்பதித்த தேனாக்கொண்டிவரச்சொல்லி அதிலேறிக்கொண்டு ஒ
ளிலிளங்கும் ஆயுதங்களையுடைய அரசர்கள் தன்னைச்சூழ்ந்துவரவும்
பேரிசொலிக்கவும்தவளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும்பழமையாய்வருகின்
றஎதிரிகள்படைநடுங்கவும் புறப்பட்டான்=எ-று, ௫௨

பாறிலாப்பெருங்குணத்தான் வருகின்றனெனக்கேட்டமன்னர்மன்ன
னறியோசனையளவாயணிபரப்பி எதிர்ந்தவனையன்பிற்புல்லி
வீறினாலுயர்ந்தபெருந் தன்பதியினமைவித்தவியப்பினோடுந்
தாறினெனெம்பூகந்தலைவணங்குந் தசானனர்க்குத்தக்கசெய்தான்

இ-பு எக்காலத்திலுமாறுபடாத பெருங்குணத்தையுடைய வச்சிர
வாகுமகராசன் வருகின்றனெனக் கேள்விப்பட்ட ிடதராசன் ஆறு
யோசனைதூரவளவில் தன்சேனைகள்பாரந்திருக்கும்படி அனுப்பித்தா
னும்புறப்பட்டுப்போய் அந்தராசனைக்கண்டு அன்புடன்அளவளாவி
எல்லாச்செல்வத்தினாலும் உயர்ந்தகானதன்னகரத்துக்கு அழைத்து
க்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்துச் சந்தோஷத்துடன் குலைகளின்மிகுதியா
ல்கமுகமரங்கள் தலைவனைந்திருக்கும்படியான தசானனதேசத்தரசனு
க்குந்தக்கபடி உபசாரஞ்செய்தான்=எ-று, ௫௩

காவலவன்றனக்களித்த சிறப்பெவையுங்கண்டிநெடுங் கதிர்வேன்ம
ன்னன், பூவலயந்தனினிவன்போனடபினர்வேறிலொன்னப்புரழ்ந்து
வேலை, மாவலவன்பலகலையும்பயில்பத்திராயுவெனு மைந்தனெய்தி,
யாவலுடன்றிருத்தாதையடிபணிந்துவாய்புதைத்தங்கருகுநின்றன

இ-பு, ிடததேசத்தரசன் தனக்குச்செய்த உபசாரங்களையெல்லா
ம்மிகுந்த ஒளியுள்ளவேலையுடைய வச்சிரவாகுஎன்னும் அரசன்பார்
த்துச்சந்தோஷித்துப் பூலோகத்திலிவனைப்போல் நம்மிடத்தில்நட்பு
ள்ளவர்கள்வேறொருவருமில்லையென்று புகழ்ச்சியெய்யும்போதுகுதி
னாயேறிப்பொருந்துவதில் வல்லவனும் பலசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த
வனுமாகியபத்திராயுவந்து அன்புடன் தன்தகப்பன்பாதத்திற்பணிந்து
அவனுக்குச்சமீபமாகநின்றான், ௫௪

உதஉ பத்திராயுவின் கதை யுரைத்த அத்தியாயம்.

கண்டவுடன் வச்சிரவாகென்னு மடல்வேந்தனகள் களித்துநோக்கித், திண்டி மலாய்வடிவாட்சைச் சேவகனேயிவணவருகவருகவென்று, வண்டமர்தார்நிடதர்பிரான் றனை முகம்பார்த் திவன்கொடியமகதன்றன் னை, யொண்டி றலும்படைச்செருக்கு மழித்தெனைக்காத்துயிரளித்தவு ரவோனென்றான்,

இ-பு, அவனைப்பார்த்தவுடன் வச்சிரவாகுளன்றிறபராக்கிரமமுள்ள அரசன் மனக்களிப்புடனே நோக்கி மிகுந்தபலமுள்ளவனே வடிவா ளேந்தியகையையுடையவீரனே என்சமீபத்திள்வாசமீமத்தில்வாவெ ன்றுசொல்லி வண்டிகன்பொருந்திய மாலையணிந்தநீடதராசன் முகத் தைப்பார்த்து இந்தப்பிள்ளை கொடியவனாகிய மகததேசத்தன் பலத் தையும் அவன்சேனையின் இறுமாப்பையும் அழித்து என்னைக்காத்து உயிர்கொடுத்த புண்ணியவானென்று சொன்னான் = எ-று, ௫௫

பின்னுமிஃது னாக்கின்ற னிவனையருந்தவப்பயன்போற் பெற்றோ ன்யாவன், மன்னுமிவன்புதியேது மாபேதெற்குதவிசெய்வந்ததேது, பொன்னமரும்புயத்தோய்நின் மருகனிலையெனக்கடைவே புகறியெ ன்னைப், பன்னினனங்கதுகேட்ட ரிடதர்பிரான் முறுவலித்துப்பகரலு ற்றான்,

இ-பு, மேலுஞ்சொல்லுகிறான் இந்தப்பிள்ளையை அரியதவப்பய ன்போலப்பெற்றவன்யாவன் இவனிருக்கும்புதினது (மாபென்ன) எ னக்கு உதவிசெய்யும்படிவந்த காரணமென்ன ஜயலட்சுமிவாசமாயிரு க்கும்புயத்தையுடைய அரசனே உன்மருமகனுடைய வரலாறெல்லா ம் எனக்கு விவரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றான் அதைக்கேட்ட நி டத்தேசத்து அரசன் நகைத்துச் சொல்லுகிறான்-எ-று, ௫௬

திங்களைப்பொலிகாமலென்னகுடையோ யொருகதையான்செப் பக்கேட்டு, மங்குல்வளமருகதொரு திருநாடுண்டதுபுரக்கு மன்னர் மன்ன, னங்கவன்றன்மனைவியையும் பாலனையும்பழிகருகா தகற்றிவி ட்டான், சங்கணிவார்குழைப்பாம வருளினொரு வணிகன்வர்தம்மை க்காத்தான்,

இ-பு, சந்திரனைப்போல விளங்கும் முத்துமலை அலங்கரித்தவெ ன்னகுடையையுடையராசனே நான் ஒரு சதைசொல்லுகிறேன் அதை நீகேள் மேகங்கள் காலந்தப்பாமல்மழைபொழிகின்றவளப்பந்தங்கிய ஒருநகரமுண்டு அதை ஆளுகின்ற அரசன் ஒருவனுண்டு அவன் பழி யையெண்ணாமல் தன்மனைவியையும் புத்திரனையும்நீக்கிவிட்டான் ச ங்கக்குழையணிந்த பாமசிவனுடைய கிருபையினால் ஒருவணிகன் அ வர்களைக்காப்பாற்றினான், எ-று, ௫௭

குலநாயகன்றன்கருதிப்புரந்தளிக்கு நாளினந்தக்குமான்மாய்ந்தான் நிலைமாணந்திருப்புருவத்தேவியழக்தண்டெதிரந்ததெய்வயோகி

யலையாமலின்னுயிர் பெற்றெழுக வெனவெழுந்தவனுக்கறமுங்கூறித்
தொலையாதவலியுமொருசங்கமும்வாளுங்கொடுத்ததுயரந்தீர்த்தான்

இ-பு, உத்தமகுலத்தானாகிய அந்தவணிகள் ஆதரிக்கும்நாளில்புத்
திரனிறந்துவிட்டான் அந்தத்துயரத்தினால்விலையொத்தபுருவத்தை
யுடையராஜஸ்திரி அழுதுகொண்டிருந்தாள் - அப்போது அவ்விடத்தி
ல்வந்தொருசிவயோகி அவள் அழைக்கக்கண்டு-மனமிரங்கி-வருந்தாம
லிருக்கும்படி இறந்தவன் உயிரைக்கொடுத்து எழுப்பி அதன்பின்பு அந்
தப்புத்திரனுக்கு ராசநீதி போதித்து மாறாதமிசூந்த பலமும்வாளுஞ்
சங்கமங்கொடுத்துத் துயரத்தைநீக்கினான்-எ-று, ௩௮

நற்றவத்தோன்றிருவருளர் லிறைமகனுமெழும்பெருகநாளுநா
ளுங்கற்றிரளிற்பொலிநிணிதோட் காலையாயிளமையெழில் கனியநா
ளிற்பற்றலர்தன்னு கையைவென் றிருந்தனையிட்டென்கொடும்பேரம்ப
டிகேட்டெய்திச், செற்றவரைத்தனோப்படுத்தித்தாதைசிறைமீட்டனன்
போர்ச்சிங்கமன்னான்,

இ-பு, இவ்வாறுகொயோகி அருளிணல்ராசபுத்திரன்நாளுக்குநாள்
பலம்அதிகரிக்கத் திரண்டகல்லைப்போலப்படுத்ததோலை யுடையகா
லைப்பருவமா யினேமையுமசெளந்தரியமும்மிசூதியாகுங்காலத்தில்ப
கைவாவந்துபோர்செய்துஜயம்பெற்றுத் தன்தகப்பனைச் சிறைப்படுத்
திக்கொண்டுபோகக்கேள்விப்பட்டு அழகியசுங்தையொத்த அந்த
ப்புத்திரன்அவ்விடத்திற்போய் அவர்களைவென்றுசிறைப்படுத்தித்த
ன்தகப்பன்சிறையைநீக்கிவிட்டான்-எ-று, ௩௯

இக்கதை போலொருகதைமுன் கேட்டதுண்டேலியமபுகெனவிய
ம்பிவீறு, தக்கபெரும்புகழாரவோயுரைத்தகதைக்குரியரையுஞ்சாற்றக்
கேட்டி-செக்கமலச்செங்கனிவாய்ச்சேயுமிவன்றாசையுநீ சிறந்தகற்பா
ன்-மிக்ககுலத்தேவியுளின் மனையென்றான்மதிமயங்கி வேந்தன்விழ்ந்
தான்,

இ-பு, இந்தக்கதைபோல-நீ- ஒருகதைகேள்விப்பட்டதுண்டாயிரு
ந்தால்சொல்லென்றுசொல்லி விளங்குகின்றதகுதியுள்ளபெரும்புகழ்
பெற்றமகாராசனே இப்போதுநான்சொல்லியகதைக்கு உரியவர்களை
யுஞ்சொல்லக்கேட்பாயாகசெங்கரமகாமலர்போன்ற செவ்வாயையு
டையஅந்தப்புத்திரனும் இந்தப்புத்திரன்ருன்தகப்பன்நீதான்சுற்பினா
ல்சிறந்த தாயானவன் உன்மனைவிதான்என்றுசொன்னான் அதைக்கே
ட்டஅரசன் அறிவுமயங்கிக்கீழ்விழுந்ததுவிட்டான்-எ-று, ௪௦

விழ்ந்தமன்னன்தனையெடுத்துவியர்புலரமுகம்விளங்கிவேந்தே
யெம்மை-மாழ்ந்தவிதிசெய்ததுயர்யாமுழந்தோரீக்தனா லமுங்கவே
ண்டான், காழ்ந்தமனந்தனைத்தெளிவித்தெழுகவெனத்தான் புரிந்ததவ

றுநெஞ்சைப்போழ்ந்துணர்வையழிக்கவிருந் தயர்வுயிர்த்து மகனையு
றப்புல்லிச்சொன்னான்,

இ-பு, அப்படிவிழுந்த அரசனை யெடுத்தினியர்வைமாற்றி முகந்து
டைத்து மூர்ச்சைநீக்கி என்னையனே எங்களைப்பற்றிய வினை செய்த
துன்பத்தைநாங்கள் அனுபவித்தோம் அதற்காகநீவருந்தவேண்டியதி
ல்லையென்று மனதைத்தெளிவித்து எழுந்திருவென்று சொல்லஎழு
ந்து அவ்வரசன் தான்செய்தகுற்றந் தன்மனதைப்பிளந்து அறிவைக்க
லக்கிவிடஒன்றுந்தோன்றாமலிருந்து பின்புதேறி மகனை அணைத்துக்
கொண்டு சொல்லுகிறான்-எ-று, கூக

சடுங்கானத்திடைதனியேறுமைவிடுத்தவரப்பணித் தாடியனெஞ்
சக்கொடும்பாவிதனைமகதன் கொல்லாமலுயிரளித்த குமராவீண்டுநடு
ங்காமலுயிர்பொருந்தப்புல்லவுநீகருணைசெய்தாய் ஞாலமென்னை-யடு
ங்காலனென்பதாலரசனென்று சொலத்தகுடமா வந்தோவந்தோ

இ-பு, கடுமையாகியகாட்டில் உங்களைவிட்டுவரும்படி உத்தரவுசெ
ய்தவலியநெஞ்சையுடைய கொடும்பாவியாகியஎன்னை மகத்தேசத்தா
ன்கொல்லாமல் உயிர்கொடுத்தபுத்திரனை இப்போதுநான் அஞ்சாமல்
உயிரோடுயிர்பொருந்தும்படி புல்லிக்கொள்ளவும் கிருபைசெய்காய்
இனையறிந்தஉலகத்தார் என்னைநமனென்று சொல்வார்களேயல்லது
அரசனென்று சொல்லமாட்டார்கள் ஐயையேயோ-எ-று, கூஉ

அறத்தினெறிகருதாம லரிவையையும் புதல்வனையு மகன்காத்தின்
மறத்தின்வழிவிடுத்தேனுமன்னவனோ நீசர்தொழின்மருவியின்றேனி
றப்பதுவேதருமமெனத்துணிந்ததசானனர்கோஞ்சுட்சிநூலோ, நிற
க்கதிர்வேனிடதர்பிரான் நெருட்டவருந்துயர்சிறிது நீங்கிச்சின்னான்,

இ-பு. தர்மநெறியைஎண்ணாமல்-மனைவியையும் புத்திரனையும் காட்
டினிடத்தி லனுப்பிவிட்டநானும் அரசனா, புலையர்செய்யுந்தொழிவான்
ளவனாயிருந்தேனே ஆதலாலினி இவ்வாழ்க்கைநீங்கிவிடுவதேதரும
மென்று துணிவுகொண்டு எழுந்ததசானனதேசத்தரசன் அங்கிருந்
தமந்திரிகளும் ஒளிதங்கியவேலாயுதத்தையுடையநிடததேசத்து அரச
னும்சமாதானஞ்சொன்னதினால் துன்பஞ்சுற்றுநீங்கிச்சிறிதுநான்-எ

சந்திராங்கதனன்புகூரவேதங்கிநீக்கருந்தொடர்புகொண்டுபின்
சிந்துரானனச்சுமதிதன்னொடுஞ்செம்பொனீள்கொடித்தேரிலேறியே
மைந்தன்வீரவேற்பத்திராயுவுமருகிகீர்த்துமாலினியும்பின்வசுக்
கொத்துலாமலர்க்கானுமாறுநீள்குன்றுநீந்தியேநகரங்கூடினான்

இ-பு, நிதததேசத்து அரசனாகிய சந்திராங்கதன் அன்புடன வைத் துக்கொண்டிருக்கவிருந்து அவ்வரசன்சினேகமிருதியாகப் பெற்றுக் கொண்டுபின்பு சிந்தூரத் திலதம் ஆணிந்தமுகத்தையுடையதன்மனை னியுடன்செம்பொன்மயமாய்ப் பெரிய கொடிசுட்டப்பட்டதேரிலேறி க்கொண்டு தன்புத்திரனாகிய பத்திராயுவும் மருமகளாகிய கீர்த்திமா லினியும் பின்னேவரக் கொத்தாகியமலையுடைய கடும் நதிகளும் உயர்ந்தமலைகளும் நீங்கித்தன்னகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தான்-எ-று,

நகரின்வாழ்நர்கண்டுமைந்தனை நறியமாமலர்சிதறியேத்துவார்
புகர்செயானையாயுழிகாறுநீ பூமி காத்தெமைப்புரத்தியாலென்பார்
தகாவார்குழல்வனிதைசெல்விசாரங்கபாணியேயிவெ னன்றோதுவா
விகரின்மைந்தனுக்காவதாகயா நெடிதுவாழ்நாளெனநிகழ்த்துவார் (ர்

இ-பு, அந்தநகரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் பத்திராயுவைப் பார்த்து வாசனைதங்கியமலர்கள் தூவித்துதிசெய்வார்கள், சிலர் புகர்முகயானை ப்படையையுடைய அரசனே ஊழிகாலவரையில் இவ்வுலகத்தைக்கா த்து எம்மைரட்சிக்கக்கூடவைஎன்று சொல்வார்கள், சிலர் பத்திராயு மகாவிஷ்ணுவே மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்டகுழலையுடைய இவன்மனை விமகாலட்சுமி யென்பார்கள். சிலர் நாம்வாழ்நாளாகியநம்முடைய ஆயு சு இந்தப்புத்திரனுக்கே யாகக்கூடவதென்று வாழ்த்துவார்கள்-எ-று,

பகைஞர்ஞ்சவேபொருதுதந்தைதன்படர்களைந்ததோன்பார்த்திலீ
ரென்பார், புகைசெய்வேலினுணிறைமைபூண்டி வண்புகுதமெய்த்தவ
ம்புரிந்துளோமென்பார், மகதராசன்றான்வல்லியிற்படவாகைகொண்
டகூர்வாளிகோவென்பார், சகரநீர்சலாம் புவிபிவன் றிருத்தாணிழந்
னேதங்குமாென்பார்,

இ-பு, சத்துருக்கள் பயப்படத்தக்கதாகப்போர்செய்து தகப்பனு குக்கேரிட்டமனவருத்தத்தை நீக்கியபுயத்தைப் பாருங்க ளென்பார்க ள்சிலர், பகையைத்தருவதாகிய வேலாயுதத்தையுடைய இவன் அரசா ட்சிபெற்றுக்கொண்டு இவ்விடத்தில்வரநாம் உண்மையானதவஞ்செ ய்தோமென்பார்கள்சிலர்- மகதராசன்விலங்கில் மகப்பட்டுக்கொள்ளு ம்படிவெற்றிகொண்ட கூரியவாள் இ மதான் பாருங்க ளென்பார்கள சிலர்சமுத்திரஞ் சூழ்ந்தஉலகமெல்லாம் இவன்காலின்கீழ்தங்குமெ ன்பார்கள்சிலர்-எ-று,

கூகூ

என்றுகூறியமாந்தரின்புறவேந்தலோடும் போயெழில் கொண்ம ன்னவன்- குன்றுபோலுயர்கோயில்வைகியோர் குடைநிழற்புலிகாத் தனந்தநாட்-சென்றபின்னோமகதன் நன்னை யுந்திறையளக்கெனச்செ ப்பிவிட்டபின்-பொன்றிவானுலகாடன்மேயினான் புதல்வன்பூதலம்பு றப்பதாயினான்,

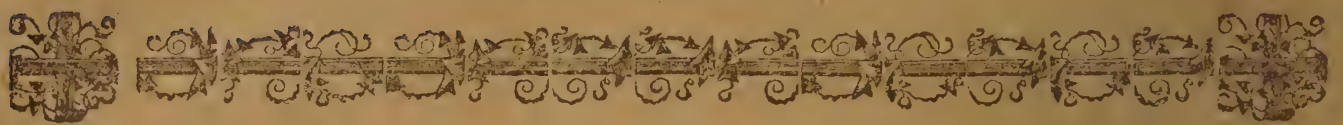
உசக பத்திராயுவின்கதையுரைத்த அத்தியாயம்

இ-பு, என்று சொல்லிய நகர்ச்சனங்கள் இன்பம்பொருந்தத்தக்கதா கத்தன்புத்திரனுடன்போயவச்சிரவாகுமகாராசன் மகமேருவையொ த்தவன் அரண்மனையிலிருந்து ஒருகுடைரிழலின்பூமியைக்காத்துநெ டிதுநாள்சென்றபின்பு மகதராசனைச்சிறைநீக்கி யினி நீதிறைகட்டிக் கொண்டிருவென்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டபின் இந்தத்தேகத்தைவி ட்டீநீக்கிச்சுவர்க்கபதம்பெற்றான் பத்திராயு அரசுசெய்துகொண்டிருந் தான்-எ-று, கூஎ

பத்திராயுவின்கதையுரைத்த-அத்தியாயம்

முற் றி ற் று,

ஆ திருவிருத்த-எளகூய

உ

சி வ ம ய ம்,

ய தி னு ன் க ா வ து,

பத்திராயுமுத்திபெற்ற - அத்தியாயம்,

—(*)—

திருந்தலர்வணங்கநீடு நிதிமல்கச்செங்கோலோச்சிப் புரந்தன லுலகமெல்லாம் பொதுவறவென்றுசூத னிருந்தவமுனிவர்க்கெல்லா மியல்பினினியம்பிமீட்டு மருந்தவனையபத்தி ராயுவின்சரிசஞ்சொன்னான்

இ-பு, சத் தருக்கள்வந்து பணியவும் மிகுந்தநிதிகள்வந்து சேரவு ம்-செங்கோல்செ லுத்திப் பொதுவில்லாமல் உலகத்தைக்காத்துஅர சுசெய்து கொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர்நைமிசாரணியமுனி வர்களுக்குச்சொல்லிப்பின்னும் அம்முனிவர்பத்திராயு வின்சரித்திர ன்செல்லுகிறார்-எ-று, க

கன்னவிறிரண்டோண் முத்தக் கதிர்மணிக்கவிகைச்செங்கோன் மன்னவன்மைச்சரோடு மலிகடற்றாணையாரும் பொன்னணித்திரிமன்னும் புரவியந்தேர்ரோற்சொண்டு மின்னினைத்துணைவியோடு விராமலர்க்கானம்புக்கான

இ-பு, மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற திரண்டவடிவாயிருக்குந் தோள்களையும் முத்துகளால் அலங்கரித்த குடையினையும் உடையவ னாய்ச்செங்கோல்நடத்தும் பத்திராயு என்னும் அரசன் மந்திரிகளும் மிகுதியாயுள்ளசேனையுஞ்சூழ்ந்துவரப்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட உரு

ளேபூண்டதேரில் தானும் தன்மனைவியுமாக ஏறிக்கொண்டு வாசனை
யுள்ளகானகத்திற்சென்றான்-எ-று, ௨

சண்பகம்பனசம்பூசஞ் சந்தனந்தமாலந்தேமா
விண்பகரிமிருங்கோங்கு வெள்ளின்மந்தாரந்துற்றுக்
கண்புகவரிதாய்வாசம் காவதங்கமழுஞ்சோலை
பண்பயில்வண்டுந்தேனுங் கிள்ளையும்படிவதம்மா

இ-பு, அந்தவனத்திலிருக்கும்-சண்பகம்-பலா-கமுகு-சந்தனம்தே
மா-பச்சிலை-அண்டமுகடு பிளக்கும்படிஉயர்ந்திருக்கும் கோங்கு-வி
ளாமந்தாரம்-என்னும்கிருஷ்ணங்களரல்பார்ப்பவர்கள் பார்வைதுழை
வதற்கிடமில்லாமல நெருங்கப்பட்டு ஒருகாத்தாரமட்டும்வாசனைபரி
மளிக்குஞ்சோலையானது இசைபாடிம வண்டும்தேனைன்கிற வண்டு
களுங்கிள்ளைகளும் வாசமாயிருக்கத்தக்கது-எ-று, ௩

மவ்வலங்குழலாஸ்கீர்த்தி மாலினியணங்கினோடு
மவ்வனந்தன்னின்மன்ன னயர்வுயிர்த்திருந்தகாலை
கொவ்வையங்கனிவாயக்கற்பிற் கொடியொடோரந்தனான
சுவ்வையான்முறையிட்டெய்திக் காவலற்கிதனைச்சொன்னான்

இ-பு, இத்தன்மையுள்ள வனத்தில் பத்திராயுள்ளனும் அரசன்கீர்
த்திமாலினியென்னும் மனைவியுடன்வழிவந்தஇளைப்புநீங்கி யிருக்கு
மபோதுஒருபிராமணன் தன்பத்தினியாகிய கோவைப்பழத்தையொ
த்தசெவ்வாயினையுடையமாதூடன் துயரமுள்ளவனாய் முறையிட்டுக்
கொண்டுவந்து அரசனுக்குஇந்தவார்த்தை சொல்லுகிறான்-எ-று, ௪

அறத்தினிலுலகங்காக்கு மரசனேயரசோறே
மறப்புல்தொடர்ந்துகொல்வான்வருகின்றத்தனைநீயுன்
றிறப்படையேருயாங்கே செகுத்துயிர்கவர்ந்துயாங்க
ளிறப்பதுதவிர்த்துளாவி யீயந்தெமைப்புரப்பாயென்றான்

இ-பு, தர்மமத்துடன் உலகத்தைக்காக்கும் அரசனே அரசர்களா
கிய-யானைகளுக்குச்சிங்கம்போ லிருப்பவனேகொடிதானொருபுலியெ
ங்களைக்கொல்லத் தொடர்ந்துவருகின்றது அதனைஉன்னையி லிருக்கு
ம்வலியபாணத்தையேவி அவ்விடத்திலேவிழுந்து சாவும்படிகொன்
றுந,ங்களிறப்பதைநீக்கிஎங்கள்பிராணனைக்கொடுத்துக்காப்பாற்றவே
ண்டுமென்றுசொன்னான்-எ-று, ௫

வேறு,

மறையவனோதிய வாசகம்வந்தே
யறையழனமன்னவ னஞ்செவியெய்தப்

பிறைநிகர்வார்சிலை வானிபிடித்துக்
கறுவுகொள்வெம்புலி யைக்கடிதெய்வான்

இ-பு, இவ்வாறு-பிராமணன்சொல்லிய வார்த்தையானதுவந்து ஒ
லிக்கும் வீரசுண்டைகாலிற்கட்டியஅவ்வரசன்-காதிஸ்கேட்டவுடன்-க்
பிறைபோல்வளைந்தபெரியவில்லையும் பாணத்தையும் கையிலேந்தி,
கோபங்கொண்டு வருகிறவெய்யபுலியைவினாவினிற்கொல்லுவதற்கு

உற்றனனுற்றவ னென்றுதன்முன்னம்
பற்றியவெம்புலி பார்ப்பினிதன்னை
யெற்றியனைந்து பிடித்தலுமேங்கு
முற்றிழையாளர சன்முகநோக்கி

இ-பு, எத்தனப்பட்டான் - அப்படி-யெத்தனித்தவன் வருவதற்கு
முன்கொடர்ந்துவந்தபுலியானது அந்தப்பிராமணத்தியைஅடித்துப்
பிடித்துக்கொள்ளலே அழுகிற அந்தப்பிராமணஸ்திரியானவள் அரச
ன்முகத்தைப்பார்த்து-எ-று, எ

மன்னவனேபுலிவாயிடையுற்றே
னென்னுயிர்நின்பரமென்றிதுகூறி
யின்னவிர்செஞ்சடைமெய்ப்பொருணாமம்
பன்னினளாவிநடந்ததுபாவம்

இ-பு, அரசனே-நான்புலிவாயி லகப்பட்டுக்கொண்டேன் என்உயி
ரைக்காப்பது உன்பாரம்என்றுசொல்லியின்னலைப்போல விளங்கும்
செஞ்சடையையுடைய உண்மைப்பொருளாகியசிவநாமத்தையுச்சரி
த்தாள் பிராணனீங்கிவிட்டது இதுபாவமானகாரியம்-எ-று' அ

லேதியன்மாதா விளம்பியசொல்லான்
மாதூயரெய்திய மன்னன்வெருண்டே
காதவிடுத்தகடுங்கணைசென்றே
போதெனவீழ்ந்துபுண்டரிகத்தின்

இ-பு, அந்தப்பிராமணன் சொல்லியசொல்லால்மகத்தாகிய துயர
ங்கொண்டஅவ்வரசன்கோபமுள்ளவனாய்க் கொல்லும்படிவிடுத்தபா
ணமானதுபோய்ப்புலியின்மேல்பூவைப்போலவிழுந்தது-எ-று, கூ

கண்டுபொருமைகருத்தைவெதுப்பத்
திண்டிறல்வேலவனின்னுதிகைத்தான்
புண்டரிகந்தெறுபூவையையுங்கொண்
டுண்டிடவெய்முழைதேடியொதுங்க

இ-பு, தன்பாணம்பூவைப்போல விழுந்ததைக்கண்டு உண்டான
பொருமையானது மனதைவருத்தமிருந்தபலமுள்ளலேலேந்தும்அ

வ்வரசனுக்கு ஒன்றுந்தோன்றாமல்திகைத்து நின்றுவிட்டான் புலியா
னது தன்னுற்கொல்லப்பட்டவளை யுண்ணக்கவ்விக்கொண்டுமலைக்கு
கையை நாடிச்சென்றது-எ-று, (வ)

அச்சமுறாத வரும்புலிபேர்க்
வச்சிரவாகு மகன்றுபருற்றான்
விச்சையுணர்ந்தறி வேதிபன்மாதை
யிச்சகமீதி விழந்தனனென்றான்

(இ-பு) எவ்வளவும்பயமில்லாமல், அந்தப்பெரும்புலியானதுபோ
ய்விடவே வச்சிரவாகுபுத்திரனாகியபத்திராபு என்பவன் துயரம் அடை
ந்தான் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த பிராமணனானவன் என்மனைவியை
யிவ்வுலகத்திலிழந்துவிட்டேனெயென்று சொல்லி-எ-று. (கக)

(வேறு)

அருந்ததியுமொவ்வாதகற்புடைய மனையவளையந்தோவந்தோ,
பெரும்புலியின் பகுவாயினுயிரிழக்க முற்பவத்திற் -பிழைத்ததுண
டோ குரும்பைமுலைத்தாளாகைக் கொடியிடையாய்நீ விளிந்தகொடு
மைகண்டு, மிரும்பனையகொடுமனங்கொண் டின்னமுநானிறவாமலி
ருக்கின்றேனே.

(இ-பு.) பதிவிரதாதருமத்தில் அருந்ததியும் நிகராகாத மனைவி
யே ஐயையோபெரும்புலியின்பிளப்பாகியவாயில் அகப்பட்டுக்கொ
ள்ளும்படி முன்ஜன்மத்திற்செய்சனையுண்டோதெனனங்குரும்பை
யையொத்த தனங்களுர்முத்துகளையொத்த தந்தங்களும் பூங்கொடி
யையொத்த இடையினையும் உடையவளை நீயிறந்தகொடுமையைக்
கண்டும் இரும்பையொத்தவன் நெஞ்சங்கொண்டு இன்னமுந்நானி
றவாமலிருக்கின்றேனே-எ-று. (கஉ)

என்றென்றுபற்பலவும்பன்னியெடுத்தழைத்துமனமிடரின்மூழ்கிக்
கன்றொன்றுகனையிழந்தகறவைபோ னெடிதுயிர்த்துகவன்றுமாழ்கி
யின்றொன்று துண்குவன்பானிங்கென்ன நினைந்துகொடுதெழுந்தநின்று
குன்றொன்றுதிரள்புயத்துக்கோமன்மேல்வெகுண்டனையகூற்றினே

(இ-பு) என்றென்று பலபலவாக தன்மனைவியினகுணநிசயங்க
ளையெடுத்து அழைத்துச்சொல்லி துன்பத்தில்மனது அழுந்திடக்கண்
றினையிழந்த பசுவைப்போலபெருமூச்சுவிட்டுக்கவலையுடன்சொர்ந்
துஇப்போது ஒருகாரியஞ்செய்யத் துணிகுவனென்று தன்மனதில்
நிச்சயித்துக்கொண் டெழுந்துநின்று மலையையொத்ததிரண்ட புயத்
தையுடையபத்திராயுவாகிய அரசன்மேல்கோபித்துக்கொண்டு இந்த
வார்த்தைகளைச்சொல்லுகிறான்-எ-று, (கங)

மறையவருக்கிறதிவந்தா லவருயிருக்குதவிசெய்யாமன்னரேறே
கறையிருக்குந்தீவாய்வெங்கனற்றறுக்ட்கொடுவரின்கண்முன்னகப்
பிறைதுதற்குப்பாடரியற்றியுயிர்கவர்ந்துபிலம்புகுதப்பிடித்தனில்லோ
டுறைகழித்தகணையேநதிரின்றனை 'நின்னரசியலுக்குவமையுண்டோ

(இ-பு) பிராமணர்களுக்குத் துன்பம்நேரிட்டவிடத்தில் உதவி
செய்யாதமன்னவர்கள்சிங்கமே உதிரம்பொருந்தியிருக்கும்பொல்லா
தவாய்வெவ்விய தீப்பொறியைக்கக்கும் கண்களுமுள்ளஒருபுலியா
னதுஉன்கண்ணுக்கெதிராக என்மனைவிக்குவருகதத்தைச்செய்து உ
யிரைவாங்கிக்குகையிற்போகவும் பிடித்தவிலும் தூணியிலிருந்தெ
டுத்தஅம்பும் ஏந்திக்கொண்டுநின்றாய் ஆதலால் உன்னரசியலுக்கொ
ப்பான அரசியல்வேறென்றுமில்லை-எ-று. (கச)

ஆறிரட்டியா யிரம்வெங்களி யானைபலமுனக்குண்டதனைவேந்
தே, பாரிரட்டுங்கதிர்வடிவேற்பகைவரிடத் தீரதவராற்பயங்கொண்
டாயோ, தூறிரட்டித்தெழுந்தமரக்கானகத்திலென்றுணையத்தொ
டர்ந்துநெய்த்தோர்ச், சேறிரட்டித்திரும்பிலவாய்ப்புலிகவரமீட்டிலை
நீசெய்ததென்னே.

(இ-பு,) பன்னிராயிரம்யானைபலம்உனக்குஇருக்கின்றதுஅரசனே
அந்தப்பலத்தினைப் பருந்துகளைக்கூட்டமாய்ச்சேர்க்கும்ஒளிதங்கியவ
டிவேலையுடையபகைமன்னரிடத்தில்கொடுத்துவிட்டுப்பயம்பெற்றுக்
கொண்டனையோசிறுசெடிகளால் நெருங்கப்பட்டமரங்களமேலோங்கி
யிருக்கும்இந்தப்பெரியகாட்டில்உதிரஞ்சேறுபடும்படிபிலம்போன்ற
வாயையுடையபுலியானதுதொடர்ந்துஎன்மனையானைப்பிடித்துக்கொ
ண்டுபோய்விட்டதே அதனைத்தடுக்காமல் என்னசெய்தாய்-எ-று ()

கடுங்காளிற் புலியெனது கனங்குழையைக்குருதியுண்ணக் கரு
திரின்மு, னடுங்காலத்ததனையுயிரழித்திலை நின்னுயிர்ப்புறங்காத்தஞ்
சிறின்றாய், கொடுங்காலதூதரடுகளத்தினிற்பப் பகைவர்வந்துகொடு
ம்போர்செய்யி, நடுங்காதுபகைதூரந்துன்னரசுநிலைநிறுத்துவையோ
நாமவேலோய்.

(இ-பு) பகைவர்அஞ்சத்தக்க வேலாயுதமேந்தியஅரசனேகொ
டுமையுள்ள இந்தக்காட்டில்உனக்கெதிரில் உதிரமுண்ணப்புலியான
துஎன்மனையவளைக்கொல்லும்போது அந்தப்புலியைக்கொல்லாமல்
உன்னுயிரைக்காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டுப்பயநதுநின்றனைகொடு
மையுள்ளயமதூதர்வந்து போர்க்களத்திலிருக்கும்படிஉன்எதிரிகள்
வந்துவெவ்வியதானயுத்தஞ்செய்தால் அந்தச்சமயத்தில்நடுங்காமல்ப
கைவரைத்துரத்தி உன்னரசாட்சியைநிலைநிறுத்துவையோ-எ-று. ()

பெண்ணுகியந்தணர்தம் பேதையுமாய்நினக்கபயம் பேசினுனே,
பெண்ணுகொலுமவேங்கைக் குணவளித்து னுயிர்காத்த வேழை
வேந்தே, மண்ணுளவெண்ணுதியோ வின்னமுமாருயிர்சுமந்து வலி
யிற்றாழ்ந்து, கண்ணார்தமிழிபுரைக்குநானையோ வென்றுபலநடுங்கச்
சொன்னான்.

(இ-பு) பெண்பிறப்பாகியும் அந்தப் பிறப்பிலும் பிராமணத்தி
யாகியும் உனக்குஅபயமென்று முறையிட்டவளைக்காக்கவேண்டுமெ
ன்று உன்மனதில்எண்ணாமல் கொலலும்புலிக்குஆகாரமாகக்கொடுத்
துவிட்டு உன்னுயிரைக்காத்துக்கொண்ட ஏழ்மையுள்ள அரசனே ப
லத்தினிற்குறைந்தும் இன்னமும்பிராமணனை வைத்துக்கொண்டுஊ
ராளஎண்ணுகிறாயோ பகைவர்கள் இழிவாகப்பேசுவார்களே அதற்
கும்நாணமுறையோ என்றிவ்வாறு பலபலதூஷணமான வார்த்தைக்
ளே அவனடுங்கும்படி சொன்னான்-எ-று. (௧௭)

என்னலுமேமதிமயங்கிவடிவேல்கொண்ட கன்மார்பத் தெறிந்த
தென்னக், கன்னியைவெம்புலிகவர்ந்தகொடும்பழியு நான்மறையோ
ன்கடியசொல்லு, மன்னிலையேயகம்வெதுப்பவருந்துயரக் கடலிடை
யாழ்ந்தமுங்குதோறு, மன்னர்பிரானரசியலுஞ் செல்வமுநீத்திறப்ப
னெனுமனததனான்.

(இ-பு) இவ்வாறு அங்கப்பிராமணன்சொல்லவேஅரசன்மதிமய
ங்கிவடிவேலைப்பாரந்தமார்பில் எறிந்ததுபோலப்பிராமணஸ்திரியைப்
புலிகொன்றை கொடும்பழியும் பிராமணன் சொல்லுங்கடுமையான
வார்த்தையும் அப்போதேமனதைவெதுப்ப நீங்குதற்கரிய துக்கசா
கரத்தில் அழுந்தவருந்துந்தோறும் அவ்வரசனின்த அரசாட்சியையு
ம்செலவத்தையும் ஒழித்துவிட்டிறக்கவேண்டுமென்கிற எண்ண மு
ள்ளவனான்-எ-று. (௧௮)

வேதியருக்கிடாகளையாவேந்தினோரு விலங்கெனவேவேதங்கூற
லாதியினிற்கேட்டிருந்துமவர்க் கிறுதிவந்தவிடத்தஞ்சினின்றேன்
போதுமினியுயிர்க்கமத்தல் சுமந்தாலும்பழியலதுபுகழுமுண்டோ
திதுதரும்வாழ்க்கையினுஞ் கீர்த்தியுறப்பொன்றுவதேசீரிதென்னான்

(இ-பு) பிராமணர்களுக்குநேரிட்ட இடரைநீக்காதஅரசனொரு
மிருகமேயல்லதுஅரசனாகான்என்று வேதஞ்சொல்லுவதை ஆதியி
லேகேட்டறிந்தும் இப்போதுபிராமணனுக்குநேரிட்டவிடத்தில் பய
ந்துநின்றேன்உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பது இந்தமட்டிற்போ
தும்அல்லது உயிரைச்சுமந்துகொண்டிருந்தாலும் பழிவருமேயல்ல
துபுகழுண்டாவதில்லைஆதலால்தீங்கைத்தருகிறஇந்தவாழ்விலிருப்ப
தைப்பார்க்கிலும் உயிரை விடுவதே நன்மையாகும் புகழுமுண்டா
கும்-எ-று. (௧௯)

மடமாதைப்புலிக்குணவாவழங்கி நெடுந்துயருழக்கு மறையோ
ன்றாளிற், நடமாற்புமணிமுடியுநிலம்படிய வீழ்ந்துதுயர்தவிர்தியெ
ன்னா, மிடலானதொன்றுமிலாத் தமிழேன்றீநாகத்தின் வீழ்கின்றே
னென், னுடைநாடுமென்குலமுநிதியமுநின் வயத்தவென்றானுரவுத்
தோளான்.

(இ-பு) என்றிவ்வாறெண்ணித் தன்மனைவியைப்புலிக்கு ஆகாச
மாகக்கொடுத்துவிட்டுத் துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிராமணனு
டையபாதத்தில் அகன்றமாரபும் ரத்தினங்கள்பதித்தமகுடமும் பூமி
யில்படும்மடிபத்திராயுவென்னும் அரசன்பணிந்துஐயரேதுன்பப் பட
வேண்டாமென்று சொல்லிப்பலமென்ப தொன்றுமில்லாத தமிழேன்
தீநாகத்தில்விழுக்கின்றேன் என்னுடையதேசமுங்குலமும் திரவியமு
ம்தேவரீர்வசமாக ஒப்பித்தேனென்றுசொன்னான்-எ-று. (௨௦)

மாறிலாத்திறல்வேந்தன் வாய்மொழிகேட்டருமறையோன்வழ
ங்குங்கண்ணின், வீறிலான்விறலிழந்தான் பலியெடுத்தான் சுகமிழந்
தான்வினையினமுங்கைப், பேறுளானாலிழந்தான் மனையிழந்தா னுரி
மைதரும்பேறுநீத்தா, னுறினானுரைப்பதென்றே வரசனெனக்கூறி
யிஃதறையலுற்றான்.

(இ-பு) மாறாதவெற்றியையுடைய அரசன்சொன்னவார்த்தையை
க்கேட்டு அந்தப்பிராமணன்சொல்லுகிறான் கண்ணினொளியிழந்தவனு
ம்வன்மையிழந்தவனும் பிசைக்கெயெடுப்பவனுமசுகமிழந்தவனும்பாவ
த்தினால்ஊமைத்தனமையுடையவனும்பூண நூலிழந்தவனும் மனைவி
யையிழந்தவனும் இம்மைப்டயனிழந்தவனுமாயிருப்பவன்விசனம்நீங்
கிச்சொல்லத்தக்கதென்னிருக்கின்றது அரசனையென்றுசொல்லிப்பி
ன்னும் அந்தப்பிராமணன் இந்தவார்த்தைசொல்லத் தொடங்கினான்
—எ-று. (௨௧)

என்னுடையதுயரமுந்தீர்ந்தாவிடங்கொண்டிருந்தவங்க ளியற்ற
வேண்டி, னன்னுடையகுலவனிதை கீர்த்திமாலினியையெனக்குதவ
ல்வேண்டி, மன்னவவென்றலுக்கொடிய வடுவுரைவேல்போ லரசன்
மருமத்துநாற், நன்னெறிதீரிழிபுரைநீ யிங்குரைத்தா யிவ்வுரையை
நவிலற்பாற்றோ

(இ-பு) அரசனேஎன்னுடையதுயரம்நீங்கிப் பிராணனைவைத்து
க்கொண்டுநான் தவங்கள்செய்யவேண்டுமென்கிறஎண்ணம் உநக்கிரு
க்குமானால்உன்னுடைய தர்மபத்தினியாகிகீர்த்திமாலினியையென
க்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னான்அப்படி சொன்னவுடன் அ
ந்தக்கொடியவார்த்தையானது அரசனுடையமார்பில்வேல்தைத்தது
போலிருந்ததினால் ஐயரே- தர்மத்துக்குமாறான இழிவுள்ள வசனஞ்
சொன்னீர் இந்தவார்த்தைசொல்லலாமோஎன்றுராசனசொல்லிப்பி
ன்னுஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று. (௨௨)

கனேசுரம்மென்கடலுடுத்தகாசினியின் மறைவல்லோய் கலைவன்
லோர்க்கு, முனையிடத்தினுயிர்கொடுப்பார்முமுநிதிபத்தொகைகொ
டுப்பர்முகமன்சொல்வர், துணைபரித்தேர்கொடுப்பர்கரி கொடுப்பர்ப
ரிகொடுப்பான் நித்துணையாயுள்ள, மனைகொடுத்துப் புகழ்படைத்த
முன்னருண்டேலுரையென்றான்மன்னர்கோமான்.

(இ-பு.) பிராமணச்சிரேஷ்டரே ஒலிக்கும் ஓசையுடையதாய்த்
தெளிவுள்ள கடல்குழந்த இவ்வுலகில் அரசர்களாயி குப்பவர்கள் பிரா
மணர்கள் பொருட்டுத்தங்களுயிரைக்கொடுப்பார்கள் மிகுந்ததிரவிய
ங்கொடுப்பார்கள் உபசாரவார்த்தைசொல்வார்களை விரைவாகச்செல்லு
ங் குதிரைகட்டியகேர்கொடுப்பார்குதிரைகள்-யானைகள் கொடுப்பார்
கள் இவ்வளவேயல்லது இல்லறத்துக்குத்துணையாகியமனைவியைக்கொ
டுத்துப்புகழ்படைத்த அரசர்களுண்டாயிருந்தால் சொல்லுமென்றா
ன்பத்திராயுள்ளனும் அரசன்-எ-று (உரு)

செங்கோன்மையரசர்பிரான்செப்பியசொல்செவிபுகுதச்சிவந்து
நோக்கி, வெங்கோன்மையரசியற்றும்விறல்வேந்தே பழியிதனான்மே
வினாலும், தங்காதவகையியற்றுஞ் சாந்தியறிவேனணகைகத்தந்தியி
ன்றே, னுங்காருந்தழனரகழ்புகுதியெனச் சபிப்பனிநிநுவறி யென்
றான்.

(இ-பு) செங்கோல்மாறாதஅரசனிவ்வாறுசொல்லியசொல்லான
துகாதிற்பட்டமாத் திரத்தில்பிராமணன் கோபத்துடன்பார்த்துக்கொ
டுங்கோல்செலுத்திராசாங்களுசெய்யும்அரசனே இதனாலேயெனக்கு
ப்பாவஞ்சம்பவிப்பதாயிருந்தாலும் அதுதொடராதவண்ணம் சாந்தி
செய்துகொள்ள என்னாலாகும்ஆதலால்உன்மனையாளேக்கண்டு கொ
டாவிட்டால்பாவிகளையுண்ணத்தக்கதீநரகில்விழும்படிஉனக்குச்சாப
ங்கொடுப்பேன்இநிளன்னசொல்லுகிறாய்சொல்லென்றான்-எ-று (உரு)

(வேறு)

ஆழ்ந்தகேள்விமறை யொன்றைஞ்சுடுசொல்வாளாற்
போழ்ந்தநெஞ்சங்கருகப் பொருமிப்பொருமிப்புவிமேல்
விழ்ந்துவிழ்ந்தாங்கெழுந்து விழிநீர்க்கடலுள்ளழியா
தாழ்ந்தநெஞ்சங்கூர்ந்து தகைவேந்திவைகணிநையும்

(இ-பு) வேதகாஸ்திரப்பயிற்சிறிதைந்துள்ள அந்தப்பிராமணன்சொ
ல்லுஞ்சுடுசொல்லாகிய வாளினால்பிளக்கப்பட்டமனம்வெளும்பி அழு
தழுதுழியியில் விழுந்துவிழுந்து பின்னுமெழுந்துகண்ணீர்த்தாரைக
டல்போற்பெருக அதிலாழ்ந்தழிந்து ஒன்றுந்தோன்றாதமனமுள்ளவ
னாய்ப்பெருமைப்பாடுள்ள அரசனிலைகளை யெண்ணுகிறான்-எ-று()

மாறுக்கற்பினிவளை மறையோற்களிக்கினவசையாம்
வேறும்மறுத்தின்றுரைத்தால் வினையேபுரியுமறையோன்
கூறும்வளரும்பிறையுங் கொன்றைத்துணருஞ்சொருகி
யாராதரிக்குஞ்சடையோ னருளேதெனவுமறியேன்

(இ-பு) அழியாதகற்புநிலையுள்ள இவளைப்பிராமணனுக்குக்கொடு
த்தால்வசைவந்துநேரிடும் அல்லதுமறுத்துவேறுகச்சொன்னால்பிரா
மண சாபங்கொடுப்பான் ஒருகலையுடனிருக்கும்பிறையினையுங்கொ
ன்றைமாலையினையுந்தரித்துக்கொண்டு ஆததிமாலையினையும் தரிக்கவி
ரும்பும்சடைமுடியையுடைய பரமசிவத்தின் திருவருள்ளவ்வாறிரு
க்கின்றதோதெரிந்திலன்-எ-று. (௨௬)

பொல்லாநரகத்திடையே புகுமாறுயிருக்கெளிதோ
நல்லாடனையுமிங்ங் நயந்தவறையோற்குதவி
வில்லார்மணிப்பூண்வேந்தர் வினையங்கேட்டுவியப்பக்
கல்லாமாந்தரிழிப்பக் கனல்வாய்ப்புகுவேனென்னு

(இ-பு) பொல்லாத நரகத்தில் உயிர் விழுகிறதென்றால்அது எளி
தான தல்லவே ஆதலால்மனையவளைவிரும்பிக்கேட்கிற பிராமணனுக்
குக்கொடுத்து ஒளியுள்ளரத்தினுபரணங்களணிந்தமன்னவர்கள் இந்த
ச் சேதியைக்கேள்விப்பட்டுச் சந்தோஷிக்கவும் கல்வியுணராதமாந்த
ர்கள் இழிவுசொல்லவும் தீயில்விழுவேனென்று-எ-று (௨௭)

இருந்தமரையோய்நினக்கே யீந்தேனிவளையிந்தேன்
பொருந்தும்பதியிற்கொடு நீபோனாயென்றேபுகலாத்
திருந்துமனையாடன்னைத் தாயேசெல்கென்றேத்தி
யருந்துமமிர்தம்போல் வான்னலைக்கடிதினமைத்தே

(இ-பு) தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டு கோபங் கொண்டிருக்கும்
வேதப் பிராமணரேஇவளையுமக்குக்கொடுத்தேன்கொடுத்தேன்நீர்வா
சமரயிருக்கும்நகரத்துக்குக்கொண்டுபோமென்று சொல்லிக்கற்புன
ளமனைவியைப் பார்த்துத்தாயே இந்தப்பிராமணனுடன் போவென்
று சொல்லித்துதித்து உண்ணும் அமிர்தம்போன்ற அரசன்விசைவா
கத்திவளர்த்து-எ-று. (௨௮)

கண்ணீர்கலுழ்தன்மாற்றிக் கருத்துமொருபானிறுவித்
தெண்ணீர்மூழ்கியெழுந்து சிவமந்திரமுட்கருதி
வின் னூருலவிக்கதிருந் வெதுமபச்சி கைகொள்கனல்கா
யுண்ணீர்மையினுன்வீழ்வா னொருப்பட்டுலவுங்காலே

(இ-பு.) கண்ணிலிருந்து நீர்வருதலைமாற்றி மனகையொருவழிப்
படுத்தித்தெளிவுள்ளநீரில்ஸ்நானஞ்செய்துவந்து பஞ்சாரஷாததையு
ள்ளே யுச்சரித்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற் செல்லுஞ்சூரியனும் வெப்
பங்கொள்ளச் சிகைவிட்டெழுந்ததீயில் அன்புடன்விழஒருமைம்பட்
டித்தீக்குண்டத்தைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது-எ-று, (௨௯)

ஐந்துமுகமுமொளிர வவீர்செஞ்சடையின்மீதே
யிந்துமொளிகொண்டிலக விடையேயிடைபேயிதழிக்
கொந்தின்றுணர்நின்றசையக் கொக்கினிசிறகுமறுகுஞ்
சிந்தும்பனிநுண்டிவலைச் செழுநீர்மகனாந்திகழ்

(இ-பு.) ஐந்துதிருமுகங்களும்பிரகாசிக்கவும் விளங்குகின்றசெ
ஞ்சடையில இளந்திககள்ஒளியுடன்பிரகாசிக்கவும் அசன்மத்திகளில்
கொன்றைப்பூங்கொத்து கனிநுந்தசையவும கொக்கினிசிறகுமஅற்கும்
சிந்துகின்ற குளிர்ச்சியுள்ள துளியையுடைய கங்காதேவியும் பிரகா
சிக்கவும்-எ-று. (௩௦)

மூன்றுகண்ணுந்சுடர் முரலுஞ்சங்கந்தடல்வாய்
கான்றவிடமுண்டிருண்ட கண்டமணியிற் கனிய
வான்றவீரேமுலகு மல்லாப்புவனத்தடுக்கு
மீன்றுங்கன்னியென்ன விருந்தாள்வாமத்திலக

(இ-பு) திரிணேத்திரங்களும் பிரகாசிக்கவும்ஒலிக்குஞ்சங்கந்தவழு
ங்கடலினிடத்துவாசுகிக்கிய விஷபானஞ்செய்து கறுத்தகால கண்
டம்நீலரத்தினம்போலவிளங்கவும் நிறைந்துள்ள பதினான்குலோகங்
களும்அவைகளேயன்றி மற்றப்புவனகோடிகளை எல்லாம்பெற்றும்க
னனியாயிருக்கும்உமையவள் இடப்பாகத்தில்விளங்கவும்-எ-று ()

பவளவரையிற்றழந்து படியுநீலப்புயல்போற்
கவளயானையுரியைக் கவினாருருவம்போர்ப்பத்
திவனாம்புலியின்தளைச் சேர்த்திப்புயங்கநீவி
துவளநீற்றின்றவளச் சுடர்ப்புண்டாமுந்தோற்ற

(இ-பு) பவளமலையில் கருமேகம்படிந்திருப்பதுபோலயானைத்தோ
ற்போர்வை திருமேனிபோர்ப்பவும் விளங்குகின்றபுலித்தோலையுடு
த்துஅதன்மேல்சர்ப்பக்கச்சணியப்பட்டித்தொங்கி அசையவும்தாவள்
ளியமானவிபூதித்திரிபுண்டரங்களும் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (௩௨)

- தெய்வமகளிர்நடிக்கச் சிறந்தமுழுவங்கறங்க
வையம்நுங்கநடிக்கு மழுவெள்விடையினேறிக்

கொய்யுமலர்கொண்டடியிற் குளிரப்புனைவார்க்கேளிகிற்
கைவல்லியநின்றருளுங் கருணைக்கடல்வந்தெதிர்த்தான்

(இ-பு) அரம்பாஸ்திரிகள் நடனஞ்செய்யவும் சிறந்ததாகிய குடமு
ழாஒலிக்கவும் திரிபுர தகனஞ்செய்யும் போதமைந்ததேரி சைச்சமுநி
யக்கண்டு எதிரில் வந்து நடித்ததாகிய இளமையும் வெண்மை நிரமுமு
ள்ள திருமாலாகிய ரிஷபவாகனத்தின் மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்
டு கொய்த்திருப்பள்ளித் தாம்ங்கொண்டு குளிரும்படி திருவடியில் அரு
ச்சிப்பவர்களுக்கு எளிதாதமோக்சம் அருளுங்கிருபைக்கடலாகிய பர்
மசிவன் தரிசனங்கொடுத்தார்-எ-று வையம் நங்கநடிக்கும் என்று பா
டமாயின் இவ்வுலகத்தை யுண்ணநடித்த மால்விடையெனப்பொருள்
உரைத்துக்கொள்க-வையம் என்பது- தேர்- பூமி. (௩௩)

கண்ணுமனமுங்குளிரக் கண்டர்நரசர்க்கரசன்
றிண்ணம்பிறவிப்பகை யைச்செற்றேமென்று கருதி
யுண்ணுமமிர்தமுண்டா நொருவனென்னக்களித்து
விண்ணுமண்ணும்பிறவு மாநொனடியில் வீழ்ந்தான்

(இ-பு) அரசனானவன் தன்கண்களும் மனமுங்குளிரும்படி தரிசி
த்து நிச்சயமாகப் பிறவிப்பகையாயுள்ள நம்முடைய வினையை ஒழித்
தோமென்று எண்ணித் தேவர்களுண்ணும் அமிர்தம் உண்ட ஒருவன்
களிப்பது போற்களித்து ஆகாயமும் பூமியும் மற்றவைகளுமாய் நிறை
ந்துள்ள பரமசிவத்தின் திருவடியிற் பணிந்தான்-எ-று. (௩௪)

வேறு.

தேவாதிதேவனாபச் சிற்சுண்ணாயற்புதனு
முவாமுதலாய் முழுப்பொருளாய் நின்றாயை
காவாய்பிறவிக் கடனீந்திக்கையினைத்தே
னாவையெனவேசின் னுண்மலர்த்தாள்பெற்றேனே

(இ-பு) தேவர்களுக்கெல்லாம் முதலாகிய தேவனாகியும் சிற்சுண்
னாகியும் அற்புதனாகியும் - முவாமுதலாகியும் - கடவுள்தன்மை நிறைந்
தபொருளாகியும் வீற்றிருக்கங்கடவுளே. அடியேனைக்காத்கருளவே
ண்டும் பிறவிச்சமுத்திரத்தை நீந்திக் கரையேற மாட்டாமல் உயினைத்
தேன் அந்தக்கடலை நீந்துவதற்குக் கப்பலைப்போல உன்னுடைய திருவ
டித்தாமரைமலரை இப்போது பெற்றுக்கொண்டேன்-எ-று- முவா
முதல், என்பது- சிலகாலம் இளமையும் அதற்கு மேல் கிழத்தன்மையு
ம் அடையாமலிருக்குதல் முழுப்பொருளென்றதனால் சில தேவர்க்கு
க்கடவுள்தன்மை குறைந்திருக்குமென்பதாகக்கொள்க. (௩௫)

உண்ணாரையாய் வட்டாகதெள்ளமுகாய்
மண்ணாமணிபாய் மறைப்பொருளாய் பின்னாயை
பெண்ணுலளவுட்டாத் துன்பத்திடருழகசேன்
கண்ணவறனோக்கிக் கையாற்றொழுகின்றேன்

(இ-பு) உண்ணப்படாததெனுகியும் தெவிட்டாகமதுரமுள்ள அ
மிர்தாகியும் கழுவப்படாத மாணிக்கமணிபாகியும் வேதப்பொருளா
கியுமிருக்குங்கடவுளே உன்னை இலக்கத்தினால் அளவுபடாத துன்பத்
தினால்வருக்கங்கொண்ட அடியேன்கண்ணினால் தரிசித்துக்கைகளா
ல் தொழுகின்றேன் -எ-று- மண்ணாமணி எக்காலத்தும் ஒளிமாறு
மணி—எ-று. (௩௬)

அன்புக்கோரன்பா யறத்துக்குநல்லறமாய்
வன்புக்குவன்பாய் வடிவொருவிநின்றாயை
முன்புக்கணர்விலனாய் மூங்கைத்கொழில்புரிந்தே
னென்புக்குருக வெளிதிற்பணிகின்றேன்

(இ-பு) அன்புக்கு அன்பாகியும் தர்மத்துக்குத் தர்மமாகியும் க
டினத்துக்குக் கடினமாகியும் உருவமின்றிநின்ற உன்னை முன்புசேர
த்தககஞானமில்லாதவனாய் ஊமைக்கன்மையுள்ளவன்போலிருந்தே
ன் இப்போது எலும்புகள் நெக்குவிட்டுருகும்படி வெளிதில் பணி
கின்றேன்—எ-று. (௩௭)

என்றேயரசன்களி பெருகியேத்தெடுப்பக்
குன்றாவிமயக்குலக் கொழுந்தின்கோமானும்
பின்றாதகாட்சிப் பெரியோயெழுகவெனக
தன்றாளில்வீழ்நகாணைத் தன்றிருக்கையாலெடுத்தான்

(இ-பு) பத்திராயுள்ளனும் அரசன் இவ்வாறுசொல்லி ஆனந்தப
ரவசனாய்த்தோத்திரஞ்செய்ய குன்றுதலிலாதமலையரையன் புக்கரி
யாகிய உமையவள் கணவர் மாறாத அன்புமுதிர்ந்தவனே யெழுந்தரு
வென்று தன்நிருவடியில் பணிந்தவனைத் திருக்கரங்களால் எடுத்த
ருளினார்—எ-று. (௩௮)

எந்நிலையுந்தானா மிறைவெனெடுத்துனது
மன்னுநிலைதேர்வான் மறைமவனாபவந்ததுநான்
பொன்னவிர்மாமேனிப் பொருப்பரையன்மன்மகள்காண்
டன்னிகரில்பார்ப்பணியாய்ச் சார்ந்ததனிரியலே

(இ-பு) எப்பொருளும் தானாகிய இறைவன் எடுத்தருளி அன்ப
னே உன்னுடைய பத்திரிலே எல்லாருப அறியத்தக்ககாரக நமேபிரா
மணாக வந்தோம் தனக்குநிகரில்லாத பிராமணஸ்திரியாக வந்தது
பொன்மயமான மேனியையுடைய மலையரையன் புத்திரியாகிய பா
ர்வதிதேவியாம்-எ-று. (௩௯)

வந்துமறஞ்செய்த மறப்புலியுமாயைகாண
சிந்தைகவலாதொழி நீயுந்தேவியுமா
யிந்தைவுமையுடனே யெம்மையும்பூசித்ததனற்
புந்திமகிழ்ந்தேன் பொருந்துவரங்கேளென்றான்

(இ-பு) இங்கேவந்து பிராமணஸ்திரியை அடித்துத் தூக்கிக்கொ
ண்டுபோனவீரமுள்ள புலியோவென்றால் மாயையாகும் நீயுன்மன்
திற்கவலைப்படவேண்டுதில்லைநீயும் உன்மனைவியும் எம்மையும் உமை
யவளையும் பூசித்ததினால் உள்ளத்தின்மகிழ்ந்தேன் உனக்கு வேண்டி
யவரங்கேளென்றார் எ-று (சஉ)

வேந்தர்பிரானுமது கேட்டுமெய்ப்பனிப்ப
வேந்துமுலைமென்றோளி மயத்திற்றேவியொடும்
போந்தபரிசெளிதோ வேறோர்பொருளுமுண்டோ
நீந்துதுயரக்கடலை நீந்தினேற்கென்றுரைத்தான்

(இ-பு) பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கைக்கேட்ட பத்தி
ராயு உடல்கம்பிதங்கொண்டு உயர்ந்ததனங்களும் மென்மையாந்தோ
ருமுடையபார்வதிதேவியாருடன் சுவாமிகள் எழுந்தருளியதுஎளி
தானதோ துயரக்கடலைநீந்திய அடியேற்குக்கேட்கவேண்டிய வரமும்
வேறேயிருக்கிறதோ-எ-று, (சக)

நீதிவரம்பிகந்து நின்றேனுமென்மனையுந்
தாதையுமென்யாயுந் தமிழேம்படருழந்த
வேதமறக்காத் விளங்கோவுமைந்தனுநின்
பாதமலர்சேரப் பணிப்பாயெனலோடும்

(இ-பு) நீதிவரம்பைக்கடந்துநின்ற அடியேனும்என்மனைவியும்
'அடியேன் தாயுந்தகப்பனும் எங்களைக்காத்துரக்ஷித்தவணிகேசனும்
அவன்புத்திரனும் தேவரீருடைய திருவடிமலரைச்சேரும்படி அரு
ள்செய்யவேண்டுமென்னவளவில்-எ-று, (சஉ)

காவலவன்றேவியுமெங் காரணனேயேற்பயந்த
மாவலவன்வன்புகழான் மன்னுசந்திராங்கதனு
மேவலருங்கண்ணாளி லங்கிழைசீமந்தனியாம்
பூவையுநின்பாதம் புகுதப்பணியென்றான்

(இ-பு) அந்தராசன்தேவியானவன் சுவாமியைநோக்கிஎங்கள் ஆ
ண்டவனே அடியானைப்பெற்ற குதிரைச்சேவகத்தில் வல்லவனும் பு
கழுள்ளவனுமான சந்திராங்கதனும் பாணங்களையொத்தபார்வையை
யுடைய கண்ணான சீமந்தனியும் தேவரீர்திருவடிகளை அடையும்
படி அருள்செய்யவேண்டுமென்றான்-எ-று. (சக)

இயாவையுந்தானான விறையோன்றனதுதிருத்
தேவியொடுமாங்கவர்கள் செப்பும்வரமீந்தகன்றுன்
மாவியலுந்தேர்தூண்டி மானவேன்மன்னவனுங்
காவிநெடுங்கண்ணியொடுங் காமர்பதிபுகுந்தான்

(இ-பு) எல்லாப்பொருளுந் தாமாயிருக்கும் கயிலாசபதி யான
வார்அவர்கள்சொல்லியவரம் அருளிச்செய்து பார்வதிதேவியாருடன்
எழுந்தருளிவிட்டார் பத்திராயுநீலோற்பலமலர்போன்ற கண்களையு
டைய தன்மனைவிழுடன் தேரிலேறிக்கொண்டு தன்அழகியபதியிற்சே
ர்ந்தான்-எ-று. (சச)

வையம்பொதுநீங்க மன்னர்திறையளப்பச்
செய்யதனியானை செல்லவொருகோலோச்சிப்
பொய்யில்பதினாயிரம் பருவம்பூதலங்காத்
தெய்யும்வரிகிலையா னேந்தற்கரசளித்தான்

(இ-பு) தன்பதியிற்சேர்ந்த அவ்வரசன் இவ்வுலகம்பொதுவின்
தித்தன ஒருவனுடைய தேயாகவும் மறுதேசத்தரசர்கள் திறைகொ
ண்டிவந்துஅளக்கவும் நன்மையுள்ளதன் ஆக்கினுசக்கரம் நிகன்றிநீ
நடக்கும்செங்கோல்செலுத்தி சரியாகப்பதினாயிரம்வருஷம்பூமியைக்
காத்துஅரசுசெய்து தன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சியைக்கொடுத்துவிட்
டி-எ-று-எய்யும்அம்புகளை வைத்தெய்யும் நீண்டவிஸ்வினான்-எ-று.()

வேயனையமென்றோள் விளங்கிழையினோடெதிர்ந்த
பாயும்விடையோன் வரமனித்தபான்மையினான்
மாயனுநான்முகனுந் தேராமறைமுடியின்
சேயபதந்தேவியொடு தேர்வேந்தன்சேர்ந்தானே

(இ-பு) யாயசநின்ற ரிஷபலாகனமுடைய சாம்பசிவ மூர்த்தியா
னவார்முன்னம் பசியமூங்கிலையொத்ததோள்களையுடைய பார்வதிதே
வியாருடன்எழுந்தருளிவந்துவரம் அருளிச்செய்ததன்மையினுல்பத்தி
ராயுவென்னும்அரசன் தன்மனையாருடன்திருமாலும் பிரமதேவனுங்
காணாதவேதாந்தப்பொருளாகிய மோகூதத்தையடைந்தான்-எ-று.()

மன்னர்பரவலருஞ் சந்திராங்கதனுந்
தன்னிகரிதேவியொடுஞ் சார்ந்தான்சிவலோக
மென்னமுனிசூத னியம்பவதுகேளாமு
ன்னென்றிசோமாமுனிவர் நாதனிசைபாடினார்

(இ-பு) அரசர்களெல்லாரும்புகழும்படி ராசாங்கஞ்செலுத்திய
சந்திராங்கதராசன் தந்தேவியுடன்கிவலோகஞ்சேர்ந்தானென்று

முனிவர் சொல்ல நல்லொழுக்கமுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அந்தச் சரித்திரங்கேட்டவுடன் பரமசிவன் அருளின் பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடினார்கள்-எ-று. (௪௭)

பதினான்காவது-பத்திராயுமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அளகன.

சிவமயம்.

பதினேந்தாவது.

விபூதிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

மற்றுமோர்கதைவிளம் பெனவருந்தவர்வழங்கச்
செற்றமீல்குணவாம தேவன்புரிசெயலுங்
கற்றையஞ்சடைக்கடவுள் வெண்ணீற்றின் மாக்கதையுஞ்
சொற்றதன்மைதூற்றாத மாமுனிவரன் சொல்வான்

(இ-பு.) இன்னமுஞ்சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று நைமிசாரணியமுனிவர்கள் கேட்க நற்குணங்களையுடைய வாமதேவனென்னும் ஒருமுனிவர் செய்தசெய்கையும் செஞ்சடையையுடைய கயிலாசபதியின் பரிசுத்தமானிறமுள்ளதாய்ப் பெருமைதங்கியவிபூதிமான்மியமும் சொல்லுகின்ற தன்மையுடைய வேதமுதலான சாத்திரங்களுணர்ந்த சூதமுனிவர்கொனார்-எ-று. (௧)

கொலைபெகுக்கியகொடுந் தொழில்வாழ்க்கையோனுந்
தலைமைபெற்றவிக்கதையினைக் கேட்டதன்மையினோர்
நிலைமைபற்றிய பவத்தொடுமும்மலநீங்கி
யலைவறப்பரசிவ பதமுத்தியேயடைவார்

(இ-பு. எப்போதும் உயிர்க்கொலைசெய்கின்றகொடியதொழிலையுடையபாதகரேயானாலும் முதன்மையாகிய இந்தச்சரிதையைக்கேட்குந்தன்மையார்கள் தொடர்ந்துவருகின்ற பிறவியும் மும்மலமும்நீங்கி அலைவற்றிருக்கும்படிசிவபதமாகியமுத்தியை அடைவார்கள்-எ-று.)

காமதேவனை முருக்கிய கடவுளைக்கடுக்கைத்
தாமதேவனைவழிபடு தகுதியின்றவத்தாற்
நாமதேவனுப்புனித நற்றுறவினர்குதிக்கும்
வாமதேவனென்றுள னொருமரசிலாக்குணத்தோன்

(இ-பு.) மன்மதனை நெற்றிககண்ணினால் எரித்துவரும் கொன்றை
பூமலைபணிந்தவருமாகிப் பரமசிவனை ஆராதிக்கும் அப்பிணையுடைய
வனும் தவத்தினால் அககினிதேவனு முனிவர்களும் புழும்படியா
கிய பரிசுத்தமான குணமுள்ளவனுமாகிய வாமதேவனென்னும் ஒரு
முனிவனுள்ளன்-எ-று. (ஊ)

கருத்துகேவலத்தற்றவன் புறத்துறைக்கருமத்
தருத்தியில்லவனீற்றினால் விளங்குமெய்யணியன்
விரித்தவேணியசீரையன் விளங்குவெண்கடாலத்
தரித்தசெங்கையனையமேற்குக் கொனச்சமையா

(இ-பு.) மோகூத்தில் கருத்தைவைத்திருப்பவன் உலகசம்பந்த
மான காரியத்தில் விருப்பமில்லாதவன் விபூகியேபூஷணமாகத்தரித்
துங்கொண்டுவிளங்குந் திருமேனியையுள்ளவன் பரந்தசடையினை யு
டையவன் அரையில் மரவுரிதரித்திருப்பவன் விளங்குகிறவெண்க
பாலந்தரித்தசெங்கையன் இவ்வண்ணம் பிணைகூவாங்குகிற வர்கள்
போல வேஷங்கொண்டு-எ-று. (ச)

புவனிமாங்கருக்கின்னருள் சுரந்திரம்பொறையாற்
கவனமோடுலகெங்க னுந்திரிந்தபுழலான்
சிவனைனர்பவன்செய் தொழில்கந்தவனொருநான்
றவனியோரபுகழன நிலப்பெருவனமடைந்தான்

(இ-பு.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்களுக்கு விரியஅநுள்பொழியு
ஞ்சாந்தகுணத்தினால் விரைவாகத்தேசமெங்குஞ்சுஞ் சரிக்கும் பாத
த்தையுடையவன் சிவனுக்கொப்பானவன் செய்யுந்தொழிலை நீங்கின
வன் ஒருநாள் இவ்வுலகத்தார் புகழும் அன்றில் வனத்தையடைந்
தான்-எ-று. (ரு)

அரியமாமுனியடைதலு மயிலெயிற்கல்வாய்க்
கரியமாசுணக்கச் சின்னூரக்கங்கணத்தா
னெரியுநீள்கடற்றிரை யெனநெளிபுருவத்தான்
பெரியமால்வரைமுழை யெனவிரிந்தபேழ்வாயான

(இ-பு.) அருமையாகிய சுவமுள்ள வாமதேவமுனிவர் அந்தவந்தி
ல் அடைந்தவளவில் வேலையொத்தபற்களும் அகன்றவாயுமுள்ளவனாய்
கருநாகமாகிய அரைக்கச்ச அணிந்தவனும் சர்ப்பங்கணத்தையுடைய

வனும் நெருங்கிய நீண்டகவ்வின் அலைபோல்மேலேறிட்ட புருவமு
டையவனும் பெரியமனையின் குகைபோலிருக்கும் ஆழந்தவாயினையு
டையவனும்-எ-று.

(க)

நெட்டைவெண்பிறை யிரண்டெனநினைப்புலால்கமழுந்
தட்டமென்றுமென்றாக்கி யவதரத்தன்றழலாய்
வட்டமிட்டுழல்கண்ணி னன்வடவையஞ்சிகைமோஸ்
விட்டெழுந்தசெங்குஞ் சியன்வெடிகுரனகையான்

(இ-பு) நீண்டிவெண்மையாகிய இரண்டிபிறையவைத்திருப்ப
துபோன்றுநினைங்கள் நாறிக்கொண்டிருக்கும் பற்களால்மென்றுமெ
ன்று அரக்கிக்கொண்டிருக்கும் உதட்டினையுடையவனும் அக்கினிம
யமாய்வட்டமிட்டுச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் கண்களையுடையவனு
மவடவாமுகாக்கினியின் சிகைபோலக்கொழுந்துவிட்டுமேலெழுந்த
செம்மயிரையினையுடையவனும் இடிபோலஒலிக்குங் குரலோசையு
டனகைசெய்கின்றவனுமாய்-எ-று,

(எ)

அஞ்சனக்கிரிதாள் கொடு நடந்தெனவடைந்து
வஞ்சகத்துவல்லரக்கன் மாமுனிவனைவதைப்பான்
நெஞ்சரித்துநீபோகலை நிறறியென்றுரையா
வெஞ்சினத்தொடுதழீ இயதன்கரங்களால்விசித்தான்

(இ-பு) வஞ்சகத்தை யுடையவனே பஒருராசுத்தன் நீலமலையானது
கால்பெற்றுக்கொண்டு நடந்துவருவது போலவந்துபெருமைபொருந்
தியவாமேசுவமுனிவனைக்கொல்லமாநதிற்கோபங்கொண்டு (அம்முனிவ
னைப்பார்த்து) நீபோகாதேநில்லுநிலலென்றுசொல்லிக் கொடியதான
கோபத்துடன்பிடித்துக்கொண்டதன்கைகளால் இறுக்கினான்-எ-று

நீன்பனைக்கையாற் றமுவினனி றுக்கவந்நிமலன்
ரோன்களிற்றிருநீறு மெய்ப்படுதலாற்றொடலான்
வாளரக்கன்வல் லுருவமும்பாவமுமாய
வேளெனத்திகழுரு லொடுநின்றுநன்விளங்க

(இ-பு) பனைமரம்போலிராநின்ற நீண்டகைகளால்தழுவியிது
க்கவும்பரிசுத்தனாகிய அம்முனிவனுடையதோள்களில்பூசியிருக்கும்
விபூதியானதுதன்சரீரத்திற் பட்டதினாலும் அம்முனிவன் திருமேனி
யைப்பரிசித்ததினாலும் கொலைசெய்யும் ஆந்தராசுத்தனுடைய கோர
ரூபமும்பாபமுந்தொலையவேமனமதன்போலப்பிரகாசியாநின்றசௌ
ந்தரியமுள்ள சரீரத்துடன் விளங்கும்படிநின்றான்-எ-று.

(சு)

எரிசிகைத்தழற்கடவுளை யடைந்தவையாவும்
வீரியுநல்லழலுருவமாய் விளங்குமாறெனனக்
கரியவல்லுருவொழிய வல்லாக்கனக்கணத்தி
னுருவப்பைம்பொனினொளியினர் மேனிபெற்றுயர்ந்தான்

(இ-பு) எரிகின்ற சிகையையுடைய அக்கினிதேவனை அடைந்த
பொருள்களெல்லாம் பார்தநல்ல அக்கினிமயமாய்விளங்குவதுபோ
லக் கருமைநிறமுள்ள வலியஉருவமொழிந்த மாத்திரத்தில் அப்பொ
ழுதே அவ்வாக்கன் மாற்றுயர்ந்த பொன்போலவிளங்குமேனி பெற்
றுயர்ந்தான்-எ-று.

(10)

தன்னுருக்கரத்தொழிந்திடத் தாக்மும்பசியுந்
துன்னுதீக்குணந் தொலைந்ததுபாவகடொலைய
மன்னுமுற்பவத் தியற்றியதோன்றலுமனத்தான்
மீன்னிமாதவகேட்டியென் றிதைஞ்சின்னமொழிந்தான்

(இ-பு) தன்உருவம் மறைந்துநீங்கவே அந்தராசுத்தனுக்குத்தர்
கமும்-பசியும்- மாறாமலிருந்த தீயகுணமுந்தொலைந்தது இப்போது
யாவங்கள்தொலையும்படிபூர்வசென்மத்தில்கொஞ்சம்புண்ணியஞ்செ
ய்தஅந்தராசுத்தனயிருந்தவன்மனதினால்தன்உண்மைநிலையயறிந்து
வாமதேவமுனிவனைவணங்கி மகர்தபசியாகிய முனிவரேகேளுமென்
துசொல்லுகிறான்-எ-று.

(10க)

வெப்பினாலுறுபசியினுன் வனத்திவடமெலிந்தே
னொப்பிலாத்தவமுனிவ நின்னாறுபெற்றதனா
லப்புலாலுடலரும் பசிகொலைத்தொழிலகலச்
செப்பலாயதன்றாய தோர்திருவுருவமைந்தேன்

(இ-பு) வெப்பத்துடன் எப்போதுமாறாமலிருக்கும்பசியினால்
க்காட்டில்வருந்தினேன் ஒப்பில்லாத தவமுனிவரேஉம்முடைய பரி
சத்தை அடியேன்பெற்றதினால் அந்தராசுத்தஉருவமும் அடக்கக் கூ
டாதபசியும்கொலைத்தொழிலும் நீங்கிச்சொல்லக்கூடாததரகியநல்ல
உருவத்தையடைந்தேன்-எ-று.

(10உ)

உற்றுநின்றிருக்கண்க ளாளொருகண்ணோக்கப்
பெற்றநாயடியே னுழல்பிறவிநோயகற்றப்
பற்றறுங்குணப்பரமன் வாழ்ப்பாகதியடைய
முற்றுமென்னைநீபுரப்பது கடனென்னமொழிந்தான்

(இ-பு) ஒருகூணப்போதுஉம்முடையகண்களால் என்னைப்பா
ர்க்கும்படிபாக்கியம்பெற்ற நாயடியேன்இயல்பாகவேபற்றற்ற குண
த்தையுடைய பரமசிவன் வாழ்கின்ற பதியைப்பெறவும் இன்னமும்

இவ்வுலகத்தில் உழலுகின்றபிறவிப்பிணி நீங்கவும் என்னைரட்சிப்ப
துதேவரீர்கடமையையாமென்றுசொன்னான்-எ-று, (௧௩)

கேட்டமாமுனி யுவகையுங்கநுணைக்கெழுமிக்
காட்டகங்கொறுந் திரிதருகடுங்கொழிலபிக்க
நாட்டுநீயெவனிக் குவந்தமைபொதுநவைபா
லீட்டுதியுரு வெடுக்கவென்னிபற்றினையென்றான்

(இ-பு) நல்லுருவம்பெற்றவன் இப்படிசொல்லியதைக் கேட்ட
வாமமுனிவர் சந்தோஷமும் கிருபையும்பொருந்தி அவனைப்பார்த்து
க் காட்டினிடிமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கிறகொடியசெய்கையை யுடையஅர
க்கனே இவ்வண்ணம் பேசுகிற நீயாவன்னுவிடத்தில் வந்தகாரணமெ
ன்ன பாவத்தினால்வாத்கக்க தீயாதாகிய ராக்ஷதனும் எடுக்கும்படி
யென்ன பிழைசெய்தனையென்று சொன்னார்-எ-று, (௧௪)

அந்தவாசகங்கேட்டலு மகமசிழந்தாக்க
னெந்தகநின்னருட்பேற்றி னுலெழுமையுமுணர்ந்தேன்
வந்தவாறெலாமோதுகேன் கேளெனவணங்கி
முந்தையுற்றதும்புகுந்ததுஞ் சோர்வறமொழிந்தான்

(இ-பு) ராக்ஷதனானவன் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டவுடன் ம
னமகிழ்ந்து வணங்கி என்னையனே உன்னுடைய கிருபையைப்பெற்
றதினால் எழுபிறப்பும் அறிந்தேன்நான்வந்த வரலாமறை யெல்லாஞ்
சொல்லுகிறேனகேளென்று முன்னேசம்பவிததையும் வனத்தில்வந்
ததையும்ஒழிவில்லாமல்சொன்னான்-எ-று, (௧௫)

(வேறு.)

ஐயனேகேட்டிரிந்தப் பிறனிகையைந்தாந்தோற்றம்
வைபகம்புகழவாழ்துச் சயனென்னும்மன்னென்ன
வெய்யபாதகங்கள்செய்யு மிலேச்சர்க்குநீவந்தனாகிச்
செய்தொழினன்கெண்ணுது சிறுதொழிலியற்றினின்றேன்

(இ-பு) ஐயாவேகேள் இந்தச்செனனத்தக்குமுன் இருபத்தைந்
தாம்பிறவியில் இவ்வுலகம் புகழும்படி வாழ்கின்ற துச்சயவெனனும்
ராசனாய்க் கொடுமைபடனபாவங்கள் செய்யுர் மிலேச்சர்களுக்ருஇறை
வனாகல்லதொழிலைச்செய்ய எண்ணாமல்இழிதொழிலைச்செய்துகொ
ண்டிருந்தேன்-எ-று, (௧௬)

வாமுநானுலகுக்கொல்லாம்வருந்திடக்கொடுக்கோல்செய்தே
வீழிவாய்மயிலன்னார் வேண்டிகர்தமைவருத்தது

சூழிமாலியானையென்னவொரு பகற்றோய்ந்துகாத்துப்

புழியஞ்சிறையியெண்ணில் பாவையர்க்கலக்கண்செய்தேன்

(இ.பு.) அவ்வாறுவாழும்நாளில் உலகுக்கெல்லாம் வருத்தம் உண்டாகும்படி கொடுங்காலசெலுத்தினேன் வீழிக்கொன்றவாயும் மயில்போன்றசாயலும் உடைய மாதர்களில் எனக்கு விருப்பமானவர்களை யெல்லாம் விவாகஞ்செய்துகொண்டிர் வருத்துகின்ற யானே போல ஒருநாள் அவ களைப்புணர்ந்து அதன்பின்பு பலமான சிறையினிடத்தில் காவற்படுத்தி அனேகமமாதர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்தேன்-எ-று. (109)

பின்னரோர்போழ்துந்தோயேன் பீடுகொருமுதலத்திற்

கன்னிமாரரசர்மாதர் வணிகர்தங்கற்பின்மிககோர்

தொன்னெறிவேளாண்செல்வத் தோகையராதியாக

அன்னியவருணத்துள்ள மகளிர்களனந்தங்கோடி

(இ.பு.) விவாகஞ்செய்துகொண்ட தினத்தில் புணர்வதேயன்றி மறுபுறமொருகாளாவது அர்மாதரைப்புணரோன் பெருமை தந்த பிராமணகுலமாதர்கள் கூந்திரியகுலமாதர்கள் வைசியகுலமாதர்கள் பழம்பானமுறையையுடைய சூதகிரகுலமாதர்கள் முதலாக அன்னிய சாதியிலுள்ள மாதர்கள் அனந்தங்கோடி-எ-று. (110)

கம்மியமகளிர்கூன மடந்தையர்கழிகாரோடக்

கொமமைவெம்முலையார்குன்றக் கொடிச்சிவர்குணங்கர்மா

தம்மியறகுலாலமாதர் மஞ்சிகத்தையனல்லார்

[தர்

சுமமையம்பரதமாதர் சுந்தொழிற்புலையமாதர்

(இ.பு.) கம்மாளக்குலமாதர்களும் ஊன்விறகுமாதர்களும் காரோடர்குலத்திற்பிறந்த இளமையுள்ளதாய் விருப்பத்தைத்தந்த னமுள்ளமாதர்களும் மலையிலவாழங்குமமாதர்களும் தோல்வினைஞர் மாதர்களும் தாமியற்கைமாறுதகுயவர்குலமாதர்களும் வண்ணாக்குலமதர்களும் ஹையர்குலமாதர்களும் குலமாதர்களும்-எ-று. (111)

மங்கயன்படைத்தவிந்த வருணத்தின்பதுகிசர்மை

இங்கியன்கணித்துக்கூறற் செனியவன்றவற்றினுள்ள

மங்கையர்குலங்கடோறு மனந்தமாய்வனைந்தசன்றிக்

தங்கியகாதறீழ் பெற்றிலேன்காமநதசனூல்

(இ.பு.) பிரமதேவன் சிறுத்தித் துன்பப்படுத்திள்ள சாதிகளை நான் அளவிட்டுச் சொல்ல எளிதல்ல அந்தந்தச்சாதின்தோறும் அனந்தமாதர்களை விவாகஞ்செய்கதேயல்லது காமமிகுதியால் எனக்கு ண்டாகிய ஆசைநங்கினேனில்லை-எ-று. (112)

பிறிதொருசெயலுஞ்செய்யேன் காமநோய்பிணித்தநெஞ்சி
னறிவொருசிறிதும்வையே னமைச்சர்தமொழியுங்கொள்ளே
சிறுதொழின்மருவிரின்றே னரசியல்சிறிதுநதேரே [ன்
னெறில்பறிப்புதல்வார்தாழு மிகழந்திடநோயின்மாய்ந்தேன்

(இ-பு.) வேறொருதொழிலுஞ்செய்கிரதில்லேகாமமென்கிறநோ
ய்பொருந்தியநெஞ்சில் கொஞ்சமேனும் அறிவைவைப்பதில்லை மந்தி
ரிகள்சொல்லையும் ஏற்றுக்கொள்ளேன் ஈனத்தொழிலைப்பொருந்தியி
ருந்தேன் அசாட்சியினதன்மை யித்தன்மையானதென்று சிறிதும்வி
சாரித்தறியேன் வேகமாகச்செல்லும் வெற்றிபொருந்திய குதிரை
யேறிச் செலுத்தும் புத்திரர்களும் இகழத்தக்கநோய்கொண்டு இ
றந்தேன்-எ-று, (உக)

இறந்தபின்காலதூதர் பாசத்தாலார்த்துவீக்கி
நிறைந்தொளிர் பரப்பிரும்புத் தூண்டிலென்குறியினேரே
யறைக்கனர்பற்றியீர்த்தங் கந்தகனறிருமுன்காட்டச்
சிறந்தொளிபரந்தபூணன் சிலதரைநோக்கிச்சொன்னான்.

(இ-பு.) இவ்விதமாக இறந்தபின்பு காலதூதர்கள் பாசத்தினாலி
றுக்கிக்கட்டி ஒளிநிறைந்துபரந்தஇரும்பினாலாகிய தூண்டின்முள்ளை
என்னுடையகோசத்தில் நோகாஅடித்து அதைப்பிடித்து இழுத்துக்
கொண்டுபோய் யமனதுருமுன்னேகாட்டச் சிறந்துஒளிமிகுந்தஆபர
ணம் அணிந்தயமன் ஏவலாளிகளைப்பார்த்துச்சொன்னான்-எ-று, ()

ஆவியந்துகின்மின்னாரை யணைகலான்சிறையிற்செய்த
பாவியையென்றுந்தீராப் படிற்றொழுக்கத்தினானை
கோவியலழியத்தாது குழம்புசேர்கும்பிதன்னுண்
மேவநீவிடுதிதொன்ன வெடிபடவிளம்பினானே

(இ-பு.) பாலின்புகைபோல வெண்மையுமிருதுவுமுள்ள அழகி
யவஸ்திரம் அணிந்ததன்மனைவியரைப்புனராமல் சிறையில்வைத்தபா
வியும்ஒருக்காலுந்தீராத பொய்யொழுக்கம் உள்ளவனுமாகிய இவ
னைப்பெருமைப்பாடுகெடும்படி இந்திரியக்குழம்புநிறைந்த நாகத்தி
ல் பொருந்தநீங்கள் விடுங்களென்று மிகுந்ததொனியுடன் சொன்
னான்-எ-று, (உக)

கடலிலும்பெரியவாய நரகிடைக்கடிதினுய்ப்ப
முடைகொளிகிரியந்தனின் முழுகியுநீந்திநீந்திக்
குடவயிறகல்விலாவு நிறைகரக்குடித்துமிவ்வா
நடைவுறுவருடமையா றுயிரம்லக்கணுற்றேன்

(இ-பு.) சமுத்திரத்தைப்பார்க்கிலும்பெரியதாகியநாகத்தில் வி
டைவாக்ககொண்டுபோய்ச்சேர்க்க நானுகின்றஇந்திரியத்தில் முழு

யும்நீந்தியும் குடம்போதவயிறும் பரந்தவிடாப்புறமும் நிறையும்ப
மிகுடித்தும் இவ்வாறு அடைகின்ற முப்பதினாயிரம்வருஷந் துன்
பமுற்றேன-எ-று. (உச.)

அழிமுடைநாகநீங்கியாணகுறிகோடி தூங்கும்
பழியுறுமுடலங்கொண்ட பசாசுறுவெதித்துக்கானிற்
கழிவுறுத்தெய்வயாண்டு தூதவண்கழித்துமாய்ந்து
விழியழல்பொழியஞ்சிற்ற வெங்கொலையுமுலையானேன்

(இ-பு) கெட்டநாற்றத்தையுடைய நாகத்தைவிட்டுநீங்கி ஒரு
கோடி ஆண்குறிபொருந்திய பழிபாவந்தங்கியபேயுருவங்கொண்டகா
ட்டில்நீங்காமல் தூறுதேவவருஷம் அவிடத்திலிருந்துபின்புஇறந்து
கண்களில் தீப்பொறியைச்சொரிகின்ற கொலைத்தொழிலையுடைய அ
வியாகப்பிறந்தேன்-எ-று (உரு)

படுமலைமுழையின்வைகும் பாப்தளாய்த்தோன்றினேன்யின்
சடைமயிர்ச்செந்நாயாகத் தரணியிலுதித்துமாய்ந்தேன்
கடைமலமருந்தும்பன்றி யாயினேனகாமரூபி
யுடையதீயுருவைப்பெற்றேன் ருமலியாயுதித்துநின்றேன்

(இ-பு.) பின்பு மலைக்குகையிலிருக்கும் பாம்பாகப்பிறந்தேன்
பின்பு இவ்வுலகத்தில் சடையாகிய மயினாயுடைய செந்நாயாகப்பூ
மியிற் பிறந்திருந்துமானுடேன் அதன்பின்பு மலத்தைப்பிசிக்கும்கட
ப்பட்ட பன்றியாகப்பிறந்தேன் பச்சோந்தியினுடைய உருவத்தைப்
பெற்றேன் நாயாய்ப்பிறந்திருந்தேன்-எ-று. (உக)

வீழ்முகநரியாய்வந்தேன் விளிந்துபின்முயலாய்வந்தேன்
ஞழ்வுலமானாயானேன் நத்துவானரமுமானேன்
காழ்சிதைக்கங்கமானேன் கடுநடைநகுலமானேன்
ஊழ்வினைதூரப்பக்காகத் துருவெடுத்துழனறுவீந்தேன்

(இ-பு.) நீண்டமுகமுள்ள நரியாய்ப்பிறந்தேன் இறந்தபின்பு
முசலாய்ப்பிறந்தேன் பின்புதாழ்ச்சியுற மானாய்ப்பிறந்தேன் அதன்
பின்புதத்துகின்ற குரங்காயும்பிறந்தேன் பின்பு உறுதியான சிறகுள்
ள பருந்தாய்ப்பிறந்தேன் கடுநடையுள்ள கீரியுமானேன் ஊழ்வினை
தூரப்பக் காக்கையாய்ப்பிறந்துழன்று இறந்தேன்-எ-று. (உஎ)

வல்லுகொண்குமானேன் வருபுவனத்துவாமும்
பல்பொறிககோழியானேன் பாதகக்காமுமானேன்
னில்லுறைபூசையானேன் நெறிகுரற்றவளையானேன்
கல்லிநீருண்ணுங்கூவக் கயத்துறைகமடமானேன்

(இ-பு.) வலிய நகத்தையுடைய கரடியாயும்பிறந்தேன் இந்தப் பூ
மியில்வாமும் பலபுள்ளிகளையுடைய கோழியானேன் பாவமுள்ளது

மூசையுமானேன் வீட்டுகளில்வாழும் பூனையானேன் கத்துகிறகுர
லையுடையதவனையானேன் கல்லீரீருண்கின்றகுளத்தில் ஆமையாய்
ப்பிந்தேன்-எ-று, (௨௮)

வரியுடையீனுமானேன்மாய்ந்தமூடிகமுமானேன்
பரியபைங்குழலவுண்கப் படர்சிறைக்கூகையானேன்
சொரிமதத்தருவிதூங்குந் துளைக்கைமாலையானேயானே
னிருபத்தோடைந்தாந் தோற்றமில்வனத்ரக்கனானேன்

(இ-பு,) வரிபொருந்திய உடலையுடையமீனானேன் இறந்துபெ
ருச்சாளியுமானேன்-பருத்தகாலும் தீப்பொறிகக்கும் கண்களும்பர
ந்தசிறகுமுள்ள கோட்டானானேன் அருவிபோல மதநீர்பொழியுந்
துதிகையுள்ளயானேயுமாமேன் இருபத்தைந்தாம் பிறப்பிலில்வனத்
தில் ராகுத்தானேன்-எ-று, (௨௯)

பாந்தவெங்கானந்தனனிற் பறவைபல்லைங்குமக்
ணிரந்தாந்தொடர்ந்துபறறிக் கொலைசெய்துநிணங்கடியித்து
மரங்கைவெள்பசிதீராமலயர்வுற்றேனமுதவாரி
சொரிந்திதும்புயலையொப்பாய்நினைக்கண்டேன்றுயரங்கானேன்

(இ-பு,) விசாலமாகிய இக்காட்டில் பலபட்சிகளை மிருகங்களை
ப்பலமனிதர்களைத்தேடிக்கொண்டு பிடித்துக்கொண்டு மாமிசங்களை
த்தின்மம் வருத்தத்தைத்தருகிற பசியடங்காமல் துன்பங்கொண்டி
ருந்தேன்இப்படியிருக்கையில் அமிர்தமழைபொழியும் மேகம்போ
லக் கிருடைபொழியும் உர்மைக்கண்டேன கண்டவுடன் முன்னிரு
ந்த துயரத்தைக்கானேன்-எ-று, (௩௦)

படியினுனெடுத்தகாயம் பற்பலவவற்றினெல்லாங்
கொடியவெர்பாவமன்றித் தருமத்தைக்குறிக்கொண்டில்லை
னடியுனெனின்னைக்கண்டின் நமரானாதற்கென்செய்தே
னொடியெனவரக்கன்சொல்லத் தவமுனிநுவல்வதானான்

இ-பு,) இவ்வுலகத்தில் நானெடுத்தசரீரம் அனேகங்களாம் அ
வ்வுடலங்கள்தோறும் கொடியபாவத்தைச்செய்ததல்லது புண்ணிய
மென்பதை நனைத்ததுமில்லை அடியேன இப்போதுதேவரீரைத் தரி
சித்தாத் தேவனானேன் இப்படியாவதற்கு என்னபுண்ணியஞ்செய்தி
ருக்கிறேன் சொல்லும் ஐயா என்று அரசன்சொல்லத் தவமுனி
சொல்லுகிறார்-எ-று, (௩௧)

முட்டெறகானத்தென்னை முடுகிறின்கைகளாரக்
கட்டியகாலையென்மேற் கவினியதிருவெண்ணீறு
பட்டதுநினைமேலந்தப் பான்மையாற்பாவநீங்கி
கிட்டதவ்வளவோமுன்னைப்பிறவியும்விளங்கமேலோய்

(இ-பு.) முள்கள் தைக்கும் இந்தக்கானகத்தில் ஓடிவந்துள்ளன உன் கைகளாற்கட்டிப் பிடித்தபோது என்சரீர்த்தில் அழகுள்ளதா திருந்த திருநீருனது உன்மேற்பட்டது அசனான் உன்பாவம் நீக்கிவிட்டது அவ்வளவுதான் முன்பிறப்புகள்தெரியும்படி மேலவனே ஏ-று ()

நோயில் தியன்றயாங்கைத் தேவனாய்நொய்தினின்றும்
வேயுலாந்தோளிபங்கன் விபூதியின்பெருமைமுற்றுக
தூயநான்முகனுமாலுந் துணிவாங்கைகைமத்தென்றும்
காயமாறுடிச்செல்லு மனிதரோகருதற்பாலார்

(இ-பு.) எளிதாகப்பிணர் என்பதில்லாமற் பொருந்தியதில்லியசு ரீர்த்தையுடைய தேவனாய்நின்றன மூங்கிலேயெ-த் தேவனாயுடையபார்வதிபாகனாகிய பாமசிவத்தினுடைய திருநீற்றின்பொருமை முழுவதும்பரிசுத்தான பிர்ம்மதேவனுமாயவனு நிச்சரித்து அறியக்கூடாத தன்மையை யுடையதென்றால் வெவ்வேறு தகம எடுத்திப்பிறந்து உழலுகிறமனிதர்களோ அறிமத்தக்கவர்கள் ஏ-று, (௩௬)

என்னினுந்திருநீற்றுண்மை யியம்புவன்சிறிதுகேட்டி
தென்னவன்தமிழ்நாட்டங்கோர் தீதெழுதிமடைவல்லாள
பன்னெடுங்காலம்பாரிற் பாவமும்பழியுமீட்டி
யந்நிலைநெறியுநீங்கி யந்தணர்திறனுமீட்டின

(இ-பு.) மணிகர்களுக்கு அறிதென்றாலுந்திருநீற்றின்பொருமையைச்சிறிதுசொல்லுகிறேன்கேள் பாண்டியனுடையதமிழ்நாட்டினிடத்தில் கொடியசெய்கையையுடைய ஒரு பிராமணன் இவ்வலகத்தில்பாவமும்பழியுஞ்சம்பாதித்து அதற்குச்சரியாக ஒழுக்கத்திலுமாறுபட்டுப் பிராமணத்தன்மையும் விட்டான் ஏ-று, (௩௭)

பொய்க்கவருடலானும் புன்றொழிற்களவினானும்
கைக்கொன்வான் பொருள்களெல்லங் கணிகையர் திறத்திலி
மைக்கணர்வயத்தனாகிக் காமநோய்மலியாமன்மே [ந்து
விக்குவெள்கணைகள்பாய நிறையழிந்திடையுநாளில்

(இ-பு.) பொய்சொல்லத்தக்க சூதாடுதலினாலும் இழிவான செய்கையென்கிறதிருடனாலும் சம்பாதித்துமிருந்ததொளிபங்களைபெல்லாம் வேசையர்களுக்குக்கொடுத்தி மையுணிந்தகண்டையுடைய அந்தவேசையர் வசப்பட்டவனாகிக் காமநோய் வருத்துதல் இலுந் காமசரம பாய்தலினாலும் நிறையழிந்து இளைக்கும்நாளில் ஏ-று, (௩௮)

ஒருபெருங்கங்குற்போழ்தி னான்விழைபுலையன்ல்லின்
மருவியமனைவிதன்னைக் காவினின்மணக்குங்கலைத்

திருகுவெஞ்சினத்தினீசன் செங்கைகவாளுறையினீக்கி
வெருவரத்தோன்றியார்த்து வீசினன்விளிந்துவீழ்ந்தான்

(இ-பு.) ஒருநாள் பாதிராத்திரியில்ஊனையேவீரும்புகின்ற ஒரு
நீசன் வீட்டிலிருக்கும் மனையானைச் சோரத்தமைமாகப்புணரும் போ
து அந்தநீசன்கண்டு மிகுந்தகோபமுள்ளவனாய்க் கைவானை உறையி
னின் றுங்கழற்றி அக்கொடியன் பயப்படும்படி ஆரவாரித்து வீசினான்.
அவனிறந்தான்-எ-று. (உசு)

பட்டபின்றானைப்பற்றிப் புலைமகன்படர்ந்தசேரிக்
கிட்டமுள்வேலிக்கப்பா லெடுந்திடிம்பிணத்தின்மீதச்
சுட்டவெண்சாம்பறோய்காற் சுணங்கன்வெம்பசியாலேறித்
தட்டவாய்கொண்டுகல்வித் தசைபறித்தருந்துங்காலே

(இ-பு.) அந்தக்கோரன் இறந்தபின்புநீசனானவன் பிணத்தின்கா
லைப்பற்றிச் சேரிக்கிட்டிருக்கிற முள்வேலிக்கு அப்பால் எறிந்து வி
ட்டான் அந்தப்பிணத்தின்மேல் வேறொருபிணத்தைக்கூட்டவெண்சா
ம்பலிற்படிந்தகாலையுடைய நாயானது எறித்கனக்குள்ள பசியினால்ப
ற்களையுடைய வாயைக்கொண்டு கவ்வி. மாமிசத்தைப்பிடுங்கித்தின்னு
ம்போது-எ-று. (உ௭)

திண்டிறற்காலேத்தூதர் சேர்ந்தவன்றன்னைப்பற்றிக்
கொண்டனரேகித்தீவாய் கும்பியின்வீழ் துமாங்கண்
கண்டனருமையாள்பங்கன் கணங்களுக்கணத்தினெய்தித்
தண்டஞ்செய்காலதூதர் தங்களைத்தண்டஞ்செய்யா

(இ-பு.) மிகுந்தபலமுள்ள யமதூதர்கள்வந்து இறங்கவனைப்பிடி
த்துக்கொண்டுபோய்த்தீநரகில்தள்ளும்போதுபரமசிவனுடையகண்
டிகள் கண்டு இறந்தவனைத்தண்டிக்கிறகாலதூதர்களைத்தண்டித்துஎ-று.

கும்பியின்வீழ்வோன்றுன்னைக் குருமணிவிமானத்தேற்றி
யும்பரினேசுவார்முன் கரியகேட்டெருமைபூர்ந்து
வெம்பியமறலியெய்தி வீழுத்தகவொன்றில்லாளை
யம்பிகைபாகன்றன்பால் விடுவதற்கடுத்ததென்னே

(இ-பு.) நரகத்தில்வீழுகின்றவனை நிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதி
த்தவிமானத்தில்எற்றி ஆகாயத்திற் செல்லுகின்றவர்கள் எதிரில்ம
னக்கொதிப்புள்ளயமன் கரியகொம்பினையுடையஎருமைக்கடாவிலே
ரிக் கொண்டுவந்து மேலானதகுதி எவ்வளவாபில்லாதவனைப் பார்வதி
பாக்னிதத்தில் விடுப்பதற்குண்டான நிபித்தமென்ன-எ-று, (உ௮)

சொல்லுதிரெல்லுமீசன் நூறுவாரசொல்வரினென
புல்லியபிரேதவங்கம் பூதியிற்பொலிராலே

வல்லியத்துரிவையார்த்த மறைமுதன்மறையோன்றன்பாற்
செல்லுதிர்கொணர்திரென்ன விடைதரயாங்கள்சேர்ந்தோம்

(இ-பு.) சொல்லுங்களென்ன சிவதூதர்கள் சொல்கிறார்கள் இவ
னுடையபிரேதசரீரம் தீயிற்படியினாலே புலித்தோல்உடைதரித்தரு
ளியபரமசிவன் நீங்கள்போய் அங்கஉயிரைநம்மிடத்துகடிக் கொண்
டுவாருங்களென்றுகட்டளைபிட்டதினால்நாங்கள்வந்தோம்-எ-று, (சய)

பொன்னவீர்சடையினுன்ற னேவலிற்புகுந்துநின்றே
மின்னலிர்பூணினாய்நீ விலக்குகற்கெளியமல்லே
மென்னவோர்மாற்றங்கூறி யெறிமணிவிமானத்தோடு
மன்னவன்றன்னைக்கொண்டாக் கானுலகடைந்தாரன்றே

(இ-பு.) பொன்னிறமுள்ள சடைமுடியை யுடையபரமசிவன் க்
ட்டளையினால் நாங்கள்வந்தோம் ஒளிவிளங்கும்ஆபரணம் அணிந்தவ
னேநாங்கள்உன்னால்விலக்கத்தக்க எளியர்களல்லோமென்றுஒருவார்
த்தைசொல்லிவிட்டு ரத்தின விமானத்துடன் அவனைச் சிவலோகங்
கொண்டிபோய்ச் சேர்த்தார்கள்-எ-று, (சக)

ஆதலினிருதவண்ண லணிதிருநீற்றின்மன்மை
யோதுதற்கெளிதோபொல்லா வருவெடுத்துலகிற்றீராப்
பேதுறுமுணர்வீன்பாலப் பிணியின்றேனுக்குதொட்ட
போதினேபுனிதராகிப் பொன்னுலகடைவரன்றே

(இ-பு.) ஆதலால்ராக்கித்த அண்ணலேதிருநீற்றின்பெருமைசொ
ல்லுதற்கெளிதானதல்ல பொல்லாதஉருவமெடுத்து உலகில்நிங்கா
ததுன்பம் அடைகின்ற புத்தியூர்வமான பாவிசுளையாலும் விபூ
தியைத்தொட்ட மாத்திரத்தில் புனிதர்களாய்ப் பென்னுலகம் அ
டைவார்கள்-எ-று, (சஉ)

அந்தவெண்ணீற்றையாணு மான்றிருவடியார்போல
வந்தமெய்முழுதும்பால்போ லிலங்கிடவணிந்துநின்றேன்
மந்தரச்சிகரிபோலு மணிப்புயத்தாக்கவென்று
சின்தையிலளியவாமத் தேவன்னுன்செப்பினுனே

(இ-பு.) மந்தரமலையின் சிகரத்தை யொத்திருக்கின்ற அழகிய
புயமுள்ள அரக்கனே அந்தவிபூதியை நானும்சிவனடியார் தரித்துக்
கொண்டிருப்பதுபோல இந்தச்சரீரமுழுவதும் பால்நிகராய் விளங்
கும்படி தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றுமனதில் கிருவை புள்ள
வாமதேவமுனிசொன்னார்-எ-று. (சங)

ஐயானேபோற்றிபோற்றி யமலனேபோற்றிபோற்றி
துய்யநீறளித்தென்பாவத் தொடர்பறித்திட்டாய்போற்றி

புய்யுமாறடியேனின்னை யெதிர்தரவுய்த்தநன்மை

மையறுகுணத்தாயுன்றன் றிருவருள்வளத்தாற்சொல்வேன்

(இ-பு.) ஐயனே போற்றிபோற்றி நிர்மலனேபோற்றி போற்றி
நாயகாகிய திருநீறுகொடுத்து அடியேன்பாவத்தொடர்ந்தியை. அறு
த்தவனே போற்றி அடியேன்கடைத்தேறுர்படி தேவரீரைத்தரிசிக்
கக் கூட்டியநன்மை குற்றமற்ற குணதையுடையவரே உம்முடைய
அருளின்பெருமையென்ற சொல்லுவேன்-எ-று, (சச)

முடங்குளைத்தவிசினேறி முந்தைமுப்பிறப்பினையே

நந்தக்கொழிவ்மி லோச்சர்தோத் தரசிபன்டாத்துங்காலேத்

தொடங்கிபழையோன்றன்பாற் றுயநீர்ப்பழனமொன்றைக்

குடங்கையிற்றெண்ணீரேந்திக்கொடி யென்றுதகஞ்செய்தே

(இ-பு.) நாயேன முற்பிறப்பில்சிங்காசனத்தி லிருந்துமிலேச்ச
கேசத்திஸ்அரசாட்சி செய்யும்போதுவேதமோதியொருபிராப்ணனி
த்தில் என்னுள்ளங்கையில்நீர்வார்த்துக்கெண்டு இந்தவிளைபூமியைநீ
நானம்வாங்கிக்கொள்ளென்றுதத்தஞ்செய்துகொடுக்கேன் எ-று. ()

பருமரத்துடவையோடும் பருவங்கள்பலன்கள்பொய்யாதத்

திருமல்சுளையொன்றை யளித்தருளசெய்தநன்கா

லிருபதோடைந்தோற்றத் திருந்தவயோகியைக்கண்

டருவினைதுலைப்பாயென்ன மறலியுமன்றுசொன்னான்

(இ-பு.) பருத்தமரங்களுள்ளசேரலையுடைன்காலந்தோறும் பண
ன்தப்பாமல்கொங்குமவளமிருந்தொரு விளைநிலத்தைத்த னஞ்செய்
தநன்மையால் இருபத்தநந்தாரபிறவியில்ஒருசிவயோகியைத்தரிசித்
துப்பாவநீங்குவாயென்றுயம்நாமராசனும் அந்நாளிற்சொன்னான். ()

அன்னதேவினேந்தநன்கா லடியேனெனின்னைக்கண்டு

துன்னியபாவநீங்கித் தூபநல்லுநவமெய்தி

நன்னிலையுணர்வம்பெற்றே னையயிலாயின்னுமொன்று

பன்னுவதுண்டுகேட்டி யென்றடிபணிந்துசொன்னான்

(இ-பு.) அத்தன்மைபாகவேஇப்போதுவிளைந்தநன்மையால்அ
டியேன் தேவரீரைத்தரிசித்துள்ளைப்பற்றிய பாவநீங்கிப்பரிசுத்த
மானதெவருபாபெற்றநல்லநிலையுள்ளஉணர்ச்சியும்பெற்றேனைகு
ற்றமில்லாதவரே இன்னமொன்றுசொல்வதுண்டு அதையுங்கேளுமெ
ன்று அவர்பாதத்தைப்பணிந்துசொல்லுகிறான்-எ-று, (சஎ)

வெள்ளைவெண்ணீறுதன்னை மேனியிலணியுமாறுந்

தொல்லைவெம்பிறைவிநீக்கு மந்திரந்துதிக்குமாறுந்

பிள்ளைவெண்பிறையானீறு பிடித்திடுங்காலந்தானுங்
கொள்ளைவெவ்விளைகடர்த்தாய் கூறெனமேலோன்கூறும்

(இ-பு.) வெண்மைநிறமுள்ள திருநீற்றைச் சரீரத்தில் தரித்துக்
கொள்ளுகிறகிரமமும் கொடியதாகியபழையபிறவியைக்கெடுக்கத்தக்
க திருமந்திரஞ்செபிக்கிறகிரமமும் இளம்பிறையணிந்தபரமசிவன்வி
பூதியைஉண்டாக்குங்காலமுமமிசூந்தகொடுமையுள்ளஎன்வினைதீர்த்
தவரேசொல்லுமென்ன முனிவர்சொல்லுகிறார்-எ-று, (சஅ)

பதினேந்தாவது-விபூதிமானமியமுறைத்த-அத்தியாயமுற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம்-அாஅடு.

சிவமயம்,

பதினாறுவது,

தி ரி பி ண் ட ர மு ரை த் த அ த் தி யா ய ம்.

அந்தரத்தகடணவிய சிகரததுமகன்ற
கந்தரத்தினும் விஞ்சையர்கடிமண்மயரும்
சுந்தரத்துணர்க்கற்பகப் பொங்கர் சூழ்சரான்
மந்தரக்கிரியெனப் பெயருடையமாலவரையின்

(இ-பு.) ஆகாயமுகட்டையளவிய சிகரத்திலும் விசாலமாகியரு
கைகளிலும் வித்தியாதார்கள் விவரகஞ் செய்துகொள்ளத்தக்க சுந்த
ரமான பூங்கொத்துகளையுடைய கற்பகச்சோலைசூழ்ந்த சராலுள்ளம
ந்தர கிரியெனப்பெயர்பெற்ற பெரியமலையில்-எ-று. (க)

தேங்குகங்கையுந்துங்க னுந்திருமுடிக்கணியா
வோங்கல்போல்வருமுருத்திர ருலப்பில்பல்கோடி
தாங்குமால்விடைப்பரி நின்றமிழிந்தடிதாழ்ந்து
விங்குதோளினர்மான்-மமூக்காத்தினர்மிடைய

(இ-பு.) நிறைந்தநீர்வடிவமாகிய கங்கையையும்சந்திரனையும் அ
ணிந்து மலைபோல்வருகின்ற பலகோடிருத்திரர்கள் தாங்குகின்றபெ
ரியரிஷபவாகனத்தினின்றுமிழிந்து பரமசிவனுடைய பாதத்தில்வண
ங்கிப்பருத்தோள் களையுடையவர்களும் மாணமுழவும் எந்தியகை
யையுடையவர்களுமாய் நெருங்கவும்-எ-று,

• ஆழியேமுதலாம் பதையங்கையினேந்தி
வாழிநாரணரெண்ணி லர்வழுத்துயுரிற்ப

ஆழிநாண் முதலுலகுயிர் யாவையும்படைக்கும்
பாழியம்புயநான் முகளரப்பிலர்பணிய

(இ-பு) சக்கர முதலாகிய பஞ்சாயுதங்களை அழகிய கைகளில்
தாங்கிக்கொண்டு அளவில்லாத விஷணுக்கள் துதிசெய்து கொண்டு
நிற்கவும் ஊழிகாலமுகல் உலகத்துயிரை பெல்லாம் சிருஷ்டிக்கும்
தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் நான்முகங்கனையுடைய அளவற்றபிர்
மாக்கள் பணியவும்-எ-று- சக்கரம்-சங்கு-கோதண்டம்-வாள்-தண்ட
ம்-இவை-பஞ்சாயுதம். (௩)

இந்திராகியர்வானவர் விஞ்சையரியக்கர்
சந்திராதித்தர் கின்னரர்தானவாரக்கர்
சிந்துரானனவனமுலைத கெரிவையரெழுவர்
விந்தையீன்றருளைக் கரன்வேலிளங்குமாரன்

(இ-பு) தேவேந்திரன்முதலான தேவர்கள்வித்தியாதார்கள் இ
யக்கர்கள் சந்திரசூரியர்கள் கின்னரர்கள் தானவர்கள் அர்க்கர்கள்சிந்து
ரப்பொட்டணிந்தமுகத்தையும் அழகிய தனங்கனையுமுடைய சப்தக்
மாதர்கள் பார்வதிதேவியார்பெற்றருளிய விநாயகர்-வேலியுதமேந்தி
யசுப்பிரமணியக்கடவுள்-எ-று அபிராமிமகேச்சுவரி கவுமாரி நாரா
யணிவராகி இந்திராணிகாளி இவர்களே சப்த்தமாதர்கள். (௪)

நரகமன்னவர் நாரதராதியர்நவிலும்
போகமேவிய பொன்னுலகத்துமாமுனிவர்
யாகனூனெறி வசிட்டனாமிருந்தவன் முகலாக்
சோகமோகயின் மறைமுனித்தலைவர்கள் சூழ

(இ-பு) நாகராசர்கள் நாரதர்முதலாகச்சொல்லப்பட்டபோகம்
பொருந்தியதேவலோகத்துமுனிவர்கள் யாங்கள்செய்யும் வேதசாஸ்
திரமுறைமைதெரிந்த வசிஷ்டர்முதலாகிய காமரதிகளைநீக்கியபிரா
மணரிஷி சிரேஷ்டர்கள்சூழவும்-எ-று. (௫)

கருப்புவிற்றுணை யெனப்பொலிகரியநீள்புருவ
வுருப்பசித்திரு முதல்யவரம்பையரோடும்
பொருப்பினிற்பிறந் திழிதருபுனிதநீர்க்கங்கைத்
திருத்தமாதிய நதிக்குலவனிதையர்செறிய

(இ-பு) இரண்டு கரும்புவில்லைவளைத்து வைத்ததுபோலிருக்கு
ம் கரியநிறமுள்ள நீண்டபுருவமுடைய உருப்பசிமுதலாகிய ரம்பா
ஸ்திரிகளும் இமயமலையில் உற்பத்தியாய்வருகின்றகங்கைநதிமுதலா
னநல்லநதிக்குலமாதர்களும் சூழவும்-எ-று. (௬)

எண்டெகைப்படும் வசுக்களுமருத்துவரெவரு
மண்டநவர்க்கத்தில் பிதிர்களுமாகுகின்றேத்தக்

கொண்டலொத்துநின் றிரைத்தடுவயிரவுக்குழாழு
மண்டுவேள்விசெய்தக கனுமுறைமுறைவழுத்த

(இ-பு) அஷ்டவசுக்களும் மருத்துவதேவர்களும் தேவர்வர்க்கத்
திற்சோந்தபிதிரர்களும் ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கொண்டுதிதிக்கவும்மே
கம்போல ஒலிக்கும் வயிரவசுக்கூட்டமும்யாகஞ் செய்துக்கனும் மு
றைமுறையாகநின்று துதிக்கவும் -எ-று- அனலன் அனிலன் ஆபச்
சைவன்சோமன் தான் துருவன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன் இவர்களே
அஷ்டவசுக்கள்.

தமரநுபுரநெட்டை வேதாளவாகனத்துக்
சுமரனாகியவீரன்வெம் படையொடுங்குதுக
வமரில்வந்தெகிர்த்தணி முறிந்தவுணர்கெட்டோடச்
சமரில்வாரணப்பிடர் வருசர்த்தனந்தமுவ

(இ-பு) ஒலியுள்ள சிலம்பு அணிந்தநெடிய வேதாளவாகனத்தை
யுடைய வீரபத்திரர் படையுடனவரவும் அவுணர்கள் பேரில் வந்தெ
கிர்த்தப்படைமுறிந்து கெட்டோடும்படி யுத்தகளத்தில் யானையின்
பிடரியில் ஏறிவரும் அரிகரபுத்திரன்வரவும்-எ-று, (அ)

ஊதுலைக்கனற்புகை யெனவுயிரப்பலாந்துண்டக்
கோதினெட்டெயிற்றகல் பிஸ்வாய்க்குறுங்கூளிப்
பூகமுற்றியகணங்க னும்பொருளில்வெண்கங்க
நாதநற்றொழிறபானுகம் பனும்வநதநண்ண

(இ-பு) உலைக்களத்தில் ஊதுகின்றதீப்புக்கைபோல பெருமூச்சு
உண்டாகும்நாசியினையும் பழுதில்லாமல்நீண்டபற்களையும் அகன்றபி
லத்துவாரம்போன்ற வாயையுமுடைய குட்டையாகிய பூககணங்க
ளும்ஒப்பில்லாத தவளச்சங்கநாதத்தொழில்செய்யும் பானுகம்பனு
ம்வந்துபொருந்தவும்-எ-று, (க)

சங்ககன்னனற்றனி மணிக்கரத்தினன்றயவின்
மக்குள்போலருன்மாணி பத்திரனமகோதரன்சொற்
பிங்கிரீழிறு கோதரப் பெருந்தகைப்பெரும்பூண்
பொங்குநீளொளிவிகடன் குண்டோதரன்பொருந்த

(இ-பு) சங்குகன்னனும் ஒப்பற்ற மணிக்கன்னனும் தயையில்
மேகத்தையொத்து அருளும்பாணிபத்திரனும் மகோதரனும் சொ
ல்லுகின்ற பிரிங்கிரிஷியும் மேலானதகுதியையுடைய வீருகோதரநு
ம்பெரிய ஆபரணங்களைணிந்துமிருதியான ஒளியையுடைய விகடனும்
குண்டோதரனும் பொருந்தவும்-எ-று, (ம)

மாலையம்புயமகா காளர்புலிவபுனத்தோ
ராலும்வாசணமுகத்தின் ராளிமாமுகத்தோர்

வாலவெள்ளெயிற்றாவமு மடங்கன்மாவேறும்
போலுநீழ்வதனத் தின்றெண்ணிலர்பொருந்த.

(இ-பு) மாலையணிந்தபுயமுள்ளமகாகாளரும் புலிமுகத்தரும் அசைகின்றயானைமுகத்தரும் ஆளிமுகத்தரும் வெண்மையாகியதந்தங் களையுடையசர்ப்புகத்தரும் சிங்கமுகத்தரும் ஆனகணத்தர் அளவி ல்லாதவர்களாய்வந்து பொருந்தவும்-எ-று. (கக)

முகடுபோழ்ந்திட நீண்டவர்மொழிவதற்கரிதாம்.
விகடமாகியவேறுவே றுருவத்தர்விளங்கும்
புகடுபோலுமோர் கரத்தினர்பலபலகரத்தர்
தகடுவேய்பொலன் கழலினரெண்ணில் தழுவ.

(இ-பு) அண்டமுகடு பிளக்கும்படி உயர்ந்தவடிவ முள்ளவர்க ளும்சொல்லுதற்கரியவிகடமானபலபல உருவத்தையுடையவர்க ளும்விளங்குகின்றயானைபோல ஒருகையுடையவர்களும்பலவாகியகை களுடையவர்களும் தகட்டுப்பொன்னுற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டை யுடையவர்களுமாக எண்ணில்லாதவர்கள் பொருந்தவும்-எ-று. (க)

படர்ந்தநீணிலஞ்சுமந்த சேடனபஹலைபோன்
மிடைந்தெழுந்ததிண் டோட்களிலார்த்தவார்விசித்துக்
குடங்கையாயிரமெடுத் துவாணுகரன்கொண்ட
லடங்குமாமுழ வாயிரமுகத்தினுமறைய.

(இ-பு) பரந்துநீண்ட பூமியைத்தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடை யஆயிரந்தலைபோல நெருங்கி யுயர்ந்திருக்குங்கிண்ணிய தோள்களில் கட்டியவாரைவிசித்துக்கொண்டு தன்ஆயிரமாகியஉள்ளங்கைகளை எ டித்துவாணுகரன் மேகத்தினிடியோசையு மறையும்படி பெரியகுட முழாவின் ஆயிரமுகத்தினும் அறையவும்-எ-று. (கக)

முருகுவிண்டதார் தேவருமுறைமுறைநிறுவித்
திருகுவெஞ்சினத்த வுணரையொருபுடைசேர்த்தி
யருகுபொன்னிறக்கண் களையொருவழிசெறிததுப்
பெருகுவான்புகழ் னந்திகைப்பிரம்பெடுத்துலவ.

(இ-பு) வாசனையுடன் மலர்ந்தமாலையணிந்த தேவர்களைவரிசை வரிசையாய்நிற்கச்செய்துமாறுபடுகின்றகோபமுள்ள அசுரர்களையொ ருபுறத்தில் வரிசையாகநிறுத்தி உருகியபொன்னிற முள்ள கணங்க ளையொருபுறத்திலீறுத்தி மிகுந்தசிறப்புள்ள நந்திதேவர்கையிற் பி ரம்பேந்திக்கொண்டு உலாவவும்-எ-று. (கச)

இலகுநல்லவைநடு வணையெழிலரிசுமந்த
வலகிலாநவமணிகளு மொளிகெடவவிருங்

சூலவுமாணிக்கங் சூயிற்றியகொழுந்தவிசேறி
யுலகமூன்றுக்குமொரு பொருளெம்மையாளுடையான்

(இ-பு) பிரகாசிக்கும் நல்லசபையினடுவில் அழகுள்ளசிங்கங்க
ள்தாங்கும் அளவில்லாதநவரத்தினங்களும்ஒளிமழங்கும்படி பிரகாசி
க்கும்மாணிக்கங்கள்பதித்த செழுமையுள்ள ஆசனத்திலீற்றிருந்து
மூன்றுலகங்களுக்கும் ஒருபொருளாகிய எம்மையடிமையாக வுடை
யுபரமசிவன்-எ-று. (௨௫)

கோடிசெங்கதிராதபர் கோடிவெண்மதியங்
கோடியூழியின்வட வனலோரிடங்குமுமி
நீடுமொருருவெடுத் தனநிரயத்திலிருளு
மோடியெங்கணுநிலை யறவலோகத்திலொதுங்க

(இ-பு) கோடிசூரியர்களுந் கோடிகந்திரர்களும்கோடி வடவா
ழகாக்கினியும் ஓரிடத்தில்கூடி பெரியஉருவம்எடுத்ததுபோன்றதா
ய்நாகத்தினிருளும் ஓடி யெவ்விடத்தும் நிலைபெருமல் அவுலோகத்
தில்ஒதுங்கத்தக்கதாக-எ-று. (௨௬)

வேலையேழையு மொருகணவேலையினுகருங்
காலவூழிவெங்கன லெனச்செஞ்சடைகவினப்
பாலலோசனந்துணை விழிமுச்சுடர்பகைப்பச்
சூலமாதியபடை யொடுந்தோள்பலதுளங்க

(இ-பு.) எழுசமுத்திரத்தையுந் ஒருகணப்பொழுதில் உண்ணத்
தக்கதாக ஊழிக்காலத்திலுண்டாகும் கொடியஊழித்தீப்பேரல் செ
ய்யசடைகள்பொலியவும் நெற்றிக்கண்ணும் மற்றஇரண்டு கண்களு
மாகியசோமசூரியாக்கினிகளுடன் பகைக்கும் சூலாயுதமுதலிய ஆயு
தங்களோடு பலதோள்கள்விளங்கவிம்-எ-று, (௨௭)

அனந்தன்வாசுகி தக்ககன்முதலியவரமும்
புனைந்தபல்கலனென வடிமுடிமுதல்புனைந்து
கனைந்துவண்டுணு மிதழிவாசிகையிடைகவின
வனைந்தவிந்துவுங்கங்கை யுமமுதலைவழங்க

(இ-பு.) ஆதிசேஷன் வாசுகிதஷகன்முதலானநாகங்களை ஆபா
ணங்களாகத் திருவடி திருமுடிமுதலான இடங்களில்அணிந்துக்கொ
ண்டு இசைபாடும் வண்டுகள் தேனுண்ணும் கொன்றைப்பூமாலை அழ
குடன்மத்தியில்விளங்கத் திருமுடியில் தரித்கசந்திரன் அமுதத்தைவ
ழங்கவும் கங்கைஅலைவீசவும்-எ-று, (௨௮)

காய்சினக்கொடுவரி யுரிகலையினிற்பொலியப்
பூசலிட்டுபுழைக்கை மாவுரிவைமெய்போர்ப்பத்

தேசபெற்றிடுமுத் தரீயத்தொளிதிகழ
மாசறுத்தொளிர மின்னெனமார்பினூல்வயங்க

(இ-பு) காய்கின்ற கோபத்தையுடையபுலியின்னூல்வஸ்திரமா
கத்திருவரையில்லிளங்கவும் போர்செய்து கொல்லுந்தன்மையை யு
டையயானையின்தோல் வோர்வையாகத் தருமேனியில்போர்ப்பவும்
ஒளிபொருந்திய உத்தரீயத்தின் பிரகாசம்விளங்கவும் மாசநீக்கியொ
ளிர்கின்றமின்போல பூணூல்திருமார்பில் விளங்கவும்-எ-று. (1)

தொல்லையம்பழமறை யெலாமிறுதியிற்சொல்லு
மெல்லைகண்டவரல்ல துகாண்கிலாவிறைவ
னல்லியுந்துணர்த்தே றன்மொண்டிலகுத தள்ளிச்
செல்லுமன்றலந்தென் றல்வந்துலவவீற்றிருந்தான்

(இ-பு) பழமையாகிய வேதங்களெல்லாமுடிவிற்சொல்லும் அ
னவைக்கண்டவர்கள் காணலாமேயன்றி மற்றவர்கள் காணக் கூடாத
பரமசிவன் அகவிதழினைபுடைய பூங்கொத்துகளி லிருக்கும் தேனை
மொண்டு மகரந்தங்களை அள்ளிக்கொண்டிவரும் இளந்தென்றற் காம்
றுவந்துஉலவவீற்றிருந்தான்-எ-று- (20)

அந்தவேளையிலாதிநான் முகனுளத்தறிவில்
வந்துதோன்றியமவுன ஞானத்தினின்வதிந்தோன்
பந்தமற்றிடுசனற் குமாரன்பணிந்தேத்தி
முந்துநல்லிசைபணி தொறும்பணிதொறுமொழிந்தே

(இ-பு) அக்காலத்தில் ஆதியாகிய பிரமதேவன் உள்ளத்தில் ஞா
னத்துடன்வந்தவதரித்த மவுனஞானநிலையிற் பொருந்தியவராய்ப்பா
சபந்தம்நீங்கியசனற்குமாரமுனிவர்பணிந்து துதித்துப்பணியுந்தோ
றும் பரமசிவனுடைய முதன்மையான நல்லபுகழைக்கூறி-எ-று (21)

ஐயகேட்டிரீயக லிடத்தரியதாந்தரும
முய்யுமாமெனக்குரை யெனவொளிரிலாமுறுவற்
செய்யவாய்மலர்திறந்து தேன்றுளிக்குமாபோல
வையவேழுடைநாயகன் மகிழ்வாவுரைத்தான்

(இ-பு) எங்கள்ஐயனே நின்திருவுள்ளத்தில் அடியேன்விண்ண
ப்பத்தைக்கொண்டருள் அதாவது இவ்வுலகத்தில் ஆரியதாகியதரும
ம்அடியேன் உய்யுமாறு கட்டளையிட்டருள்வேண்டுமென்றுவிண்ண
ப்பஞ்செய்துகொள்ளஒளியுள்ள நிலாவையொத்த நகையுடன்திருவா
ய்மலர்ந்து தேனைத்துளிப்பதுபோல ஏழுலகத்தையுடையபரமசி
வன்மகிழ்ச்சியுண்டாக அருள்செய்கின்றார்-எ-று. (22)

கேட்டஞானநூலனைத் தைத்துங்கிளத்தினைபுவியி
லீட்டுகன்மத்தி லிருவினையியற்றியமுமையே
பூட்டவண்ணுமர் னிடர்களுநுக்கிசையபூறுவா
னாட்டுநற்சிவதரும மாபுநடுகற்கெளிதாய்

(இ-பு) அடியேன் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டபடி ஞான
சாஸ்திர மொல்லாம் அருளினை உலகத்திற் செய்கின்ற கர்மத்தினால்
நல்வினை தீவினைகள் முறைமைப்பட்டு உண்ணுகின்ற மானிடர்
களும் மோகூதம் அடைய நாட்டுகின்றநல்லசிவதருமமாகியும்நாடுவ
தற்கெளிதாகியும்-எ-று. (௨௩)

வருத்தமில்லதாயிரு வினையகற்றுநன்மருந்தா
வருத்தியோயுறைப்போ தினிலறிவுறுமதுவாய்க்
கருத்தில்வேட்டவையிம் மையிலுதவுகற்பகமாய்
விரித்தவேதநூற்றரும மொன்றுரைபெனவிளம்பி

(இ-பு) வருத்தமில்லாததாகியும்இருவினையைநீக்குகின்ற நல்
மருந்தாகியும் ஒருகூணப்பொழுதில் அன்பு-னஞர்னங்கொடுப்பதா
கியும்மனதில்விருப்பிப்பொருளை இம்மையிலேகொடுக்கும் அற்பு
வருகூதம்போன்றதாகியும் விதிக்கப்பட்டவே-த்திற்சொல்லுவதாகியு
மிருக்கிறதர்மமொன்று கட்டளையிடவேண்டுமென்றுசொல்லி-எ-று,

அஞ்சலித்தடியினை மிசையலர்மனமுதாவி
வஞ்சமொன்றிலாமறை முனிகேட்டற்குமகிழ்ந்து
நஞ்சமுண்டகாலாக் கினிருத்திரநாதன்
கெஞ்சவேயவனுளங் கொண்டுநெருஞ்ஞமச்செப்பும்

(இ-பு) கைகுவித்து நமஸ்கரித்துத் திருவடிகளில்மலர்களால்
அருச்சித்து உண்மைநெறியுள்ள அந்தச்சனற்குமாரமுனிவர்விண்ண
ப்பம்பண்ணிக்கொண்டதற்கு விஷபானஞ்செய்தகாலாக்கினிருத்திர
மூர்த்தியானவர்களிகூர்ந்துஅம்முனிவர் உள்ளத்தில்செவ்வையாகத்த
ரித்துஅறிந்துகொள்ளும்படி உபதேசிக்கின்றார்-எ-று. (௨௪)

அங்கமாறுடை வேதமுமாகமடகமு
மெங்குமோதிந முபநிடதத்தினதியலுஞ்
சங்குபோலுர்வெண்ணீர் நினுற்றயங்குபுண்டரத்தைத்
தூங்கநெற்றியிலணி வகேதருமமாச்சொல்லும்

(இ-பு) ஆமங்களையுடைய வேதங்களும் ஆகமத்தினமுதலும்எ
ங்குமோதுகின்ற உபநிடதத்தின்உண்மையும் சங்குபோல்விளங்கு
ம்வெண்ணீர்நினுல்பிரகாசிக்கும் திரிபுண்டரத்தைப்பரிசுத்தமானநெ
ற்றியில்தரிப்பதே தர்மமாகச்சொல்லும்-எ-று திரிபுண்டரமாவதுமு
ன்றரேகையாகத்தரிப்பது மும்மலத்தையும்போக்கு மென்கிற கார
ணந்தோன்றஅவ்வாறு தரிப்பதாம். (௨௫)

(வேறு.)

என்னப் பரமன் கூறுதல்கேட் டெழுந்தவுவகைச்சனற்குமான்
முன்னைப்பொருளேயடியோடு முடியுமில்லாமுழுமுதலே
யுன்னிப்புகன்றதி டீறே துரைத்ததிரிபுண்டரமேது
பின்னர்த்தரிக்குமிடனேது பேசுந்நுமந்திரமேதோ

(இ-4.) இவ்வாறு பரமசிவன் அருளிச்செல்ததைக்கேட்டுச் சந்
தோஷமுண்டாகிய சனற்குமார் முனிவர் ஆதியானபொருளே ஆதிய
ந்தமில்லாதமுதலே கருதிச்சொல்லியருளிய விபூதியென் பதுயாது
சொல்லிய திரிபுண்டரமென்பதுபாது மற்றும் அதை எந்தவிடத்தில்
தரிப்பதுசொல்லும் திருமந்திரம்யாது-எ-று. (உஎ)

கர்லமேதோர்வள்வேதோ கருதப்படுந்தெய் வதமேதோ
சீலமேதோதிரவியம்ற்றேதோ தரிக்கிற்பலனேதோ
மூலமுனையாய்நெடுந்தருவாய் வித்தினடங்குமுறைமேர்ல்
ஞாலமெல்லாமாயையின்பாலுதிப்பித்தொடுக்குநம்பரனே

(இ-5) தரிக்குங்கால்மெ அளவுபாதுதியர்னிக்கப்படுந்தேவதை
யாது ஒழுக்கமயாது அதற்குரியதிரபியம்யாது சரித்தால்வரும்யலன்
யாதுவேருமுனையுமாய் நெடியவிருகூடமாய் விதையில்அடங்குமுறை
மைபோல் உலகமெல்லாம் மாயையினிடத்து உதித்து ஒடுங்கச்செய்
யும் எங்கள் பரமனே-எ-று, (உ9)

என்றுவினேவுமுனிக்கீச னியம்புமுறைத்ததிருநீறு
துன்றுதீம்பாற்கோமயத்தைச் சுட்டவடலையாகுங்கா
ணின்றதிரிபுண்டரமதுதான் சென்னிநெற்றிகளநிமிர்தோர்
ளென்றுமார்புநாபிபுற முருவமுதலுந்துள்ளனமாய்

(இ-6,) என்றுவினுவிய முனிவருக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செ
ய்கின்றார் வேதாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட திருநீருனதுபொருந்திய
மதுரமுள்ள பால்சுறக்கும் ப்சுவினசாணத்தை ஒமாக்கினியில் பாக
மாகும்படிவைத்ததிருநீராய் திரிபுண்டரமாவது சிரசுநெற்றிகழுத்து
தோள்பொருந்துமார்பு தொப்புள பின்புறம் இவ்விடங்களில்முதலி
ல்உத்துள்ளனமாய்-எ-று. (உ௯)

குழைத்துத்தைவந்தகற்பின் னர்க்குழைத்தநீர்வைவண்ணில
வி, லிழைத்ததென்னச்சொன்னவிடத் தியற்றும்போழ்தி னெற்றியி
ன்கண், டழைத்தவிர லிநிடுநீக்கியத் தற்கணியாலனா மிகையாம், பி
ழைத்தலறவே தரித்தெதிராப் பெரியவிரலானடுவணிந்தால்,

(இ-பு,) குழைத்துத்தகடவி அதன்பின்புமுன்குழைத்த அந்தவி பூ
தியைவெண்மையான நிலவினா ல்செய்து துபோலமேற்சொன்ன இடங்க
ளில்தரிக்கும்போது நெற்றி யினிடத்தில்செழுரையுள்ள விரல்களில் நடு
விரலே விட்டுமோதிரமணியத்தக்க விரலா லுர் சுட்டுவிரலா லும்குற்றம
றத்தரித்துப்பின்புபெரியவிரலால்நடு வேளதிராக அணிந்தால் எ-று. ()

அதுவேகிரிபுண்டரமுரைக்க வங்கமவைபோரிடனாகும்
பதியா லுரைத்தமந்திரங்கள் பஞ்சப்பிரமமுபரிடக் [ய்
விதியால்வேகத்தெடுத்திரைத்தவியன்மந்திரங்களென்ரரிவா
புதிதாய்நின்றகாலங்கண்முப் போதுகளைப்போதினுமாம்

(இ-பு,) அவ்வாறு கரிக்கப்படுவதே கிரிபுண்டரமாம்மன் சொன்
ன அங்கங்களே கிரிபுண்டரந்தரிக்குமிடமாம் பரமசிவனுலசொல்லப்பட்ட
டமந்திரங்கள் பஞ்சப்பிரம்ம உபரிடதம்வேதத்திற்முறையாகடுத்து
ரைத்தமேன்மைபொருந்திய மந்திரங்களென்று அறிவாய் தற்காகநவ
மாகநின்றகாலங்கள் முப்போதுமாதும் அன்றியும் எப்போதுமாம்-எ-று.

நீளம்புருவத்தளவாகு மிடையினீக்கமொருவிரலா
மாளுர்செய்வமுருத்திரனோ டரியமகேசன்சதாசிவனா
நாளுஞ்சிலங்கடைப்பிடியாய் நன்காயீட்டுந்நிரவியங்க
ளேந்தருபால்வெண்ணீறு முலகுக்குயிராந்தோயமுமே

(இ-பு,) நெற்றியில்தரிக்கின்ற நீளம்புருவத்தின் அளவாந்திரிபுண்
டரமாகியமூன்றுகீற்றுக்குள்மத்தியில்மத்தியில் ஒருவிரல் அளவு இட
ம்விட்டிருக்கவேண்டுவது அதற்குறியதேவதைகள் உருத்திரன்மகே
சன்சதாசிவன் என்னும்கடவுள்களாம் இந்த ஒழுங்கத்தையொருநாளு
மறவாமலிருப்பாயாக நன்மையுடன்சேர்க்குந் திரவியங்கள் தூளாய்
ப்பால்நிறமுள்ளவியூதியும் உவகுக்குயிராகியநீருமாம்-எ-று. (உஉ)

பலத்தின்பெருமைமாமுனியே பகரிலேவர்தாமறிவார்
வித்தின்மீதுமானிடர்க்கு முத்திக்கிதுபோனெறியுண்டோ
சொலற்குத்தருநால்வருணத்தோர் வருணச்சிரமத்தொழில்புரிவோர்
கலத்திற்கியைபாவிழிகுருத்தோர் கலன்பூண்மகளீர்கைமையுற்றோர்

(இ-பு,) பெருமையுள்ள முனிவனே விபூதியைத்திரிபிண்டரமாக
த்தரிப்பதினால்வருங் பலனைச்சொல்லுமிடத்தில்கவர்களியத்தக்கவை
ர்கள் இவ்வுலகத்தில்பிறங்கமனிதர்களுக்குமோகூலந்தர இளைப்போல்
சொல்லலாமென றுல்வேறுபொருளில்லை பிராமணர்முதலி நான்காவ
ருணத்தார் பிரமசரியமுதலியநான்கு ஆச்சிரமமுள்ளவர்கள் அபாத்தி
ர்களாகிய இழிகுலத்தோர்மாங்கலியஸ்திரிகள் கைம்பெண்கள்-எ-று.

இயாவரேறுமீத்தரும மியன்றகாலத்தியற்றுலரேற்
பாவமாயத்தனையறுத்துப் பாரிற்பிறவிக்கடனீந்திக்
தேவர்போகம்பொன்னுலகிற் சென்ற துயத்துச்சிவனருளே
நாவினாலும்வழுத்தரிய முத்தியின்பநண்ணுவிரால்

(இ-பு) இப்போது சொல்லிய இவர்களில் எவர்களேயானுலிந்தி
ரிபுண்டரந்தரிப்பதாகிய தருமஞ்செய்வார்களேயானுல் பாவமாகிய ப
ந்தத்தையறுத்துப் பூமியில்பிறக்கும் பிறவிக்கடலை நீந்திச்சுவர்க்கலேர்
கத்தில் தேவபோகத்தை அனுபவித்துப்பின்பு பாமசிவனுடைய தி
ரு வருளினால் நாவைக்கொண்டு சொல்வதற் கரியமுத்தியின்பம் அ
டையவர்கள்-எ-று. (௩௪)

கோறல்களவுகள்ளுண்டல் குருவைப்பிழைத்தல்சுட்டென்னத்
கேறும்பஞ்சபாதகத்தை யொழியாதியற்றுஞ்சிறியோரு
மாறிலொன்றுதாங்கென்னாத நீதியிறறியற்றமிகந்த
பாறுபடிவென்மன்னவரும் பயந்தோர்க்கொன்றபாதகரும்

(இ-பு) கொலைசெய்தல திருடுதல் மதுபானஞ் செய்தல் ஆசாரி
ய அபசாரஞ் செய்தல் காமம்என்று சொல்லப்படுகிற பஞ்சமாபாதக
த்தை எப்போதுஞ் செய்கின்ற கீழோர்களும் ஆறிலொருபாகம் வர்
ங்க்கொள்ளாமல் அநீதிபுரிந்து தர்மத்தையொழித்த பருந்து குழும்
படியான வேலேந்தி மன்னவர்களும் மாதாபிதாக்களைக் கொன்றபா
தகரும்-எ-று, (௩௫)

செய்தநன்றிமறந்தோரும் தீவைத்தில்லஞ்சிதைத்தோரும்
கொய்துபசுவைத்தின்றோருங்கொண்டோர்ப்பிழைத்துத்திரிந்தோரும்
நொய்திற்கரிபொய்த்துரைத்தோருந் நோன்பையிகழ்ந்துநொடித்தோர்
வைதுபழித்துப்பொய்யென் முன்னூலிகழ்நதவஞ்சகரும் [ரும்]

(இ-பு) செய்தநன்றி மறந்தவர்களும் வீட்டில் நெருப்புவைத்து
க்கொளுத்தி விட்டவர்களும் பசுவையறுத்துத் தின்றவர்களும்கொ
ண்ட கணவனுக்குத் துரோகஞ்செய்து சோரம்போகிற மாதர்களு
ம் எளிதாகப் போய் சாக்ஷிசொன்னவர்களும் வீரதங்களை யிகழ்ந்
து சொன்னவர்களும் சாஸ்திரங்களைப் பழித்துப்பொய்யென்று இ
கழ்ச்சிசெய்யும் பாங்களும்-எ-று, (௩௬)

கருப்பம்வீழ்த்தித்திரிந்தோருங் கல்வாத்வரைக்கலந்தோரும்
பரித்தவொருதேவினைவழுத்திப் பலதேவரையும்பழித்தோரு
மருத்திவிடத்தாற்கொன்றோரு மற்றார்க்கருதுலதிறந்தோரும்
விருத்தர்பாலர்மடவார்க ணடுங்கவினைகள்செய்தோரும்

(இ-பு) கசப்பத்தையழித்துத் திரிகின்றவர்களும் சேரத்தகர்தவர்க
ளுடன் சேர்ந்தவர்களும் தம்முடையஉள்ளத்திற்கொண்டொருதெய்

வத்தைத்துதித்து மற்றக்கடவுளைப்பழித்தவர்களும் விஷங்கொடுத்துக் கொன்றவர்களும் தரித்திரர்களுக்கு அதனைத்தீர்க்காமலிருப்பவர்களும் கிழவர்கள்பாலர்கள் மாதர்களுள் என்னுமிவர்கள் பயப்படும்படி கொடியசெய்கைகள் செய்தனர்களும்-எ-று. (௩௭)

அடைந்தோர்க்கருளாதிருந்தோரு மமரிலரசன்படைவெருவி மிடைந்துவெரிநிட்டோடினரும் வெறியகுறளைபகர்ந்தோரு மிடைக்கவறியோர்க்கியாம னிதியமீட்டியிருந்தோருங் குடைந்துநீருண்கூல்குளங் குட்டஞ்சிதைத்தகொடியோரும்

(இ-பு) தங்களை அடைக்கலமாக அடைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்யாதவர்களும் அரசன்படையிற்போய்ச்சண்டை நேரிட்டவிடத்தில்பயந்துமுதுகு காட்டி யோடினவர்களும் பஸில்லாதகோள்சொன்னவர்களும் இடைந்திருக்கும்வறுமையுள்ளவர்களுக்குக்கொடாமல் பொருள்சம்பாதித்து வைத்திருப்பவர்களும் முழுகிநீருண்ணும்படி யான-கிணறு-குளம்-குட்டை-இவைகளை யழித்தபாவிகளும்-எ-று. ()

ஆராமங்களழித்தோரு மதிதிவருந்தவயின் றோருந் தீரவிடும்பைபகைவருக்குந் தவசீலருக்குஞ்செய்தோருஞ் சேராலிலையைச்சேர்ந்தொழுகித்தீவேட்டுண்ணுந்திறந்திறம்பிப் பாராவாரங்கலத்தேறி நிதிவேட்டுமுன்றபார்ப்பாரும்

(இ-பு) பூஞ்சோலையை அழித்தவர்களும் வந்தவிருந்தானிகள் யகியால்வருந்த அவர்களையழையாமல் உண்பவர்களும் பகைவராயிருப்பவர்களுக்கும் தவசீலர்களாகிய முரிவர்களுக்கும் ஒருபாததுன்பத்தைச் செய்கின்றவர்களும் சேரத்தகாத தன்மையைப்பொருந்தியந்தவழியில் நடந்து நித்தியாகுதிசெய்து பின்புபோசனங்கொள்ளுந் தன்மை மாறிப்பொருளையிச்சித்துக் கப்பலேறிச்சமுத்திரத்திற்சென்று உழவுகிறபிராமணர்களும்-எ-று. (௩௯)

இன்னுங்கொடும்பாதகம்புரிந்தோ ரியாவரேனுமவரெல்லாம் பின்னுஞ்சடிவமா முனியே திருநீறணியப்பெறிலிவர்பான் மன்னும்பிறவிமுதலவினை முழுதுமாயும்வயங்கொளியோன் மின்னுங்கனகவுதயவரை மேவவிருள்வீந்திடுவதுபோல்

(இ-பு) பின்னலாகிய சடையை யுடைய முனிவனே இப்போது சொல்லுவங்க பாதகங்களுமல்லாமல் மற்றுமுள்ளபாவங்கள் செய்தவர்களேயானாலும் அவர்களெல்லாரும் திருநீறணியப்பெறுவார்களானால் அவர்களிடத்தில் நிலையாகியபிறவிமுதலான வினைகெல்லாம் சூறியன்சொர்னமயமான உதயகிரியில் தோன்றிவளவில் இருநொழிவதுபோல நீக்கிவிடும்-எ-று. (௪௦)

என்னப்படுகீழ்மக்களெனு மிழிந்தகுலத்தோரென்றாலும்
வள்ளற்பரமன்றிருநீறு மணியுமணிந்தமாண்பினரை
யுள்ளத்துள்ளேயிருபொழுது முணர்ந்துதெருண்டுசிவனெனவே
கொள்ளத்தகையவறிவினரே பிறவிக்கடலிற்குளியாதார்.

(இ-பு). இக்ழப்படுங்கீழ்மக்களென்கிற இழிந்தகுலத்தோர்களே
யானாலும்பரமசிவன் விபூதியும் ருத்திராக்ஷமுந்தரித்தபெருமையா
ளரை இரவும்பகலும் இரந்தயத்தில்தியானித்துச் சிவமெனக கொள்
ளத்தக்கஅறிவாளர்களே பிறவிக்கடல்முழ்காதவர்கள்-எ-று- பரமசி
வன்யாவருக்கும் அருள்தருகின்றவராதலால் வள்ளற்றபரமனென்று
ஈ-எ-று. (சக)

நாடிமூன்றுகாலமெண்ணு னம்பன்றிருப்பேரிசைநவிலர
னாடிவிளங்கும்பாசையென வறிவொன்றில்லானாலு
நேடிவெண்ணீறினிதளளி நெற்றிவிளங்கத்தரிப்பானேற்
கோடிபிதிர்கள்கும்பியிடை குளியாதரன்பாற்கூட்டுவனால்.

(இ-பு) பலனுண்டெனன நினைத்துத்திரிகாலங்களிலுந்தியானி
க்காதவனும் பரமசிவனுடைய திருநாமத்தின் பெருமையைநாவினா
ற்றதுதயாதவனுமாய்க்கண்ணாடியி லெழுதப்பட்ட சித்திரப்பிரதமை
போலஅறிவில்லாதவனையானாலும் விபூதியைத்தேடிச் சம்பர்தித்து
இனிதாகஅள்ளிநெற்றியில்விளங்கும்படி தரிப்பானால் தன்னுடை
யஅனந்தம்பிதிர்களைநாகத்தில் முழுகவொட்டாமல் சாம்பசிவனிடத்
தில்சேரும்படி சேர்ப்பான்-எ-று. (சஉ)

ஏழுக்கோடிமந்திரமு மெண்ணிறவமுமிருநிலத்தி
லாழமுடையபங்கைமுத லனந்தநதியுமமரேசன்
வீமுந்தூரகமீராமவ் வேள்வியனைத்தும்விளம்புங்காற்
ருமுஞ்சடையான்நிருநீறு தரும்பேறென்றுந்தாராவே.

(இ-பு) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் அளவில்லாதஸ்தலங்களும்
இந்தப்பெரியஉலகத்திலிருக்கும் ஆழமுள்ளகங்கைமுதலானஅனந்த
நதிகளும் தேவேந்திரன் விரும்புகின்ற அசுவமேதயாகம்நாகியயாக
ங்களும் ஆகியஇவைகள்தாழ்ந்த சடையையுடையபரமசிவன் விபூதி
தரும்பேறுகளில் ஒருபேற்றினையுந்தர மாட்டாதுகள்-எ-று. (சங)

பத்தியால்வெண்ணீறணிந்தோர்பாரைப்பொதுநீங்கிடப்புரந்து
துய்த்தபோகத்திறுதியினிற் சோதிவிமானத்தினிலேறி
மைத்தகுழலாரொடுமருவி பகவான்பதத்தில்வா அந்துபின்னர்ச்
சத்தாயசத்தைபொருவுசிவ சாயுச்சியமேசார்வாரால்

(இ-பு) பத்தியுடன் விபூதிதரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள்பொதுவி
ல்லாமல் இவ்வுலகத்தைஆண்டு போகக்களையனுபவித்துஇறுதியி ல்

சோதியுள்ள தேவமிமானத்தி லேறிச்சென்று அளகத்தை யுடைய
ரம்பாஸ்திரிகளுடன் தேவேந்திர னுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்துபின்பு
சிவத்தன்மைநீங்கிச் சிவத்தன்மைபெற்றுச் சிவசாயுச்சியம் அடைவா
ர்கள்-எ-று. (சச)

இந்தவிபூதிமான்மியத்தை வேதம்பலவுயியம்புமதை
சிந்தைக்கெளிதாய்மிகக்கருக்கிச் செப்பினோமென்றருள்புரியா
வந்தத்துடனே முதலுமில்லா வாதிபரமன்கன்றிடலுஞ்
சந்தக்குலநான்மறைவிரிஞ்ச னுலகத்தடைந்தான்சனற்குமான்.

(இ-பு) இந்தவிபூதியின் மகத்துவத்தை வேதங்களெல்லாய் விஸ்
தாரமாகச்சொல்லுகின்றன் உன்மனதுக்கெளிதாகத் தெரியும்படி மி
கவுஞ்சுருக்கி நான்சொன்னோமென்று அருள்செய்து ஆதியந்த மில்
லாதமுதற்கடவுளாகிய கயிலாசபதியானவா சொல்ல யெழுந்தருள்
வும்சனற்குமாரமுனிவர் சந்தமுள்ளகூட்டமாகிய நான்குவேதமுமு
ணர்ந்த பிரமலோகம்போய்ச்சொந்தார்-எ-று. (சஉ)

இன்னதாயவெண்ணீற்றின் றகைமையெம்மாற்புகலவற்றோ
வுன்னைநலியும்பசிதீர்த்தற் கொருப்பட்டெமைநீயுறப்புற்றி
மன்னுதிருநீறுனதுடல மலியப்பரிசித்ததனானீ
யன்னகாலேரிருதவடி வகற்றித்தேவாயினேயென்னு

(இ-ம்) இத்தன்மையுள்ளவிபூதியின் மகத்துவன்எம்மாற்புகழ்த்த
க்கதோஉன்னைவருந்தியபசிதீரஎம்மை உண்ணவேண்டுமென்றுபிடி
த்துநிலைபெற்றவிபூதியுன்சரீரத்தில்பொருந்தப்பரிசித்ததினாலமுன்
ள்ளராசுத்தஉருவம்நீங்கித் தேவருபம்பெற்றயென்று-எ-று. (சக)

அன்பினுணர்த்திவெண்ணீற்றை யள்ளியரக்கன்றனக்களியா
வின்பமருளுமந்திரமு மியமபிமுறைநீறிடுவித்துத்
துன்பமொழிந்தாய்பொன்னுலகிற் போகந்துய்ததுத்தொலைந்தபின்ன
வன்பாறியாச்சிவபதத்தை மருவிவாழ்த்தியெனவிடுப்ப

(இ-று) அன்புடன்சொல்லி விபூதியைஅள்ளிஅரக்கனுக்குக்கொடு
த்துப் பேரின்பம்அருளும் மந்திரோயதேசமுஞ்செய்து முறையாக
விபூதியைத்தரித்துக்கொள்ளும்படி தெரிவித்துத்துன்பம் நீங்கினவ
னேசுவர்க்கபோகஇன்பம் அதுபவித்துநீங்கினபின்பு அன்யில்லாதவ
ர்கள்அறியாத சிவபதத்தைப்பொருந்தி வாழ்ந்துகொண்டிருவென்று
விடைவகாமித்தனுப்ப-எ-று. (சஎ)

பழையமுனிவனடியிணைமேற் பணிந்தாங்கெழுந்துவிடைபெற்றுக்
குழையுமனத்தினுவகையொடும் பொன்னுட்டெல்லைக்குறுகுதலும்

பிழையின்பொருளின்பதந்தெரியும் வாமதேவப்பெருந்தகையுத்
தழையுமிதழிச்சடாதான்போற் சார்ந்தானென்றுகாற்றினான்.

(இ-பு) அரக்கன் பழமையாகிய வாமதேவ முனிவர் திருவடியினி
டத்தில்பணிந்தெழுந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு குழையுமனத்தின
னாய்ச்சந்தோஷத்துடன் தேவலோகத்திற் செல்லுதலும் பிழையில்
லாதபொருளின் தன்மையுணர்ந்த ஆம்முனிவர்தழைந்தகொன்றை
மாலையணிந்த சடாமகுடமுள்ள பரமசிவன்போலிருந்ததாம் போக
வேண்டிய ஸ்தானத்திற்குப்போனாரென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.
—எ-று. (ச-அ).

பதினாறாவது திரிபுண்டரமூர்த்த அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - காங்க.

சிவமயம்.

பதினேழாவது.

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தஅத்தியாயம்.

இவ்வண்ணம்வியந்துசூத னிறுத்தலுமதனைக்கேளா
மைவ்வண்ணக்காளகண்டன வால்வண்ணப்பூதிநல்கு
மெய்வண்ணப்பலத்தின்பெற்றி லிழைந்தனமென்னவேத்திப்
பொய்வ்வண்ணம்புகுதாவுள்ளத் தருந்தவர்புதல்வதா னார்.

(இ-பு) சூதமுனியர்மகிழ்ந்து சொல்லுதலும் இதனைக்கேட்டுமை
நிறமுள்ள காளகண்டமூர்த்தியின் வெண்மைநிறமுள்ளவிபூதிதரிக்கி
ன்றமாறாதபலத்தின் தன்மையைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தோமென்று
துதிசெய்துஉண்மைநெறிபொருந்திய உள்ளத்தையுடைய நைமிசா
ரணியமுனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்-எ-று. (க).

முற்றுகான்மறைகள்கூறு முடிபொருட்டுணிர்பையேயர்ந்து
கற்றவாருரவராயிற் பேறுமக்கணத்தினெய்துஞ்
சிற்பியற்குரவர்தம்பான மானிடர்சிவமெஞ்ஞானம்
பெற்றறிபுலவரெவ்வாறு பிஞ்ஞகன்புதத்தைச்சேர்வார்

(இ-பு.) நான்குவேத முழுவதுஞ் சொல்லத்தக்க முடிவான பொருளின் றிச் சயம்அறிந்து கற்றவர்கள் ஆசாரியரானால் சிவபதம் அப்பொழுதேகிடைக்கும் அவ்வாறுகற்றுணராத ஆசாரியத்தில் மா னிடர்சேர்ந்து மெய்ஞ்ஞானம் பெறுவார்களானால் சிவபதத்தை அவ ர்கள் எவ்வண்ணஞ்சேர்வார்கள் எ-று. (உ)

அருந்தவமுனியேயிந்த வினாவுக்குவிடையாதன்பு
புரிந்தெமக்குரைத்தியென்று புராதனமுனிவர்கூற
விரிந்தநற்கலைகன்வல்ல வியாதனைமனத்தினேத்தித்
திருந்தியதவத்துச்சூத முனிவரன்செப்பினானே

(இ-பு.) அரியதவமுள்ள சூதமுனிவரே இந்தவினாவுக்கு விடை ஆராய்ந்து அன்புகூர்ந்துஎமக்கு அருள்செய்யு மென்று புராதனர்க ளாகிய நைமிசாரணியமுனிவர்கள் சொல்லவிரிவாகிய பலகலை களி லும்வல்லவராகிய வியாசரைஇருதயத்தில்சிறுதித்துத்துதித்து நல்ல தவசியாகியசூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்-எ-று. (உ)

பரவைசூழலகில்வாழ மானிடப்பகச்சட் கெல்லா
மரனறுதரும்த்தோங்குங் கிரியையில்வாவொன்றுண்டேற்
ஞாவனறிவின்கீழ்மை மேன்மைதான்குறிப்பதென்னே
திரமுருமனபினானே சிவகக்சேரலாமே

(இ-பு.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் மணிதசீவன்களுக் கெ ல்லாம் சிவதருமமாக மேன்மைதங்கிப் கிரியாபாதத்தில் விருப்பமெ ன்பதொன்றுண்டாயிருக்குமானால் ஆசாரியருடையஅறிவின்கீழ்மை யும்பெருமையையும் நாங்குறிக்கவேண்டயதில்லை உருதியாகிய அன் பினாலேயேசிவகதியடையலாம்-எ-று. (ச)

உடைத்தெறிந்திட்டகல்லிற் பசுமண்ணின்மரத்திலோட்டிற்
கிடைத்தவற்றென்றருதன்னை யரென்னக்கிரியைபேணிக்
கடைப்பிடித்துருதுகூரு மவாவொடுகனிவனாயின்
விடைக்கொடியுயர்த்ததோன்றல் கருமத்தான்முத்திமேவும

(இ-பு.) உடைத்து எறிந்துவிட்டகல்லிற் றரமுள்ளமண்ணில்ஒட் டில் இவைகளும்ல்லாமல் வேறெயெதுகிடைத்தாலும்அதுகளிலொன் றைப்பரமசிவனாகப்பாவித்துக் கிரியைவி டும்பிமறவாமற்பற்றிஉருதி மிகுந்தஅன்புடன் ஒருவனமனங்கனிவானானால்அவனுக்குரிஷபக்கொ டியுள்ளபரமசிவன துகிருபையால்முத்திகிடைக்கும்-எ-று. (ரு)

காட்டிடுங்குரவனாறனுங் கயவனாந்தகையனேனு
மீட்டுமந்திரமும்வானர வசனமாமீயல்பிற்பேனுங்

உஅஅ வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த அத்தியாயம்.

கேட்டமாணக்கன்றாணு மறிவிற்கீழ்மகனாமேனு
நாட்டியவவாவென்றுண்டேற் சிவபதநணனுவானே

(இ-பு.) அறிவிக்ஹகுருவும சாஸ்திரவிசாரணை யில்லாதவரோ
யானாலும் உச்சரிக்கிறமந்திரமும் பயனில்லாத வசனத்தன்மை யுள்
ளதேயானாலும் உபதேசம்பெற்ற சீஷன் விவேகமில்லாத கீழ்மகனே
யானாலும் சொல்லிய அன்பென்பது உண்டாயிருக்குமானால் சிவபத
த்தை அடைவான்-எ-று. (சு)

ஆரணநான்குமோதி யறிங்கபேரறிஞனானங்
காரணம் வள்ளிநாறுங் கருத்தினின்முடித்தாரனேனும்
வாரணமுறித்தவள்ளன் மலரடிதன்னின்வைதத
பூரணவேட்கையில்லான பொருந்திடான்முத்தியின்றே

(இ-பு.) நான்குவேதங்களும் ஓகிபுணர்ந்த ஞானவானாலும்க
வர்க்கபதத்திற்குக்காரணமாகி நூறுபாகம் விரைவாகச்செய்துநிறை
வேற்றினவனேயானாலும்கயானையுரித்தநம்மிறைவன்திருவடிமலரி
ல்வைத்தபூரணமாகிய அன்பில்லாதவன்முத்தியடைவான்-எ-று, (சு)

ஆதலாற்கருமம்பாவு மையக்தோடியற்றிசின்ற
பேதமையுளத்தாற்பெற்ற பேறில்லையண்டோர்வேடன்
பேரதமிலாசன்சொன்னீ வினோதநம்பொரு ளென்றெண்ணீ
வேதநாயகனைப்பூசித் துயந்தமைவிளம்புவாமே

(இ-பு.) ஆகையினால் கிரியைகளெல்லாம் சந்தேகத்துடன்செய்
திருக்கும் அறிவில்லாதவர்கள் அடைந்தபேறு ஒன்றுமில்லைபூர்வத்தி
ல் ஒருவேடன் ஞானமில்லாத ஒரு அரசன்சொல்லியவினோதவார்த்
தைதன்மீ நல்லபொருளென்றுநம்பிப் பரமசிவனைப்பூசித்து உயந்தசர்
வத்தைச் சொல்லுகிறோம்-எ-று (அ)

பண்டுமாஞ்சாலதேசப் பார்த்தியக்குமர்ன்மிக்க
திண்டிறற்சிங்ககேது வெனுமபெயர்ச்செங்கோல்வேந்தன்
கொண்டலொத்துதவுதையான் கோதிலான்குணத்தினமிக்கா
றண்டுதலின்றிவேட்ட மாடுவானசமைந்துபோனான் [ன்

(இ-பு.) பூர்வத்தில் பாஞ்சாலதேசத்து அரசகுமாரன் மிகுந்தப
ராக்கிரமமுள்ள சிங்ககேதுனென்னும்பெயர்பெற்றுச்செங்கோல்செ
லுத்துமனன்ன மேகம்போற்கொடுக்குங்கையான் குற்றமில்லாதவன்
நற்குணத்திறசிந்தவன் இத்தகுதியுள்ள அவன் ஒருநாள்நீங்குதலில்லா
மல் வேட்டையாட உத்தேசித்துப்போனான்-எ-று (சு)

தடிமிசைவலைவர்காவித் தடந்தொறும்வருவார்கோடி
துடியொடுமிரலைபொங்கத் தொண்டகநதுவைப்பார்கோடி

மடிசெவிஞ்மலிபற்றி வருபவர்கோடி-கோடி
கடிதருதொகையோர்கூழக் கட்டகம்வேட்டைசெய்தான்

(இ-பு) தடிகளின்மேல்வலைகளும் வார்களும்போட்டுச் சுமந்து
கொண்டு மார்க்கந்தோறுஞ்சொல்லுகின்ற வேடர்கள்கோடிபேர் து
டியுடன்கிருங்கநாதமுழங்கங் குறிஞ்சிப்பறைகள் முழக்குகிறவேடர்
கோடிபேர்வளைந்த காதுகளையுடைய நாய்கள்பற்றிக்கொண்டு வருகி
ன்றவர்கள்கோடிகோடிபேர்இவ்வாரு கணக்கில்லாதவேடர்கூட்டஞ்
சூழ்ந்துவரச்சென்று காட்டினிடத்திலு்வேட்டையாடினான்-எ-ரு. ()

அப்பெருவனத்திற்சண்ட னெனும்பெயர்வேடனெஞ்சி
யெப்பெருநெறியு நேடி விலங்கினையெறியவெண்ணி
யொப்பருஞ்சிலையினோடுங் கணைபிடித்துருத்துச்செல்வான்
திப்பியமொழிந்துநந்தி யிடிந்தவாலயத்தைச்சேர்ந்தான்

(இ-பு) அந்தப்பெரிய ஆரணியத்தில்சண்டனென்கிறஒருவேட்
ன் தனித்து எல்லாவழிகளையுந்தேடி மிருகங்களைக்கொல்ல நினைத்
து ஒப்பில்லாத வில்லையும் பாணத்தையும் பிடித்துக் கோபத்துடன்
செல்லுகின்றவன் பொலிவுமாறி இடிந்து யாழாயிருக்கும் ஒரு ஆல
யத்திற்சேர்ந்தான்-எ-று. (கக)

சிதைந்துருவழிந்துவீழ்ந்து கிடந்ததோர்சிவலிங்கத்தைக்
குதைந்தவார்பகழிவேடன் கண்டனன்குறித்தநெஞ்சிற்
புதைந்தபேரன்பினாலே போற்றினனெடுத்துப்போந்து
ததைந்தபூந்தெரியல்வேய்ந்த தராபதிதிருமுன்காட்டி.

(இ-பு) சிதைவுபட்டு உருவம்அழிந்து விழுந்திருக்கிற சிவலிங்க
த்தைக்கண்டிருதையுள்ளநீண்டகணைகளையுடைய அந்தவேடன்அதை
க்குறித்த மனதில் நிறைந்தபெரிதான அன்புடன் துதித்து எடுத்துக்
கொண்டுவந்துநெருங்கிய பூமாலையணிந்தஅரசன்முன்காட்டி-எ-று.()

அரும்புவிழுமுதுமாளு மரசனேயரசரோறே
விரும்பியவடியேன்கையின் மேவியசிவலிங்கத்தைப்
பெருர்பயன்றெரிந்துபோற்றிப் பூசிக்கும்போற்றியெல்லாந்
தரம்பெறவுரைத்தியென்னச் சாற்றினன்சாற்றலோடும்

(இ-பு) அருமையான பூமிமுழுவதுங்காக்கும் ராஜனேமன்னவ
ர்சிங்கமே விருப்பங்கொண்ட அடியேன் கையில்பொருந்திய சிவலி
ங்கத்தை மிருகதப்பனை அறிந்து துதித்துப்பூசிக்கிற முறைமையெ
ல்லாம்கிரமமாகச் சொல்லவேண்டு மென்றான் அப்படிசொன்ன வ
ளவில்-எ-று. (மக)

மடமையினன்றோவிந்த வனசரணுரைத்தமாற்றம்
புடையமாந்தீர்கள்கேண்மி னென்றுகைபடைத்துநக்குப்

உகடு வேடன் சிவபூசைகடைப்பிடித்த அத்தியாயம்.

படையுலாந்தடக்கைவேட நினக்கதுபணிப்பனென்குக்
கடலுலகாளுமவேந்த னசதியாற்கட்டுரைத்தான்

(இ-பு) இந்தவேடன் தொன்னவார்த்தை அறியாமையினால்
வாளன் அருகிலிருப்பவாகளேகேளுங்கென்று கைதட்டிநகைத்து
ஆயுதமேந்தும் பெரியகையுள்ளவேடனே பூசைசெய்கிற முறைமை
யைச்சொல்லுகிறேன்கேளென்று கடல்குழந்தஉலகாளுமஅரசன்
எனமரச்சொல்லுகிறான்-எ-று, (மச)

எந்தியசிவலிங்கத்தை யியல்பினமஞ்சனநீராட்டிப்
பூந்துணர்கந்தஞ்சாற்றிப் புகையொதிபலங்கி
மாந்தரைச்சுட்டசாம்பா கொணர்ந்துமுன்வைத்துப்போற்றி
யாய்ந்துநீதுய்க்குந்தீமபா லடிசிலேலாடவையுநல்கி

(இ-பு) ஏந்திய சிவலிங்கத்துக்கு விதிப்படிதிருமஞ்சனநீரால்
பிஷேகஞ்செய்து சந்தனபுஷ்பந்தரித்துத் தூபதீபங்கள் கொடுத்து
நந்தமணிதரைச்சுட்ட சுடலைச்சாமபலைக்கொண்டுவந்து எதிரில்வை
த்துப்போற்றிசெய்து பதம்அரிந்து நீஉண்ணுகின்ற மதுமுள்ளபா
வ்அன்னம இன்னுமுள்ளது நிவேதித்தி-எ-று, (மரு)

நேயமோடிதைஞ்சியேத்தி கிருத்தங்கள்புரிந்துநின்று
வாயினாலமுதகானம் பாடியும்வணக்கஞ்செய்துந்
தூயநம்பூசைசெய்வா யென்றிறைசொன்னுன்முற்றுங் [ன்
காயும்வெஞ்சிலைக்கைவேடன் மெய்மையாற்கருந்திற்கொண்டா

(இ-பு) அன்புடன்தணிந்துதுதித்து நடனங்கள்செய்தும்வாயினால்
மதுமுள்ளகீதங்கள்பாடியும் பவுத்திரமானநல்லபூசைசெய்யென்று
அரசன்சொன்னான் பகைவரைக்கொல்லத்தக்கவேடன் அதையெல்லா
ம்உண்மையாகமனதில் எண்ணிக்கொண்டான்-எ-று. (கரு)

நெஞ்சினில்வேட்கைகூரக் கடைப்பிடிநிகழ்தலாலே
வஞ்சமுற்றரசன்சொன்ன விதிமுறைவழுவா தெண்ணி
யஞ்சலித்தமலன்பூசை யனுதினமொருநாள்போல
விஞ்சவேபுரியுங்காலத் தொருபகல்விரதவேடன்

(இ-பு) விரதங்கொண்டிருக்கும் வேடன்மனதில் அன்புமிகு
யாக அரசன்சொன்னதையெல்லாம் மறவாததன்மை உண்டாநதினா
ல்அவ்வரசன்கபடங்கொண்டிசொல்லியமுறைமையில்ஒன் டந்தவரும
லுரூபகத்திலவைத்துக்கொண்டுவணங்கிச் சிவபூசைமுதல்நாள்போ
லவேசெய்யுங்காலத்தில் ஒருநாள்-எ-று. (மரு)

கற்றையவெல்லாங்கொண்டு வரதனைப்பூசைசெய்வா
னுற்றனைடலைது கண்டிலனெல்லையேகிச்
சுற்றியவனங்கொங்குந் துருவினனேடிக்காணன்
கற்றையங்குழலானோடு கருத்தழிந்திஃதுசொன்னான்

(இ-பு) சிவபூசைக்குவேண்டிய திரவியங்கொல்லாஞ்சேகரித்
துக்கொண்டு பூசைசெய்யஆரம்பித்துச்சேகரித்ததிரவியங்கன்சரியா
கவிருக்கின்றதாவென்றுபார்க்கையில் சுடலைச்சாம்பலில்லாமையினு
ல்வினரவுடன் சுடலைகளையெல்லாந்தேடிப்பார்த்து அகப்படாமல் ம
னமவருந்தித்தன்மனைவியுடன் சொல்லுகிறான்-எ-று. (104)

குன்றியந்தாமநான்று குவிமுலைக்கொடிச்சிகேட்டி
யன்றுநங்குரவானை வரசர்கோன்பணித்தவாதே
யின்றளவீசன்பூசை யியற்றினேன்குறைபாடின்றி
யொவ்வற்றிலதேலண்ணல் பூசையின்றொழியுங்கண்டாய்

(இ-பு) குன்றி மணிமால்தொங்கி அசையும்படியானகுவிந்தத
னமுள்ள குறமாதாகிய என்மனைவியேகேன் நமமுடையகுருவாகிய
ராஜன் அன்றுசொன்னமுறைமைப்படி யின்றவரையில்சிவபூசைகு
றைபாடில்லாமசெய்தேன் அநதப்பூசைத்திரவியங்களிலே இப்போ
துஒருதிரவியமில்லாவிடில் சிவபூசைக்கிரமந்தப்பிப்போம்-எ-று. (1)

பூசனைவழுவுமாயிற் புலாலுடறன்னைப்போற்றிச்
ச்சியானிருக்கலாற்றே னிறப்பதேதிண்ணமென்றான்
மாசிலாவுள்ளத்தானுந் குறையேதுவந்ததென்றான்
துசுலாமல்குலாய்கேன் சுடலையினடலையென்றான்

(இ-பு) சிவபூசைதவறுமானால் சீச்சியிந்தநாற்றஉடலைவைத்துக்
கொண்டிருக்கமாட்டேன் இறந்துபோவதேரிச்சயமென்றான் குற்ற
மில்லாதமனமுடைய அந்தக்குறமாதா இப்போதுநேரிட்டகுறைபா
டென்னவென்றான் ஆடையணிந்த அல்குலையுடையபெண்ணேகேள்
சுடலைச்சாம்பல்குறைபாடு என்னுன்-எ-று. (20)

உரைத்தவத்துள்ளையொன்றின் றுயினுமுவகைகூர்ந்து
பரித்திடார்தொண்டர்பூசை யென்றுநீபகர்ந்தயாவுந்
கருத்தினுணர்ந்தேனினது கண்ணுதற்பரமன்மனை
யருத்தியால்வழிபட்டேத்த வறைகுவனடியெனன்றான்

(இ-பு) சொல்லியதிரவியங்களில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும்அடியா
ர்கள் சந்தோஷத்துடைய பூசையைத் தொடங்காரென்று நீசொன்
னதையெல்லாம் மனதில் அறிந்தேன் இப்போது சிவபூசையன்புட
ன்செய்து துதிக்க அடியேன் ஒன்றுசொல்லுகிறேனென்றான்-எ-று,
அதாவது, (21)

சுமத்தினடலையொன்று குறைந்ததென்றிரங்கவேண்டாந்,
சேமித்தநந்தமில்லிற் செந்தழல்கொளுவிமுத்தி
காமித்துநான்வீழ்ந்தந்தக் கனல்புகுந்தவிவேனின்னே
பூமொய்த்தமார்பவெந்த சாம்பராற்பூசைசெய்வாய்

(இ-பு) சுடலைச்சாம்பலொன்று குறைந்ததென்று விசனப்படவே
ண்டியதில்லை காவலாகக்கட்டிய நம்முடையகுறிச்சியில் தீவைத்துக்
கொளுத்திவிட்டுநான்மோகூத்தைவிரும்பி அந்தத்தீயில்விழுந்து இ
றந்துபோகிறேன் பூமாலையணிந்திருக்கும் மார்பையுடையநாயகநே
அந்தச்சாம்பலைக்கொண்டு இப்பொழுதேகிவபூசைசெய்-எ-று. (௨௨)

என்றவள் சொல்லக்கேட்ட வெயினனுமினைந்து சொல்வான்
மன்றலங்குழலாய்கேட்டி யில்லறம்வளரநின்றான்
தன்றனிமனைவியாலே தருமமேமுதலநான்கு
மொன்றிடவேண்டுமென்னுமுலகமென்றுரைத்துப்பின்னும்

(இ-பு) என்றவள் சொல்லியதைக்கேட்டவேடன் மனமிரங்கி சொ
ல்லுகிறான் வாசனையுள்ள அளகத்தையுடையமாதே நான் சொல்வதை
க்கேள் இல்லறம்வளரும்படியிருக்கு மொருவன் தன்மனைவியினுல்தர்
மமுதலாகியநான்கும் பொருந்தவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொ
ல்லுவார்கள் என்று சொல்லி மேலுஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று. (௨௩)

பொங்கிளமுலையாய்கேண்மோ புதல்வரைப்பெற்றாயல்லை
மங்கையின்பருவத்தின்ப மாதூநீமன்னுங்காமந்
தங்கியகாதன்மேன்மேற் றழைத்திடுமிளமைதன்னி
லங்கியில்வீழ்ந்துசாதற் கடுக்குமோவடாதுகண்டாய்

(இ-பு) இளமையிருந்த தனமுள்ளவளேகேள் நீயிதுவரையில்
புத்திரசம்பத்து அடையவில்லை நீயோபதின்மூன்றுவயதாகிய மங்கை
ப்பருவமுபுளவன் காமம்பொருந்தி ஆசைமேல்தழைக்கு மிளமையி
ல்தீயில்விழுந்துசாதல் அடுப்பதோ அடுப்பதல்ல-எ-று. (௨௪)

மின்குலமனையவாளி வேட்டுவர்க்கரசாய்த்தோன்று
நின்குலமைந்தனில்லா நிரயம்புக்காழ்ந்துபோன
வென்குலத்தவரையெல்லா நரகினின்றேற்றிமேலென்
புன்குலந்தன்னையோம்பிப் புரப்பவர்பாவரென்றான்

(இ-பு) மின்னற்கூட்ட மொத்தபாணமேந்திய வேடர்குலத்துக்
குராசனாகப்பிறக்கும் உன்னுடையவமிச புத்திரரில்லாமல் நரகத்தில்
மூழ்கிகிப்போன என்குலத்தாரையெல்லாம் நரகத்தில்நின்றுங்கரை
யேற்றி இனியென்புல்லியகுலத்தை ஆதரித்து ரக்ஷிப்பவர்களையாரொ
ன்று சொன்னான்-எ-று. (௨௫)

கருங்கயல்விழியாஸ்கேட்டுக் கூறினாஸ்கருப்பமென்னு
முருங்கயற்கடலுளாழந்தங் கழிவுறுமறிவிவாரிற்
பெருங்கயமுரித்தோன்றோண்டு பேணியேமாயப்பெற்றற்
பொருங்கயமனையாய்பின்னும் விழைவதோர்பொருளுமுண்டோ

(இ-பு) கரியசேல்மீன்போன்ற கண்ணையுடையவள்தன்கணவன்
சொன்னதைக்கேட்டுச்சொல்லுகிறாள் யானையெயர்த்த பலமுள்ள
கணவனே அறிவில்லாதவர்கள் பிறவியாகியசமுத்திரத்தில்முழுகியிற்
ந்துபோகிறதுபோலப் பெரியயானையையுரித்த பரமசிவனுடைய அ
டிமைத்திறத்தை ஆதரித்து இறந்துபோகப்பெற்றால் அதற்குமேலு
ம்விரும்பத்தக்கபொருளொன்றிருக்கின்றதோ-எ-று, (உக)

புரவலமருதியீசன் பூசனைமுடிக்கவேண்டி
விரவனல்குளித்திப்போது வீவன்யானென்னலோடு
மாவெனத்திகழும்ல்கு லாயிழைதுணியையோர்ந்து
பாவருங்கற்பினுனை பெரிபுகப்பணித்தலோடும்

(இ-பு) இமையவனே தடுக்காதேசிவபூசைநிறைவேற்றவேண்டி
விப்போதுபொருந்திய தீயில்விழுந்து நானிறந்துபோகிறே'னென்று
சொன்ன அளவில்பாம்பின்படம்போல்விளங்குகின்ற அல்குலையுடைய
தன்மனைவியின் துணியையறிந்து யாவருந்துதிக்கத்தக்க கற்புள்ளவ
ளைத்தீயில்விழும்படி உத்தரவுசெய்தமாதிரத்தில்-என்று, (உஎ)

வானயாறிழிந்ததென்ன வரையினின்றிழிந்துபாயுங்
கானயாறருவிபாடிக் கலன்பலவணிந்துசுண்ண
நானஞ்செய்வாசம்பூசி நறுமலர்மாலேருடிப்
பானுரைவெண்படார்த்துக் கணவனைப்பணிந்துவாழ்த்தி

(இ-பு) ஆகாயகங்கை யிழிவதுபோல மலையினின்றிழிந்து பாயு
ம்கானாகிய அருவியில் ஸ்நானஞ்செய்துபலவிதஆபரணங்கள் அணி
ந்துகொண்டும்சுண்ணப்பொடிகஸ்தூரி இவைகள்சேர்ந்தசந்தநக்குழ
ம்புபூசிக்கொண்டும் வாசனையுள்ளபூமலை தரித்துக்கொண்டும்பாலி
ன்றுரையெயர்த்தபட்டுவஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டும்தன்கணவனை
வணங்கித்துதிசெய்து-எ-று, (உஅ)

மனையின்மீதங்கிசேர்த்தி வலங்கொண்டுவணங்கியேததிப்
புனைமதிக்கண்ணியான்றன் பொலன்கழறொழுது போற்றித்
தினையெனுந்துணையுநீங்கா தன்பொடுசிந்திப்போர்கள்
வினைவிலக்கறுக்குமையா விண்ணப்பங்கேளாயென்றே

(இ-பு) வீட்டின்மேல்நெருப்பைப்போட்டுப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்
சந்திரனையணிந்ததிருமுடியையுடையபரமசிவனதுபொன்னிறமுள்ள

உகா வேடஸ் சிவபூசைகடைப்பிடித்த அத்தியாயம்.

திருவடிகளை வணங்கித் துதிசெய்து தினையளவும் நீங்காமல் தியானிப்பவர்கள் வினையாடிய விவங்கைத் தறித்தாவிடும் ஐயனே அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைக்கேளென்று-எ-று. (உக)

இந்திரியங்களைந்து மலராகவெனதுகாயங்
கந்தமார்புகையிற்காட்டு மகிலாகக்கருத்துநிஞ
சந்தரத்தீபமாகப் பிரணன்றுய்ப்பனவேயாக
வந்தநாற்காரணமுற்று மருக்கியமாகக்கொண்டே

(இ-பு.) பஞ்சேந்திரியங்கள் மலராகவும் என்னுடைய சரீரமானது வாசனையுடைய அகிற்புகையாகவும் என்னிருதயமானது யிருந்தசந்தரமுள்ளதீபமாகவும் பிரணனானது நிவேதனமாகவும் அந்தக்காரணமுழுவதும் அருக்கியமாகவுங்கொண்டு-எ-று. (உ.ல)

அடியேனென்சீவன் பூசாபலத்தினையடையல்வேண்டுங்
கொடியன்யானமராவாழ்வங் குறிக்கிலேன்பிறவிதோறங்
தடையறத்தோன்றினாலு மாயையத்தணந்துவெள்ளை
விடையநின்கழற்கீழன்பு வேண்டிவெனன்றுவேண்டி.

(இ-பு.) அடியேன் சீவன்பூசைப்பலனை யடைய வேண்டு கொடியேனாகிய நான்தேவர்கள் வாழ்வையுங் குறிக்கின்றிலேன் தடையில்லாமல் எண்பத்தாநான்கு லக்ஷம் யோனிகள் தோறும் பிறந்தாலும் மாயையினே நீங்கி வெள்ளைரிஷபவாகனத்தில் ஆரோகணித்துக் கொண்டெழுந்தருளுகின்ற நின்றிருவடியின்கீழ் அன்புபொருந்த விரும்புகிறேனென்று வேண்டி-எ-று. (உ.க)

செங்கயலனையகண்ணாள் செழுந்தழற்விழம்பிதன்னுட்
பங்கயமலரிற்செல்லுந் திருவெனப்பாயந்துமாயாப்
பொங்கியசாம்பராகக் கண்டனன்புளகமோங்கி
யங்கையின்டலையேநதி யிசனையருச்சித்தானே

(இ-பு.) செவ்வியசேற் கொண்டையொத்தகண்ணாள் செழுமையானதீப்பிழம்பில்தாமரைமலரிற்சொல்லுந்திருமகள் போலவிழுத்து பரிசுத்தமானசாம்பலாதக்கண்டுபுளகங் கொண்டு அந்தச்சாம்பலேத்தன்னுள்ள கையின் ஓத்துக்கொண்டு பரமசிவனை அருச்சித்தான்-எ-று.

இறையவன்பூசைமுற்றி யிறுதியிற்கழித்தவெல்லாம்
பிறைதுதலென்றுமேற்கும் போற்றிபோலற்றைப்போது
மறைமுதல்பூசைச்சேடம் வாங்குவான்வந்துதோன்றி
நிறையுடனின்றாள் கண்டு நெடுந்தகைநினை விற்போர்வான்

(இ-பு.) சிவபூசை இவ்வாறு நிறைவேற்றி அந்தப்பூசையின் முடிவில்கழித்தாவிட்டதையெல்லாம் அவன்மனைவிநாள்தோறும் எற்றுக்கொ

ள்வதுபோல அன்றையதினமும் பரமசிவனுடையபூசை கிருமாலியத்
தைவாங்கிக்கொள்ளவந்து வணக்கமுடனின்றான் அதைவேடன்கண்
டுதன்மனதில் ஆலோசிக்கின்றான்-எ-று. (௩௩)

மனைபடுதியில்வீழ்ந்து மாண்டதுமாய்ந்தாள் வெந்த
புனிதவெண்சாமலாராம் பூசனைமுடித்தவாறுங்
கனவுகொன்னவுதான்கொல கழிந்தவன்வந்துநின்றான்
வினையினால்வெந்தவிலும் பண்டுபோல்விளங்கிற்றென்றே

(இ-பு) வீட்டில்பற்றிக்கொண்டதீயில் நம்முடையமனைவிரிந்த
தும்இறந்தவள்வெந்த புனிதமானவெண்சாமலால் நம்பூசைசெய்து
கிறைவேற்றியமுறையுந் சொப்பனமோஅல்லது நினைவுதானேஇறந்
தவளையுந்நன்போலவேவந்துநிற்கின்றார்கள்வினையினால்வெந்தவீடுமு
ன்போலப்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது இதுஎன்னகாரணம்-எ-று

உள்ளத்தினினையுந்தோறு மதிசயத்துவகைதோன்றத்
துளக்கறநின்றவந்தத் துணைவிதன்முகத் தநோக்கி
வளர்த்தசெந்தழலில்வீழ்ந்தாய் மாய்ந்திலைவந்தவாறுங்
கிளத்துதிவெந்துநீளுங் கிளர்மனைதழைத்ததோடும்

(இ-ள்) மனதிலிவ்வாறுநினைக்குந்தோறும் ஆச்சரியம்அடைந்து
சந்தோஷம்உண்டாக நடுக்கமில்லாம லிருக்கிற தன்மனையாள் முகத்
தைப்பாடித்துப்பெண்ணைவளர்ந்த அக்கினியில்வீழ்ந்தநீஇறவாமல் வ
ந்தவாறும்வெந்துநீளுவீடு முன்னிலும்செழுமையாயிருக்கு முறை
மையுஞ்சொ-ல்-எ-று. (௩௪)

(வேறு)

என்னுமொழிந்தானது கேட்டலுமீதுசொன்னான்
பின்னார்தழலில்வைத் தாங்கதில்வீழ்ந்ததன்றிப்
பின்னான்வினையபடி யீதெனப்பேசவற்றோ
பொன்னாரமார்பதுயி னீக்கினர்போலவந்தேன்

(இ-பு) என்றுசொல்லலும்அதைக்கேட்ட வேடன்மனைவியான
வன்பொன்மாலையணிந்த மார்பையுடையஎன்பிராணநாயகனேவீட்டி
ல்ஒளிறிறைந்த நெருப்பைவைத்து அதில்வீழ்ந்தது எனக்குத்தெரியு
மேயல்லாமல் பின்புவினையினை இவ்வாறென்று நான்சொல்லத் தக்க
தோ நித்திரைநீங்கின வர்கள்போல்வந்தேன்-எ-று. (௩௫)

கனையாரழனுங்க வெரிந்துகரிந்துவீழ்ந்த
மனையாழியாவன னோடுவயங்கல்கண்டே

னெனையாளுடைய யெனமங்கையிறுத்தலொடு
நினையாமகிழ்வெய் தின்னி துநிகழ்ந்தகாலே

(இ-பு.) நிறைந்த தீயானது உண்ணக் கரிந்துபோன நம்முடைய
விடு அழியாத வளப்பத்துடன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் க
ண்டேன் என்னுடைய நாயகனே என்று தன்மனைவிசொன்னவளவில்
நடந்த இந்த அதிசயத்தை மனதிலெண்ணி மகிழ்ச்சியடைந்தான் இது
நடந்தகாலத்தில்-எ-று, (உஎ)

(வேறு)

கோடிசெங்கதிராகுழியிய தெனவொளிகொழிப்ப
வாடகத்தினுமணியி னுமமைத்ததோர்விமான
முடறுத்துவான் முகட்டிமுதரவதிலுறையுங்
கேடில்சீர்க்கணநாதர் வந்தினையனதிளந்தார்

(இ-பு.) ஒருகோடிசூரியர்கள் ஒன்றாய்க் கூடினது போலஒளித்
ழைக்கப்பெயர்வான்றினாலும் ரத்தினங்களினாலும் அமைக்கப்பட்டதாகிய
ஒருதேவவிமானம் ஆகாயமுகட்டைப் பிளந்துகொண்டு இழிந்துவர
அகில்வீற்றிருக்கும் அழிவில்லாதசி நப்புள்ள கணநாதர்கள்வந்து இந்
த வார்த்தைசொல்லுகிறார்கள்-எ-று. (உஅ)

செங்கைவார்சிலைக்கி ராதநின்றேவியி னோடும்
பொங்குபேரொளிமா னத்திற்பொருக்கெனவேற்றி
யெங்கனாகனேழி னோடேமுலகின்றான்
பங்கனாங்குனைக்கொடு வருகென்னவேணுணித்தான்

(இ-பு.) சிவந்தகையில் வில்லேந்தும் வேடனே உன்னையும் உன்
மனையாளையும் அதிகரிக்கும்பெரியஒளியுள்ள இவ்விமானத்திலேற்றிக்
கொண்டுஎங்களிறைவனும்பதினான்கு உலகையும்சுன்றருளியபார்வதி
தேவியார்பாகனுமாகியபரமசிவன்தம்முடையஉலகத்துக்குவிரைவுட
ன்கொண்டுவரும்படி யெங்கனாங்குக்கட்டளையிட்டார்-எ-று. (உக)

அண்ணலேவ லினைடைந் தனமிக்கணத்தயிலார்
கண்ணினொளர்டும் வருகநீயென்றனர்கழறி
விண்ணோர்புகழ்விளங் கொளிவிமானத்தினேற்றி
மண்ணோர்தொழச் சென்றனர்மங்குலவானெறியே

(இ-பு.) பரமசிவனுடைய கட்டளையினால் நாங்கள்வந்தோம்(ஆத
லால்) வேலொத்த கண்களைபுடைய உன்மனைவியுடன் வாவென்று
சொல்லித் தேவர்கள் புகழும்படியான விளங்கும் ஒளியையுடையவி
மானத்திலேற்றிக்கொண்டு பூலோகத்தா ரெல்லாந்தொழ ஆகாயமா
ர்க்கம் சென்றார்கள்-எ-று, (சும)

பாயும்வெம்பரிவேள் விகளனைத்தையும்பரித்த
தூயராயினுமணுகொ ணைச்சிவதுறக்கத்தி
லாயவேடனோடரிவை யைப்புகுத்தினரன்னோர்
மாயநீங்கியபேரின்ப வாழ்வினின்மகிழ்ந்தார்

(இ-பு) நூறு அசுவமேதயாகஞ் செய்தவர்களேயானாலும் சேர
க்கூடாத சிவசுவர்க்கத்தில் அந்தவேடனையும் அவன்மனைவியையுஞ்
சேர்த்தார்கள் அவ்விருவரும்மாயைநீங்கியபேரின்பவாழ்வில்மகிழ்ந்
திருந்தார்கள்-எ-று. (சக)

ஆதவாலரசன்பூசனைக் குரியதையறியிற்
காதலாலுறுங்கடைப் பிடியன்றிவேறில்லை
மாதபாகனைவழிபடற் கிதுமறைப்பொருளென்
றோதினொன்றொல்லே நூலுணர்சூதனமுரவோன்

(இ-பு) ஆகையால் சிவபூசைக் குரியதை ஆராயுமிடத்தில் அ
ன்பினாலுண்டாகும் உறுதிப்பாடேயன்றி வேறொன்றுமில்லைபார்வ
திபாகனை ஆராதிப்பதற்கு இதுதான்வேதத்திற்சொல்லும் உண்மை
ப்பொருளுமென்று வேதசாஸ்திர புராணங்கள் அறிந்த சூதமுநிவ
ர்சொன்னார்-எ-று. (சக)

பதினேழாவது-வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தஅத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-காஎயடு.

உ.

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தஅத்தியாயம்.

காதலாலொருவர்களு துவயாவுங் கருதியவண்ணமேகருவ
தோதுமாகமங்கடெரிந்தெடுத்துரைத்த துமாமகேச்சுரமெநப்பகருந்
திதிலாவிரதமெவற்றினுமேலாந் திறத்ததொன்றுளதெனவியந்து
சூதன்மாதவத்திரயாவருங்கேண்மிநென்ரதன்வரன்முறைசொன்னான்

(இ-பு) ஆசையுடன்ஒருவர்நினைக்கும் பொருளையெல்லாம் அவர்
கள்நினைத்தபடிதருவதும்சொல்லும் ஆகமங்களில் ஆராய்ந்தெடுத்த
ச்சொல்வதுமாகிய உமாமகேசுவரவிரதமென்றுசொல்லத்தக்க பழுதி

ல்லாதவிரதங்களுக்கெல்லாம் மேலாநதன்மையுள்ளதாக ஒன்றிருக்கின்றது முநிவர்களே அந்தவிரதத்தைச் சந்தோஷத்துடன் கேளுங்களென்று அதிபுமுறைமைகளைச் சூதமுநிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று.

களைகடலுடுத்தபுவிக்கெல்லாம் னியாய்க் கவினபெறுமானந்தநாட்டின், மனைவியும் பொறைகூர்மைந்தரும் வாழ் வாழ்பவன்மனையறங்காக்கும், வினைகூலான் வேதவிரதனென்று ளனோர் வேதியனருள்கூறுந், தனையயுண்டொருத்தியின் கனித்துவார்வாய்த்தார்க் குழற்சாரதையென்பாள்.

(இ-பு) ஒலிக்காநின்றச் முத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்துக்கெல்லாம் ஆபரணம்போல்வதாய் அழகுபொருந்திய ஆனந்தமென்னும்தேசத்தில்தமனையாந்ரும் சாந்தகுணமுள்ளபுத்திரர்களும் வாழும்படிவாழ்கின்றவனும் இல்லறம்வழுவாமல்காக்குஞ் செய்கையில்வல்லவனுமாய் வேதவிரதனென்கிறபெயருள்ள ஒருபிராமணனிருந்தான் அவன்மிருந்த அன்புவைத்திருக்கும் புத்திரியாகிய இரியகோவைக்கரியொத்த செவ்வாயும்தாழ்ந்த அளகபாரமுடையவளாய்சர்ரதையென்னும்பெயர்பெற்ற ஒருத்தியுண்டு-எ-று. (உ)

மின்னிகர்மருங்குற்பிறைறுதற்கனிவாய் வெண்ணகைக்கருங்குழலவடான், பன்னிருபருவமடைந்துபைங்கோங்கின் பனிமுகையெனமுலைமுகிழ்த்தா, ளன்னகாலையிலத்திருநகராளு மரசர்கோனின்னயிர்த்தோழ, னன்னெறிவழாதகருணைமால்பதும நாபனென்றுரைக்குமாமறையோன்.

(இ-பு) மின்னலையொத்தஇடையும் பிறையையொத்த நெற்றியும் கோவைக்கனிபோன்ற செவ்வாயும் வெண்ணகையும் கருமைநிறமுள்ள அளகமுமுடைய அந்தப்பெண்ணானவள் பன்னிரண்டு வயதுள்ளவளாய்ப்பசுமையுள்ள கோங்கினரும்புபோலத் தனங்கள் உண்டாக மங்கைப்பருவம்பெற்றாள் அப்போது அந்தநாகத்தை யாளுகின்ற அரசனுடைய இனிய உயிர்போன்ற நோழனாகிய நல்லொழுக்கந்தவருத கிருபைமிருந்த திருமாலையொத்தவனாய்ப் பதுமநாபனென்னும் பெயருள்ள ஒருபிராமணன்-எ-று. (உ)

உளமலிகாதற்கிழத்திபல்காலமுறுநல நுகர்ந்துபின்னிற்றப்ப, விளமைபோயடைந்தமூப்புடனிருந்து மிருநிதிமல்கியகளிப்பாற், நவளவாணமுறுவற்றாழ்குரற்கனிவாய்க் சாரதையிளநலம்வேட்டு, வளநிதித்தொகுதி முலைவிலை கொடுத்து மண்வினை நொடிகென விடுத்தான.

(இ-பு) உள்ளத்தில்கிருந்த அன்புடைய அவன்மனைவி நெடுநாள் இன்பம் அதுபவித்துகொண்டிருந்து இரந்துபோனாள் அவளுக்கு இனமை

ப்பருவம் நீங்கிக் கிழத்தன்மைவந்திருக்கவும் மிகுந்த திரவியமிருக்கிற களிப்பினால் முல்லையரும்பு போன்ற வெண்ணகையும் தாழ்ந்த குழலு ம்கரிவாயு முள்ளவளாகிய சாரதையென்பவளை விரும்பி வளப்பமபொ ருந்தியமிருந்த திரவியங்களைப் பரியமாகக் கொடுத்து மணத்தொழில் பேசும்படி சிலமுதியோரை அனுப்பினான்-எ-று. (ச)

ஆங்கவர்குறுகி மொழிதலுங்கேட்ட வனிரிழைப்பொலங்கொடி தாதை, யீங்கியாமெளியமகட்கொடைநேரா தின்னுரைமறுத்கநமா யிற், தேங்குநீருலக மொருகுடைநிழற்றுஞ் செய்யகோலீதைவவி யானங், கோங்குளமுலையாண்மணனீனைமுடிப்பன கொடியனென்று ணர்ந்தன னேர்ந்தான்.

(இ-பு) அந்தமுதியோர்கள் போய்த் தாங்கள் வந்தசேதியைச் சொல் லலுமபிரகாசிக்கும் ஆபரணங்களணிந்த பொற்கொடிபோன்ற சார தையென்பவளுடைய தகப்பன்கேட்டு நாயிப்போது ஏழையாயிருக்கி ன்றோம் ஆதலால் வந்தவர்களுக்கு இனியவார்த்தை சொல்லாமல் கன னிகையைக் கொடுக்கிறதில்லையென்று மறுத்துச் சொல்வோமேயானா ல் அந்தப்பிராமணன் துஷ்டன் மேலும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத் துக்கெல்லாம்தனனொருகுடை நிழலைச் செய்யும் செங்கோலுள்ள ராஜ துடைய கன்னிகையைப் பலாத்காரமாக விவாகஞ்செய்து கொள்வானெ னையோசித்துப் பெண்கொடுக்கச்சம்மதித்தான்-எ-று. (ரு)

கொய்யுளைமான் தேர்ப் பரிதிவான் முகட்டிற் குறுகிய நண்பகற் காலேச், செய்தவக்கிழமை யந்தணர்க்கெல்லாஞ் செழுநிதிப்புநலொ டும்வழங்கி. நெய்சொரிவேள்விக் கணலிசான்றாக நிரைவளைச் செங்க ரம்பற்றி, மொய்குழற்கனிவாய் முகில்முலையணங்கை முறையினின் மறையவன் வேட்டான்,

(இ-பு) கத்தரித்த கழுத்துமயிரையுடைய பச்சைக்குதிரை கட்டி யதேரில்வருஞ்ஞரியன் ஆகாயத்தின் உச்சியிற்சேர்ந்தமததியானகா லத்தில் செவ்வையாகிய தவத்துக்குரிய பிராமணருக்கெல்லாம் மிகுந் ததிரவியங்கள் நீருடன்தானமாகக் கொடுத்து நெய்சொரியப்படும் ஒ மாக்கினிசாக்ஷியாக ஒழுங்குபட வளையலணிந்தகையைப்பற்றி மொ ய்த்த அளகமும் கனிவாயும்தாமரையரும்பையொத்த தனமுமுள்ள சாரதையென்பவளைப் பதுமநாடென னும்பிராமணன் விவாகஞ்செ ய்துகொண்டான்-எ-று. (க)

வாம்பரித்தடந்தேர்ப் பரிதிவாவன்போய் மரிதிரைக்குடகடல்கு னிப்ப, வாம்பல்வாயவிழுமாலையங்காலத் தந்திவங்களைத்தொழின்மு டித்துத், திம்புனற்றுறையின் நகன்றுவல்லிருளிற் நிகும்பலுந்தீவிட

மொழுகுந், தூம்புடையெயிற்று வாள்ராத் தீண்டச் சோர்ந்துயிர்து
றந்தனன்மறையோன்.

(இ-பு) தாவிச்செல்லும் மச்சைப்புரவிகட்டிய தேரையுடையசூரி
யன்போய்மறித்துவரும் அலைக்களையுடையமேற்றிசைச் சமுத்திரத்
தில்மறைய அல்லிமலர்கள்முகமலரும் அந்திப்பொழுதில்மணக்கோ
லமுள்ளபிராமணன் சந்தியாவந்தனத்தொழில் முடித்துக்கொண்டும
தூரமுள்ள நீர்த்துறையினின்றும்நீங்கி இருப்பொழுதில் தன் வீட்டு
க்குவரத்திரும்பினவளவில் தீயோத்தவிஷம் ஒழுகும்படியானதுவாசு
த்தோடுங்கூடிய பற்களையுடைய சரம்பந்திண்டுதலினால் அந்தப்பிரா
மணன்சோர்வுடனிறந்தான்-எ-று. (எ)

தொடிமலர்ச்செங்கைபற்றுபுமணந்தோன் சூழ்வினையுருத்தொ
ருளுன்னும், வடிமலர்க்கோதை நன்னலம்பருகான் மாய்ந்தனனெ
ன்பதுகேளாக். கொடியவெந்துயரும் நன்னவன்கிளைஞர்குழியாங்.
கவலமுற்றற்றிக். கடன்முறைகழிப்பான் பழமறைவிதியாற்கதழெரி
படுத்தினர்மீண்டார்,

(இ-பு) மனையியின் வளையலணிந்தசெந்தாமரைமலர்போன்றகை
யைப்பற்றி விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் சூழ்ந்தவினையினால் சீறப்
பட்டுச் சீவிப்பினனிப் பூவணிந்தஅளகத்தைபுடைய அம்மனையியினி
ன்பம்ஒருநாளும் அனுபவியாமல் இறந்துபோனானென்பதைக் கேட்
டுக்கொடியதாகிய துயரமடைந்துஅவன்சுற்றத்தார் அவலங்கொண்டு
அழுதுஉத்தரகிரியைசெய்துமுடிக்க வேதவிதிப்படிவேகமாகப், பற்
றியெரியும்தீயில்சபத்தைவைத்து வந்துவிட்டார்கள்-எ-று. (அ)

மலர்தலையுலகுபரவுசாரதையை மணம்புணர்காதலன்கல்வி
நலனறக்கணிந்தமூப்பினனாகி நாளுலந்திறத்திலினாலே
யலர்கருங்குவனையமதர்விழிபனிப்ப வருந்துயர்நனியுழந்திலளாய்க்
கலநணியொருவிக்கைமையாய்த்தநதை கடிமனையிருந்தநளென்றே

(இ-பு) பரந்தஇடத்தையுடைய பூலோகத்தார்துகியெய்தத்தக்
கதற்புள்ளசாரதையென்பவள் தன்கணவனானவன் கல்வியின்பம் அ
னுபவிக்குந்தன்மைநீங்கும்மடி முதிர்ந்தமூப்பையுடையவனாய்வாழு
ம்நாள்முடிந்துஇறந்தமையால் மலர்ந்தநீலோற்பலமலர்போன்றகண்
களில்நீர்பெருகமிசுந்ததுயரம் அடையாதவளாய் மங்கிலியத்தைநீக்
கிவிட்டுத்தன்பிதாவின் கிரகத்திலிருந்தான்-எ-று. (க)

இன்னணந்திங்கள்சிலகழிந்திடலு மெலலையில்பருவங்கள்கடந்தோன்
முன்னேநான்மறையுமாகுநாலு முழுதுணர்சாந்தனாமோவோ

நன்றெறிவழாதவருந்தவக்கிழமைநயித்துவென்னுமாமுறிவன், நன்
னடிதொழுமோர்வேதியுன்விதிப்பச்சாரதைமனையின்வந்திறுத்தான்

(இ-பு.) இவ்வாறுசிலமாதஞ்செல்லு மளவில்அளவில்லாத வரு
ஷங்கள்நீங்கினவரும் பழமையாகியநான்கு வேதங்களும்-ஆகமங்களு
ம்-சாஸ்திரங்களுமாகிய இவைகள்முழுவதையுந்தேர்ந்து சாந்த குண
முள்ளவருமாகிய நல்லொழுக்கத்தில் மாறுபாடாததவத்திற்குரிய ந
யித்துருவென்னும்முனிவர் தமதுபாதத்தைத்தொழும்படியானஒருரி
ஷியைனுப்பஅவர் சாரதைவீட்டிற்கு வந்தார்-எ-று (௭)

வருதலும்வடன்றந்தைதாய்கிளைஞர் மற்றொருவினையம்வேட்ட
வணின், நொருசிறையகலத்தமியளாய்மனையி நுறைபவணங்குலத்தே
வ, நரிநின்வைந்தடைந்தா நென்மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டடிமலரிதை
ஞ்சிநின்றேத்திக் கரதலங்கூப்பியான்செயும்பணிநென் கடவுளைய
ருள்கெனப்பின்னும்.

(இ-பு.) அந்தமுனிவர்வந்தபோது அவள்தகப்பனுந்தாயுஞ்சுற்ற
த்தாரும் ஏதோஒருகாரியத்தைக்குறித்துத் தங்கள்வீட்டினின்றும் பு
றப்பட்டுஒரிடத்துக்குப்போயிருப்பதினால் தனியாயிருக்கும்அந்தச்சா
ரையானவள்கண்டு நம்முடையகுலதெய்வமே முனிவர்வடிவங்கொ
ண்டு எழுந்தருளியதென்று மகிழ்ச்சியடைந்து எதிர்கொண்டு அவர்
பாதமலரைவணங்கித் துதிசெய்து கைகளைகருவித்துக்கொண்டு நின்
று சுவாமிகளே அடியேன்செய்யுமபணியாதோ கட்டளையிடவேண்டு
மென்றுசொல்லிப்பின்னும்-எ-று, (௮)

வெறிகம்ழுகமலச்சேவடி விளக்கிவியரெலாம்பலர்ந்திடவீசி
நறுமலர்வாசப்புழுகுநெய்தேய்த்து நனிபனிநீர்சொரிந்தாற்றிக்
சிறுமதிக்கண்ணியண்ணல்பூசனையின் செவ்வியிற்றவிசினிலிருத்தி
முறிமிடைபடலைச்செழுமலர்கூட்டி முருகுலாஞ்சந்தமும்புனைந்தே

(இ-பு.) வாசனைகமமுஞ்செந்தாம்ரை மலர்போன்ற மாதங்களை
நீரினாலஅலர்பி மேனியிலுண்டாபிருக்கும் வியர்வையெல்லாம் நீங்க
விசறிநல்லமலரும் வாசனைபுள்ளபுழுகும் சேர்ந்தஎண்ணெய்தேய்த்து
மிகுதியாகப்பனிநீர்சொரிந்து ஸ்நானஞ்செயவித்து இளந்திங்களை மா
லைபோல்அணிந்திருக்கும்பரமசிவனை ஆரதிக்குமுறைபோல் ஆசன
த்தில்வீற்றிருக்கச்செய்து துளிர்களுஞ்சேர்ந்தமாலேகூட்டி வாசனைமி
குந்தசந்தனமும்பூசி-எ-று. புழுகு என்பது புறகு, (௯)

காசுகில்கமழூந்துபத்தட்டேந்திக் காதவிற்பூசனைபுரியா
வார்வமோடினியவறுகவையடிசி வருத்தினளருந்தின்னாகி

வார்சடை முனிவன் பெருகியவுவகை மலிகொறுமனங்களிசிறப்பத்
தார்மணங்கமழாப்புரிசுமுற்றின்பந தழைத்திடவாசிகள் சொன்னான்

(இ-பு.) கருமைநிறமுள்ள அகில உடைய முதலியு யொருள்சேர்
ததூபதிபாராதனைசெய்து அன்புடன் இனிய அறுசுவையுள்ள அன்ன
மும்புசிக்கும்படி பிராத்தித்தாள நீண்டசடையையுடைய அந்தமுனி
வர் அன்னமும்புசித்து (அவன்செய்யும்பத்தியினால்) பெருகாரின்றச
ங்கோஷம் நிறையுந்தோறும் நிறையுந்தோறும் மனதில்களிப்பு மேனி
டங் பூமாலையின் வாசனைகமழாத் அளகத்தையுடைய சாரதையென்பவ
ளுக்கு இன்பம்பெருகத்தக்கதாக ஆசீர்வசனஞ்சொன்னார்-எ-று. (1)

பண்கனிதீஞ்சொற்றெரிவைமேயமாரா வதியினர் செல்வமேயோலக்
கொண்கனுநீயுமளப்பருங்காலங் கோதிலாநன்னலநுகர்ந்து
திண்கட் லுலகிப்பலகலைதேருஞ் சிறுவனைம்பயந்து திகெல்லாம்
வன்புகழ்நிறைந்தோர் தெய்வதங்காப்பவாழ்நிறென்றகமகிழ்ந்துரைத்
தான்.

(இ-பு.) இசைவோலமுதிர்ந்தமதுரமானவசனமுள்ளமாதேதே
வர்கள் செல்வம்போல உன்கண்வனுநீயும் அனைக்காலவரையில் கு
றைவிடலாத இன்பம் அனுபவித்துத்தெளிந்த கடல்குழந்த இவ்வுலகி
ல் பலசாஸ்திரங்களும் ஆராயத்தக்கபுத்திரனாயின்று அஷ்டதிக்குகனி
லும் புசுழ்நிறைந்து ஒப்பற்றகடவுள் ரகழிக்கத்தக்கதாகவாழக் கடலீர்
களென்று மனமகிழ்ந்து சொன்னார்-எ-று. (மச)

மடவரலதுகேட்டதிசயித்தந்தோ மறைவலாய்நின்ற மெய்வாங்கள்
கடிமனைக்கலனித்தெவ்வமோடிருக்குங் கைமையேற்கனள்வைதாரா
தடுதொழின்னுமலிக்கும்பாராதமுத மருந்துதல்போலவுமொழிந்து
படுபுகங்குழிந்பொழிமழைபோனறும யயனிவரயிறந்தனுவே

(இ-பு.) சாரதையென்பவள் அந்தமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு
ஆச்சரியப்பட்டு ஐயோ முனிவரே உம்முடைய உண்மையுள்ளவாங்க
ள் மங்கிலியமிழந்து துன்பத்துடனிருக்கும் கைம்பெண்ணையளனத்
ரு இன்பங்களைத்தராமல்கொலைத் தொழிலையுடையநாய்க்குக்கிடைப்
பதற்கரியதெவாமிராதத்தை உண்பதுபோலவும் உலர்ந்துபட்டுப்போ
ன பாயிரியொழிகின்ற மழைபோலவும் பிரயோசன மில்லாமல் வீ
ணாகிவிட்டதுகளை-எ-று. (மரு)

கோட்டயிக்குணத்தாய்தயியனென்கயினி கோதிலாவினமைவி
ணிறப்ப, வீட்டுதிவினையின்பயனுழக்கின்றே னினியுனதாசியின்பயனை
வேட்டவைபெறுதற்கெந்தவாறுரியேன் வினையினின்னடிச்சியென்று
ரைப்பக, கேட்டமாதவத்தோன்வருகதலையிதுநீ, கேட்டியெவ்வின
ன்புகன்றான்.

(இ-பு.) மாறுபடுதலில்லாத நற்குணமுள்ள மூனிவரோதமியேனாகிய யான் கைம்பெண்பழுவில்லாத இளமைப்பருவமவிண்கழிந்துவிடப்பூர்வசென்மததில் தேடிக்கொண்டவினைப்பயனை அனுபவிக்கிறேன் இனியும்முடைய ஆசீர்வாதப்பயனாகிய இன்பங்களை விருப்பிப்பெருவதற்கு எவ்வாறுரியேன் தேவரீருடைய அடிச்சியென்று சொன்னாள் அதைக்கேட்டமுனிவர் சாரதையைப்பார்த்து நீ வருந்தாதே நான் சொல்லுகிறவார்த்தையைகேளென்று இந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்-எ-று()

கருவிழிமறைந்தேனளித்தநல்வார்த்தை கயற்குணயெய்யமையாக் குவனென் - னுரைமனக்கோடியுமாமகேச்சுரமென் றெருநவவிரதமொன்றதனைப், புரிவையேலுள்ளங்கருதியவெல்லாய் பெருநூல்வந்துறுமெனப்புகலச், கரிசுழலணங்கு கேட்டதுபுரியுந் தோன்முறைமரெனச்சொன்னான்.

(இ-பு.) சேற்கண்டையெய்தத்தகண்களையுடையவளேநேத்திரந்தெரியாதயான் சொன்ன இந்தவார்த்தை உண்மையாகும்படி செய்கிறேன் என்வார்த்தையை உண்மனதில் உறுதியாக நம்புள்ளென்றால் உமாமகேச்சுரமென்பதாக ஒருகவவிரதமுண்டு நீ அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தால் மனதில்வினைத்தபொருளெல்லாம்வந்து சித்திக்குமென்று சொல்ல அதைக்கேட்டசாரதை அந்தவிரதம அனுஷ்டிக்கும்படி மையான முறைமையைச் சொல்லுமென்று சொன்னாள்-எ-று, (பெ)

வளமலிவேனிற்சித்திரையனிகூர் மார்சுழியிவற்றிலோர்மதியினிமதிக்கலையால்வளர்முதற்பக்கத் தியைந்தநற்றினத்திணிவ்விரதமுளமலியனபாற்றொடங்கியெட்டேரே முறுகிதிபூரணையுவாவென தளவுசேர்திதியோர்நாண்கினுதெண்ணீராடியோர்மண்டபமமைத்தே

(இ-பு.) வளப்பங்கங்கிதைந் வசந்தகாலமாகிய சித்திரைமாதம் னிமிகுந்தமார்சுழிமாதம் என்னுமிந்த இரண்டுக்குள் ஓர்மாதத்தில் இளந்திககட்கலையினால் வளருகின்றபூர்வமகூத்தில் பொருந்திய நல்லநாளில் இவ்விரதத்தை அப்புடன் ஆரம்பித்தது அஷ்டமிசதுர்த்தசிபர்வம் என்று சொல்லப்படுகிறநான்கு திதியிலும்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து ஒருமண்டபம் அமைத்து-எ-று, (பெ)

மஞ்சரிநறுந்தன்கோர்தைகூற்றறி வயங்குபட்டாடைகம்பலமாய் விஞ்சுபேரொளியநவமணிககோவை விதானஞ்செய்கனக மண்டபத்திற், செஞ்சுடர்ப்பசுமமோனெட்டறுத்தகூற்ற நிருவுருவமைந்தநாதனையு, மஞ்சிறைக்களிவண் டியிர் பொழிலிமயத் தணங்கையுந்தாபிதஞ்செய்தே.

•(இ-பு.) பூங்கொத்துகளாலாகியவாசனையுங்குளிர்ச்சியுமுள்ளமர்லேகன்தொங்கக்கட்டிவிளங்குகின்ற பட்டாடைகம்பலமாய் மிகுந்த ஓ

ளியுள்ளதுகளான நவரத்தினமாலேகளுடன் மேல்விதானங் கட்டிய
பொன்மயமானமண்டபத்தில் ஒளியுள்ளதாய்மாற்றுயர்ந்தபுகம்மொர்
ன்னினால் திருவுருவம் அமைத்தபரசிவத்தையும் அழகியசிறகுள்ளதா
ய்க்கனிப்பினையுடைய வண்டுகள்இசையாடிக்கொண்டிருக்கும்படியா
ன சோலைகுழந்தஇமை யமலையினிடத்தில் திருவவதாரஞ்செய்தயார்
வதிகேவியாரையும் தாபிதஞ்செய்து-ள்-று- (யக)

சதுமறைபுகழும்பஞ்சகவ்வியத்தாற் றகவோடுபுனிதமார்க்கியபின்
புதுமலர்த்தேனுங்கன்னலுமிரதம்மொழியுமுக்கனியொடுங்கலந்து
விகிமுறைசாத்தியஞ்செழுத்தாகி விளங்குமந்திரத்தினோடசன்
கதிதருமேகாதசவுருத்திரத்தாற் கடிகமழ்பூம்புனலாட்டி

(இ-பு,) நான்குவேதங்களாலும் புகழ்த்தக்க பஞ்சகவ்வியத்தா
ல் தகுதியுடன்பிம்பகத்தி செய்தபின் புதுமலர்த்தேனும் கருப்பஞ்
சாறும் முப்பழச்சாறுங்கலந்து விதிப்படி சாத்திப் பஞ்சாகூரஞ்
சொல்லி அம்மந்திரத்துடன் சிவபெருமான் பதவிபைத்தரத்தக்க எ
காதசஉருத்திர மந்திரத்தினால் வாசனைகமழும் திருமஞ்சனநீர் அபி
ஷேகமசெய்து-ள்-று- (உம)

விரிகதிர்ப்புகம்பொற்பீடமேல்வைத்துவேறொருதவிசினையொருந்தி
யருமறையாதிமந்திர மோதியங்குலிநாசியில்மையா
வொருவழியுள்ளநிறுவியஞ்சலி செய்துறுபவத்தீவின்தொடைய
விருமைநற்பயனஞ்செல்வமும்வீடுமெமக்கருள்புரிகவென்றுணர்வால்

(இ-பு-) பாந்தஒளியுள்ள பொன்னினாற்செய்யப்பட்டஆசனத்தில்
எழுந்தருளப்பண்ணிதான் வேறொருஆசனத்திலிருந்துகொண்டுஅரிய
வேதத்துக்குமுதலாகியபிரணவமந்திரஞ் சொல்லிவிரலேநாசியினிடத்
துவைத்துமனதைஒருவழியில்நிறுத்தி வந்தனைசெய்துமிருந்தபிறவித்
துயர்ந்திரும்படி இம்மைமறுமையென்னும் இகபரசவுக்கியமுமோகூ
ழும்எமக்குக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றுஞானத்தினால்-ள்-று- ()

குளிர்கலைகெழுமியளவில் வேண்டிங்ஞ்சுழியிற் றிருந்தனவெண்ணீ
றொளிர்திருமேனியிளநிலவெறிப்ப வுவர்யடுதடங்கடற்றோன்றி
ன்னரிளம்யரிதிகோடியேர்வடிவரய் வாளொளிபரப்புவதேய்ப்ப
வளிமுரல்கடுக்கைபுனைசடாமகுடத் தஞ்சுடர்முதுவெயில்கொழிப்ப

(இ-பு.) குளிர்ச்சிதங்கியகலைக்களைப்பொருந்தியஅளவில்லாசந்தி
ரர்கள் கூட்டமாய்விற்றிருப்பதுக்கொப்பாகவெண்மைநிறமுள்ள விபூ
தியாநகபிரகாசியாநின்ற திருமேனியிநிடத்துஇளநிலாவொளியை வீ
சவுர்உப்புள்ளபெரியசமுத்திரத்திலுடையமாகிவளருகின்றகோடியிள
ஞ்சூரியர்கள்ஒருவடிவமாகியிருந்த பிரகாசத்தைப்பரப்புவதையொ

ப்பாக வண்டிகளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான கொன்றைமா
லையணிந்த சடாமகுடத்து அழகிய பிரகாசமானது முதிர்ந்தவெயி
லேப்பரப்பவும்-எ-று (உஉ)

செங்கதிர்விரிக்குமுடியிசையொருபாற் சிறுமதிக்கலேநிலா த்தவி
ழக், கங்கையம்பெயரா நெறிதிரையொருபாற் சமீக்கையஞ்செழுந்
துணர்கொழிப்பக், குங்குமக்குவடுபொருவுதின்புயத்துக் கூரெயிற்
றாவணியீளிர, வங்கைகளபய வரதமோடிளமா னணிதிகழ்மழுப்ப
டைதழைய.

(இ-பு) செம்மைநிறமுள்ள ஒளியைவிரிக்கா நின்ற திருமுடியின்
ஒருபுரத்தில் இளம்பிறையின்பிரகாசமானதுவிரியவும் ஒருபுறத்தி
ல்கங்கையென்னும் பெயருள்ளநதி வீசுகின்றஅலைகள் செழுமையா
னகொன்றைப்பூங்கொத்துகளைக்கொழிக்கவும் குங்குமமலையையோ
த்ததிண்ணியபுயங்களில் கூர்மையானபற்களையுடைய சர்ப்பாபரண
ங்கள்பிரகாசிக்கவும் அழகியதிருக்கரங்கள் நான்கில்ஒன்று அபயாஸ்
தமும்ஒன்று வரதாஸ்தமும் மற்றையவிரண்டில் மானும்அழகுடன்
பிரகாசிக்கிற மழுப்படையும் விளங்கவும்-எ-று (உ௩)

அடுகொலைமதனெனரிபடச்சிவந்த வநல்விழிதிருததன்முகிழ்ப்
பத், தொடிகடற்றிரைவாய்ப் படுவிடமிடற்றி சுடரெறித் திருணற்
கொழிப்பக், கொடுவரியதளிநுடைபிணிவிசித்த கோளராமருங்
ற்றழு, வுடல்சினவுருமிற்பிளிறுமாலியானே யுரிவைபொன்மேயை
ப்போர்ப்ப.

(இ-பு) காமுகரை வருத்துகின்ற மன்மகன் எரிந்துபோம்படி
சிவந்த அக்கினி நேத்திரமானது திருநெற்றியில் முகிழ்க்கவண்ணமா
கவிருக்கவும்வளைந்த அலைகடலைஉண்டான விஷமானதுதி எக் கண்
டத்தில்ஒளிவிட்டுக்கொண்டு கருநிறம்பொழியவும் புலத்தோலாடை
பிணிப்புறக்கச்சாகக்கட்டிய வலியுள்ளசர்ப்பமானது திரு அரையில்
பொருந்தவும்கோபமே யுருவங்கொண்டதுபோன்று இடிபோல்ஆர்
வாரிக்கும் பெரியயானைத்தோற் போர்வையானது பொன்னிற முள்
ள திருமேனியில் பொாக்கப்பட்டிருக்கவும்-எ-று. (உ௪)

தினகரனொளியில் வீஞ்சாளிபரப்புஞ் செஞ்சுடர்ப்பருமணியிமைக்குங்
கனகமாமடங்கற்றவிசின்வீழ்நிறுக்குங்கருணையங் கடலைமெய்யடியார்
நினைதொறுமின்பந்தருஞ்செழுந்தேனை நிரைமலர்க்கற்பகக்கனியை
யனகனையாதித்தனிப்பெருஞ்சுடரை யமலனைநினைந்துபின்ன்பால்

(இ-பு) சூரியனுடைய ஒளியினும்அதிகமான ஒளியைப்பரப் பு
கின்றசெஞ்சுடரையுடையபெரியரத்தினங்கள்பிரகாசியாநின்றபொன்
மயமானசிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்அழகியகிருபாசமுத்திரத்தை

உண்மையான அடியார்கள் சிந்திக்குந்தோறு இன்மம் அருளும் செழுந்தேனை மலர்நிறைந்த கற்பகவிருஷக்கனியை விமலனை ஒப்பற்ற ஆதியாகிய பெரியசோதியை நிருமலனைமனதில் தியானித்துப்பின்பு அன்பினால்-எ-று, (௨௫)

வளை கடற் றிரைவாயி ருள் த்றதுரந்து வருபதினாயிரம்பரிதிக் கிளையொருவடிவுகொண்டெனச்சோதி கிளர்திருமேனிரின்றொளிர் விளையளாயபயவரதமோடன்ப ரேத்துபாசாங்குசமேந்தித் தளையவிழ்முளரிச்செங்கைநான் கிலங்கத்தாழ்குழல்புயலேவீறழிப்ப

(இ-பு.) இருள்நீங்கும்படி துரத்திப்பூமிமைச்சூழ்ந்த அலைகளை யுடையசமுத்ரத்தினிடத்தில் உதயமாய்வருகின்ற பதினாயிரம் சூரியக்கூட்டம் ஒருவடிவங்கொண்டது போலச்சோதிவிளங்குந் திருமேனிபிரகாசிக்கவும் பாலையாய் அபயவரத்முடன் அன்பர்கள் துதிசெய்கின்றபாசாங்குசமேந்திய முறுக்குகள் விரியுந்தாமரைமலர்போன்ற நான்குதிருக்கரங்களும் பிரகாசிக்கவும் தாழ்ந்த அளகபாரம்மேகத்தின்பெருமையை அழிக்கவும்-எ-று, (௨௬)

துண்டவெண்பிறையுமதியமும்போலச் சோதிவாணுதலெடுவதன் மண்டலங்கவினமல்லிகைமாலே வார்குழற்சூழியந்தழைப்பத் தண்டளிர்ப்பிண்டிபுன்னை சண்பகம்பூரதாரிருசெவிப்புறந்தாழக் குண்டலமலம்பிப்பசுங்கழைத்தோளிற்குருமணியிளவெயில்கொழிப்ப

(இ-பு.) துண்டமாகியவெண்பிறைபோல்திருநெற்றியும்பூரணசத்திரன்போலத்திருமுகமண்டலமும் அழகைச்செய்யவும்மல்லிகைப் பூமாலையணிந்த அளகத்தில் சூழியக்கொண்டைவிளங்கவும் குளிர்ச்சி பொருந்தியதுளிர்கனையுடைய அசோகுபுன்னைசண்பகம்இவற்றின்மலர்களால்தொடுக்கப்பட்டமாலேகள் இரண்டுகாதுகளின்புறத்தில்தொங்கவும்ரத்தினகுண்டலங்கள் பொருந்தி அசையும்பச்சைமூங்கிலையொத்ததோளில்நிறந்தங்கியமாணிக்கம் இளவெயிலேப்பரப்பவும்-எ-று()

அஞ்சுடரெறிக்குமணி செய்பொன்னார் மலர்முலையாகத்துமிளிர்ச், செஞ்சுடர்விரிக்கும்பொலந்தொடிபசிய செழுங்கழைத்தோளினினிலவப், வஞ்சிதுண்மருங்குல்கவினியகோவை வாமமேகலையொளிதழைப்பப், பஞ்சின்மெல்லடியிற்பருமணியிமைக்கும் பரிபுராஞ்சேயொளிபரப்ப,

(இ-பு.) அழகியபிரகாசத்தை வீசுகின்றமணிகள் பதித்தபொன்மாலேகள் அடிபரந்த தனமுள்ளமார்பில் விளங்கவும்ஒளியைவிரிக்கும் பொன்னுலாகியுசெழுமை யுள்ளரத்தினங்கள் பதித்ததோளணி பச்சைமூங்கிலையொத்ததோள்களில் விளங்கவும் பூங்கொடிபோன்ற து

ண்ணியஇடையில் அழகியமணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின்ஒளிதழையவுமசெம்பஞ்சினுமெல்லியவாகிய திருவடிகளில் பெரியரத்தினங்கள் பதித்தநுபுரங்கள்செவ்வியஒளியைப்பரப்பவும்-எ-று, (௨௮)

எரிமணிக்கலாபமில்ங்குபட்டாடை யெழில்பொழுனைந்துசேஞ்சாந்தும், விரமைலர்க்கெய்யதொடையலுமணிந்துமின்னெனப்பொலிந்தபூங்கொம்பை, யரிமதர்மழைக்கட்கருணைநோக்கடியார்க்கருள்செயுமணங்கையாமனையை, வரையறசுனித்தபச்சைமாமணியைவனமுலையமலையுரினைத்தே.

(இ-பு-) தீபிறமுள்ள மாணிக்கங்கள்சேர்ந்த அரைப் பட்டிகையைமேலேசேர்த்த பட்டாடையை அழகுபொருந்தத்தரித்துச் செஞ்சந்தனம்வாசனை தங்கியபூமாலையுமணிந்து மின்னலைப்போல விளங்கும்பூங்கொம்பை செவ்வரிபரந்தகளிப்புற்ற மேகம்போற் கருமையுள்ள திருநேத்திரங்களினால் கிருபைநோக்கம் அடியார்க்கருளும்தேவமாதையாமனையை மலையரையன்பெற்ற மாகதமணியைஅழகிய தனங்களை யுடைய அமலையுரினைந்து-எ-று. (௨௯)

உளக்கமலத்தினின்னணந்தியானித் துவகைகூர்ந்தகமகிழ்சிறந்து களித்தபின்பசும்பொன்னிம்பமேலன்பு கனியவாவாகனம்புரியாவளித்திடுமுறையாலருக்கியமுதலவளித்துநன்மணங்கொள்சாந்தணிந்துளித்திளந்தேறல்வழிதொடைஞட்டித்துணரினலருச்சனைபுரிந்தே[து]

(இ-பு-) இருதயதாமரையில் இவ்வாறுதியானித்துச் சந்தோஷயிகுந்து மனமகிழ்ச்சிகொண்டு களிப்புற்றபின் பசும்பொன்னாலாகிய விம்பத்தினிடத்தில் அன்புமுதிர ஆவாகனஞ்செய்து கொடுக்கா நின்றமுறைமைப்படி அருக்கியமுதலானதுகள்கொடுத்து நல்லவாசனையுள்ளசந்தனம் அணிந்துதேன்துளித்துப் பெருகின்றபூமாலேசாத்தி மலர்களால் அருச்சனைபுஞ்செய்து-எ-று, (௩௦)

முகையினமுல்லையனையபாலடிசின் முதலவாமுணவினிதனியாவகமகிழ்வெய்தக்கனலிவாய்தூற்றெட்டாகுதிநறுநெய்யாற்புரிந்து புகைகமழ்தூபதீபத்தட்டேந்திப் பொருவனீராஞ்சன்முதவி [தேவநகைமதிக்கண்ணிபண்ணலோடுமையை நண்பினுத்தியாபனஞ்செய்

(இ-பு) முல்லையரும்பினையொத்தபாலன்னமுதலாகியதுகளை இனிதாகநிவேதனஞ்செய்துமனமகிழ்ச்சியடைய ஒமாககினியினிடத்திலல்லநெய்யினால் தூற்றெட்டாகுதிசெய்துவாசனைப்புறகபரிமளிக்ரும்தூபத்தட்டும் தீபத்தட்டுமேந்திலுப்பில்லாதநீராஞ்சனஞ்செய்துபிறகாசிக்குச்சந்திரனை மாலேபோலஅணிந்திருக்குமபரமசிவனையுமபார்வதிதேவியாரையும் அன்புடன் உத்தியாபனஞ்செய்து-எ-று. (௩௧)

மறையவனொருவன்மனைவியோடிங்கு வருகவென்றழைத்தவர். தம்மைப், பிறையணிவேணியண்ணலோடிமையப். பெண்ணமுதாக வுட்கருதி, நதைமர்லர் தூவியறுசுவையடிசி னல்கிவெங்கதிர்படுகோலை, குறையறுபூசைமுடித்தநல்வேள்விக் கோதிலாசகேடமாங்கயின் றே.

(இ-பு.) ஒருபிராமணனை அலன்மனைவியுடன் வரவழைத்து அவர், களைப்பிறையணிந்த சடைபூட்டையபரமசிவனும்பார்வதியுமாகப்பா வனைசெய்துவாசனையுள்ளமலர்களால் அருசசித்தும் அறுசுவையுள்ள, அன்னம் தனித்துர் சூரியாஸ்தமனமாகும்போது குறைவில்லாதபூசை யையிதைவேற்றிக்குற்றமில்லாதபாகசேஷத்தைப்பூசித்து-எ-று, (1).

வருமதிதோறும்பக்கமோ ரிரண்டில் வான்மருகற்றிநிரான்கி, ல, ருமறையேத்துமாகமவிதியா லன்பொடுபூசனையியற்றிப், டருவடுமா ன்றிறந் தபிணனார்நாண்மதியும் பைந்துணாக்கொன்றையமில்லாத,வெந், ருதனிமுதலோடிமயமின்றெடுத்த வுமையையுட்களிகொளநினைந்தே,

(இ-பு.) மாதந்தோறும்வாங்கிற இண்டிபகூத்திலுர்சிறந்ததாகிய, நல்லதிநிகள்காண்கிலும் அரியவேதாகமவிதிப்படி அன்புடன்பூசைசெ ய்துஒருவருஷஞ் சென்றபின்பு இளம்பிறையுங் கொன்றையமையுமணி ந்தஒப்பற்றமுதலாயபரமசிவனையும் மலையரையன் தவத்தினுற்பெற் றபார்வதிதேவியாரையும் இருதயத்திவியானித்து-எ-று, (2).

தூனெறிநாடியுருத்திரசமக துவன்மெடுத்தோதிவண்டியிர் பூந், தேனொடுதீர்ப்பாறெங்கின் முப்புடைக்காயத்தென்புன்றியொடுவாச நாண்நீரட்டி நறியசாந்தணிந்து நாண்மலர்ச்செழுந்தொடைசாத்திப், போனகம்பாலித்தேத்தெடுத்திதைஞ்சிப்பூசனைவான்முறைமுடித்தே,

(இ-பு.) வேதாகம விதிப்படி ருத்திரமானியாக மந்திரஞ்சொல், லிவண்டிகளினிச பாடிக்கொண்டிருக்கும் நல்லதேன்மதூரமுள்ளபா ல் இளநீர்தயிர் வாசனையுள்ள சஸ்தூரிகலந்தநீர் இவைகளால் அபி ஷேகஞ்செய்து நல்லசந்தனம் அணிந்துபூமாலைசாத்தி அன்னமகிலே தித்து அதனபின் துதிசெய்து சாஷ்டாங்கமாகப், பணிந்துஇவ்வாறு பூசையைமுடித்து-எ-று, (3).

தூசொடுபைம்பொன்விம்பமுமிலஞ்சுடர்மணிக்கும்பமுமகிழ்ந்து, தேசிகற்கருளியந்தணர்க்கெல்லாந் தீஞ்சுவைப்போனகம்பவழங்கிக் காசொடுகன்கம்வேண்டுவநல்கிக் காதலாற்றமருடனயின்று மாசுறுவிரதமுடிப்பதாகத்தின் வான்முறைமதிநுதலணங்கே

(இ-பு.) ஆடையாபரணங்களும்பிம்பமும்சோதியையுடையாத் தீஞ்சும்பமும் மகிழ்ச்சியுடன் ஆசாரியருக்குக்கொடுத்துப்பிராமணச

ந்தர்ப்பனையுஞ்செய்து ரத்தினங்கள்சுவர்ணங்கள் இன்னமும்வேண்டிய பொருள்களுங்கொடுத்தது ஆசையுடன்பந்துகளைவைத்துக் கொண்டு போசனஞ்செய்து இவ்வாறுகுற்றமற்ற விரதமுடிப்பது ஆகமவிதியாம்பிறையோன்ற நெற்றியையுடையமாதே-ஏ-று. (௩௫)

இயாவரேயெனினுமிவ்விரதத்தை யிந்தவாறியற்றினரவர்த ஐவெழுமுறைஷமத்த மரொந்தெய்வ முருகுலாங்கற்பகநாட்டின் மேவரச்சேர்த்தி யெல்லையில்லாமல் விழைந்தநற்போகங்கணுகாந்து பூவுலகத்தினி னிதுவாழ்ந்ததன்பின் பொருவறுசிவபதமடைவார்

(இ-பு.) எவர்களுையானாலும்இந்த உமாமகேசுவிரதத்தைமேற் சொல்லியமுறைமைப்படி செய்கின்றவர்கள் தங்களுடைய இருபத்தோ ருதலைமுறையாகியசுற்றத்தாரையெல்லாம் வாசனை வீசுகின்றகற்பகச் சோலைபுள்ளதேவலோகத்தில் போகும்படிசேர்த்து அளவில்லாதஇ ன்பம்அனுபவித்துக் கொண்டிருந்து அதற்குமேல் ஒப்பற்றசிவபதம் பெறவார்கள்-ஏ-று, ஏழுதலைமுறைவரையில்நூதிகள் அதற்குமேற்ப ட்டஏழுதலைமுறைவரையில் காபிண்டர்கள் அதற்குமேற்பட்ட ஏழுத லைமுறைவரையில்சமாநோதர்கள்-இவ்வாறுமூவேழு இருபத்தோறுத லைமுறையெனச் சொல்லப்படுகின்றது, (௩௬)

ஆதலாலணங்கே நீயுமிவ்விரத மகந்தெளித்தியற்றுதுயென்றுங் காகலால்விழைந்த பொருளெல்லாநினக்குக்கடி தினிலடையுமென்றமல னேதுவாசகங்கட்கட்டன்னதுதேரியுளமகிழ்காலையி லவடன் றுதையுந்தாயுந்தமரும்வந்தீண்டித் தவமுனிதாளிணைதொழுதார்.

(இ-பு.) ஆகையினால் பெண்ணேநீயும்இந்தவிரதத்தை மனதில் அந்தேகமில்லாமல் நாள்தோறும் அனுஷ்டித்தால் ஆகையுடன் விரு தியியபொருள்களெல்லாம உனக்கு விரைவில்கைகூடு மென்று அம் முனிவர் சொல்லிக் கேட்டு அத்தன்மையுள்ள விரதத்தை அனுஷ்டி க்கவேண்டுமென்று தன்மனதில் நிச்சயித்துக் கொண்டாள் அப்போ து அவள் தகப்பனும் தாயும் சுற்றத்தாரும் வருதுஅவர்பாதத்தில் வ ணங்கினார்கள்-ஏ-று, (௩௭)

தொழுதனர்வின்று நனைபிணியவிழ்ந்த துணர்நறும்போது கடு னி, வழிபடுமுறையா லருச்சனைபுரிந்து மாதவனைடந்தஞானமெதி ரகொண், டெழிலயெறுமணங்கு புரிபணிவிடையுமிருந்தவனீந்தமெ ய்வாழ்முழுதுமாங்குரைப்பக் கேட்டகமகிழ்ந்து முனிவனைநோக்கி யீதுரைத்தார்,

•(இ-பு.) அவ்வாறுவணங்கினின்று அரும்புகளின்முறுக்குகள்விநீ ந்தகொத்தாகியவளலமால் ஆராதனையெய்யுமுறைமைப்படி அருச்சித்து

ச்செளந்தரியமுள்ள தங்கன்பெண்ணுவனவன் அம்முனிவர்வந்தநாளில்
எதிர்கொண்டிசெய்தபணிவிடைபும் அவர்கொடுத்தருனிய உண்மை
யான வரமும்வழுமாமல் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்துமுனிவரைப்
பார்த்து இவ்வார்த்தைகொல்லுகின்றார்கள்-எ-று, (௩௮)

எத்தனஞ்செய்தே மித்தலையடித ளெய்துதமகெங்கனையகனை
யத்தனைநின்று லடியமின்றுயந்தே மணங்களுக்கைமைநோய்திரப்
பத்தினேடிரண்டு திங்களுமிந்தப் மதியிடையிருந்துநீபணித்த
மெய்த்தவவிரதமியற்றுவித்தேதகல் வேண்டுமென்றடிதொழுதிரந்தார்,

(இ-பு.) எங்கள் இறையவனே அடியேனேகவாயிகள் இவ்விடத்துக்
குமுந்தருளும்படி என்னதவஞ்செய்தோமோ தேவரீரால அடியே
ன்களெல்லாமகடேறினோம் எங்கள்பெண்ணுக்குநீரிட்ட கைமைத்
தன்மையாகிய பிணிதீர்க்குமபடி மன்னிரண்டுமாதமும் இடதப்பதியி
லிருந்துதேவரீர் கட்டினையிட்ட உண்மைநான தவவிரதத்தைஆனுஷ்
டிப்பித்த அதன்பின்பு மோகவேண்டுமென்று அவர்பாதத்தில்வணங்
கியிரந்து கேட்டுக்கொண்டார்கள்-எ-று, (௩௯)

அன்னகேபுரிவன் றுவரெழிவீரெனவனெருசாலைசென்றடைந்து
பொன்னவிரகங்கை வேணிவானவன்றன் பூசனைபுரிந்தன்னிருப்பத்
தன்னிகரில்லாச் சாரதையானுந்தவமுனியாகமலிதியாற்
சொனைவாநிந்த விதுயர்விரதந தொடங்கியாங்கியற்றினனன்றே

(-இ-பு.) அப்படியேசெய்திதேன்நீங்கள் துயரம் நீங்கியிருக்களை
ன்றுசொல்லி அவரொருபன்னசாலையிலேபேரயப் பொன்போலப்பி
ரகாசிக்கும் கொன்றைமாலையணிந்த சடைமையுடைய பரம சிவனைப்
பூசித்துக்கொண்டிருந்தார் தனக்குலப்பில்லாத சாரதையானவன த
வமுனிவர் ஆகமலிதியால்சொன்னபடி மகத்துவமுள்ள அந்தவிரதத்
தைத் தொடங்கி ஆனுஷ்டித்தாள்-எ-று, (௪௦)

என்றுமாமுனிவர்க் கின்னணஞ்சூத னியமபிடுங்கா தையையக்கே
ட்டு, நன்னுநன்றென்ன வுவகைகூர்மனத்தர நானுமச்சாரதைமடவா,
ளொன்றிமேலிழைத்துப் பெற்றவாநெல்லா முரைத்தருளெனவவ
நரைப்பத், துன்றியதவத்துமடவரல பெற்றதிற்தென குத்தனன்
சொன்னான்,

(இ-பு.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்கொல்லிய உமாமகேசுவரவிரதச
ரித்திரத்தைக்கேள் ழிப்பட்டநைமிசாரணியமுனிவர் இதுமிகவும்நன்
மையுள்ளதென்றுசந்தோஷங்கொண்டமன முள்ளவர்களாய்ச்சூதமு
னிவரைப்பார்த்து அந்தச்சாரதையானவன்மனமொருமித்து இவ்விரத
த்தை ஆனுஷ்டித்துப்பெற்ற முறைமையெல்லாம் எங்களுக்குச்சொ

(-இபு,) தேனுடன்மலர்தகொன்றைமரக் பணிந்த சடாமகுடமு
 டையபரமசிவனை அன்புடன்பூசைசெய்து இருள்மிகுந்தஅன்றுராத்
 திரிமுழுவதும் வித்திரைசெய்யாமல்நாவின பரமசிவனுடையதோத்
 திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள் சிவாகமமுழுவதையும்தெளி

வுடனாராய்ந்துணர்த்த அம்முனிவரும் ஒளியுள்ளதாகிய நீண்டவேல்
போன்றதிருநேத்திரங்களையுடைய பார்வதியின்விளங்காநின்றபுகழை
த் துதிசெய்துகொண்டிருந்தார்-எ-று, (உ)

(வேறு)

இன்னகத்துவர்வாய்க்கிள்ளை யியற்றியவிரதத்தாலுந்
தன்னிகரில்லாத் தூய்யான் நகைமைசாறவத்தினாலும்
பொன்னவீர்சுணங்குவாய்ந்த புணர்முலைபொறுக்கலாற்றா
யின்னிடையிமயம்பூத்த விளங்குழைவெளிப்பட்டாளே

(இ-பு.) இனியதாகிய நகையினையுடையவளாய்க்கினிமொழிவேர்
வசனிக்காநின்றசாரதையானவள் அனுஷ்டித்தவிரதத்தினாலும்ஒப்பி
ல்லாதமுனிவருடையமேன்மைதங்கியதவத்தினாலும்பார்வதிதேவியா
ர்தரிசனமாநார்-எ-று. பொன்னவீர்- பொன்போல் விளங்கும் தேமல்
பொருந்தியதம்மிசொத்ததன்பாரத்தினைத்தாங்கமாட்டாத(மெல்லிய)
யின்னலையொத்த இடையையுடையவராய் இமயமலையில் திருவவதார
ஞ்செய்தருளிய விளங்கும் அணிகளணிந்தபார்வதியா-எ-று. (உ)

வெளிவரமறைந்தசெங்கண விளங்கியமுனியமுள்ளக்
களியுடையணங்கும்ன்னை கமலத்தாளிரைஞ்சிவீழ
வொளிவிரிபசும்பொற்கொங்கை யுமையிருவரையுமாங்க
ணளியினுலெடுத்துநோக்கியமுதனமுகமன்சொன்னாள்

(இ-பு. அப்வடி தரிசனமாகிய வளவில் முன்தெரியாத பார்வை
தெரிந்த முனிவரும் மனக்களிப்பினையுடைய சாரதையும் நம்முடை
யதாயாகிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவடித்தாடரைமலரில் விழு
ந்து பணிந்தார்கள் அவ்வாறுபணிந்தபோது ஒளிமிகுந்த பசும்பொ
ன்னிறம் பொருந்திய தனங்களையுடைய உமாத்தேவியார் கிருமைபுட
ன் அவ்விருவரையும் பார்த்து எடுத்து அயிர்தம் ஊட்டுவது போல
உபசாரவார்த்தை சொல்லி-எ-று. (ச)

கற்றுணர்முனியேகண்ணிக் கற்புடையணங்கேதும்பாற்
பொற்றனமகிழ்ச்சியாறும் பொலருமவாங்களுன்ன
சொற்றதுருவநீவர் சொல்லுதுமென்றுகூற
நற்றவக்கிழவன்கேளா தயந்திதுபுகல்வதானான்

(இ-பு.) வேதமுதலானசாஸ்திரங்கள்ஒதியுணர்ந்தமுனிவனே அ
ழிவில்லாதபதி விரதாபவத்தையுடையமாதே உங்களிடத்திலநாம் ம
கிழ்ச்சியடைந்தோம்எவ்விதவரங்களையேண்டுமென்றாலுந்தருகிறோம்

நீங்கள் சொல்லுங்களென்று பார்வதிதேவியார் மொழிந்த நளமுனிவர்
அந்தத்திருவாக்கினைக்கேட்டு விருப்பத்துடன் இந்தவார்த்தைசொல்லு
கிறார் எ-று. (௫)

கண்மணியிழந்தேன்மங்கை கயினியாயிருத்தல்காணே
னுண்மலியுவகையாலே யுறுதுணையிழந்தாடன்கை
வெண்மதிதுதலாய்கரமம் வெறுக்குநாள்கா றுநின்கைகள்
வண்மலராகந்தேய்ந்து வாழ்த்தியென்றாசிசொன்னேன்

(இ.ள்.) அடியேன் பார்வையிழந்த அந்தகனாயிருந்ததினால் இந்தமா
துகைம்பெண்ணையிருப்பது தெரியாமல் அடியேனுக்குச்செய்த உபசா
ரத்தினால் மகிழ்ந்து கணவனையிழந்திருக்கும் இவனை நோக்கி வெண்மை
நிறந்தங்கிய இளம்பிறைபோலிருக்கும் நெற்றியையுடையவளே நீ கர்மத்
தைவெறுக்கும் நாளளவும் உன்கணவனுடைய அழகுபொருந்தியமால்
யணிந்தமார்பில் தேய்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கடவையென்று ஆ
சீர்வாதஞ்சொன்னேன்-எ-று. (௬)

பூசாரகுலத்திற்கேற்றேன்றும் பொலன்கொடிக்காயன்சொன்ன
வாசியின்பயங்குன்றாம லருள்கவென்றிராஞ்சியேத்தி
வாசநான்மலரோனென்ன மறைமுனிபகரலோடும்
பாசிழைப்பணைமென்கொங்கைப் பனிவனாவாதுசொன்னான்

(இ.ள்.) பிரமணகுலத்திற்பிறந்தபொற்கொடிபோன்ற இந்தமாதா
க்கு அடியேன்சொல்லிய ஆசீர்வாதத்தின்பலன் கெடாதவண்ணம் அரு
ள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்து துதித்துவாசனைபொருந்தியதாமரை
ப்பூவிலிருக்கும் பிரமனையொத்த முனிவர் விண்ணப்பம் பண்ணினவள
வில் பொன்னாலாகிய ஆபரணமணிந்தபருத்ததனங்கனையுடைய இமயம
லையிற்கேற்றிய பார்வதிதேவியார் சொல்லுகின்றார்-எ-று, (௭)

சிந்தைசால்புடையநான்மைச் செய்தவக்கிழமையோனே
முந்தைநற்பிறப்பிலிந்த மொய்குழறமிழ்நன்னாட்டோ
ரந்தணர்முன்னர்வேட்ட வணங்கன்பின்மணஞ்செய்காதற்
பைந்தொடிபண்டைநாமம் பத்மினியென்பதாமே

இ.ள். மனதில் தூய்மையுள்ள விரதத்தையுடைய முனிவனே மு
ன்பிறப்பில் இந்தசாரதையென்பவளை தமிழ்நாட்டில் ஒரு பிரமணன்
தான். முன் விவாகஞ்செய்துகொண்ட முத்தகமனைவியிருக்க இரண்டாவ
து விவாகஞ்செய்துகொண்டான் அப்பிறப்பிலிவனுக்குப் பத்மினியென்
துபெயர்-எ-று. (௮)

வேறு,

மாந்தளிர்மேனிவனப்பினும்பிணியு மருந்துமாமதர்விழிநோக்காற்
சாந்திளமுலைய மகலமுமொன்றாய்த் தழுவுறக்கனியுநன்னலத்தாற்
காந்தளஞ்செய்கை பற்றியகாலே முதலவாய்க்காதலன்றன்னேத்
தேர்ந்துளிபிலிற்றுமலர்க்குழலிவடன்செயல்வழிநடப்பதேபணித்தாள்

(இ-ள்.) மாந்துளிர்போன்ற மேனியின் அழகினாலும்நோயும்அதற்
குஅவுஷதமும்போலிருக்கும் களிப்புள்ள கண்பார்வையினாலும்சந்தன
மணிந்த இளமுலையு மார்பமுமொன்றாய்த் தழுவிக்கொள்ளமுதிர்த்தஇ
ன்பத்தினாலும் காந்தள்மலர்பேன்ற தன்செங்கைபற்றிய நாள்முதலாக
க்கணவனைத்தன்சொல்லின்படி நடக்கத்தக்கதாகச்செய்தாள்-எ-று, தே
ந்துளிசிந்துகின்ற மலரணிந்த அளகத்தையுடைய இவள் தன்னிடத்தி
லிச்சைவைத்தவனை விருப்பமின்றிப்பார்த்தால் வருத்தமும் விருப்பத்
துடன்பார்த்தால் மகிழ்ச்சியும் அவனுக்குஉண்டாக்கின்றமையால்பிணி
யுமருந்து மாமதர்விழியென்றார்-பிணியுமதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிற
ழமின்னும்; பணியும்புறைமருங்கிற் பெருந்தோளி படைக்கண்களே,இ
துதிருக்கோவையார். (க)

தவளமுந்தாலுந் தாமமுந்தாமுந்தடம்புயக்கொழுநனுங்காத
லிவளிளமுலையின் போகமேதுகர்ந்தாங் கின்பமாங்கடலிடையாழத்
துவளுதுண்மருங்கும் குமுதவாயமுதத்துணைவிதன் கொண்கனைப்பெ
றுது. குவளைவாய்க்கருங்கண் மைத்துளிபிலிற்றக் கொடுத்துயர்கடவி
(டையாழந்தாள்)

(இ-ள்.) வெண்மைநிறமுள்ள முப்புரியாகிய பூணதாலும்பூமாலே
யும்பொருந்திய பெரியபுசத்தையுடைய கணவனும்ஆசையினால்இவளி
டத்திலேயேபோகம் அனுபவித்துக்கொண்டுஇன்பக்கடலிற்படிந்திருப்
பதினால் துவளுகின்ற மெல்லியஇடையும்செவ்வல்லிமலர்போன்றவாயு
முள்ள மூத்தமனைவியானவள் தன்கணவனுடன் சேருதற்கில்லாமல் நீ
லோற்பலமலர்போன்ற தன்கண்கள்நீர்சிந்தும்படி துக்கசாகரத்தில் மூ
ழ்கியிருந்தாள்-எ-று. (ஃ)

தனித்துணையலதுதன் றுணைபுணராத்தண்ணுந் தூய்மலர்க் குழலா
ணனிதுயருழந்துபுதல்வரைப்பெறாளாய்நன்னலந்தொலைதொறு மிரங்
கி. யினியுயிர்பொறைகொண் டாற்றலேன்வினையே னிம்மையுமறுமை
யுமிழந்தேன், புனிதனையென்னுப் புலம்புகொண்டிறந்து பொன்னுலக
டைந்தனளன்றே.

(இ-ள் தனிமையாயிருக்குந் தன்மையாகியதுணையெயல்லதுதன்
துணையாகியகணவனையறியாதகுளிர்ச்சியும் வாசனையுமுள்ள நல்லமலர்

அணர்ந்த அளகத்தையுடையமுத்தாள் மிகவுந்துயரங்கொண்டுபுத்திரர்
களையும்பெறாமல் இளமைப்பருவம் நாளுக்குநாள் நீங்குந்தோறும்இர
ங்கி இனியிவ்வுடலைவைத்துக்கொண்டோன் வினையேனாகிய நான் இவ்
வுலகத்தின்பத்தையும்(புத்திரனில்லாமையால்)சுவர்க்கலோக வினபத்
தையும்இழந்தேன் பரமசிவனையென்றுசொல்லிப்புலம்பிக்கொண்டிரு
ந்துஇறந்து பொன்னுலகம்அடைந்தாள்-எ-று, (யக)

வேறு.

இவ்வண்ணநிகழ்காலத் தயலிடத்தோரில்லுறையுமந்தணுளன்
செவ்வண்ணத்துவர்வாயும்வனமுலையும்வருத்தநிறைதேய்ந்துதேய்ந்து
மைவண்ணக்கொடுங்காமங்கைமிகலுமிவண்மலர்க்கைவலிதிற்பற்றக்
கைவண்ணக்காவிகந்தாள் கற்பிகவாதனனோன்கை கடந்துபோனாள்

(இ-ள்) இவ்வாறுநடக்குங்காலத்தில் அயல்விட்டிலிருக்கும்ஒருபி
ராமணன் இவளுடையசெம்மைநிறந்தங்கியபவளம்போன்றவாயும்அழ
கியமுலையும் தன்னைவருத்தநிறையழிந்துமெலிந்துமெலிந்து இருள்மய
மாகிய காமமானது அதிகரித்தலால் இவள்கையை வலிதிற்பற்றினான்
அவ்வாறுபற்றவே தன்னைக் காப்பவர்களை யிழந்திருப்பவள்தன்கற்பினி
லையையிழவாமல் அந்தப்பிராமணன்கையை நீக்கிக்கொண்டுபோய்விக)
டாள்-எ-று, (யட்)

அந்நிலையேகளவொழுக்க மனக்கொள்ளாள்வெறுத்தகன்றவயலான்கற்பி
பன்னியிளமுலேகிடந்த வெக்கறவாலறிவழிந்துபையுளுற்றோன் (ந்
கன்னலடுசிலேருழைத்து வேனிலானமராடுங் கணைகளாகஞ் (நே
சின்னபின்னஞ்செயக்காமவிடந்தலைக்கொண்டகல்வானஞ் சேர்ந்தானன்

(இ-ள்) அவ்வாறு சோரப்புணர்ச்சிக்குச் சம்மதியாமல்வெறுத்து
ப்போய்விட்டஅன்னிபனுடையமனைவியினிடத்திருந்தளக்கறவால்அறி
விழந்து துன்பமடைந்துமன்மதன்கரும்புவில்லைவளைத்துப் போர்செய்
புங்கணைகள்தன்னுடையசரீரத்தைச் சின்னபின்னஞ்செய்வதினால்காம
மாகியவிஷந் தலைமட்டுங்கொண்டு இறந்துபோனாள்-எ-று, (யங்)

கற்பினிலேகடவாத நிறையிருந்தும்பொறையிருந்துங்கமழ்கார்சூட்டி
முற்படத்தன்கேண்மணுந்தமுற்றிழையையொருஞானமுயங்கவொட்
டாள். பொற்புடைத்தன்புணர்முலையின்புதுநலமேதுகரும்வண்ணம்பு
ரிதலாலே. யிற்பழியில்லாவிவளு மிளமையிலேகைமையுற்றாங்கிருந்தா
(என்றே

(இ-ள்) கற்புத்தன்மைகடவாதநிலைமையிவளிடத்திருந்தும்பொறு
மையிருந்தும்தனக்குமுன்தன்கணவனுக்கு மலைசூட்டிவிவாசஞ் செய்

துகொண்டவளை யொருநாளாவது கணவனுடன் இன்பம் அனுபவிக்க
வொட்டாதவளாய் அழகுள்ள தன்கொங்கையின்பத்தையே அனுபவிக்க
கும்படி செய்தலினாலே பதிவிரதாதர்மத்துக்குப் பழிநேரிடாமல்காத்து
க்கொண்ட இவளும் கைம்பெண்ணாகியிருந்தாள்-எ-று, (யச)

வளமலிசீர்மகளி ரொடுமகிணரிளநள துகராவண்ணமாற்றி
யுளமலியுமனக்களியாற்ற மதுவழியேயொழுகவுடல்கூருந்
தளவநகைக்கயல்விழியார் தமைக்காமவிடாயகனற் றத்தளர்த்துமாழ்கி
யிளமையிலேநான்குபவங் கயினியாயளவினுன்பமெய்துவாரோ

(இ-ள்) வளமையுஞ் சீருமுள்ள மனைவியருடன் கணவன் இன்பம்
அனுபவிய தவண்ணமாற்றி உள்ளத்திற் பொருந்திய களிப்புடன் தங்கள்
சொற்படிநடக்கும்படி ஊடல்கொள்ளுகின்றமுல்லை யரும்பினையொத்த
நகையினையும் சேல்மனையொத்த கண்களையுமுடைய மாதர்கள் மறுபிற
ப்பில்) தங்களைக்காமவிடாயானது வருத்தச் சோர்த்து துயரமுற்று இள
மையிலேதானே நான்குபிறப்புவரைக்கும் கைம்பெண்ணாகி அளவில்லா
ததுன்பத்தைப்பொருந்துவார்கள்-எ-று, (யரு)

அறந்தழையுந்தூயமனத் தருந்தவ்னையருந்ததிகம் பனைபகற்பாற்
சிறந்தமலர்க்குழலீவடன் சிந்தைகளிகூர்த்துநறுந் தேங்கொள்போதா
விறந்தபவத்தெனையருச்சித்தேத்துதலாலெழுபிறப்புமீட்டும்பாவம்(நே
பிறந்தவிறந்தப்பவத்திலொளிர் சுடர்துரக்குமிருள்போலப் பெயர்ந்ததன்

(இ-ள்) தர்மமே குடிகொண்டிருக்கும் நல்லமனதையுடையமுனி
வனே அருந்தியின் கற்பினையொத்தகற்பினுல்மேன்மைபெற்ற இவள்ம
னங்களிப்படைந்து நல்லமலர்களால் முன்பிறப்பில் என்னை அருச்சித்து
த்துதித்தமையினால் எழுபிறப்பிலுஞ்செய்த பாவமெல்லாம் பிறந்துள்
ளஇந்தப்பிறப்பிலேதானே சூரியனுநீக்கப்பட்டிருள்போல நீங்கிவி
ட்டது-எ-று. (யசு)

நரமலர்ப்பூங்குழலே யென்றிரந்துகரம்பற்றியிரங்குகென்ன
வார்வமுற்றுநலதுகராத் துயரானமுற்பவத்திறந்தவந்தனான்
நீர்விலொருதலைக்காமங் கூட்டவிற்தப்பவத்துமிவள் செங்கைபற்றி
வார்முலைதனாகமுறப் புணராமலரவொறுக்க மாய்ந்தானந்தோ

(இ-ள்) சூளிர்ச்சிபொருந்திய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய
வளைஇந்தவேளை உன்மனமிரங்கவேண்டுமென்று இவள்கையைப்பற்றி
க்கொண்டிருந்து ஆசையுற்றும இன்பம் அனுபவியாததுயரத்தினுல்மு
ற்பிறப்பிலிறந்துபோன பிராமணன்நீங்காத ஒருதலைக்காமமானதுகூட்
கிவிக்கஇந்தப்பிரப்பில்விவாகஞ்செய்துகொண்டுவள் கையைப்பற்றியு

ம் கச்சணிந்தஇவள் தனங்கள் தன்மார்பிற்பொருந்தும்படி புணர்வதற்
கில்லாமல் பாம்புகடிக்க இறந்துபோன-எ-று. (ய௭)

இறந்தவனோவிவள்கொழுநல்லனுமைப்பிறப்பிலிவளினங்குளேவ
ன்சிறந்தசங்கத்தமிழ்கொழிக்குந்தென்கூடற்றென்னர்பிரான்கன்னிராட்
டம், பிறந்ததொழுதலத்தவர்க்கொர்திலகமாயளவில்செல்வம்பெற்றும
ற்றோ, ரறந்தழை சீரணங்கைமணம் புணர்ந்துபுதுநலமார்தியமர்கின்
றானே.

(இ-ள்,) இப்போது இறந்தவன் இவள்கணவனல்லன் முன்பிறப்பில்
இவள்கூடியகணவன் சிறப்புதங்கிய சங்கத்தமிழ் விளங்குமதுரைத்தல
த்தில் அரசுசெய்துகொண்டிருக்கும் பாண்டியனுடையநாட்டில்பிறந்து
பிராமணகுலத்துக்குஒருதிலகம்போல அளவில்லாதசெல்வம்பெற்றுஇ
ல்லறம் வழுவாமல் நடக்கும் மற்றொரு கன்னிகையைவிவாகஞ்செய்து
இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான் -எ-று. திலகம் முகத்துக்கு
அழகுபோலஅந்தப்பிராமணன்பூசரர்குலத்துக்கு, அழகுதருவதினாந்தி
லகமெனக்கூறினார். (ய௮)

அனையவன்பொற்றடமார்புமலர்முலையாகமும் பொருந்தியழிந்தக்கூடிப்
புனைமலரின்பசுந்தாதுபொதுளுநறும் பூவணையின்புறந்துமேவிக்
கனவுதொருமிவள்காமக் கனிரிகர்வாளாகவந்தக்கனவிற்கூட்ட
நனவிலுறுபுணர்ச்சியிலு மளவிறந்தநன்னலமேகுமன்றே

(இ-ள்,) அவனுடைய பெரியமார்பும் இவளுடைய பரந்ததனங்களு
ள்ளமார்பும்பொருந்தி யழுந்தத்தக்கதாகக்கூடிப் பூர்த்தாகள்ளிறைந்த
வாசனையுள்ள மலரணையினிடத்திற் பொருந்திச் சொற்பனாவத்தைதோ
றும் இவள்காம இன்பமாகியபழத்தைஉண்பாள் அந்தக்கனவிற்கூடுதல்
சாக்கிராவஸ்தையில்புணரும் புணர்ச்சியினும் அதிகமான நல்லஇன்ப
த்தைக்கொடுக்கும்-எ-று: (ய௯)

அளவுறுகாவதமுந்துற்றறுபதிற் கப்பாலகாமகழ்சூழிஞ்சி
வள்கரினினிதிருக்குமகிண்ணுந்தன் முன்னேவினேவயக்கனாலே (று
தளவநகைப்புளகமுலேத்தாழ்குழலிப்பொலங் கொடியைத்தங்குல்தோ
முளமலியுங்காதலொடுகனவிறற்றோய் தும்பர்செல்வமுறுவன்மன்னோ

(இ-ள்,) அளவுபட்ட முந்துற்றறுபதுகாதத்துக்கு அப்பாலிருக்கும்
அகழிசூழ்ந்தமநிலையுடையவளநகரில் இன்பமுடன் வாழ்ந்துகொண்டி
ருக்கும் இவள்கணவனும் முன்னேஊழ்வினேவசத்தினாலே முல்லையரு
ம்பையொத்தகையினையும் புளசம்பொருந்தியதனங்களையும்தாழ்ந்தஅ
ளகத்தையுமுடைய பொற்கொம்பையொத்தவளாகிய இவளைஇராத்நிரி
தோறும் சொப்பனாவஸ்தையில் ஆசையுடன் புணர்ந்து சுவர்க்கபோக
த்தைஅடைவான்-எ-று, (௬௦)

இன்னணமுட்களிபெருகவிளநலந்துய்த் தினிதிருக்குநாளிலிந்தப்
பொன்னுரையிற்பொலிசுணங்கின்வளமுலையாளொருபுதல்வற் பெறுவா
ளாகக் கன்னவினோட்கணவனுந்தன்சி றுவனைநன்கனவிதொறுங்காண்க
வென்னுத் தன்னிகரில்லாமுனிவற்குணத்ததுமையாள்மாதிரெடுசாற்று
கின்றாள்,

(இ-ள்) இவ்வாறு உள்ளத்திற் களிப்புண்டாகி அதிகரிக்கத் தக்கதா
க இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளில் பொன்னுரைபோல
விளங்குந் தேமல்படர்ந்த அழகியதனங்களுள்ள இவள் ஒரு புத்திரனைப்
பெறுவாள் வலைக்கொப்பாகச் சொல்லத்தக்கபுஜங்கனையுடைய இவள்க
ணவனுந்தன்புத்திரனைச் சொப்பனந்தோறுங்காண்பனென்று தனக்கு
ப்பில்லாதமுனிவனுக்குச்சொல்லிச் சாரதையைப்பார்த்துப்பார்வதிதே
விபார்சொல்லுகின்றார், (உக)

குனிமதிவாணுதற்பசியகுவளைவிழிச் சாரதையேகோதைகுட்டி
புனைகலனின் பொறையணிந்துமுற்பவத்துன் புணர்முலைமேர் புணர்ந்
தோன்றன்னைப் பனிமதியின்கிளையெனத்தண்பணிலங்க வழுமொருப
ழனநாட்டிற் கனவினிற்கண்டறிகுறியானதுவினுங்கண்கண்டுமனங்க
ளிப்பைமாதோ,

(இ-ள்.) வளைந்த பிறையையொத்த ஒளிதங்கிய நெற்றியினைபும் பசு
பைதங்கிய நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுமுடைய சாரதையே முற்
பிறப்பில் மணமாலேகுட்டித் திருமங்கிலியந்தரித்துஉன்னைச்சேர்ந்திரு
ந்தவனைக்குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரனினம்போலச் சங்குகள்தவழும் வயல்
கள்கூழ்ந்த ஒப்பற்றவளநாட்டில்சொப்பனத்தில்கண்டறிந்தகுறிப்படிசா
க்கிரத்திலும் கண்ணிற்கண்டு மனஞ்சந்தோஷிப்பை-எ-று. (உஉ)

கணவனுநின்னொடுகனவிற்புணர்குறி யானனவிலெதிர்காணமுன்னந்
துனைவியெனத்தெளிவனவ்வாறறிந்தொருவர்பண்டைத்
தொடர்புபெற்றாற் புனைதனதுமதியாகக்கலைக்கடலை கரைகண்டபுதல்
வனோடே யிணையில்விரதப்பயனிற்சம்பாகம் கணவனிடத்தீகமன்னோ

(இ-ள்.) கணவனும் உன்னுடன் சொப்பனத்தில் புணர்குறிப்பினால்
எதிர்காண்பதற்குமுன் மனைவியென்று உன்னை அறிந்துகொள்வன் அ
வ்வாறு அறிந்து ஒருவர்க்கொருவர் முன்பிறப்பின் சம்பந்தத்தைப்பெற்
றல்தன்புத்தியே தெப்பமாகச் சாஸ்த்திரமெனுஞ் சமுத்திரத்தைக்கட
க்கும் புத்திரனுடன் ஒப்பில்லாத உன்விரதபலத்தில்கணவனுக்குச் சம
பாங்கொடு-எ-று. (உங)

நின்விரதப்பயனைற்றகொழுநன் வசமாகியிருநிலத்தினீழும்
பொன்னைவய்நனவுதொறும் புணராதுகனவிலின்பம்புணர்ந்துமாகத்

தின்மதுவுண்டுளந்தெவிட்டுநாளி லுயிர்க்கேளிறப்பனிநந்தானென்ற
பின்முறையாலெரிமுழ்கி யிருவீருமெமதுபதம்பெறுவீரன்றே

(இ-ள்.) உன்விரதப்பயன் பெற்றுக்கொண்ட கணவன்வசமாகி இவ்
வுலகத்தில் மிகுந்த பொன்மயமானவீட்டில்சாக்கிராவவஸ்தைகள்தோ
றும்புணராமல் கனவுதோரும்புணர்ந்து இன்பம் அனுபவித்து அதனி
டத்தில் மனவெறுப்புண்டாகுங்காலத்தில் உன்உயிர்போன்ற அந்தக்க
ணவனிறந்துவிடுவன அவ்வாறு அவனிறந்தபின்பு நீ கிரமப்படி அக்கி
னியில் முழுகி நீங்களிருவர்களுந் நம்முடைய பதவியைச்சேர்வீர்கள்.

வேறு.

எனவுரைத்தெழுதாமறைபுராதன நூலியாவையுமுணர்ந்துளந்தெளிந்த
தனையனையின்னேபெறுதிநீள்செல்வந் தழைந்தினிவாழனிமற்றென்ன
வனமுலைமடந்தைமனங்களிசிறப்ப வரங்கொடுத்தாயிழையவளு
முனிவனுங்காணவிமயமீன்றெடுக்க முகிணகையிலையயடைந்தாள்

(இ-ள்.) இவ்வாறு பார்வதிதேவியார் அனுக்கிரகஞ்செய்துஎழுதப்
படாதவேதமுகலியபழமையான சாஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்திரு
க்கும் புத்திரனையிப்பொழுதேபெறுவைமத்தியிலழியாதசெல்வந்தழை
ய நீ வாழக்கடவையென்று அழகிய தனங்களைடையசாரதையின்மனமா
னது சந்தோஷத்தினால் சிறப்படையத்தக்கதாகவரங்கொடுத்தருளிஅப்
பொழுதே அவளும் அந்தமுனிவனுங்காணக் கயிலைக்கு எழுந்தருளி
னார்-எ-று, (உரு)

வளர்மதிகண்ணியண்ணல்பாகத்துமாதுமைவரந்தரப்பெற்ற, தளி
ரியன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தருந்தான் பொற்றாளருச்சனைபுரிகாலை, முளரிநா
ண்மலரினனையனையளிழ்து முருகுகொப்பிளிற்றிடச்செங்கே, தொளி
ர்கதிர்விரிக்கும்பரிதியஞ்செல்வ னுதயமால்வரைமிசையுதித்தான்

(இ-ள்.) வளைந்தபிறையாகிய மாலையணிந்த பரமேசுவரனிடப்பாகத்
தில்வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரி வரங்கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்ட
சாரதையிழ்ச்சியடைந்து அம்முனிவனுடையபாதங்களில் அருச்சனை
செய்யும்போது தாமரைகளிரும்பு இதழ்விரிந்து தேன்சொரியும்படி
செம்மைநிறந்தங்கிய ஒளிபொருந்திய கிரணங்களைப் பரப்பும்சூரியதே
வன் உதயகிரியில் தோன்றினான்-எ-று- (உரு)

நாறுபூங்கோதைமாதுமையோடு நளிர்மதிவேணியன்மகிழ
வீறுயர்விரதமியற்றியதிதத்தால் விளைபயனேதிலரநியா
தாற்றிமுனிலனன்னவட்பயங்க வத்தனுமன்னையுமறியக்
கூறினன் கூறியாயிடையகன் றோர் குளிர்புனனூட்டகமடைந்தான்

(இ-ள்.) வர்சனைகமமும் பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மையும் குளிர்ச்சியுள்ள பிறைமதியணிந்த சடையையுடைய சாம் பவமூர்தியும் மகிழ்த்தருளும் படிபெருமைதங்கிய உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்தன்மையினால் மேலுண்டாகும் பலனை அன்னியரறியாதவண்ணம் சாரதையின்தாயுந்தத்தையும் அறியும்படி முனிவர் சொல்லினர் அவ்வாறு சொல்லி அவ்விடம் விட்டுக் குளிர்ச்சியுள்ள நீர்வளந்தங்கிய வேறொரு நாட்டிற் போய் விட்டார்-எ-று. (௨௭)

முனிவரனகலவிதிமுறைநோற்ற மொய்குழல்கங்குல்வாய்தோறு நனையவிழ்செழுந்தார் கேள்வனுந்தானு நலனுகர்ந்தின்புறுநாளிற் பனிவரையின்ற கொவ்வையஞ்செவ்வாய்ப் பசங்கிளியளித்த நல்வரத்தா கனவுறுகலவி நலத்தினும்வருட் களித்தி-க்கருப்பமுற்றதுவே .ற்

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர் போய்விட்டபின்பு விதிப்படி விரதம் அனுஷ்டித்த சாரதையானவள் இராத்திரிதோறும் தேனுடன் மலர்ந்திருக்கும் செழுமையுள்ள பூமாலையணிந்த கணவனுந்தானும் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில் மலையாயன் செய்ததவத்தினால் அவனுக்குப் புத்திரியாகிய கோவைப்பழம்போன்ற சிவந்தவரையையுடைய பசங்கிளி மொழியொத்த மொழியையுடைய வராகிய பார்வதிதேவியார் அருளிச் செய்த வரப்பிரசாதத்தினால் சொப்பனத்திற் கூடுங்கலவியின்பத்திலும் அவள்மனக் களிப்பையடையும்படி கருப்பம் உண்டாகியது எ-று, (௨௮)

கருவளர்ந்திடலான் மாந்தளிர்மேனி கலைமதியுருவென விளப்பச் சுரிசுழலணங்கு குளிற்றம்பெறலுந் துணிவிலாராங்கதுகண்டார் திருகலனிதழ்த்தாள் கற்புமிற்பிறப்புந் திறம்பினெனப்பழிகூறிய ரவுமுன்கதுவ விறந்தகேடமர்கேட் டதிசயித்தகம்புமுங்கினோ.

(இ-ள்.) அந்தக்கருவளர்தலினால் மாந்துளிர் போன்ற மேனியானது சோடசகலேகளுள்ள சந்திரனை வடிவம்போல வெண்மை நிறம் அடையும் படிச் சாரதை கருப்பக்குறிபொருந்தவும் இதுணுண்மை தெரியாதவர்கள் அதைக்கண்டு கைம்பெண்ணாகிய சாரதையானவள் பதிவிரதத்தன்மையையும் குடிப்பிறப்பையும் இழந்து விட்டாளென்று பழி சொல்ல அதைப் பாம்புகடித்திறநதுபோனவன் பந்துகள் கேள்விப்பட்டு அதிசயித்து மனம்புமுங்கினார்கள், (௨௯)

வேறு,

அலர்மொழிபொரு துநாணி யடுகினந் துரப்பக்கற்பின் குலம்கடாதையில்லிற் குழுமினர்குறுகியங்கே புலவைசால்குணத்தின்மிக்க பூசுரவைமுன்மாய்ந்தோன் தலைவியைவருகின்றான் ரன்னவடாணஞ்சார்ந்தான்

95. W

五五

隨風

45

யுண்டாகச்செய்தலோத தலைமயினாயும்முக்கையும்காதுகளையும்ஒன்றாவ
துவிடர்மல்லிப்போதேஅறுத்துணருக்கு அயலில்லாதுரத்திவிடுங்களை
ன்றுசொன்னார்கள்—எ-று

௩௩

கேட்டவைபுரிஆமென்னாக கிளர்ந்தெழுதினத்தராகி
யூட்டரக்கணையகண்ணார் கதுமெனவுருத்துச்சீறிச்
சேட்டிளம்பிடினையமுற்றுஞ் சிங்கவேறெனச்சூழ்ந்து
மோட்டிளமுடியினுளை முருக்குவான்குறுகுங்காலை

இ-பு அவர்கள்சொன்னதைக்கேட்டு அப்படியேசெய்திற்றேமென்று
முருகுகின்றகோபத்தையுடையவர்களாய் அரக்கினைப்போலக்கண்கள்சிவந்
து உக்கிரத்துடன்சீறிவினாவாகப்பெருமையுள்ளஒருபெட்டையானையை
க்கொல்லத்தொடரும் ஆண்சிங்கம்போலச்சூழ்ந்துகொண்டுசாரதைபென்
பவளை வருத்தும்படியசென்றபோது-எ-று,

௩௪

மன்னியநிறைவழாது வயங்கிகறபினுளைப்
பொன்னனவிற்பநல்கும் பொதுநலக்கணிகையென்றே
சொன்னவர்நாவற்றூழ்ந்த துயர்க்கடல்குளிப்பொன்ன
மின்னெனவிசும்பினின்றோர் தெய்வதம்விளம்பிற்றன்றே

இ-பு நிலைபெற்றமுறைமைதவறாமல் விளங்குகின்றகற்புள்ள இந்த
ச்சாரதையைவந்த புருஷன்கொடுத்த பொன்னளவுக்குத்தக்க இன்பங்
கொடுக்கும்பொதுமகளாகியவேணசயென்று சொல்லுகின்றவாகள நாக்ரு
அறுந்து ஆழ்ந்ததுக்கசாகரத்தில் முழுகுவார்களென்று மின்னல்மின்னி
யதுபோல ஆகாயத்தினின்று ஒருதெய்வமசொல்லிற்று-எ-று

௩௫

விளம்புசொற்கேட்டலோடும் வியனகர்மார்தொல்லா
முளங்கனித்துவகைபூத்தாங் குவாக்கடலென்னவார்த்தா
ரிளங்கொடிகிளைஞரோடு தந்தையுமீன்றதாயுந்
துளங்கியதுன்பநீங்கித் தொலைவிலாவின்பமுற்றார்

இ-பு அவ்வாறுசொல்லிய தெய்வீகவாக்கைக்கேட்டமாத்நிரத்தில்வி
சாலமுள்ள அந்தநரகதிலிருக்குமனிதர்களைல்லாருமமனங்கலித்துச்சந்
தோஷங்கொண்டு பர்வகாலத்தில்ஒலிக்குஞ் சமுத்திரம்போல ஆரவாரித
தார்கள் சாரதையின்தாயதந்தையரும் சுற்றத்தாரும்உங்கியதுன்பம்நீங்கி
ஒழியாதஇன்பம்அடைந்தார்கள்-எ-று.

௩௬

அவ்வழியறிஞர்தாம மலர்மொழிகூறினோரு
நவ்வியங்கண்ணிதற்பி லைனோரற்புதமென்றஞ்சிச்
செவவிதினமுகக்கீழிட்டித் திருந்துகையாடாது
யிவ்வணமிரண்டுகன்ன லீருந்துளங்கலக்கினோ

இ-பு அப்போது அறிஞர்களும்பழிகூறியவர்களும்மானபாரைவபோ
ன்றபார்வையுள்ளசாரதையின் கற்பினன்மையானது அற்புதமுள்ளதென்
றுபயந்து செவ்விகாகமுகத்தைக்கீழிட்டுக் கொண்டு யாதொருபேசகமில்
லாதவர்களாய் இவ்வாறு இரண்டுநாழிகைமட்டிலிருந்து மனக்கலங்கினுர்
கள்-எ-று ௩௭

வேறு,

அர்புதமிஃ துசரதமென்றுணரா தகல்விசம்பிடையொலித்தெழுந்த
சொற்படிதென்று கொழுஞ்சுத்தோரிற்சொற்றனர்சிலரவொல்லும்
பொற்பறுநாவற் குதிர்திடவாபாற்புழுச்செரிந்தனரவைகாணுத்
கற்பினடகைமைபுகழ்த்தினர்கிளைஞர் கன்னியைத்தழுவினர்மகிழ்ந்தே

இ-பு இது அற்புதமானதுசத்தியமானதுஎன்று உணராமல் விசால
முள்ள ஆகாசத்தில் ஒலித்தெழுந்த அசரீரியாகியவாக்குப் பொய்யென்று
பிராமணர்களிற்சிலர்சொன்னார்கள் அவர்களெல்லாரும் அழகுபொருந்தி
யநாக்கறுந்துவிழுப்படிவாயின்வழியாகப்புழுக்கள்சொரிந்தார்கள் அவைக
ளைக்கண்டு கற்புள்ளசாரதையைப்பந்துக்கள்வந்து தழுவிக்கொண்டு அவ
ள்கற்பின்பெருமையைப் புகழ்த்துபேசுகிழந்தார்கள்-எ-று ௩௮

செய்தவக்கிழமைவேள்வி நான்மறைமேயர்சிலரவணிந்து தெய்வசமுற்
கைதவமுனாயாதணங்களுள்வயிற்றிற் கருப்பமும்வளர்வதாலிந்த
மைதவழகுழலிக்கெந்தவாறந்தோ வசைபறுமெனநவையுறலு
மெய்தெரித்தில கலையுணர்ந்தறிந்தவதியொருவனீ துணைத்தான்

இ-பு தவஞ்செய்கற்குத்தக்க வுரிமையும்பாடங்கள்செய்யும்உரிமையு
ம்உள்ளபிராமணர்களில் சிலர் அங்கிருந்துயார் பொய்சொன்னாலும்கெய்வ
முமபொய்சொல்லாது இவள்வயிற்றில்கருப்பமும்நாளுக் துநாவளர்வதி
னால் இவளுக்குவசைமொழிஎவ்வாறுநீங்குமென்று வருந்தாங்காலத்திலு
ண்மைதெரிந்து சாஸ்திரங்களையெல்லாங்கற்ற ஒருபிராமணன் இத்தவார்க
தைசொல்லுகிருன்-எ-று ௩௯

கண்டுகேட்டறியப் படுவனவானகாட்கியாலாகமளவா
லுண்டெனவுணருத்திமத்தவாறெல்லா முல்கருமாயயின்வடிவே
தண்டலன்மாயைமயக்கினுல்வாராத் தகையனயாவையாதலினுற்
பண்டைநாளிலதாய் நினைவதற்கரிதாம் பான்மையதொன்றெனத்தருமே

இ-பு கண்டுகேட்டும் அறியப்படுவதுகன்கிய பிரத்கியட்சபிரமா
ணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலும் உண்டென்று அறியத்தக்கமு
றையின்படி எல்லாவுகமும்மாயருபமேஒழியாத அந்தமாயைமயக்கி றுல்
வராதவை மாயையுமில்லை ஆகையால் அந்தமாயைமுன்னுளில்லாததாய்வி

னைப்பதற்கு அரிதாகியபகுதியுள்ள ஒருகாரியத்தை நானமக உண்டாக்கு
ம்-எ-று சய

இந்தமாமாயதிங்களைங்கண்ணி யிறைவினையாட்டெனத் தணிந்து
சந்தநான்மறையுமாகமனைச் சதுந் தனித்தனி யினாகியுமென்று
ஹந்திரான்மலரி ஹந்திரான்மலரி ஹந்திரான்மலரி ஹந்திரான்மலரி
வந்தவானவன ஹந்திரான்மலரி ஹந்திரான்மலரி ஹந்திரான்மலரி ஹந்திரான்மலரி

இ-பு இத்தமகாமாயையானது பிறையையமாலேபோல அணிந்தருளியப
ரமசிவனுடையதிருவினையாட்டென்று நிச்சயித்த சந்தமுள்ளநான்கு
தங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் தனித்தனி முறையிடுமென்றால் நா
பிக்கமஷ்கத்தில் உலகத்தைகாட்டும்மாயவனும்பிரமனும் சிறிதும் அறிந்த
கொள்ளமாட்டாத அந்தகதவனுடையதிருவினையாட்டையித்தன்மையதெ
ன்று எவர்கள் அறியத்தக்கவர்கள்—எ-று சக

ஓதுநான்மறையீர்கேட்டிர் மின்வயிற்றின் யோசனகந்திவந் ஹதித்தாள்
மேதியின்கட்டினமகிடென்னுநாக்கும் வெந்திற்றானவன் பிறந்தான்
ருதுதாழ்பொழிஞ்சுழ்சத்தியபுரத்திற் றுழ்ஞ்ஞலியரனைவருமோ
ரோ துவாற்காலமொன்றிலவ்வயிரூர்ந்தொழில்பெறக்கருப்பமுற்றனரே

இ-பு வேதங்கள்ஓதும் பிராமணர்களே கேளுங்கள் மின்வயிற்றினிட
மாகயோசனைகந்திவந்து பிறந்தாள் ஒருமைவயிற்றினிடமாகக்கொடியசெய்
கையையுடைய மகிடாருரன்வந்தபிறந்தான் மகரதந்தகருடன்பூமலர்ந்
திருக்குஞ்சோலைசூழ்ந்த சத்தியபுரத்திலிருந்ததாழ்ந்த அனந்ததைபுடைய
மாதர்களைல்லாருமொருகாரணத்தால்ஒளொகாலத்தில்வயிறுநிறைந்ததுடை
தோற்றுதல் முதலாகியபகுதிகள்தோன்றக்கருப்பம் அடைந்திருந்தார்கள்
எ-று ச-உ

எரிதவழ்வடிவேவடல்வசுதேவ னிகலிசுரி பிதனைப்படுநாட்
கரியமெல்லோதியுரோணிகேளின்றிக் கருப்பமுற்றனனிவையன்
யிருமையுமுதவந்தெய்வதவரத்தா லிருடிகண்முனிந்தசாபத்தாள்
வரன்முறையாகித்தொன்றுதொட்டுவகில் வருவனவல்லவும்வருமே

இ-பு தியுரிமும்வடித்தலைபுடைய வசுதேவன்பகைநாசல் தனைப
பட்டிருந்தநாளில் கறுத்தஅளகத்தையுடைய உரோகணியென்னும் அவ
ன்மனைவிதன்கண்ணில்லாமலிருந்தும் கருப்பம் அடைந்தாள் இவைகளும்
அல்லாமல்இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும்கிருபையெய்யுந் தேவ
வரத்தினாலும் முனிவர்கள்சபித்தசாபத்தாலும் வான்முறையாகப்பூர்வகா
லந்தொடங்குவருவதுகள்மாறிவேநேருதனமாகவருவதுமுண்டி-எ-று ச-௩

ஐத்தவித் துயர்த்தவர்தன்மாதவத்தோ ரகங்குறுத் தைத்தசரபத்திரி
முந்தைகாட்சாம்பன்கட்டிடைவலிய முசலமென்னுதிக்கெதுசெழுந்தார்ப்
பைந்துணரிதழிச்செஞ்சடாமகுடப் பரமனைப்பரவுமோர்முனிவன்
மந்திரபலத்தாலன்றவநாச்ச வயிற்றிலுங்கருப்பமுற்றதுவே

இ-பு பஞ்சோத்திரிபங்களையும் சித்திராஞ்செய்துமேன்மைதங்கியதவ
வல்லையுடைய மகாநிலிகளமனதில் கோபங்கொண்டுசொல்லிய சரபத்
தினல்முன்னாளிலசாம்பனென்பவன் வயிற்றினிடத்தில்வன்மையுள்ளமு
சலமென்னும் இருப்புகளையுண்டாடியது பசுமையுள்ளகொன்றைப்பூங்
கொத்துமாலையணிந்தசெஞ்சடர்மகுடச்சையுடைய பரமசிவனை துதிசெ
ய்யும ஒருமுனிவனுடைய மந்திரபலத்தினால்வன்னாச்சவன் என்பவன்வ
யிற்றிலும் பூர்வகாலத்தில்கருப்பமுண்டாயது -எ-று சச

தாதுதாழ்பொருட்டுத்தாமரைக்கோயில் றுழ்குலனையசாரதையும்
வேதமாமுனிவனொருவனைப்பணிந்து விரதமென்றிபற்றதன்புரிந்தர்
ளாதலால்வாயிற்றிற்கருப்பமுற்றிருந்து மருளவையகற்றினனிதனைத்
திதிலாசென்றுமாதாநால்வினவுத் தேர்ந்துளந்தெளிமினென்றுரைத்தான்

இ-பு மகரந்தம்நிறைந்துள்ள பொருட்டினையுடைய தாமரைப் பூங்
கோயிலிருக்கும் திருமகனையொத்த இக்கச்சாரதையும் ஒருமுனிவனைப் ப
ணிந்து உமாமகேசவா விரதம் அனுஷ்டித்தான் அந்தவிரதபலத்தினால்கரு
ப்பம் அடைந்துகுற்றமறவளாயிருக்கிறான் இந்தகாரியத்தைஉத்கமகுண
முள்ள சிவமாதரை அனுப்பிக்கேட்டுக்கொண்டு வாச்சொல்ல உங்கள்மன
திலிருக்குஞ் சந்தேகத்தைவிளர்த்திப்பண்ணிக்கொள்ளுங்கள் என்றுசொன்
னான்-எ-று ச௫

அன்னதுதேர்வான்ஒருமுதுவலத்தவ மந்திவனங்களுர்சொல்கெனசென்றச
மின்னிகரிட்டயார்வினவதுமலன்முன் வினந்திபடிப்படிவினம்ப
வின்னணங்கேட்டோர் மீகைவந்துரைத்தார் பாவநமுணர்ந்தோருமன்ற
யோன், சொன்னவைமுழுதுஞ்சாதமென்றேத்திச சுரிசுழலணங்கையுந்
[ததித்தார்

இ-பு அங்கப்பிராமணன் சொன்னவைகையொத்துக்கொண்டு சாரதை
கருப்பங்கொண்டிருக்குமுறைமையெத்தெரியும்படி பிராமணஸ்திரிகளை
ப்பார்த்து நீங்கள்பொய் அறிந்துகொண்டு பாருங்களென்று அனுப்பஅவ
ர்களேபொய்ச் சாரதையைகேட்டார்கள் அவன்முனிவரவந்ததுமுதல் நடந்
ததை யெல்லாங்கிரமமாகச்சொல்ல அவதகங்கேட்கிவந்து சபையாருக்குச்
சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டவர்களைல்லாரும் இந்தப்பிராமணன்சொல்
லியதெல்லாம் உண்மைதான் என்று அவனைப்புசுழந்து சுரிந்திருக்கும் அள
கத்தையுடைய சாரதையினையுந் துதிசெய்தார்கள்-எ-று. சச

செழுமறைபவருங்கனிஞருங்கற்பின் நிறம்புகழ்ந்தகன்றனரங்கே
பழியறுசிதப்பின் நுந்தகியனைய பனியொழிச்சாரதையென்பாள்
குழலியம்பரிதிச்செவ்வனைப்போலக் குரைகடலுன்கெலாம்விளங்கு
மழவையின் றெடுத்தக்கனிசிறந் துவகை மரகடன்முழ்சினண் மகிழ்ந்தே

இ-பு அதன்னைப்புலங்கிருந்த பிராமணர்களும் பண்டிதர்களும்போ
ய்விட்டார்கள் அதற்குமேல் பழிகேசிச்சிறப்படைந்த அருங்கதியையொத்
த கற்புள்ளனாரதையானவளஒலிக்காரின்ற கடலாற்குழப்பட்ட இவ்வுல
கமெங்கும் விளங்கும் உதயகாலஇளங்கதிர்போல ஒருகுழந்தையைப்பெற்
றுக்களிப்படைந்து சந்தேகாதககடலில் ஆழ்ந்தாள்-எ-று, சௌ

சுன்றவஞ்சுப்பகன்குசான்மதியோ டு லக்கணக்கிடக்கையனாகத்
தோன்றியெக்கலையுமுணர்ந்து முந்நூலுந்தொன்மறைவிதிவழிசூடி
யான்றசீர்ச்சு ரதேயனென்னொருபே ரமைவரப்புனைந்த பின்பாண்டோர்
மூன்றகவயிற்றன் னுணர்வினூலிருக்கு முதலவாமறைமுழுதுணர்ந்தான்

இ-பு பெற்றவள் சந்தேகாவிக்க நன்மைமிருந்தவிவேகத்துடன் முப்ப
ச்சீரண்டு லக்ஷணமுமிவனிடத்திலிருக்கின்றதென்று சொல்லுமபடி தோ
ன்றி எல்லாச்சாஸ்திரங்களையுமுணர்ந்து பழமையானவிதிப்படி உபநயன
முஞ் செய்துகொண்டு சிறப்புபொருந்திய சாரதேயனென்னும் பெயரும்
பெற்று மூன்றவயதான அளவில் தன்உணர்ச்சியினால் இருக்கு வேதமுக
னாகிய வேதங்களை யெல்லாம் உணர்த்தான்-எ-று. சஅ

மறைபயில்பாலக்கலையினால்வளரு மதியெனக்களைகளான்வளர்நா
ணைநகமழிதழித்தொடையல்குழ்சுடி ல நாயகன்சிவரிசிவரலு
முறுதிதூறெளிந்துபா ரதகண்டத் துறைபவரனைவருமாங்கே
குறுகுதற்கதியசிவபதிகிக்குங் குறைவிசீர்க்கோகன்னமடைந்தார்

இ-பு இவ்வாறுவேதங்கள் உணர்ந்த அந்தப்புத்திரன்கலைகளுடன்வ
ளருஞ்சந்திரனைப்பே ல் கலைகளாகியசாஸ்திர உணர்ச்சியுடன்வளரும் நா
ளின் வாசனைகமமுங்கொன்னதமே குழந்த சட்டாமகுடத்தைபுடையபரம
சிவன் பூசைக்குறியசிவராசத்திரிவந்தது அந்தநாளில்வேதமுணர்ந்துபரதக
ண்டத்தில் வாசஞ்செய்கின்றவர்களைல்லாரும் யாவருஞ் செல்லுதற்கரிய
கிளவொகத்தையொப்பாகுங்குறைவில்லாதசீரினையுடைய கோகர்னத்துக
குச்சென்றார்கள்-எ-று. சக

வொன்புனாகடுக்கைகேணிலானவனைப் பூசனைபுரிசிவரிசியின்
மனபடைதெய்வன்பொருளில்கோசுணன் மன்னியவாசகங்கேளாத்
தென்புலவாணர்களுக்கட னிருக்குஞ் சிவனுணந்தானுமாயெழுந்து
தன்புறங்காக்குகின்றோர்குழ்போதத் தள்ளியந்தாரதையோனாள்

இ-பு- பொன் லிறத்தையொத்தகொன் னறமாலி னகயணிர்தசடைய
யுடைய பரமசிவனைப் பூசைசெய்யும்படியான சிவராத்திரி தினத்திற் சென
ங் ளெல்லாருங் கோகர்னத்துக்குப் போகின்றார்க ளென்னுஞ் சொல்லைச்
சாரணைகளே விப்பபட்டுப் பிதிர்த்தேவர்களுக்குச் செய்யுங்கடன் செய்யத்
தக்க சாரதேயனென்னுய் பெயருள்ள புத்திரனுடன்புறப்பட்டுத் தன்னைப்
பாதுகாக்குமபந்தங்களுஞ் சூழ்ந்துவரும்படிபோளுள்-எ-று, (நூ)

பூந்துணர்வீழ்ந்துதவழ்நறுப்பசங்கால் புகுந்துலாஞ்சண்பகவேலீக
கார்தளஞ்சிலம்பிஸ்வினைந்தசெஞ்சார்ந்துங்கதிர்நிலாமுத்தமுங்கொழித்துத்
தீர்தமிழ்மணக்குமவைகைமாரதிசூழ் தென்புலநாட கன்றாங்க
ணைந்திளமுலையாள் சாரணைதவதநா லெய்தியகொழுநனுமடைந்தான்

இ-பு அப்படியவள் போம்பொழுது பூங்கொத்துகளில் பொருந்திவ
ருகின்ற வாசனையுள்ள தெனறற்காற்றுசென்று உலாவுகின்ற சண்பகச்சோ
லைமலர்ந்திருக்கும்பொதியமலையில் உண்டான செஞ்சன்தனைக்கையுப் ஒளி
யுள்ள நிலைவையொத்த முத்துக் கையுங்கொழித்தும ஹரமுள்ள தமிழ்மண
த்துகொண்டிருக்கும்படியான வைகைநதிசூழ்ந்த பாண்டிநாட்டை அகன்
று இளமைதங்கியதனமுள்ள சாரணைதவததினல்பொருந்திய கணவனு
ம வந்தான்-எ-று, (நூ)

கள்ளவிழ்குழலாளாயிடைக்கணவிற கலவிசெய்கொழுநனைக்காணு
வுள்ளுறத்தெளிந்துவனமுலையுளக முறவவன்வடிவெலாரோக்கித்
தெள்ளுதெண்டிணாசூழ்பொர்வெங்கிரி முகட்டிமச்செட்டினம பரிசுகண்டாங்
சே, முள்ளனா முளரிமுறுச்சுவிழ்தென்ன முகமலர்ந்தமலர்ந்தனளை

இ-பு தேனுடன்மலர்ந்தமலரணிர்த்துளக்கைதாடைய சாரணையா
னவன்சொப்பனத்தில் தன்னைப்புகுந்துகணவனை அவ்விடத்திற் கண்ட
வுடன்மனதில் தன்னுடையகணவனெனயென்று தெளிந்து அழகியதனங்க
ளிரிடத்திற் புளகமுண்டாக அவன்வடிவையெல்லாம் பார்த்துத் தெளிவு
ள்ளசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தஉயரிரியினிடத்தில் உதயமாகுஞ்சூரியனைக்கண்
டு அப்பொழுதேமுள்ளுகளபொருந்திய கொடியுள்ளதாமரைநூல் புழு
றுக்குவிட்டுமலர்வதுபோல முகமலர்ந் துமனமகிழ்ச்சியடைந்தான்-எ-று()

பண்டைநாண்முதலாக்கனவெலா மின்பம்பருகியகேளுமன்றன் று
கண்டறிசூறியாற்றெளிந்துதன் படிவலிடைடியமதலைபுகொணு
வன்வடிவீர்துழலாயநின்னொடுபகரு மாற்றமொன்றுளதெனவேறு
கொண்டெளமு வணக்கட்டிடைமூழ்கிக் குறித்தனனைவுவான் புகுந்தான்

இ-பு முள்ளுளமுதலாகச் சொப்பனங்கள் தோறும் சாரணையுடன்து
ன்பம அனுபவித்தகணவன் அந்தந்தநாளில் பார்த்தறிந்தகுறிப்பினால் தெ

எரிந்து தன்னுருவச்சாயலைக்காட்டிய புத்திரனைபுன்கொண்டுவந்திகள இ
சைபாடிக்கொண்டிருக்கும் அளகத்தையுடையவளை உன்னுடவ்ருவா
ர்த்தை பேசவேண்டியதிருக்கின்றதென் முதலித்திருந்துகொண்டி மணமா
னது சந்தோஷக்கடலில் பூழுத்தக்கத்த சூக குறித்ததுகளைவினாவதெதாட
ங்கினான் - எ - து

இரு

மணமலிகுழலையாணாநீதினை மணம்புணர்கேள்வன்யார்மற்றுன்
னுணர்வுடத்தந்தையாவேலுவெதுவின் னுனொதுபேரெதென்றுவந்து
துணைவனமுனவினவக்கலுழந்தாதன்மா புதொதித்திளமைமயின்மணஞ்செ
ய்த, கணவனையிழத்தல்காறுவின்னுணாத்காள் காதலன்மறுத்திஃ துணாத்
கான்

இ-பு வாசனைநிறைந்த மலர்மாலையணிபத்தக்க அளகத்தையுடையவ
ளேநீயார் உன்னேவிவாகஞ்செய்துகொண்டகணவன்யார்உணர்வையுடைய
ய உன்பிதாயாணர்எதுபெயரொன்னவென்று கணவன்வினாவச் சாரதை
யானவள் கண்களில்நீர்பெருகும்படிதுயரம் ஆடைநதவளாத்ததன்மரபு
முதல் இளமைப்பருவத்திலிவாகஞ் செய்துகொண்ட கணவனையிழந்த
திருகச்சொன்னான் அவன்மறுபடியும் இரதவார்த்தைசொல்லுகிறான் - து

மன்றலம்கோதாய்கின்னயநின்ற மறையினஞ்சிறுவனினமகன்கொ
லன்றியற்றயலார் மகன்கொல்யார்மகனென் றறிகலானபாலவன்னினாவ
நின்றசீர்ச்சாரதேயனெனொருருட்பர் நிலமெலாநிறுவியபுகழே
னெனறனிப்புதல்வனபலகலேவேதம் யாலவயமுணர்ந்தவனென்னுள்

இ-பு வாசனைதங்கும் அளகத்தையுடையவளேநீன அருகிலிருக்கும்
இரதப்பிராமணப்பிள்ளைஉனபுத்திரனே அல்லதுமற்றொருவர்புத்திரனே
யாநுடையபுக்திரனென்று அறியாதவனபாலவினாவ இரதப்புத்திரன
பெருமைதக்கிய சாதேயரென்னும ஒப்பற்றபெயர்உலகமெங்கும் உள்ள
ங்குடபடி புகழ்பெற்றவனஎன்னுடையபுக்திரனபலசாஸ்திரங்கள் தே
ங்களையாவும் உணர்ந்தவனென்று சொன்னான் - எ - து, இரு

சொற்றனங்கேட்டுவெடிபடநகைத்துவிடொழுதுவததுதித்தநின்செய்கை
முற்றவுதனதுநனதுகாணென்னு மொழிந்துபைநகாநதளஞ்செய்கை
பறநியனானேபிறதெனன்கேளவன் பாசனைநீனைநர்ப்பயந்த
தெறறெனப்பகர்வேனபுகிழமுலையணங்கேயேதுகாரணமிதற்கேனொன்

இ-பு அவளசொன்னதைக்கேட்டுக் கடகடவெனநகைத்துப் பிரா
மணகுலத்திறபிறந்த உனசெய்கை யெல்லாமிகவும் நனனுயிருக்கின்ற
தெனறுசொல்லிச் செங்காநதன் மலையொத்த உனகைபற்றி விவாகஞ்

செய்துகொண்டகணவன் அன்றையதினமேயிறந்துபோன பின்புநீ புத்
திரனைப்பெற்றது என்ன அதிசயமென்று சொல்லேன்தாமரை யாரும்பை
யொத்ததன்முள்ளவளே கணவனிறந்தபின்புநீ புத்திரனைப்பெறுவதற்கு
ககாரணமென்னென்றான்-எ-று

௩௬

அந்நிலைமடந்தைநாணமீ தூர வலர்கதிர்மதிமுகமிறைஞ்சி
யின்னகையுரிந்துதமியனையிகழ்த லோற்பதோழுழு துணரீறைவ
நின்னையானென்றுமறிந்துளனென்னை நீயுமில்வாறறிந்துளையா
லுன்னருந்தகையவிந்நிலைக்கிருவே முள்ளமேசாங்கெனப்பின்னும்

இ-பு அந்தப்பிராமணன்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டவுடன்சாரதை
பானவள் பரந்தகிரணங்களையுடையசந்திரனையொத்தமுகத்தைவணங்கிக்
கொண்டுஇனியநகைசெய்து தமியனாகிய என்னையிலவாறு இகழ்வதுஉம
க்குத்தகுதியோ ழுழுவதும்அறிந்தகணவனே உன்னையான்என்றும்அறிந்
திருக்கிறேன்என்னைநீயும்அவ்வாறேயந்நிதிருக்கின்றனே நினைத்தற்கு அ
றியஇந்தநிலைமைக்குநம்மிருவர்மனமே சாட்சியென்றுசொல்லிப் பின்னு
ஞ்சொல்கிறான்-எ-று.

௩௭

முனிவரன்மேனான்மொழிந்தது மன்னேனான்மொழிப்படி நோன்பியற்
றியதும், பணிவரையுமையாளெதிர்நகதுமெதிர்ந்தது பவங்களே நிரண்டி
னுமுன்னை, வினைவழிநிழந்ததொடர்பெலாமுணர்த்திமெய்வா மளித்தது
முனையாய்த், தநயனைவிரதப்பயலினிலோர்பாதிதன்னென்கிம்வழங்கினளை
(ங்கே

இ-பு முன்னுளில்முனிவர்சொன்னதும் அவர்சொற்படி தான்விரதம்அ
னுஷ்டித்ததும் உம்மையவள்பிரத்தியட்சம் ஆனதும்அவ்வாறுபிரத்தியட்
சமாகிப்போன இரண்டுசென்மத்தில்உன்னை விதிவசத்தால் தொடர்ந்து
வந்தமுறைமைதெரிவித்ததுமன்றி உண்மையாகியவரங்கொடுத்தஞ் சொ
ல்லிப்புக்கிரனைத்தான் அனுஷ்டித்தவிரதபலத்தில் பாதியுடன்கொடுத்தா
ள்-எ-று

௩௮

அறைகடலுலகிற்பெறற்கரியதாயவரும்பொருள் பெற்றெனப் பெற்றா
ன், பொறையுடையணங்கின்றகைகதாய்கிளைஞர் பொருந்திட வன்னவளு
டனே, மறைமயினைஞ்சிறுவற்கொண்டுபேருவகைமகிழ்ச்சியனாகியாங்கன்று
சிறையளிபாண்செய்பொதும்பர்சூழ்வைகைச் செந்தமிழ்பாண்டி நாட்ட
டைந்தான்

இ-பு ஒலிக்காரின்றசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் பெறுதற்கரியதாகி
யஒருபொருளை அடைந்ததுபோல அடைந்தபிராமணன் கற்புநிலையுள்ளசா
ரதையின்தாய்தகப்பன்பந்நுக்கள் இவர்களைல்லாருஞ் சம்மதிக்கதாகத்த

ன்புத்திரனையும் அவனையுங்கூட்டிக்கொண்டுபெரிதானசந்தோஷமும் தன்
னைமறக்குமபடியான மகிழ்ச்சியுமுள்ளவனாகி அவ்விடம்விட்டுநீங்கி சிற
கிளையுடையவன்களாகி இசைபாடுமெப்பாழிக்குழந்தை வவகைநதிசேர்ந்தபா
ண்டிநாட்டிந்சேர்ந்தான்—எ-று.

சூக

வாள்விரிபசும்பொற்புதவுயர்மாடமறுசூழ்வளநகர்சார்ந்து
நீள்கருங்குழலாள்புணர்முலைப்போக நீள்கருங்கனவெலாதுகர்ந்து
நாள்பலசுழியவிறந்தன்கேள்வனலதுகர்ந்திவனையேழ்பிறப்புந்
தோள்பிரியேனென்றணங்கனாடாணுஞ் சுடர்வூரிகதழெரிசுளித்தாள்

இ-பு ஒளிபரந்தபொன்னாற்செய்யப்பட்டககவுகளையுடைய உயர்ந்தவீ
டுகளினைந்தவீதிக்குள்ளவளப்பமுடைய மதுரைப்பதியில் சேர்ந்து நீ
ண்டகரியகுழலையுடையசாரதையின்போகத்தை அனைகநாள் கனவில் அ
னுபவித்து அதற்குமேல்இறந்துபோனான்சாரதையானவள். இந்தக்கணவ
னையேழுபிறப்புவரையில் பிரியாமல்இன்பம்அனுபவிப்பேனென்று சுடர்
விடுகின்றதியில்முமுுகினாள்-எ-று.

சூக

தொடுகடலுலகினலதுகர்ந்துடலந்துறந்தவரிருவரும்பின்னும்
வடிமலர்க்கண்ணிகற்பகமில்லந்து மகிண்ணுந்துணைவியும்கிக்
கடிநலந்துய்ப்பான்கோடியாதவர்க்கெக் கதிர்வொலாமொருவழிசுழுமி
நெடிவிசுமபடைந்ததெனவொளிகெழுமி நிலவுசீர்மானமேவினரோ

இ-பு சகரர்களால்தோண்டப்பட்ட கடல்குழந்த பூலோகத்தினிடத்தி
ல்இன்பம்அனுபவித்ததுஉடலையொழித்த அவ்விருவரும் ஆய்ந்தகற்பகப்பூ
மாலையணிந்து கணவனுமனைவியுமாகச்சுவர்க்கேபோகம்அனுபவிக்கக் கோ
டிசூரியபிரகாசமெல்லாம்ஒரோயிடத்தில்சேர்ந்து நெடியதாரிய ஆகாமத்தி
னிடத்தில்வந்ததுபோல ஒளிபொருந்தி விளங்காநின்றசிறப்பினை யுடைய
விமானத்திற்பொருந்தினார்கள்-எ-று.

சூக

ஆங்கினிதழர்ந்துகுங்குமக்குவட்டி னணியெனத்திரண்டதிண்புயமுங்
கோங்கினமுனைமுகுவீற்றிருந்த சூவிமுலைத்தடங்களுஞெழுந்த
திங்கனியனையமெய்யுறுபுணர்ச்சித் திருநலனுகர்ந்தமிதெவிட்டிப்
பூங்குழலுமையோடிளமதிக்கண்ணிப் புனிதன்வாழ்சிவபதமடைந்தார்

இ-பு இவ்வாறுவிமானத்திலேறிச் சென்றவர்கள்சுவர்க்கேலாகத்திள் இ
ன்பமுடன் அமர்ந்துகுங்குமமையின் அழகுபோலத்திரண்ட திண்ணிய
புயங்களுந் இளமையாகியகோங்கின் அருமப்புபோலக்குளிலாகியதனக்கரு
மநெருங்கத்தக்கதாக மதுரமுள்ள பழவர்க்கத்தையொக்க இரண்டுஉடலு
ம்ஒன்றுயடப்புணர்வதாகிய சிறந்தஇன்பம்அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து

பின்பு அதனை வெறுத்துப் பூமாலையணிந்த அளகபாரமுள்ள பார்வையுடன்
பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் சிவபதம் அடைந்தார்கள்-எ-று. ௬௨.

இன்னதன்மையதிக்கையென விதனை யாவோயாயினுங்கற்றோர்
பன்னினோர்கேட்டோரிருநிலத்திம்மைப்படுபயன்னிழைந்தனர் நுகர்ந்து
பின்னருமறுமைப்பலன்சிவபதமேபெருவர்திண்ணமீதென்னச்
சொன்னநான்மறைபின் பொருண்முழுதுணர்ந்த சூதன்மாதவர்க் கெலா
ஞ்சொன்னான்

இ-பு னைமிசாரணியமுனிவர்களே இந்த உமாமகேசுவர பூசாபலசரிக்
திரம இத்தன்மையுள்ளதென்று சொல்லி இந்தச்சரித்திரத்தை எவர்களே
யானாலும் கற்றுணர்ந்தவர்களுட பிறருக்குச் சொன்னவர்களும் கேட்டவர்
களும் பெரியதாகிய இவ்வுலகத்தில் தாங்கள் விரும்பியபடியெல்லாம் இம்
மைப்பயனை அனுபவித்துப்பின்புகவர்க்குபதமும் அனுபவித்துச்சிவபதம்
அடைவார்களென்பது விச்சயமென்று நன்கு வேகங்களின் பொருள்முழு
வதையும் உணர்ந்த சூதமுனிவர் சொன்னார்—எ-று ௬௩

பத்தென்பதாவது

உமாமகேசுர-பூசாபலமுரைத்த-அத்தியாய

மு த் தி று.

ஆ திருவிருத்தம்-களகக.

உ

சிவமயம்

இ ரு ப த ா வ து,

உருத்திராட்சமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

கேட்டமறைவித்தவர் விளந்துவதைபொங்கி

நாட்டமொருமுன்றுடைய நம்மனருளடியார்

வேட்டணியுமக்கமணி மேன்மையைவிரித்தே

கோட்டமிக்குணத்துமுனி கூறுகெனலோகம்

இ-பு உமாமகேசுவர பூசாபலத்தைக்கேட்டநைமிசாரணியமுனிவர்கள்
சந்தோஷம்நிறைந்து திரிநதநீர்முள்ள பரமசிவன் அருளபெற்ற அடியா
ர்கள் வீரூர்பி அணிக அருளை நூற்றுத்திராட்சமகிமையை விவரித்தமையு

படுதலில்லாதகுணத்தையுடைய சூதமுனிவோசொல்லுமென்ற அளவில்
எ-று

மக்களுணர்வைக்கொடு மதித்துணரவற்றோ
முக்கணிறைவற்கடிமை முற்றினர்தரிக்கு
மக்கமணியின்பெருமை யற்புதமிதென்னுத்
தொக்கமுனிவர்க்குமுனி சூதனுரைசெய்தான்

இ-பு மனிதர்கள் உணர்ச்சியினால் மதித்து அறியத்தக்கதோமூன்று திரு
நேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமைத்தன்மைநிறைந்தவர்கள் த
ரிக்கும் ருத்திராட்சத்தின்பெருமை அற்புதமானதென்று சூதமுனிவர் கூ
ட்டமாக இருக்கும் நைமிசரணிய முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்-எ-று. உ

எத்தகையோனுமிழ் வெய்துகொழில்செய்யு
மத்தகையோனுமுமை யன்பனைவழுத்துஞ்
சித்தமில்லோனுமிறை சீர்மணிதரித்தான்
முத்தரவொன்றுமறை முற்றுமுனாசெய்யும்

இ-பு எத்தன்மையுடையவர்களானாலும் இழிவான தொழில்செய்யுந்த
ன்மையுடையவர்களேயானாலும் பார்வதிநேசனைத்துதிசெய்யும் சித்தமில்
லாதவர்களேயானாலும் பரமசிவனுடைய சிறப்புள்ள ருத்திராட்சம்தரிப்பா
ர்களானால் அவர்கள் சீவன்முத்தர்களென்று வேதங்களைல்லாஞ்சொல்லு
கின்றது-எ-று.

நம்பாமனின் பரமனந்தனி லுதித்தே
யும்பர்புகழக்கமணி பூணுமறிவுள்ளோ
ரம்புகி இடத்தில்வரு பாவமுமறுத்தே
செம்பொனலகத்தனையொத்தினி னுசேர்வார்

இ-பு நமதுகடவுளுடைய திருநேத்திரங்களினின்றும் உண்டாகித் தேவ
ர்களால் புகழப்பட்ட ருத்திராட்சத்தைத் தரித்துக்கொள்ளும் விவேகமுள்
ளவர்கள் இவ்வுலகில்நேரிதும் பாவங்களை எல்லாம் நீக்கித் தேவருலகத்தில்
சிவனையொத்தினிதிற்சேர்வார்கள்-எ-று

எனகொனதிபற்பல வெதிர்தடைவில் முழுக
லென்கொல்பரிவேள்விமுத லியாவையுமியற்ற
லென்கொலெழுதோடி வித மந்திரமுமெண்ண
லென்கொறவமென்றுகன லெந்திடையிருத்தல்

இ - பு பலபல நதிகளிற் சென்று முழுகுவதின லென்னபலன் அச
வமேத முதலாகிய யாகங்கள்செய்வதின லென்னபலன் சத்தகோடி மகா

மந்திரங்களைச் செபித்ததினாலென்னபலன் தவமென்று பஞ்சாக்கினிமத்தி
யிலிநப்பதினாலென்னபலன்-எ-று.

௩

இத்துணையுநல்குபலம் யாததனிலென்கு
றொததபலநல்குவது ருத்திரவிழிப்பேர்
சுத்தமணியென்றுரிய தொல்லைமுனிவோரம்
வித்தகர்தரிப்பரிதில் வேறுபொருளுண்டோ

இ-பு நதிகளில் முழுகுவது முதலாகச்சொல்லப்பட்ட இவைகளெ
ல்லாம் கொடுக்கும்பலன்யாதோ அதனிலுமளட்டுப்பங்கு அதிகமாகக்கொ
டுக்கத்தக்கது உருத்திராட்சரமென்னும் பெயருள்ளநல்லமணியென்று த
வத்துக்குரிய புராதனமுனிவர்களாகிய ஞானவான்கள் தரித்துக்கொள்வா
ர்கள் ஆதலால் அந்தமணியினுஞ் சிறந்தபொருள்வேறென் றுண்டோ இல்
லை-எ-று

௪

வேறு.

ஆயமாமணியாயிரம் புனைந்திடிவவனா
மாயனா முகன்புரந்தரன் வானவர்முதலோர்
பாயுமால்விடைப் பரனெனப்பணி துவரென்றற்
றாயமாமணிமிலைந் தவர்மணிதரோசொல்வீர்

இ-பு அத்தன்மையுள்ளஉருத்திராட்சமணிஆயிரம் அணிந்துகொ
ள்வார்களானால் அவர்களை-விஷ்ணு-பிரமன்-தேவேந்திரன்-தேவர்கள் மு
தலானவாகன் தாவிச்செல்லும் ரிஷபவாகனரூடாகிய பரமசிவனென்று
கருதி வணங்குவார்களென்றால் அந்தமணியைத் தரித்துக்கொள்ளுகின்ற
வர்கள் மணிதர்களோ சொல்லுங்கள்-எ-று.

௫

கடவுணன்மணிசிரத்தி னுங்கரத்தினுங்களத்தும்
படருமார்பினுந் தோளினுங்காதினும்பகுத்து
மிடையுநல்வீரலங் குட்டமதனிலுமவிளங்க
வடைவினாலறிந் தணிபவர்சிவபதமடைவார்

இ-பு அந்தஉருத்திராட்சமணியைச் சிரசினிடத்திலும் காதுகளினி
டத்தும் கழுத்தினிடத்திலும் பரந்தமார்பினிடத்திலும் தோள்களினிடத்
திலும் கைகளினிடத்தும் அங்கந்தஇடங்களில் தரிக்கவேண்டிய தொகைப்
படிவகுத்துநன்மைகங்கிய அங்குஷ்டவிரலிலும் அணியவேண்டிய கிரம
த்தையறிந்துதரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள் சிவபதம் அடைவார்கள்-எ-று

பொங்குமாணிக்க மாதியமணிவொம்புணர்த்திக்
தங்கமாயறுதகட்டி னிற்குயின்றனகலத்தி

னங்கன்மாரிலத்தர னக்கமணியினையணிவார்
பங்கீயப்பத்தொழுபவர் பவககடல்படியார்

இ-பு விளங்குகின்றமாணிக்கமுதலாதிய ரத்தினங்களுடன்சேர்ந்து
தங்கத்தகட்டி னொசெய்யப்பட்ட ஆபரணம்போல உருத்திராட்சமணி
யை இவ்வுலகத்தில் தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய திருவடித்தாம
ரைகளைத் தொழுகின்றவர்கள்சென்னசாகரத்தில் அமுதார்கள்-எ-று. ௯

அரவிடத்திலன் பற்றவரவனக்கமணியுந்
திருவெண்ணீறுமெய் தரிக்கிலாப்பாதகச்சிதட-
ருளியவஞ்செழுத்தணர் கிலாநீசர்பேருலகிற்
கரமெனக்குரை ருமலிதானெனப்பவங்கழிப்பார்

இ-பு பரமசிவனிடத்தில் அன்பில்லாதவர்களும் உருத்திராட்சமும்
விபூதியுந் தங்கவச்சீரத்தில் தரித்துக்கொள்ளாதவர்களாகிய மூடப்பாவி
களும் மோட்சமஅடைவதற்குரிய பஞ்சாட்சாதத்தை அறியாத தன்மையுள்
ளவர்களும் இந்தப்பெரிய உலகத்தில் கழுதையாகவும்குணாக்கும்நாயாகவு
ம்பிறந்தும் இறந்தும்சென்னத்தைக்கழிப்பார்கள்-எ-று. ௧௦

இந்துசேகரன் மணியக்கவலத்திலேற்று
மந்திரந்தருபலத்தை யிக்துணையெனமதித்துப்
புந்தியாற்றெறிந் னுணர்வதாற்புனலிடைப்படிவோர்க்
கந்தநன்மணிப்படு புனல்சிவகங்கையாமால்

இ-பு சந்திரனைத்திருமுடியில் அணிந்தருளியபரமசிவனுடையமணி
யாகிய உருத்திராட்சவடத்தினால் செபிக்கத்தக்த மந்திரந்தருகின்றபலனை
இவ்வளவேனமதித்துப் புத்தியினால்தெளிந்து அறிகின்றவர்கள்யாவர்நீரி
ல்முழுகுமவர்களுக்கு உருத்திராட்சத்தில் படுமீர்சிவகங்கைத்தீர்த்தமா
ம்-எ-று. ௧௧

எண்ணுமோர்முக மாதியாயீரோழுமுகமு
நண்ணுநன்மணிய வற்றிலோர்மணியினேநாடிப்
புண்ணியோர்கடாம் பூசனைமுறையினிற்புரியிற்
தெண்ணிலாமம வேணியாஃபூசையிற்சிறக்கும்

இ-பு எண்ணுகின்றஒருமுகமுதலாகப் பதினான்குமுகமும் பொருந்
தியிருக்கும் அர்மணிகளில்ஒருமணியினேக்கருதிப் புண்ணியவான்கள்மு
றைமையு ன்பூசைசெய்தால்தெளிவாகியவிவையுடையபிறைமதியணி
ந்த பரமசிவனுக்கு உபாசகவேசிறக்கும் -எ-று. ௧௨

இன்னதன்மையமணியின தியல்பெலாமெடுத்துப்
பன்னியோதிடற்பங்கயன் முதலினோர்க்கமையா •
தென்னியாவரோயதனிலே விளம்புகாரொனினு
முன்னமந்தமாமணியினோ நிகழ்ந்தமைமொழிவாம்

இ-பு இத்தன்மையுள்ள உருத்திராட்சத்தின் பெருமைகளையெல்லா
ம் எடுத்தவிவரமாகச்சொன்னால் பிரமன்முதலானவர்களுக்கும் அமையா
தென்றால் மற்றையாவர் ஆதன் பெருமையைச்சொல்வதக்கவர்கள் ஆதி
னும் இந்தருத்திராட்சத்தினால் ஆதியில் நடந்தசரித்திரத்தைச் சொல்லுகி
றோம்-எ-று.

௩௩௬

ஒல்குமாங்குயிலொளித் திடமயிலினமுவுப்ப
வல்கறீர்கிடமழை முகிலனுதினம்பொழிந்து
மல்குசோகெழுகாச்சி மீரத்துக்குமன்னன்
பல்குசேனையான்பத்திர சேனனென்பவனே

இ-பு மாமரத்திலிருக்குங்குயில்கள் சேர்வடைந்து ஒளிக்கவும் மயிற்
கூட்டங்கள் சந்தோஷிக்கவும்குறைவுகள் நீங்கவும்மேகங்கள் அனுதினமு
ம்பொழிந்து நிறைந்தசீர்தங்கிய காஸ்மீரதேசத்துக்கு அரசனும்மிருந்த
சேனையையுடையவனுமாகிய பத்திரசேனனென்பவன்-எ-று.

௩௩௭

சொற்றமன்னவனளித் திடமரசினங்குமரன்
செற்றநீங்குநற்றரும் இன்னதுதாததிடுஞ்சேயுங்
கற்றபேரமைச்சன் தருகாளேதாருகனு
முற்றவேதநான்முதலி யகலையெலாமுணர்ந்தார்

இ-பு வெற்றியுள்ள இவ்வரசன் பெற்றருளிய இளவரசாகிய குற்றம்
நீங்கிய தருமமென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனும் கற்றுணர்ந்த மந்திரிபெ
ற்ற புத்திரனாகியதாருகனென்னும் பெயரையுடைய வீரனும் வேதசாஸ்தி
ரமுதலாகிய கல்விகள் முழுவதும் ஒதியுணர்ந்தார்கள்-எ-று,

௩௩௮

அரசநீதியும்படைக கலவிஞ்சையினமையும்
பொருளிலாவுருச்செவ்விய மிளமையும்பொற்புந்
தருமஞானமுங்கருணையுந் தயாவொடுமாண்பு
மிருவாராகிலேற்றநிலத் திலையெனவளந்தார்

இ-பு இந்தப்புத்திரர்கள் உழிவத்தினால் இரண்டுபேராகக் காணப்ப
ட்டாலும் அரசநீதியும்தனுவேதப்பயிற்சியும் ஒப்பில்லாதஉருவமும் ஆயு
கும் இளமையும் அழகும் தருமமும்ஞானமும் கிருபையுந்தயாளமும் மா
ட்சியும் ஆகிய இவைகளில் வேற்றுமை யில்லையென்னும்படி வளர்ந்தார்கள்
-எ-று இவ்விதகுணசியங்களுடன் சிறைமொத்திருப்பவர்கள் இவ்

வலகத்தில் வேறொருவருமிலைவென்னும்படியிருந்தார்கள் என்று செ'ல்
லினுமமையும்

யக

அன்னமைந்தர்க ளிருவரும்விலைவரம்பறியா
மின்னுநன்மணிக்கலன் களும்வினோநறுஞ்சாந்தும்
பொன்னின்மேனியிற் புனையலராகிவெண்பொடிய
மன்னுமக்கமாமணி களுமேமுற்றும்வணைந்தார்

இ-பு அத்தன்மையுள்ள புத்திரர்களனைவரும் விலையினளவு அறிய
ப்படாதபிரகாசிக்ஞமரல்லரத்தினுபரணங்களும் வாசனைதங்கியசந்தனமு
ம் செளங்கரியமுள்ளதங்கள் சரீரத்தில்தரித்துக்கொள்ளா நவர்களாய்விபூ
தியும் நிலைபெற்றதாகிய ருத்திராட்சமுமேசரீரமுமுதும் அணிந்து கொ
ண்டார்கள்-எ-று.

யக

அந்தமன்னனு மமைச்சனுமரிதினிலீன்ற
தந்தமைந்தனாத் தனித்தனியழைத்தினி,றுனாத்தனாக
கந்தநல்வினாத் தேய்வைகள்கலன்பலவளிக்கப்
புந்திவைத்திலர் மறுத்தனர்பொருவருநிலைவார்

இ-பு அவ்வரசனும் மந்திரியும் அருடையாகப்பெற்ற தங்கள் தங்கள்
புத்திரர்களைத் தனித்தனியாக அழைத்து இனிதான்வசனங்களை சொல்லிவா
னை பொருந்தியநல்லகூட்டுவர்க்கஞ் சேர்த்தசந்தனமும் ஆபரணங்களுங்
கொடுத்து தரித்துக்கொள்ளச்சொன்னார்கள் ஒப்பச் சொல்லுதற்கரியவர்
களாகிய அந்தப்புத்திரர்கள் அவைகளில்விருப்பம்வைபாமல் மறுத்துவி
ட்டார்கள்-எ-று.

யக

பாலரின்னண மொழுதிடும்பருவத்திலுள்கண்
ஞாலமெங்கணும்பராசரெனைப்பெயர்விலுஞ்
சீலமாதவெனய்தலுஞ் சென்றெதிரிதைஞ்சி
யேலவேதகும்பூசைக ளியற்றினனிதைவன்

இ-பு அந்தப்புத்திரர்கள் இவ்வாறு நடக்கும்நாளில் ஒரு நாள் உலகமெ
ங்கும் பராசரென்று சொல்லும் பெயருள்ளதவசீலராகிய முனிவர் வரவு
ம் அந்தராசன் எதிர்கொண்டு சென்று பணிந்து அவர்மனதுக்குச்சக்கீதாஷி
முண்டாகுபடி தகுதியுள்ளபூசைசெய்து-எ-று.

யக

ஆனையமாமுணி மனமகிழ்ந்தாசிகளியம்பக்
கனகவாசனத்தி ருந்துபுகாலலனிதைஞ்சி
யெனதுமைந்தனுமமைச சர்கோன்மதலையு பிணங்கிப்
பனகமாமணி குயிற்றியபணியெலாமிகழ்ந்தே

இ-பு அந்தப்பராசரமுனிவர் மனமகிழ்ந்து ஆசீர்வசனஞ் சொல்ல
அரசனானவன் அந்தமுனிவரைப்பொன்மயமான ஆசனத்தில் வீற்றிருக்

கச்செய்துபணிந்து என்புதகிரணும்மத்திரிசுமரணம் ஒருவனாவிட்டொருவர்பிரியாதசினைமுள்ளவர்களாய் நாகரத்தினம்பதித்த ஆபரண முகலான்பலஆபரணங்களையிகழ்த்து—எ-று உய

கைகொடுந்தொடர்கண் கொடுபார்த்திடார்கழந்து
துய்யபூதியுஞ்சிவனக்கமணியுமேதுலங்கு
மெய்யிலாமணிநீருந்தனர்வினையமேதறிபேன்
ஐயனேயெனக்குரை பெனவருந்தவன்கேளா

இ-பு அந்தஆபரணங்களைக் கையினுல்கொடாதவர்களாயுட்கண்களால் பாராதவர்களாயும் நீங்கிவிட்டுப்புகிறதமைய விபூதியுமஉருத்திராட்சங்களுமே சரீரத்தில்பிரகாசிக்கும்படி தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதன்காரணமின்னதென்று அடியேன் அறிந்திலேன்ஐயனே எனக்குச் சொல்லுமென அந்தவார்த்தையைப்பரமசாமுனிவர்கேட்டி—எ-று உக

மண்டிதெய்வமர் கடந்தவென்மன்னவரோறே
பண்டிவர்க்கு நு பிறவிசிற்பழவெகொடர்பே
கொண்டடைக்கவிப் பிறப்பினுமச்சிக் கொண்டா
ருண்டுமற்றதனவரன்முறைகேளெனவுரைத்தான்

இ-பு எதிரோற்றுவருகின்ற பைவருடையபேரைக்கடந்த வேலாயுததையுடைய ராசசனகம பூர்வ மிவர்களுக்குப்பொருந்தியபிறப்பிலபழகியதொடாச்சியைக்கொண்டுபுப்போதுவந்தபிறப்பிலும்அந்தப் பூர்த்தை விடாமலிருக்கின்றார்கள் அதற்கொருகாரணமுண்டு அந்தக்கிரமத்தைக்கேளென்றுசொல்லுகின்றார்—எ-று உஉ

மாடமாளிகைக் குடுமியின்முகிறவழ்மனையி
லாடரங்கினிவார்ந்தபொற்கொடிக்குழாமாட
லோடுமாமதிக்கறை துடைத்திவிடேபொலொளிறுங்
கோடிச்சீர்த்திகொள பெரும்பதிவளநத்திக்கிராமம்

இ-பு மாளிகைகளின்உச்சியிலும் மேகந்தவழ்கின்றவீடுகளிலும்நாடகசாலைகளிலும் கட்டியிராநின்ற பொற்கொடி கூட்டம்மேலே அசைகலுடன்ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற சந்திரனுடைய களங்கத்தைக் துடைப்பது போல பிரகாசித்தக்கொண்டிராநின்ற கெடுதலில்லாதசிறப்பினையுடைய பெரும்பதியானவளப்பம்பொருந்திய நத்திக்கிராமமென்றொரு நகரமுண்டு—எ-று உங

அப்பெரும்பதி தன்னின்மனநகையென்றதையுந்
துப்பெனச்சிவந் கொளர்கனிவாயினந்தோகை
யொப்பருந்தவப் பொதுமகளோவியர்தீட்டுந்
திப்பியததுருவா ருயிர்பெற்றெனச்சிறந்தான்

இ-பு ஆந்தப்பெரியநகரத்தில் மானந்தையென்னும் பெயரினையுடைய பவளம்போலச்சிவந்தபிரகாசிக்கும் வாயினையுடையவளாய்த்தபோபலத் தையுடைய ஒருகணிகைசித்திரக்காரர்எழுதும் திவ்வியமானசித்திரமான துஉயிர் பெற்றிருப்பதுபோல அழகிற்சிறந்தவள்-எ-று. உச

மேவுபொன்மனை முன்றில்வாய்வெள்ளியின்றாய்
வாவுமாப்படை வேந்தர்தமைந்தருமதிநாற்
காவன்மகதிரக் கிழவர்தங்கான்முனையவருந்
நூவுநாணிதியெட்டியர்ஞமரநுந்தொகுவார்

இ-பு யாவரும்விரும்பத்தக்க பொன்மயமான அவள்வீட்டின்முன்றிலி னிடத்து வெளியில்லாமல்தானிச் செல்லுங் குதினாப்படை முதலாகிய ப டைகளையுடைய ராசகுமாரர்களும் மந்திராலோசனைக்குரிய சாஸ்திரங்க ள்கற்றுணர்ந்த மந்திரிகளுடைய புத்திரர்களும்மிதங்க திரவியங்கள்கொ டிக்கத்தக்க வைசியப்புத்திரர்களும் கூட்டமாகச் சேர்திருப்பார்கள்-எ-று

நீணிதிப்பெரு வண்மையிற் பெண்மையினிலமேற்
காணலாவதோர் திருமகளிவளெனக்கவினு
மாணிழைக்கொரு கங்குலின்மருவுவாரளித்தா
லாணிதீர்த்தபொன் னுயிரக்கழஞ்செனவறைவார்

இ-பு மிகுதியாகியதிரவியமுள்ள வளப்பத்தினாலும் பெண்தன்மையி னாலும் பூலோகத்தில்எல்லாருமபார்க்குமபடி வந்திருக்குந் திருமகளேயிவ ளென்று சொல்லத்தக்க செளந்தரியமுள்ள அந்தக்கணிகைமரத்துக்குஒரு ராத்திரிவருகின்றவர்கள்கொடுக்கும் உணாயாணிவைத்துமாற்றுப் பார்க்க வேண்டுவதல்லாத உயர்ந்தபொன்மொகை ஆயிரக்கழஞ்சென்றுசொல்லு வார்கள்-எ-று; ஒருகழஞ்சு-பத்துபணவிடை உச

நாளுமன்னவ ணைமலர்விதிமுறைதூவி
வேளைவென்றகண் விமலனைவழிபடும்வேட
மாணமன்பனா யரெனெவருளொடுபணியுந்
கோளெறிந்தெதிர் வறியவரிவலர்கொடுக்கும்

இ-பு அத்தன்மையுடையவள் நாள்தோறும்வாசனைதங்கிய மலர்களால் ஆகமவிதிப்படி அருசசித்து மன்மதனைவென்ற நெற்றிக்கண்ணையுடையப ரமசிவனை ஆராதனைசெய்யவும் திருவேடமுடைய அன்பர்களைக்கூண்டுசி வமெனஉள்ளமுருகி வந்தனைசெய்வாள் இதுவுமன்றிக்குற்றம்நீங்கிய தரி த்திரர்கள் யாசகர்வந்தால் இவர்களுககுத்திரவியங்கொடுப்பாள்-எ-று. உச

அறிவுகொண்டேயர் பொதுமகண்டநலிலரங்கிற்
பொறிகொள்சேவலும் வானரக்குழுவியும்பொருந்தத்
தறியினிறபிணித்தரனக்கமணிபுனைதாமஞ்
செறிவறுத்தனவ யிரண்டுக்குமெழில்பெறச்சேர்த்தி

இ-பு மெய்யறிவுஉடையவனாயுயர்ந்த அந்தக் கணிகையானவள் நடன
ஞ்செய்யும் நாடகசாலையில்புள்ளிகளபொருந்திய சேவலும் வானரக்குட்
டியும்பொருந்தத் தூணிற்சுட்டி உருத்திராட்சமணிகள் கோத்தமாலையை அ
வ்விரண்டுகடும் அழகுபெறத்தரித்து-எ-று உஅ

வேறு..

வானரமுடன்பழகி வாரணநடித்தல்
கானமர்கருங்குழவி தோழியரொடுங்கண்
டானனம்வியர்ப்பநகை செய்துவினையாடித்
தானினதமர்ந்துடல நானுமளிசராவாள்

இ-பு வானரக்குட்டியுடனபழகிக் கோழிநடிப்பதைவாசனைதங்கிய கரி
யஅளகத்தையுடையவள் தோழிகளுடன்பார்த்துமுகம்வேர்க்கும்படிநகை
செய்து வினையாடியினிதாக அமர்ந்து நாள்தோலும் அதுகளிடத்தில்தயை
வைத்திருந்தாள்-எ-று உஅ

இன்னணரிசுழந்திட விருந்தவன்மனைக்கண்
மின்னுசடிப்பகர் வேடநனிமேவீப்
பொன்னினுயர்பூதியொடுமக்கமணிபூண
மன்னினன்மணிககடக முன்னகவணிகேசன்

இ-பு இவ்வாறுநடக்கும்படியிருந்தவன் வீட்டினிடத்தில் பிரகர்சியாநின்
றசடாமகுடத்தையுடையமுனிவர்வேடங்குறைவில்லாமற்பொருந்திப்பொ
ன்னிலுஞ்சிறந்தவிபூதியும் ருத்திராட்சமந்தரித்துக்கொண்டு ரத்தினகட
கம்பொருந்திய முன்னகைகையையுடைய கைசியத்தலைவனாகிய ஒருவன்வந்
தான்-எ-று. நட

கண்டனனெழுந்தனள் கலாமதிமுடித்தோன்
ரெண்டனிவனென்றுமுறைமோடுதெழுதெந்தாய்
மண்டலமதிக்கவட ரிட்டுமணி தற்றிக்
கொண்டகடகத்தின்வினையுணர்வென்றாள்

இ-பு மானந்தையென்பவன்கண்டுஎழுந்து இளந்திங்கள் அணிந்தசாம்
பசிவமூர்த்தியினுடைய அடியரிவொன்று முறைமையுடன்பணிந்து என்
னிறைவனே இவ்வுலகத்தையெல்லாம் விலைபாகமதிக்கும்படிபொன்தகடி
ட்டு மணிபதித்து அணிந்துகொண்டிருக்கும்ரத்தினகடகத்தின்விலையா
தோ எனக்குத்தேரிமச்சொல்லென்றாள். நட

சந்திரனெனத்திகழ் தனிக்குடைநிழற்கீழ்
வந்தமனர்முன்கையின் மணிக்கடகமியாவு
மிந்தவயிர்க்கடக மொப்பதலவென்னுத்
ஞந்தநகைவல்லிகவர் வேட்கையொடுகூற

இ-பு சந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற குடையின்கீழ் வருகின்
றமன்னவர்முன்கையில் ஆணிந்திருக்கும் ரத்தினகடகங்கொல்லாமஇந்த
வயிரமணிக்கடகத்தை ஒப்பாகாதென்று இதனின்குருத்துப்போன்ற கை
யையுடையாளவாங்கிக்கொள்ளும், விருப்பத்துடன் சொல்ல-எ-று. (௩௨)

வல்லியுரைசெய்தது மனத்துணர்சூறிப்பு
நல்லவனுணர்ந்துநகை யாடிமடநல்லா
யெல்லொளிமணிக்கடக மின்னவினையென்னச்
சொல்லுவனதற்குநிதி யீதறுணிவாயோ

இ-பு அதற்கு அவள் சொல்லியதும் மனதில் எண்ணியசூறிப்பும் வந்த
வைசியன் அறிந்துகொண்டுநகைசெய்துபெண்ணை சூரியனைப்போலப்பிர
காசிக்கும் இந்தரத்தினகடகம் இன்னவினையென்று சொல்லுகிறேன்நீ அத
ற்குப்பொருள்கொடுக்கத்துணியமாட்டுவையோ—எ-று ௩௩

என்றவனுரைத்தலு மிலங்கிழையியம்புங்
ஞன்றனையதோள்வணிக கொங்கைவினையுறும்
புன்றொழிலினார்கள்பொருள் கொண்டுபொருணல்கி
ன்னவர்கள்பெண்மையவர் நன்னலமுரன்றே

இ-பு இவ்வாறுவைசியன் சொல்ல மானந்தைசொல்லுகிறாள் மலைபோ
ன்ற புசங்கனையுடைய வணிகேசனேதனங்களை விலைக்குவிற்கும்புன்றொ
ழிலையுடையவர்கள் ஒருபொருளைவாங்கிக்கொண்டு அதற்குவினையாகத்திர
வியங்கொடுத்தால் அந்தப்பெண்களுடையபெண்மையும் இன்பமும் நன்
றேயாகும்—எ-று. ௩௪

வாழ்பொதுலக்கணிகைமாதர்நெடுமாயன்
வீழ்சருகவுத்துவமும் விற்குநலொதிர்ந்தாற்
ருழ்கலவியிறறமுவி யேகவர்வதல்லாற்
சூழ்நிதிவிலைக்குதவ ரெல்லுலகிலுண்டோ

இ-பு வாழ்கின்றயாவர்க்கும்பொதுவாகிய இன்பத்தையுடைய கணிகை
மாதர்கள் மாயன்விருப்புசின்ற கவுத்துவமணியே யானாலும் விற்பவர்கள்
கொண்டுவந்தால் தங்கியபுணர்ச்சியினால் தழுவிவாங்கிக்கொள்ளுதல்
துமிருந்ததிரவியம் விலைகொடுப்பது பழமையர்கிய இவ்வுலகத்திலுண்
டோஇல்லை-எ-று ௩௫

ஆன்பிஞ்செங்கண மெனக்கைதனிவிட்டான்
முன்பதின்மூன்றுன் துமுல்லையமவாளி
னின்பமுறமெல்லணையில் யானனைவனென்னு
மின்பொருவுதுண்ணினை விளங்கிழையியமப

இ-பு இறைவனே ஆன்புடன் இந்தக்கடகத்தை யென்கையிலிட்டால்
மூன்றுநாளவரைக்கு முனக்குரியமுல்லையையணிந்த மனைவிபோல இன்
பம் உண்டாகச்சயானத்தில் உன்னைநான் உணைவேனென்று மின்னப்பால
த் தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும் துண்ணிய இடையையுடைய கணிகை
சொல்ல-எ-று.

௩௪௨

நன்குரைசெய்தாய் மணிசெய்தற்கடகமீகை
னென்குலமடந்தை யினிசைந்தனிமூன்றும்
புன்கணிலேயிற்பிறர்கள் போகநூலோனென்
நின்கனிமொழிக்கணிகை சூனிதிதெயன்றான்

இ-பு கணிகைமாதேநன்றாகச்சொல்லினை இந்தக்கடகத்தை உன்னயி
றகொழிகதேறென்றொடுத்தால் எனக்குரியமனைவிபோலிருப்பதாக நீசொ
ன்ன மூன்றுநாளமசொன்னமொழிதவறிமற்றொருவர் போகத்தை அனு
பவிக்கிறதில்லையென்று ஒருசூள்வார்த்தைசொல்லென்றான்-எ-று. ௩௪௩

வேறு

புனிதவானிகள் கூறியமொழிக்கவள்பொருந்தி
மனிதரோயன்றி வர்சவன்றானிவண்ணின
முனிவதன்றியே யனைகலென்மூன்றுநாள்களும்
பனிகொள்வேனியெம் பரன்றிருவாணையென்றிசைத்தான்

இ-பு நின்மலஞ்சிய ஆந்தலார்த்தகன்சொல்லியவார்த்தைக்கு அவள்
சம்மதித்து மனிதரோயல்லாமல் தேவேந்திரன் இவ்விடத்தில்வந்ததனும்
இந்தமூன்றுநாள்வரையில் நீக்கிவிடுகெனே பல்லாமல் நான் பண்ணுகென்கு
ளர்ச்சிதங்கிய சடைமுடியையுடையசினைய ஆணையின்படியென்றுசொ
ன்னான்-எ-று.

௩௪௪

என்னுமானந்தை தனக்கவன்றிநுள்கெடவிமைத்து
மின்னுமாமணிக் கடகத்தைவிருப்பொடுநல்கிப்
பின்னுமீதொருமா னைக்கவிழிவகநீபேணி
யன்னமேபுரந்தெனக் குமீட்டளித்தியோவென்றான்

• இ-பு என்னுசொல்லிய மானந்தையென்பவளுக்குவணிகள் இருள்
நீங்கத்தக்கதாகப்பிரகாசிகரும ரத்தினக்கடகத்தைகவிருப்பமுடன் கொழி
த்துயறுபடி ஒருமாணிககல்கந்தைக்காட்டி அன்னமேபால்பவளையிதை

ப்பத்திரமாகவைத்திருந்து மறுபடியெனக்குக்கொடுப்பையா வென்றான்
-எ-று, ௩௬

ஆணங்குநீர்மையளன் னநேசெய்வனென்றதனை
வணங்கிவாங்கித்தன் ஓடகவரீங்கினில்வைத்தே
யினங்குமாலேவந்தி நுத்தலுங்கணவன்மார்பிறகச்
சுணர்நவாயந்தெழுவுன முலைச்சுவடுறத்தோயந்தாள்

இ-பு தெய்வப்பெண்ணையொத்த தன்மையையுடைய மானந்தையெ
ன்பவள் அப்படியேசெய்கிறவென்று சொல்லிலணக்கஞ்செய்து அந்த
லிங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு தன்னுடையநாடகசாலையினிடத்தில் வைத்து
மலைப்பொழுதுவந்தவளலில் தன்கணவனாகியவணிகன்மார்பில்தேமலைப்
பொருங்கி வளர்ந்திருக்கும் அழகியதன் தனங்களின் தழும்புபொருந்தியழு
ந்தப் புணர்ந்தாள்-எ-று. சஉ

காமவேளுநல் லிரதியுமென்னவேகலந்து
தூமமல்கியசேக கையிறையில்கொளநடுநா
ளியாமமெயதிய வேலையிலெரியழல்கதுவித்
தாமநான்றபொன் னரங்கினைமுநகருவான்சனமந்தே

இ-பு மன்மதனுமரதியும்போலக் கலந்துவாசனைப்புனை கலந்தசய
னத்தில் நித்தினாசெய்யும் அர்த்தராத்நிரியானவேளையிலரத்தினமலைகள்
கட்டியபொன்னுலகியநாடகசாலை வேகும்படிதியானதுபற்றிக்கொண்டு
-எ-று. சக

மஞ்சுபோற்றவழ் யுகையொடுபுலிங்கங்கண்மலியச்
செஞ்சிகைக்கணக்க தழெரிபறறுபுசெலலத்
அஞ்சமேல்வையி லீருவருந்துணென்னவிழியா
வஞ்சியொடி ன்ன முஞ்சேவலுமென்ன

இ-பு அவர்கள்நித்தினாசெய்யும்போது மேகம்போலத் தவழ்கின்ற
புகையுடன் தீப்பொறிகள்நெருங்கத் தகததாகச்சிவந்தசிகைகளை விட்டெ
ழுக்கின்ற அக்கினியானது அங்கவேகமாகப்பற்றிக்கொண்டு வீடுமுழுவது
ம் எரிக்க ஆவவிருவருந்திடுக்கிட்டுநித்திரைநீங்கிப்பெட்டையன்னமும் ஆ
ணன்னமும் ஓடுவதுபோலப்பயந்து ஓடினார்கள்-எ-று. சஉ

ஓடும்வேலையினொன் டொடிபொருக்கெனத்திரும்பி
யாடுநாடகவரங்கி னிலரன்மனைபணிந்த
தோடுவாழ்சிறு குரங்கொடுசெஞ்சிரைக்கீகாழி
நேடுவானவை கண்டுறுபிணியினைநெகிழ்த்தாள்

இ-பு அவ்வாறுஓடும்போது மானந்தையென்பவள் வினாவில்திரும்
பி நீர் சந்தனஞ்செய்யும் நாடகசாலையிலிருத்திராட்சந் தரிக்கப்பட்ட குரங்கு

க்குட்டியினையும் சிவந்தஉச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழியினையுந்தேடி
க்கண்டு கட்டியிருந்தகயிற்றை அவிழ்த்துவிட்டாள்-எ-று கோடுவாழ்மா
க்கொம்புகளிற் சஞ்சரிக்குங் குரங்கு

ச௩

பிணிநெகிழ்த்தலுங் குரங்குமச்சேவலும்பெயர்ந்து
கணவெறிக்குழங்கு னுஷுறுமெல்லையெக்கடந்த
வணிகனல்கிய வவிரொளிமாணிக்கலிங்க
முணருமுன்னமே நீறெழுவெந்தொழிந்ததுவே

இ-பு- கட்டியிழ்த்து விட்டமாக்திரத்தில்குரங்குங் கோழியும்பற்றிக்
கொண்டெரியுங் கூட்டமாகியதீயிருக்குமிடத்தைவிட்டு ஊப்புறம்போய்-
விட்டனாக் அந்தவர்த்தகன்கொடுத்தகமாணிக்கலிங்கமானது மானந்தை
க்கு ஞாபகம்வருவதற்குமுன் வெந்துநீறாய்விட்டது.எ-று.

ச௪

தூரவேகிநின்றன்னது கண்டதொல்வணிக
ஞரிகாண்டியோ நான்றருசிவலிங்கநாதன்
முரிவெங்கனன் முருகிடச்சாம்பராய்முடியத்
தீருமின்றொடென் வாழ்வெனத்துயரொடுசெப்ப

இ-பு தூரமாகப்போய்நின்றவர்த்தகன்மாணிக்கலிங்கம்வெந்துபோ
வதைப்பார்த்துப்பெண்ணே நான்உன்கையிற்கொடுத்தசி வலிங்கப்பெரு
மான் மவுமுள்ளகாகியதீயானது பற்றுமுதலால்வெந்து சாம்பலாய் விட்
டதைக் கண்டனையோ ஆதலால் என்வாழ்நாளின்றேமுடிந்துவிடுமென்று
துயரத்துடன்சொன்னான்-எ-று.

ச௫

இறைவனைக்கையா வினைமுலைக்குவட்டியேற்றி
மறுகினம்பனேசங் கராவென்றுவாய்விட்டுக்
கறைதரித்தவேற் கண்ணினீர்கலுழியாயொழுக
வறிவழிந்தவள் ஏற்றலுமவணிகனுமறைவான்

இ-பு அதைக்கேட்ட மானந்தையானவள் வலையலணிந்தகைகளால்
இரண்டுதனத்தின்பேலும் அடித்துக்கொண்டுதுயரமுற்று நம்பனேசங்
கரனையென்று வாய்திறந்துஉதிரம்படியத் தக்கவேல்போன்றகண்களில்
ஆறுபோலநீர்பெருகும்படி அழுதுஅறிவழிந்து சேர்ந்துவிட்டாள் அதை
க்கண்டவணிகன் சொல்லுகிறான்-எ-று

ச௬

நரந்தவார்குழற் புணர்முலைநறுமலர்க்கொம்பே
யிரங்கலெம்மனோ ரித்துயர்கரினுயிர்க்கிரங்கா
ராங்கிலேவ்.சிவ லிங்கம்வெந்தடையாய்விடுமேற்
புரந்தராதியர் விலக்கினிமழவிடைப்புருவேன்

இ-பு மயிர்ச்சாந்தணிந்தநீண்ட அனகத்தையும்நெருங்கிய தனங்களை
புழுடையநறியபூங்கொம்புபோல்பவளேநீ துயரப்படவேண்டாம்எம்போ

லியருக்கு இவ்விததுன்பம் நேரிட்டால் உயிரை விட்டுவிடுவார்களே யானால்
மல் லுனையெப்படி விடுகிறதென்று இரங்கார்கள் நாடகசாலையில் வண்டி
என சிலலிங்கமெவந்து காம்பலாய்விட்டு மாணஸ் தேவேந்திரன் முதலானவா
களவந்து விலக்கினாலுந்தீயில் விழுந்து விடுவேன்-எ-று.

சௌ

மற்றுநீபொன்று தினைகலையனலிடைமடியப்
பற்றுமிதனை மடுக்கியேபடுகனகவளர்க்கக்
கற்றையக்குழன் மடங்கைநீட்டணியெனக்கழறச்
சுற்றிடைகொழு யுருமுவிழரவேனத்திகையா

இ-பு நீவேறொன்றும்கினைக்காதே தீயில்விழுந்து நானிறப்பதற்கு உ
லர்ந்தவிறகு களையங்கி எரிபத்தியைமுட்டுவபடி நெருங்கிய அளகத்தை யு
டையவளே நீ உத்தரவுசெய்யென்று வணிகன் சொல்லச்சிறிய இடையை
யுடையவளாய்க் கொடிபொன்றமானந்ததிகைத்து-எ-று

சஅ

வேண்டுநீணிதி யனிக் குவனவேதியர்க்காற்றிப்
பூண்டமாவிரகத தையும்வழுவரப்போற்றி
யாண்டகைப்பெரு வணிகநீயழல்புகும்வண்ண
மீண்டுதிதற்குர வராலியற்றுமியென்றான்

இ-பு யாதொன்றுக்கும் வஞ்சாதநிலைமையையுடைய வணிகேசனே
வேண்டியதிரவியங்கள் கொடுக்கிறேன்பிராமணர்களுக்குக் கொடுததுச்செ
ய்யத்தக்கவிரதக்களையும்பழுதரச்செய்து இப்போதுநீதி பில்விழுமபடிநே
ரிட்டகுற்றம் நீங்கத்தக்கதாகப் பெரியோர்களைக்கொண்டு பிராயச்சித்தஞ்
செய்யென்றான்-எ-று-

சக

நிலம்பொறுக்கலாச்செம் பெரஞ்ஞனிதைகுடிப்பிறந்தேன்
கலம்பொறுக்கலாது சுப்பினாய்வதியர்ப்போற்கருகிக்
கூலம்பொறுக்கலாவிழிங்க சொற்கூறுதறவிர்ந்து
தலம்பொறுக்கலாக்கதழெரிவளர்த்திடச்சமைவாய்

இ-பு ஸூரியந்தாங்கமாட்டாத மிதூந்தபொன்னையுடையகுடியிற் பிற
ந்தேன் ஆபரணங்களைக் காங்கமாட்டாததுண்ணிய இடையையுடையவா
ளே நீஎன்னைவருமையாளர்போலநினைத்து எங்கள் குலம் பொறுக்காத
இழிவானவார்த்தை சொல்லுவனகனிட்டு இவ்வுலகத்தார்பார்த்துச்சகிசை
க்கட்டாததான வேகமுள்ளதீமுட்டுவாயாகவென்று வணிகன் சொன்னான்
-எ-று.

சூ

என்றுசீறியகடுசொலால் வணிகர்கோனிசைப்பக்
குன்றுபோலுயர் கொங்கையான்மறுப்பதுகொளாது
பொன்றுவானென்று பொருக்கெனச்சிலதனாக்கவித்
துன்றுமாசமுலவர் படித்தியற்றுமினென்றான்

இ-பு இவ்வாறுகோபித்துச்சுடுசொல்லினால் வணிகேசவன்சொல்லவே
பொன்மலைபோல்வளாந்த தனத்தையுடையமானந்தையானவன் தான்தடு
ப்பதையொத்துக்கொள்ளாமல்இறந்துபோவானென்றுரிச்சயசித்துக்கொ
ண்டு எவலாளிகளை அழைத்து விறகுகளிட்டுவினாவாகத் தீழுட்டுக்கொ
ன்றான் — எ-று

௩௧

சிலத்மானந்தை பணியினைத்தலைகொடுசென்றங்
வலகிலாத்லுவரடுக்கினா ரழல்கொளுவி
யிலகுபேரழற்சிகை யெழவிழுதுபேய்குழிசி
பலவும்வீசினொழுந்தது கொழுங்கனற்படலம்

இ-பு அந்தஎவலாளிகள் மானந்தைகட்டினையிட்டவார்தகையைச் சிரசி
வெற்றுக்கொண்டுபோய்அளவில்லாத விறகுகள் அடுக்கித்தீழுட்டித் தீச்
சிகைமேலோங்கும்படி குடங்குடமாகநெய்யை ஊற்றினார்கள் அப்படிஊ
ற்றின அளவில் கொடியதீபானது(கற்றைகற்றையாகச்சிகைவிட்டுக் கொ
ணமிமேலோங்கிவளாதது-எ-று.

௩௨

கண்டதாபதவணிகர் கோன்கடிபுனன்முழ்கி
மண்டுதியினைமும் முறைவலஞ்செய்துவணங்கித்
துண்டவான்பிறை மௌலியான்றிருவடிதொழுதே
யண்டகூடமாட்டாவொலியெழுவனற் குளித்தான்

இ-பு அநைக்ககண்டவணிகமுனிவன் வாசனைதங்கியநீரில்ஸ்நானஞ்செ
ய்துகொழுநதுவிட்டெரியந்தீயைமூன்றுபிரதட்சிணஞ்செய்து வணங்கிஇ
ளம்பிறையணிந்தருளிய சடாமகுடத்தையுடைய சிவபெருமான்திருவடிக
ளைதொழுது அண்டகூடவனாயில் ஓசையெழும்படி அந்தத்தீயில்முழ்கி
னான்-எ-று

௩௩

வேறு

இந்தவாறுகண்டுதுன்ப மெய்கிரிந்தவேழையும்
பந்தமாய்கேளிர்தம் முகம்பரிந்துபார்த்திவண்
முந்துமங்கியிற்பட முடிந்தநாயகன்முன்னமே
தந்தகங்கணமிதற் கியைந்தவாறுசாற்றுகேன்

இ-பு அந்தவணிகேசன் தீயில்முழுகினதைக்கண்டு துயரங்கொண்டுநீ
ன்றமானந்தையானவன் தனக்குப்பந்தமாயிருக்கிறசுற்றத்தார்முகங்களைப்
பார்த்துச்சுற்றத்தவர்களை கேளுகஎன் இப்பொதுஇததீயில்விழுந்த இறந்
துபோனவணிகேசன்கேடுத்தது இதைக் கங்கணம இதைக்குறித்துநடங்க
செய்திசொல்லுகிறேன்-எ-று.

௩௪

இக்கடகநல்லிலைக்கு மூன்றுநாளியைந்துநின்
புக்கின்மேவுகற்பின்மாதூபாலவாழ்வனென்றியான்

ஹேக்கநாளிலர்ருயிர் துறந்துநாய்கன்மாய்ந்ததா
லொககயானுமாரமுற் குளிப்பதன்றியுப்கலேன்

இ-பு இச்சக்கடகம்பெறுமானவிலைக்காக மூன்றுநாள் உனமனையில்வா
ழும்மனைவிபோலஉன்னுடன்நான் வாழுகிறேனென்று சம்மதித்துக்கொ
ண்டேன் அந்தமூன்றுநாளுக்குள் வணிகேசன்உயிர் துறந்து இறந்ததின
லேநானும் அவனுடன் இந்தத்தீயில்விழுந்து இறப்பதல்லது இனியுயிரு
டன்வாழேன்-எ-று. ௩௩

அன்னலிங்கமென்கையிலளித்தபோதுமற்றவன்
சொன்னதுண்டெனுவியாய்த் துணைத்துபோற்றிவையென
வென்னைபாவினேன்பிழைத்த வாறிலிங்கம்வெந்ததாற
றன்னைநேரிலாதசைவ நாயகன்சாதனமேயினான்

இ-பு அந்தச்சிவலிங்கத்தை வணிகேசன்என்கையிற்கொடுத்தபோது இ
துஎன்உயிர்போலிருப்பது ஆகையால் பத்திரமாகவையென்று சொன்ன
துண்டு அப்படியிருக்கப்பாவிபாகிய நான்மதிமோசம்போனேனே இது
என்னகாரணம் சிவலிங்கம்வெந்துபோய்விட்டபடியால் தனக்கொப்பில்
லாத சைவமயப்பத்திமையுள்ள அவ்வணிகேசன்இறந்துபோனான்-எ-று

என்னிமித்தமாகவந் தகித்துணையுமாதலால்
வன்னியிற்குளிப்பதன்றி வாய்மைபொய்த்துவாழ்வனோ
மூன்னுரைத்தவாகமம் புராணம்வேதமுதலவாய்ச்
சொன்னசொன்னயாவையுந்தொகுத்தவுண்மையல்லவோ

இ-பு இத்தனைகாரியமும்என்னிமித்தம் நேரிட்டதாக்கையால்தீயில்விழு
வதல்லதுசொன்னசொல்தவறியுயிர்வாழ்கிலேன் சொன்னசொல்தவறலா
காதென்றுநம்முடைய ஆண்டவனுல்சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள்புராணங்
கள்வேதங்கள்முதலாகிய எல்லாவற்றிலும் விதித்திருக்கிற உண்மையல்ல
வோ-எ-று. ௩௪

வேலைவேலையுள்ளடங்கி மீதுயர்ந்துநிற்பதங்
காலேமாலேபானுவெண் கலாமதியுதிப்பது
ஞாலமாதிபூதமைந்து நணணியென்றுநிற்பது
மாலகாலமுண்டவீச னுண்மையன்றியாகுமோ

இ-பு சமுத்திரமானதுகரைக்குள்அடங்கி மேலுயர்ந்துநிற்பதும் உதய
காலத்திலும் மாலகாலத்திலும்முறையாகச்சூரியன்உதிப்பதும் சங்கிரன்
உதிப்பதும் பிருதிவிமுகலாகியபஞ்சபூதங்கள் எப்போதுமிருப்பதும் ஆ
லகாலம்உண்டபரமசிவனுடைய ஆக்கினையன்றி உண்டாகாதலால்-எ-று

வாயமெதப்பினுர்களிந்த மாநிலத்திலீனராய்க
தீய்மையுற்றுமேலுனோர் பழிக்கவேதிரிந்துபின
றாய்மையற்றகும்பியுட். இளைந்தமுங்குவானொ
வாயமனுப்பகந்தவேத சகசமுற்றுமுறையுமே

இ-பு சொல்லியவார்த்தை தப்பியவர்கள் இவ்வுலகத்திலுள்ளனாகளாய்ப்
பாவத்தை அடைந்துபெரியோர்கள் பழிகும்படி திரிந்துபின்பு தீங்குபொ
ருத்திய நரகத்தில்விழுந்துவருந்துவார்களென்று வாய்மையற்றமந்திரங்க
ளைச் சொல்லுகின்றவேதமுழுதுஞ்சொல்லுகின்றன—எ-று. ௩௪௭

ஆதலாலெனைக்குறித் தழுங்குமாறடாதென
மாதராடெருட்டியீட்டு மாநிதிககுவையெலாம்
வேதவேதியர்க்குமா விரதியர்க்கும்வறிஞராய்ப்
போதுநககுமகமகிழ்ந்து போதுமென்னவல்கியே

இ-பு ஆகையால்எனைக்குறித்துநீங்கள்வருத்தப்படுவது தகாதென்று
மாணந்தைதன்சுற்றத்தார்தெளியும்படி சொல்லத் தான்சமபாதித்திரவிய
ங்களை யெல்லாம் வேதமோதியபிரமணர்களுக்குப்பெரிதாகியவிரதங்களை
அனுஷ்டிக்கும்தபசிகளுக்கும் ஏழைகளாய்வருகின்றவர்களுக்கும் போது
மென்கிறமட்டில் மனமகிழ்ச்சிபுடன்கொடுத்தது-எ-று ௩௪௮

மோனமாகிரீரின்மூழ்கி முப்புரத்தைவென்றசீர்
ஞானநாதனடிவணங்கி நல்லழற்பிழம்புறுந்
தானமேவலகுகொடெய்தி வீழுமெல்லைதன்னிலே
வானிலாமுடித்தவேணி வள்ளல்வந்துதோன்றினான்

இ-பு இவ்வாறுதானம்பண்ணிவிட்டபின்பு மௌனவிரதங் கொண்டு
ஒருவருடனும் பேசாமல்நீரில்ஸ்நானஞ்செய்து திரிபுரதகனஞ்செய்த மெ
ஞ்ஞானசொருபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவணங்கிநல்ல தீப்பி
ழம்புபெருந்திய இடத்தைப் பிரதட்சிணஞ்செய்து அக்கினிககுண்டத்தி
ல்லீழுமபோது இளந்திங்கள் அணிந்த சடைமுடியையுடைய கயிலாசபதி
யானவர் தரிசனமாளு—எ-று. ௩௪௯

கொன்றைதுன்றுவேணியுங் குளிர்ந்தவைந்துவதனமுங்
கன்ருனீலகண்டமுங் கரசரோருங்களு
மின்றிரிந்தமேருவாய் விளங்குதோளுமுந்தியுந்
துன்றுகாளுமுன்புகண்டதோகைவீழ்ந்திறைஞ்சினான்

இ-பு கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமும் குளிர்ச்சியுள்ள ஐந்துதி
ருமுந்களும் கறுத்தகாளகண்டமும் செந்தாமரைமலர்போன்றதிரு அத்
தகை முப் ஒளிவிளங்கும் பொன்மலைபோலாய்விளங்குந் திருட்டுபுசங்களு

ம்திருவுந்தியும்பொருந்தியதிருவடிகளுந்தரிசனமாகக்கண்டுமானந்தையெ
ன்பவள் பூமியில்விழுந்துபணிந்தாள்-எ-று

௬௨

மங்கைநீகனற்குள்ளீழ்த லொழிதிநின்மனத்தினிற்
றங்குமுண்மையுணருவான் சமைந்த பொன் செய்கடகமோ
டிங்குவந்துமளவளா பெரியககண்வீழ்ந்தவணிகன்யான
கங்குல்வாய்த்துணிந்துவின்ற கருமநன்றுநன்றரோ

இ-ப அவ்வாறுசேவித்துக்கொண்டவளைப்பார்த்து அடிபவளை நீ திக்
குள்விழுவதைநீங்கு உன்மனத்திற்பொருந்திய மெய்யன்பினை யீவ்வுலகத்
தாருக்குத்தெரிவிக்கும்பொருட்டுப்பொன்னுற்செய்யப்பட்ட கடகத்தினு
டன் இவ்விடத்துக்குவந்துஉன்னுடன் அளவினாத்தீயில்விழுந்தவணிகன்
நாமேஇந்தராததிரியில் நீதீயில்விழும்படிநிச்சயித்தகாரியம் மிகவும்நன்று
நன்று-எ-று

௬௩

பொதுமடந்தைமார்கடேடு பொருளினுசைநீங்கியே
மதியிலங்குதுதவினின்னில் வாய்மைபேணவல்லரோ
வதிசயம்புவிக்கணிது புதிதுகண்டறிந்தனந
கத்தெரிந்துபொறுத்ததில் விழைகலேதுகழறுவாய்

இ - பு பிறைபோல்வளையாகியநெறியையுடையவளை பொதுமகளி
ராயிருப்பவர்கள் பொருளாசையைவிட்டு உன்னைப்போலச்சத்தியத்தை
க்காப்பாற்றுவார்களோ இவ்வுலகத்தில்இது அதுசயமானகாரியம்நவமாகக்
கண்டறிந்தோம் பதவிகளுநீ அடையவேண்டியபதவியெதுவோ உனக்கு
விருப்பமுள்ளதைச் சொல்லுவாயாக-எ-று

௬௪

வேறு

என்றுபரமனியம்புமதுகேட்டுக்
குன்றுமரனுங் குழைந்துருகக்கோற்றொடியா
னின்னுதொழுது நிமலாநினதடியே
னென்றுமறியேனுரைப்பதுளங்கொள்ளேன

இ-ப இவ்வண்ணம்பரமசிவன அருளிச்செய்ததிருவாக்கினைக்கேட்டும
லைகளும்மரங்களும் நினதுருகும்படிமானந்தையென்பவள்ளமுந்துநின்று
தொழுது நிருமலனைஉன்னடியவளாகிய நான ஒன்றுமறியாதவள் இன
னதுசொல்லவேண்டுமென்றுந்தெரியாதவள்-எ-று.

௬௫

தேவையோதி திரிபுனைத்துள்ளோர்க்
ளேவரோவாமும் பதமுமினிவேண்டேன்
மூவையாகிக்குண மூன்றாய்முத்தொழிற்குங்
காவலையாகிக் கடந்துநின்றுகாரணனை

இ-பு தேவர்கள்முதல்கிரிலோகத்தி லிருப்பவர்களில்எவர்கள்வாழு
மபதளயும்இனிவேண்டேன்திரிமூர்த்திகளாகியும் முககுணக்களாகியும்
முத்தொழிற்குந காவலாகியும்இளைகளைமெல்லாங்கடந்து காரணனாயிரு
க்கும் ஆண்டவனெ-எ-று

சுசு

அன்புற்றெனது கிளைஞரனைவோருந்
ஊனபக்கடலுட் கிளையாதெனைப்போல
வின்பச்சிவபதத்தை யெய்தியினிதாக
வன்புற்றுனதடிக்கீழ் வாழவருளென்றான்

இ-பு அன்புள்ளஎன்சுற்றத்தார் எல்லாரும்துக்கசாகரத்தில்முழுகா
மல் அடியேனைப்போலப் பேரின்பமுள்ளசிவலோகத்திற்சேர்ந்து இன்ப
முடன் எக்காலமும்ஒரோதன்மையாக வாழும்படிநினைப செயயவேண்டு
மென்றான்-எ-று,

சுசு

கோட்டுவிடையமர்ந்த கோமான்குயின்மொழியான்
கேட்டவரமனைத்து மீந்தோமெனக்கிளத்தி
யீட்டுபெருங்கிளைஞ் சொல்லொரொடுமிவன்போய்
வீட்டுநெறிப்பேரின்ப மேவப்பணித்தகன்றான்

இ-பு கொம்பினையுடையரிஷபவாகனத்தை விரும்பியபரமசிவன்மா
னங்கைகேட்ட வரமெலாகுகொடுத்தோமென்று அருளிச்செய்து சுற்றத்
தாருடல். பேரின்பவீட்டிற்றோய்ச்சேருமபடி அருளிச்செய்துகயிலையங்
கிரிக்கு எழுந்தருளிஞர்-எ-று.

சுஅ

ஆடரங்கைத்தீமுருக்கும் வேலையணங்கனையான்
கூடுபிணிரெகிழ்த்த வானமூங்கோழியும்போய்
நீடுபலகாலநில வயத்தேயிருந்து
வீடுகுரங்குகண்டாய் வேந்தேநின்கான்முனையே

இ-பு- நாடகசாலையைத்தீபற்றி யெரிக்குங்காலத்தில்தெய்வப்பெண்
னையொத்த மானந்தையானவள் கட்டவிழ்கதுவிட்டகுரங்குகோழியும்
போய் நெடுங்காலம் இவ்வுலகத்திலிருந்து இறந்துபோனகுரங்குதான்உன்
புத்திரன்-எ-று.

சுசு

சோரிபொடித்தனைய சூட்டெழில்கொள்வாரங்காண்
சீரியசொறறேரு மமைச்சன்சிறுவனினர்
பாரிலவதரித்தும் பண்டுடையவாதனைகாண்
பேரியலினக்கமணி பூதிபெற்றணிந்தார்

இ-பு உதிதம்பொடித்தகையொத்த உச்சிக்கொண்டையைய யுடைய
கோழிதான்சிறப்புள்ள சாதிரங்களைஉணர்ந்தமந்திரிகுமாரன்இவாகளிரு

வரும்பூலோகத்திற் பிறந்தும் பூர்வாசனையினுல் பெரிதான முறைமையுடன்
ருத்திராட்சமவிபூதியும் விரும்பியணிந்தார்கள்-எ-று. எய

முன்னையிற் பிறந்தபிறப் பின்முதல்வன்மணி
தன்னையணிந்ததேபா பலத்தின்றன்மையான்
மன்னர்தொழுமன்னு வுனக்குமதலையுமாய்க்
கன்னிமதியமைச்சன் சான்முளையுமாயினோ

இ-பு முன்னங்கியபிறவியில் பரமசிவனுடைய மணியாகியருத்திரா
ட்சரத்தைத்தரித்த தபோபலத்தினால் அரசர்களுல் லாம்வணங்கத்தக்க அ
ரசனாகிய வுன்புத்திரனும் அழிவியலத உணர்ச்சியையுடைய மந்திரிகுமா
ரனுமானார்கள்-எ-று. எக

காளையிளையுரிநு வேருங்கண்ணுதலோன்
ருளையெடுநாட்டணவாதருச்சித்து
வாளையுளும் வளநாடினிதாண்டு
வேளையெரித்தோனருளால் வீட்டின்பமெய்துவரால்,

இ-பு இந்திராண்டு புத்திரர்களும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை இ
டைவீடாமல் நெடுநாள் பூசித்து வாளைமீன்கள் தானிக்கொண்டிருக்கும்ப
டியான நீர்வளமுள்ள இந்தத்தேசத்தை யின்பமுடன் ஆண்டு காமதகனரா
கிய பரமசிவனுடைய திருவருளினால் மோட்சம் அடைவார்கள்-எ-று- எஉ

நங்கிவர்கள் முன்னையியல்புமியன்றதுவு
மாங்கதனினாய பயனாலைடைந்ததுவந்
திக்கறநாகூறினேந் தேர்வேந்தேநின்மனத்தி
லோங்குவழிவால்வினவ லுண்டே லுனாயென்றான்

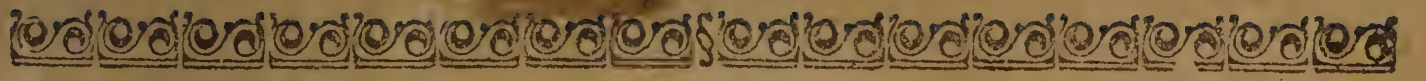
இ-பு இவ்வருவருடை முற்பிறப்பின்றன்மையையும் அப்போது நட
ந்ததையும் அதனால் அடையவேண்டிய பயனையிப்போது அடைந்ததையு
ம சூறறாறநாம் உனக்குச்சொன்னோம் தேனாயுடைய அரசனே உன்மன
தில்மிசூறதவிருப்பத்தினால் இன்னம் ஏதாவது கேட்கவேண்டிய திருந்தால
சொல்லென்று அரசரமுனிவர் சொன்னார்-எ-று. எங

இருபதாவது

உருத்திராட்சமகிமைபுரைத்த அத்திபாயம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௫௨,

உ

சிவமயம்.

இருபத்தொன்றாவது,

சீருருத்திரமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

என்னமனிசூத னினிதியம்பிழாதவத்தீர்
மன்னர்மன்னன்மீட்டு மந்தமாதவனைத்காள்போற்றிப்
பன்னிவினவுவது கேட்டுப்பராசரனார்
பின்னுமுரைத்தகதை கேண்மினெனப்பேசினான்

இ-பு இவ்வாறுசூதமுனிவர்சொல்லி நைமிசாரணிய முனிவர்களே
அவ்வரசனானவன் பராசாருடையபாதங்களிற்பணிந்து துதித்துவினாவு
தலைகேட்டுமேலும் அவர்சொல்லியசிவசரித்திரத்தைக் கேளுங்களென்று
சொன்னார்-எ-று, க

வேறு-

ஓங்கிப்பேருவகையி னாலுடனெழுந்துமன்னவர்கோன்
தேங்கமழுநறுந்தெரியன் முடிதாழச்சென்றிறைஞ்சிப்
பூங்கமலதையனைய புகழ்முனியேநின்னருளாற்
ருங்கரியமனமாயை தணிந்தறிவின்றலைநின்றேன்

இ-பு மிகுந்த சந்தேஹத்தைபுடைய அவ்வரசன்பராசா முனிவரு
டைய பாதங்களில்சன்மகுடம்படிப்படிபணிந்து பிர்ம்மதேவனையொத்த
புகழுள்ளமுனிவரே தேவரீருடையகிருபையினால் தாங்குதற்கரிய மனமா
யைநீங்கி அறிவினிடத்திலின்றேன்-எ-று. வாசனாகமமும் பூமாலையணி
ந்தமகுடம் உ

மைந்தன்வரலாற்றைத்துங் கேட்டுமனமசிழந்தேன்
கந்தனனையவிளங் காணையினிக்காசினியை
பெந்தவகைபுரப்பானவாழ் நாண்மற்றெத்துணையுண்
டந்தமுறைதானுமடி பேற்கருள்கென்றான்

இ-பு சுவாமிகளேஎன்புத்திரனுடைய வரலாற்றெல்லாங்கேட்டு மன
மகிழ்ந்தேன் சுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த இவ்வாலிபன் இனிஎவ்வித
மாக உலகத்தைஆளுவான் ஆயிசஎவ்வளவிருக்கின்றது அம்முறையையு
ம் அருளவேண்டுமென்றான்-எ-று. க

செம்பொன்முடிக்குரிசில் கேட்டியதுசெப்பினம்
கம்பமுறநெஞ்சங் கலங்கித்துயருழப்ப
ரும்பர்முதலோரு மென்றலுனககெய்தும்
வெம்புகொடுந்துயரம் யாரேவிலக்கிற்பார்

இ-பு பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மகுடந்தரித்த அரசனே சொல்லுகி
றென்கேள் என்னவெனில் அதைச் சொன்னால் தேவர் முதலானவர்களும்க
டுக்கமுண்டாக மனங்கலங்கி துயரம் ஆடைவார்களைன்றால் உனக்குநீ
ரிமம் கொடியதுபரத்தை யார்விலக்குவார்கள்-எ-று,

எவ்விடருஞ்சாரா விறைவனருள்பெற்றமையாற்
செவ்வடிவேல்வேந்தேயான் செப்புக்கெனிற்புதல்வ
னவ்வியமொன்றில்லாதா னுறிமனடாண்டின்றடைந்தான்
கவ்வையுறலின் துமுத லோரோழ்தினங்கடந்தால்

இ-பு பரமசிவனுடையதிருவருள் கிடைத்திருப்பதினால் யாதொரு
துன்பமும்நெரிடாது வேலேந்திய அரசனே யான்சொல்லுகிறேன்உன்பு
த்திரன் பாபமென்பதுநிறிதுமில்லாதவன் இப்போதுபன்னிரண்டுவயது
ள்ளவனாயினான் துன்பம் அடையாதே இன்றுமுதல் எழுநாட்கடந்தால் என்று

சுவதுவேதிண்ண மெனமுனிவன் சாற்றுவது
மேவுபடச்சாயுமிக லரிமானேறுபோற்
காவலன்மேதினிமேல் வீழ்ந்துகடைக்கண்முத்தந்
துவநிலையில்லாத துயர்க்கடலுண்முழ்கினான்

இ-பு இறப்பதுரிச்சயமென்று முனிவன்சொல்லலும் அம்புபட்ட
மாத்திரத்திலிழுக்கதுவிடுஞ் சிவகம்போல அரசன்பூமியிலிழுந்து கடை
க்கண்ணீரதுளியைச்சிந்தும்படி நிலைபடாத்துயரக்கடலில் ஆழ்ந்தான்-எ-று

தாங்கிமுனிவ னெடுத்தத்தராபதியை
வீங்குதுயர்மாற்றி விழிநீரறநீளி
யோங்குபொலனகரததுற் றநறுந்தெண்ணீரை
வாங்கிமுகங்கழீஇ வந்ததுயர்நீக்கினான்

இ-பு துக்கசாகரத்திலுமுழுகிய அரசனைப்பராசரமுனிவர்தாங்கியெ
டுத்தது துயரம்நீக்கிக்கண்ணீரைத்துடைத்து மாற்றியாந்தபொன்கரத்த
திலிருந்த தெளிவுள்ளநீரைக்கையில வார்த்துக்கொண்டு அவ்வரசன்முகத்
தைக்கழுவி நேரிட்டதுயரச்சோபத்தை நீக்கினார்-எ-று,

வேறு.

ஊழ்வினையுருத்தகாலத் துறுவத்தின்மற்றாய்
விழமுலைசுரந்தபாலு முண்டபின்வெய்யருஞ்சா
மாழ்கடற்பிறந்தருஞ்சு முண்டபினமிர்தமென்றால்
வாழியமாந்தரெல்லர் யிருவினையுத்தர்மன்னா

இ-பு அரசனே ஊழ்வினை + ம்பவித்தகாலத்தில் மிகுந்ததவத்தினால் பெற்றதாயின் முலையினின்று சுரந்தபாலும் உண்டபின்கொடியநந்தபோலாகும் நல்வினையுற்றகாலத்தில் ஆழந்தகடலில் உண்டாசியவிஷமும் உண்டபின் தேவாமிர்தம்போலாகும் என்றால் மனிதர்களுள் லாம் இருவினைவசப்பட்டவர்களே - எ - று, வீழ்பால் விரும்பப்பட்டபால்

அ

இன்பம்வந்துற்றகாலே யிருங்களியெய்தருணுந்
துன்பம்வந்துற்றகாலேத் துயருழந்தமுதருணு
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தே யறிவிவார்மாட்சிநல்லோர்
துன்பமுமின்பந்தா னுந்தொல்வினைத்தொடர்ச்சியென்பார்

இ-பு மனிதனாக்காக்கும் அரசனே இன்பம்வந்து பொருந்தினகாலத்தில் மிகுந்தசந்தோஷத்தை அடைவதும் துன்பம்வந்து பொருந்தினபொதுதுயரப்பட்டு அழலதும் அறிவில்லார்செய்கை அறிவள்ளவர்கள் சுகதுக்கங்கள் பழவினை தொடர்ச்சியென்பார்கள் - எ - று

க

ஆதலால்வருந்தல்கேட்டி யருபியாயமவனாகிச்
சோதியாய்தின்றவீசன் சுவேச்சையாங்குணங்கண்முன்று
ளோதுராசத்திலாதிரிஞ்சனையுதிப்பித்தன்றே
வேததூலனைத்துமந்த விரிஞ்சனுக்கமைத்துப்பின்னும்

இ-பு ஆகையினால் அரசனே நீ வருந்தாதே நான் சொல்வதைக்கேள் அருபியும் தீர்மவனும் சோதியுமாய்தின்றபாமசிலன் தன்னுடைய சுவேச்சையாங்கு முக்குணங்களுக்குள்ளொன்றாகிய ராசதகுணக்கில்பிரமதேவனைச் சீருஷ்டித்து வேதசாஸ்திரங்களை யெல்லாம் அந்தப்பிரமதேவனுக்கு அப்பொழுதே அருளிச்செய்துபின்னும் - எ - று

உ

வேறு,

மாசிலாநூனமா யனுக்கள் வாழ்வதாய்க்
காசிலாவுபநிடதத்தின்கண்ணகாய்ப்
பாசமாய்த்திடுபக பதியைப்பற்றிடு
மாசீல்சீருருத்திர வத்தியாயமும்

இ-பு குற்றமில்லாத நூனமாகியும் உயிர்கள் வாழ்வுபெறத்தக்கதாகியும் குற்றமில்லாத உபநிடதத்தினிடத்ததாகியும் ஆணவமலத்தைக் கொடுத்தருளாதின்ற பசுபதியைப்பற்றியபழத்தில்லாத சீருருத்திர அத்தியாயமும் - எ - று உபநிடதங்கள் - ௩௨

க

அருளினனகத்திடை யறிந்தநான்முகன்
மெருளுறவுலகமீளோழஞ்செய்தபி
னிருளறுத்துணைக்க ஞாய்வெண்ணியே
பொருடருவேதங்கள் புகலுங்காலையில்

இ-பு அருளிச்செய்கார் அவைகளை மனதுக்குள் நிந்திர்ம்மேகவன் தெளிவுபொருந்தப் பகிணுலுலோகமும் சிருஷ்டித்தபின்பு இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள் அஞ்ஞானத்தை நீக்கிக்கடைத்தேறவேண்ணிப்பொருள் தங்கிய வேதங்களைச் சொல்லும் பொது-எ-று

ய௨

நாற்றிசைமுகத்தினு நான்குமேவதமுந்
தோற்றுநாட்டென்றிசை முகத்திறமேற்றிய
லாற்றசாறபித்திய மதனினுப்பணை
யேற்றசீருருத்திரமெழுந்துதோன்றிற்றால்

இ-பு நான்குதிசைமுகங்களிலும் நான்கு வேதங்களும் உண்டானநாளில் தென்றிசைநோக்கியமுகத்தில் தோன்றிய மகிமைமிகுந்ததைத் திரியவேதத்தின்மத்தியில் மேன்மையுள்ள சீருருத்திரமந்திரம் உண்டாயிற்று-எ-று, தத்திரியென்னும் பட்சியுண்டு மகிழ்ந்தமையால் தைத்திரிய மென்றாயது

அத்தசைமந்திர மர்சியாதியாம்
வித்தகமுனிவரர் விரும்பிக்கற்றுட
னுதமவுலகிடை முனிவர்க்கோதிடத்
தத்துவமறையவர் தாபுங்கற்றனர்

இ-பு பெருமைபொருந்திய அந்தமந்திரத்தை மர்சிமுனிவர் முதலாகிய ஞானமுள்ள முனிவர்கள் விரும்பி உணர்ந்து உடனே இவ்வுலகத்திலிருக்கும் உத்தமமுனிவர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்யத்தக்துவமுணர்ந்த அம்முனிவர்களும் தெரிந்துகொண்டார்கள்-எ-று

க௪

ஆர்வருபாவமா மழனற்கோடையாற்
பார்மிசைமானிடப் பசுப்புல்வாடுத
நீர்தருபிரணவ மின்னுச்சேர்ந்துபெய்
கார்மழையொத்திக கடவுண்மந்திரம்

இ-பு நிறைந்தபாவமாகிய வெதுப்புகின்ற கொடையால் இவ்வுலகத்திலிருக்கும் மனிதர்களாகிய பசுப்புற்கள் வாடுதல் நீங்கும்படி பிரணவமாகிய மின்னலைச்சேர்ந்து பொழிகின்ற மேகத்தையொத்தது தெய்வீகம்பொருந்திய இம்மந்திரம்-எ-று

ய௩

மற்றொருதவங்களேன் மந்திரங்களேன்
கிற்றியஸ்விரதமேன வேள்விச்செய்கையேன
சுற்றியமலங்களைத்துடைத்துமுத்தியைப்
பெற்றிடவளிப்பதோர பிரமமீதரோ

இ-பு இம்மந்திரமிருக்க வேறொருதவங்களேன் மந்திரங்களேன் சொற்பப்பயனைத்தருகின்ற விரதங்களேன் யாகத் தொழிலேன் பிறனி தோற்றுந்

தொடர்ந்துவருகிற மும்மலங்களைநீக்கி மோட்சத்தைப்பெறும்படிக்கும்ப
ரமசிவம்இதுவேயாம்-எ-று. கசு

பின்னருநான்முகப் பிதாமதன்பொறை
மன்னியதேவர்கண் மக்கள்வல்விலந்
கன்னியவடிவுள வனந்தயோனியும்
பன்னருஞ்சிறப்பினுற் படைத்துமுற்றியே

இ-பு பிரம்மதேவன்முன்சிருஷ்டித்ததுமல்லாமல்புன்பும் சாந்தகுணமு
ள்ளதேவர்கள் மனிதர்கள்வல்யமிருகங்கள்இவைகளையன்றி பின்னமும்
பலபலவிதமாகிய அனந்தம்யோனிபேதங்களும்சொல்லுதற்கரிய சிறப்பு
டன்சிருஷ்டித்து-எ-று கள.

புண்ணியபாவமும் பொருவினன்மையு
மண்ணியநீமையு மகிழ்வுந்துன்பமு
மெண்ணியநினைப்பொடு மறப்பும்பாவையு
நண்ணியவுணர்வொடு வகுத்துநல்கியே

இ-பு புண்ணியபாவங்களும் ஒப்பில்லாதநன்மையும் இவ்வுலகத்தில்
நேரிடுந் தீமைமும் சுகதுக்கங்களும் எண்ணுகின்றநினைப்பு மறைப்புகளும்
பொருந்திய உணர்ச்சியுடன்வகுத்துச்சிருஷ்டித்து--எ-று கஅ.

துறக்கமுநாகமுந்துவன்றிக் காக்கெனப்
பிறைக்குலநான்கெனப் பிறழ்வெண்கோட்டிடைக்
கறைக்குட்றணிந்தமாற் களிற்றுவேந்தையு
மறத்தொழிற்கூற்றைடம் பணித்துமன்னே

இ-பு அரசனானதுபிறைகள்போலப்பிரகாசிக்கும்வெண்ணைமநிறமு
ள்ளதந்தங்களிடத்தில்பகைவருடலிரத்தமும்குடலும்நிறையதக்க பெரி
யஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இந்திரனேநோக்கிநீ சுவர்க்கலோக
த்தைக்காத்துக்கொண்டிருவென்றும் கோடமுண்டாகும் தொழிலையுடைய
யமனேநோக்கிநீ சுகத்தைக்காத்துக்கொண்டிருவென்றும் கட்டளையிட்டிப்
பின்பு-எ-று. யக

துடிமுதல்காலங்க டோற்றுந்தன்மையுங்
கடிதினில்வருஞ்சுடர்க் கதிருந்திங்களு
மிடையுளகேரண்மு தற்கிரகம்யாவையு
மடையுறுபூதங்களைந்துமாக்கினின்

இ-பு கூடணமுதல்காலங்களுண்டாகுந் தன்மையையும்மகமேருவவி
னாவாகச்சுற்றிவரும் சூரியனையும்சந்திரனையும் அவ்விடத்திலிருக்குங்கோ
ள்முதலாகிய கிரகங்களெல்லாவற்றையும் ஆகாயமுதலாகப் பொருந்தியப
ஞ்சபூதங்களைபுச்சிருஷ்டித்தான-எ-று. உய

ஆர்கியசராசரமனைத்துமவவிதி
நீக்கியபருதியினெருங்கியெங்கணும்
போக்கறமிரிநதுசொல்பொழுதிகூற்றுவன்
காக்குமந்நரகங்க டழையக்கற்பிப்பான்

இ-பு இவ்வாறு அந்தப்பிரமன் உண்டாக்கிய சராசரங்களெல்லாம்பேத
மில்லாமல் நெருங்கியெவ்விடத்தும் இறத்தலின்றி உதிகரித்துவருமபோது
யமன்காக்காரின்ற அந்நரகங்கள் தழையும்படி சுற்பிக்கின்றான்-எ-று உக

கூறியபாவத்தின் கூற்றவாகிய
சீறியகாமமேழுதல்தீமைகைய
வீறுயர்கதையினுண் விளித்துநீசீர்போய்
மாறுசெய்துலகிடை மருவியெங்குமே

இ-பு சொல்லுகின்றபாவத்தின் பிரிவாகிய சீறுகின்றகாமமுதலானபா
வங்களைப்பெருமைமிகுந்த யமன் அழைத்துநீங்கள்போய் மாறுபாடுசெய்
து உலகமெங்கும்பொருந்தி-எ-று. உஉ

தருமமுநீதியுந்தயாவும்வாய்மையு-
மருவியதவங்களும் பிறவுமாற்றிநங்
கருமமாந்தீத்தொழில்கணக்கிலாதன
புரிதீர்தீநரகினைப் புரத்திற்போயென்றான்

இ-பு தருமத்தையும்நீதியையும்தையுஞ் சக்தியத்தையும் பொருந்திய
தவங்களையும்மற்றதுகளையுமாற்றிஉங்கள் தொழில்களாகிய பாவத்தொழில்
களை அனந்தமாகச்செய்துகொடியந்நரகத்தைக் காககக்கடவீரக ளென்றான்
எ-று. உஉ

அங்கதுசேட்டலு மகிழுகிறென்றுபோய்த்
தங்கியவுலகிடை வந்துசார்தலும்
பொங்குசீருருத்திர மெவருமேபுகன்
நெங்கணுநிறைதலாற் றுண்ணென்றேங்கியே

இ-பு அந்தவார்த்தையைக்கேட்டமாத்திரத்தில எங்களுக்கு நன்மையா
னகாரியமென்றுகாமமுதலிய பாவங்கள் சென்றுபொருந்திய உலகத்தின்
வந்து சேர்ந்தவளவில்மகத்துவமுள்ள சீருருத்திர மந்திரத்தையெல்லாந்
ஞ்சொல்லிவ்விடத்தும்நிறைந்திருப்பதினால்நடுக்கங்கொண்டுஎங்கி-எ-று

மீண்டனவோடின வெருவிக்காலன்மு
னீண்டினவாய்புலர்ந்தினைத்துநின்றன
வாண்டகைகேட்டநின் னுணையாற்றிரு
வேண்டியவிறுநில வளாகமேவினோம்

இ-பு பயந்துதிரும்பியோடி யமனிடத்திச்சேர்ந் தவாயுலர்ந்துஇளை
த்துநின்று ஐயனேகேட்பாயாகஉன்ன,கடுனையால் செல்வம்வேண்டியபெ
ரிய உலகத்தினிடத்திற்பொருந்தினோம-எ-று ௨௫

கவ்வைமாநதிக்கனாகடவுளாலயஞ்
செவ்வியமொழிமறை யாளாசோவிட
மெவ்விடமெவ்விட மென் னகூறுவேம
பவ்வலின்நிரைப்பது போலப்பாரொலாம்

இ-பு ஓசையையடையபெருமைபொருந்திய நதிக்கனா தவாலயம்ந
ல்லசோலை பிரம்மாலயம் எந்தெந்தவிடமென்று பிரித்துச் சொல்லுவோம
பூலோகமெங்குஞ் சமுத்திரங்கோஷிப்பதுபோல்-எ-று, ௨௬

உல்லசிருருத்திர மந்திரந்தனை
யெல்லையில்யாவரு மினிதினோகிட
நல்லழறபிழம்பென நாமனாக்காய்தலா
லொல்லையில்வொருவிரின் னுழையெதுங்கினோம்

இ-பு முத்திரவல்லசிருருத்திர மந்திரத்தை அளவில்லாம லெல்லா
ரும் ஒதுகின்றார்கள் அதுமிருந்ததிக்கூட்டம்போல நாமவர்களைக்காய்கின்
றதினால் பயந்து வினாவாகஉன்னிடத்தில் வந்துசேர்ந்தோம்-எ-று ௨௭

வேறு,

ஏழுகோடிமந்திர மெடுத்தவரியம்பினுந்
தாழ்விலாதமந்திரங் கடம்மையொல்லேநீக்குவேஞ்
சூழ்சடைப்பரமனைந்து கொல்லெழுத்தையொன்றியே
வாழாமந்திரத்திலோ நெழுத்தினுக்குமரழ்குவோம்

இ-பு சத்தகோடிமகாமந்திரங்களைசெய்வர்களைடுததுச்சொன்னாலு
ம் தாழ்ச்சியில்லாத அநாதமந்திரங்களை வினாவினில் நீக்கிவிடுவோம் சூழ்ந்
தசடையையுடைய பரமசிவனதுபஞ்சாட்சரத்தைப்பொருந்திவாழுஞ் சீ
ருருத்திரமந்திரத்தினிருக்கும்ஒரு அட்சரத்துக்குயாங்களையருந்துவேம்-எ-று

பெருமைநீபணித்தவாறு நரகராசபேணலை
மருமையெந்திறத்தடாந் ரும்பிபாழறிந்திடென்
றொருமையிற்றினை கதலோடு முததியெனை வல்லியெழுத்
தருமராசன்விதியிருந்த சடைபுகுந்துபணியவே

இ-பு இறையவனை நீகட்டளையிட்டபடியினி நரகத்தினைக்காக்கமா
ட்டோம்மீகாப்பதருமையென்கனாலாகாது நரகம்பழியிருக்கின்றது அகளை
நீயறிதியென்று சொல்லியவனில் அதைக்கேட்ட தருமராசன்சமுத்திரம்
போல ஓசைவண்டாகத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பிரம்மதேவனி
ந்த சடையிற்போய்ப் பணிந்து-எ-று, ௨௮

செம்பொன்வெற்பொன்றுநாலு சிகரமோடிருந்தென
வம்புயாசனத்திலிருந்த கண்ணல்வாய்மலர்கிறந்
தெம்பதத்தடைந்தவாறென் மறலியென்றியம்பவே
வெம்புநெஞ்செனடிதுயிர்த்து மெகுளியோடுமுனாசெய்தான்

இ-பு ஒருபொன்மலையானது நாலுசிகரத்துடனிருந்ததுபோலக் கம
லாசனத்திலிருந்த பிர்ம்மதேவன்திருவாய்மலர்ந்து சருமராசனேநீநம்மிட
த்திற்குவந்தகாரணமென்ன வென்று சொல்லும்பயன் வெதும்புமனத்தன
ய்ப்பெருமூச்சுவிட்டுக்கோபத்துடன் சொல்லுகின்றான்-எ-று, ௩௬

அய்யநீபணிந்தவண்ண மரியவேழுநான்கெனும்
வெய்யகோடிசூழ்பியும் விளங்கியேதழைக்கயான்
செய்யலாவதெதினிச் சிறந்தசீருருத்திரம்
வையடியாவுமோதலாலம் மாநிலத்துளோரொலம்

இ-பு சிறப்புப்பொருந்திய சீருருத்திரத்தைப்பூலோகத்தி லிருப்ப
வர்களுள்ளும்செபித்தலால் ஐயனேநீகட்டளையிட்டபிரகாரம் இருபக்
தெட்டுநாகங்களும்விளங்கித்தழைக்கக்கக்கதாக அடியேன்செய்யலாவதெ
ன் னிருக்கிறது-எ-று ௩௭

நாகநாடுநண்ணிலாக னூரணன்மனித்துவாழ்
போகநாடுநண்ணிலார்கள் புண்டரீகநின்றிரு
யோகநாடுநண்ணிலாரு லோகபாலர்நாடுரு
கோகமாயசிவபதத்தி னெல்லையாருநண்ணினார்

இ-பு சுவிர்க்கலோகத்தில் பொருந்துகின்றார்களல்லர் விஷ்ணுதனி
த்துவாழ்கின்றபோகநாடுபொருந்துகின்றாகளல்லர் தேவருடையநாட்டி
லும்பொருந்துகின்றாகளல்லா லோகபாலர்நாட்டி லும் பொருந்துகின்றா
ர்களல்லர் ஏகனாகிய பரமசிவனுட்டில் எல்லாரும் பொருந்துகின்றார்க
ள்-எ-று, ௩௮

புண்டரீகவண்ணலே புராரிவாழ்பதத்தினி
லெண்டிசாமுகத்துளொருமெய்கலான்மற்றேவோ
கொண்ட தீமைநரகம்வந்து குறுகுவாராக் குறுகுமா
றண்டநாதபுரினியல்ல தான்லெனென்னரசரோ

இ-பு தாமறைவில்வீற்றிருக்கும் கடவுளேபரமசிவனுடைய பதவியி
ல் ஆஷ்டத்திக்குகளுக்குள்ளிருப்பவளும் பொருந்துதலால் மற்றையார்வ
ந்து நாகத்திற்பொருந்துவார்கள் தேவநாதனே அப்படியின்றி நரகத்தில்வ
ந்து பொருந்தும்படிசெய இல்லாவிட்டால்என் அதிகாரத்தைவிட்டுவிடு
கிறேன்-எ-று, ௩௯

வேறு.

என்றுகூறி மறலியிறைஞ்சலங்
தன்னுபங்கயநான்புகன்குழ்ச்சியா
னன்றுசெய்பவர் தங்கட்குநன்னெறி
யன்றியேதவ னூற்றுவதேதென

இ-பு இயமனிவவாறு சொல்லிவணங்குதலும் தாமதையிற்பொருந்
தியபிரம்மதேவன்உணர்ச்சியினால் நன்னமசெய்கின்றவர்களுக்குநன்மர்த்
கம் வருவதன்றிப் பொல்லாங்குவருவதேது-எ-று

௩௩௯

ஞாலநாயகன் பின்னருநாடியே
காலனெஞ்சங் கலங்கியுரைத்தது
மூலமோடு நரகமுடிந்தது
மேலநீக்குதற் கினனவையாமென்றே

இ-பு எமன்மனங்கலங்கிச சொன்னதையும் அடியோடே நரகமு
டிந்ததையும் பிரம்மதேவன்போசித்துஇ துகளைநீக்குதற்கு இவைளகுளா
குமென்று தீர்மானித்து-எ-று-

௩௩௯

கோதுசெய்யுமஞ் ஞானத்தின்கூறதாய்
வாதஞ்செய்ய வளாவிருப்பின்மையுஞ்
சூதுசெய்திடுந் துன்மதியம்புவிக்
கேதஞ்செய்திட வேகுமினேகியே

இ-பு சூற்றதைசெய்கின்ற அஞ்ஞானத்தின் பிரிவாய் வாதுசெய்
யவளர்கின்ற விருப்பமில்லாமையும்சூதுசெய்கின்ற தூர்ப்புதநியையும்பா
ர்த்து நீங்கள்பூலோகத்தில்துன்பம்செய்யும்படி சொல்லுங்கள் அவ்வாறு
சென்று-எ-று.

௩௩௯

மாசகற்றுசீ ருத்திரமாநிட
ராசைபற்றி யனைவருமோதுதல்
காசினிக்குண் முழுதுங்கடிந்ததுந்
தேசறுததசெயலை நடத்துவான்

இ-பு பாவங்களை நீக்கத்தக்கசீருருத்திரத்தில் விருப்பங்கொண்டு பூ
லோகத்திலிருக்கும்மனிதர்கள் எல்லாருமஓதுலைநீக்கிஉங்களுடையகொடி
ய செய்கையைநடத்த-எ-று.

௩௩௯

எய்மென்று பிதாமகனேவலு
நொய்தினெயதி நுணங்கியகேள்வியாற்
செய்தவம்புரி சிந்தையினண்ணியே
கைதவங்கொடு நெஞ்சைக்கலங்கின

இ-பு செல்லுங்களென்று பிரம்மதேவன் எனினவளவில் அவைகள் பூ
லோகத்திஸ்ஸினாவுடனவந்து மிகுதியான சாஸ்திரவிசாரணையினால் நல்ல
தலஞ்செய்கின்ற மனதிற்பொருந்தி வஞ்சகத்தைக்கொண்டு அந்தமனதை
க்கலவினான்-எ-று,

௩௮

மடியினால்விருப் பின்மைமலியவே
வடியுளோர்கள் சீருத்திரப்பற்றுவிட்
டடைவுநீத்தொழுக்கல்லவைசெய்தலீற்
கொடியதீநர கங்குடியேறிற்றே

இ-பு சோம்பலினால்விருப்பமில்லாமை உண்டாக இவ்வுலகத்திலிரு
ப்பவர்கள் சீருருத்திரமஓதுதலைவிட்டுக் கிரமந்தப்பிப்பாவங்களைச் செய்த
லினால் கொடியதீநகரத்தில் குடியேறியது-எ-று

௩௯

பிறையெயிற்று மறலிபெயர்ந்துதா
னுறைபதித்தலை பெய்தியுலப்புடன்
குறைவறக்களி கூர்ந்திருந்தானினி
யிறைவரின்மகற் கெய்துவசொல்லுகேன்

இ-பு பிறைபோல்வளையும் வெண்மைவிறழுமுள்ள பற்களையடைய
எமகர்ம்ம-ராசனாவன் தானிருக்கும்வையச்சுத பட்டணத்திற் போய்ச்சங்
கோஷகதுடன் குறைவற்ற களிப்புடனிருந்தான் அரசனே இனியுன்புத்
திரனுக்கு நடப்பதைச் சொல்லுகின்றேன்-எ-று

௪௦

இ-ரொழிக்கவு மின்னுயிர்நல்கவு
மிடையங்காலனை நீக்கவும்வேண்டுமேற்
படைமழக்கைப் பரமன்சீருத்திரந்
தொண்டயன்மார்பவி யற்றுதல்குழ்ச்சியால்

இ-பு துன்பத்தைநீக்கவும் இனிதாகியவுயிரைக் கொடுக்கவும் வருகி
ன்றபமனை நீக்கவும்வேண்டுமானால் மழுவாயுதமேந்திய திருகாரத்தை யு
டையபரமசிவன் அசீருருத்திரத்தை மாலையணிந்துமார்பனே சொல்லவே
ண்டும்-எ-று,

௪௧

யாவோனு மினியசீருத்திர
நாவிலோதி நளிர்மதிசேகரத்
தேனவயாட்டுதெண் ணீரைத்தஞ்சென்னியிற்
றாவினுனமனாணை துடைப்போ

இ-பு எவர்களையானாலும் இனியதாகியசீருருத்திரமந்திரம் நாவிலோ
லோதிப்பரமசிவனுக்கு அபிஷேகம்செய்கின்ற தெளிவுள்ள தீர்க்கத்தை
த்கவகள் சிரசிவதெளித்துக்கொண்டால்விதிக்கும் யமகண்டனை நீங்குவா
ர்கள்-எ-று.

௪௨

தாங்குசீருத்திர சமகஞ்சொலித்
தேங்குமஞ்சன மாண்டியசீரியோ
ராங்கணேபதி னாயிரமாண்டுபோர்
வாங்குகிற்கையாய் வாழ்வொடுவெகுவார்.

(இ-ள்.) போரில்வளைக்கும் வில்லேந்திய கையையுடையவனே
எல்லாரையும் ஆதரிக்கும்படியான சீருருத்திர சமகஞ்சொல்லிப் பர
மசிவனுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்யும் சீரினையுடையவர்கள் அப்பொழு
தே பதினாயிரம்வருஷம் சம்பத்துடண்வாழ்வார்கள்-எ-று. (சுங்)

பத்தியோடுசீ ருத்திரம்பாருளோர்
சித்தம்வைத்துந் தினந்தோற்றுமோதின
லத்தனின்புற்ற வர்க்கருள்செய்திடு
முத்தியீது மொழியவும்வேண்டுமோ,

(இ-ள்,) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்கள் பத்தியுடனே சீருருத்திரம்
நாஸ்தோறுமனமொருமித்து ஒதுவார்களேயானால் பரமசிவன்கிருபை
கூர்ந்து மோகூஷங்கொடுத்தருள்வார் இதனைச்சொல்லவும் வேண்டு
மோ-எ-று. (சுசு)

ஆதலானின்மத லேக்குமன்னதிப்
போதியற்றப் பொருவரும்புண்ணிய
மாதவத்தின் மறையவர்க்குவென்றான்
நூதுமன்னன் விட்டானவர்துன்னினார்.

(இ-ள்.) ஆகையாலிப்போது உன்புத்திரனுக்குச் சீருருத்திரமந்
திரம்சொல்லிய தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்விக்கிறதற்கு ஒப்பில்லாதபுண்ணி
யமுள்ளதபசிகளை அழைப்பியென்று பராசரமுனிவர்சொன்னார் அதை
க்கேட்ட அரசன் தூதர்களையனுப்ப அவர்கள்போய்ச் சொன்ன அளவி
ல் முனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள்-எ-று, (சுரு)

அடைந்தவாயிர மந்தணருந்தொழிந்
சடங்குநீதிப்ப ராசரன்சாற்றிடக்
குடங்களாயிரங் கொண்டதெண்ணீர்தொடா
விடங்கொளந்தைசீ ருத்திரமெண்ணினார்.

(இ-ள்.) பராசரமுனிவர் சடங்குவிதிசொல்லவந்த ஆயிரமுனி
வர்களும் ஆயிரங்கும்பங்களிற் பூரித்திருக்கும் நீரைத்தொட்டு விஷ
முண்டபரமசிவனது சீருருத்திரம்சொன்னார்கள்-எ-று. (சுகு)

இந்தவண்ணமே ழாத்தினெய்தலு
மந்தனாளரோ ராயிரங்கும்பமுங்
கந்தனன்னவேற் காணையயாட்டினார்
மைந்தன்மண்ணிடை வீழ்ந்துமயங்கினான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு ஏழாநாள்வந்தபோது ஆயிரமுனிவர்களும் தங்கள் கையிலிருக்குங் கும்பத்தீர்த்தத்தினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த அந்தராசபுத்திரனுக்கு ஸ்நானஞ்செய்வித்தார்கள் உடனே அந்தப் புத்திரன் மயங்கிப் பூமியில் விழுந்தான்-எ-று. (சுஎ)

கண்டுமன்னவன் கையறவெய்தலுந்
தண்டுகுண்டிகை தாங்கியதாபதர்
விண்டவார்பிறை வேணியன்மந்திரங்
கொண்டுபூதிவெண் காப்புக்குறித்திட்டார்.

இ-ள். தன்புத்திரன் மயங்கிவிழுந்ததை அவ்வரசன்பார்த்துத் துயரங்கொண்டான் அப்பொழுது தணிகமண்டலமேந்தியமுனிவர்கள் பிறையணிந்த சடையையுடையபரமசிவனது மந்திரமாகிய சீருருத்திரஞ்சொல்லி விபூதியுந்தரித்தார்கள்-எ-று. (சுஅ)

அறங்கொள்வேதிய ராசிபகர்ந்திட
மறங்கொள்வேந்தன் மனமகிழ்வோங்கிட
வுறங்கினுன்னுயி நீர்ந்துணருற்றெனத்
திறங்கொண்மைந்த நெழுந்துதிசெப்புவான்.

(இ-ள்.) தருமனெறியைக்கொண்டிருக்கிற முனிவர்கள் ஆசீர்வசனஞ்சொல்லும் வீரம்பொருந்தியராசன் மனதில்மகிழ்ச்சி யதிகரிக்கத் தக்கதாக நித்திரைசெய்தவன் அதுநீங்கியெழுந்ததுபோலப் புத்திரனெழுந்து இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறான்-எ-று. (சுஊ)

வேறு,

இத்தலையினிகழ்ந்தபொரு ளெந்தைகேளிளம்பிறைபோல் வெள்ளெயிற்றெனரியுங்கண்ணன் மைத்தொகுமாமலையனைய வருவன்மிக்கமழை முகிவினிடமுழக்க மனையசொல்லன், கைத்தலத்திலொருகதையுங் கயி றுமேந்திக் கனன்றெனையேபிடித்தடர்க்குங் காலேதோன்றி, யத்தலையி லேவிடுவித் தவனைப்பற்றியடர்ந்தகன்ற ரவரெவரோவறிகிலேனே.

(இ-ள்.) என்னையனே, இவ்விடத்தில் நடந்த சேதியைக்கேள் இளம்பிறையொத்த வெண்மையாகிய பற்களையுடையவனும் கருமைநிறந்தங்கியமலையையொத்த வடிவமுடையவனும் மேகமுழக்கம்போன்றசொல்லையுடையவனுமாகிய ஒருவன்கையினிடத்திலொரு தண்டாயுதமும் பாசக்கயிறுமேந்திக்கொண்டு அதிககோபமுள்ளவனாய் என்னைப்பிடித்து அடிக்குங்காலத்தில் அவிடத்தில் சிலர்வந்து அவனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோனார்கள் அவர்களெவர்களோ நான் அறியேன்-எ-று.()

என்றுதனிக்குமரனிஃதியம்பக்கேட்டவிகல்வேந்த னுவகையினாலெழுந்துபுல்லி, நின்றமறைவேதியற்கு முகமன்கூறிநிதிமாறி யனைவருக்

கும் வெருப்பநல்கிப், பொன்றுமகவுயிரளித்ததுங்கட்கின்னெபுரிவதொருகைம்மாறுகாணென்னு. வன்றவரோடிருந்துசுவையடிசினமாந்தியரியணைமேலதீசயத்தோடமர்ந்தகாலே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு ஒப்பற்ற தன்புத்திரன்சொல்லக்கேட்டுப் பலமுள்ள அரசன் சந்திதாஷத்தையுடையவனாகிப் புத்திரனையணைத்துக்கொண்டு அவிடத்திலிருந்தமுனிவர்களுக்கு உசாரவார்த்தை சொல்லி திரவியமாகியமழையைவெறுக்கும்படி யாவருக்கும் கொடுத்து இறந்த என்மகனுக்கு உயிர்கொடுத்த உங்களுக்கு இப்போதுசெய்யும் பிரதியுபகாரம் ஒன்றும் நான்காணென்னு சொல்லி அவர்களுடனிருந்து போசனஞ்செய்து சிங்காசனத்தில் அபிசயத்துடனிருந்தபோது எ-று.

தேன்மாரி துளிப்பனபோன் மகதிவீணைத்திவ்வுறுதற் திரியின்வழித் தாகத்தோன்றும், வான்வயிற்றென்வெளியைச் செவியிலேற்றுமறை முனிநாரதனவையின் வந்துதோன்றக், கான்மாலேபிசீற்றுநறையெழுதுமார்பன் கதுமெனச்சென்றிறைஞ்சியிரு சழலும்போற்றித், தான் வாழ்மரியணையின்மருங்குவேறார் தமனிப்பீடிகைமுனிவன்றனக்குமீந்தான்.

(இ-ள்.) மகதியாழினைக்கையினால் மீட்டத்தக்கதான தந்திரியின் வழியாக ஆகாயவழியிது வென்னும்படி தோற்றுநின்றநாதத்தை யாவர்காதுகளிலும் தேன்மழை துளிப்பதுபோலச்சொரியும் நாரதமுனிவர் அந்தசபையில்வந்தவுடன் அவ்வரசன் விரைவிலெழுந்துபோய் வணங்கியிருபாதங்களையும் வணங்கித்துதித்துத் தானிருக்கும் சிங்காசனத்தின் அருகில் அம்முனிவருக்கும்வேறொரு ஆசனங்கொடுத்தான்-எ-று.

மணித்தவிசின்வைசியனாகுகூற மன்னன்மகிழ்ந்தருந்தவத்தேதாய் மலரின்மேலான், கணித்தவுலகீரோழநொடியினெய்திக் காணவல்லாயிற்று ம்பூதுகண்டதுண்டேற், பணித்திபெனவினவுதலுமகிழ்ந்துகண்ட பரிசனைத்துமப்படியே பகர்வானெஞ்சிற், குணித்துமிகவதீசயிதது வேந்தேயுன்றன் குமரனியல்கேட்டியெனக்கூறலுற்றான்.

(இ-ள்.) அந்தரத்தினுசனத்திலிருந்த நாரதமுனிவர் ஆசீர்வசனஞ்சொல்ல மன்னவன்மகிழ்ந்து அரியதவத்தையுடையவரேபிரம்மதேவன்சிருஷ்டித்த பதினாலுலோகமும் நொடிப்பொழுதிற்சென்று காணத்தக்கவராதலால் ஏதாவது அதிசயம் உண்டாயிருந்தால் சொல்லுமென்று வினாவினவளவில் மகிழ்ச்சிகொண்டு தாம்கண்டதொன்றும்வழுவாமல் சொல்லரினைத்து மிகவும் அதிசயத்தையுடையவராய் அரசனே உண்டுத்திரனுடைய சங்கதியைக்கேளென்று சொல்லுகின்றார்-எ-று.

விசம்புநெறி யான்சகிரும் வேலைகண்டேன்விடுகயிறு மடுதண்டுக்கரத்திலேந்திப் பசும்புயல்போற்கரியறிந மறல்புன்றல்பாலனிவன் றனை

ப்பறிக்கொடுபோங்காலை, யசும்பமுதுபொழிமதிச்செஞ்சடையோனே
வடல்வீரன்கணத்தினொடு மடைந்துகூற்றைத், தசம்பொழுகப்பாச
த்தாற்பிணித்துவிக்கித் தருக்கினொடுமைந்தனையும் விலக்கிமீட்டான்.

(இ-ள்) ஆகாயமார்க்கத்தில் நான்போம்போது வீசுகின்ற பாசக்
கயிறும் அடிக்குந்தண்டாயுதமுங் கையிலேந்திக்கொண்டு நீருண்ட.
மேகம்போலக் கருமைநிறமுள்ள காலனானவன் இந்த உன்புத்திரனைப்
பிடித்துக்கொண்டு போகுங்காலத்தில் அமுதத்துளிபொழிகின்றபி றை
மதியணிந்த சடாமகுடத்தையுடையபரமசிவன் அனுப்பவெற்றிபொரு
ந்திய வீரபத்திரன் கணங்களுடன்வந்துகூற்றுவனை உதிரம் ஒழுகும்ப
டிபாசத்தினாற்கட்டியிறுக்கி இவனை மீட்டுவிட்டான்-எ-று. (௫௪)

பிணியினொடுகூற்றுவனைக்கொண்டுவிீரன் பெயருநெறியிடைத்தரு
மராசனெய்தி, யணியுமணிமுடிகழலீற் நீண்டவீழ்ந்தெம் மையனே
தக்கன்மகமழித்தகோவே, பணிசெயுநின்னடியருக்குமடியனாகப் பற்றா
தசிறியனைநீபற்றற்குள்ளந், துணியுமதற்கிவனிழைத்தவாதேதென்னத்
தோலாதபடைவீரன்சொல்வதானான்.

(இ-ள்) அதன்பின்புவிீரபத்திரர் கட்டினகட்டுடன் காலனைக்கொ
ண்டுபோமிடத்தில் யமதருமராசன்வந்து தன்னுடையரத்தினக்கிரீடம்
அவர்பாதத்தில் படும்படிபணிந்து எங்கனையனே தக்கன்யாகத்தை அ
ழித்தஇறைவனே தொண்டுசெய்கின்றநின்னடியருக்கும் அடியனாகும்
படி தருரியில்லாதஇவனை நீ பித்துக்கொண்டுபோகத் திருவுளங்கொ
ள்வதற்கு இவன்செய்தகுற்றம் யாதோவென்னத் தோற்புஅடையாக
விீரபத்திரர் சொல்லுகின்றார்-எ-று, (௫௫)

வணங்குவரிசிலைத்தடக்கைப் பத்திரசேனன்மாமதலை சீருத்திரவண்
மையாலே, யிணங்குபதினாயிரம்பாண் டிருப்பான்றன்னை யீராராண்ட
கவையிலேயிறுதிசூழ்ந்து, நிணங்கொணெடுந்தடிப்பிலவாய்க் காலதூ
தர், நெருங்குநரை யறமுறுக்கிச்சிறுவனான குணங்குறையிலடியவனைப்
புரத்தியென்றகூற்றுவதைத்தோன் பணிதலைமேற்கொண்டுவந்தோம்.

(இ-ள்) வளைக்கும் நீண்டவில்லையுடைய பத்திரசேனராசன்புத்
திரன் சீருருத்திரமந்திரமகிமையால் பதினாயிரம்வருஷம் உயிருடனி
ருப்பவனாயிருக்கப் பன்னிரண்டுவயதில் அவனுக்குமுடிவுக்குறி நிண
ம்பொருந்திய பெரியதண்டமும் பிலம்போன்றவாயுமுள்ள காலதூதர்
கிட்டிப்பிடித்தார்களாதலால் நீபோயவர்களைத்தண்டித்து நற்குணங்க
ளில்குறைவில்லாத ராசகுமாரனைக்காத்தியென்றருளிய காலசங்கரமூர்
த்தி யேவலைப்பெற்றுக்கொண்டுவந்தோம்-எ-று, (௫௬)

இம்மதலைசிவன் ஞெண்டனாகும்வாழ்நா ளீரையாயிரமுடையோனி வனுக்கிந்த, வெம்மையிடர்விளைவித்தகூற்றைக்கட்டி விமலன்முனங் கொடுபோவோமென்னலோடு, மம்மவெனமதியங்கித்தருமராச னாறி ரண்டாண்டேயிவனுக்காயுவெண்ணச், செம்மையுடனாரைத்திடலும் வீரன்கேட்டுச் சித்திரகுத்திரன்கணக்கிற் றெளியாயென்றான்.

(இ-ள்) இந்தப்புத்திரன் சிவனடிமையாவன் இவன் பதினாயிரம் வருஷம் ஆயுசுடனிருப்பவன் ; இத்தகைமையுடையவனுக்குக் கொடுந் துயரம்விளைத்தகாலனைக் கட்டிக்கொண்டு பரமசிவன் சந்நிதிக்குக்கொ ண்டிபோவோமென்று சொன்னவளவில் தருமராசன்மதியங்கி இவ னுக்குப்பன்னிரண்டுவயதுதானென்று நிச்சயமாகச்சொல்லியவளவில் வீரபத்திரர்கேட்டுச் சித்திரருக்குத்தன் கணக்கைப்பார்த்து நீ தெளி ந்துகொள்ளென்றார்-எ-று, அம்ம-ஆசைச்சொல். (௫௭)

வரவழைத்துத்தருக்கனுண்மைக்கணக்கன்றன்னைவதனம்பார்த்திந்த விளமதலைக்காயுந், திரவளவையுரையெனலுமவனுந்தேர்ந்து செப்புவா ளீரானுண்டளவேதிண்ணம், பரவருசீருருத்திரத்தின்பலத்தினாலே பக ர்பதினாயிரம்பருவம் பாரில்வாழப், புரவலனேபின்னெழுநிக்கிடத் தல் கண்டே நெனப்புகலவவனுமஞ்சிப்புகலலுற்றான்.

(இ-ள்.) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தருமராசன்சித்திரகுத்தனை வரவழைத்து அவன்முகம்பார்த்து இந்தவாலிபனுக்குள்ள ஆயசுமுடி வைப்பார்த்துச்சொல்லென்றான் சித்திரகுத்தன் கணக்கைப்பார்த்துப் பன்னிரண்டுவயதென்பது நிச்சயமேஆனால் சீருருத்திரமந்திரபலத்தி னால் பதினாயிரம்பருஷம் பூமியில்வாழும்படி பின்னாலேயெழுநியிருப் பதை யிப்போதுபார்த்தேனென்றுசொல்ல யமன்பயந்துசொல்லுகின் றான்-எ-று. (௫௮)

புன்மையினுன்மடமையினுலடியார்செய்த புன்ஞெழிலேயேபொறு த்தல்புலவேவார்செய்யுந், தன்மையெனப்புகழ்ந்துநமனிரந்துகூறத் தனி வீரன்பிணித்தகொடுங்கூற்றைவிட்டுந், தொன்மையதாம்சிவலோகம டைந்தான்வாசந், தொடைத்தருமன்றன்புரியிற்புகுந்தானிந்த நன்மை யதிசயத்தகைமைபுகலவேண்டிநாமுன துநகரடைந்தோநாமவேலோய்.

(இ-ள்) புல்லறிவினாலுந் தெரியாமையினாலும் அடியார்கள்செ ய்தகுற்றங்களைப் பொறுத்துக்காப்பது பெரியோர்கள்செய்கையென்று நமன்வீரபத்திரரைப்புகழ்ந்து இரந்துசொல்ல அவர்காலனைக்கட்டிய கட்டினையவிழ்த்துப் பழமையாகியசிவலோகமடைந்தார் வாசனையுள்ள மாலையணிந்த தருமராசன் தன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந்தான் இந்தநல்ல ஆதிசயத்தைச் சொல்லவேண்டி-ஆரசனே நாமுன் நகரத்திற்குவந் தோம்-எ-று. (௫௯)

வேறு,

என்றுநாரதமுனிவரனியம்பலு மெறுழவலிக்குவவுத்தோள்
குன்றுபோல்வளர்ந்தோங்கிடவுவகையங்குரைகடலிடைமுழங்கி
நன்றுநன்றெனவருந்தவர்முதலிய நான்மறையவர்ப்போக்கித்
துன்றுதரவன்மைந்தனோடானடி தொழுதுவீற்றிருந்தானே,

(இ-ள்.) இவ்வாறுநாரதமுனிவர் சொன்னமாத்திரத்தில் பலமுள்
ளதாய்க் குவிந்திருக்கும்புயங்கள் மலைபோல்வளர்ந்தோங்கிப் பூரிக்கத்த
க்கதாகச் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில்முழங்கி இதுமிகவும்நல்லகாரி
யம நல்லகாரியமென்றுசொல்லி முனிவர்கள்முகலாகியபிராமணர்களை
அனுப்பிவிட்டுப் பூமாலையணிந்தராசன்.தன்புத்திரனுந்தானுமாகப் பா
மசிவன்திருவடிகளைத்தொழுது வாழ்ந்திருந்தான்-எ-று. (கூய)

இந்தமந்திரத்தகுதியுமோதினோர்க் கிறையவனருள்கூரு
மந்தவண்ணமுங்காலனைக்கடிந்தது மரும்பெற்றிருமைந்த
னந்தநீர்ந்ததுமாயுளைப்பெற்றது நவின்றமாக்கதைதன்னைச்
சிந்தைசெய்குநர்படிக்குநர் சிவபதமடைவாரே.

(இ-ள்.) இந்தமந்திரப்பெருமையும் இதைச்சொல்லுகின்றவர்க
ளுக்குப் பாமசிவன் கிருபைசெய்யுமுறையும் காலனைக்கடந்ததும் பெ
றுதற்கரிய ராசகுமாரனிறத்தல்நீங்கினதும் பதினாயிரம்வருஷம் இருக்
கும் ஆயுள்பெற்றதும்சொல்லுகின்ற இந்த மகத்துவமுள்ளசரித்திரத்
தைச்சிந்திப்பவர்களும் படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் சிவபதமடை
வார்கள்-எ-று. (கூக)

இன்னதன்மையதிக்கதையெனமுனை யிளமதிச்செழுங்கண்ணி
மி ள்னுசெஞ்சடையமலனைநிமலனை விமலனையடிபேணி
நன்னலந்தருமிருந்தவக்கிழமைசா னவையிலார்களிகூரச்
சொன்னநான்மறையியாதனதருள்பெறு சூதமாமுனிசொன்னான்.

(இ-ள்.) இந்தச்சரித்திரமித்தன்மையுடையதென்று இளம்பிறை
மதியைமாலேபோலணிங்கிருக்குஞ் செஞ்சடையையுடையஅமலர் நிம
லர்விமலர்என்னும் பலதிருநாமமுள்ளபாமசிவனுடைய திருவடிகளைத்
தொழுது நல்லமோகூந்தருவதற்கேதுவாகிப் தவமெறிபுள்ள நைமி
சாரணியமுனிவர்கள் ஆனந்தம்அடையும்படி சூதமுனிவர்சொன்னார்
அவரோவே தங்களைவகுத்துக்கூறியவியாசமுனிவருடையசீஷர்-எ-று.

இருபத்தொன்றாவது

சீருருத்திரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம். து. ௨. ஈயசு.

உ

சிவமயம்.

இருபத்திரண்டாவது

வஞ்சனே முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

மீட்டுமற்றோர்களை சூதன்விளம்புந்
தீட்டலாதமறை யோர்கிறல்வேந்த
நீட்டுசீர்வணிக ரென்றிவர்மூவர்
நாட்டுவேதநெறி நன்னிலைநின்றோர்.

(இ-ள்) சூதமுனிவர்வேறுமொருசரித்திரஞ்சொல்லுகின்றார்பரி
சுத்தர்களாகிய பிராமணர்கள் வெற்றியுள்ளசூத்திரியர்கள் நீதிதேடும்
வைசியர்களாகிய இம்மூவரும் விதிவிலக்குகள்சொல்லும் வேதத்தின
ன்மார்க்கத்திலிருப்பவர்கள்-எ-று. (க)

அந்தநூலினதி காரமிலாராய்
வந்தபின்னவரு மாகிலமீதிற்
சந்தமில்லிழி குலத்தினர்தாமுஞ்
சிந்தைநன்கொரு வுதேமொழியாரும்.

(இ-ள்,) அவ்வேதங்களோதும் அதிகாரமில்லாதவர்களாய் வந்த
சூத்திரரும் பெரியஇந்தவுலகத்திலிருக்கும் மாட்சியில்லாத இழிகுலத்
தாரும் மனதில் கற்பினிலையில்லாத மாதர்களும்-எ-று. (உ)

முற்றுநன்னதிகண் மூழ்கினரேனு
நற்றவம்புரித னாடினரேனு
முற்றபேரற முவந்திலரேனும்
பற்றிலானடி பணிந்திலரேனும்.

(இ-ள்.) நல்லநதிகளிலெல்லா மூழ்காதவர்களாயிருந்தாலும் நல்ல
தவஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினையாதவர்களாயிருந்தாலும் பொருந்
தியதநுமங்கள் செய்யாதவர்களாயிருந்தாலும் விருப்பு வெறுப்புஇயல்
பாகவேயில்லாத பரமசிவனுடையதிருவடிகளைப் பணியாதவர்களாயிரு
ந்தாலும்-எ-று. (ங)

ஓதுதற்குமரிதா புணர்கல்லாப்
பாதகத்தொழில்கள் பண்ணினரேனுஞ்
சோதிநற்பிறை முடித்திடுதொல்லோன்
காதையிற்படு கருத்தினரானால்.

(இ-ள்) சொல்வதற்குமரியதாய் மனதில்நனைக்கவுகூடாத பாவ
ங்களைச்செய்கின்றவர்களேயானாலும் பிரகாசமுள்ளபிறையணிந்தஆதி

காரணனாகிய பரமசிவனுடையசரித்திரத்தில் சிந்தைவைப்பவர்களா
னால்-எ-று. (ச)

பாவமென்றமொழி பற்றமாடிக்குத்
தேவரும்பரவி வந்தனைசெய்யக்
கோவையங்குமுத வாயுமைகொண்கன்
மேவரும்பதவி மேவியிருப்பார்.

(இ-ள்.) பாவமென்கிறசொல்லின் பற்றைக்கெடுத்துத்தேவர்களு
ம்துதித்துத்தொழும்படி கோன்வப்பழமொதத செவ்வாயினையுடைய
உமையவள்கணவனாகிய பரமசிவன்வீற்றிருக்கும் சிவபதவியில்பொரு
ந்தியிருப்பார்கள்-எ-று. (ரு)

கரந்தைவார்சடையர் தூதையைநாளு
மிருந்துகேட்க வியலாதவர்தாமு
மரந்தைநீங்கி யரைநாழிகையேனுந்
தெரிந்துகேட்கி னுறுதீவினைமாய்ப்பார்.

(இ-ள்.) கரைந்தைப்பத்திரமணிந்த நீண்டசடையையுடைய பா
மசிவன்கதையை ஒருநாள் முழுவதுமிருந்துகேட்கக்கூடாமையாயிருப்
பவர்கள் தங்களுக்கிருக்கும் வருத்தத்தைவிட்டு அரைநாழிகையாவது
ஞாபகத்துடன் கேட்பார்களானால் சென்னங்கள்தோறும் பொருந்திய
தீவினையைக் கெடுப்பார்கள்-எ-று. (சு)

வேறு.

கலிபுகத்துநற் கன்மமியற்றாதன்
மலிபுராணநூல் கேட்பதுமாட்சியா
லலையுநெஞ்ச மலைவற்றுமெய்ந்நெறி
நிலைபெறுஞ்சிவ யோகத்துநிற்குமே.

(இ-ள்.) கலியுகத்தில் நற்கருமங்கள்செய்குதலும் நிறைந்துள்ளபு
ராணங்களைக்கேட்பதுமாகிய பெருமையால்சஞ்சலப்படுகிறமனம்அலை
வற்று நல்லநெறியில்நிலைத்திருக்கத்தக்க சிவயோகத்தில்நிற்கும-எ-று-

வஞ்சகக்கரு நெஞ்சமுமாசிலா
வஞ்செழுத்தை யடையவரந்தைபோம்
விஞ்சதீவினை வேரறும்வேரறத்
துஞ்சிலாத்துரி யத்திற்சுகிக்குமே.

(இ-ள். வஞ்சகமுள்ளதா யிருண்டிருக்கிறமனமும் குற்றமில்லா
த பஞ்சாஷ்டரத்தைப்பொருந்துமாகில் துன்பம்நீங்கும் அதிகரிக்குந்
தீவினைக்குக்காரணமாகிய ஆணவமலம்நீங்கும் அதுநீங்கினால் மாயாத
துரியாவததையில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கும்-எ-று. (அ)

உம்பராரமு துண்டவர்தங்கட்கு
நாம்புகாய நரைதினாற்றாறுமா
லெம்பிரான்கதை யின்னமுதுண்டவர்
வெம்புகாய வினேமுற்றுமாற்றுமே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுர்தம் உண்டவர்க
ளுக்குத் தங்களுடையதென்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிற சரீரத்தின் நனா
யையுந் திரையையுமாற்றிவிடும் நம்மிறைவன் சரித்திரமாகிய அமுர்த
முண்டவர்களுக்கு வருத்தத்துக்கேதுவாகிய சரீரத்தின் வினையையெ
ல்லாம் நீங்கும்-எ-று. (௯)

ஆன்றகாதையின் மேல்விருப்பற்றவர்
தோன்றுமுற்கதை பொய்யென்று சொல்பவர்
மூன்றுகோடி நரகத்தின்மூழ்கியே
நான்றநாவுடை நாய்ப்பிறப்பெய்துவார்.

இ-ள். மகிமைதங்கிய சிவகதையில் விருப்பமில்லாதவர்களும் மு
ன்னடந்திருக்கும் சிவகதை பொய்யென்று சொல்லுகிறவர்களும் மூன்
றுகோடி நரகத்தில் அழுந்திப் பின்பு தொங்கியநாவுடைய நாயாகப்பிற
ப்பார்கள்-எ-று. (10)

எக்குலத்தவ னாயினுமீர்ஞ்சடை
முக்கணான்கதை யோதுமுதல்வனை
மக்களுள்ளிவ னும்மகனென்பவர்
கக்குவாய்ப்புழுக கான்றிடுநாய்கொள்வார்

இ-ள். எந்தக்குலத்திற்பிறந்தவனே யானாலும் குளிர்ச்சிதங்கியச்
டையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்ற முதல்வ
னை மனிதர்களுக்குள் இவனுமொருமனிதனென்று எண்ணிச் சொல்
லுகின்றவர்கள் கக்கும்வாய்ப்புழுகனைக் கக்கும்படியான வியாதியை ய
டைவார்கள்-எ-று. (10க)

ஓங்குசீர்த்திருக் காதையுரைக்குநர்
தாங்குபீடிகை யின்றித்தனாயிரா
ராங்கண்யாயாயு மஞ்சலிசெய்திடார்
தீங்கினோருரை சிற்றவைசேர்ந்திடார்

இ-ள், மேலானமகிமையுஞ் சிறப்புமுள்ள சிவசரித்திரஞ் சொல்
லுகின்றவர்கள் தாங்குகிற ஆசனமில்லாமல் தனாயிலிரார்கள் அவிடத்
திலிருக்கும் யாராயும்வந்தியார்கள் தீயவர்களிருக்கிற புல்லியசபையிற்
சேரார்கள்-எ-று. (10உ)

சிறியர்தீக்களி செய்யுமிடத்தினு
மறிவிலாளர் சூதாடுமரங்கினு
சுள

முறலில்வஞ்சிய ருண்டாட்டிடத்தினும்
பொறியிலாளர் பொருந்துமிடத்தினும்.

இ-ள். அற்பமாகப் பாவத்துக்கேதுவாகிய சிறப்புகள் செய்யுமிடத்திலும் அறிவில்லாதவர்கள் சூதாடும் அரங்கத்திலும் தத்தங்கணவர்களுடன் மாதர்கள்வினையாடிக்கொண்டிருக்குமிடத்திலும் அங்கப்பழநானவர்களிருக்குமிடத்திலும்-எ-று. (௮௩)

கம்பமால்கரி நல்கினுங்கண்ணக
னிம்பர்நாடு முழுவதும்யினுஞ்
செம்பொன்மாரி பொழியினுஞ்செஞ்சடை
நம்பன்காதை நயந்துநவ்விற்றிடார்.

இ-ள். அசைதலை யியல்பாகவுடைய பெரியயானை கொடுத்தாலும் இடமகன்ற இவ்வுலகத்தில் நாடுகொடுத்தாலும் பொன்மாரி வருஷித்தாலும் செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தை விரும்பிச் சொல்வார்கள்-எ-று. (௮௪)

மூவராதி முழுதுலகத்துள்
தேவர்வாழுஞ் சினகரமுன்னருந்
தூவுதண்ணற வுண்டுகளும்பிமிர்
பூவர்சோலைப் புனிதவிடத்தினும்,

இ-ள். திரிமூர்த்திகள் முதலான எல்லா வுலகங்களிலு மிருக்கிற தேவர்கள்வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களின்முன்னும் பெருகாநின்றகுளிரச் சிதங்கியதேனையுண்டு வண்டுகளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கத்தக்க மலர்களையுடைய சோலையாகிய புனிதமுள்ளவிடத்திலும்-எ-று. (௮௫)

தீதிலாத செழுநதிதீரத்துங்
கோதிலார்கள் குழியவிடத்தினும்
வேதவேதியர் வேள்வித்தலையினு
மாதிரி வரம்மனைமுற்றத்தும்.

இ-ள். தீமையில்லாத செழுமையுள்ள நதிதீரத்திலும் குற்றமில்லாதவர்களாகிய நல்லவர்கள்கூடிய இடத்திலும் பிராமணர்கள் செய்யும் யாகசாலையினிடத்திலு மாதிரியாகிய முனிவர்களுடைய ஆசிரமத்தினிடத்திலும்-எ-று, (௮௬)

மற்றும்வேறுள புண்ணியமல்குசீ
ருற்றதெவ்விட மவ்விடத்தோதுவர்
பற்றிநாளும் பரமன்றிருக்கதை
முற்றுமோதி முழுதுணர்கேள்வியார்.

இ-ள். இவ்விடங்களிலுமல்லாமல் இன்னுமிருக்கிற புண்ணியம் பொருந்திய சீரினையுடையது எவ்விடமோ அவ்விடத்திலும்வேதாகம

சாஸ்திரபுராணங்கள்முழுவதையு மோதியுணர்ந்தபெரியோர்கள் அன்புடன் சிவகதைபை நாஸ்தோ றுஞ்சொல்வார்கள்-எ-று. (யௌ)

நாயகன்கதை நாடொறுங்கேட்குநர்
தூயநீரினிற் றேயுய்ந்துவெண்ணீறணிந்
தேயநித்தக் கருமமியற்றிப்பின்
காயவைம்புல னுங்கருத்தோன்றியே.

இ-ள். பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தையே தினந்தோறுங்கேட்பவர்கள் பரிசுத்தமுள்ளதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூகியணிந்து கொண்டு தங்கள்வருணச்சிரமத்துக்குரிய நிததிய கர்மானுஷ்டானங்களைமுடித்துக்கொண்டு சரீரத்தைப்பொருந்திய ஐம்புலன்களுங் கருத்தும் ஒருவழிபட்டு-எ-று. (யௌ)

வல்லதேசிக னுக்குமணித்தவி
சொல்லேநல்கி யுறுபொருளீந்துநன்
கல்லவாணிகி ளத்தலடங்கிவன்
புல்லரானவ னாப்புறம்போக்கியே.

இ-ள். சிவகதைசொல்லவல்ல ஆசாரியனுக்கு விரைவாகரத்தினு சனங்கொடுத்து மிகுந்தபொருளுங்கொடுத்து நல்லதல்லாததாகியவார்த்தைபேசுதலைவிட்டு மிகவும் புன்மையானவர்களைப் புறத்தில்போக்கி விட்டிம்-எ-று. (யௌ)

பத்தியோடல்கு பாவகத்தோடுரு
வொத்தநற்றவி சேறலொழித்துநூல்
வித்தகற்குக்கீழ் மென்றவிசொன்றியே
சித்தம்வேறறக் கேட்பதுசெவ்விதால்.

இ-ள். பத்தியுடனும் ஒடுக்கமுள்ளபாவகத்துடனும் பொருந்திச் சிவகதைசொல்லுகின்றவ ராசனத்துக்குச்சரியானநல்லஆசனத்திலிருப்பதையொழித்தவராசனத்துக்குத் தாழ்ந்தஆசனத்தி லிருந்துகொண்டு மனம்வேறேரீடத்திற் செல்லாதவண்ணமாகக் கேட்குதல் நன்மையாம்-எ-று; (உய)

அன்றிக்கேட்கு மிடத்தழுக்காற்றினற்
கன்றிலேறோர் பொருளினைக்கற்பிப்பா
ரொன்றலாத துரைத்தெதிர்வாதிப்பாற்
பன்றியாயிந்தப் பாரிலுதிப்பரே

இ-ள். இவ்வாறன்றிக் கேட்குமிடத்தில் பொருமையினால் மனம் வெறுமபித் தங்கள்கற்பனையால் வேறொருபொருளைச் சொல்லுகின்றவர்களும் பலபலவாறுகச்சொல்லி யெதிரில்வாதுசெய்கின்றவர்களும் இவ்வுலகத்தில் பன்றியாய்ப்பிறப்பார்கள்-எ-று. (உக)

ஆன்பினிற்கதை கேட்பதலாற்பிறர்
வன்பினெய்தி மனம்வைத்துக்கேட்பவர்
துன்பமெய்து சுடலையிலேங்கிய
வின்பமில்லா யெட்டியதாருவார்

இ-ள். அன்புடன் சிவகதையைக்கேட்பதைவிட்டுப்பிறருடையவ
ன்மையினில் மனம்வைத்து அவர்கள்சொல்லும் வேறொன்றைக் கேட்
பவர்கள் துன்பம்பொருந்திய சுடலையில் ஒங்கிய மதுரமில்லாத பழத்
தையுடைய எட்டிமாமாவர்-எ-று (௨௨)

கூறுமாக்கதை கூட்டுமுனாப்பனே
வேறுதங்கருமத் துவினாந்துபோஞ்
சீறுசிந்தையர் செல்வத்தைத்துய்க்குங்கா
லீறுசெல்லா திடையிலிழப்பனே

இ-ள், சிவகதையை ஆரம்பித்து முடிப்பதற்குமுன் மத்தியில் வே
றுகிதங்கள் காரியத்தைக்குறித்துவினாந்துபோய்விடுகின்ற மூர்க்கமன
முள்ளவர்கள் நல்வினையினால் செல்வத்தை அனுபவிக்குங்காலத்தில்தங்
கள் ஆயுள்வரையில் அனுபவியாமல் மத்தியிலிழந்துவிடுவார்கள்-எ-று

மஞ்சமேறியும் வெள்ளிலைமாந்தியு
நஞ்சமுண்டவர் நற்கதைகேட்குந
ரஞ்சியோவென் றாற்றிக்கழுதுனைத்
தஞ்சமாகக் கிடந்துதவிப்பனே

இ-ள். மஞ்சத்தின்மேலேறி யிருந்துகொண்டும் தாம்பூலம் பே
ட்டுக்கொண்டும் விஷபானஞ்செய்தருளிய பரமேசுவரனுடையசரித்தி
ரத்தைக்கேட்பவர்கள் பயந்து ஒவென்றழுதுகொண்டு கழுமாத்தினு
னியே தஞ்சமாக அதிலிருந்து தவிப்புார்கள்-எ-று. (௨௩)

கயிலையண்ணல் கதையைநிகழ்த்துழித்
துயில்புரிந்திடுந் தொல்வினைப்பாதகர்
வெயில்காந்திடு வெங்கொடிக்கஞ்சியே
யயின்முட்காட்டுறை கூகையதாருவார்

இ-ள் கயிலாசபதியின்சரித்திரத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் நித்தி
ரைசெய்கின்ற பழையவினையையுடைய பாவிதன் தன்னைக் கொல்லுக
ின்ற கொடியகாக்கைகளுக்குப்பயந்து பகலிலொளித்துக்கொண்டு இர
ண்டிருக்குங்காட்டில் வாயஞ்செய்கிற கோட்டாருவார்கள்-எ-று, (௨௪)

படர்ந்தவேணிப் பரமன்றிருக்கதை
கிடந்தசேக்கையிற் கேட்குமறினிலோர்
முடைந்தமாஸ்வரை யுச்சிவிடர்புகுந்
துடைந்தமாசன மாகிப்பிறப்பனே

இ-ள், விரிந்தசடையையுடைய பரமேசுவரனது சிறப்புள்ள சரித்திரத்தைப் படித்திருந்த பாயலிலிருந்தபடியேகேட்கும் அறிவினர்களெருங்கிய பெரியமலையின் உச்சியிலிருக்குங்கல்வெடிப்புச்சந்துகளில் புகுந்துகொண்டிருக்கும் பாம்பாய்ப்பிறப்பார்கள்-எ-று, (௨௬)

நசன்காதைசொல் வானன்றிபின்னுமோர்
தேசிகன்பிற னுண்டென்றுசெப்புமோ
காசதீர்க்குங் கதைவிளக்கங்கொடு
மாசின்மாக்கண் மனவிருணீக்கலால்

இ-ள், சிவகதைசொல்லுகின்றவைகளையன்றி வேறேயொரு ஆசிரியனுமுண்டென்று வேதாகமங்கள்சொல்லுமோ (ஏனெனில்) குற்றங்களைத் தீர்க்கத்தக்க சிவசரித்திரமாகிய தீபத்தைக்கொண்டுபழுதில்லாதமனிதர்கள் தங்களுடையமனவிருளை நீக்குதலினால்-எ-று, (௨௭)

ஆதலால்கதை கேட்குமவையினைப்
போதலென்றிய புண்ணியமாந்தர்கள்
பாதகந்தவிர்க்கும் பயபத்தியாய்
நாதனல்லவை யென்றெண்ணிநண்ணுவார்

இ-ள், ஆகையால் சிவகதைகேட்குஞ்சபையை ஞானம்பொருந்திய புண்ணியவான்கள் பாவத்தைநீக்கும்படியான பயபத்தியுடன்பரமேசுவரனுடைய சந்திதியென்றுகருதி மேற்சொல்லியகுற்றம் யாதெனினுமில்லாமலிருந்து கேட்பார்கள்-எ-று, (௨௮)

வே று,

இத்தகையகதையான்முன் னியன்றகதையொன்றுரைப்பாந்
தத்துதிராமணிகொழிக்குந் தடங்கடற்செந்தமிழ்நாட்டின்
மைத்தொகுபும்பொழி லுடுத்த வாட்களமர்முதுநகரில்
வித்தகராயினிதுறையும் வேதியர்களனைவோரும்

இ-ள், சிவகதையானது இத்தன்மையுள்ளகதையாகும்இனிமுன் னடந்தொரு சிவகதைசொல்லுகிறோம் தாவிமேலெழுகின்ற ஆலைகள் முத்துகளைக்கொழிக்கும் பெரியசமுத்திரத்தையுடைய தமிழ்நாடாகிய பாண்டிநாட்டில் மேகங்கள்சேரும்படி பூஞ்சாலைசூழ்ந்த வாட்களமென்னும் பழையநகரத்தில் ஞானவான்களா யினிதுடன்வாழும் பிராமணர்களெல்லாரும்-எ-று, (௨௯)

தீப்பேணுந்தொழிநிறம்பிப் படைதரித்தசெங்கையராய்
நாப்பேணுமந்திரமு நற்றொழி லுநனிமறந்து
பூப்பேணியான்கழலி லருச்சிக்கும்புந்தியின்றி
மீப்பேணுங்கடவுளர்த முப்போதைக்கடனும்விட்டார்,

இ-ள் நித்தியாகுதிசெய்யுந் தொழிலைமாறி ஆரமேந்தியகையையுடையவர்களாய் டிவினானுச்சரிக்கும் மந்திரத்தைபற்றி நற்கருமங்களை யறிவதுமறந்து மலர்களெடுத்து அன்புடன் பரமேஸ்வரனுடையதிருவடிகளிலருச்சிக்கவேண்டுமென்கிற விவேகமுமில்லாமல் வானுலகிள்வாமுங் கடவுளர்களை வந்திக்கத்தக்கதான திரிகாலச்செய்தொழிலையுமறந்துவிட்டார்கள் எ-று, (௩௩)

ஆரணமுந்தனியோதா ரந்தணருங்கடாக்கரும
காரணமாநீசர்தொழில் கடைப்பிடிக்கமறையோருள்
வாரணிநற்கும்பமுலை வஞ்சுளைதன்மணக்கொழுநன்
ரூரணிக்குள்விதுரனெனப் பெயருடையோன்றினெருவன்

இ-ள், வேதங்களையு மோதாதவர்களாய்ப் பிராமணர்களுக் குரியதல்லாத செய்கைக்குக்காரணமாகிய நீசர்தொழிலை அனுசரித்திருக்கும் பிராமணர்களில் கச்சணரிந்த தனங்களையுடைய வஞ்சுளை என்பவள்கணவனாகிய இவ்வுலகத்தில் விதுரனென்றுசொல்லும் பெயரையுடையவனெருவன் எ-று, (௩௪)

பண்பில்லாரெறிபூண்டோன் பழற்றொழுங்கின்றலேநின்றோ
னண்பினுற்பொதுமகளி ரிளமுலையினலந்துய்த்து
வெண்பலாலரவுமிழந்தவிடந் தலைக்கொண்டெனக்காமுற்
றெண்பனூர்தடமார்பன் தன்மனையொழிந்திட்டான்,

இ-ள், நன்மையில்லாத ஒழுக்கத்தையுடையவனும் மேலுக்குப்பிராமணவேஷமும் உள்ளே நீசத்தொழிலுமாகிய செய்கையி லிருப்பவனும் ஒளிபொருந்திய பொன்பாலையணிந்த மார்பையுடையவனுமாகிய அந்தவிதுரனென்பவன் நேசத்துடன் பொதுமகளிருடைய இளமைதங்கிய தனங்களைப்புணரும் கல்வியின்பம்அனுபவித்துக்கொண்டு பாம்பானது வெண்மைநிறந்தங்கிய பற்களினும் கக்கியவிஷம் தலைக்கேறியதுபோலக் காமந்தலைக்கேறக்கொண்டு தன்மனையினிடத்தி லனுபவிக்குங் கல்வியின்பத்தை யொழிந்துவிட்டான்-எ-று, (௩௫)

துணைபிரிந்தமடவன்றிற் பேடைபோற்றியருழந்து
கணமலிந்தகங்குறொறுங் காமரசத்தாலலேந்து
பிணைநெடுங்கண்டியின்மறப்ப விசகத்தாற்பெரி துணங்கி
மணமலிந்தசுருளோதி வஞ்சுளையுமிதுசெய்தாள்

இ-ள், வாசனைபொருந்தியதாய்ச் சுருண்ட அளகத்தையுடைய வஞ்சுளையானவள் ஆணன்றிலைப் பிரிந்த பெட்டைபன்றிலைப்போலதுயரங்கொண்டு பேய்கள்சஞ்சரிக்கும் இரக்காலத்தோறும்காமபாணத்தினால்அலைந்து மானபார்வைபோன்ற பார்வைநித்திரையைநீக்கவிரகத்தினால்மிகவுமவருந்திஇவ்வாறுசெய்யதொடங்கினாள் எ-றுஎவ்வாறெனில்

காதலான்றனொருவிக் கற்புகிறைவரம்புமிகந்
தேதிலானிழிகுலத்தோ னொருவன்ெழிற்றேணுண்சையாற்
றுதுலாமலரணையிற் றனிக்கா ரிளிரய்தவிர்வான்
மாதராடண்வாது மருவுநாடனிொருநாள்

இ-ள், காமவிரகத்தினால் தர்மமவழியைநீங்கிக் கற்புநிலையாசியவ
ரம்பினையுங்கடந்து வஞ்சுனையானவன் அன்னியனாகிய ஒரு இழிகுலத்
தனுடைய அழகுள்ளதோளேப் புணரும் விருப்பத்தினால் மகர்ந்தம் நி
றைந்த மலரணையில் தனக்குள்ள காமவிடாய்தவிரும்பொருட்டுஒருநா
ள்வதுதவிராமல் புணர்ந்துகொண்டிருக்கும்நாளி லொருநாள்-எ-து,

பழியுரைதன்செவிவெதுப்பப் பைந்தொடிதன்கற்போர்வான்
பொழிமழையினையாமற் தமியனாப்ப்புகுந்திடலுங்
கழையிளந்தோள்வஞ்சுனையுங் காளைப்பொருவனுரணையாய்
விழைவுடன்மென்பூவணைமேன் மெய்குழையநல்லுகர்ந்தார்,

இ-ள், இவளநடக்குங்காரியம் ஊரறிந்து பேசிக்கொள்ளும் பழ
மொழி தன்காதுகளைச்சுடுதலினால் விதுரனென்பவன் வஞ்சுனையின்க
ற்புநிலையையறிய மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கும் அர்த்தகரத்திரியி
ல் தன்மனைக்குச்சென்றபோது இளமையான பசிய மூங்கிலையொத்த
தோள்களையுடையஅவனும் ஒருவாலிபனுமாக வீட்டுக்குள் விரும்புபழ
ன்பூவணைமேல்மெய்குழையப் புணர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்-எ-து,

கண்டனன்றுண்ணெனுநெஞ்சன்கதழ்மரிபோனெடுஞ் சிற்றங்
கொண்டடையப்படிற்றொழுக்கன் வெருவிமனங்குலைந்தகன்றான்
வண்டுமுரல்குழல்பற்றி வஞ்சுனையைமனங்கலங்கத்
தண்டமிழைக்குவனென்னாதாட்டுணையாற்றுகைத்திட்டான்

இ-ள் இவ்வாறிருப்பதைக்கண்டு திடுக்கிட்டமனமுள்ளவனாய்ப் பற்
றியெரியுந் திப்போல மிகுந்தகோபங்கொண்டுவருவதை அந்தச்சோர
ன்பார்த்தப்பயந்து ஓடிப்போனான் வண்டிகளிசைபாடிக்கொண்டிருக்
கும்படியான அளகத்தைப்பித்ததுக்கொண்டு வஞ்சுனை மனங்கலங்கும்
படி தண்டிக்கிறேனென்று தன்கால்களால்மிதித்தான்-எ-து, (௩௭௬)

களங்குழையுமிகமறுகிக் கணவநீயென்னுனாயுஞ்
சினங்குறைந்துகேட்டதற்பின் செகுத்திடுதியெனவிரப்ப
மனங்குறைந்துபுடையானாய் மலர்க்குழல்விட்டுனாயென்னுந்
தனங்களிற்கண்ணீரொழுகத் தளிரியலுமிழற்றுவாள்

இ-ள், எத்தினங்கள்பதித்திருப்பதனால் பளுவான குழையணிந்த
காதுகளையுடையவளாகிய வஞ்சுனையானவள் மிகுதியாக மனம்வருந்தி
க்கணவனேகோபந்தணிந்து என்வார்த்தையையுங்கேட்டுபிற்பாடுகொ

ன்றுபோடென்றுசொல்ல மனமிரங்கி அடிக்காமல் அளகத்தைவிட்டுநீ
சொல்வதைச்சொல்லென்ற வளவில்தன்னுடையதனங்களின்மேல்கண்
ணீர்சிதிறும்படி அழுதுகொண்டு துளிர்போன்றதன்மையுள்ளவள்சொ
ல்லுகின்றாள்-எ-று, (௩௭)

வன்கணுலறனொருவிப் பொதுமாதர்வசமாகி
யென்கணர்வமுமின்றி யின்றளவுமிகந்தனைநா
வன்கணுலருணைக்கம் பெருதுருகியுடல்மெலிந்து
புன்கணுல்வேனிலான் கணைக்கிலக்காய்ப்புழுங்கினனே,

இ-ள், இரக்கமில்லாமையினால் தாம்நெறியைமாறிப் பொதுமாதர்
வசமாகி என்னிடத்திலாசையுமில்லாமலின்றளவும்நீங்கிவிட்டாய்நான்
உன்கிருபாநோக்கம்பெருமல் நெடுநாளாக மனமுருகி யுடல்மெலிந்து
துயரங்கொண்டு மனமதபாணங்களுக்கு இலக்காகவருந்தினேன்-எ-று

நல்லிளமைசெவ்விரல நாளும்வறிதேகழியக்
கொல்லுலையினங்கியெனக் காமக்கனல்கொளுத்த
வல்லியம்போற்றென்றல் வரவாணிலவுந்தென்கடலு
மல்லல்செயக்கங்குறொறு மாற்றாதேனையினனே

இ-ள், நல்ல இளமைப்பருவமும் அழகும்பெண்ணலனும் நாள்தோ
றும் வீணாகிவிடும்படி கருமானுலேக்களத்திலுண்டாகுந் தீபோலக் கா
மாக்கினிகொளுத்தவும்புலிபோலத்தென்றல்வந்துவீசவும்ஒளிபொருந்
திய சந்திரனுந் தெளிவுள்ள சமுத்திரம் துன்பஞ்செய்யவும் இராத்தி
ரிகாலந்தோறுஞ் சகிக்கமாட்டாதவளானேன்-எ-று, (௩௯)

காவலநீமேவுவையென் நிர்நெடுநாட்காத்திருந்தே
னாவல்பெருகத்தமியே னற்றேனாய்த்தவறிழைத்தேன்
பூவர்குழன்மாதருக்குங் காணையர்க்கும்பொதுவன்றோ
மேவரியபெருங்காம மெனவிம்மிவிளம்பினாள்

(இ-ள்) என்னைப்பாதுகாக்கத்தக்க கணவனையித்தனைநாள்வணக்
கும் வருவையென்று கற்புநிலையைக் காத்துக்கொண்டிருந்தேன்நீவரா
மையினால் காமம் அதிகரிக்கத்தனியாயிருக்கும் நான் சகிக்கமாட்டாம
ல்குற்றஞ்செய்தேன் காமமானது மாதருக்கும்ஆடவர்களுக்கும்பொது
வல்லவாவென்று அழுதுகொண்டு சொன்னாள்-எ-று, ((௪௦))

இறங்கினன்றன்பாற்றவொன்றொண்ணினன்சேட்டிளங்கொழிநீ
மரங்களொடுகற்குழைய மாழ்கியரற்றுதல்வேண்டா
தாங்கனெடுங்கடலனைய காமநெய்தடுப்பவரார்
சுருங்கவினியொருகுழ்ச்சி சொல்லுகிறேன்றுணிகென்னு

(இ-ள்.) அவளில்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டுத் தன்னிடத்திற்கு
ற்றமிருக்கின்றதென்றெண்ணி யிரங்கினுளங்கொடிபோன்றவளே, மரங்
களு மலேகளுங் குழையும்படி நீ அழுதுசோரவேண்டிவதில்லை அலேக
ளையுடைய சமுத்திரம்போலப் பெரிதாகியகாமநோயைநீக்கத்தக்கவர்க
ளொருவருமில்லை இப்போதுனக்கொருஉபாயஞ் சுருக்கமாகச்சொல்லு
கிறேன் அந்தப்படிசெய்யென்று-எ-று, (சக)

வேறு,

அந்தணரோயாக விழிகுலத்தேர்தாமர்க
வந்தவனாயெல்லாம் வனாயாதுமேவியவர்
தந்தபொருண்முற்று மெனக்களித்துன்றாகமறச்
சிந்தைமயநீர்வளவுஞ் சேர்குவாயெனப்பணித்தான்

(இ-ள்) பிராமணர்களேயானாலும் அவர்களுக்குத்தாழ்ந்தவநுண
த்தார்களேயானாலும் வந்தவர்களையெல்லாம் நீக்கிவிடாமல் புணர்ந்து
அவர்கள் கொடுத்தபொருள்களையெல்லாம் எனக்குக்கொடுத்து உன்கா
மவிடாய்தீரும்படி மனதிலுண்டாயிருக்கு மையல் தீருகிறவனாக்கும்
சேர்ந்துகொண்டிருவென்றுசொன்னான்-எ-று. (சஉ)

நாறுமலர்க்கோதாய்நீ நல்கும்பொருள்கொடுத்து
வீறுபெறுங்கொங்கை விலைமகளீர்தோள்விரும்பி
யூறியவெங்காம மொழியநலத்துய்ப்பெனெனக்
கூறியதுகேட்டதற்குக் கொற்றொடியுந்தானிசைந்தே

(இ-ள்) பரிமளிக்கும்பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடையவளே, நீ
ர்கொடுக்கும்பொருளையெல்லாம் பூரித்திருக்கும்பெரியதனங்களுையுடைய
யவிலைமாதர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்களைப்புணர்ந்து எனக்குண்டாகி
யகாமம்ஒழியும்படி யின்பம் அனுபவிக்கிறேனென்று சொல்லியதைக்கே
ட்டுஅதற்கு அவளுஞ்சம்மதித்தாள்-எ-று, (ச௩)

அன்னதுவேசெய்வ னடியனெனென்றிறைஞ்சி
மின்னிடையான்சால மகிழ்ந்துவெளிப்படையாய்த்
துன்னினூர்தம்மையெல்லாந் தோடோய்ந்தவரளித்த
பெர்ன்னையெல்லாங்கேள்வனுக்கே யீய்ந்தாள்பொலங்கொடியே

(இ-ள்.) அடியேன் அப்படியேசெய்கிறேனென்று கணவனைவண
ங்கிமின்போன்ற இடையையுடைய வஞ்சனை மிகவும் வெளிப்படையா
கவந்தவர்களையெல்லாம் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்தபொருளையெல்லா
ந்தன்கணவனுக்குக்கொடுத்தாள்-எ-று. (ச௪)

ஆங்கவனுஞ்சொம்பொ னனப்பிலகொண்டன்றே
பூங்கணிகைமாதர் புகழ்நனிவழங்கித்
தீங்கனிவாயின்னமுத முண்டிசிலநாள் கழிய
வீங்கியமூப்பெய்தி வினை தூரப்பத்துஞ்சினன்

(இ-ள்.) அந்தவிரதனைன்பவன் தன்மனைவிகொடுக்கிற பொருளை
யெல்லாம் அப்போதைக்கப்போதே அழகுள்ள வேசையர்கள் புகழும்
படி அதிகமாகக்கொடுத்து மதாரமுள்ளபழம்போல இனிப்புள்ள அவர்த
ருடைய அதரபானமுண்டு சிலநாள்நீங்கினபின் மிகுந்தமூப்படைந்து
றந்தான்-று. (சரு)

தன்கணவன்பொன்றத் தளிரியலுங்கைம்மையுற்று
மின்குலவுபொற்கலனு நீத்துமிகமூப்பெய்திப்
புன்கணுறுகாலைப் புராரிசிவநிதிக்கு
நன்குணர்வோரெல்லோருங் கோகன்னண்ணினார்

(இ-ள்.) தன்கணவனிறந்துபோகவே வஞ்சுளையானவள் கைம்பெ
ண்ணாகிப் பிரகாசிக்கும் மங்கிலியத்துடன் பொன்னாபரணங்களும்நீக்கி
விட்டு மிகுந்தமூப்படைந்து துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில்
பரமசிவனுக்குரிய தினமாகியசிவராத்திரிதரிசனத்துக்குப் பத்திமான்
ளெல்லாம் கோகன்னத்துக்குப்போனார்கள்-எ-று. (சகூ)

அற்றைப்பொழுதி லணியிழந்தவஞ்சுளையுஞ்
சுற்றத்தொடும்போய்த் தொன்னகரின்பாலடைந்து
கொற்றக்கொலைமழுவோன் கோடிதீர்த்தம்படிந்து
கற்றைச்சடையான் நிருவடியைக்கைதொழுதாள்

(இ-ள்.) கைம்பெண்ணையிருக்கும் வஞ்சுளையும் சிவராத்திரி தின
த்தில் அவிடத்துக்குப்போகின்ற சுற்றத்தாருடன் தானும்போய்ப் பழ
மையாகிய கோகனஞ்சேர்ந்து வெற்றிபொருந்திய கொலைமழுவேந்திய
பரமசிவனுடைய கோடிதீர்த்தத்தில்முழுகிக் கற்றையாகிய சடையையு
டைய பரமசிவன்திருவடியைத்தொழுதாள்-எ-று. (சௌ)

மீட்டுந்திருக்கோயில் சூழ்வருங்கால்வேறொருசார்
தீட்டுஞ்சிவதருமம் யாவுதொருதேசிகன்றா
னேட்டின்புறத்தினியா லுணர்ந்துவாசிப்பக்
கேட்டஞ்சியின்னல் கிளரநடுங்கிநின்றாள்

(இ-ள்.) மறுபடி ஆலயத்தைப்பிரதட்சிணஞ்செய்யும்போது அங்
கொருபக்கத்தில் எழுதிவாசிக்கும்படியானசிவதருமமெல்லாம் ஒருதே

சிகன் புத்தகம்வைத்துக்கொண்டு வாசித்துப்பொருள்சொல்லக்கேட்டு
பயந்துநின்று துன்பமுண்டாக நடுங்கிநின்றான்-எ-று. (சஅ)

அக்காதைகூட்டு மிறுதிக்கணந்தனன்முன்
புக்காடொழுதாள் புராணபுராதனனே
யிக்காதைசொல்பொருளி னெண்ணரியபாவநிலை
தொக்கார்படுவதெல்லாஞ் சொன்னாயவற்றுள்ளே

(இ-ள்) அந்தச்சரித்திரத்தைக் கூட்டுமுடிவில் தேசிகரிடத்தில்
போய் அவர்பாதந்தொழுது அய்யா புராணிகளோ? இந்தச் சரித்திரத்தி
ல்சொல்லுகின்றபொருளினால் அளவிறந்தபாவஞ்செய்கின்றவர்கள்படு
ம்பாடெல்லாம்சொன்னீர் அவைகளுக்குள்ள-று, (சக)

காமவசத்தாற் கணவற்பிழைத்தசெழுந்
தாமமுலையார் தமையொறுக்குந்தண்டத்தான்
வாமநிதம்ப முருகவழன்மடுத்துச்
சேமமுசலஞ் செலுத்துவானென்றுரைத்தாய்

(இ-ள்) காமவசத்தினால் கொண்டவனைவிட்டுச்சோரம்போனமா
தையெல்லாம் தண்டிக்கும்கூற்றுவன்செழுமையுள்ளமாலையணிந்தமு
லையையுடைய அவர்களழகியநிதம்பத்தில் தீயில்காய்ந்த முசலமென்னு
ம்இருப்புலக்கையைச் செலுத்துவானென்றுசொன்னீர்-எ-று. (ரு)

கற்புநிலைகடந்த காமக்கயத்தியரை
நற்பகத்திற்றாண்டிலிட்டு நான்றலையமேற்றாக்கிப்
பற்பலகூறுக மழுவாய்ப்படத்துணித்து
வற்புறுத்திக்காய்ந்த மணல்சொரிந்துதீய்ப்பொன்றாய்

(இ-ள். கற்புநிலைதவறிய காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள மாத
ர்களின் குறியினிடத்தில் தூண்டில்மாண்டித் தொங்கியலையும்படி மே
லேதூக்கிப் பலபலதுண்டாகும்படி கோடாலியினால்வெட்டித் துணித்
துஉறுதிப்படுத்திக் காய்ந்தமணலைச்சொரிந்து தீய்ப்பார்களென்றுசொ
ன்னீர்-எ-று. (ருக)

காப்புக்கடைகழித்த காமக்கிழத்தியரைச்
சேப்பவலையாய்ந்த திரளிருப்புநீள்கழுவிற்
பூப்பொருவுமல்கு லழலப்பொதுத்தேற்றிக்
கோப்பர்நெடுங்கால மெனவெடுத்துக்கூறினாய்

(இ-ள்.) காவலிடத்தைக்கடந்த காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள மாதரைச் சிவக்கும்படி தீயில்காய்ந்த திரண்டதாகிய நீண்டகழுவின்பூ வைப்போல மிருதுவாகிய அல்குல் வெதுப்பத்தக்கதாகக் குத்தியேற்றி நெடுங்காலம் வைப்பார்களென்று சொன்னீர்-எ-று! (௩௨)

நம்புகொழுநர் நிலையொருவநங்கையர்தஞ்
செம்பொனகல்குலின்வாய்ச் செம்புருக்கிவிட்டதனாற்
பம்புபுழுங்கலிப்ப நாய்தசையைப்பற்றியுண
வெம்புபறவை விருந்தயுரவோய்வொன்றாய்

(இ-ள்.) நம்பிய கணவரிடத்திலிருக்கும்நிலைமாதிரியமாதர்களுடைய செம்பொன்னிறமுள்ள அல்குலில் செம்பினையருக்கிவிடுவதினால் நிறைவாகப் புழுக்களுண்டாகவும் நாயான துதசையைப்பிடுங்கி யுண்ணவும் கொடியபருந்து முதலிய பட்சிகள் விருந்துண்ணவும் அம்மாதர்கள் சோர்வார்களென்றீர்-எ-று. (௩௩)

கொண்டோற்பிழைத்த கொழிங்கயற்கண்மங்கையனாக்
கண்டோர்மனனடுங்கக் காரிருப்புந்தீயகலில்
விண்டேயுடலம் வெடிக்கவதுப்பொனத்
தண்டேய்கரத்துத் தவமுனியேசாற்றினாய்

(இ-ள்.) ஒருகையில் தண்டம்எனதிய தவமுனிவனோ கொண்டவனை விட்டு மற்றொருவனைப் புணர்ந்த செழுமையான சேற்கண்டை யொத்த கண்களையுடைய மாதர்களைப் பார்த்தவர்கள் மனமும் நடுங்கும்படி தீயிற் காய்ந்த கருமையுள்ள இரும்புத்தகழியிலிட்டு உடல்வெடிக்கும்படிவறுப்பார்களென்று சொன்னீர்-எ-று, (௩௪)

நாயடினேனின்னவெலாங் கேட்டுநடுநடுங்கித்
தூயமுனிவரனே துன்பக்கடல்வீழ்ந்தேன்
காயும்விடமனைய காமந்தலைக்கொள்ளச்
சேயபருவததே கற்பின்றிறம்பிழைத்தேன்

(இ-ள்.) பரிசுத்தராகிய முனிவனோ கொல்லும்விடத்தைப் பொத்தகா னந்தலைக்கொள்ள இளமைப்பருவத்தில் கற்புநிலைகெட்டிருந்தேன் ஆகலால் நாயனையே னிவைகளைப் பெல்லாங்கேட்டு நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்தில் முழுகினேன்-எ-று. (௩௫)

குலமகளிர்க்கேலாத கொள்கையை மேற்கொண்டே
நிலைமையில்லாத்தீப்பெண்டிர் நிற்குநிலைநின்றேன்
கலனிழந்துமுப்பெய்து காறுமியான்செய்த
பலவினையின்ப தகத்தைப் பாரிலெவர்செய்தார்

(இ-ள்,) குலமாதர்களுக்குத்தகாதசெய்கையைமேற்கொண்டுகற்பு நிலையில்லாதகொடியமாதர்களிருக்கும்நிலைமையிலிருக்கிறேன்மங்கலநா ணிழந்து மூப்புவருமட்டு நான்செய்தபாவம் உலகத்தில் ஒருவருஞ்செ ய்திரார்கள்-எ-று. (௩௭)

ஆகலாலீண்டெனக்குச் சாக்காடுமண்ணியது
தீதிலாவேதியநீ செப்பியகாதைப்படியே
கோதினாலாயபுழுக் கும்பியிடைவீழ்வதுமெய்
யீதினாலுள்ளமுடைந் தெண்ணுத்தெண்ணுகின்றேன்.

(இ-ள்.) ஆகையினு லிப்போது எனக்குச் சாக்காடுஞ்சமீபித்திரு க்கின்றதுதீமையில்லாத முனிவரோ நீர்சொல்லிய சிவகதையின்படி நான்செய்தபாவத்தினால் புழுக்கள் நிறைந்தநரகத்தில் விழுவது மெய்யே இதனால்மனம் உடைந்து எண்ணுததும் எண்ணுகின்றேன்-எ-று.

காய்ந்துநமன்றுதர் கனன்றுருத்துத்தண்டிக்கு
லாய்ந்தவமில்லேனையஞ் சலேநீயென்றாற்றி
வாய்ந்தநிரயத்தழலில் வாடாதனையடியே
னையந்தமுதுமாழ்காம லார்வந்துதவுவார்

(இ-ள்) காலதூதர்கள்கோபித்துத்தண்டித்தால் அப்போது நல்ல புண்ணியஞ்செய்யாத என்னைநீபயப்படாதேயென்று ஆற்றிப்பொருந்தி ய நரகாக்கினியில் வருந்தாமலும் நாயடியேன் அழுது தளர்ந்துசோரா ட்மலும்யார்வந்து உதவிசெய்வார்கள்-எ-று. (௩௮)

என்றுபலபலவும் பன்னியிடருழ்ந்து
நின்றுமறைமுகல்வ நீயேபுரத்தியெனச்
சென்றுநடுநடுங்கச் சேவடியில்வீழ்ந்திறைஞ்சிக்
கன்றுமனத்தாள் கலுழ்ந்துரைப்பவேதியனும்

(இ-ள்.) இவ்வாறு பலபலமொழிகள்சொல்லித் துயர்வகாண்டவ ரெதிரில் நின்று முனிவரோ அடியேனைத்தேவரீரெ காப்பாற்று மென்று நடுநடுங்கிச் சமீபத்திற்போய் அவர்பாதத்தில் விழுந்து பணிந்து வெம் புகின்றமனதைபடையவளாய் அழுதுசொல்ல அம்முனிவர்-எ-று.

வீழ்ந்தவடன்கைப்பற்றி மெல்லவெடுத்தாயிழையே
யாழ்ந்தபெரும்பாதகத்தி னச்சமகன்றிடுவாய்
சூழ்ந்துபுரிகினக்கே பின்னிரக்கந்தோன்றுதலா
லாழ்ந்தமலொனவே தீவினைவிட்டோடுங்காண்

(இ-ள்) பணிந்தவள் கையைப்பற்றி மெல்லஎடுத்து மாதே நீயிருதியாகச் செய்த பாபத்துக்குப் பயப்படும் பயத்தைநீக்கிவிடு ஆதியில்பாவங்களைச்செய்த உனக்கே யிப்போது பயம் உண்டா யிருப்பதினால்பதந்தப்பிய பூப்போலஉன்பாவமெல்லாழ்உன்னைவிட்டோடிப்போம-எ-று

காரிகைநின்முப்பாற்ற வம்புரியக்காலமிலை
மாரியெனத்தானம் வழங்கப்பொருளின்றற்
சீரியதாய்ப்பாவம கற்றச்சிவகதையாம்
பேரியலொன்றுண்டதஞ்சீர் பேசக்கூடப்பிடியாய்

(இ-ள்.) மாதே நின்னுடைய முப்பினால் தவஞ்செய்வதற்குக்காலமில்லைமேலும் மழைபொழிவதுபோலத் தானங்கொடுப்பதற்குப் பொருளில்லை யாதலால் மகத்துவமுள்ளதாயுன்பாவத்தைநீக்கச்சிவகதையாகிய புராணமுண்டு அதன் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டு (உன்மனதில் உறுதியாக வைத்துக்கொள்-எ-று, (கூக)

யானெனதென்றெண்ணி யிருவினையுமீட்டுவது
மானதமேயன்றி மடவரலேமற்றில்லை
யானமனமாயை யிருளுக்கும்ஞான
வினமுறுபாவ விருளுக்கும்வெய்யவனாய்

(இ-ள்.) என்னுடைய பொருளென்றும்யான்செய்தேனென்றுமெண்ணிநல்வினை தீவினைகளைத் தேடிக்கொள்ளுவதுமனதின்செயலையன்றி வேறொன்றுமில்லை அதற்கேதுவாகிய ஆணவமல மாயையென்கிற இருளுக்கும் அஞ்ஞானமாகிய கீழ்மையுற்றபாவமென்னுமிருளுக்கும் அந்தச்சிவகதை சூரியன்போலாகும்-எ-று, (கூஉ)

கொய்யுனைமாவேள்வி யொருகோடிசெய்தினு
மையனதுகதையருள் பெறும்பேறீந்திடுமோ
பையுளெலாந்தீர்க்கும் பரன்காதத்தெள்ளமுதை
யுய்யவினிதாயருந்தி யும்பர்வீடெய்துதியால்

(இ-ள்) கொய்யும்படியானகழுத்துமயிரினையுடைய அசுவமேதயாகம் ஒருகோடிசெய்தாலும் அவைகளில்சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யப்பெறும் பேறுகளைக்கொடுக்குமோ துன்பங்களையெல்லாம்நீக்கத்தக்க சிவகதையாகியதெளிவுள்ள அமிர்தத்தை நீ உய்யும்படியினிதாகஉண்டு மேலானமோகூதத்தை அடைவாயாக-எ-று. (கூங)

முற்றுகையோடு விரதந்தவமுயலப்
பெற்றோர்மனவிருளை நீக்கப்பெறலின்றற்

சற்றேறாதக்கேட்டவருஞ் சாரூபமாவரொகக்
கற்றேர்புகழ்கதையாற் காலங்கழிப்பாயே

(இ-ள்) விதைந்த சந்தோஷத்துடன் விரதங்கள் தவங்கள்செய்யப்
பெற்றவர்கள் மனவிருளை நீக்குந்தன்மைபெறுதலில்லைசிவகதையில்கொ
ஞ்சங்கேட்டவர்களும் சாரூபம் பெறுவார்களென்று கற்றவர்கள்சொல்
லத்தக்க சிவகதையால்உன்காலத்தைக்கழிப்பாமாக-எ-று, (௬௪)

உண்டிதலைநாளிற் சாமளமென்றோதுபெயர்
கொண்டபெரும்பாவியவன் வாணஞ்சூறுகியநா
ளண்டர்பிரானாம் புகன்றழியாவீடடைந்தான்
பண்டுபழங்காதைதனிற் கேட்டிலையோபைந்தொடியே

(இ-ள்.) சாமளெனன்று சொல்லும் பெயர்பெற்றபெரிய பாதகன்
முன்னொருவனுண்டு அவன் மரணகலாத்தில்தேவர்பிரானாகியபரமேசு
வரனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி அழியாத மோகூதத்தைஅடைந்
தான் மாதே பழையபுராணச்சரித்திரத்தில் நீமுன்கேட்டதில்லையோ.

ஆங்கவனைப்போலுனக்குஞ் சாக்காடணித்தான
தோங்குசிவநாம நாவினாலுச்சரித்துப்
பாங்குபெருகாதைதனைக் கேட்கிற்பழவினையாந்
தீங்ககலுநீயுஞ் சிவபதத்திற்சேர்வாயே

(இ-ள்.) அவனுக்கு வந்ததுபோல உனக்குமரணகாலம்வந்திருக்கி
ன்றது மேன்மைதங்கிய சிவநாமங்களைநாவினாலுச்சரித்து நன்மைபெ
ற்றசிவகதையைக்கேட்பாயாகில் உன்பாவங்கள் நீங்கும் நீயும் சிவபதஞ்
சேர்குவாய்-எ-று. (௬௫)

பொய்யென்றுகொள்ளா தரன்கதையிற்புந்திவைப்பார்
மெய்யென்றவனாமங் கேட்டுவியந்துரைப்பார்
வையம்புகழ்ச்சிவ பதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப
னாயன்றிருவாணை சத்தியமீதாமென்றான்

(இ-ள்.) பொய்யென் றெண்ணாமல் சிவகதையை மனதில்நம்புகின்
றவர்களும் மெய்யாகவே மோகூதர் தரத்தக்கதென்றுசிவநாமங்களைக்கா
தினால்கேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் வாயினுற்சொல்லுகின்றவர்களும் இவ்வு
லகத்தார் புகழும்படி சிவபதத்தில் வாழ்வார்கள் அவனை யிதுமெய்
யென்றுசொன்னார்-எ-று. (௬௬)

என்னமறையோ னியம்புமதுகேட்டுருகிக்
கன்னன்மொழிவஞ்சுளையுங் காவினிழிநீர்ததும்ப

வன்னவழியேன்நின் னடியெனனின்னருளான்
மன்னுபிறவியெனு மாக்கடலைநீந்தியே

(இ-ள்) இவ்வாறுமுனிவர்சொல்லியதைக்கேட்டுக்கரும்பைப்போ
ல மதுரிக்குஞ் சொல்லினையுடையவஞ்சுளையானவள்நீலோற்பலம்போ
ன்ற தன்கண்களில் நீர்ததும்பரின்று சுவாமிகளேதேவர்கிருபையினால்
அடியேன் சிவகதைக்கட்டும் சிவநாமங்களைச்சொல்லியும் என்னுடைய
அளவற்றசென்னசாகரத்தைநீந்தி-எ-று. (௬௮)

சென்றேசிவபதத்திற் சேர்ந்திருக்குமாறுகுணக்
குன்றேதிருவுளத்தி லெண்ணிக்குறைமுடிய
வின்றேவிளங்குமிர வுத்திரியுமுற்றுவிற்று
நன்றேதருகாதை நானுநவிலென்றாள்

(இ-ள்,) சிவபதத்திற்சென்றுசேர்ந்திருக்குப்படிமலைபோலஅசை
யா நிலைமைபெற்ற குணமுள்ளசுவாமி தேவரீர் திருவுளத்திற்கருதியெ
ன்குறைதீரஇப்போதே தீசைசெய்துநன்மைதருஞ்சிவகதையைநாள்
தோறுஞ்சொல்லி யருளுமென்றாள்-எ-று, (௬௯)

மாதவனுமன்பின் மனம்பொருந்திவன்கரத்தாற்
பூதிதனைவாங்கிப் புனிதமுறமெய்ப்பூசிக்
காசினதுமூலத்திற் கண்ணுதன்மூலங்கொடுத்துத்
திதில்கதையோதியவள் சிந்தைதெளிவித்தானே

(இ-ள்,) அந்தரிஷியானவர் அன்பில் மனம் வைத்துத் தம்முடை
யதருத்தரத்தினால்விபூதியெடுத்துப் பரிசுத்தமாகும்படி அவள்சரீரமுழு
வதிலும் பூசிக்காது; குள் பஞ்சாஷ்டா மூலத்தை யுபதேசித்துக் குற்ற
மில்லாதசிவகதைசொல்லி அவள்மனந் தெளியச்செய்தார்-எ-று,

சைவநெறிபூண்டதவக் கொடியுமக்கதையின்
மெய்யுணர்வின்சிந்தை யவர்நாடோறுமீதூர
மையமருங்கண்டன் றிருத்தாள்வழிபடலா
லைவகையுமைவிடத் தேகாதடக்கினாள்

(இ-ள்,) சைவநெறிபொருந்திய தவமுள்ளவஞ்சுளையானவள் அந்த
ச்சிவகதையில் உண்மை யறிவுடன் மனத்திலுண்டான ஆசை நாளுக்
குநாள்அதிகரிக்கக்கொண்டு காளகண்டத்தையுடையபரமசிவன்திருவடி
களை ஆராதிப்பதினால் பஞ்சேந்திரியங்களை அவைகளுக்குரிய விஷயங்
களில்சொல்லாதவண்ணம் ஆடக்கினாள். (௭௦)

பத்திகெறியின்று பல்விழைவு தின்றவிரந்து
முத்திமுனிவர்போன் மூப்போ துரீமூழ்கிச்
சுத்தமரவுரியே துசாய்நுந்ருதேத்து
விததகனக்கமண் வெண்ணீறி விதணிந்தாள்

இ-ள்) பத்திகெறியில்லின்று பலவாகிய இச்சைக்களை நீக்கி முத்தியமைய
முனிவர்கள் போல மூன்றுகாலத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுக்கமுடா
மரவுரிய வஸ்திரமாக ஆனையிலுதேத்து ருத்திராட்சமும் விபூதியும்
ரிசாயாகத் தரித்து கொண்டாள்-எ-று- (எஉ)

மேலு.

பார்மமுடையம் டையாய்சரணக் கருணைக்கடலே சரணஞ்சரண
பாடரவத்தணிய ய் படர்செஞ்சடையாய்சரணஞ்சரண
பார்கலிவெந்திறநெ ந்திடான் மழை டஞ்செனவேலருநஞ்சரிவு
பாசரணஞ்சரணமெனையா ளமலாவிபலாசரணஞ்சரணம்

இ-ள் திருக்கரத்திலமைந்த முகாளேசரணம் கிருபா சமுத்திர
சரணஞ்சரணம் படங் ளையுடைய சர்ப்பாபரணக்க ளணிந்தவனே
நம்பரந்தெஞ்சடைக்கடவு ளே சரணஞ்சரணம்கருங்கடல்வெந்த
வாய்மதேவர்வருந்தவும் மேகம்போலே வந்த விஷமுண்ட ஐயனேசர
சரணமடியேனையாட்கொண்ட நிமலனே விமலனே சரணம் சரணம்-
எ-று. (எஉ)

ந்தாரிதழித்தெகாடையாய்சரணஞ் சுருதிப்பொரு ளேசரணஞ்சரண
தேவகியசிற்குணனே சரணஞ் சமனுக்கொருவெஞ்சமனே சரண
தாரிளவெண்ணையம்பிகை கதன்முறுகுந்தவசிந்தனை தண்டருந்ரு
நாசரணஞ்சரணமெனையா ளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்

இ-ள்) கொத்தாகப்பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த சடாமரு
வுளேசரணம் சரணம் சத்காயிருக்கும் ஞானகுணமூர்த்தியே சர
சரலனுக்குக்காலனாகிய ஐயனேசரணம் முத்துகள் போன்றவென
வையுள்ள பார்வதிதேவியாருடைய உறுதியான தவசிந்தனையைக் கண்ட
வியத்ததினே சரணம் சரணம் ஆடினே யாட்கொண்ட அம்ம
விமலனே சரணம் சரணம்-எ-று- (எஉ)

லாலயனுக்கருள்வாய்சரணக் கயிலைக்கிரியாய்சரணஞ்சரண
லுசமதற்பானேசரண கொந்தாவிபாய்சரணஞ்சரணஞ் (கெள)
ரடிசார்முப்புரமுக்கடி திறழன் மண்டிடவெண்ணைகவெங்கன
ரடிவலாசரணமெனையா ளமலாவிபலாசரணஞ்சரணம்

(இ-ள்) பிரமதேவனுக்குப் படைப்புத்தொழில் அருள் செய்தவனே சரணம் சயிலாசநாதனே சரணஞ்சரணம் நிர்மல ஆகமங்கள் அருளியநாதனே சரணம் மாயவனும் காணவொண்ணாதவனே சரணஞ்சரணம் தேவர்களுடன் பேர் செய்துகொண்டிருந்த முப்புரங்களும் வினாவில்தீபொருந்துமாறு வெண்ணகைத்தீயினால் பேர் செய்த புரந்தகனே சரணம் அடியேனே பாட்கொண்ட ஆமலனே விபலனே சரணம் சரணம்

வேறு.

என்று பலபல்வு மேத்தியிலங்கியையா
டொண்டுபடுசைவத் துறையின்முறைபேணி
நின்றுசிவகையா நிகரில்லாததெள்ளமுத
மொன்றுடச்செவியா லுண்டுசிலநாட்கழித்தாள்

(இ-ள்) வஞ்சனையானவளில்வாறு பலவகையாகத் கோத்திரஞ்செய்தபழையாகிய சைவநெறியில்நின்று சிவகையாகிய நிகரில்லாததெரிவுள்ள அமிர்தத்தை மனம் ஒருகழிபடச்செவியா லுண்டு பலநாள் கழித்தாள். எ-று. (எசு)

ஊழின்முறையா லுறுதவத்தாள்பொன்றதலுந்
தாமுஞ்சடையான் தருகணங்கள்வந்தெய்தி
வீழுங் கன்னி மான்மிசையேற்றி
வாமுஞ்சிவபதத்தில் வஞ்சனையைக்கொண்டடைந்தார்

(இ-ள்) உடல்விட்டுநீங்கும் ஊழ்வந்தமித்துக்கொள்ளவே தவநெறியுள்ள வஞ்சனையானவள் மரணமடைந்தபோது தாழ்ந்த சூடையுள்ள பரமசிவன்கட்டளையிட்டருளச் சிவகணங்கள் வந்து விரும்பத்தக்க சுகூர்ன்னை ரத்தினவிமானத்திலேற்றி அழியாமல்வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கக்கசிவலோகத்திற் கொண்டிபேய்ச் சேர்த்தார்களை-எ-று, (எஎ)

முன்றுகடரு பமுக்கமுதிரொளியா
லன்றசிவலோகத் தவிர்க்கைமண்டபத்தி
லேன் மயனமால்விண்ணோ ரிருபாலுநின்றேத்த
வூன்றுமணிக்கோல்பிடித்து நநதியொருபாலுலவ

இ-ள்) சூரியன்-சந்திரன்-அக்கினி-என்னு முச்சுடர்களும் மிகுந்த ஒளியினால் மழுங்கும்படி விளங்கும் சிவலோகத்திருக்கும் பொன்மண்டபத்தில் பிரணம்-மாயவனும்-விண்ணவர்களும் இருபக்கத்திலும் நின்றது திக் வம் ஊன்றும் வெள்ளிப்பிரம்புபிடித்த வண்ணமாகந்நிதேவ ஒருபுறத்திலுலாவும-எ-று. (எஆ)

தக்கன்றலையரிந்த வீரனெசாரணுகத்
தொக்கணநாதொல்லா மெம்மருக்குஞ்சுழ்போத
முக்கணுறுமைந்து முகமுன்னேனிநிதமர்ந்த
மிக்கதிருச்சபையின் மெல்லியலைத்தான்விடுத்தார்.

(இ-ள்) தக்கணுடைய தலையையரிந்த வீரபத்திரர் ஒருபுறத்தில் வந்திருக்கவும் மிகுந்தகணநாதர்களை வந்தப்பக்கத்திலுஞ்சுழந்திருக்கவும் திரிநேத்திரக்களபொருந்திய ஐந்துதிருமுகங்களுடைய பரமசிவனினிதாசலீற்றிருக்கும் திருச்சபையில் வஞ்சனையைக் கொண்டிபோய்விட்டார்கள்-எ-று.

(௭-ஊ)

அன்னவஞ்சை அடித்காமனாபரவி
யென்னதவப்பயனிங் தெய்தியதென்றேம்பலற்றுக்
கன்னன்மெழிமாதுமையைக் கண்ணுதலையுங்கண்டி
துன்னிபவாகந்த வாரிச்சுழிப்பட்டாள்.

(இ-ள்) அந்தவஞ்சனையானவள் பரமேசுவரனுடைய திருவடித்தாமரைமலர்களைத்துதித்து எத்தன்மையானதவப்பயன் நம்மையில்விடத்துற்கொண்டுவந்ததென்று சந்தோஷமடைந்து கரும்பின்மதாரம்போன்ற மொழியையுடைய பார்வதிதேவியாரையும் பரமேசுவரனையும் பலதாம்பார்த்து நீங்காதஆநந்தவெள்ளச்சுழியி லகப்பட்டுக்கொண்டாள்-எ-று.

காவலவுணர் கட்டருத்தகண்ணுதலோன்
பாவைமதிமுகத்தை யன்டினொடுபார்த்தருளிப்
பூவையியப் பொலங்கொடிக்குநாடோறு.
மேவல்புரிதியெனப் பணித்தானின்னுரையால்.

(இ-ள்) காவலையுடைய அவுணர்கள் முப்புரத்தைக்கட்டழித்த பரமசிவன்வன்வஞ்சனையின்சந்திரன்போன்றமுகத்தைக் கிருபையுடன்பார்த்தருளிமலையன்புத்திரியாகியஉமாதேவிக்கு தினந்தோறும்பணிசெய்துசெய்துகொண்டிருவென்று இன்சொல்லாற் கட்டளையிட்டருளினார்-எ-று.

ஆரணங்குபால்வா ளரன்பணிப்பவெற்புதவுங்
காரணிக்கங்கேவல் புரிந்தொழுதுங் காலத்திங்
நாரணனுநான்முகனு மேத்துநவையில்லாப்
பூரணியேகேட்டியெனப் போற்றிப்பணிந்துனாததாள்.

(இ-ள்) தெய்வப்பெண்ணையொத்த வஞ்சனையானவள் பரமசிவன் கட்டளையிட்டருளியபடிபர்வதராசன்பெற்றஎல்லாவுலகங்களுக்குங்காரணமாகியபசுமேஸ்வரிக்குப்பணிசெய்துகொண்டிருக்குங்கலத்தில்

ஞ்சனைபானவள் உபமயவனைப்பார்த்து ரெம்மா விண்ணுக்கள் போற்றி
செய்கின்ற பூரணியே-யென்று ததிசெய்து அடியேன் சொல்லும் விண்
ணப்பத்தைக் கேட்டருளவேண்டுமென்று பணிந்துசொன்னாள், எ-று.

பாசவஞ்சுழ்சாரற் பனியகையின்பாங்கர்தொறு
மேதமின்றிப்பன்னு ளிருந்துதகம்புரிந்த
மாதவத்தினோர்க்கும் வழங்கப்பெரும்பகவி
பேதமிலேற்கின்றருளா லிச்சபுராதனியே

(இ-ள்) விருட்சமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பனிமுடிய மலைச்சாரல்களி
ளெல்லாம் குற்றமில்லாமல் பலநாளிருந்து மகத்தாகிப் தவங்கள் செய்
தமுனிவர்களுக்குக்கெடாத பெரியபகவியை ஞானமில்லாத ஏனக்குக்
கிருபையினால் அருளிச்செய்த புராதனியே-எ-று. (அ௩)

யானிப்பதத்தி லினிதிருக்கவென்கணவன்
ஞனெனப்பரிசின்னு யெவ்விடத்திற்சார்த்தாரீனு
பானற்கருணைநிழிப் பைந்தொடியேகூறுகென
நானக்குழலுமையான் சற்றேறநகைத்துரைத்தாள்

(இ-ள்) அடியேன்னுந்தப்பதனியிலிருக்க என்கணவன் எத்தன்மையு
டையவனுமெவ்விடத்திலிருக்கின்றாரேனிலேற்பலமலர்போன்றகிருபா
நோக்கத்தையுடையதாயேசொல்லியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்ப
ஞ்செய்தகளவில் மயிர்ச்சாந்துகமழும் அளகத்தையுடையஉமாயதனி
யார்புன்னகையுடன்சொல்லுகின்றாள், எ-று (அ௪)

சார்ந்தார்களபமுனைத் தார்குழலேநின்கணவன்
சந்தாருலமயலாற் றீவினைபைச்செய்திறந்து
நந்தாததீவாய் நரகனைத்துஞ்சேர்த்தேறி
வந்தாடவியி லலகையாய்மேவிசீன்றான்

(இ-ள்) சந்தனக்குழம்பணிந்த தனங்களையும் பூமாலையணிந்த அளக
த்தையுமுடையவளே என்கணவன் மனைவியாகுங் முண்டாக்கத்தக்க
விரகத்தினுற்பாவங்களையே செய்துகொண்டிருந்து பின்பு இறந்துஒருக்
காலுங்கெட்டதாக்கினிடியமாயிரகங்களில் லெல்லாஞ்சேர்ந்து உயைந
னைவிட்டேறிவிநதாடவியென்னும்வனத்தில் பேயாயிருக்கிறான், எ-று அரு

வேறு,

என்னமுன்னமடா ளிமலர்பகளைத்தொழுதே
யன்னோவன் னுரிந்து லடியேனிவ்வாரொழுது

முன்னேனெனையாள் கணவன் போய்முட்கைதத்திற்
பொன்னேயனையாயதிரித றேவாவென்னப்புகன்றாள்

(இ-ள்) இவ்வாறு செல்வதற்கு முன்வஞ்சனையானவள் பார்வதி
தகைமுது பொன்போயாவதற்குங் கிடைப்பதற்கரிய தாயே உ
ருளால் அடியினிவ்வாறிருப்ப முன்னம் எனையாண்ட கணவன் மு
கையுடைய வனத்தில்திரிவது சகுதியோவென்று சொன்னாள்-எ-று
என்றே இரக்கச்சொல் (பு. ௧)

கல்லார்மணிப்பூணுமையாள் கருணைசெழுமனோக்கி
பொல்லாத்துயரமுழுது மொழிவாபொழிவென்றே
நல்ல யுனதுகணவன் என்னுமலகையுருவம்
பொல்லானையுங்கழித்துப் புகுதப்புரப்பன் காண்டி

(இ-ள்) ரத்தினுபரணங்க ளணித்துகொண்டிருக்கும் பார்வதி
யார் வஞ்சனையைக் கிருபைபொருதச்சுப்பார்த்து உன்கணவன் இம்
தடைந்திருக்கிற பேயுருவமும் பொல்லாத பாவங்களையும் போக்கி
விடத்திற்கு வர என்னால் ரட்சிக்கப்படுவான் ஆகையால் நீ துயரத்தை
ல்லாம் நீங்கென்று சொல்லி-எ-று. (பு. ௨)

வாசக்கமழுக்குழலாய் மகிணன்பானீபோசென்
நிசன்றே சிபின்னு மியறேர்வினைகழிவ
னாசொன்றில்லாவிஞ்சை யறிதும்பிருவையழை
நீசென்றிலளோடந்த நெடுங்காளைத் தைச்சேர்ந்தே

(இ-ள்) வாசனேகமழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அளகத்தை யுடைய
உன்கணவனிடத்துக்கு நீபோகென்றருளிச்செய்து பின்னும் பார்வதி
தேவியார் இசையின் கிறமத்தை யறிந்தவினைக்குரிலானாகிப் குற்ற
கையுணர்ந்த தம்புருஎன்னுமுனிவரையழைத்து நீயிவளுடன் செ
ஆந்தப்பெரியகாட்டிற் சேர்ந்து-எ-று (பு. ௩)

சந்தமறையின்றனை வனிசையையிசையாற்சாற்றி
யிந்தமடலாள் கணவ னிருக்கான தத்திற் போய்ப்
பந்தனையாலுழலும் பாவவுருவ நீக்கி
நந்தமுலகிற்கொடுவா வென்னுநகைநவின்ருள்.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையபுனை யிசையினுற்பாடி இவள் கணவன்
ஆந்தப்பெரியகாட்டிற் போய்ப் பந்தப்பட்டமுன்னையினுழலும்
வருபத்தை நீக்கி நம்முடைய உலத்திற்கொண்டு வாகென்று பார்வதி
தேவியா சொல்லியருளினார்-எ-று (பு. ௪)

நன்னிலத்திலுள்ள முதுவனாகைநவின் தபணியை
முன்னிதலைமேற்கொண்டே முகமன்கூறியிசறஞ்சி
மின்னிற்றிகழுமணிதேராய் விமானமீதினேறிப்
பொன்னிற்பொலியுமேனிப் பூவைவொடும்போனான்.

(இ-ள்) நல்லமுத்துகளை யொத்த கந்தங்களை யுடைய பார்வதி தேவியா
ரிட்டகட்டளையை (நமக்கிந்தப்பாக்கியங் கிடைத்ததென்கிறதாகத்) தன்
மனதிலிருந்திச் சிரசாகக் கித்துக்கொண்டு உபசாரவார்த்தைகள் சொல்
லிப்பணிந் த மின்னலைப்போற் பிரகாகிய நின்ற ரத்தினங்கள் பொருந்
தியவிபானத்தில் வஞ்சகனே யென்பவளை யேற்றித்தானு மேறிக்கொண்டு
கும்புருமுனிவர்போனார்-எ-ற-பொலிநிற்பொலியுமேனிப் பூவையெ
ன்பது பொன்போல விளங்குந்திவ்விய தேகம்பெற்ற நாகணவாய்ப்பற
வைபோல் வசனிப்பவள், (கூ)

கிந்தைக்கிணையாய்ப்படரும் விமானஞ்செலுத்திச்சென்றான்
கிந்தத்தடவிரிவணடைந் தானடைந்தேவலைப்
பந்தப்படுத்தினைநீற் பேயாய்ப்படர்நஞ்சுருவே
நிந்துப்பிளவின் றுணைபொலினை கொண்டிலகுமெயிற்றினான்

(இ-ள்) மனோவைகம்போற் செல்லும் விமானத்தைச் செலுத்திக்கொ
ண்டிபோய் விந்தாடனியினிடவில் அடைந்தார் அடைந்தவளில் பந்தமா
கியபாவத்தினால் பேயாய்க் கிரிந்துகொண்டிருக்கிற விஷம்போன்ற கொ
டியதாகிய உருவத்தையும் இருபிறைபோன்ற இரண்டுகோரகந்தங்களை
யுமுடையவனாய்-எ-று. (கூக)

தீயைப்போருவங்கண்ணன் கினங்கொண்டு நறியழுவான்
வாயைப்பிளப்பதனைப் பன்மலையகடந்து மறிள
வேயைக்கரும்பிற்கரிப்பன் விழுவனெழுவன்றனது
காயத்திடையே புடைப்பன் கதறிக்கறங்கிழ்கழல்வன்

(இ-ள்) நியோத்திரிவந்தகண்களையுடையவனும் தனக்குத்தானே கோ
பங்கொண்டு சிறி அழுசின்றவனும் வாயையுவிட்டு நிறப்பவனும் ந
கைப்பவனும் மலையைத்தாண்டி விழுகின்றவனும் சூழ்கில்களைக் கரும
புபோற்கடிப்பவனும் விழுந்துளிமுக்கி எழுகின்றவனும் தன்சரீரத்தி
லுழத்துக்கொள்கின்றவனும் கதறிக்கொண்டு காற்றாடிப்போற் சுழல்கி
கின்ற கணுமாயிருக்கின்றான்-எ-று. (கூஉ)

அன்னோன்றனைநோக்கி யந்தோவந்தோவிவன்றான்
முன்னாண்முயன்றவினை யான்முடிந்தவினைகளைல்லாம்

பொன்னே காண்டியென்னப் புகன்று பாசம்விசுப்
பின்னாலவனைப்பிணித்துப் பேபவல்லுருவந்தீர்ப்பான்

(இ-ள்) இவ்வாற்றிருப்பவனைப்பார்த்து அய்யய்யோ இவன் முன்நின்று
செய்தபாவத்தினால் நேரிட்டசெய்கையை யெல்லாம் வஞ்சனையே ப
ன்றுசொல்லிப் பாசத்தைவிசிப் பின்னாகக்க - டி வலியப்பயருவந்தீ

வலத்தீர்பேர்யாழ்வாங்கி வலித்துநரம்பைவிசுசிப்
புலத்தோடனைந்ததவத்தோர் புலழ்மும்புருமா முனிவன்
குலத்தோடிதற்பும்பிறப்பு மில்லாக் குழகன்யுகழைத்
தலத்தோர்வானோர்வியப்பச் சதியிற்பாடாநின்றான்

(இ-ள்) வலப்புறத்தில் டேரியாழைபெடுத்து நரம்பினை வலித்துக்கட்ட
டிஞானத்துடன்பொருந்திய தபசிலாகிப் புழம்பெற்றதும் புருமுனிவ
ர்குலமும் பிறப்புமிறப்புமில்லாத பரமேஸ்வரனுடையபுகழைப்பூனோ
கததாருக் தேவலோகத்தாரும் அதிசயிக்கும் தாளக்கிரமத்துடன்பாடி
கின்றார்-எ-று. (௧௯)

வேறு.

நஞ்சமிருக்குமணிமிடங்கேறாய் நெடுமால்சர்த்துயனமலர்க்
சஞ்சமிருக்கும்பதபுகத்தோ யடியரிதயக்கடிக்கமலத்
தஞ்சமிருக்குமொருபுறத்தோ யமுதமதிருனவர்கிரணப்
பஞ்சமிருக்குந்திருச்சடையோய் கயிலைவாழும்புகழோனே.

(இ-ள்) விஷம்பொருந்தியிருக்குங் கள்ளண்டமூர்த்தியே மாயவந்த
த்தியகண்ணனாகிய காமநாமலரிருக்கும் பதபுகள மூர்த்தியே அடியா
ர்களிதயதாபனையில் வீற்றிருக்கின்ற அன்னம்போன்ற பார்வதிதேவன்
யார் அமர்ந்திருக்கும் இடப்பாகத்தையுடையகடவுளே அமூர்தம்விவர
ந்துள்ளபிறைபிணது விளங்கும்கிரணக் கூட்டமிருக்குஞ் செஞ்சமைய
ையுடையநாதனே கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும்புகழோனே-எ-று.

மூரியிருக்குந் துவசத்தோய் முனிபாதன்பர்க்கருள - ருண்
மாரியிருக்கும்விழிகடையாய் மதுவாரொழுதுகுலரிதழி
வேரியிருக்குஞ்சடைமுடியோம வெகுண்டமறவியுரங்குசித்த
சோரியிருக்குவ்ருணாகழிலாய் கயிலைவாழ்ந்தொல்லோனே

(இ-ள்) விஷம்பொருந்திய கொடியுள்ளவனை முனியாயல் அடியா
ர்க்கருள் செய்யும்பொருட்டு அருள்மனமுடிகிறந்திருக்கும்டைக்கண்ண
னே தேன் ஆறுபோலப்பொருளும் ககான்னைம லேயின் வாசனை தங்கிட

விடமுழையே = கோபங்கொண்டிருந்த நமையுதைத்தகாலத்தில் அவ
ன்மாட்டிலிருந்துண்டாகிய உச்சிரமிருக்கும் வீரகண்டையணந்திருவ
யுடையயலனை கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும்புராதனனே-எ-று-
குறா-ஓலி.

வேசமிருக்குங் கபாலத்தோய் விழையுமிடையாமகளிர்வ
ந்தமிருக்குஞ் சாயகத்தோயிவவான்பயந்தேரிவழகன்
பாதமுடையபுரிச்சடையோய் பதங்கடாசுருகியாகரண
நாதமிருக்கும்பரிபுரத்தோய் கயிலைவாழும்புலனை

(இ-ள்) வேதங்கள் பொருந்திய கபாலத்தையுடையவள ஆய்ச்சிடொ
டுக்கும் வெண்ணையுண்டம யவனாகிய அம்புடையவனே மலைவாசன்
புத்திரியாகியபாலகதியார் திருவடிகளிபதிருமுடியானனை பதங்கிரம
னையுடையவேதவிபாகரணாதம் நிறைந்துள்ளசிலம்பணிந்தவனை
கயிலையகிரியில்வாழும் நம்பனை-எ-று. (கூஎ)

தேவாதிசுலமொருகடமோ தேவகோத்துமுழுமுதலே
தாயாயுலகமுழுதின்று புரந்துதுடைக்குந்தகவேரனை
வாயாமறையோனுனாத்தருணின் சரிதைகேட்டமடவாற்சாப்
பேயாம்பிந்தத்தடைந்தோனைப் புரவாதிருந்தாற்செழையுண்டே

(இ-ள்) குறைபாட்டிலென்றானு மொரோதன்மையா யிருக்கும் ஒப்பற்ற
சோதிசுரூபமே தேவர்கள் ததிக்கும் பரிபூர்ணகாரணனை தாயாகியுலக
முழுவதையுந் தந்துரட்சித்துச் சுககரிக்குந்தகுதியை யுடையவனே ஒ
ருபிரபணன் தன்வாக்கினுற்சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைக்கேட்ட இ
ம்மாதின்பொருட்டு விந்தாடனியிற் பேயாய்ததிரியுமினை ரட்சிய மலி
ருந்தால்உனக்குக் குற்றஞ்சம்பவிக்குமோ-எ-று. (கூஅ)

என்றாங்கிசையானேத்துசலு மீசன்புசுழான்மனனெகிழந்து
நின்றனுள்ளளங்கேருணாக்க நீக்கந்தெளிவதெனத்தெளிந்து
முன்னுன்புரிந்ததிசனைகண் முழுதுவினைந்துமிகவெருவித்
தன்னுழவுனாய் மீதும்புருவுங் கேட்கவினைச்சாற்றினான்

(இ-ள்) இவ்வாறுபாழிவசியினால் துதிசெய்தவளவில்பாமசிவன்புக
ழினால்மனம்நெகிழந்து நின்றவனுள்ளமானது தேற்றாங்கொட்டைய
யுலாத்தமாத்திரத்தில் நீர்தெளிவதுபேரலத்தெளிந்துமுன்கான்செய்த
பவக்களைபெல்லாமினைந்து மிகுதியாகப்பயந்து யாழ்வசிக் குந்துமபு
ருவான் தமுள்ள சொல்லைகேட்கச் சொன்னுகிணருன்-எ-று (

கனகாபுரென்திரந்திறத்தானு முரவோனிசைகேட்டதனாலு
பாவமெல்லா மகற்றித்துயரக்கடல்கடந்தே
நிமையாமுக்கட்கொழுங்கனியை யிமயமயிலோடேத்துகின்றேன்
உமையுயர்ந்ததோயெனவுரைத்துக் கயிலைநாதற்பாடினான்

பு உம்மைநான்தரிசித்த தன்மையினாலும் பரமசிவனுடைய புகழை
கேட்டதினாலும் மிகுதியாகநான்செய்த பாவமெல்லாம்நீங்கித் தன்
மையுயர்ந்தேன் இமையாகமுக்கணுடைய செழுமைபுள்ளகனி
யை பரமசிவனையும் உமாதேவியையும் துதிசெய்கின்றேன் நோன்பினாலு
யர்ந்த தனிவரோயென்று சொல்லிக் கயிலையநாதனைப்பாடினான்-எ-று.

செக்கச்சிவந்தசெழும்பாகே தேனேபாலேதெள்ளமுதே
முதலும்பேயைந்துமுகக் கனியேவேதமுமுமுதலே
நிசந்தமும்பகர்காதை கேட்டவென துவிளங்கிழைக்காத்
தவழல்வேன்றனைப்புரவாதிருந்தாலுனக்குத்துகளுண்டோ

பு செக்கச்சிவந்ததாய்ச்செழுமையுள்ளவெல்லப்பாகேதேனே
நிவள்ள அமுதமே முக்கண்களுள்ளகரும்பே ஐந்துதிருமுகங்களை
கனியேவேதத்தின்முமுமுதலே மிகுந்தசிவதரும் சரித்திரத்தை
என்மனைவியின்பொருட்டுத் துக்கத்திலுழலுகின்றனென்றனை
தால் உனக்குக்குற்றமுண்டோ, எ-று.

மல்லிபடர்ந்தேறும் பவளக்குன்றேபழமறையி
சைவேரொட்டியென்று முலயாச்சர்கையொருதருவே
மறையோனின்கதைய விளம்பக்கேட்டமெல்லியற்காக்
சயலையானேனை யாளாதொழிந்தாற்குறையுண்டோ

பு பசுசைக்கொடிபடர்ந்தேறும்பவளமலையேபழமையாகிய நெரு
வச்சியில் வேர்விட்டு எககாலமுங்கொடத சாகைகளையுடையபு
தவே ஞானவனாகியபிராமணன்சொல்லிய உன்சரித்திரத்தை
என்மனைவியின்பொருட்டு அறிவில் இளைத்தபேயாயிருந்தஎன்னை
ளாவிட்டாலுனக்குக் குற்றமுண்டோ-எ-று,

மேனமாலயனு மடியமுடியுமடியிணையு
யறிதற்கறிதாய் பொருளேமுவர்முமுமுதலே
ருய

பன்னுமனையோனின்சரிதம் பகரக்கேட்டபார்ப்பனிக்கா
மன்னுமல்கையானே யாளாதொழிந்தால்வசையுண்டோ

இ-பு பிரமன் அன்னமாகித் திருமுடியைத் தேடியும் விஷணுபன்றி
யாகித்திருவடிகளைத் தேடியுங்காணுதற்கரியதாயிருந்தபொருளே மூப்பி
ல்லாத முழுமுதலேவேதங்களோதி யுணர்ந்தபிராமணன்சொல்லிய உன்
சரித்திரத்தைச் சொல்லக்கேட்ட பிராமணத்திககாகப் பொருந்தியபேயா
கிய என்னையாளதிருந்தால் உனக்குவசையுண்டோ-எ-று. ௩௬

என்றான்மகிழ்ந்தானதிசயித்தா னின்புற்றங்கமயிர்சிலிர்ப்ப
நின்றான்மலர்க்கணுநந்த நீராலகலநி னாத்தயர்ந்தான்
கன்றுவென்னவுளஞ்சிறந்தான் களித்தான்பாடியாடினான்
பொன்றுவாழ்வுவந்தளித்தா னென்கோனெ ன்ப்புலம்பினான்

இ-பு என்று துதிசெய்து மகிழ்ச்சியும் ஆச்சரியமுகொண்டு இன்ப
மூற்று ரோமங்கள்சிலிர்ப்பநின்று தாமரைமலர்போன்றகண்களில் ஆனந்
தவெள்ளம் பெருகப்பாவசத்தனாகிக் கன்றினையுடையபசுவைப்போல உ
ள்ளங் கசிந்துகளித்தவனாகிப்பாடியாடினான் கெடாதநித்தியவாழ்வை யெ
ய்மிறைவன் கிருபைசெய்தானென்று புலம்பினான்-எ-று, ௩௭

இந்தப்படியோமோமுதின மிறைவன்றிருத்தாள்புகழ்ந்தேத்தி
முந்தையல்கையுருநீங்கி முயலாதமரருருக்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந்துசித்திநிலை பொருந்திவிமானம்புகுந்தேறிச்
சந்தமுலையாளடிபரவச் சிவனார்பதத்தைச்சார்ந்தானே

இ-பு இவ்வாறுமூநாள் பரமேசுவரனுடைய திருவடிகளைப்புகழ்ந்
து துதிசெய்துமுன்னிருந்தபேயருவம்நீங்கி ஒருமுயற்சியுமில்லாமல் கே
வருருவம்பெற்று மனமகிழ்ந்துசித்திநிலை பொருந்திவிமானத்திலேறித் த
ன்மனைவி யடிபரவச் சிவபதத்தைச்சார்ந்தான்-எ-று. ௩௮

சென்றாமீளாப்பெருமபதத்தைச் சேர்ந்தசிவனுமிடப்பாகத்
தொன்றாநின்றபெண்ணைக்கு மூவப்பக்கணங்கள்பணிகேட்ப
மின்றாழ்வையிரக்குயின்றசெம்பொன் விமானம்விளங்கவிற்ப்புருந்து
துன்றாநிக் கசியுபோகந் துய்த்துத்தணவா திருந்தானே

இ-பு இவ்வாறுசென்றவர்கள் மீளாதபெரும்பதவியைச்சேர்ந்து பா
மசிவனும்இடப்பாகத்திலிருக்கும் பார்வதிதேவியாருஞ் சந்தோஷிக்கவு
சிவகணங்கள் ஏவல்செய்யவும் ஒளிதங்கியவயிரங்கள்பதிக்கப்பட்ட செ
பொன்னிமானத்தில் விளங்கும்படி வீற்றிருந்து அழியாத சிவபோகத்தை
யிறுபவித்துக்கொண்டுநீங்காமலிருந்தார்கள் --எ-று.

வேறு

ஆதலாற்பரமன்சரிதமேகேட்க வழிவிடாப்பெரும்பதம்வேட்டோ
ரீதலால்வேறுபெருந்தவமுண்டோ வியம்புதற்கிம்பரிவென்னுச்
சூதமாமுனிவன்வியந்தினிதுனாத்தான் சுருதிமாமுனிவரர்கேட்டுக்
காதலாலுரிசியாகவென்னு கரங்கடஞ்சென்னியிற்குவித்தார்

இ-பு ஆகையால்அழிவில்லாதபெரும்பதவியைவிரும்பினவர்கள் பா
மசிவன்சரிதத்தையேகேட்கக்கடவர்கள் இவ்வுலகத்தில் இதையன்றிச்செ
ல்லாததற்கு வேறுதவமுண்டோவென்று சூதமுனிவர் சந்தோஷத்துடன்
சொன்னார் வேதமுணர்ந்த நைமிசாரணிப வாசிகளாகிய முனிவர்கள்
ட்டுஅன்பினால்மனமுருகி அரகராவென்றுசொல்லித்தங்கள் கைகளைச்சரி
சின்மேல்குவித்துவைத்துக்கொண்டுதொழுதார்கள் --எ-று

தேவர்தம்பெருமான் சிறந்தவஞ்செழுத்தின்
சீர்புகழ் மாக்கதைமுதலாப்
பாவநின்றகற்றும் புராணநூல்கேட்டோர்
பாலன்பெறன் மொழிகதையீரு
மேவரப்புகன்ற சிவகதைமுழுதும்
விழைவுடன்கேட்டு நரவர்தாம்
யாவர்மற்றேனுமாலயன்முதலோ
ரொய்தருஞ் சிவபதமடைவார்.

இ-பு தேவர்பெருமானாகியபரமசிவனுடைய சிறந்த பஞ்சாக்ஷரத்தி
ன்மகிமைமையப்புகழாரின்ற சரிதமுதலாகச் சிவபுராணங்களைக்கேட்டவா
கள் பலன்பெறுதலைச் சொல்லுகின்றசரிகதிரம் அந்தமாக விருப்பமுறச்
சொல்லிய சிவசரித்திரமுழுதுங்கேட்பவர்கள் எவர்களேயானாலும்-அந்நி
ரமாதிகளடைவதற்கரிய சிவபதம்அடைவார்கள்-எ-று

ஞாலமோங்குக நான்மறைநீடுக
சிலமன்னவர் செங்கோல்விளங்குக

காலமாமழை மன்னுக்காதலாற்
காலவீசனடியார்தழைக்கவே

இ-பு. இவ்வுலகம்வாழக்கடவது நான்குவேதங்களும் வாழக்கடவது
நீதிவழுவாதமன்னவர் செங்கோல்வாழக்கடவது, காலந்தப்பாமல்
பெய்யக்கடவது, அன்புடன்சிவனடியார்கள்மேன்மேலும்வாழக்கடவது
எ-று.

இருபத்திரண்டாவது
வஞ்சனைமுத்திபெற்ற அக்தியாயம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் கண்டகந்

பிரமோத்தரகாண்டம்

முற்றுப் பெற்றது.

